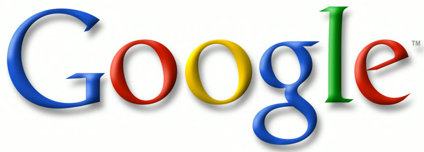

JOANNIS PEARSONI

OLIM

EPISCOPI CESTRIENSIS

ADVERSARIA HESYCHIANA.

TOMUS I.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.XLIV.

PRÆFATIO.

PRIUSQUAM ad Pearsoni Adversaria Hesychiana evolvenda accedat Lector, præstabit fortasse ut quæ de iis in Præfatione ad eum Lexicographum scripsit J. Albertus ob oculos habeat. Is itaque p. xvi:

"Insignis autem utilitatis omnino fuissent notæ Re-
"verendiss. Cestriensium Episcopi Joannis Pearsoni,
"viri in hoc literarum genere summi, si ad manum
"fuissent. De eo Mericus Casaubonus ad Hieroclem
"p. 181. ed. Lond. 1654. memoriæ prodidit, *Hesychii et*
"*Suidæ* (a Kustero adhibiti) eum *editiones dudum mo-*
"*liri.* Neque vero præstitit vir eximius. Supersunt
"tamen in utrumque Lexicographum notæ illius locu-
"pletissimæ Cantabrigiæ in Collegio S. Trinitatis: unde
"specimen aliquod mihi ante hos annos transmissum
"in hac editione comparere volui; ut statim in prin-
"cipio, et ad corruptissimam glossam Βάδηδοι, p. 674.
"Hujus thesauri nanciscendi mihi spes aliquando facta,
"tandem nescio quo modo evanuit. Postea de simili-
"bus chartis Pearsonianis, in Cestriensi Bibliotheca la-
"tentibus, me monuit Nobil. Jeremias Dyson, cui pro
"benigne oblata ope, ut et ceteris viris clarissimis,
"gratias ago maximas. Quandoquidem enim nimium
"nunc processerit editio, adeoque non nisi posteriorem
"partem his accessionibus ornare liceret, differendum
"potius existimavi, nihil interim prius habiturus, quam

"ut conjunctim postea ad calcem operis omnes Pearsoni "Notæ proferri queant."

Ea ergo quæ J. Albertus ante annos fere centum frustra quæsiverat, ego hodie, Magistro et Sociis Coll. SS. Trinitatis usum eorum benigne concedentibus, publici juris facio, pauca in antecessum de operis habitu et indole præfatus.

Igitur Reverendi admodum Jo. Pearsoni in Hesychium Adversaria tribus voluminibus constant in folio, ea forma et magnitudine chartarum quæ vulgo appellatur *foolscap*. Ea nescio quo casu ad Thomam Galeum[a] delata tandem a. 1701., anno scilicet decimo quinto post auctoris obitum, eodem Galeo donante in bibliothecam coll. SS. Trinitatis cesserunt, ibique signata sunt R. 9. 5. R. 9. 6. R. 9. 7. De quibus singulis nunc speciatim dicendum est.

Volumen primum (sc. R. 9. 5.) titulum præfixum habet, *Vocabula ad Hesychium spectantia.* In eo paucæ reperiuntur emendationes; permulti autem scriptores veteres citati sunt, quos vel respexit vel ex quibus illustrari possit Hesychius. His ita usus sum, ut partim anteposito asterisco, partim uncinis adhibitis cum brevi notula "al. ex.", uberioribus observationibus, quæ duo reliqua volumina suppeditant, immiscerem. In principio hujus voluminis hæc exarata reperio:

De glossis Plut. M. 375 F.

Σιμμίας, πτωκάς.

Multa habet Hesy. cum Glossis Græcobarbaris communia, ut, Ἀβαρὺ, Ἄβεις, Ἄβιν, Ἄβλαροι, *quæ omnia videntur ab alio inserta.*

[a] In principio voluminis primi R. 9. 5. signati hæc scripta sunt: *These Papers of Bishop Pearson's were retrieved and placed in Trin. Coll. Cambr. by Th. Gale, D.D.*, A.D. 1701.

α sæpe πλεονάζει. στάχυς ἄσταχυς, σταφὶς ἀσταφὶς, σπαίρω ἀσπαίρω.

β pro φ Macedonice. Steph. in Βέροια.

η in multis præponitur, ut ἠγράμματος, ἠμύω. v. *Steph. Append.*

Necnon in fine ejusdem:

Mel ex floribus conficere. Steph. Ζυγαντίς.

Lapis Carystius. Steph. Κάρυστος.

Lex. MS. Arm.[b] Τρίχαπτον, Χαβῶνες, Ὠτοθήσω, Κλανία.

Lex. Stephani, Παροιμίαι, Τηλαύγημα, Κόλαβρον, Βαρακίνησιν.

Schol. Græ. in Evang. in Ἄγραυλον.

Eudemi Lex. et Lex. MS. sæpe citatur. Eud. puto servatur Florent. quem ibi exscripsit Ric. Pearsonus.

Voluminis secundi (R. 9. 6.) titulus est, *Emendationes et conjecturæ ad Hesychii A*, quæ pergunt usque ad finem literæ Ξ. In principio libri hæc leguntur: *Æmilius Portus de prisca Græcorum compotatione.*

Volumen tertium (R. 9. 7.) primo sistit *Emendationes et conjecturas ad Hesychii* O—Ω. Deinde sequuntur:

1. *Voces Homericæ emendatæ* [vide hujus libri p. 712—762. In hac serie edenda quædam omisi, alia in brevius contraxi: neutrum tamen cum lectoris dispendio. Pleraque enim alibi dedit Pearsonus.]

2. *Homericæ dictiones* [vid. p. 762.]

[b] *Lex. Arm.* sive *Armach.* videtur fuisse exemplum Lexici veteris, quod plerumque sub Cyrilli nomine circumfertur. Id commodatum habuit Pearsonus, nisi fallor, ab reverendiss. J. Usserio Archiepiscopo Armachano. Vid. infra p. 155, 31.

3. *Emendationes in Hesychium hinc inde petitæ aut fortuito natæ* [v. p. 782. Harum nonnullas ab aliis occupatas omisi, nescio an recte.]

4. *Hesy. varias Glossas complectitur* [v. p. 763.]

5. *Indices Hesych. Forte Eustathius intellexit Hesychium, per ἕτερόν τινα* p. 823, 27.

   1. *Index Historicus* [p. 843.]
   2. —— *Deorum* [p. 828.]
   3. —— *Geographicus* [p. 843.]
   4. —— *Proverbiorum* [p. 829.]
   5. *Quales fuerint glossæ veterum* [p. 827.]
   6. *Nomina glossematica quorum populi non nominantur* [p. 827.]
   7. *Index Scripturarius* [p. 833.]
   8. 'Ημεῖς &c. [p. 840.]
   9. *Variæ Lectiones* [p. 853.]
   10. *Index vocum Glossematicarum, secundum gentes et civitates Hesychio nominatas* [p. 811.]
   11. *Vocabula ab Hesychio obiter explicata* [p. 789.]
   12. *Index vocabulorum quæ obiter et extra alphabeti ordinem ab Hesychio explicantur.*

   [Eadem fere hæc sunt cum iis quæ in articulo proxime antecedenti continentur.]

6. *In Hesychium* [p. 772.]

7. *In Hesychium ex Tzetze in Hesiodum* [p. 779.]

8. *Apollon.* [p. 779.]

9. *Emendat. in Tzetzis Schol. in Lycophr.* [p. 780.]

10. *Hesychius explicatus ex Lycophr. et ejus Schol. Is. Tzetze* [p. 780.]

11. *In Harpocrationem* [p. 854.]

12. *In J. Pollucem* [p. 860.]

Sequitur Catalogus Scriptorum quibus sive ad emendandum sive ad illustrandum Hęsychium usus est Pearsonus: viz. "*Scholiastes Aristophanis, Theocriti, Pindari, Euripidis, Lycophronis, Apollonii, Hesiodi, Strabo, Thesaurus Cornucopiæ, Dionysius Halicarnassensis, Erotiani Lexicon, Galeni Lexicon Hippocr.*"

His subjicitur;

κ ante μ vertitur in γ. Eust. Od. λ'. p. 450, 9.

ι pro υ Siculi, ut ἔνδοι pro ἔνδον, μ'. p. 494, 26.

Suid. Ἐρυμβόνα &c. *paulo auctius est hoc Æliani fragmentum apud Eustathium in Comment. ad Dionys.* p. 135 b.

Tum sequuntur hæc, ad Schol. Aristophanis spectantia:

Μένανδρος [l. Μελάνθιος] ἐν τῷ περὶ μυστηρίων 410.

Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἐπιμερισμῷ 403.
ἐν τῷ ιϛ' τῶν καθόλου 403.
ἐν β' περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας 403.

Aristot. ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'. 416.
ἐν ταῖς Διδασκαλίαις 420.
αἱ τῶν ζώων ἱστορίαι 403.
ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππ. 406. 475.
ἐν τῇ γ' καὶ λ'. 408.

Φρύνιχος (Ἀθηναῖος suprasc.) ὁ Μελανθᾶ 364.
Ἀνδρομέδα 364. Ἠριγόνη ib. Πυρρίχαι ib.

Οἱ γράψαντες περὶ μηνῶν καὶ ἑορτῶν Ἀθήνῃσι 485.

13. *Lexicographi primi unius authoris voces* κατὰ στοιχεῖον *collegerunt, Hesy. prol.*

Ut Homeri, Apion et Apollonius Archibii. (in marg. *Apion junior Apollonio.*)

Lexicon Iliadis bis memoratur Etymol.

Alii Comicas, Tragicas. Theon, Didymus, alii.

Ante Diogenianum nemo generale lexicon confecit.

Diogenianus voces ex Homero, Comicis, Tragicis, Lyricis, Rhetoribus, Medicis, Historicis collectas κατὰ στοιχεῖον *disposuit, adeoque et veterum et sui temporis vocabula simul junxit, et Proverbia etiam inseruit. Operis nomen* Περιεργοπένητες. *Opus hoc ex Pamphilo et Zopyrione descriptum. Nam Zopyrion voces quatuor literarum disposuerat ab* Α *ad* Δ. *Pamphilus reliquas ab* Ε *ad* Ω, *et in libros* 115 *distinxit. Nomen operis* Παμφίλου[b] γλῶσσαι. *Hunc Diogenianum sub Adriano floruisse tradit Suidas. De quo quærendum.*

Zenodotus Strabone junior (*senior*).

Ἀρίσταρχος *sub Ptolemæo Philometore Suid. inde* Ἀριστάρχειοι.

Dionysius Thrax, Aristarchi discipulus.

Ἀπολλώνιος Ἀρχιβίου, ἔγραψε περὶ λέξεων Ὁμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον. *Su. Idem Hesyc. proœ.*

Theon. Grammaticus. Su[*id*]. *in* Ἀπίων, *Comicas aut Tragicas voces interpretatus* κατὰ στοιχεῖον. *Hesy. pro.*

Ἀπίων *discipulus Apollonii, Su*[*id*]. *Successor Theonis. Docuit Romæ sub Tiberio et Caio. Cum Apione Herodorum semper conjungit Eustathius.*

[b] *Hesychius non habet omnia vocabula quæ habuit Pamphilus, ut colligitur ex Etym. in* Κμέλεθρα.

Δίδυμος. *Comicas et Tragicas voces* κατὰ στοιχεῖον *interpretatus est. Hesy. Procem. Didymus senior sub Augusto Su*[*id.*] *junior an Apollonium Dusc.*

Zωpyrion. Pamphilus.

Ἡλιόδωρος *Hesy. in Procemio.*

Διογενειανὸς *sub Adriano. Su*[*id.*]

Apollonius δύσκολος, *pater Herodiani, post Didymum juniorem.*

Ἡρωδιανὸς *sub Antonino Su*[*id.*]

Hi omnes ante Hesychium. Quære an aliquem Herodiano juniorem nominet.

Hesych. post Constantinum.

14. *Regulæ aliquot observandæ ad Hesych. emendandum.*

1. *Sæpe duæ voces in unam conflantur. H. St. Sched. VI.* 10. *ut* περίκωμα *duobus locis,* ὑπέμβρυον, αἱμοίδρυμοι, ἀβραδούλη, μαψαῦραι, εὐειμένος, εὐναιομένων.
2. *Quibusdam vocabulis male adhæret articulus, ut* Αἰαυλαῖαι.
3. *Aliquando una vox in duas dividitur, ut* εὖ ἔστω.
4. *Aliquando litera una supervacanea.* Εὐασθενὴς *et* εὐασθενεῖν.
5. *Interdum literæ omissio.*
6. *Interdum vocabuli, ut in* Ἔναρος, Ἐναστεϊζόμενον, Στρίγλος, Ὄνου σκιά.
7. *Interdum vox una pro alia posita est:* Στέμφυλα, τὰ πταίσματα, *pro* πιέσματα.
8. *Quædam sunt supposititia,* Αἶται.

9. *Plurima loca asteriscis notata possunt ex conjectura emendari.* Σκείρων Αἰα*νήτωρ, *aut etiam spatio, ut* Ἀθηναία.

Si H. St. scripsisset Bibliothecam Græcam, quod in animo habuit, minus de hoc Lexicographo emendando laborassemus. Imo Thesaurum scripsit, quod idem.

15. *Indicum pars.*

16. *Dictiones aliquot Homericæ* [vid. supra n. 2.]

17. *Emendationes ad Hesychium ab* Εἰλέα *usque ad* Ὠσηέ.

Adumbratio, ut videtur, et rudimenta earum emendationum quæ in volumine secundo et voluminis tertii parte priori continentur. Insunt tamen nonnulla quæ ibi frustra quæras, quæ imprimenda curavi vel præfixo asterisco vel uncinis circumsepta.

Hactenus de tribus istis voluminibus ipsius Pearsoni manu exaratis, plerumque satis nitide, quæ tamen nonnunquam propter compendia et lituras lectu sunt minus facilia et eam ob causam a me fortasse [c] non recte ubique percepta. Nunc pauca de eorum [d] apographo dicendum, quod in eadem Coll. Trin. bibliotheca servatur, (O. 10. 15.) nescio an Thomæ Galei jussu confectum, eo scilicet consilio ut typis aliquando

[c] non recte] Vide infra post p. 863. ubi nonnulla inter apographi lectiones a nostris dissidentes emendatius exhibentur.

[d] Exstant fortasse et alibi harum annotationum apographa: certe inter libros qui prostabant venales apud T. Osborne, Londini, a. 1753. hic legitur articulus n. 4801: "Hesychii Lex. interfol. cum "addit. mss. per Pearsonum Episcopum 3 tom. semicompact. "£3. 3. L. Bat. 1668."

excudendum mandaretur. Nec male opere suo perfunctus est scriba, quicunque is fuerit, si externum literarum nitorem et pulchritudinem spectes: contra, si quis diligentius id cum autographo contendat, haud pauca inibi inveniet in quibus auctoris mentem nisi fallor perperam accepisse videatur. Adde quod multa omittit, v. g. omnia fere loca Homerica: insunt tamen in eo nonnulla, quæ apud archetypum non reperi, neque ea fortasse omnia a Pearsono profecta, veluti "index "gentium ab Hesychio memoratarum ad paginas edi-"tionis Hackianæ aptatus." Sed ut ut hoc sit, ea huic præfationi subjicienda duxi, tanquam Pearsoniani operis supplementum et Hesychii studioso profutura.

Quod ad ipsas Pearsoni annotationes attinet pro certo habendum censeo eum Hesychii editione Aldina usum esse, perraro in consilium vocata Hagenoënsi. Ad Schrevelianam, quæ anno 1668 prodiit, semel atque iterum alludere videtur, sed ubicunque id fecit, observata ejus scripta sunt manu tremula senilemque debilitatem prodente. Continetur ejus opera maxime in erroribus corrigendis sive ipsius grammatici, sive librariorum, sive typothetæ, tum citatione locorum ex scriptoribus antiquis, ad quos respicit Hesychius, vel quorum collatione lux ei affundi queat. Nihil in his annotationibus ambitiose scriptum est: nulla inest gloriolæ, quæ ex doctrinæ ostentatione quæri solet, captatio: emendationes simpliciter propositæ sunt, vel potius verba grammatici quemadmodum ex nostri sententia legi debent plerumque nude proferuntur, nude itidem sive versus sive paginæ scriptorum quorum testimonia allegantur: virorum doctorum, quorum acumen aut sollertia Hesychio profuit, emendationes et observata strictim apponuntur, prave aut temere eorum excogitatis leni et modesta animadversione adhibita. Nec miretur quis

multa eorum, nunc primum Pearsono auctore prodeuntium ab aliis jamdudum occupata esse, si modo in memoriam revocet virorum summis ingenii et doctrinæ dotibus præstantium nomina, qui post ejus ætatem, vel eo etiam vivente, veluti Godof. Sopingius[e] et Is. Vossius, inscio tamen ipso, animum ad Hesychium appulerunt. Verum laudi potius dandum quam vitio vertendum quod in eadem cum aliis in eorundem studiorum cursu valentibus inciderit. Neque frustra, etsi paullo quam par erat tardius, hæc in lucem edita quis existimet: nam indignum erat ut tantus labor totque vigiliarum fructus incassum perirent, deinde memorabili exemplo ostendendum erat quantopere in scriptis veterum auctorum legendis pensitandisque elaborandum sit, si quis theologiæ studiosus idem honoris culmen, in quod sudando evasit Pearsonus, attingere velit.

T. GAISFORD.

Dabam ex Æde Christi
d. XVII Februarii MDCCCXLIV.

[e] Sopingii meminit Pearsonus p. 375, 1. p. 376, 21. 35. Liquido tamen constat ex atramenti colore et scripturæ indole hanc annotationem multo postquam reliqua pleraque exarata fuerant accessisse.

SUPPLEMENTUM

AD

J. PEARSONI ADVERSARIA HESYCHIANA,

E COD. MS. BIBL. COLL. SS. TRIN. CANTAB. O. 10. 15.

---

1. Voces Homericæ quæ 5[am] fere partem libri efficiunt.
2. Voces tragicæ quæ 8[a].
3. Voces comicæ quæ 10[a].
4. Voces Lyricæ quæ 18[a].
5. Rhetoricæ quæ 16.
6. Historicæ 15.
7. Medicæ 15.
8. Scripturariæ 12.
9. Glossematicæ 15.
10. Proverbia 18.
11. Sporadicæ quæ 4.
12. Geographicæ præt. Hom. 16.

[Sequitur in MS. collectio vocum Græcarum (56 circiter) cum Hebraicis collatarum. Deinde post paullo, *Præfatio Hesychii Alexandrini ad Eulogium* ex Gesneri Bibl. univ. Tig. MDXLV.]

HESYCHIUS GRAMMATICUS ALEXANDRINUS EULOGIO SODALI SUO SALUTEM.

(*Vertit J. Pearson. Ep. Cestriensis.*)

Multi quidem ex veteribus vocabula in Alphabeticum literarum ordinem redegere, o mihi omnium amicissime Eulogi: sed alii sola Homerica, ut Appion et Apollonius Archibii f. alii Comica separatim Tragicaque, ut Theon atque Didymus, cæ-

terique ejusmodi: simul autem universa horum nemo. Quare Diogenianus quidam, qui post eos vixit vir studiosus virtutisque amans, cum et libros antedictos et voces etiam universas sparsim apud omnes extantes collegisset secundum ordinem literæ cujusque disposuit, voces inquam Homericas et Comicas et Tragicas et quæ apud Lyricos et apud Rhetoras imo et quæ apud Medicos quæque apud Historiographos inveniuntur, universim quidem vocem nullam aut veterum aut sibi coætaneorum quantum scimus prætermisit. Quin et initio cujusque vocis trium aut quatuor literarum ordinem præposuit, ut qui libros ejus legere voluerit vocem quamlibet eo pacto facilius inveniat. Ac præterea quotcunque invenire potuit proverbia haud omisit. Libros ipsos περιεργοπένητας nuncupavit, et secundum titulum animum intendit. Existimavit enim, opinor, non tantum divitibus sed et pauperibus profuturos, et præceptorum loco futuros, si modo diligenter ipsos evolverent eosque recte caperent. Ego igitur virum laudo ob præclarum studium atque industriam, quod opus utilissimum ac philologis ad literarum scientiam adjumento futurum exhibere instituerit; vellem autem neque proverbiorum pleraque nude et sine argumento et expositione posuisset, neque voces dubias nomina eorum qui iis usi sunt, et librorum in quibus usurpantur titulos non habentes, neque diversas earum significationes præteriisset et obscuras reliquisset, cum oportuerit diversæ cujusque significationis exemplum a mentione eorum qui usi sunt præbere * * * * *

[*Cætera non addidit cl. P. v^e^ quæ ulterius adjecit Gesn. Post Gesnerum reliqua manifesto corrupta sic ut potui verti Th. Gale.*]

Denique absolvi pensum (quantum quidem humano ingenio valebam assequi,) et fine ei imposito (nisi forte dictio aliqua aut non obscura aut minus necessaria alicubi fuerit præterita) misi illud ad incomparabilem tuam charitatem. Et spero rem tibi fore non ingratam, majora interim a me quanquam promeritus fueris. Deum comprecor, ut tibi sospiti et bene valenti largiatur hoc nostro frui libro.

Oportet scire eum qui quærit dictionem aliquam in hoc Lexico, siquidem dictio composita sit, quæ quæritur, sæpe dividendam eam esse in partes ex quibus componitur, ita invenietur ejusdem interpretatio in literis initialibus alterius

membri. v. g. Ἀνθρωποείκελος compositum non habet hoc lexicum: jam si diviseris dictionem, et quæsiveris in εἴκω, invenies εἴκελος, ὅμοιος, *similis*, itaque integra ista dictio erit perinde ac ἀνθρώπῳ ὅμοιος, *homini similis*. Idem hoc in permultis aliis dictionibus, ut monui, si subinde feceris, invenies quod quærebas. N. B. *in εἴκω hic non invenies εἴκελος. Forte aut hæ ultimæ lineæ non sunt ab Hesychio scriptæ, aut lexicon hoc non habet omnia ab Hesychio allata.*

DICTIONES AB HESYCHIO EXTRA ORDINEM EXPOSITÆ †.

Ἀάσαι	in v. ἀασίφρονι
Ἄβαιον	ἤβαιον
Ἀβροτάζομεν	Ἀμφωδήσομεν
Ἄγες	ἄγος
ἀγκάλη	ἀκοίνησιν, ἄμαλλα
ἄγροικον	κυπρία
ἄδανον	ἀδαία
ἄδυμος	νήδυμος
ἀέσαι	ἀεσίφρονι
ἀηδὼν	ἀβήδονα
ἀθάδανον	ἄθαλδον
αἰγινοπῶλαι	αἰγιναία
αἴθεται	ἔθεσαι
αἰθρία	post ἐθρήσκευον
αἱμορροΐς	αἱματίτης
Αἴτνη	ἔτνος
ἄκανθα	ἄκαινα, ἀκορρεαὶ
ἀκεσίνης	σανδαροφάγος
ἄκιρις	ἀμφ' ἀκίριος
ἀκμὴν	κεστρωτὸν
ἀκοντίζοι	ἀκοντίαι
ἀκοντισταὶ	ἀγκύλη
ἀκρίδες	ἀττέλεβος, βρόκοι, γραῦς ἔριφος et κατακριδεύσει
ἄκρον	in v. πρυμωρία
ἀλέξαι	ἀλεξητήριον
ἀλέπυροι	ἀτυπῆδες
ἀλήτης	Διὸς Κόρινθος
ἄλθος	ἀλθαίνει
ἀλιμοῖς	ἀλισμοῖς
Ἀλκιβιάδης	ἐπὶ φαλανίου
ἄλλαγμα	ὁ βαπτιζόμενος
ἀλλαντοπώλης	ἄλλην
ἀλλοιώμενος	ἀναλλοίωτον
ἀλόβα	τρητοὶ
ἄλφιτα	ἀμφίτοροι, ἄλευρα, ἀμφιμάντορα
ἄλυξις	ἀλέσι
ἄμαξα	ἀρτοῦρος
ἀμπεχόνιον	σίσυρνον
ἀμύμων	μύνησι
ἀμφιδρόμια	δρομιάφιον
ἄμφις	διαμφίδιον
ἀνάβασις	ἀβάντασιν, ἄμβασιν
ἀναλλὰξ	νοερὸν

† Multo plura habet MS. sed eas voces omisi quæ ex autographo Pearsoniano exhibentur infra p. 789. seqq.

ἀνανεμεῖν in v.	ἀνανομὴν
ἀνάρρυσις	ἀπατουρία
ἄναυξες	ἄναλτον
ἀνδρακαλεῖν	ἀβάκης
ἀνέντες	ἀνένευεν
ἀνεπιτήδειος	ἐπιτήδειος
ἀνιεμένη	κολόχειρ
ἄνθεος	παλαμναῖος
ἀπαλόστομον	γλύξις
ἀπάλαιστρον	κυπρία
ἀπέπνιξεν	ἀπόερσεν
ἀποκεχωρισμένος	ἐκκεκομμένος
ἀπομάσσειν	μαγμὸς
ἀποπεμπτήρια	καταστῆρας
ἀπορεῖν	ἀλυδμαινεῖν
ἄπτα	ἀπταρεύς
ἀπρονομὴ	ἀπρονόμευτος
ἀραβάσσειν	ἀρράβακα
ἀργαὶ	ἀργὰς
ἀρείων	σκείρα
ἀρσενικὸν	ἀρνικὸν
ἀσάμεθα	αἵματος
ἀσκαλαβώτης	σκορδύλη
ἀσκῷ μορμολύτ-τεσθαι	οὐκ ἀσκίῳ
ἄσπαλος	ἀσπαλιεὺς
ἀσθενεῖ	p° ἀσταινεῖ
αὖτις	αὖθις
Ἀφνίδας	Ἀσανέων
αὐτόγυον	γύης
ἄφρος	ἅλος χνόον
ἀψίδες	ἴτυς
βαβαὶ	ἀμάη, νυμφόβας
βάθη	τὰ βάθη
βαίτη	σισύς
βάλινος	κύπαρος
βάκχος	βαβάκτης
βαλάρα	βάλαρες
βαλλίζειν	Λώτ

βάμμα	in v. βάμβα, φαρμακῶνες, δευσοποιόν.
βαῦς	Κλαζομένιος
Βενδίδια	Βένδις
βλακεὺς	βλαῦδες
Βοηδρομίων	εἰς βοός
Βοιωτικὸν	ἀργύρινον
βόλος	ἀδωναῖος, ἄδωνις, αἴγλη, Ἀλέξανδρος, ἀργείης, Βερονίκης
βροῦχος	ἀλίβας
βύρση	τῇ ῥινῷ ἴσχετο
γαγγάμη	γωγγάμη
γαργαρεῶνι	πρόλογος
γέτας	βαρυγέτας
γῆς ἔντερον	γαφάτα
γογγυλίδες	ἀγλωστῖναι, ἀλμάδες
γόμφοι	βλῆτοι γιγγλυμὸς
γρύπες	ἱππαλεκτρύων
δακρύειν	λείβειν
Δαρδανίη πύλη	σκαιῇσι
δεῖ	ἀποδέουσα
δειλινή	δείελος
δεκάμνουν	ἡμιπέλεκκον
Δεκέμβριος	φθινόπωρον
δελτὸς	ἄλοκας
δερεατὶς	καλαβὶς
δεσμωτήριον	βλεορὸν, κάλιος
Δήλιον	ἐπὶ Δηλίῳ μάχη
δημηγορεῖν	ἀγορεύειν
δήμιος	ἄγχων, ἀρθρέμβολα
δημοτικὰ	δημοτελῆ
διαβούλια	τὰ διαβ.
διαλελυμένως	ἄκρης πόλιος
διασκαλῶν	διασκέλιδα
δίγυον	γύης

διεφώνησεν in v.	καὶ οὐ διεφ.
διεκρίθη	οὐ διεκ.
δίθυρος	θυρὶς
δικέλαδος	κέρμος
δίκτυον,	ἄνδικε, αἶγυς, γαγγάμη
διψᾶν	δίψιον ἄργος
διώρυξ	λίθων χόαι
δόρος	καταλλαγὴ
δορπία	ἀπατουρία
δραπισμὸς	ψαινούζειν
δρεπανώδεις ποδ.	λαισποδίας
δρύφακτος	τρύφακτος
Δωριεῖς	λιμοδωριεῖς, αἴγαδας, ἀκρωτήρια
ἐγγαστρίμυθος	ἐνστερνομαντίαις
ἔγκις	ἔγκιλλον
ἐδδεκὲλ	εὐφράτης
εἰρήνη	πάσσιρος
εἴρω	εἰρεῦσαι, συνείροντες
ἔκβρεκτον	ἔντριτον
ἐκκαιδεκάδωρα	δῶρον
ἐκκεκοττισμένος	ἐκκεκομμένος
ἐκκενούμενος	ἰνώμενος
ἔκκορεν	κουριζομέναις
ἐκπακτροκέλης	ἐπακτρίδας
ἔλαιον	ἀλείφατι et ἄλειφαρ, ἀρχέλας
ἐλάσαι	ἐλαύνοντες
ἔλειον	ἴληοι ubi μῦν ἔλειον
ἐμπλύσια	ἠλύσιον
ἐναποκινδυνεύων	παραβαλλόμενος
ἐναρίθμητον	σωρηδὸν
ἐναροκτάντας	ἐναφοφόρος
ἔνας	ἄφενος
ἐνεὸν	πηρὸν
ἔνης	καὶ τοὺς εἰς ἔνην, νῆς

ἐνήλατα in v.	ἕρμινα, λεχήρια
ἐνκοτύλη	ἐφεδρίζειν
ἐννεβάλα	ἀδηφάγοι
ἔνος	ἄφενος
ἔνοσις	εἰνοσίφυλλον
ἕξις	ἑκτικῶς
ἐξεσμένη	διάγρυπτος
ἐξηύληται	διηύληται
ἐξηυλίδες	ἐξηυλημένον
ἐξιέναι	ἐξίτηλον
ἐξοχαὶ	τετραφάληρον
ἐξώστραι	ἐσχάραι
ἐπακτροκέλης	ἐπακτρίδας
ἐπαύλια	ἀπαυλεῖσθαι
ἐπίβδα	ἀπατούρια
ἐπίκοπον	ἐπίξυλον
ἐπιδίφριος	ἔφεδρος
ἐπὶ ζωμοῦ	καταχύσματα
ἐπικαταιγίζων	ἐπαιγίζων
ἐπιμυθεόμην	ἀπομυθεόμην
ἐπίνοσος	Ἰσθμιάσι
ἐπιστόλιον	γραμματίδιον
ἐπωφελὴς	ἐπιαλὴς
ἐρεβεννὴ	ἐρεμνὴ
ἐρέσσω	ἀντήρεις
ἐρινάζειν	ἀνηρίναστος
Ἑρμῆς	εὔκολος
Ἑρμομάχη	ἑρμαῖ
ἐρρηνόβοσκος	ἀρηνοβοσκὸς
ἔσαι	ἀνέδην
ἐσθῆτα	αἰσθητὰ
ἔσοπτρον	στίλβει
ἑστία	αὐτόχθων, ἀφ' ἑστίας
ἔστιχθαι	ἄστικτον
εὐάρατος	ἄζωρος
Εὔβοια	τιτανίδα
εὐρυγύης	ἐπ' εὐρυγύῃ ἀγὼν
Εὐρυτίδης	ἀθίκτορας

ἐφέλης	in v. ἐπιαλῆς
ἐφιάλτης	Ὦτος
ἑώρα	ἀλῆτις
ἦια	εἶα
Ἠλέκτρα	Λαοδίκη
ἠλύγη	ἠλυγισμένος
Ἡρακλεώτικα	Διὸς βάλανοι
Ἡρωΐς	ἐπιπορευόμεναι
θεάφιον	νάφθα
θεῶν οἴκημα	Μέγαρα
θῖνες	ἀκροθίνιον
θρυαλλὶς	φλόμος
θυμβραῖον	λυκαῖον
θύμβρα	θυμβρόφαγος
Ἰκάριον πέλαγος	ἰχνάσατο post Ἰκάριος
ἰοῦλον	ἔγγενον
ἱστάμενος μὴν	φθίνοντος μηνός
ἴσχουσα	ἄκικυς
ἴουλος	μάχαιρα, ὄνοσις
ἰχθῦς	ἀπὸ ὀβελίσκου
Ἴων	ἀκροβολίζει
ἰώνιον	τιμαλφής
κάγκελοι	δρύφακτοι
καικίας	ἀνακαμψίπλοος
καιρώματα	καιροσέων
κακὸν	ἔφυγον κακόν
κακομήχανος	in Ἀ
κακόποτμος	τανάποτμος
καλασίριδες	ἱππικὸν χλίδος
καλδΐνον	κάλλαιοι
καλαμία	καταχήνη
καλίη	καλίζωνοι
καλόχειρ	ἀνιεμένη
καννίον	ἀλάβαστρον
καπάνη	καπανικώτερα
καποῦτ	κεκαφηότα
καπραίνειν	ἀφροδίσια
κάραβος	αἰγίπυγος

καρδιά	in v. ἐκ δὲ καρδίης
καροῦκα	ἅρμα
καταγαίους οἰκήσεις	Μέγαρα
καταβατὸν	σελὶς
καταίφλεξ	καταίθυξ
καταρχὴ	κρηπὶς
κατάσαι	ἐφέσια
κατακρῆσαι	κρητήριον
καῦκος	καικίνης
κεκυκκᾶν	οὐ μάλα κ.
κεκαιρωμένος	καιροσέων
κέλυφος	ἄδενδρον
κεραελκεῖς	κερατεσσεῖς
κεραβλογία	κερατωνία
κεφαλὴ	ἐφραίμ
κητεὺς	ταναγραίων
κιβώριον	κύαμος
κιδάφη	κιδαφεύειν
κιθάρα	χελώνη
κινήσω τὸν ἀν.	Ἀναγυρ.
κιλίκιον	κίλικι λιμῷ
κίμβαξ	κίμβαζε
κινώθαλα	κνώδαλα
κισσὸς	κλύμενος
κλεψύδρα	πεδῶ
κνάφαλλον	γνάφαλλον
κνῆκος	ἀτρακτυλλὶς
κνίπες	κεράμβηλον
κοῖλον	ἀργύρινον
κόκκινον	κιννάβαρι
κοκκύγινον	κεκοκκυγωμένον
κοκκύζειν	ᾄδειν
κολεάζειν	κολεασμὸς
κόλεμος	κολεμὶς
κόλλυβος	κολλυβιστὴς
κομβρίζειν	ῥαθαπυρίζειν
κομψὶς	κόβαλος
κονδύλος	κόλαφος

κονύζα	in v. κνύθα, σκονύζα
κόριθρον	παρασαρῶσαι
Κορινθίου κίων	κριὸς
κορτὺς	κορτύνιοι
κόρυδος	κορυδαλλὸς
κορυθαίολον	μακεσίκρανος
κορυθαλλία	κύριττοι
κουαδράντης	ἀσάριον
κουρεύς	Διονυσοκουρο-πυρώνην
κουρεῶτις	ἀπατούρια
κουρῆτες	σωχὸς
κραῦξ	κραυγὴ
κρίτης	δίκας
κρόσσοι	θύσανοι
κρύπτει	κρούπετα
κύαμος	διάφρυκτος
κύβος	κυβεύτην, τρεμαστικτὰς
κύδοιμος	κύδνος
κυΐσκεται	κυΐσκει
κυλία	κυλίκρανον
κώδων	αὐλωτοὶ
λακτὶς	λακρὶς
λαχαίνεσθαι	λάχεια
λέγνη	φοινικόλεγνον
λεῖα	ἀγγελίην
λευκοπῶλοι	Διόσκουροι
λεύκωμα	σάνις
λιβανωτὸς	λίβανος
λίβρα	λίτρα
Λίβυσσα	λοφαδία
λίκνα	λικνίτης
λίπος	πιμελὴ
λοῦδοι	λύδοι
λόφουρος	σφηκὸς λόφου
λύγη	ἀμφιλύκη νὺξ
Λυδία λίθος	Ἡρακλεία λ.
λύδοι	λίγυς
λυκείου	in v. ἀρχέλας
λύκος	θῶς
λυχνοῦχον	φανὸν
μαγάζειν	μαγάδεις
μάντις	γραῦς ἔριφος
μέδιμνος	ἡμίεκτον
μελεδῶνες	μελαιδῆνος post μελεδήματα
μελάμπυγος	λευκόπυγος
μελικτέναν	μελίταινα
μελισσόφυλλον	μελίταινα et μελίφυλλον
μεμονθυλευμένον	ὠνθυλευμένον
μεσαύλια	διαύλιον
μέτοικοι	σκαφηφόροι
μετώπη	ἔχετος
μῆλος	λάστος
μητραλοίας	ἀλλοιᾶ
μίτος	καιροσέων
μολυβὶς	σταφύλη
μονόμαχοι	μονόζωνοι
νάκος	κατωνάκη
νεφέλη	μακούνιαι
νύμφαι	λιβυσάτιδες
νὺξ	θοῆσι
ξυλοκανθήλια	σώρακον
ξύστηρ	ἁρπάγη
ξύστρωρον	δακτυλόδικτον
ὀβελίσκου	ἀπὸ ὀβελ.
ὀθρυόεσσα	θρύον
ὀλιγοχρόνιον	ἥβαιον
ὁμόκοιτις	ἄκοιτις
ὅμορα	αὐλῆς
ὀξεία	ὀξυόεντι
ὅπλα τοῦ φωτὸς	τὰ ὅπλα τ. φ.
ὅπλα	ἔντεα
ὀπισθέκτικα	παλίντιτα
ὀργὴ	ὀργήγυς
ὀρεινὴ	αἰγίβοτον

ὀρσοθύρα	in v. ὀρθοθύρα
ὄστρακον	ἀποστρακισθῆναι
οὐχ ἥκιστα	οὐκ ἀπεικὸς
πάγουρος	πυράγρα
παιανισμὸς	παίων
παιδεύω	παιδοτριβοῦσι
παλεύτριαι	ἡμένη πελειὰς, et παλεύσας
πάλλεσθαι	πῆλιξ
παλία	γάμοι
παναθήναιοι	σκαφηφόροι
πάραιμος	ἴλιγγος
παραρρυῆς	μὴ παραρ.
Πελαγοῦσα	Πάσσιρος
πέμματα	γεγυναικώμενα
πηνέλοψ	φοινικόλεγνον
περάτης	Ἀβράμ
πέρδικος σκέλος	v. Κήπιδος
περιδέριον	ὁρμίσκοι
περδικῆσαι	ἐκπερδικῆσαι
περιραντήριον	ἀρδανίαι
πεττεία	κυβευτὴν
πηγαῖος	ῥυτὰ
πηλὸς	πλίνθος
πίδα	πιδηέσσης
πῖλος	κνέφαλον
πίννα	πιννοτήρης
πίστραι	πιστήριον
πιτάνη	πιτανάτης
πλάτη	κόρμος
ποδήρης	διήρη, πεζοφόροις
Πολύκτωρ	Ἴθακος
πορίζει	κερδαίνει
ποῦ	ποῖ
πράσιον	μελίφυλλον
πρῆμναι	πρημάδες
προβασκάνιον	κεράμβηλον, κερτομία
προσγράφειν	δέονις

πρώϊμος	in v. ἔριφος
Πύθια	Ἴσθμια
πύνδαξ	ἀπυνδάκωτος
ῥαβδονόμος	ῥάβδοι
ῥάρος	κραναοῦ
ῥαφὰς	ῥαφανὶς
ῥικνοῦσθαι	ῥικνότης
ῥοδάνη	τολύπη
ῥῶσαι	ῥωστήριον
σαλάκων	διασακώνισον
Σαμία ναῦς	Σαμιακὸς τρόπος
σελάχια	βλιτάρχια
σεῦ σέο et σεῖο	σέθεν
σίαλος	σιαλίζειν
σιγηνοσάλπιγξ	σάλπιγξ
σιδηροπλάτης	σάλαξ
σκαιαὶ	Δαρδάνιαι
σκανδικοπώλης	σκάνδιξ
σκαπέρδης	σκάπερδα, λακκοσκάπερδον
σκείρωμα	κόμβωμα
σκευοῦσθαι	σκεῦος
σκορπιοῦρος	σκορπίος
σκοῦβα	σκύβα
σκύριος	ἀρχὴ σκ.
σπάδη	νεοσπαδῆ
σταγωνόθαλπον	σταγὼν
στεγάζειν	λαχνήεντα
στείβειν	στιπτὸς πυκνός
στόμος	στομωτάτων
στόμφος	ἐστόμφασα
στύπον	στυπόγλυφος
στυφλαὶ	κατάστυφλον
σύβρας	σύρας
συβράζειν	ἀσυνδύαστος
συμπληγάδες	πλαγκταὶ
Σύρος	Συρίη ἑ. γ.
συρμαισμὸς	συρμαία
σχενδύλη	σχενδυλόληπτοι

σχοῖνος	in v. λεύκεα
σωματηγοῦντα	ἀστράβη
σῶρος	ἐπικνάφων
τάγμα	τέλεια
ταινίας	λημνίσκους, ἀνιερῶσαι
ταμίαι	ἑλληνοταμίαι
ταχὺ	λαιψηρῶς
ταχυβήλων	αὐριβάτας
τέρμα	ἀκρώρεια
τετραδάκτυλον	δῶρον
τέτραξ	ἐφέσια
τετράχειρος	κουρίδιον
τετραχοίνικον	ἡμίεκτον
τέττιξ	ἀχέτης
Τημαλέου	αἰώρα
τιθητοὶ	τιθηνούμενος
Τιτὰν	ἀπταντίτας
Τιτᾶνες	ἐφόρκιος
τλήμων	ἀνατλὰς
τοκετοὶ	μογοστόκος
τοπάζιον	πάζιον
τριμήνιος	φθινὰς ἡμέρα
τρίτευς	τριταία
τρίτων	τριτογενὴς
τρύβλιον	κύβος
τύλη, τύλιον	κνέφαλον
τυλώματα	γονιαγμὼν
τυροκνήστις	κυβηλὶς
ὑακινθόκωμον	ὑάκινθος, ἑκατομβεὺς
ὑγρὸς	διερὸν, πουλὺν
ὑπαντιάσας	ὑπαντάξας
ὑπεράγειν κατὰ τὸ μένος	ὑπερμενεῖ
ὑπερβόρειοι	in v. αἴθρια
ὑποφυὰς	μόλσον
ὑστριχὶς	ἄρκηλα
ὑποπόδιον	ἀμφικάρη
ὑποτοπῆσαι	ἀτόπαστον
ὑπώρεια	ἀκρώρεια
φαλοὶ	ἄφαλοι
φασηλοὶ	χλωροὶ
φασιανὸς	ταπύρας
φασκία	τελαμὼν
φάσαι	φάσγανον
φορβειὰ	δεικὲς
φράγγες	λαΐγγες
φώκη	καλλίκριτα
χαλκιδερμιστὴς	σακκίζειν
χαμαιλέων	ἰξία
χαμαιρίφων	ὑποβολιμαῖον
χαριξένη	ἐπὶ χαρ.
χειλωτὴρ	φορβεία
χεῖρας ἀνασχ.	μασχάλη
χειροτέχνης	ἐφεδρὸς
χθόνιος Διόνυσος	Ζαγρεὺς
χοινικίδες	χνόαι
χοίριλος	ἐκκεχοιριλωμένη
χρῶμα	οἴδιπ.
χύτρα	γαῦλοι
χῶραι	πόλει
ψαίρειν	διαψαίρουσι
ψάλλειν	ψαλάσσει
ψελλίζω	τραυλίζει
ψίττακος	σίττας
ψύχαι	μέμφιδες
ὦα	γεῖσατο
Ὠβὴλ	ὠβεοκόπτας
ὠστριμάς	ἐρικάς

SYLLABUS OMNIUM GENTIUM QUARUM GLOSSAS LAUDAT HESYCHIUS.

(Numeri sunt accommodati ad edit. Hackianam.)

141. 144. 145. 146. 161. 162. 180. 191. 193. 194. 196. 197. 200. 201. 202. 203. 204. 213. 221. 223. 231. 236. 264. 265. 272. 275. 279. 284. 308. 314. 323. 327. 356. 378. 385. 409. 435. 437. 444. 445. 448. 456. 465. 497. 513. 518. 527. 529. 531. 532. 572. 591. Μίονες. 650. 651. 652. 688. 704. 708. 712. 759. 764. 783. 803. 818. 836. 896

Κυρηναῖοι 74. 76. 83. 92. 184. 185. 202. 331. 910

Κῶοι 57. 268. 463. 524. 531. 617. Μέροπες. 745

Λακεδαιμόνιοι 63. 187. 215. 233. 272. 297. 364. 371. 451. 481. 504. 610. 644. 648. 890

Λάκωνες 1. 3. 5. 6. 12. 14. 22. 26. 27. 33. 35. 40. 50. 53. 56. 58. 62. 63. 68. 71. 73. 76. 78. 79. 82. 84. 88. 91. 99. 104. 106. 107. 108. 111. 114. 115. 117. 118. 120. 121. 126. 128. 134. 137. 146. 160. 163. 168. 172. 174. 175. 176. 177. 181. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 194. 195. 196. 199. 203. 204. 206. 207. 209. 211. 212. 215. 222. 227. 228. 231. 236. 237. 239. 240. 245. 254. 259. 260. 261. 265. 268. 270. 276. 281. 283. 284. 285. 293. 298. 301. 303. 306. 310. 311. 312. 315. 318. 322. 324. 335. 339. 340. 341. 342. 344. 350. 354. 356. 358. 361. 367. 368. 372. 376. 381. 382. 402. 404. 405. 412. 424. 425. 428. 429. 439. 440. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 459. 460. 462. 468. 469. 470. 474. 477. 478. 481. 482. 486. 489. 495. 496. 497. 498. 511. 513. 514. 523. 530. 531. 532. 537. 544. 553. 554. 555. 566. 592. 600. 604. 606. 613. 614. 633. 645. 654. 663. 669. 693. 707. 709. 720. 723. 738. 739. 742. 744. 745. 753. 763. 765. 772. 773. 779. 782. 789. 801. 808. 820. 822. 823. 825. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 839. 840. 843. 845. 875. 902. 909. 913. 914. 916. 917. 923. 927. 955. 971. 985

Λατῖνοι 145

Λέσβιοι 26. 33. 331. 473

Λευκάδιοι, λαίσπαις

Λίβυες 4. 182. 184. 185. 195. 602

Λιμναῖοι 590

Λίνδιοι 768

Λόκροι 20. 698

Λύδοι 56. 155. 178. 201. 456. 465. 477. 530. 538. 582. 637. Μήονες 656. 673. 730. 856. 894. 896

SYLLABUS DEORUM, DEARUM, HEROUM, HOMINUM, &c. VARIA NOMINA SIVE EPITHETA COMPLECTENS.

Ἀγαμέμνων Αἰγιαλεῖς, Ἀτρείδης

Ἄδωνις Ἀβωβὰς Ἐξώκατος, Ἠοίην, Ἰταῖος, Κιρὶς, Κύρις, Πυγμαίων, Φερεκλέα

Ἀγγίτας

Ἀδμήτου κόρη

Ἀθηνᾶ Ἀγελείη, Ἀγρίφα, Ἀηδὼν, Ἀκρέα, Ἀκρία, Ἀτρυτώνη, Βομβυλία, Ἐλλεσίη, Ἐνδαρθυΐα, Ἐπαλουσία, Ἐπιποντία, Ἐπιπυργίτη, Ἐργάτη, Ἡφαιστία, Ἰλιὰς in Ἰλιούα, Ἰτωνία, Κυάρη, Κυνετίαν, Λαοσσόος, Μαλὶς, Νηΐθη, Ὄγγα, Ὀργάνη et in eo Ἐργάνην, Παλλὰς, Παλληνία, Προναΐας, Σκειρὰς, Σταθμία, Σώτειρα, Ταυροπόλαι, Τριτογενής

Αἰγαίων

Αἴγισθος

Ἀΐδης Ἀρειμανὴς, Ζειροφόρος, Χθόνιος Ζεύς

Ἀϊδὼν Ζεὺς καταχθόνιος, Ἰβηκτήρ

Αἰδωνεὺς Καλυδναῖος

Αἴθρα Μαίρα

Ἀκάδημος

Ἀκάμας

Ἀκρίσιος

Ἀλκίνους. ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

Ἀλκμαίων Λαισποδίας

Ἄλογχοι

Ἀλωεὺς

Ἀμαλθεία Μοῦσα, Νύμφη

Ἀμύκλας

Ἀμφίων καὶ Ζῆθος Διόσκουροι

Ἀνδροκλείδα Ἀπαιγείρων

Ἀνταῖος Κινύφιος

Ἀντήνωρ

Ἀπολλόδωρος, Σκιάγραφος ισ.

Ἀπόλλων Αἰγλήτην, Αἰθιόπαιδα, Ἀκερσεκόμης, Ἀλευρόμαντις, Ἀργυρότοξ. Αὐλὶς, Βριτόμαρτις, Γαγινθίδες, Γοιτόσυρος, Δαφνοπώλης, Δαφνίτης, Δογάσταν, Ἑκατόμβαιος, Ἔναγρος, Ἔναυρος, Ἔνθρυπτα, Ἐρεθύμιος, Ἐρέσειος, Ἐρισαθεὺς, Ἐπόψιος, Εὐρύαλος, Ζωτεάτας, Ζωτελιστὴς, Ζωστὴρ, Θερελίμιον, Θεώριος, Θόαξος, Θυράτης, Θόρναξ,

Θυμβαῖος, Θύμβρακος, Θύϊος, Ἰατρὸς, Ἰήϊος, Ἰόψαφος, Ἰσμήνιος, Καρνεῖος, Κάζανος, Sch. Nicand. p. 31. Κλάριον, Κουρίδιος, Κύννιος, Λυκόκτονος, Μαλλοεὶς, Παγασίτης, Πανορμίη, Πασπάριος, Πολυώνυμον, Προστατήριος, Σμινθεὺς, Τοξίου, Τύρβηνος, Ὑμέττιος, Φαιναῖος

Ἄργαλος Ἀγιγαῖος

Ἀρέως Κόρη Κυνετίαν

Ἄρης Μάμερτος, Ἐνυάλιος, Ἐμβίανος, Θαίμος, Θοῦρος in Θούριδος

Ἀριστομένης, Θυρόποιος

Ἀριστόνικος

Ἀρίων Πήγασος in Ἵππειος

Ἀρσινόη Ἱππεία

Ἄρτεμις Ἄγγελον, Ἀγγίται, Ἀγροτέραν, Αἰθιοπαῖδα, Ἀκρία, Ἀφαία, Βένδις, (v. Μεγαλὴ θεός) Βέρδις, Κυβήκη, Ἀκρουχεῖ, Βούσβατον, Βραυμανία, Βριτόμαρτις, Δερέατις in Καλαβὶς, Ἐλεία, Ἐλευσίνιος, Ἐλουσία, Ἐνδίαγρος, Ἐνοδία, Εὐπορία, Ζαρῆτις, Ἡγεμόνη, Ἡμέρα, Θηροφόνος, Ἰσσωρία, Καλλίστη, Καπροφάγος, Κιθωνέα, Κολλεμὶς, Λυσίζωνος, Ὀρθία, Ὀρθωσία, Οἰνωάτις, Περγέα, Πολύβοια, Πολυθύσανε, Σαρωνία, Σελασία, Ταυροπόλαι, Ταυρὼ, Ὑπομέλαθρα, Φιλολαμπάδος

Ἀσκλήπιος Ἀγλαόπης Αἰγλαὴρ

Ἀφροδίτη Ἄδικος, Ἀκρέα, Ἀκρία, Ἄνθεια, vid. Αὐῖα, Βαιῶτις, Βασιλὶς in Βασιλίνδα, Βήλθης, Ἔγχρος, Ἐλεήμων, Ἐπήκοος, Ἐπιποντία, Ἐριέντης, Εὐδωσὼ, Εὐμενὴς, Ζειρήνη, Ἡγεμόνη, Θραικία, Θαλάμων, Ἱπποδάμεια, Ἰφιγένεια, Κυβήκη, Κυθήρεια, Λαδωγενὴς, Μανδραγορῆτις, Μορφὼ, Οἰνωάτιν, Περιβάσω, Περηθέα, Σαλαμβὼ, Σκοτία, Τρυμάλιτις, Χρυσῆ, Ψίθυρος

Ἀχάμας

Ἀχερὼ

Ἀχιρὼ

Ἀχιλλεὺς Ἄσπετος

Βάκχαι Ἡμιμαλλόνες, Θεωρίδες, Θυσάδες, Ληναὶ, Λυσμαιναι? Μαινάδες, Ποτνιάδες, Ὑαγρίδες

Βατουσιάδης Σελληϊάδης

Βάττος Βατταρίζειν

Βελλεροφόντης Βέλλερος

Βένδη Ἀδμήτου κόρη

Βριαρεὺς Αἰγαίων

Βρισῆϊς Ἱπποδάμεια

Βρυωνία

Γάλλος Κύβεβις

Γόργων Καταρραπτίτης

Δάρης Ἰδαῖος

Δέξω Ἐμβλὼ

Δημήτηρ Ἀζησία, Ἀμμὰς, Ἀμφιμυσίων, Ἀναξιδάρα, Ἀνάκτορον, Ἀχαία, Ἀχθεία, Γραία, Δηὼ, Ἐνδρομὼ, Ἐνελυσκὶς, Ἐνεργίδα,

Ἐπίασσα, Ἐπιπολλὰ, Ἐποικιδίη, Ἐπωπὶς, Ἑρμιόνη, Εὐαλωσία, Εὐρυοδεία, Ἱερὰ, Καῦστις, Κουροτρόφος, Ὀμπνία in Ὀμπνείος, Πάμπανον, Παρθένος, Σιφνόν
Δικτύννα v. Ἀφαία
Δινδύμη Ἰδαία
Δημοφῶν Ἀγνῶτες, Βαλλητύς
Διόνυσος Ἀγρηνὸν, Αἰθιοπαῖδα, Αὔαλος, Βακχέβακχος, Βακχεία, Βρησσαῖος, Βρόμιος, Δουσάρην, Δύαλος, Εἰραφιώτης, Ἐλεύθερος, Ἐλυγεὺς, Ἔνδενδρος, Ἐνόρχης, Ἐρεβίνθινος, Ἔριφος, Εὔας, Εὐεργέτης, Εὐρυβάλινδος, Ἠρικέπανος, Θεοίνιος, Ζαγρεὺς, Θυωνίδας, Ἴακχον, Ἰόβακχον, Ἰυγγίης, Ληναῖος, Λικνίτης, Λύσιος in Λύσειοι, Μαινομένου, Μηθυμναῖος, Ὀβάκχιος, Οἶνος, Παιώνιος, Σαβάζιος et in eo Σάβος, Ταυροφάγος, Ὑαλικὸς, Ὑμνίον
Διόσκουροι, Ἄνακας, Λάπερσαι
Διώνη
Δωρὼ in Ἐμβλὼ
Εἰρεσιώνη Κορυθαλία
Ἑλένη Ἴαννα
Ἑκάτη Ἄγαλμα, Ἀδμήτου κόρη, Ἄφραττος, Ἔμπουσα, Ζέα, καλλίστη, Ὑπολάμπτειρα, Φερεά
Ἕκτωρ Δαρεῖος
Ἐμπεδοκλῆς Κωλυσανέμας
Ἐνυάλιος Θερίτας
Ἐγγαστρίμυθος Στερνόμαντις
Ἐπιμήδεια
Ἐριννὺς Ἄθεσος, Δασπλῆτις, Ἠροφοῖτις, Καμπεσίγουνος, Κύων, Ὄριψ, Ὄρπα
Ἑρμαῖον Ληναίων
Ἑρμῆς Ἀγοραῖος, Ἀνδοκίδου, Αὐξίδηνος, Ἔννιος, Ἐπάκτιος, Ἐπιθαλμίτης, Ἐπιπολαῖος, Ἐπιτέρμιος, Ἐριφύλλιον, Εὐάγγελος, Εὐρυμέδων, Ἱππάρχειος, Κανδαύλας, Ὅδιος, Παιδοκόρος, Στροφαῖος, Τρικέφαλος, Τυχόον, Φλυήσιος, Χαρμόφρων, Χρυσόρραπις
Ἕρμων Ἀδραμὼν
Ἕρση
Εὔβοια Τιτανὶς
Εὐμενίδες Ἀγάλματα, Σεμναὶ θεαί
Εὐριπίδης Σκανδικοπώλης in Σκάνδιξ
Ἐφίαλος
Ἐπιαλῆς Ἰφιαλὸς, Τιφῦς, Ὠφέλης
Ἔχελος
Ζαμάνας
Ζεὺς Ἀγοραῖος, Ἀθῶος, Ἀλάστωρ, Ἀμμοῦς, Ἀστεροπήτης, Αὐλὶς, Ἀφίκτορα, Βαγαῖος, Βῆλος, Γέλχανος, Δωδωναῖε, Ἐγκύκλιον, Εἰλήτιος, Ἐκάλειος, Ἑκατομβαῖος, Ἕκτωρ, Ἐλαιοῦς, Ἐλαφρὸς, Ἐλευθέριος, Ἐλευσίνιος, Ἐλιεὺς, Ἐλινύμενος, Ἐναίσιμος, Ἔνδενδρος, Ἐξακεστήριος, Ἐπάκριος, Ἐπιβήμιος, Ἐπίδοτας, Ἐπικάρ-

πιος, Ἐπικαχράδας, Ἐπικλόπιος, Ἐπικοίνιος, Ἐπικυκλίδιος, Ἐπίπονος, Ἐπιρνύτιος, Ἐπιστατήριος, Ἐπόπτης, Ἐπόψιος, Ἐπωπετὴς, Ἐργαῖος, Ἐρημήσιος, Ἐριδήμιος, Ἑρκίον, Ἕρρος, Ἔρυμος, Ἐσιᾶγρος, Ἑταίρειος, Ἐτάσεο, Εὐβουλεὺς, Εὐελόδης, Εὔπνος, Εὐφάμιος, Ἐφίτινος, Ἐφόρκιος, Εὔφημος, Ζὰν, Ζητὴρ, Ζύγιος, Θαλάσσιος, Θερελίμιον, Ἰδαῖος, Ἱκετήσιος, Κεραῖος, Κεραύνιος, Μαζεὺς, Μανδραγόρας, Μαριταῖος, Μελισσαῖος, Μεσέρκιον, Μηδίνεις, Ὁμόλοος, Παγκρατὴς, Πάγχαρος, Παίον, Παλλάντις, Πανόπτης, Πατρῷος, Πελινναῖος, Στάτιον, Στεροπηγερέτα, Σωτὴρ, Ταλαῖος, Τέλειος in Δόμος, Πολιεὺς in Διὸς θάκοι, Τμάριος, Ὕης, Ὑμέττιος, Φυτάλμιος, Φύτιος

Ἥβη

Ἠλέκτρα, Λαοδίκη

Ἥρα. Ἀδὰ, Ἀκρία, Αἰνοφάγος, Βοῶπις, Βήλθης, Εἰληθυίας, Ἐλεία, Ἐξακεστήριος, Εὐεργεσία, Εὐρωπία, Θελξινία, Ἱππία, Πύηνα

Ἡρακλῆς Ἀλεξίκακος, v. Ἐκμελίτης, Ἄρητος Γεώργης, Γίγνων, Γύλλιος, Δορσάνης, Ἐδεσσαῖος, Ἐπιβολεὺς, Ἐριδανάτας, Ἥραιον, Ἠρύκαλον, Ἱπποδίτης, Κανδαύλας, Μάλικα, Μήλων, Μηνυτὴς, Παλαίμων

Ἠρεσίδες

Ἠριγόνη

Ἥφαιστος, Ἔλωος

Θέμις. Ἀγαθὴ τύχη, Ἀγοραία

Θεόδωρος Πελεθόβαψ

Θέτις Προχαρισία, Πυρραίη

Θοῶσα

Θριώ

Θυιώνη

Ἰακκὼ

Ἰάκωβος Θαδδαῖος, Ἰούδας, Λευί, Λεβαῖος

Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης Βοανεργεῖς

Ἱεροκλείδης Κολακοφοκλείδης

Ἴκαρος

Ἶλος v. Ἐνεχελεδὼν

Ἴμβριος

Ἱππόνικος, Ἱερεὺς Διονύσου

Ἶρις

Ἶρος Ἄϊρος

Ἰφιγένεια Ἰφιάνασσα

Καβείρων Κοίης

Καλλίας Λακκόπλουτος

Κάλχας Θεστορίδης

Καρνεῖος

Κέβρις

Κέκροψ Δρακοντίδης

Κένταυρος Φῆρες

Κίρκη Αἰαίη

Κλεινίας Κυσολάκων

Κόρη Ἄρρητος, Ἑρμιόνη, Ὁδία, Πολύβοια, Φλοῖαν

Κριώρα Ἐγκεκριωμένη

Κρόνος ῎Ακμων, ᾿Ακρισίας, Σάλμοξις
Λάμπων ᾿Αγερσικύβηλις
Λευκοθέα
Λυκάμβας Δωτάδης
Λήμνιος
Λίται Αἶται
Μαῖα ᾿Ανογετρία
Μακαρία Βάλλ' εἰς Μ.
Μαρσύας Ὑετής
Μεγαφέρνης Φοινικιστής
Μέγης Φυλείδης
Μελάμπους ᾿Ακρουχεῖ
Μέμφις Μυκερίνα
Μήτηρ Θεῶν ῎Αγδιστις, Δινδυμήνη
Μοῦσαι ᾿Αρδαλίδες, Πιερίδες, Πιμπλίαι v. post Πιπίζειν
Μυκερῖνος v. Μυκερίνα
Ναϊάδες Ζεφυρίδες v. Ναϊάδες
Νέμεσις ᾿Αγαθὴ τύχη, ᾿Αδραστία, ῾Ραμνουσία
Νηρεὺς ᾿Αλκμὰν, Πόρκον v. Νηρεὺς, ᾿Ωλιτός
Νιόβη Κραταίλεον
Νικίας ᾿Επίβραχυς, Μελλήτης v. Μελλονικιᾶν
Νύμφαι ᾿Αβαρβαλαῖαι, ᾿Αβαρβαρέη
᾿Ορέστης Νεάνθης
Παλαμήδης Εὔβοεὺς, Λώπιστος
Πάλλας
Πὰν ᾿Αγρεὺς, Κεροβάτης
Πάνδροσος
Πάρις Δύσπαρις, Τραπεζίτης
Πειθὼ Κυνετίαν
Πέλοψ Ταράξιππος
Περίανδρον v. Χαλεπά
Περσεὺς Εὐρυμέδων
Περσεφόνη ῎Αρρητος, ῾Ετάρη φίλη, Χειρογονία
Πέτρος Κῆφας, Σίμων, Συμεὼν omnia in Πέτρος
Πιτθεὺς Αἴθρη
Πλούτων Εὐβουλεὺς, ᾿Ισοδέτης, Περίκλυμος, Σάραπις
Πολυδεύκης Εὐρύμας
Ποσειδῶν ᾿Αγχίθεοι, ᾿Αδωναῖος, Αἰγαίων, ῾Αλικαύων, ᾿Ελάτης, ᾿Ελύμνιος, ᾿Ελύτιος, ᾿Εννοσίγαιος, ᾿Επακμόνιος, ᾿Επακταῖος, ᾿Επιλήμνιος, ᾿Ερεχθεύς, Εὐρίπιος, Εὐρυμέδων, ῎Ιμψιος, ῞Ιππειος, Κυανοχαίτης, Κυνάδης, Πελλάνιος, Πρόνεως, Ταῦρος
Πρίαμος Λαομεδοντιάδης
Πρίηπος ᾿Ιλάων
Προιτίδες ᾿Ακρουχεῖ
Προῖτος ᾿Αγρανία
Προμηθεὺς ᾿Ιθὰς, Οἰοθόρ.
Πύθων Στερνόμαντις
῾Ρέα ᾿Αμμὰς, Δέα
῾Ρόδιοι ᾿Αγέρωχοι
Σάτυροι Δευάδαι, Δευκαλίδαι, Σιλγῖνοι, Σιλῆνοι
Σάτυρος, Βρόμιος
Σελλεὺς
Σεμέλη, ᾿Εγχὼ, Θυόνη, ῾Υή
Σεμναὶ θεαί
Σίβυλλα
Σιληνὸς, Σανάδης, Χορταιόβαμος
Σίσυφος Κράταιϊς
Σπαρτίαται ᾿Αγαθοεργοί

Σφὶγξ, Ῥαψῳδός		Τριτογεν.	
Σῶχος		Ὑπερβόρειοι	
Τειρεσίας	Χρυσέον σκῆπτρον ἔχων	Φήμιος	Τερπιάδης
Τηλέμαχος	Ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο	Φοίβη	Γαιηΐς
Τημάλεος	Αἰώρα	Φρύνις	
Τέμαλ		Χάριτες	Αἴγλης, Εὐδαλαγῖνες, Ἀκρουχεῖ
Τιτᾶνες	Ἄγριοι θεοὶ, Ἐνέρτεροι	Χείρων	Πελεθρόνιος
Τίτυος	Γαιήϊος	Χρόνος	
		Χρυσηΐς	Ἀστυνόμη

R. Bentleii Specimen emendationum ad Hesychium, ex eodem cod. sub finem.

Ἀΐδρυτον] Leg. Ἀΐδρυτον κακόν. Κρατῖνος Σεριφίοις·

εἴκασι φεύγοντές γ' ἀΐδρυτον κακόν (versus trimeter)

ἄλλοι κακοΐδρυτον, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο. τὴν φυγὴν, ὡσεί τις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο. (*ab alia m. add.* v. H. Steph. Append. in Ἀΐδρυτον.)

Ἀναβέβρυχεν] Leg. Ἀναβέβρυχεν, ἀναβάλλει, ἀναπηδᾷ, ἀναβλύζει, ἀναβρύει, πεποίηται δέ.† Ἀναβεβλημένος, ὑπερτιθείς. Ejicienda illa Hebr. ut in aliis locis, et πεποίηται δὲ refer ad ἀναβέβρυχεν. Intell. onomatopœiam. Sic in ἀναβροχθήσειεν—ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων, et alibi.

Ἀπεμέσῳ, ματαίῳ] Leg. ἀπεμέσω, ἐμετιῶ.

Ἀριθάτων, τῶν πολέμων] Error Hesychii ex vitiosa scriptura. Ita scripsit lexicographus, unde noster hæc habuit, Ἀριφάτων, τῶν πολεμίων.

Ἀχιοποῦ] Leg. ᾇχι ὅπου, ἢ χόρτῳ χλωρῷ. ᾇχι Dor. pro ᾗχι. Sic in ᾗχι leg. ἧχι, ὅπου, ἵνα, ἔνθα, ἐν ᾧ τόπῳ. Illud alterum additamentum est ex SS. ἐν τῷ ἀχεὶ &c.

Βησήσεις] Leg. βήσσῃσιν, τόποις –μοις. Hom. οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, vel βησσήεις, τόπος –μός. Hesiod. ἀνὰ δρύμα βησσήεντα. Sed prius verum.

Βίον] Ante vocem βιότου scrib. βίον μεμαγμένον. Ibidem: Βιωμένων] Leg. Βιωμένων, βιαζομένων.† Βίω, βῶ, πορευθῶ, i. e.

βείω a βῆμι, ει et ι passim confund. Pag. sequente Βλάκακα] Leg. βλάκα καὶ βλακεύειν, τὸν ἀργὸν καὶ ἀργεῖν, Ἀθηναῖοι, ἔνιοι πρ.

Δαΐζομαι post δάϊξε] Scribe ex serie lit. δαΐξομαι, quod ab Hesychio male lectum pro διΐξομαι. Hom. Il. ι'. v. 61.

Δελεδώνη] Error ipsius autoris. Ita debuit: Ἑλεδώνη, ὄσμυλος, ἰχθύς. Infra Ὀσμύναι] Leg. ὀσμύλαι, βολβιτῖναι, θαλ.

Διαπατταλευθείση] Leg. διαπατταλευθήσει, –διαταθήσῃ. Aristoph. Ἱππ. διαπατταλευθήσει χαμαὶ, quod Att. pro –ήσῃ.

Διαπονδαρίζει] Ordo litt. ostendit ita ab autore scriptum esse, at vitiose pro διαπυδαρίζει, vel ut gramm. quidam –πυνδ.

Διατεύονται et διατεύοντο] at o noster pessime legisti pro δατέονται et δατέοντο, quæ Homerica sunt. Ita δι sæpe pro δ, quæ in mss. parum differunt. Sic διειλοκομπάσαι pro δειλοκ. et alia. Vice versa, post Διερίπισε recte quidem editum δέρκεο, at scripserat Hesych. διέρκεο mendose.

Διεφοβεῖτο, ἐδεδοίκει, ante Διεβάλλοντο. Repugnat ordo litt. scribe Δίε, ἐφοβεῖτο, ἐδ. Hom. περὶ γὰρ δίε &c.

Δύνασαι σιωπᾶν] Scrib. βουλόμενον, εἰπεῖν ἐν ταῖς Αὐλητρίσιν οὕτως·

> A. Δύνασαι σιωπᾶν; B. Ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις
> συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν ⏑ –.

Αὐλητρίδες drama Phœnicidæ. Adde in Indice Pricæano.

Ibidem Δυσάλωτον] Leg. δυσάλυκτον, μὴ ἐκφευκτόν.

Ἐπαλογῆς] Bis erravit Hesychius: nam σπουδῆς est ἐπειγωλῆς, et alterum est ἐπαλλαγῆς.

Ἐπεζάρυκεν] Scribe Ἐπεζάρηκεν, ἐπιβ.† Ἐπεζάρει, ἐπεβάρει, ἐπέκειτο, ἐπεκράτει. † Ἐπεζήτει, ἠνώχλει, ἐπεχείρει, ἐπετήρει. † Ἐπεζητοῦν, τὰ αὐτά. Eurip. Phœniss. v. 15. ὡς δ' ἐπεζάρει Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν.

Ἔναστρος] Leg. certissime: Ἔναστρος ὥστε μαινάς—Ἀχαιὸς Ἀλφεσιβοίᾳ, ἀντὶ τοῦ ὑάς. τὰς γὰρ βάκχας ὑάδας ἔλ.

> Ἔναστρος ὥστε μαινὰς—

initium trimetri.

Ἐνδεκάτευσα] Error Hesychii. Oportuit Ἐδεκάτευσα, τὴν δεκάτην ἐπραξάμην. Ibidem ἐνδενειλεῖν] Scribe ἐνδενδίλλειν.

Ἐνέφηνεν post ἐνέφραξεν. Leg. ἐνέφυ, ἐνελάβετο. Hom. Ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ &c.

Ἐννέωρος, θέτης] Ita scriptum θ̄ ἔτης, i. e. ἐνναέτης.

Ibidem, Ἐννηῆς—πατρῶος] In MS. erat πρωος. corrige πρᾶος. Vide Ἐνήης.

Ἐξαφθεγγόμεναι post Ἐξαηρμένον. Leg. Ἐξαθελγόμεναι.

Κυβευτήν] Lege στένειν τύχην. Totus locus

χρὴ γὰρ τὰ συντυχόντα κοσμίως φέρειν
σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.

Σικυλλιᾶν post σίβολε.] Apparet Hesych. scripsisse σιβυλλιᾶν, ut ex ord. literarum constat: at mendosissime pro σιλλυβιᾶν.

Alia infinita.

JOANNIS PEARSONI

JOANNIS PEARSONI

ADVERSARIA HESYCHIANA.

'ΑΒΥΔΗΝΟΝ *ἐπιφώνημα.* L. 'Αβυδηνὸν *ἐπιφόρημα,* ut habent Zenob. Diogen. Su[id]. Apost. etiam Athen. et Steph. Et certum est ita legendum ex duplici interpretatione veterum, quorum plerique *ἐπιφόρημα* eo significatu acceperunt, quo secundas mensas seu bellaria denotat. Athenæus autem [p. 641 A] ex Aristide Parœmiographo docet *ἐπιφόρημα* in hoc proverbio aliud omnino sonare, nempe *vectigal*, seu *portorium*, ut sit aliquid *τῷ φόρῳ* additum, et ultra jus exactum.

'Αγαθώνιον, *αὔλησιν τὴν μαλακήν.* L. 'Αγαθώνιον *αὔλησιν, τὴν μαλακήν.* Locutio proverbialis. Zen. Diog. Su[id].

'Αγαμεμνόνια *φρέατα.* Proverbium cujus argumentum deest. Addendum ex Zenobio, *ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων.* Nam Apostolii *ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων* videtur esse corruptum.

'Αγέλαστος, *πέτρα.* L. 'Αγέλαστος *πέτρα.* Est enim proverbium cujus argumentum deest. Ex Zenobio et Diogen. supplendum *ἐπὶ τῶν λύπης προξένων.*

'Αγρίου. *βέβρωκας.* L. 'Αγρίου *βέβρωκας.* apud Zen. et Prov. et explicatio.

'Αγροπηγή. L. 'Αγροῦ *πηγή,* ut literarum series suadet, et Vaticana App. vel potius *ἀγροῦ πυγὴ,* ut Eust. legendum docet [Il. β'.] 310, 3. (= 234, 26.) Imo et Vat. app. eam lectionem optime patitur. (Mox l.) *πιότατα μέρη—καὶ τὰ πιότατα τοῦ ὀ . . καὶ ζάπλουτοι ἀγροῦ πυγαί.*

'Αδμήτου. L. 'Αδμήτου μέλος, τὸ εἰς 'Αδ. ᾀδόμενον σκολιόν. Proverbialis locutio. Zen.

'Αδώνιδος κῆποι, ἐν 'Αδωνίοις εἰδ. Diog. Vat. App. Su[id].

"Αϊδος κυνέη. Prov. Zen. Diog. Su[id]. ipse autem Homerum interpretatur.

"Αιδειν πρὸς μυρρίνην. Prov. αὐτὸν ex Zen. v. Schott. F. deest πρὸς λύραν utrobique.

'Αάβακτοι. f. ἀάβυκτοι, ut Varinus. vide H. Steph. Postea "Αβακτον vel "Αβυκτον. Lexicon Anon. 'Αάβυκτον, μέλαν, ἀβλαβές.

"Ααδεν, ἐλύπησαν. L. ἐλύπησεν. Sed forte scriptum erat ἄασεν Od. φ'. 296. ut vox proxima 'Αάσθης. Il. τ'. 136.

'Αάσθης. Series 'Αάθης, et ita Lex. Anonymi.

'Αάναιμα. vox Hebræa a חן deducta. Sed v. 'Αάσαι.

'Αασίφρονι ..... ἀάσαι. Hag. Aliud ἀέσαι quod vide.

"Αατοι. βλάπτουσιν. f. leg. 'Αάτοις, οὐ βλάπτουσιν, vel etiam sine οὐ, ut ἄατον, ἐπιβλαβές.

* 'Αβαγῆσαι series. v. Βαγαῖος. Sed v. 'Αβάκησαν.

'Αβάγητρον. at Suid. 'Αβαὴρ ὁ λεπτός. Anon. 'Αβαὴρ τὸ λεπτόν. Scribendum 'Αβαῆρα, τὸν λεπτόν.

'Αβακήμων. Series turbat, et postea sequitur. [a]An ἀβαγήμων?

'Αβακῆσαι .. ἀμαράντων. Hag. ἁμαρτεῖν. f. recte.

"Αβαι .... σαβαίου. L. 'Αβαίου. [in al. exemp. v. Steph. in Τεγύρα.]

'Αβάκης. ἴσ. Σκύθας, vel ὡς Σκύθαι λέγουσιν, ἀνδρείκελον.

"Αβακι. f. "Αβακοι, ut Varinus. At quid ἀγελαίσονες?

'Αβάκχευτον. Interpretatio non videtur convenire.

'Αβακοάγκινοι. L. 'Αβακαινῖνοι. Steph. in 'Αβακαῖνον. Σικελῶν δὲ μοῖρά τις ἐστι. τὸ ἐθνικὸν 'Αβακαινῖνος. v. Bochart. G. p. 570.

'Αβάκησαν Od. δ'. 249.

'Αβάκην Sappho. v. Lex. Pind. Etym. inde ἀβακέως, ἡσύχως.

'Ααγὲς Od. λ'. 574.

[a] Sic in alt. ex.

'Ααδεῖν . . Su[id]. ἀδικεῖσθαι, ἀπορεῖν, quod verius.
'Αάλιον, ita Su[id].
'Αάνης. ἴσ. οὐ χ.
"Αανθα . . . καὶ, vel del. ἢ et Arist. grammaticum intellige.
'Αατὸν, ἀναμάρτητον ut Hagen.
'Αάσχετον Il. ε'. 892 Sch.
'Αᾶται Il. τ'. 91.
'Αάταλε. ἴσ. "Αατε. v. "Αατον. Sed v. etiam ἀάτυλον.
'Αάτοις, βλάπτουσιν.
"Αατος . . ἀκόρεστος. Hes. [f. Theog. 714.]
'Αάτυλον. v. "Αατον.
'Αβάκτητον. ἀν. quasi ἀβάσκαντον. (in al. ex.) interpretatio pertinet ad 'Αβάσκανον. Sed Hesych. consentit Anonymus.
* 'Αβαλαία quasi συμβόλαια.
'Αβάλε. Scribendum ἆ βάλε, quod est *O utinam.* et ἆ ipse initio. βάλε enim per se sumptum *utinam* significat, ut ostendit ad Βάλε. quare a. addit ἢ ἀχρεῖον v. 'Αβάλη. [b] 'Αβάλε μηδ' ἀβόλησαν Callim. apud Schol. Dionysii Thracis. Plut. M. 614 D. 'Αβάλε *utinam* purum putum Pœnicum, O Deus. הבעל Scal. ad Fragmenta p. 33.
"Αβαντες Il. β'. 542.
'Αβάντασιν. Mira literarum conversio. Forte "Αββασιν pro ἀνάβασιν, ut apud Su[id.] ἄββαλεν, ἀνέβαλεν. Q.
"Αβατος. nec interpretationi videtur convenire, nec ordinem servat, quod "Αβαντος vel tale quid postulat. Q. v. 'Αβαρὴς et "Αβης. Su[id.] "Αβης, ἀσύνετος. f. *hebes.*
"Αβαπτος, ἀστομώτατος. L. ἀστόμωτος, vel locus est mutilus, atque in hunc modum ex Su[ida] supplendus: "Αβαπτος, ἀστόμωτος. 'Αβαπτότατος, ἀστομωτότατος. Nam ἀστομώτατος non fit ab ἀστόμωτος, sed ab ἄστομος, quod aliud est. Anonymus tamen habet "Αβαπτος, ἀστομώτατος καὶ ἀβαπτότατος.

[b] Hæc ex altero ex.

* Ἀβαρβαλεῖται series.

Ἀβαρβαρέη Il. ζ′. 22.

* Ἀβαρῆς v. Ἀβάκην et Ἀβῆς.

Ἀβαριστὰν, γυναικιζομένην. quid? videntur duæ voces in unam conflatæ. καθαιραμένην Hag. καθαιρομένην. v. Ἄβρινα v. Ἀβριστήν.

Ἄβαρνος. an Ἀβαρνίς. v. Steph.

Ἀβασάκτως vitiose scriptum repererat pro ἀβαστάκτως.

Ἀβαρκνᾷ, κομᾷ vet. lex. ap. H. Steph. Phav.

Ἄβαρνα, λ.

Ἀβαρὺ, ὁ. Μακεδόνες (et in alio loco) μακεδονίσια. v. Meurs. Gloss. Gr. in Μακεδονίσιον.

Ἄβαστυν Hag. Ἄβαστον. quæ sequuntur sic legenda sunt: Ἄβαστον, ἄβατον, ἀβίαστον. Ἄβατον.. Cyr. Lex. Ἄβατον, ἀκίνητον, ἀπρόσιτον. Anon. Ἀβάστιμον, ἀκιν. ἀπροσ.

* Ἄβατον Eur. 522.

Ἄβδελον. ita Cyr. Lex. v. Ἄβελλον.

Ἀβδίου ἑρμοῦ. ἴσ. Ἱερεμίου. Obadias Jeremiæ coætaneus. (Tum in adversa parte paginæ) Gatak. Ἀβδίας ἑρμηνεύεται δοῦλος θεοῦ. S. Hieron. Ἀβδίας interpretatur *Domini servus*. Lex. Heb. Nom. Ἀβδίας, δοῦλος, v. Μισχαίας.

Ἀβέλλει. ἴσ. στρέφει. ut sit cum Æolico dig. Ipse Ἀελλῶν, στρέφων. Anony. Ἀβελλύσει, στέφει. ita et

Ἀβελίην Boch. G. p. 737.

Ἀβέρβηλον v. Ἀβύρβηλον.. ἐπαχθὲς Su[id.] ἀπεχθές.

Ἄβιν. L. Ἄβιες (vel Ἄβις.) Var. sc. *Abies*. Gloss. Græco Barbaræ, Ἄβιν, ἐλάτην, πεύκην. Gloss. Lat. Gr. *Abies* ἐλάτη, et Græco-Lat. ἐλάτη, δένδρον, *abies*.

Ἀβιόλη. Interpretatio mutila est. [c]Deest vox semen significans cui assimilatur.

Ἄβιοι Il. ν′. 6.

[c] In alt. ex.

* 'Αβὶ et *Αβιε. Forte ad *Αβιοι spectant: erant enim illi Scythæ.

*Αβιος ... ἀληθία. L. 'Αληθείᾳ. et ita distingue; πλούσιος, ὡς 'Αντιφῶν ἐν 'Αληθείᾳ. Sc. Oratione ita nominata: vel forte 'Αληθείας ᾱ: cum enim duæ fuerint, priorem videtur indicare. v. Harpocrat.

'Αβίηκτον. Secundum seriem potius ἀβίωκτον. (Al. ex.) Quasi ἄΐακτον.

* 'Αβίωτον Eur. Ione v. 670. 764. Aristoph. 66.

'Αβλαδέως. Anony. 'Αβλαμέως, ἀφροντίστως, pro 'Αβλεμέως. Sed forte 'Αβλαβέως. Sed quære quid literæ priores velint. l. potest et ἀβλακέως ab ἄβλαξ. F. 'Αβαδέως. v. 'Αδέως. v. [d] Βλαδεῖς.

*Αβλας. v. 'Αβὰς et 'Αβής.

'Αβλέματι. ἴσ. 'Αβλεπτήματι ut Su[id]. nisi quod series refragetur. Vel 'Αβλέμματι. Hœsch. ἀβλεψήματι.

* *Αβλαροι. *Applaria.* Isid. *Applare, cochlear.* v. Gloss. Græc. Barb.

'Αβλεμὲς, ἀσθενὲς, ἀβλεπὲς, φαῦλον. 'Αβλεμὴς Nicand. [Al. 82.] Ita lego.

*Αβλας. v. 'Αβὰς et 'Αβής.

'Αβλὴς Il. δ'. 117.

'Αβλῆτα Il. δ'. 117.

'Αβλήδην corrupte pro ἀμβλήδην. idem hic ἐνδόσιμον quod illic προοίμιον. ab ἀναβάλλεσθαι. quid ἐνδόσιμον v. Sch. Pind. p. 87 a. ὑποκρέκειν—[in al. ex.] Series 'Αβλήρην.

'Αβλήτηρες. L. 'Αβλήτορες, pro ἀβολήτορες q. v.

* 'Αβληχρῆ. v. Βληχρά.

*Αβλητος Il. δ'. 540. v. 'Ανούτατος.

*Αβληρα v. Εὔληρα.

'Αβλίσμαστον. L. 'Αβλίμαστον, a βλιμάζω. Var. male 'Αβλίσματον.

[d] Al. ex.

'Αβλόει.

'Αβλωθρίδια corrupte pro 'Αμβλωθρίδια.

'Αβοαί. ἴσ. 'Αβολαί. v. 'Αβολῆσαι et 'Αβόλητοι.

'Αβολεῖν. ἴσ. 'Αβολήσειν, συναντήσειν (huic v. suprascriptum est) pro ἀντιβολῆσαι.

'Αβολεῖς. Voss. Etym. *Abolla.*

'Αβοληστὰι . . . . ἰσχυροί.

῎Αβολον. Pro λ litera alia substituenda. v. Salm. Hist. Aug. 386. 398.

*῎Αβολος. Videtur esse mutilus locus. v. Su[id]. in ῎Αβολος. κατηρτυκότα vox est suspecta, nec ad ἄβολος spectare videtur, sed ad γνώμων, et κατερρυηκότα recte scribi. [in al. exemp.] ῎Αβολος. locus mutilus. v. Γνῶμα. F. κατερρυηκὼς, ut Su[id.] in 'Αβολήτωρ. Sed v. Κατηρτυκώς. —— νεὸς ὄνος Anony. (sic ni fallor.)

'Αβολήτορες . . . συνηλλαχότες. Philo apud Etym. Glossa est Antimachi Iachine.

῎Αβοστοι. οἱ αἴτησιν Q.

'Αβουγὴς, Hag. 'Αβουλὴς, perperam(?) Etym. 'Αβούτης παρὰ τὸ βουτόν.

'Αβουλὴς, ἤκουσα. L. ἄκουσα. Idem sc. quod ἀβούλητος.

'Αβουλότατα, ἀπροαιρέτως. Herod.

'Αβούλως. Herod. 121, 5. Antipho 113, 44.

* 'Αβουσκολεῖ pro 'Αβουκολεῖ. quid βουκολεῖν v. Ammon. 'Αβουκολεῖ Æsch. 336.

'Αβραδούλη. L. ῞Αβρα δούλη. Etym. 'Επίχαρις, ἡ παρὰ 'Αττικοῖς ἄβρα. Ezechiel Judæus apud Clem. Alex. L. I. Strom. κἄπειτα θυγατὴρ βασιλέως ἄβραις ὁμοῦ Κατῆλθε, λουτροῖς χρῶτα φαιδρῦναι νεόν. Steph. ῞Αβραι, θεράπαιναι, δουλίδες. ῞Αβραι, νέαι, δοῦλαι. Ex. 2. [In al. ex. Alciphro Ep. 371 f.]

'Αβρανίδας . . an κροκωτοὺς, sc. χιτῶνας.

'Αβρεμὴς pro 'Αβλεμής.

'Αβρεμής. Voss. Etym. *Somnus*.

'Αβροὶ, καλοί v. Su[id].

'Αβριβέστερον. Series postulat illud Suidæ 'Αβρικέστερον, per metathesin, ut videtur, pro ἀκριβέστερον. Ita et Anony.

*Αβραχεν. videtur corrupte pro *Αμβραχεν, i. e. ἀνέβραχεν. v. *Εβραχεν. [e]*Αβραχεν corr. pro βράχεν. forte ultima prioris vocis litera ei adhæsit.

'Αβρινά. v. 'Αβαριστάν.

'Αβριστήν. Ita forte: sed potest fieri ut sit pro 'Υβριστήν. Nihil muto.

'Αβρίξ. Etym. ἀγρηγορώς. Male.

'Αβιάχεται. H. ἀβριάχεται. Series 'Αβρίσγεται. [In al. ex.] 'Αβιάχεται pro 'Αβρίσχεται vel 'Αβρίζεται.

'Αβροσύνη Su.

*'Αβρὰμ π. ι. עברי Gen. 14, 13. non considerata prima litera. πατὴρ μ. recte p. אב et רם. 'Αβραὰμ δὲ πατὴρ π. ἐ. ab אב et רב et הם vel המון. hæc opinor ex Philone, quem Steph. in similibus citare solet. v. 'Αράμ.

**Αβροτον Soph. 243.

*'Αβροκόμας Eur. 696.

*'Αβρύστος [ω] ἢ ἄ. ὁ μὴ β.

*'Αβυρτακοποιοῦ. v. Νεοδάρτης et Παρθενίας. Plut. 664 a. (in al. ex.) ὑποτρίμματα v. Su[id]. (et alibi,) Etym. v. Su[id]. in Κάνδυλῃ[os].

*Αβυδος π. Τρωϊκή. Il. β΄. 836. ex illa parte Hellesponti quæ ad Troadem spectat. Notarunt enim veteres 'Ελλήσποντον λέγεσθαι τὸν διείργοντα τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Τρωάδα πορθμόν. Sestus igitur erat urbs Hellesponti Θρᾳκίη, seu ex parte Thraciæ: Abydus, Τρωϊκὴ, seu ex parte Troadis.

'Αβυδόθεν. Il. δ΄. 500. At nemo, opinor, Abydi ([f]tunc

[e] Al. ex. [f] Hæc vv. supra scripta sunt.

temporis) in Caria meminit. Notandum hic veteres difficultatem animadvertisse quomodo Priami ἱπποστάσια salva esse poterant Abydi, cum exercitus Græcorum omnia ea loca occuparet. Hinc, opinor, aliqui Abydum in Caria finxerunt. Vel hæc verba non ad hanc vocem pertinent, sed ad Ἀβυδοκόμας (ex Aristoph. Zenob. Eust.) ut Steph. οἱ δὲ τὴν ἐν Μιλήτῳ Ἄβυδον οἰκοῦντες διεβάλλοντο ἐπὶ συκοφαντείᾳ καὶ μαλακίᾳ.

Ἀβυδὸν ita corrupte scribitur. Anony. sæpius Ἄβυσσον.

Ἄβυσσος .... ἔχοντα vel ἔχων. [in al. ex.] Æsch. 340.

* Ἀβύρβηλον. v. Ἀβέρβηλον ... ἀναίσχυντον.

* Ἀβισταῖοι. Corrupte pro Λιβυσταῖοι.

* Ἀβῶ sc. β pro digammate.

Ἀβωβὰς utrum Περσῶν an Περγαίων? ita Etym.

Ἄβωρ. ἴσ. Ἀβὼρ, ἠὼς, Λάκωνες. [in al. ex.] v. Μιργαβὼρ et Γαβεργός.

Ἀβῶς. Etym. Ἄβως, ἄφαντος. ἴσ. ἄφατος. vel corrupte pro ἄφως Eust. 968, 48 (=953, 47.)

* Ἀγάζει Æsch. 341.

Ἀγαζόμεθα. Od. κ΄. 249.

Ἄγαγον. ἀ. τ. ἄγε. sed v. Ἄγαγε.

Ἀγαθίδες, σεσημίδες. L. σησαμίδες, i. e. placentæ ex sesamo factæ. Eust. ὅτι δὲ ἀγαθὶς δέσμη, ῥάμμα, στήμονες, λέγουσιν οἱ παλαιοί. δηλοῖ δὲ, φασὶν, ἡ λέξις καὶ σησαμίδα 1166, 33. Dictæ sunt σησαμίδες ἀγαθίδες ob formam. Erant enim σφαιροειδῆ πέμματα teste Athen. Ipsi Hesych. τολύπη est ἀγαθίδιον στήμονος.—Ἀγαθὶς δέσμη, καὶ εἶδός τι ρ. Etymol. v. Su. Hic aliqua deesse videntur.

Ἀγαθοεργοί Herod. 17, 15.

* Ἀγάλαλα v. Ἀβάκχευτον.

Ἀγαλλίαμα. vox Scripturaria.

* Ἄγαλμα Ἑκάτης. v. Bourdelot. ad Petron. p. 115.

*Ἄγαλμα ξ. ἀ. Ἀγαλμάτων εἰδ. εἰκ. ἢ ἀνδ.

*Ἄγαλμα Il. δ'. 144. Sch.

Ἀγαλματικὸς ἀκουστὴς, ἀγαλμαῖος.

Ἀγάλματα πάτρια, τὰ.

Ἀγαλμός. Etym. [p. 7, 7.] Ἀγάλιος. forte Ἀγαλισμός. Ἀγαλίζεσθαι, λοιδορεῖσθαι· Ταραντῖνοι. Etym.

Ἀγαλήτορα.—Τυρ. forte ad Ἀγαλίζει pertinet.

Ἀγαλίζει Etym.

Ἀγάλλεται Erot. [al. loco] Il. ρ'. 473. .

Ἀγαλλόμεναι Il. υ'. 222.

Ἀγαλλόμενος Il. μ'. 114. ἀγάλλων.

Ἀγάλαξ, ὁμότηθος vel ὁμότιτθος, vel ὁμόθηλος. v. ἀγάλακτος. κτες.

Ἀγαθὸν Ponenda hæc ante *Ἄγαλμα.

Ἀγαθὸν ὃν τὴν λίνον. L. ex Etym. Ἀγάθοσμον, πήλινον. De vino, ut opinor, mixto et mangonizato.

Ἀγαθοῦσσα. ἡ Τῆλος Steph. et Plinius.

Ἀγαί. ἠϊόνες, τρώσεις, τραύματα, ex Etym. πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον Eur. Suppl. 333.

Ἀγαιόμενον. Etym. ἀταιόμενον Od. υ'. 16. Utroque modo legitur.

Ἀγακλεῖος—μεγάλως.

* Ἀγαλβάς. ἴσ. ἀκροατής. v. Ἀγαλματικός.

Ἀγαμεμνονίη θίδραξ, ἤτοι θρίδαξ. v. Θιδρακίνη.

Ἀγαμεμ...Ἑλλάδος. καὶ δῆμος L. Κλείδημος Athen. l. 6. c. 6.

Ἀγάμητος α. ἄζυξ. v. *Ἄζυγες. Ita Su[id]. Ἀδάμαστος, παρθένος, ἄζυξ.

Ἀγαμίου... παρὰ.

Ἀγάμεια Steph.

*Ἄγαν π. μνώδης. Var. μάλιστα. Gal. σφόδρα, recte. v. Σφόδρα. v. Μάλιστα.

*Ἄγαμος. ἴσ. *Ἄγανος τόπος, ab ἄγω *frango*. v. Ἀγανόν.

Ἀγάνημαι. ἀσχάλλω.

'Αγανέησι corrupte pro 'Αιγανέ. v. 'Αιγάνεα.
'Αγάνωρ l. 'Αγαπήνωρ. ἀγαπ. τῆς ἀνδρείας Il. β'. 609.
'Αγαρρίς. Postea 'Αγορρίς, "Αγορος et "Αγυρις. Omnino igitur 'Αγαρρὶς ex corrupta lectione pro "Αγυρις. Etym.
'Αγαρράπτει. Q.
"Αγαρος pro "Αγγαρος. Ita enim solebant nonnulli ex lexicogr. duplicem literam loco simplicis ponere, ut Su[id.] sæpe. v. suo loco.
'Αγαρροί. L. "Αγγαροι οἱ ἐκ διαδοχῆς etc. v. Suid. v. suo loco.
'Αγασσᾶ vel 'Αγασᾶ.
'Αγασσὶς L. "Αγασις ab ἀγάσασθαι τὸ φθονεῖν. Quid σφαῖρα?
'Αγασσοπέρπαι. Quid? ἴσ. τοῖς τελώναις.
'Αγάκλειτοι Il. φ'. 530.
'Αγάκλυτα Od. γ'. 388.
'Αγάλλεται Il. ρ'. 473.
'Αγακλῆος Il. π'. 571. . . . μεγάλως.
'Αγαλβὰς . . . γελάσιμος. ἴσ. 'Αγαλμὰς, ἀκροατής. v. 'Αγαλματικός.
"Αγαννα עגלה Rabbin. et Arab. Hidus ad Ulug-Beg. p. 11. Scal. in Manil. 44.
'Αγανοῖς Il. β'. 164.
'Αγάνοι L. 'Αγανοί.
'Αγανὸν L. "Αγανον Su[id]. Eust.
'Αιγανέησιν ἵεντες Il. β'. 774.
'Αγάννιφον Il. α'. 420. . . νον.
'Αγανοφροσύνη Od. λ'. 202.
'Αγανόφρων Il. υ'. 467. male redditur ac si esset ἀγάφρων. Postea melius.
'Αγαπητὸν Il. ζ'. 401. Sch.
'Αγάρροον Il. μ'. 30.
'Αγασσάμεθα Od. κ'. 249.
'Αγασσάμενοι Od. β'. 67.

'Αγασσᾶ.

'Αγάσησθε Il. ξ'. 111.

'Αγαστὰ [in al. ex. Eur. 6.]

* 'Αγάστροφον οὔ Il. λ'. 338.

'Αγατᾶσθαι. Corrupte pro 'Αατᾶσθαι. γ pro digamm. Æolico.

'Αγάτημαι corrupte pro 'Αάτημαι.

'Αγαυρίαμα. v. Γαυρίαμα. Jer. 31. sive 48, 1.

'Αγαυρὸς. ά. κομψὸς, κ.

'Αγαρρεύει pro 'Αγγαρεύει.

'Αγαρρεία corrupte pro 'Αγγάρεια.

'Αγαρρεύεται corrupte pro 'Αγγαρεύεται . . . ἀγγαρευτῶν.

*Αγγατος v. Eust.

'Αγγελίας Od. β'. 92.

*Αγειν . . πείνειν. ἴσ. πονεῖν. imo πίνειν Eust. 1399, 61.

'Αγγελίη pro 'Αγγελική. v. Meurs. Orch. πάροινος. Athen. l. 14. καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ πάροινον ἠκρίβουν ὄρχησιν.

* 'Αγγελλόντων, ἀγγελλέτωσαν καὶ videntur ex recenti aliquo scholiaste descripta.

'Αγγεράκομον. Quid? v. 'Αγγοράραξ· ἴσ. 'Αγγοράκωμον.

'Αγγλιθεὺς L. *Αγλιθες Su[id.] Etym. Nicand.

'Αγγοπήνας. Su[id.] 'Αγγοπήνια et 'Αγκοπήνια.

'Αγγοραράξ. f. *Αγγορα, ῥὰξ. Sed v. 'Αγερρακάβος [et 'Αγερράκομον al. ex.]

'Αγγοπὴς quid?

'Αγγρίας, λύπας H. Steph. v. Etym. Gloss. 'Αγγρίζω *irrito.*

*Αγδιστις. Voss. Id. l. 1. p. 152.

'Αγέεσσι [v. *Αγεα al. ex.]

'Αγεννήτων Soph. Trachin. 325.

'Αγινεῖν videtur respexisse illud Arati, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν.

'Αγόπτεται corrupte pro ἄγ' ὄπτεται. v. 'Αγερόπτει.

'Αγίνεον Il. ω'. 784.

'Αγείρας Il. β'. 664.

'Αγείρομεν Il. α'. 142.

Ἀγειρόντων Il. [β′.] 438.

Ἄγεκτοι corrupte pro Ἄτεγκτοι, ἄβροχοι.

Ἀγείτης Etym. v. Ἀγιστής.

Ἀγελείης—ἡγουμένης.

Ἀγέλασκον. f. corrupte pro Ἀγέραστον v.

Ἀγελάστους. l. Ἀγελάτας. Heracl. in Polit. Cretica.

Ἀγεληδὸν Il. π′. 160.

Ἀγέληφι Il. β′. 480.

Ἀγέμεν Il. α′. 323.

Ἀγέννους vel Ἀγεννεῖς.

Ἀγέραα. ἴσ. corrupte pro Ἀχράς.

Ἀγέραστος vel Ἀγέρατος Eur. Bacch. 1374 [Ἀγέραστος Eur. 4. al. ex.]

Ἀγέρθη Il. δ′. 152.

Ἄγερθεν Il. ψ′. 287.

Ἀγέροντο Il. β′. 94.

Ἀγερμὸς Arist. Poët. 233, 3. v. Etym.

Ἀγερόπτει. v. ἀγόπτεται.

Ἀγέροπτος. ἴσ. corr. pro Ἀγαύροπτος.

Ἀγερρακάβος v. Ἀγγοραράξ.

* Ἀγερρακάβος. ἴσ. Ἀγερράρακος. v. Ἀγγοραράξ.

Ἀγερώσατο. v. Ἀγρώσατο.

Ἀγερώσσει pro Ἀγρώσσει.

Ἀγερσικύβηλις. K. ἐν Δραπέταις. v. Etym. ἐν Δραπέτισιν Su[id.] .... κύβηλιν v. Κύβηλις.

Ἀγέρωχοι. Ex Hom. Il. β′. 654. Ῥοδίων ἀγερώχων v. Etym.

Ἀγεσίφρων. ἴσ. Ἀγεσόφρυς.

* Ἀγέστρατον, ἴσ. Ἀγέσσαρον. v. Σάρον.

Ἀγετοὶ. ἴσ. corrupte pro Ἀγαστοὶ vel Ἀγητοί. ab ἄγη, θαῦμα.

Ἄγη Il. γ′. 367.

Ἀγῆλαι. v. Su[id]. et Etym. v. Sch. Eur. 473 a. [in al. ex. Ἀγῆλαι apud Eur. 179.]

Ἀγηλείοιο. an corrupte pro Ἀγελ. v. Ἀγελείη..

'Αγηλατεῖν Herod. 197. v. Su[id].

* 'Αγηλόμεναι pro 'Αγαλλόμεναι v.

'Αγηλῶ v. Su. et Etym.

'Αγηνορία Il. μ'. 46.

'Αγηνορίησιν Il. ι'. 696.

'Αγήραον Il. β'. 447.

'Αγήρων neutrum.

'Αγήρως Od. ε'. 218.

'Αγήσανδρος ut 'Αγησίλαος. Æsch. Athen. 99 b. ἀγεσίλας Callim. Hym. 5, 130.

* 'Αγήστωρ. ἴσ. 'Αγήτωρ apud Eur. 161.

Ἄγηται Il. ζ'. 455.

'Αγητής. ἴσ. 'Αγητὸς. sed v. 'Αγητής. v. Meurs.

'Αγητόρεια forte ut p.p.

'Αγήτωρ . . . τοῦ θεοῦ. Apollinis enim sacra fuere Carnea. Plut. Symp. L. 8. Qu. 1.

'Αγηοχότων.

'Αγηχὼ, ἠχὼ ἁγίων.

* 'Αγιάδαι. v. an huc pertineant Pind. 275.

Ἁγιάζειν . . καθαίρειν ἄγρια Riccardus ad Proclum exponit *agros purgare* p. 701.

Ἁγιάζει. Lev. 16, 19.

* Ἁγιάσατε script.

* 'Αγιστεύει Eur. 523.

'Αγκάζοντο, ut post, Il. ρ'. 722.

'Αγκαλέει. ἀνακαλεῖται, ut et 'Αγκαλεω et 'Αγκλίνας.

'Αγκὰς . . priori significatione nomen, posteriori adverbium, ἀγκὰς idem quod ἄγκαθεν Æsch. Eum. 8. ἴξον παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας, ubi Sch. ἄγκαθεν, ταῖς ἀγκάλαις. Il. ε'. 371.

'Αγκ. ἕλκειν. αἴρειν ξύλα. v. Eust. 1162, 37.

Ἄγκαλον. ἴσ. Ἄγκλινον. v. 'Αγκλίνας.

Ἄγκεα Il. σ'. 321.

'Αγκαλίδεσσιν Il. σ'. 555.

Ἄγκιον. ἴσ. 'Αγκίστριον, ἀγκιστροθήκη.

'Αγκλίνας . . ὡς τὸ 'Αγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκη σχέθον Il. δ'. 113. Eust. ad Od. χ'. 156. κάλλιπον ἀγκλίνας. τουτέστιν ἀνοίξας, ex Schol. vet. 'Αγκλίνας, ἀνοίξας.

*'Αγκλειτοι, an corrupte pro 'Αγάκλυτοι?

'Αγκόλαι. S. 'Αγκύλαι.

'Αγκοῖναι.

'Αγκόνος series.

'Αγκόνους v. Voss. Etym. *Ancilla.*

'Αγκοίνησιν Il. ξ'. 213.

'Αγκορὲς forte corrupte pro ἀκορές.

*'Αγκος Eur. Bacch. 1049.

'Αγκοτύλη corrupte pro 'Εν κοτύλῃ. v. Meurs. vel potius 'Εγκοτύλη.

* 'Αγκρινόμεναι Æsch. 273.

'Αγκτῆρες . . . τόποι Etym.

'Αγκύλας. ὀγκ. σκ. quid? Certe 'Αγκύρισμα σκεῦος.

* 'Αγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι.

'Αγκύλη . . ἀγκῶνος . . γ. χρήσιμον εἰς κοττάβους . . . κυκλοῦντες αὐτὴν Eust. 344, 21.

'Αγκύλους. τοὺς ἐπικαμπεῖς [in al. exemp. τοὺς καμπούς.]

'Αγκυλομήτεω Il. β'. 205.

'Αγκυλότοξοι Il. κ'. 428.

'Αγκυλοχείλης Epitheton aquilæ apud Aristoph.

*'Αγκυρα . . . Φαίδρα.

*'Αγκυρις, μηχανή τις Sept. 66. [i.e. Sept. Flor. Christian. ad Aristoph. Pac.]

'Αγκύρισμα, σχῆμά τι vel τῶν.

'Αγκυροβολῶ.

'Αγκυρόβολα Φοίνικες. Forte proverbialis locutio quod Phœnices mercatores. ὡς αἰσχύνην. quid? ἴσ. ὡς Αἰσχύλος ἐν Λιμένισιν, vel f. Εὐμένισιν, at in Eumenidibus nihil tale. Imo καὶ ἐλλιμένιον.

'Αγκωλιάζων. corrupte pro ἀσκωλιάζων. Ipse 'Ασκωλίζοντες. Arist. π. ζώων πορείας c. 4. 'Ασκωλιάζουσι ῥᾶον ἐπὶ τοῖς ἀριστέροις.

'Αγκὼν. L. ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο. Il. π'. 702.

'Αγλαὰ . . ἀνθηρά.

* 'Αγλαΐα Pind. 187.

'Αγλαΐηφι Il. ζ'. 510.

'Αγλαιεῖσθαι Il. κ'. 331.

'Αγλαὸν ὕδ. Il. β'. 307.

'Αγλάμασι corrupte pro "Αγμασι Su[id.]

'Αγλαὸς Il. β'. 736.

'Αγλαοφωτὶς L. Plinium.

"Αγλαυκον corrupte pro "Αγλευκον. Nic. [Al. 171.] 'Αγλεύκην θάλασσαν.

'Αγλαυρίδες. ἴσ. μοῖραι παρ' 'Αθηναίοις. Varin. v. Eur. Ion. 495. [in al. ex. ἱέρειαι vel μοῖραι.]

"Αγλαυρος . . . παρὰ.

* 'Αγλέφαρον. v. γλεφαρόν.

'Αγλίδια σ. Vox Dorica Cor. 31, 22. [in al. ex. 'Αγλίδια. ἴσ. "Αγλιθες. v. Aristoph. Ach.]

'Αγλεῖτις. Etym. 'Αγλίτης, οἰκέτης.

*"Αγλωσσοι Pind. 401.

*"Αγμα σ. κ. κλάσμα.

'Αγμικὸν. Forte corrupte pro "Αμικτον.

Αγμοὶ Steph. in "Οαξοι. Eur. 554.

'Αγναιώτης v. Eurip. Schol. p. 120.

"Αγναπτοι πολέμιοι.

"Αγναπτον ἱμάτιον, οὐκ ἐγναμμένον.

'Αγνεῖ [in al. ex. 'Αγνεῖ. 'Αγινεῖ et 'Αγινεῖν. sed v. "Αγρει.]

'Αγνεῖον πηγαῖον. F. 'Αγνεὼν πορνεῖον. ita enim Lydi vocabant. Eust. 1082, 33. [=1108, 45.]

"Αγνιθες. v. 'Αγνύστας.

'Αγνοίας corrupte pro 'Αγνείας.

'Αγνίσαι. ἀποθῦσαι. Εὐριπίδης Βουσίριδι. v. 'Ατρεκήσασα.

* 'Αγνιστήριον. Lycoph. v. 135.

'Αγνίτης . . . ἴσ. ἱερίτας [in al. ex. 'Αγνίτης. ἁ. μύστης.]

'Αγνοεῖν. ἴσ. τὸ μὴ δ. καὶ τὸ ἐν ἀ. τιθέμενον, μὴ ἰδεῖν. Sed forte citat καὶ τὸ, ἐν ἀγνοίᾳ μὴ τιτθοὺς vel aliquid tale.

'Αγνοδοχεῖς οἱ ἠΐθεοι.

* 'Αγνόος. ἴσ. 'Αγνῶς. Eur. 669. οὐκ.

'Αγνοῦ κέρας. v. Strabonem.

'Αγνοῦς. v. Steph. 'Ακαμαντίδος. Meurs. n. 11.

'Αγνυμενάων Il. π'. 769.

'Αγνύστας. Su[id]. 'Αγνύθες οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ.

'Αγνύμενα. ἴσ. corrupte pro 'Αγνότερος πηδαλίου. Su[id].

Ἄγνυτον. καταγνύουσι, κλῶσι. Resp. Il. μ'. 148. ἄγνυτον ὕλην de duobus apris.

'Αγνύμενα.

* Ἄγνωμον. Pind. 79.

Ἄγνωμον Dem. 1111 A.

'Αγνώμονες . . ἀσύμψηφοι Su[id].

'Αγνωμόνως Dem. 24 F.

'Αγνὼς, ὁ ἀπογ. ἢ ἄγνωστος.

'Αγνὸς, καθαρὸς.

'Αγνῶτας vel ἀφίλους, vel simul 'Αγνῶτας φίλους, ἀγνώ.

Ἄγοβος. q. an fuerit Ἄγαβος propheta.

'Αγνῶτες. Θέων ο. λ. φησὶ . . . προσχόντας καὶ ἀναιρεθέντας ὑπὸ Δ. Meurs. de Regno Att. L. 3. c. 6.

'Αγοίτης. forte corrupte pro 'Αγρευτής. v. 'Αγρευτεῖ. vel potius pro ἀγροίτης, v. 'Αγροιτιᾷ.

'Αγοὶ Il. γ'. 231.

'Αγόμην Il. η'. 363.

'Αγόν. v. 'Αγός.

* 'Αγορὰ Dio Chrys. 157 B.

'Αγοράασθε, διαλέγεσθε scripserat opinor. Il. β'. 337.

'Αγοραίαν δίκην, τὴν δικαιολογίαν Su[id.]

* 'Αγοραίου Διός Eur. 589. Æsch. 296.

Ἄγονος Il. γ'. 40.

'Αγορὰ Λύκειος Soph. Elect. v. 7.

Ἀγοραῖαι τ. καὶ Ἀγοράζειν ἴσ.

Ἀγοραῖος. Meurs. Arch. l. 4. c. 20. l. Ἑρμῆς, οὕτως ἐλέγετο ὄντως, καὶ ἀφίδ. Varin. ἐλέγετο ὃς ἀφίδρ. Mihi potius videtur locus esse mutilus quam mutilandus, et ita posse suppleri, ὄντος αὐτοῦ ἐν ἀγορᾷ ἀγάλματος... Φιλόχορος.

Ἀγορατυπεῖς.

Ἀγοράων Il. β'. 275.

Ἀγόρευε Il. α'. 385.

Ἀγορευέμεν Il. β'. 10.

Ἀγορήνδε Il. α'. 54.

Ἀγορῇ δέ τ' ἀ. Il. δ'. 400.

Ἀγορῆθεν Il. β'. 204.

Ἀγορήσατο Il. α'. 73.

Ἀγορηταὶ Il. γ'. 150.

Ἀγορητὴς Il. η'. 126.

Ἄγος .. Σοφ. Φ. ἄγος τιμιώτατον. [In al. ex. Ἀγὸς Æsch. 309. Ἄγος Æsch. 314.]

Ἄγος Il. δ'. 265.

Ἄγος τὸν. ἴσ. Ἀγοστὸν, ἀγκῶνα, τὸ δὲ ἄγος . . . ῷ. Sed v. Su[id]. Etym. παρὰ τὸ ἄγω ἀγὸς καὶ ἀγοστός. Su[id]. Ἀγοστῷ, τῷ ἀγκῶνι. Vide et ipsum post, q[r].

Ἀγὸς ἀσπιστάων Il. π'. 490.

Ἀγουστώ. Gatak. Ἄγουρος μειράκιον, nam Ἄγουροι ἔφηβοι Thraces Eust. ἴσ. Ἀγοστῷ Il. λ'. 425.

Ἀγραὶ . . . ἱερὸν Δημητρός Su[id]. quæ inde Ἀγραία ut opinor. Plato 196, 20.

Ἀγράνια v. Ἀγριάνια.

Ἄγραυλα τὰ ἐν εὐθήρῳ.

Ἄγραυλοι Il. σ'. 162.

Ἀγραύλοιο Il. κ'. 155. [In al. ex. Eur. 695.]

*Ἄγραυλον . . . καπυρὸν, *fistulatrix*. Theocr. Id. 7. v. 37. Schol. Gr. Montacutii in Evang. Ἀγραυλεῖν, οἱ μὲν ἑρμηνεύουσιν ἐν ἀγρῷ αὐλεῖν, εἴτουν σύριγγι χρῆσθαι.

Ἄγραμμα. v. Διαγραμμισμός.

*Ἀργρεμόνες . . . βιωτικοί.

Ἀγρέταν. ἴσ. corrupte pro ἀγέταν.

Ἀγρεύς. ἴσ. Ἀγρευτής. Etym. Ἀγρεὺς ὁ ἥρως. sed aliunde, sc. παρὰ τὸ ἐν ἄγρῳ γεγενῆσθαι. At Πὰν alius, qui Ἄκτιος dicebatur, ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἁλιέων ἱδρυμένος· ἀγρευτὴς γὰρ ὁ θεὸς ἐν Ἀθήναις τιμώμενος. Sed nihil muto, quia Ἀγρεὺς idem esse potest quod Ἀγρευτής. Su[id]. Ἀγρεὺς ὁ ἐπὶ τῆς θήρας. [In al. ex. Ἀγρεὺς Pind. 303 b.]

Ἄγρειμας. L. Ἄγρει μὰν Il. η'. 459.

* Ἀγρεύματα Æsch. 276.

Ἀγρήσκεται corrupte pro Ἀγρίσκεται.

Ἀγρησθῶσι Hippocr. Erot.

Ἄγρησσον. ἴσ. corrupte pro Ἄγρευσον, i. e. ἀγόρευσον.

Ἀγριάθεν corrupte pro Ἄγκαθεν.

Ἀγριαύλη corrupte pro Ἀγραυλὴ δ. Ἀττικῆς Steph.

* Ἀγρίδιον . . . . παρὰ Gl. Ἀγρίδιον, *villula, hic agellus.*

Ἀγριάμπη, ἡ βρ.

Ἀγρία μέλιττα Su[id].

Ἄγρινοι. L. Ἄγριοι...παιδερασταὶ Harp. Etym. et Su[id].

Ἄγριοι θεοὶ,

Ἄγριοι λ. . . ἴσ. ἐν Ἑρμωνάσσῃ.

*Ἄγριον αἶγα, αἴγαγρον. v. Ionic. Jo. Gr. 8, 24. Il. γ'. 24. ut συὸς ἀγρίου.

Ἄγριον . . . θηρίου, σῦν ἄγριον ἀ. Il. ι'. 535. καὶ μεταφορικῶς ἐπίθετον, ἄγριον αἰχμητὴν Il. ζ'. 97.

Ἀγρίου βέβρωκας. Prov. v. Zenob.

Ἀγριοψωρία . . καὶ ἀγριολειχῆνες.

Ἀγροιῶται Il. λ'. 548. [In al. ex. Arist. 513.]

Ἄγριφος. an corrupte pro Ἄγριππος. ita Su[id]. et Ἀκαρπότερος ἀγρίππου Prov. Zenob. et Diog. Apostolius.

Ἀγρόθειρα.

Ἀγρολέτειρα. Su[id]. Ἀγρωλέτειρα.

Ἀγρομένῃσι. Il. β'. 481.

Ἀγρομένων Il. ι'. 74.

Ἀγρὸς v. Ἀγρίδιον.

'Αγρόται Od. π'. 218. [In al. ex. Lyc. 484.]

'Αγροτεράων Il. β'. 852.

'Αγροτέροισι Il. μ'. 146.

'Αγρώσσων Od. ε'. 53.

'Αγρῶσται Apoll. l. 4. 175 Sch.

'Αγρώστη. Etym. Ἄγρωστις, et ipse paulo post. Series requirit 'Αγρόστη. v. Λοχιᾶ.

'Αγροῦ πηγή. Su[id]. v. Vat. App.

Ἄγρωστις Od. ζ'. 90 Sch.

'Αγρυξία, σιωπή. Ne γρῦ quidem.

'Αγρύλη. ita enim aliquos scripsisse tradit Steph. in 'Αγραύλη. Meursius pro καὶ legit ἢ. "Aut enim accipiendum," inquit, "binos hoc nomine populos fuisse, unum in Attalia tribu, alterum in Erecthei de. "Quod falsum." Ita ille: sed frustra. Duo enim videntur fuisse. Unde Harpocr. in Ἄρδηττος, πρὸς τῷ δήμῳ τῶν ὑπένερθεν 'Αγρυλέων. Erant igitur 'Αγρυλεῖς καθύπερθεν et 'Αγρυλεῖς ὑπένερθεν, ut et Λαμπραί.

'Αγυιαί Il. ζ'. 252.

'Αγυιάτιδες, αἱ πρὸ θυρῶν θεράπαιναι. Ita leg. suadere videtur Eust. 166, 23. Sed cogita. Vide Steph. in 'Αγυιά.

'Αγυιὰς Il. ε'. 642.

* 'Αγυιῆται Pind. 317.

Ἄγυιος. Gatak. nescio quid.

'Αγύρει Il. π'. 661.

'Αγύρτης . . . συρφετώδης Meurs. . . βόλου. Etym. Su[id]. Eust. Certe Su[id]. 'Αγυρτώδη, συρφετώδη.

'Αγχιρήνης. 'Αγχήρις Etym. Lego 'Αγχήρης, ut ποδήρης, additio perquam familiaris.

'Αγχίαλος, παραθαλάσσιος.

* 'Αγχιβαθὴς Aristot. Probl. 23, 31.

'Αγχίβοιον. Etym. 'Αγχίβιον, ut opinor, minus recte.

'Αγχιβαδής. Etym. 'Αγχιβλὼς, quod seriei convenit, Sed v. 'Αγχισαώς,

'Αγχίθερμον videtur corrupte scriptum pro 'Αγχίτερμον, Etym. 'Αγχιτέρμων, ὁ γείτων. et idem Su[id].

'Αγχισβατεῖν. Su[id]. male 'Αγχιβατεῖν.

'Αγχιλὰ ..., . ἄβρωτα. potius ἄχιλα.

'Αγχίμαστρον, ἡμφ.

'Αγχιμαχηταί Il. β'. 604.

'Αγχίμολον, ἐγγὺς ἐλ.

'Αγχίνοια ... ταχύνοια.

'Αγχίνοος Od. ν'. 332.

'Αγχίθεοι Od. ε'. 35 Sch.

'Αγχισαὼς v. 'Αγχιβαδής. βαώς.

* 'Αγχιστεύουσαι Hierocl. 50, 9.

"Αγχι στῆναι.

'Αγχιστῖναι Il. ε'. 141. Sch.

'Αγχλάδην, v. 'Αγχλάσας apud Etym.

'Αγχόνης. ἴσ. 'Αγχονὴ, ἡ ἄγξις. Etym. vel 'Αγχονήσας, πνίξας, ut Suid.

'Αγχόμαλον. Etym. 'Αγχώμαλον et Su[id].

'Αγχοῦρος Salm. ὄρθρος. Sed apud Schol. Apoll. p. 179. ἀγχαῦρος.

'Αγχούρους.

'Αγχοὺς. ἴσ. "Αγχουσα. v. Diosc. l. 4. c. 13.

'Αγχουσίζεται. ἐντρίβεται τὰς παρειὰς οἱονεὶ φουκαρίῳ, i. e. φύκει. Ita posteriores Græci.

'Αγχοῦ δέ.

'Αγχριάνασθαι. ἴσ. corrupte pro 'Αγχρίσασθαι.

* 'Αγχώμαλοι Lucia. III. 32.

'Αγχώμαλοι παρὰ μ.

"Αγω α. μελ. videtur pp. [perperam?] attexuisse significationem τοῦ "Αδω τῷ "Αγω. Recte enim "Αδω, μέλπω, ἀείδω.

"Αγω .... φέρων vel φέρω Od. α'. 185. οἵ δ' ἦγ. Od. δ'. 642.

* 'Αγωγίμων Plut. Mor. 360 C.

Ἀγωγὶς, ἴσ. Ἄγωμις.
* Ἀγῶν. ἄθ. Pind. 313 a.
Ἀγὼν, ὀξύτονον σ. ἄθροισμα Il. ή. 298.
Ἀγὼν ἔρημος.
* Ἀγωνία Hecuba certe p. 10.
Ἀγωνία, ἀγοραία Eust. 1335, 57.
* Ἀγωνίης apud Pind. 23.
* Ἀγώνιοι θεοὶ Æsch. 307.
Ἀγωνισμάτων. v. Ἀγωνιστικὸν apud Erot.
* Ἀγωνισταὶ Eur. 706.
* Ἀγωνοθέτης v. Ammonium.
* Ἄγωνον ita Jo. Gramm. 3, 15.
Ἀδὰ. ἴσ. Ἁδὰ. ἅδω et ἁνδάνω, ἁδὰ et ἀδονὰ. Sed v. ἀδαία. [In al. ex. Ἀδὰ Gen. 4, 19. Plut. [T. I.] 677 B.
Ἀδαγμὸς κνησμός. Etym. v. Ἀδακτῶ. [al. ex. v. Ὀδηγμός.]
Ἀδαεὶ, ἴσ. corrupte pro Ἀδάρ אדר.
* Ἀδαεῖς Soph. 403. 416.
Ἀδαῆ, ἄπειρον.
Ἀδαία. Eust. Ἀδαῖα . . . ἅδειν vel ἅδην.
Ἀδακτῶ. v. Ἀδάξω. Etym. Ἀδαξῆσαι, κνῆσαι.
Ἀδάμας . . . . ἴσ. ἀπαθὴς Etym.
Ἀδαμάντιον, an Ἀδάμαντον Hesiod. Scut.
* Ἀδάματος. ἴσ. Ἀδάμαντος Æsch. 305.
* Ἀδάμα v. Bourdelot. in Petron. 154.
* Ἀδάματος. ἴσ. Ἀδάμαντος Æsch. 305.
Ἀδαμνὸν, v. Ἀδάμας.
Ἀδαξῆσαι. v. Ἀδηξῆσαι Etym.
Ἄδαπτον, q[d], unde?
* Ἄδαρτον Gl. Ἄδαρτος *incesus.*
Ἄδασμος . . . δασμόν.
Ἁ δ' αὖρα.
Ἁ δ' αὐχικνᾶ.
Ἀδεές.
* Ἄδδην Æsch. 42. Eur. 698.
* Ἄδειμον. ἴσ. Ἀδείμαντον Pind. 418 b.

῎Αδδιξις. L. ῎Αδδιξ μ. τετραχοίνικον. v. Leop[ard]. XV. 23. Etym. et Eust. 1854. Aristoph. ἀλφίτων ἄδδιχα.

῎Αδειαν.

῎Αιδει, ὑμνεῖ, ἀαδεῖ, ἀνιᾶται. Sed v. ῎Αδεται.

᾿Αδεῖν Il. γ΄. 173. [In al. ex. Pind. 29. ῾Αδεῖν εὔχομαι, *placere cupio.*]

* ῎Αδεται. v. ᾿Αδηκότες.

᾿Αδινὸν κῆρ, v. suo loco.

᾿Αδευκέϊ. Od. δ΄. 489. —κέα Od. ζ΄. 273.

᾿Αδεκατεύτους Aristophanes.

᾿Αδευκὴς, χαυνὸς, vel potius χαλεπός. Etym.

῎Αδευτον Etym. ᾿Αδεύητον.

᾿Αδηκότες Etym.

᾿Αδέψητον Od. υ΄. 2.

᾿Αδημὰς. ..—αδος. Sed v. ῎Αδισμα. ἴσ. ῎Αδημα. ..—ατος.

῎Αδην ἔχ.

῎Αδην ἐλ.

᾿Αδημονῶν.

᾿Αδηνὴς Etym.

* ᾿Αδήριτον Æsch. 25.

᾿Αδηξῆσαι v. ᾿Αδαξῆσαι.

᾿Αδήσειε Od. α΄. 134.

᾿Αδητῶ. ἴσ. corrupte pro ᾿Αδύτῳ.

᾿Αδηφάγοι . . . πώλων. Eust. 1394. ῞Οτι ἀδηφάγοι ἵπποι οἱ τέλειοι, τοῖς γὰρ πώλοις φησὶν οὐκ ἐδίδοσαν τροφῆς πλῆθος . . . . διαμαρτυρίᾳ Harp. . . τινὲς ἐν Οἰβαλίᾳ. [al. ex. Soph. 385.]

᾿Αδία. v. ῎Αδις. series ᾿Αδίας.

* ᾿Αδίαντον . . . καλλίτριχον Æl. Animal. I. 35.

᾿Αδιγόρ. τρωξ.

᾿Αδιασπάστως.

᾿Αδιακελεύθῳ, ἀηδεῖ.

᾿Αδινὸν, λευκόν. ἴσ. λυγρόν, vel λυπηρόν. Sch. Apoll. 1637. vel κακὸν Sch. Pind. 209 a.

῎Αδισμα. v. ᾿Αδημάς. καὶ ἄδημα.

Ἀδμηλοῖ. ἴσ. Ἀδμωλοῖ.
Ἀδμὴς Od. ζ'. 109.
Ἀδμῆτιν Etym.
Ἀδμήτην Il. κ'. 293.
Ἀδμήτου μέλος, τὸ . . τον ᾀδ. σκ.
Ἀδμωλὴ, Etym. Ἀδμολίη.
Ἀδούπητοι, ἀπρόσκοποι Steph.
*Ἄδρακτον. v. Ἄτρακτος.
Ἀδραμύττιον Steph.
Ἀδούλευτος . . . παλίμπρατος.
* Ἀδράστεια. Æsch. 55. Pind. Sch. 292 a.
Ἀδράστου δρῦς.
*Ἄδρεπτον Æsch. 325.
Ἀδρήστεια Il. β'. 828.
Ἀδράφαξις, v. Hipp. Bodæum in Theophr. p. 739.
Ἄδρυα, Athen. 83 a. ut μάδρυα 50 a.
Ἀδύνατοι . . τριῶν μνῶν. v. Harp. Eur. Ione 596.
Ἀδύνατον πρ. οὐ γ.
* Ἄδω Pind. 61.
Ἀδωναῖος π. καὶ β. ἥ.
*Ἄδωνις . . ἡ δεσπότης ὑπὸ Φοινίκων אדין. De Pisce Philop. de Creatione 193 m.
Ἄδωνις . . . βόλου. v. Κιρὶς et Κῦρις.
Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τοῖς Ἀδωνίοις εἰ.
Ἀδωνίης, Etym. Ἀδωνιῖς.
Ἀδωρόληπτος.
Ἀδωρότητος.
Ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ ἕως Harp. v. p. p. Eur. 364 b. 450 b. (in adversa parte paginæ) Ἀεὶ ἀ. τ. ἐ. Φρύνιχος κοννώῃ καὶ Ἐ. Μ. ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον. v. Schol. Verba sunt Medeæ ad Ægeum v. 670. Æsch. 281. etiam Plato 130, 21.
Ἄει, ζήτει. Su[id].. πνέει. V. Ἄειν.
Ἄει, ἀκούει. v. Ἄετε et Ἄεται.

Ἀειδινήτοις Su[id].

Ἄειδον, ἢ Il. α΄. 604.

Ἀείδοντες Il. α΄. 473.

Ἀείδελα v. Etym.

Ἀείδιον corrupte pro ἀΐδιον.

Ἀείδων Il. ι΄. 191.

Ἆεθλα Il. λ΄. 699. [In al. ex. Ἆεθλα, ἔπαθλα. Ἀέθλους ἀγῶνας Ammonius.]

Ἆεθλον Il. ψ΄. 441.

Ἀεθλεύων Il. ω΄. 734.

Ἄειδε Il. α΄. 1.

Ἀειεστὼ Harp. ἢ ἀϊδιό.

Ἀειθαλὲς,

Ἄειλα, πεδία Etym.

Ἀεικέλιον. v. Arist. de Poët. c. 22.

Ἀεικέα Il. α΄. 341. ν΄. 395.

Ἀεικελίησι Od. [δ΄.] 244.

Ἀεικὲς Il. ι΄. 70.

Ἀεικίζει Il. ω΄. 54.

Ἀεικίσσωσι Il. π΄. 543.

Ἀείλη, ἴσ. corrupte pro ἀέλλη.

Ἀεινεφὶς, τύφλωσις Etym.

Ἀείοις, ἀκούοις.

Ἀείρας, ἐγείρας, ἄρας, κ.

Ἄειρε Il. ζ΄. 264.

Ἀείρομαι p. [sic sine auctoris nomine] 331.

Ἀεῖραι Il. θ΄. 424.

Ἄειρον.

Ἄειραν, ἔγειραν. Il. ψ΄. 362.

Ἀείρας, Il. η΄. 268.

Ἀείρων, Od. λ΄. 422.

Ἀείροις, ἐπαίροις.

Ἀείροιστον. ἴσ. ἀείρυτον ut Su[id].

Ἀείστορες corrupte pro ἀΐστορες.

'Αείφρουρος Etym. Soph. 150.

'Αεκοντάζεσθαι.

'Αεκαζομένη Il. ζ'. 458.

'Αεκαζόμενος Od. σ'. 134.

'Αεκήλια Il. σ'. 77.

'Αέκητι Il. λ'. 666.

'Αέκοντος Il. α'. 301.

'Αέκων Il. λ'. 556.

'Αέλιοι. v. Αἴλιοι. [In al. ex. Δήλιοι.]

*Αελλαι Il. ν'. 334.

'Αελλάδων. L. 'Αελλοπόδων, ut series requirit, locus citatus postulat. Chori verba sunt apud Soph. Œd. Tyr. 475. ita Simonides apud Arist. Rhet. l. 3. c. 2. χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων. Et apud Heraclidam de Polit.

'Αέλλη nam ἀελλὴς adjectivum est.

'Αελλάων Etym. 'Αελλάδων ut post.

*Αελθρος. ἴσ. ἀελλόθρους.

'Αέλλοπος *Ιρις, ἡ τ. Il. θ'. 409.

*Αελον metath. et ω in α ut Dores. Voss. Etym. *Galea* v. *Ατα.

* *Αελπτον Eur. 562.

'Αέμπεδον, ἀβέβαιον.

'Αελπίζοντες.

'Αενάοντα Od. ν'. 109. v. Eust.

*Αεν δέ τοι.

'Αέντες Etym. Il. ε'. 526.

'Αέξειν Il. μ'. 214.

'Αέξετο Il. θ'. 66.

*Αεπται. v. 'Αεὶ et *Αετε.

*Αεται.

'Αεπάσιον. ἴσ. 'Ασπάσιον H. St. v.

*Αεπτον (vel 'Ανίεπτον) ἰσχ. ἀνίκητον. f. corrupte pro ἄαπτον. V. Schol. Hom. Il. α'. 567.

* Ἀεργηλὸν Plut. M. 394 a.

Ἀέργην. ἴσ. corrupte pro Ἀέρδην. Æsch. Agam. 244. προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην. Sch. Ἀέρδην, βαστακτικῶς.

Ἀερθεὶς Od. θ'. 375.

Ἄερθεν Il. θ'. 74.

Ἀέρθη Od. τ'. 540.

Ἀέριπον. ἴσ. Ἄερκτον. Harp.

Ἀερσίποδες Il. γ'. 237.

Ἀέρος εἶδος. f. hæc ad Αἶρα pertinent.

Ἀέσαι . . . ἐάσαι pro. [In al. ex. τοῦ ἕσαι vel ἧσαι.]

Ἀέσαμεν Od. γ'. 151.

Ἀεσίφρων Il. υ'. 183. Scribitur tamen aliquando cum 2 σ Æolice, teste Eust. 1319, 17 (1439, 26.)

Ἀεσιφροσύνῃσι Od. ο'. 469.

Ἀεσίμαινα.

Ἄεσις pro Ἄσις.

Ἀετὸς v. αἰετός.

Ἀετταλαίουσι. ἴσ. Ἀετωσίοισι.

Ἀζαλέας, ξηράς Il. λ'. 494.

Ἀζαλέην Il. η'. 239.

Ἀζαλέοιο Il. υ'. 491.

Ἄζαντος. v. ἄζα.

Ἀζαχὲς, οἱ μὲν σκληρὸν καὶ χαλεπόν. Etym. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκληρὸν, ἀπὸ τῆς ἄζης, ex Orione. Duplex enim etymologia τοῦ ἀζηχὲς apud veteres. Prima ab ἄδην, unde interpretantur ἀδιάλειπτον. Secunda ab ἄζη, unde σκληρόν. v. Ἀζεχής.

Ἄζειν pro αἰάζειν. Eust. 983, 63. et ἀάζειν. quid autem sit ἀασμὸς v. apud Arist. Probl. 34, 7.

Ἀζειρεῖ. Su[id]. Ἀζείρει, ζέει. Ἀζήρει δὲ τὸ ξηραίνει.

Ἀζείρου Etym.

Ἀζένα v. Etym.

Ἄζεο Il. ε'. 830.

Ἀζέσιμοι v. Ἄζηνοι.

῎Αζετο. ἐνετρέπετο, ἐξηραίνετο ψιλῶς, ὡς Il. δ'. 487. ὄχθας. καὶ, καταζήνασκε δὲ δαίμων Od. λ'. 587. v. 'Αζήνασκε.

'Αζεχὲς v. 'Αζηχές.

'Αζεχὴς v. 'Αζηχής.

'Αζείδαο. ῎Αζεως π. Il. β'. 513.

῎Αζη ... εὐρώς Eust.

'Αζησία. imo Proserpina, Zenob. 4, 20. v. Su[id].

῎Αζον, ἴσ. μέγαν. at apud Su[id]. 'Αζηλέον, τὸ μέλαν.

῎Αζομαι Il. ζ'. 267. [In al. ex. Eur. 603. Æsch. 274.]

'Αζομένη Il. δ'. 487.

'Αζόμενοι Il. α'. 21.

῎Αζυγα vel 'Αζυγέα.

* ῎Αζυγες Eur. 542.

'Αζωλεῖ v. 'Αζοίμην.

῎Αη. Od. μ'. 325.

* 'Αηδὼν ... ἀηδόνιος πέτρα Eurip. Ione v. 1482.

῎Αηγε. Steph.

'Αήδα f. corr. Ἀηΐδα.

'Αηδόλα. an 'Αηδόνα, ᾠδήν. Etym.

῎Αηκτον. v. Su[id]. in 'Αηκές.

'Αηθεῖν.

'Αήθεσκον. alii 'Αήθεσσον. Sed nihil mutandum: utraque enim lectio vetus. Il. κ'. 493.

* ῎Αημα Æsch. 293.

'Αῆνες. Su[id]. 'Αηνές, ἀΐδιον, λαμπρόν.

'Αήμεναι Il. ψ'. 214.

'Αήρης. l. ἀὴρ, ἡ, vel 'Αὴρ ἔκκαυμα. Il. .. v. Erot. Plut. Moral. 948 D.

'Αήσυλα. v. 'Αιήσυλον.

* 'Αήσυρον Æsch. 37. ἀείσυροι.

'Αήτας Il. ξ'. 254.

'Αήτης Il. ε'. 626.

῎Αητο Il. φ'. 386.

Ἄητον . . . οἱ δὲ ὁρμὴν, certe Etym. *Ἄητο, ὥρμητο. ἴσ. ὥρμητον.*

'Αθαιρεῖς. Etym. v. *'Αθειρὴς* et *'Αθαρέως.*

'Αθάμαντα, τὸν θυόμενον νεφέλαις. dubium an legendum . . *νον Νεφέλαις*, sc. Aristoph. [al. ex. Aristoph. 96.]

'Αθαμβὲς, Φρύνιχος 'Αλκήστιδι. Σῶ.

Ἀ θάμβος.

* *'Αθάρα* Aristoph. 48.

'Αθάριοι . . διαπεπαρθενευμέναι.

'Αθεεὶ Od. *σ'*. 352.

'Αθειρὴς . . θεριστικὸς Etym. v. *'Αθερής.*

'Αθελβεῖν. ἴσ. 'Αθέλγειν. Ita Nicander apud Erot.

'Αθέλβεται. Etym. *'Αθέλδεται. ἴσ. γ.* Gal. Hippocr. 100, 36.

'Αθέλγηται, θηλάζηται, ἐκθλίβηται. Erot. v. *'Εξαθελγόμεναι.*

'Αθέριξα, ἀπεφύσησα. An *ἀπεφύλλησα*? Gl. *ἀθέριστος*, *insectus.*

'Αθέριξ. v. *'Ανθέρικας.*

Ἄθεσμος βλάβη.

Ἄθεσμος δίκη.

Ἄθεστος. ἴσ. ἀθήλυντος v. Su[id].

'Αθέσφατον Od. *λ'*. 61.

Ἄθηλος α. ἀγάλακτος.

* *'Αθηνᾶ* Dio Chrysost. p. 1 B.

'Αθηνᾶ . . . Μετακλείδη v. Su[id]. in *'Αθηναία.*

* *'Αθηναία* v. Thom. Magist.

'Αθήνησιν Il. *β'*. 549.

* *'Αθηρὰ*, Hier. Quæst. in Gen.

'Αθηρόβρωτον ὄργανον, τὴν. Ita leg. sunt enim verba Sophoclis, *Ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων.* Eust. 1675, 52. Sch. Hom. Od. *λ'*. 127.

Ἄθινα. ἴσ. corrupte pro *Αἴθινα.* ipse *αἴθειν, καίειν.* Etym. *Αἴθινα, ξύλα εὔκαυστα.*

'Αθλεύεται. v. 'Αθέλβεται.
'Αθλεῖν (suprasc. εύειν) ἀγωνίζεσθαι.
'Αθλῆσαι.
'Αθλοίζει pro 'Αθροίζει.
* Ἆθλον, ἀ. ἐ. sc. acc. masculino, ἐπ. neutrum. Ammon. sed v. Ἄεθλα.
* Ἆθλος, ἀγὼν Ammon.
Ἄθλος v. 'Αθρόος.
'Αθλοφόρους Il. ί. 124.
* 'Αθμονεὺς Meurs. emendat. m.
'Αθμονιάζειν.
'Αθμονία, δῆμος φυλῆς. Meursius l. φυλέτης 'Ατθίδος, 'Αθηναίας. et f. ita scribendum. Nam grammatici sæpe δημότης et φυλέτης confundunt. De reliquis ἐπέχω.
* Ἄθραι Plut. M. 371 b.
'Αθροῦροι. ἴσ. corrupte pro Ἄθουροι Etym.
Ἄθραι . . ἀνατάσεις.
Ἄθρει, βλέπε, ὅρα, νόει, ἴδε. Aristoph. 525.
Ἄθρεκτοι. v. Ἄθρακτοι.
'Αθρῆσαι Od. μ'. 232.
'Αθρήσειεν Il. κ'. 11.
Ἄθροα Il. χ'. 271.
Ἄθροοι Il. β'. 439.
* 'Αθύρει, unde περιαθύρουσιν Æl. Animal. I. 11.
* 'Αθύρματα Æl. Animal. 4, 2.
* 'Αθὺρ, μὴν Νοβέμβριος. Schol. Arati p. 32 a. 'Αθὺρ μηνὶ, ὅς ἐστι παρὰ Ῥωμαίοις Νοβέμβριος. v. Plut. M. 374 b. 378 E.
'Αθυρόγλωσσος β. φ. ἀθυρόστομος. [Al. ex. addit Soph. 380.]
'Αθύρματα Il. ό. 363.
'Αθύρων Il. ό. 364. [Al. ex. Eur. 670.]
* 'Αθῶος. Eur. Bacch. 671. et p. 187. ἴσ. ἀζήμιος καὶ ἀναί.

Ἀθώπευτον, ἀκολάκευτον Su[id].

Ἁι .... (Il. β′. 371.) ὄφελον ... θηλυκόν.

Αἶα. Steph. Μακεδονία.

Αἰαζομένη .. ἀκού. ἴσ. οἰκτείρουσα.

Αἰακόντιον. v. Αἰακεῖον Meurs. Athen. Att. L. 2. c. 11. minus recte.

Ἀαιακὶξ, ita et Su[id]. sed Eust. Αἰακὶς ex Athen.

Ἀαιαίη ... ὁμώνυμος. Αἰαίη, δ. Od. ι′. 32. ... αἲ αἲ τούς.

Αἶαν Il. θ′. ι′.

Αἰανὸν, v. Κατ' αἰανόν.

Αἰαλλὶ, ἴσ. Αἴλινον ἄσαι Æsch. * ἴσ. Αἰανεὶ.

Αἰάντια.

Αἰαντὶς, φυλή.

Αἰαντὸν, ἴσ. Αἰακτὸν.

Αἴας Il. β′. 528.

Αἶαψ corrupte pro Μὰψ, μάτην, ματαίως.

Αἰ αὐλαῖαι .. τὸ κατάλυμα, vel τὰ καταλύματα.

Αἰβάνη Su[id]. Αἰβάλη.

Αἰβετὸς, αἰετὸς, Περγαῖοι Etym.

*Αἰβοῖ Aristoph. 88.

Αἰβὸν, ἴσ. pro Ῥαιβόν.

Αἰγαὶ, ita scrib. νῆσος. alii πόλις τῆς Εὐβοίας. Magna hic gram. et geograph. varietas. [In al. ex. Steph. Pind. Sch. 373 a.]

Αἰγαῖον, ἄμοτον. ἴσ. πλωτόν. v. Αἴγειον. [In al. ex. Αἰγαῖον, ἀπ' αὐτῆς π.]

Αἴγαρον. Su[id]. Αἰ γὰρ, recte. Il. β′. 371. Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ.

Αἰγαίων. ἴσ. ἀφ' οὗ τὸ. vel hoc vult: Αἰγαίων cum ω *deus*, Αἰγαῖον cum ο *pelagus*. Alii cum ω *Briareus*, cum ο *Neptunus*.

* Αἰγίλιψ Æsch. 331.

Αἰγιναῖα ... αἰγιναιόπῶλαι Etym.

Αἰγίναιον vel *αἶον*. Steph. Etym. erat enim talentum Æginæum Attico majus.

Αἰγιναῖος ὀβολὸς ὁμοίως. Steph. Etym.

Αἰγινητικὰ ἔργα.

Αἰγείρου θέα. Su[id]. male *θεά*. Eust. 1523, 53. Est enim *ἡ ἀπ' αἰγείρου θέα*, vel *παρ' αἴγειρον*. Male igitur Schottus *Alni spectaculum*. *ἰκρίου* Meurs. l. 4, 33. v. *Θέα παρ' αἰγείρῳ*, et *Παρ' αἰγείρῳ θέα*. v. et Etym. in *Θεατροκοράσια*.

Αἰγείην κυνέην, τήν.

Αἴγειον.

Αἰγιάλειος.

Αἰγιαλεῖς. v. Strab.

Αἰγιαλίδες. Etym. *Αἰγιάδες*. Series. Verum *Αἰγίδες*. apud Hipp. 420,16, 430, 22. Gal. in Gloss. exponit. v. *Αἰγίς* et Su[id]. in *Αἰγίς*.

Αἰγίβοτον Od. *δ*'. 606.

Αἰγίδα θυσσανόεσσαν Il. *ε*'. 738.

Αἰγίζειν . . . *αἰκ*. Sui[d]. *αἰγίζεσθαι* —*νευρίδας* Su[id]. *νεβρίδας*.

Αἰγίκερας. *τῆλυς* Steph.

Αἰγίλια series. Sed v. *Αἴγλας*. *ἴσ*. *Αἰγιναῖα*. v. Strab. A. et Schol. Pind. [v. p. seq. lin. 6.]

Αἰγίλουρος. *κάττος*. Etym. *Αἰγίλουρος, αἴλουρος*. Sed v. *Αἰγίπυγος*.

Αἴγιον Il. *β*'. 574.

Αἰγιόνομοι. cogita *Αἰγονόμια*.

Αἰγίπυγος. L. *Αἰγίπυρος*. Sed cogita.

***Αἰγὶς** Eur. 699.

Αἴγισκον. *αἶγα ἐκτομίαν*.

Αἰγιόχοιο Il. *α*'. 202.

Αἰγίοχος Il. *β*'. 375.

* *Αἰγωπὸν ὄμμα*. Aristot. Probl. p. 74, 19.

Αἰγλήεσσι.

Αἰγλήτην, ἑ. Apollon. l. 4. Callim. ap. Strab. 46.

Αἰγληχίδων. Meurs. l. Αἴγλη, χιτὼν Σ.

Αἰγλήεντος Il. α'. 532.

Αἰγοφάγος, Ἥρα Paus. Lac. Meurs. Su[id]. interpretationem non habet. v. Αἴξ.

Αἰγυπτία ἐμπωλὴ, ὁ ῥῶπος. v. ῥῶπος et λεπτός. An Αἰγιναία? Strabo 376 A. Schol. Pind. 74 b.

Αἰγυπτιασ . . ἐλέχθη.

Αἰγυπτιῶσαι. Etym. μελᾶναι.

Αὐγύπιος, Ἀγ.

Αὐγὴν, ἡδὺ.

Αἰγυπτιοῖσι Il. η'. 59.

Αἰγυπιὸς σίντης.

Αἴγυπτος Od. δ'. 477.

Αἰγωπὸν ὄμμα, αἰγῶν ὀφθαλμός. Arist. de Gen. Animal. p. 304, 6. l. 5.

Αἰγῶν τε τελειῶν Il. α'. 66.

Ἀΐδαο Il. φ'. 48.

* Ἀΐδας 555 Eur.

Ἄϊδι Il. α'. 3.

Ἄϊδος κυνέη, ἀ . . . σθαι, νεφέλη ἀ.

Ἀιδάας. Su[id]. Ἀηδᾶς, sed MSS. Αἰδάας.

Αἱ δὲ.

Αΐδειν corrupte pro Ἄδειν vel Ἀείδειν, et ita quod sequitur Ἄδειν πρὸς μυρρίνην est proverbiale, et sumptum e Zenobio.

Ἀΐδειν v. Ἀΐδων.

Αΐδειν, παῖ Τελ. Αἴαν apud Ath. l. 15. c. 15.

Ἄιδεις ἔχων Prov. in Vat. App.

Αἰδεῖσθαι Il. α'. 23.

Αΐδεσθαι Il. ι'. 636.

Αΐδεσθεν Il. η'. 93.

Αἰδέσσεται Il. χ'. 419.

Ἀΐδηλον, ἴσ. ἀδηλοποιὸν, ἀφανιστικόν. Porphyr. Qu. Hom. p. 49. Il. λ'. 155. et Schol. Il. β'. 455.

Ἀϊδήλως Il. φ'. 220.

'Αΐδης Il. ό'. 191.

'Αϊδνὸν . . . ὠκεανοῦ, vel ὃν

*Αϊδός δε.

Αἰδοῖος . . . ἱκέτου. Etym. Αἰδοίους τοὺς ἱκέτας λέγει. Ita leg. non οἰκέτας. [Al. ex. add. Æsch. 307.]

* 'Αϊδνὴ Hes. Theog. 860. Plut. M. 394 a.

Αἰδοῦς βωμὸς, 'Αθ. ε. τ. α. αἰδοῦς καὶ ἀφελείας Meurs. Cecrop. p. 80. ex Eust.

Αἰδρεία Il. η'. 198.

'Αΐδροι . . *Ιων Τ. [Al. ex. add. Æsch. 317.]

'Αϊδροφῶντι. ἴσ. 'Ανδροφ. ἀνδρῶν.

'Αΐδρυτον κακόν. Κρατῖνος Σεριφίοις. εἴκασι (ἐοίκασιν) φεύγοντες ἀΐδρυτον ἄλλοισιν κακόν. κακὸν ἀΐδρυτον, τὴν φυγὴν, ἢ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο, ὡς εἴτις ἄγαλμα ἱδρύσαιτο. v. H. Steph. Append.

'Αϊδὴς l. Αἰδῶ.

Αἰδύλος Eust. 399, 27.

'Αΐδων pro *Αδων ut ante.

'Αϊδωνεὺς Il. υ'. 61.

Αἰειγενετάων.

*Αϊες Eurip. Med. 148. Sed q[d] ἐκοιμήθης. ab ἀέσαι. v. [Al. ex. *Αϊες series. et ἐπαισθ. ἄϊες. Est autem vox Cretica. Jo. Gr. 13, 34.]

Αἴεσχλος Su[id]. Αἴεσχος.

Αἰέν. δ. ἀΐεν pro ἀΐειν, ἐπαισθάνεσθαι.

'Αετὸν κανθ. e Zenob. poetice αἰετόν.

Αἰετὸς αἴθων Etym.

Αἰ ἑωυτῷ.

Αἴζηλος Etym.

Αἴζητὸν v. Αἰητὸν.

Αἰζόκροτον, ξηρασίαν Eust. Etym.

Αἰζύπη Etym.

Αἰηνὰ . . ἄλλοι δὲ τὰ ξηρὰ Etym.

Αἰηνὲς, αἰώ Etym.

Αἴης Il. δ'. 172.

Αἰήσυλον. v. 'Αήσ.

Αἴμνιον.

Αἴητον Il. σ'. 410.

Αἰθαλιὰ Harp. et Steph. Αἰθαλίδαι, pp. (perperam ?) Su[id]. Sed v. Steph. in Βουτάδαι. Ferri tamen potest Αἰθαλιὰ, Steph. enim observat αἰθαλεῖς dici τοὺς δημότας, quod scribendum videtur Αἰθαλιεῖς, ob Αἰθαλιά.

* Αἰθαλόεν Æsch. 57.

Αἴθης πέπλος. K. Κλεοβουλίναις Ath.

Αἴθινος καπνός Etym.

Αἰθιόπαιδα ... Ἄρτεμιν. Steph. Αἰθιοπίαν vocat Ἄρτεμιν in Αἰθιόπιον, ubi forte scribendum Αἰθιόπαις.

Αἴθικες. Steph. in Αἰθικία. Il. β'. 744.

Αἰθρία. Ὑπερβορείους αἴ. στίφη Sui[d]. sed opinor male. v. Στέφη.

Αἰθιόλικας Etym. Erot.

Αἶθον λ. πυρρόν. [In al. ex. Eurip. Ἱκετ. p. 319. πρὸς δὲ τοῖσι χείματος Προβλήματ', αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ.]

Αἴθονα.

Αἴθουσα, καίουσα.

Αἴθοπα οἶνον Il. α'. 462.

* Αἰθούσῃ Il. ι'. 468.

Αἶθρος ... ὄρθριον. Etym. ὀρεινὸν, minus recte.

Αἴθρυλα Etym. Αἴθυσμα 32, 54. p. 77. scribit αἴθυγμα, quod melius. Sui[d]. et Eust. 473, 47. ἴσ. κίνυγμα.

Αἴθρῳ, τῷ.

Αἰθυίας ἄνθος.

Αἰθύνεσθαι λ. αἰρ. ἀ. κ. Ipsum autem Αἰθύ. ἴσ. pro Αἴνυσθαι quod v.

Αἰθύσσειν, ἀνασείειν. Σοφοκλῆς Σίνωνι. ἴσ. ἀναιθύσσειν. v. 'Αναιθύσσω. [Al. ex. Αἰθύσσει Pind. 71.]

'Αἴκὰς Il. ο'. 709.

Αἴκεν Il.

Αἴκεν πως Il.
Ἀϊκελίου corrupte pro Ἀεικελίου Il. ξ'. 84.
Αἴκε πίθηαι Il. α'. 207.
Αἰκία.
Αἶκνος Etym. sed forte potius prius Αἶκνον in Αἶκλον vertendum v. Ἀναίκλεια. αἶκλον ab אכל. [Addit al. ex. ἐπάϊκλα *bellaria, postcœnium.*]
Ἀϊκῶς Il. χ'. 336.
Αἶλιοι v. ἀέλιοι.
Αἰλότροπον ἴσ. corrupte pro Αἰολότροπον.
Αἰλοκριός. ἴσ. Αἰλούριος.
Αἷμα, γένος, σπέρμα. ταύτης γὰρ γενεῆς. Soph. Elec. p. 132. Νεοκόνητον· αἷμα χειρῶν ἔχων Sch.
Αἱμακουρίαι. vox Dorica. Cor. 30, 13. [Al. ex. Pind. 12.]
Αἱμάλια. Etym. Αἱμάτια.
Αἱμασιαὶ, οἱ.
Αἵματος ἆσαι etc. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο. Σοφοκλῆς Εὐμ. Meurs. in hanc Trag.
Ἅιματι φοινὸν, πυρρόν.
Αἱματῖτις.
Αἱματόεντα Il. ν'. 640.
Αἱματόεσσα Il. β'. 267.
Αἱμάχθαι.
Αἱμῆραι. ἴσ. αἱμήρεις.
Αἵμνιον Od. γ'. 445. Eust. 1476, 38.
Αἱμοβόρου series, ut αἱμοφόρυκται.
Αἱμοὶ δρυμοί. v. Eust. Salm. δρόμοι. v. Menag.
Αἱμόκερχνα v. Κέρχνη.
Αἵμονα Il. ε'. 49. [In al. ex. Æsch. 332. Eur. 3.]
Αἵμονα δὲ κρείοντα Il. δ'. 296.
Αἱμονία . . καὶ Ἔφεσος. nondum invenio.
Αἱμύλιος.
Αἱμύλα Hes.
Αἱμυλίοις.

Aἰ. Αἰνείαο Il. έ. 263.

Aἰνὰ Il. ά. 414.

Aἰναρέτη Il. π́. 31 Sch.

Aἰνὴ θεὸς.

Aἰνήσωσιν Od. π́. 403.

Aἰνίζομαι Il. ν́. 374. et Od. θ́. 487. Sch... δειδήσσομαι, αἰνίζῃ θ́... Κομανὸς v. Ἀλίπλοα. [In al. ex. Pind. 291 a.]

Aἰνίττεται.. ἀποφαίνεται.

Aἶνοθεν αἰνῶς Il. ή. 97. δεινοτέρως Sch.

Aἶνοθεν. ἀπὸ Αἴνου. Il. δ́. 520 Sch. –κης. ut Αἰσυμόθεν ἀπὸ Αἰσύμης πόλεως, et Σπάρτηθεν.

Aἰνόθεν ἐκ κακῶν.

Aἰνὸν, σεμνὸν, δεινόν. Quæ sequuntur recte interpungenda sunt.

Aἰνομόρον, τὸν κακόμορον.

Aἰνῶν β. τόπος περισπωμένως.

Aἰνύμενος Od. ί. 429.

Aἴνυται Od. ξ́. 144.

Aἴνυτο.

Aἰνῶν πτήσσων. v. Αἰνίζομαι.

*Aἶξ οὐρανία. Eadem Su[id]. Sed v. Eust. ad Il. ν́. v. 21. videntur enim hæc mutila.

Aἶξ ἑαυ. τ. μάχαιραν.. ἀνασκαλεύσασα ex Zen.

'Aἴξας Il. έ. 81.

Aἰξωνεύεσθαι Steph. Harp. Su[id]. Etym. Eust.

Aἰξωνίδα, τρίγλην. Respicit locum Cratini in Trophonio. Athenæus L. 7. p. 325. Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν, οὐδ' Αἰξωνίδα ἐρυθόχρων ἐσθίειν. εἶ τι (l. ἤτοι, quæ enim habet Cas. nihili sunt) τρίγλην, exponit enim. Reliqua expositio ex Athenæo. Ναυσικράτης δὲ ὁ Κωμῳδοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξωνικὰς τρίγλας ἐν Ναυκλήροις, λέγων οὕτως· μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν Αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς Πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται.

'Ἀϊόε quid hoc?

Αἴ οἱ Il.

Αἴολα Il. ε'. 295. [Al. ex. Pind. 402 b.]

Αἰολίδης Il. ζ'. 154.

Αἰόλη νὺξ p. 326.

Αἰόλλει Od. υ'. 27. [Al. ex. Pind. Sch. 260 a.]

Αἰολίη Od. κ'. 1.

Αἰολίωνες Steph. in Αἰολία.

Αἰολοπίας.

Αἰωλὶς, ἴσ. Αἰολὶς vel Αἰόλιος.

'Αΐονες pro ἠϊονές.

Αἰόλιος non Αἰῶλις.

Αἰολικὸν θέαμα (suprasc. θάημα) ἀ. τ. Αἰτωλικόν. v. Cas. Theocr. Id. 1. Schol.

Αἰολίωνες.

Αἰολοθώραξ Il. δ'. 489.

Αἰολοπώλους . . αἰολεῖν. v. Porphyr. Qu. Hom. 8 a. Il. γ'. 185.

*"Αϊον Eur. 485.

"Αϊον ἦτορ. ἐξέπνευσ[a]ον. Il. ο'. 252. Sch. v. 'Επεὶ φίλον ἄ.

Αἰοουλγὸς corrupte pro Αἰνολογὸς vel Αἰνουλγὸς f. δεινὸς ψεύστης. Sed v. Αἰσύφηλος.

Αἰπὰ Il. θ'. 369.

Αἴπεια Il. ι'. 152.

Αἰπεινὸν Il. ο'. 257.

Αἰπεινὰ Il. β'. 869.

Αἱ πορεῖαί σου Ps. 67, 26.

Αἰπὺ . . ἡ πόλις sc. Αἶπυ. Il. β'. 592. Sch. Steph.

*Αἱ ῥά. ἴσ. Αἰραί. Αἰράται, τινὲς δὲ Αἰρέες v. Steph. [In al. ex. Αἰραταὶ [νιστ] ἄρχοντες· τινὲς δὲ αἰρασταί. varia lectio pro εἰρηνισταὶ, ἄρχοντες εἰρένων. v. "Ιρενες. vox Laconica. v. 'Αμητορίδας.]

Αἰπὺν ὄλεθρον Il. ζ'. 57.

Αἰπύτιος Il. β'. 604.

*Ἄϊρος Od. σʹ. 73.

Ἀϊῤῥὸν v. Ἀειρόν.

Αἰρόπινον Etym. Su[id].

Αἴσαντες.

Αἰσῄεις v. Αἰσθῶν.

* Αἴσιμον Æsch. 296.

Ἀτρυτόνητε extra ordinem, v. Ἀτρυτώνη.

Αἶσα Il. σʹ. 327. Od. θʹ. 511. Il. γʹ. 59.

Ἀῗσαι βούλει, αἰσθάνεσθαι κατανοεῖς.

Ἀΐσθετε.

Αἰσάρων corrupte pro Αἰσάλων. ρ pro λ. Aristot. Hist. Animal. l. 9. c. 36. τῶν δὲ ἱεράκων κράτιστος μὲν ὁ τριόρχης, δεύτερος δὲ ὁ αἰσάλων. Vide Plin. l. 10. c. 8. et 74. [Al. ex. Αἰσάρων Æl. Anim. 2, 51...λων.]

Αἰσθητά.

Αἴσθων Su[id].

Αἴσιμον. [Al. ex. Æsch. 296.]

Αἴσιμον ἦμαρ Il. θʹ. 72.

Αἰσίως ... Τημένῳ.

*Ἄϊστος Eur. 520. Æsch. 54.

Αἴσυλα ῥέζεις Il. φʹ. 214.

Ἀΐσσουσιν Il. λʹ. 552.

Ἀΐσσων Il. θʹ. 88.

Αἰστήτωρ corrupte pro Αἰσυητήρ.

Ἀϊστώσας —κηρὸν ἀϊστώσας πυρί. [Addit al. ex. Æsch. 30. Lyc. 214.]

Αἰσυητῆρι Il. ωʹ. 347.

Αἰσύμη Il. θʹ. 304. [Al. ex. v. Οἰσύμη apud Steph.]

Αἰσυμνᾷ v. 19. Γήμας Κρέοντος παῖδ' ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.

Αἰσύφηλος, δειλὸς, ita et Su[id]. Sed forte δεινός. v. Ἀσύφηλον.

Αἴσχεα Il. γʹ. 242.

Αἰσχητήρια τῶν ἱερῶν. videtur esse phrasis.

Αἶσχος.

Αἰσχροῖς Il. γ'. 38.
Αἰσχύνει Il. ω'. 418.
Αἰσχυνετάειν, καταισ.
Αἶται corrupte pro *Λιταί.*
*'Αἶτας. Dosiad. ara de Achille, *χρύσης ἀΐτας.*
Αἰτητῇ ἴσ.
Αἰτίης ἴσ.
Αἰτίζειν Od. ρ'. 346.
Αἰτίνη ἴσ. Αἴτνη.
Αἴτια an ad Callimachum pertinent?
Αἴτιος Il. ν'. 111.
Αἰτναία πῶλος, ἡ Σικ. γυναῖχ' ὁρῶ Στείχουσαν ἆσσον ἡμῶν Αἰτναίας ἐπὶ Πώλου βεβῶσαν. (L. *ἡμῶν ἆσσον*) v. Sch. p. 282.
Αἰτναῖον κ. Aristoph. 436. v. *Κάνθαροι Αἰτναῖοι.*
'Αἴττεσθαι f. corrupte pro *Αἰτιᾶσθαι* vel *Αἰτᾶσθαι.* v. Poll.
Αἰτώλιον Od. ε'. 706. [Al. ex. Eust. 772, 9.]
Αἰφνιδίως pro *'Αφ.*
Αἴφρουρος. αἴθ. ἡ ὁμίχλη. 'Αμιχθάλοεσσαν ἴσ. Λίφουρος. Sed apud Su[id.] *'Αείφρουρος* sine Interp. v. *'Αειφροῦρος* et Etym. Soph. 250. [Deleri voluisse hæc videtur P. In al. ex. *Αἴφρουρος.* v. *Μιχθαλόεσσαν.*]
Αἰχθῆναι Il. ε'. 854.
'Αϊχθήτην Il. ω'. 97.
Αἰχμαῖον.
Αἰχμὰς Il. δ'. 324.
Αἰχμάσσουσι Il. δ'. 324.
Ἔχματα Il. μ'. 260.
Αἰχμὴ Il. γ'. 348.
Αἰχμητάων Il. α'. 152.
Αἰχμητὴς Il. γ'. 179.
Αἶψα Il. α'. 303.
Αἶψα καὶ ὀτ. Il. τ'. 317. [v. *'Οτραλείως.* al. ex.]

Αἴψα κεν Il.

Αἴψα λε.

Αἴψεα Od. δ'. 794.

Αἰ ψελλ.

Αἰὼν . . . Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο Il. ω'. 725. τινὲς δὲ, ergo est glossema pertinens ad Il. τ'. 27. v. Schol. νοσήσας l. φθινήσας. vid. Hippocr. 367, 43. ita et Erotianus 16. Sed nunc legimus τὸν κενεῶνα. [in al. ex. Αἰὼν . . . ψυχὴν contra Plat. v. Procl. in Tim. 169, 52.]

Αἰώρα v. Meurs. [v. Ἀλῆτις. al. ex.]

* Αἰωρούμενοι Eur. 2.

Ἄκα H. St. Ἀκὰ Dor. pro ἀκὴ acies. ἀκία et ἄκα. v. Meurs. et Rigaltium. imo v. Ἡκὲς et Ἥκη. ἄκα Dor. pro ἥκη unde Lat. Sica.

Ἀκάζεσθαι, ἀνιᾶσθαι. v. Ἀκάθεσθαι.

Ἀκάθεκτον . . ἀκράτητον.

Ἀκαθὸν forte ex vitiosa scriptione.

Ἄκαινα . . μέτρον τι. sc. decempeda. Apoll. Schol. 170. . . . καὶ ἄκανθα. at ἄκανα est in acc. ab ἄκαν. LXX. 4 Reg. 14, 9. est autem Heb. החוח quod nunc ἀκχοὺχ, nunc ἄκανθα, nunc ἄκαν vel ἄκανος ut Sym. Job. 31, 40. v. Ἄκεινα.

Ἀκέραιος. Scriptum fuisse docet series Ἀκαίρεος ut in Gl. Cyrill.

Ἀκάκητα Il. π'. 185. v. Sch. Hom. ad Il. ε'. 422.

Ἁ καλαυρόπις. ἡ καλίρραβδος. v. Καλαυρόπις.

Ἀκαλὰ Sch. Hom. Il. η'. 422. [In al. ex. Poeta quidam apud Steph. Παρθένιος.]

Ἀκαλαρρείταο.

Ἀκαλανθὶς, ταχεῖα, κυών. q[r] q[d] ὀνοματικῶς nomine Dianæ. Su[id]. Aristoph. Sch. 402. Aliter Orion apud Etym. qui cum Hesych. consentit, ut fuerit nomen canis præ celeritate notæ.

Ἀκαλυφῆ [al. ex. Soph. 422.]

'Ακάμαλα. ἴσ. 'Ακάμανον. v. Etym.
*'Ακάμαντα Pind. 11.
'Ακαμαντὶς Steph.
'Ακάμαντον H. St. τα recte. Il. σ'. 239. Sch. καὶ κυ. Il. ζ'. 8. ὠνομ. δὲ. forte mutilus est locus, et deest 'Ακαμάντιον. v. Steph.
'Ακάμας, ἀκοπίαστος.
'Ακάματον πῦρ Il. ε'. 4.
'Ακάμπιοι δρόμοι. Etym. v. Κάμπος.
"Ακαμπος. an "Ακαμπτος, at Erot. ἀκατάκλαστος.
'Ακανία. ὡς
"Ακανθαι . . ἀκανοὶ ῥάχιες.
'Ακανθίας. Steph. 'Ακάνθιος in "Ακανθος.
'Ακάνθινον. ἴσ. 'Ακάνθιον.
"Ακανθον, ἄγναπτον. forte pro 'Ανάκανθον.
*'Ακανθυλὶς Æl. Animal. 4, 5.
'Ακαρὲς. τὸ περὶ Poll. l. 5. c. 16. Περὶ δὲ τῷ σμικρῷ δακτύλῳ ἐφόρουν ὃ ἀκαρὲς ἐκάλουν διὰ σμικρότητα.
'Ακαρὴς . . κεῖραι οἷόν τε. 'Ακαρ. [Al. ex. Aristoph. 16. v. Ammon.]
'Ακαριαία. v. Κάρη. Basil. Hom. 6. in Hexaëm. μικρότατον καὶ ἀκαριαῖον, ὅ φησιν ὁ 'Απόστολος τὸ ἐν ἀτόμῳ καὶ τὸ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. [Al. ex. 'Ακαριαῖον Lucia. 110, 26. 122, 26.]
'Ακασκᾶ. Eust. 668, 28. hinc ἀκασκαῖος Æsch. Ag. 850.
'Ακατεύναστον.
'Ακάτιον v. Poll. [In al. ex. Series postulat 'Ακάτιον vel "Ακατος.]
'Ακαχείατο vel 'Ακαχήατο Il. μ'. 179.
'Ακαχέδαται pro 'Ακηχ. Il. ρ'. 637.
'Ακαχίζεο Il. ζ'. 486.
'Ακαχήμενος Il. ω'. 550.
'Ακαχμένον ἔγχος Il. ξ'. 12.
'Ακάχοιτο Il. θ'. 207.

’Ακέανοι . . . στρογγύλα. Adde ex Ælio Dionysio apud Eust. καὶ δυσκάτακτα ὄσπρια. inde enim dicti κατὰ στέρησιν τοῦ κεάσαι, ὅ ἐστι θραῦσαι. Etym.

’Ακεῖον. v. ’Ακίμων.

’Ακέλευμνον. ἴσ. ’Ακέλευθον. οὐ βεβηκός.

Ἄκεινα. v. Ἄκαινα.

’Ακειόμενον Od. ξ΄. 383.

’Ακέοντο Il. ϵ΄. 448.

’Ακερσεκόμης, ὁ ἄκαρτος.

* ’Ακέσματα Æsch. 38.

’Ακέσιμος.

’Ακεσταῖοι ὄχοι. v. Steph. ’Ακέστη, πόλις Σικελίας. Corrigendi itaque lexicographi, qui ἀκεστὰς *vehicula* interpretantur. [Al. ex. v. Su[id]. in Ὄχανον. v. Ὄχοις ’Ακεστ.]

’Ακέστρια. v. Eust. Gl. ’Ακέστρια, ἡ καμωπίστρια *sarcinatrix*.

Ἄκεστρον.

’Ακεσταὶ φρ. Il. ν΄. 115. v. ’Ακέται . . . λέγεται δὲ, mira hæc. v. ’Ακεσταῖοι. ’Ακεσταῖοι enim ὄχοι ut Βαρκαῖοι ὄχοι.

’Ακέων, ἡσυχάζων.

’Ακεσταὶ . . . εὐί. καὶ εὐκ.

* ’Ακὴ et ἄκη Eur. 531.

’Ακηδέδαται corrupte pro ’Ακηχέδαται.

’Ακηδεῖς, vel ’Ακηδέες Il. φ΄. 123.

’Ακήδεστοι Il. ζ΄. 60.

’Ακήδιτον. ἴσ. corrupte pro ἀκήλητον post ’Ακήδωτος. Sola dislocatio causa corruptionis.

’Ακῆραι. ἴσ. Ἄκραι, ἀκρότητες.

* ’Ακήρατον Eur. Ione 1268. 1435.

’Ακήριοι Il. η΄. 100.

’Ακήρυτος. ἴσ. ἀκήρυκτος. [Al. ex. ’Ακήρυκτον Eur. 588.]

’Ακιανώτερον. ἴσ. corrupte pro ’Ακιδνότερον, quod vide. Sed et v. ’Ακίονες.

*'Ἀκιδνὸν. Theodoret. Serm. 5, 544. καὶ Ὅμηρος μὲν ἀκιδνὸν αὐτὸ καὶ ὀϊζυρὸν ὀνομάζει.

'Ἀκιδνότερον Od. σ'. 129. v. Κιδνοτέρους.

'Ἀκίβδηλον .. ἀδόκιμον. ita et Etym. leg. videtur δόκιμον.

'Ἀκιδρωπάζω. ἴσ. 'Ἀκιδνωράω, vel 'Ἀκιδνωπάζω, vel tale quid.

Ἄκικυς . . . . ἰσχύς. Eust. κίκυν τὴν τοῦ κίειν, ὅ ἐστι πορεύεσθαι, δύναμιν. Ipse κίκυς, δύναμις. v. Aristot. de Poetica c. 22. [Al. ex. Æsch. 41.]

'Ἀκίμων. v. 'Ἀκεῖον.

'Ἀκίναγμα Etym.

'Ἀκινάκης δ. Π. ἢ ξ. Eud. 'Ἀκινάκης, δόρυ Περσικόν. [Al. ex. Thom. Mag.]

'Ἀκίμενοι pro 'Ἀκειόμενοι, ἰώμενοι.

'Ἀκιρῆ secundum Æolas, ἡ ἰσχνὴ καὶ ἀσθενὴς ἀκίρα. Joan. Gram. de Dialectis. Theocr. Id. 28, 15.

*'Ἀκιρὸς v. Ammon. in Αἶνος.

'Ἀκίσιν v. 'Ἀκμαῖς.

*'Ἀκίχητα Æsch. 28.

Ἄκκαθεν corrupte pro Ἄγκαθεν. v. 'Ἀγρίαθεν.

'Ἀκαλακανσὶρ. ἴσ. 'Ἀκκαλανσὶρ. i. e. 'Ἀκανθίς.

'Ἀκκίζεσθαι pro 'Ἀκίζεσθαι ab 'Ἀκίς.

*'Ἀκκίζεται. v. Phidippidæ versus apud Athen. l. 8. c. 10. Plat. 321, 54.

'Ἀκλεῆ.

'Ἀκλεεῖς. Scripserat Hesy. opinor 'Ἀκλεές. Il. η'. 100. sed et ἀκλειεῖς Il. μ'. 318.

'Ἀκλήρω, ἔχοντι μηδὲ, vel μὴ ἔχοντι Il. λ'. 490.

'Ἀκλινὴς, ἀνυπότακτος.

'Ἀκλεῖδαι.

Ἄκμα. v. Ἄκμηνος. 'Ἀκμὰ, Æoles enim ἀκμὴν vocant ἀσιτίαν. Etym. Eust. 1243.

*'Ἀκμάζει Æsch. 68.

*'Ἀκμαία Æsch. 274.

*'Ἀκμαῖς v. Soph. p. 179.

Ἀκμὴ καλεῖ.

Ἄκμηνος. Il. τ'. 163. sc. σίτοιο.

Ἀκμῆτες Il. λ'. 801.

Ἀκμητὶ, ἀπονητὶ Eud. Ἀκμητὶ, ἀπόνως.

Ἀκμοθέτῳ Il. σ'. 476.

Ἀκμονίδην . . . Ἄκμωνος Schol. ad Alas Simm.

Ἄκναμπτον a. Ἄκναπτον. Imo Ἄκναφον. Gl. Ἄκναφος *rudis, infullonicatus, impolitus.*

Ἄκνηστις Od. κ'. 161. v. Κατ' ἄκνηστιν.

Ἀκοίνησιν cor rupte pro Ἀγκοίνησιν, ταῖς ἀγκαλαῖς. Il. ξ'. 213.

Ἄκοιτις, ἡ ὁ. Il. γ'. 447.

Ἀκόλακοι. ἴσ. ἀκολάκευτοι, aliud enim ἀκόλακοι.

Ἀκόλαστον . . . ὑβριστικόν.

* Ἀκόλουθος Antipho 115, 19.

Ἀκόλους. Etym. vana. potius ab Heb. אכל. *comedere* Od. ρ'. 222.

Ἀκομιαστεῖ. l. Ἀκομιστία, ἀμέλεια.

Ἄκον. v. Soph. Series et Etym. at Soph. p. 163. ἄκων.

Ἀκονᾷ, θήγει.

Ἄκονδος.

Ἀκονητὶ. ἴσ. Ἀκονιτὶ a. χ. κόνεως ut Su[id]. vel κονίας vel κονίσεως. Scribebant et Ἀκονητὶ, sed pro ἀπονητὶ, Ionice π mutato in κ.

Ἀκοντίαι . . . ἀκοντίζοι. ἴσ. ἀκοντίλαι Etym.

Ἄκονοι. ἴσ. Ἄκλονοι.

Ἀκοντικόν. ἴσ. Ἀκονιτικόν. v. Steph. in Ἀκόναι.

Ἀκοντιστὺν Il. ψ'. 622.

Ἀκόντων Il. δ'. 137.

Ἀκοράζεσθαι. vel leg. Ἀκροάζεσθαι, vel ut supra Ἀκοάζεσθαι. v. Ἀκοάζῃ.

Ἀκορραὶ, v. Ἀκώριαι et Ἀκορνά.

Ἀκόρεστος, ἄπληστος.

Ἀκόρευτος, ἀσάρωτος.

'Ακόρητος Il. η'. 117. v. Eust. et Etym. [Al. ex. Aristoph. 84.]

Ἄκορνα.

Ἄκορον. ποιά τις.

'Ακόρωδον. 'Ακόρσωτον . . ἄκαρτον.

'Ακόρυφα v. Ἄκριτα.

Ἄκοσμα Il. β'. 213.

* 'Ακοστὴ. v. Κοσταί.

'Ακοστήσας Il. ζ'. 506. πίον τ' ἀκέοντό τε δ. Il. χ'. 2. διὸ ἐπιφέρει, Δεσμὸν ἀ. 507. ἄδην.

'Ακονάζεσθον Il. δ'. 343.

Ἄκουεν Il. β'. 200.

'Ακούεμεν Il. α'. 547.

Ἄκουσα Il. α'. 396.

'Ακούσαμεν Il. β'. 194.

'Ακουστήσας. Eud. 'Ακουτίσαι, διδάξαι.

'Ακόχρητον corrupte pro 'Ακόρητον.

'Ακραῆ .Od. β'. 421.

'Ακρανὴς. l. 'Ακραγγὴς Etym. [Al. ex. 'Ακραγὴς Æsch. 50.]

'Ακραγγὲς Etym.

Ἄκραι νῆες Il. ο'. 653. vel forte 'Ακραιφνεῖς . . πρὸ θαλ. Poll. 1. c. 9. αἱ μὲν ἀθαλάσσευτοι καὶ ἀκραιφνεῖς.

'Ακραίνει. ἴσ. corrupte pro 'Ακραταίνει. Sed v. 'Ακρανές.

'Ακράκιον. ἴσ. 'Ακράϊον. Eudemus 'Ακηράσιον, ἀκέραιον.

Ἄκραγον. v. 'Ακρήμορον.

'Ακρέα, παῖς θήλεια. Etym. 'Ακραία. v. 'Ακρία.

'Ακρῆστις. v. 'Ακνῆστις.

'Αχρηστόλουχος. v. 'Ακρηστής.

'Ακρία, alii 'Ακραία. Sed utrumque dicitur ab ἄκρα et ab ἄκρις. ideo nihil mutandum.

Ἄκριας. ἄκρας ἀκρωρ. Etym. Od. ι'. 400.

* 'Ακρίνας. v. Ἄκριστοι.

Ἄκριον. Salm. πόδιον. Plin. Ex. 219 a.

*Ἄκριστοι. v. *Ἄκριες et Ἀκρίνας.
*Ἄκριτα Il. γ'. 412.
*Ἄκριτα νείκεα.
Ἀκριτόμυθε . . ἀδιάστατα. nihil muto. Il. β'. 246.
*Ἄκριτον Il. η'. 337. Schol.
Ἀκριτόφυλλον Il. β'. 868.
Ἀκροβᾶσθαι H. St. Scribendum potius Ἀκροᾶσθαι. Sed nihil mutandum. Est enim β loco digammatis Æolici.
Ἀκροβολίδος. Ἀκροβελίδες . . τὰ ἄκρα τοῦ v. Etym.
Ἀκροβολίζει, ἀκοντίζει πόρρω ἐὼν vel ἰών.
Ἀκροβολίζεσθαι. κατάρχ. συμβολῶν Etym.
Ἀκροβολισμός.
Ἀκροβόλοι. [Al. ex. Æsch. 71.]
Ἀκροδ. . . ἔσχατον.
Ἀκροζύγια, τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ τὰ μέσα, ἤγουν ζεύγλη. Ita H. Steph. Sed cogita. v. Poll.
Ἀκροθάλυπτα H. Steph. Ἀκρόθαλπτα.
Ἀκροθίνιον, ἀπαρχή [Al. ex. Eur. 410. Æsch. 290. Pind. 16.]
Ἀκροκελαινιόων Il. φ'. 249.
Ἀκροθώρακες, μέθυσοι.
*Ἀκροχορδόνες, an δάναι ut Gl.
Ἀκρόκομοι Il. δ'. 533.
Ἀκρομύλη, ἐπιγουνὶς f. sed v. Etym. et Pollucem. v. Μυλακρίδαι.
Ἀκρόπολις. τὸ ἄκρον.
Ἀκροπόλοισιν Il. ε'. 523.
Ἀκροπόρους Od. γ'. 463.
Ἀκρόσφυρα, γένος.
Ἀκρότητα. Athen. Ἀκρότητα κύμβαλα, cymbala male sonantia, neque ex arte modulata.
Ἀκροφύσια. v. Su[id]. in Ἀπ' ἀκροφυσίων.
Ακροχάλιξ, ἀκροθώραξ.

'Ακρόχειρος. ἴσ. corrupte pro Αὐτοχ.

'Ακρωβέλια vel 'Ακροβέλια τ. ἀ. τ. ὀ. καὶ ('Ακρωβελίας) τοῦ ὀβελιαίου ἄρτου. Eust. 1405, 26.

'Ακρῶα σ. ἔντερα, Gloss. *Gigerus*, τὸ ἄκρον τῶν ὀρνίθων. Salm. ἀκρῶον.

'Ακρωμῖται Olymp. ap. Phot. p. 189, 59.

'Ακρώνα Etym.

'Ακρωνία. ἄθροισμος. videtur omnino locum Æschyli Eumen. in oculis habuisse, et scripsisse interpretationem τοῦ λευσμοῦ, pro altera ἀκρωνίας. v. 173. imo v. 188. p. 266. Conjectura debilis, idem enim utrumque significare potest.

'Ακρωτερῆσαι. ἴσ. 'Ακρωτηριάσαι.

'Ακτὰς, αἰγιαλοὺς, πετρώδεις τ. [Al. ex. Ammon. Æsch. 259.]

'Ακταία. Ita tribus vocabatur, terra vero 'Ακτή. Sed et tura paragogice dicebatur ἀκταίη, ut Eust. notat ex Callimacho 84, 5. ἀκτίτου. Steph. in 'Ακτή. Ipse paulo post.

'Ακταϊσμένον, προηρ.

*'Ακτερις. v. *'Ακτεροι.

*'Ακτεροι, ἄφατοι.

*'Ακτεροι, ἄφατοι. ἴσ. 'Ακτέριστοι, ἄταφοι. v. Κτέρες. ἡ περὶ τὸν *Αθω χώρα. Steph. in 'Ακτή. Hæc pertinent ad ἀκτή.

'Ακτὴ . . διὰ τὸ προσάγνυσθαι . . . καταράσσεσθαι, διὸ καὶ ῥηγμῖνα . . . ἀλφίτου Il. λ'. 630. λέγομεν οὖν καὶ αὐτοὶ παρὰ τ. π. μ. ἀκτὰς τ. τ. τ. καλούμενον ἀκτήν. [Al. ex. Eur. 196.]

'Ακτῇ ἐπὶ προυχούσῃ, ἐν Od. ω'. 82.

'Ακτίς. ἴσ. 'Ακτής. v. Eust. de Δημήτερος ἀκτήν.

'Ακτίτης λίθος Harp. Su[id]. Steph. ἀκτίτου πέτρα in 'Ακτή.

'Ακτορίωνε. Il. ψ'. 638.

*Ἄκτωρ Æsch. 274.

Ἄκυλον. ἴσ. Ἄκυνον (vel Ἄκυθον) ἀτόκιον. Etym. v. Κυσαμένη. Vel forte vitiose scriptum pro ἄκλυτον.

Ἀκυητήριον.

Ἀκυίλης. sc. aquila.

Ἄκυλον vel –λος, glans ab אכל. primus mortalium cibus. Od. κ'. 206.

Ἄκυνον. ἴσ. Ἄκυνον.

Ἀκύρματα. v. Ἀκύρημα.

Ἀκωκὴ Il. ε'. 16.

Ἀκώριαι. v. Ἀκορραί.

Ἀκωδώνιστον Aristoph. apud Su[id.] in Κεκωδωνισμένος.

Ἄλα. De Caribus Steph. ἄλα μὲν τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσι, in Ἀλάβανδα.

Ἄλαβα. v. Ἀλάβη.

Ἀλάβη. Pro Καρκῖνος ἴσ. Κρατῖνος. Certe μαρίλη citatur ex Cratino apud Suid. Sed cogita.

Ἀλάβαι, ἄνθρακες. v. Ἀλαβῶδες.

Ἀλάβητοι. ἴσ. corrupte pro ἀλαλητοί.

Ἀλαβυκτῶ. ἴσ. corrupte pro ἀλαλυκτῶ.

Ἀλάβαστρον. Gloss. Græco-barbaræ : Ἀλάβαστρον φωκάδιον, μυροθήκη, καννίον, καννίν. Sed forte utrobique corruptum pro φυκάριον. v. Ἄφυκα.

* Ἀλαβῶς Diod. Sic. l. 4. 278 D. Ἀλαβὼν v. Ptol. fluvius Siciliæ.

Ἅλαδε.

Ἅλαδε μύσται. v. Meurs.

Ἅλα δίαν. Il. α'. 141. θάλασσαν θείαν Sch.

Ἀλαιθερὲς H. Steph.

Ἀλακῶσθαι.

* Ἀλαλάζατε. Psal. Lex. Arm. Pind. 64.

Ἀλαλήμενος Od. ν'. 333.

Ἀλάλημαι Il. ψ'. 74.

Ἀλαλκεῖν Il. τ'. 30.

'Αλαλκήσει Od. κ'. 288.

'Αλαλκομενηῒς Il. δ'. 8. Sch. ex Aristarcho. Steph. 'Αλαλκομένιον. v. et Schol. Hom. ad Il. ε'. 422.

'Αλάλυγξ.

'Αλάλητα ξύλα, ποταμόκλυστα, γομφώδη.

'Αλαλίαν . . ἐπὶ Ταιναρίοις. Ita quidem Meurs. Sed q[r] an ἐπὶ ita unquam usurpetur. v. 'Αγρέμων.

'Αλαὸς Od. θ'. 195. [Al. ex. Æsch. 271.]

'Αλαπαδνὸς Il. β'. 675.

'Αλαπαδνότερον Il. δ'. 305.

'Αλαπάζοντα Il. ε'. 166.

'Αλαπάξαι Il. ι'. 136.

'Αλασταίνει Etym. 'Αλαιστάνει. v. 'Ασταίνει.

'Αλαπλὸς corrupte pro 'Αλαπαδνός.

*Αλαστε Il. χ'. 261.

'Αλαστήσας Il. μ'. 163.

*Αλαστον Il. ω'. 105.

* 'Αλάστωρ Æsch. 315. Eur. 180.

'Αλᾶτο Il. ζ'. 201.

'Αλάωσεν Od. α'. 69.

'Αλαωτὺν . . οὐ βλέπουσαν ex priori repetitur male.

*Αλγεα Il. α'. 96.

'Αλγεόθυμος, ἀνωδ.

*Αλγιον Il. σ'. 278.

'Αλγίστη Il. ψ'. 655.

*Αλγος Il. γ'. 97.

* 'Αλδαίνεται Æsch. 65.

*Αλδετα v. *Αλεκτα.

'Αλδήσκοντος Il. ψ'. 599.

'Αλεάζω corrupte pro 'Αλιάζω.

'Αλιάζων i. ἡλιάζων.

'Αλεγεινοὶ Il. κ'. 402.

'Αλεγεινὴ Il. ε'. 658.

'Αλεγεινὸς Il. ν'. 569.

’Αλέγει Il. π'. 307. [Al. ex. Æsch. 329. Pind. 26.]

’Αλέεινεν Il. ζ'. 167.

’Αλεεινὸς, θερμός.

’Αλεείνων, ἐκκλίνων.

’Αλεείνω Od. ζ'. 273.

’Αλέη . . ἔκκλισις.

’Αλεῖον ὕδωρ. Forte ἀλὲν ὕδωρ ex Homero. Imo ex Hippocr.

῞Αλει λόγῳ Hipp.

’Αλεὶς Il. φ'. 571. Sch. χ'. 308.

’Αλείτην Il. γ'. 28.

’Αλείφατι Od. ω'. 45.

’Αλεῖψαι Il. ω'. 47.

῞Αλεκτο pp. (perperam?) pro ῞Ελεκτο H. Steph.

’Αλεκτορὶς. ἴσ. ἡ ἐπὶ

*῞Αλεκτρος Lyc. 358.

’Αλὲν Il. ψ'. 420 Sch.

’Αλέντες Il. φ'. 534 Sch.

’Αλέντων Il. φ'. 607. χ'. 47.

’Αλεξάνδρεια vel δρα Steph. in ’Αλεξάνδρεια.

’Αλεξάνεμον Od. ξ'. 529. [Al. ex. v. Χειμάμυνα.]

’Αλέξασθαι Il. ν'. 475.

’Αλεξέμεναι Il. α'. 590.

* ’Αλεξιάρης v. Plut. Symp. p. 657 D.

’Αλεσούριον . . . γένος καλλιώνυμον δὲ ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο. v. Etym.

῞Αλλεσθαι πρὸς πυγῇ (sic.)

’Αλετρεύουσιν Od. η'. 104.

’Αλετρὶς Od. υ'. 105.

’Αλεύατο Od. υ'. 300.

’Αληθέα Il. ζ'. 382.

’Αλετρίαι . . πόπανα.

’Αλετῶνες οἱ τ. μύλοις ἐπιτιθέμενοι Salm. Plin. Exerc. p. 659.

’Αλετώρια, ἀσεβῆ, π.

’Αλευάμενος, ἐκκλίνας.

*Αλευρα καὶ ῥοὰς

’Αλεύρειν H. Steph. ’Αλεύειν.

’Αλευόμενοι, ἐκκλίνοντες.

’Αλευρότησις Vox Attica Jo. Gramm. 4, 31.

’Αλεωρὴν Il. μ'. 57.

’Αλεωρῆς Il. ω'. 216.

’Αληθὴς Il. μ'. 433.

’Αλήϊον Il. ζ'. 201.

’Αληλιμμένη φρενὸς, μαινομένη.

’Αλημόνων.

’Αλήπεδον v. Su[id]. in *Αληξ.

’Αλήπτωρ, v. ’Αλήτωρ.

’Αλήπτορα.

’Αλήπτως, ἀκαταγωνίστως. Scal. ad Euseb. p. 266. frust. Salm. H. A. 333.

*Αλης Od. κ'. 464.

* ’Αλήστων Euphorio apud Tzetz. 78 b.

’Αλήτης Od. ρ'. 576.

’Αλητεύοντες Od. μ'. 330.

**Αλητον. Hippocr. 482, 13. ita Erot.

’Αλήτωρ v. ’Αλήκτωρ.

*Αλθετο . . παρὰ. v. Erot.

‘Αλία . . εἰς ὃ Etym.

‘Αλίαι κορῶναι. v. ’Ενάλιοι κορῶναι Od. ε'. 66.

’Αλιάποδα . . κεπφόν.

‘Αλίαρτος Il. β'. 503.

’Αλίαστος . . ἀνέκκλιτος. [Al. ex. Eur. 3.]

’Αλίβας. v. ’Αλύβας.

’Αλιβδῦσαι. v. Λιβδύειν. et Etym. in Λιβδούμεθα. [Al. ex. Lyc. v. 356. et Callim. apud Sch.]

’Αλίγκιον, ὅμοιον, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ (Il. ζ'. 401.) καλὸν, ἀγαθόν. [Al. ex. Æsch. 37.]

*Ἄλιζα ἡ λ. ἴσ. τὸ δένδρον.

* Ἀλιζῶνες Hom. Steph.

Ἁλίησι Od. δ'. 438.

Ἁλικύκη (sic.)

Ἁλιμυρηέντων Il. φ'. 190.

Ἀλῖναι v. Ἀλίζειν et Ἀλινεῖν.

Ἁλίοιο Il. α'. 538.

Ἅλιον . . . κενόν.

Ἅλιον βέλος Il. δ'. 498.

Ἀλιπαρῆ (Etym. Ἀλίπηρα pp. (perperam?) v. Su[id]. αὐχμηράν. [Al. ex. Sch. Soph. 102. Lucia. 114, 6.]

Ἁλίπλοα Il. μ'. 26.

Ἁλιπόρφυρα Od. ζ'. 53.

Ἁλὶρ. ἴσ. Ἁλὶς.

Ἁλιρρόθους. [Al. ex. unde Ἁλιρρόθιος Neptunus. Pind. 102.]

Ἅλις. Ἀλκήστιδι v. 908. Ἀλλ' ὅμως ἔφερε κακὸν ἅλις ἄτεκνος ὤν. v. Schol.

* Ἁλίσας Eur. Ione 723. Eur. 597.

Ἀλισθένειν Etym. ἀλισθαίνειν.

* Ἀλίσκονται Eur. 151.

Ἀλίστρα Salm. Pl. E. p. 474.

Ἀλισίχρυσον. v. Ἄλεισον.

Ἁλίσπαρτον, τὸ ἁλὶ ἐσπαρμένον H. Steph. v. Etym.

Ἀλιτήμων Il. ω'. 157.

Ἀλίτεσθαι Od. δ'. 378.

Ἀλιτόβριος. l. Ἀλιτόβιος vel Ἀλιτρόβιος, ut Nonnus, Ἦθος ἀλιτροβίοιο βιοπλανὲς εἴχετε κόσμῳ.

Ἀλιτρίαι.

* Ἀλιτροῖς . . . ἀλιτήριος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀλιτρός.

Ἀλίφατα ante Ἀλείφατι.

Ἀλίφειρα Steph. Su[id.]

Ἁλίφλοιος.

Ἁλιῶσαι Od. ε'. 104.

*Ἄλκαρ Il. [ε′.] 644.

Ἀλκεὸν. ἴσ. Ἀλκαῖον.

Ἀλκὴ Il. γ′. 45.

Ἀλκί Il. ε′. 299.

*Ἄλκιμος Il. ζ′. 522.

Ἀλκτῆρα Il. ξ′. 485.

Ἀλκμαῖος. ἴσ. corrupte pro Ἀκμαῖος.

Ἀλκμαίωνα Ex. Plin. 812.

* Ἀλκμαιωνίδαι Pind. Sch. 285 b.

Ἀλκαμαρὲς. l. Ἀλκμάρες Etym.

Ἁλκυονίδες. [Al. ex. Æl. Animal. 1, 36.]

* Ἄλλᾳ Eur. 674.

Ἀλλὰ κακῶς Il. α′. 25.

Ἀλλὰ καὶ ὣς Il. α′. 116.

Ἀλλ' ἄνα Il. ζ′. 331.

Ἀλλὰ τὰ μὲν Il. α′. 125.

Ἀλλ' ἄχρι. Su[id]. ἀλλὰ χρή. Ita Plato Politicων. 2. ἀλλὰ χρὴ, ἔφη.

Ἀλλάων Il. σ′. 432.

Ἀλλ' ἕνεκα Il. α′. 94.

*Ἄλλεγον, συνέλεγον.

Ἀλλέξαι Il. φ′. 321.

Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω Il. α′. 233.

Ἀλλήλοις.

Ἀλλήλοισιν Il. β′. 151.

Ἀλλῆκα. ἴσ. Ἄλλικα. v. Ἀλλίξ. Imo certum est: respexit enim versiculum Callimachi Ἄλλικα χρυσείη. v. Etym. Sed v. Ἄλλικα. Potest itaque fieri ἄλληκα, nam ἄλληξ dicitur non minus quam ἄλλιξ.

Ἀλλ' ἦεις, ἀλλ' ἐπορεύου.

*Ἄλλιξ.

Ἀλλοδαπὸς Il. π′. 550.

Ἀλλοθρόους. Od. α′. 183.

* Ἀλλόθρους Soph. 295. Æsch. 337.

Ἄλλοθεν Il. β'. 75.

Ἀλλοπρόσαλλος.

* Ἀλλοπροσάλλους. Epicharmus, Ἀλλοπρόσαλλος οὗτου ἤδ' ἀνάρσιος.

Ἄλλοι μέν ῥα Il. β'. 1.

Ἀλλοίῳ Il. δ'. 258.

Ἄλλυδις ἄλλος Il. λ'. 486.

Ἀλλοφρονέοντα, παραφρονέοντα. v. Gal. Gloss. in Hippocr.

Ἀλλήλων ἰθυνομένων Il. ζ'. 3.

Ἀλλογνοεῖν. v. Gal. Gloss.

Ἄλλος ὁδίτης Od. ψ'. 274.

Ἀλλοπρόσαλλε Il. ε'. 889.

Ἀλλότριος Il. ε'. 214.

Ἀλλοφάσσειν. Etym. ἑτεροφρονεῖν vel fortasse ἑτεροχροεῖν.

* Ἀλλοφάσσειν v. Erot. et Gal.

Ἄλλοφον Il. κ'. 258.

* Ἄλλως Aristoph. 74.

Ἁλμυρὸν Od. δ'. 511.

Ἄλλυδις ἄλλη, μεταλλαγῇ ἄλλου ἐπ' ἄλλο, ἀλλ'.

Ἅλμα . . . . καταβατικὴ Foësius.

Ἁλμάδες διὰ σιν.

Ἀλμήτην corrupte pro Ἀδμήτην.

Ἀλμεῖον ἴσ. corrupte pro Ἀκμαῖον. Sed v. Ἁλμίων apud Eust. [Od. τ'. p. 1859 =688, 24.]

Ἄλξ series.

Ἀλογήσει Il. ο'. 162.

Ἀλλοῖα, ἔτυπτεν. L. Ἀλοία. respexit enim v. Hom. Il. ι'. 564. πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία.

Ἀλοιᾶ. Ἀττικῶς.

Ἀλοίματα pro Ἀλείμματα. Sed potest esse Ἄλοιμα ut ἀλοιμός.

'Αλοιτήεσσαν. σπανία ἡ χρῆσις. ἣ ἁμαρτωλὸν huc pertinet. Notat Eust. ἀλοιτὸν dici apud Lycophr. quod vulgo ἀλιτρόν.

'Αλοᾷ. v. 'Αλοῶν.

* Ἄλοκας Lyc. 119. v. Ὄλοκες.

'Αλόπη Il. β' 682.

Ἄλος Il. β'. 682.

'Αλὸς Od. ε'. 403.

'Αλὸς θείοιο . . θεΐκῶς [Al. ex. Plut. M. 684. E.]

'Αλοσύδνης Il. υ'. 207.

* 'Αλουργὲς v. Παραλουρεῖς.

'Αλουργίδες.

'Αλοῦσα Il. β'. 374.

Ἄλὸς, ἅλ.

'Αλόφυζον. An corrupte pro ὀλόφο.

Ἄλοχος, γυνή.

* 'Αλπαλαιῶν. ἴσ. Ἄλπνιστον. v. Sch. Pind. 463. a.

Ἄλσεα. Il. υ'. 8.

Ἄλσος. Il. β'. 506.

Ἆλτο χαμᾶζε Il. γ'. 29.

'Αλύβας Od. ω'. 303.

'Αλύβη Il. β'. 857.

'Αλυκὴ Aristoph. Lys. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν.

Ἆλτο, ἥλατο.

Ἆλτον.

'Αλυκτοπέδη . . ἀφύκτου vel ἀνεκφεύκτου.

'Αλύνει vel ὕει, φεύγει.

Ἄλυξαν Od. ψ'. 328.

'Αλύξαι, ἐκκλῖναι.

'Αλύουσα Il. ε'. 352. Sch. ἡ χαίρουσα Sch. Eur. 144, 2. a.

* Ἄλυς Plut. 390 c.

'Αλυσιτελὲς . . ἀνωφελές.

'Αλυσκάζειν Od. ρ'. 581.

'Αλυσκάζω . . ἐκκλίνω.
'Αλύσσοντες Il. χ'. 70.
'Αλύστηνον. Etym. δεινόν.
'Αλυκρὸν, χλιαρὸν Su[id.] vel 'Αλύκιον Etym. v. 'Αλυκόν.
'Αλυχὰ, ἀηδία. Est omnino verbum Hippocraticum, quod nunc ἀλύκη, nunc ἀλυγὴ, nunc ἀλυχὴ scribitur.
'Αλύω, ἀδημονῶ, ἀθυμῶ.
"Αλφα, βοῦς, κεφαλὴ, Φοίνικες. Boch. 818. et H. A. 279.
'Αλφάνει. [Al. ex. Eur. 157.]
*"Αλφει Etym.
'Αλφεσίβοιαι Il. σ'. 593. [Al. ex. 'Αλφεσίβοιοι Æsch. 333.]
"Αλφη, τιμὴ, ὠνὴ, εὕρεσις. St. v. Schol. Il. σ'. 593.
'Αλφησταὶ, ἀνθ. v. Etym. [Al. ex. Soph. 399.]
'Αλφηστής.
'Αλφησταί.
'Αλφηστῇσι.
'Αλφιτοσκόποι.
"Αλφι. ἀπότρωκτον Su[id].
'Αλφίτου ἀκτή.
'Αλφιτοῦται.
"Αλφαισις, μάθησις, ζήτησις.
'Αλοιφὴ Il. ρ'. 392.
"Αλφοι Od. ο'. 452. [Al. ex. Plut. M. 608. C.]
'Αλχήρηρ f. corrupte pro 'Αλγήρης vel 'Αχήρης pro 'Αχαρής.
* 'Αλῶα Eust. 772, 25. Alciphro Epist. p. 371.
'Αλωὰς Il. ε'. 499.
'Αλωὴ Od. η'. 122. [Al. ex. Eust. 772, 29.]
'Αλωὴν, τὸν ἅλω. ἀλωὰ, *area*, mutato λ in *r*.
'Αλώσσεσοι Su[id]. 'Αλωαὶ, ἀλωνίαι, ἢ παράδεισοι.
'Αλωῆς.
'Αλώμενος Il. β'. 667.
'Αλῶναι Od. ε'. 312. Aristoph. 530.

'Αλωπέκειος vel πεκίς.
'Αλωπεκίαι, ὡς Σοφοκλῆς Μώμῳ.
* 'Αλωπεκίδες Xen. 975. E.
'Αλωπὸς . . 'Ινάχῳ . . ἴσ. ἀφελὴς κατὰ τὴν πρόσοψιν v. Etym.
῞Αλως Æsch. 7 Theb. v. 487.
῞Αλωσιν . . φθόρον.
῞Αλωστοι corrupte pro ῞Ακλωστοι.
'Αλωφοὺς. ἴσ. corrupte pro 'Αλφούς. v.
῞Αμ' * Hom. ῞Αμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.
῞Αμα . . . ἴσ. κἂν ἐκ διαφ. [Al. ex. v. Ammon.]
'Αμάδην corrupte scriptum pro 'Αμαλὴν, ἀπαλήν. v. 'Αμαλόν. Il. χ'. 310.
'Αμαθαίνει. v. 'Αμᾶν. v. Etym.
'Αμάθοιο Il. ψ'. 853.
῎Αμαθος ἡ μεσόγειος ἄμμος . . ψάμαθος. [Al. ex. v. Ammon.]
'Αμαθύνει Il. ι'. 589. [Al. ex. Schol. Æsch. 294.]
'Αμαιμακέτην Il. ζ'. 179. Soph. Œd. Col. ἀστιβὲς ἄλσος ἐς τᾶνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν. [Al. ex. Pind. 189.]
῎Αμαλα Etym. 'Αμάδα.
'Αμαλδῦναι Il. μ'. 18. Sch.
* 'Αμαλδύομεν Aristoph. 446.
* 'Αμαλθείας κ. v. Οὐρανία δ' αἴξ.
῎Αμακις v. 'Αματίς.
'Αμάκιον μ pro β. An Laconismus, an vulgaris corruptio?
'Αμαλὲκ
'Αμαλλοδετῆρες Il. σ'. 553.
῎Αμαλλος . . . Πολυρρήνιοι, Cretæ populi.
'Αμαμηλὶς . ἀπίου γένος.
'Αμαλάπτει.
'Αμαλαυρεῖ corrupte pro 'Αμαλδύνει.
'Αμαμαξὺς . . . ἔχοντος Eust. 1524.
'Αμαξάων Il. ή. 426.

ʽΑμαξακάριον. ἴσ. ʽΑμαξάριον.
ʽΑμαξάντεια Harp. Steph.
ʽΑμαξίς. prior expositio ad Ἀμαμαξὺς pertinet, posterior ad Ἀμαξίς.
Ἀμαξιτὸν Il. χ.′ 146. v. Κατ᾽ ἀμαξιτόν.
Ἀμάρῃσι Etym.
Ἀμαρία Etym.
Ἄμαρτεν Il. θ′. 311.
ʽΑμαρτῇ Il. ε′. 656.
Ἀμαρτήδην.
ʽΑμαρτητὴν . . . Σκίρωνι.
* ʽΑμαρτεῖν. Sc. p. 382. οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ᾽ ἐμὲ ʽΥμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ᾽, οὔθ᾽ ὑμᾶς ἐμοῦ.
ʽΑμαρτήσεσθαι Od. ι′. 512.
ʽΑμαρτοεπὴς Il. ν′. 824.
Ἀμαρυγαὶ . ἀκτῖνες . . ὄψεις. Etym. Hom. Hymn. 3, 45.
Ἀμαρυγκέα Il. ψ′. 630.
Ἀμαρύσσων Hom. Hymn. 3, 278.
Ἀμαρύττα.
ʽΑμὰς Etym.
Ἅμα τοῖσι Il.
ʽΑματροχία.
Ἀμαυρὸν Od. δ′. 824.
Ἀμβατὸς Il. ζ′. 434.
Ἀμβλὲς
Ἄμβικα χύτραν.
Ἀμβιτιῶν.
Ἀμβλακεῖν.
Ἀμβλήδην Il. χ′. 576.
* Ἀμβλὺ Æsch. 268.
Ἀμβολάδην Il. φ′. 364. [Al. ex. Pind. 420 a.]
Ἀμβλύσκει, ἐξαμβλοῖ.
Ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξημβλωμένα ε̃. Etym.
* Ἀμβλώπη Æsch. 295.

'Αμβλώσσειν, ὠμοτοκεῖν.
'Αμβολάδην Il. φ'. 816.
'Αμβροσία . . . οὗ aliquis. Q.
'Αμβρόσιον Il. ε'. 369.
* 'Αμβρόσιος Eur. 178.
'Αμβροσίου Il. ε'. 338.
"Αμβροτα Il. π'. 670.
'Αμβρόταγνον H. St. Q.
"Αμβροτα τεύχεα.
"Αμβρυττοι . . . βρύττους vel βρύσσους. v. Βρύττος. Ar. H. A. 97, 19. Athen. 91 b.
"Αμβροτες Il. ε'.
"Αμβωνες Erot.
'Αμείβων Il. λ'. 546.
'Αμβρόσιος Il. β'. 19.
'Αμβρυχαί. an 'Εμβροχαί.
* 'Αμέγαρτον Æsch. 36. Eur. 6.
* 'Αμέθυστος Ex. 28, 19.
'Αμειδήτως, vel σκυθρωποῖς.
'Αμειλέοις. ἴσ. "Α μελέοις.
'Αμείλικτον Il. λ'. 137.
'Αμείλιχος . . πικρός.
'Αμείνασις Etym.
'Αμεῖναι H. Steph. "Αμεναι v. Eust. ipse post "Αμεναι, πληρωθῆναι.
"Αμεινον Il. α'. 116.
'Αμείνονα Il. β'. 239.
'Αμείψασθαι, ἀποκρ.
'Αμιλλώμενος, ὁρίζων, ἢ ἐ. Videtur esse emendatio prioris Lexicographi.
'Αμείρειν, vel 'Αμελδεῖν. v. 'Αμελδῆσαι.
'Αμειψικόσμη, ἡ μετακόσμησις Etym.
'Αμειψιρυσμεῖν Etym.
'Αμειψίχροον H. St.

'Αμέλδειν. v. 'Αμέρδειν.

'Αμελδῆσαι. ἴσ. 'Αμελῆσαι. Ita Etym.

'Αμεμα. v. 'Αμαιμάκητον.

'Αμενήνωσεν Il. ν'. 562.

'Αμένηνος, ἀδύναμος.

'Αμεργομένη. [Al. ex. Nicand. p. 57.]

*Αμερδεν, ἠμαύρου. Il. ν'. 340.

'Αμερείνου. l. 'Αμερσίνου. (supra υ nescio an scriptum ϛ.)

* 'Αμερθεὶς v. Μερθεῖσα.

* 'Αμερία v. Μέρεια.

'Αμερρεφὲς, τὸ α ἐρεπτ.

'Αμέρδει.

'Αμέρσαι. Il. π'. 53.

*Αμερσεν. Od. θ. 64. [Al. ex. Eur. Hec. Sch. 91, b.]

'Αμεροκρίτης . . . ἡ μύρος. v. Μύραινα.

*Αμερφες corruptum. idem quod ἄμορφον. Imo rectum. v. Su[id]. v. 'Αμερβές.

'Αμετέναι. Forte α adhæsit, ut sit μετιέναι. ut Herod.

'Αμεταστρεπτὶ Su[id].

*Αμετρα. v. *Αμιτρα.

'Αμεταχείρητα, δύσληπτα.

'Αμεύσασθαι . . περαιῶ. [Al. ex. add. Pind. 193. 321 a.]

*Αμη. v. Καταμήσατο.

* 'Αμηγέπη. Syrianus ad Aristotelis Metaph. 176. ubi notatur in margine literis miniatis, ὁπωσδήποτε, καθοτιοῦν λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπη.

'Αμετροεπής. Il. β'. 212. Sch.

'Αμὴν v. *Αμητες. l. *Αμης. Etym. Su[id]. v. *Αμην acc. casu, ut series postulat. ἄμης, ἄμητος, ἄμητα, placentæ genus. *Ιωνες δὲ, ὥς φησι Σειληνὸς ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἀμὴν αὐτὸν καλοῦσι, notante Athenæo l. 14. c. 13.

* *Αμηνίτως. ἴσ. 'Αχαιός. Æsch. 337.

*Αμηροι, ὅμηροι Etym.

'Αμητῆρες Il. λ'. 67.

*Ἄμητες Aristoph. 68.

Ἀμητὸς. Ita Ammon. Aliter Su[id]. Etym. Eust.

Ἀμήτωρ, κακομήτωρ. Etym.

Ἀμιθρεῖν. v. Su[id]. Etym. Phœnix Colophonius ap. Athen. l. 12. οὐ λεπτολογεῖν ἐμάνθαν᾽ οὐκ ἀμιθρῆσαι. v. Eust.

Ἀμικόνιστος. v. Ἀμμισκόμιστος.

Ἀμίλικτον corrupte pro Ἀμείλικτον.

* Ἁμιλλᾶται Eur. 9.

Ἄμιπποι v. Διμάχαι. [Al. ex. Soph. 237. v. ejus Schol. 254.]

Ἁμιλλητηρίους.

* Ἀμὶς Æsch. 332.

Ἀμίσαλλος Etym. Su[id].

Ἀμιτροχίτωνας Il. π΄. 419.

* Ἀμιχθαλόεσσα Hom. v. Sch. Soph. 384. v. Μιχθαλόεσσα.

* Ἅμμα Æl. Anim. 2, 48.

Ἀμμαμηθάδης. v. Ἄμιθα.

Ἀμμάξαι. αἰωρεῖσθαι. v. Ἀμμίαξαι.

Ἄμμε ἄμμι ἡμῖν.

Ἄμμιγος.

Ἄμμων . . καὶ ὄφεις . v. Su[id]. in Ἀμμοάτιν.

Ἄμμων . . Ἀθήνησιν.

Ἄμμωνος υἱὸς . . Διὸς ἀπόγονος.

Ἀμνάμους, τοὺς ἐκγόνους. [Al. ex. Lyc. v. 144.]

Ἄμναμος. Etym.

Ἀμνεῖν. v. H. St. in Prov. *Muscum metere.*

Ἄμνιον Od. γ΄. 444. [Al. ex. v. Νάνιον.]

Ἀμνημύοντες. ἴσ. Ἀμενηνόοντες.

Ἀμνήστευτος γυνὴ, ἡ παλλακή.

Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους, πρ. Su[id].

Ἀμογητὶ Il. λ΄. 636.

Ἀμόθεν Od. α΄. 10.

Ἀμολγὸν νύκτα. Εὐριπίδης Ἀλκμήνῃ. Nota est fabula ex Stobæo, Polluce, Aristoph. Schol.

'Αμολγῷ. Il. λ'. 173.

῞Αμορα. v. 1. Paralip. 16, 3.

'Αμόργινα, λεπτοϋφῆ. [Al. ex. Aliter Steph. in 'Αμοργός.]

'Αμόμηλις. v. 'Αμάμηλος.

'Αμορβίτας Athen. l. 14. 'Αμορβίτης πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς, Æolico digamm. add. ἀμορίτης, sed γ etiam aliquando pro digamm. Æolico.

'Αμορβεύσασθαι. Etym. 'Αμορμεύσασθαι.

* 'Αμορβεύων. v. 'Αμορβὸς ap. Schol. Hom. Od. χ'. 299.

'Αμοργίδα. ἐξ ἧς.

'Αμόρρωτον. ἴσ. ῞Αμορτον. v. Μορτός.

'Αμπαδίην. corrupte pro 'Αμφαδίην. Od. ε'. 120.

'Αμπαλίνωρον, τὸ ἀνκάμψαν (sic) ut Su[id.]

'Αμπαυλὶς . . . πράγματα. ἴσ. δράγματα.

'Αμπελίαν . . οὕτω καλεῖται.

'Αμπαιανίσαι.

῞Αμπελος Steph.

'Αμπελόεσσαν Il. γ'. 184.

'Αμπεπαλὼν Il. γ'. 355.

* 'Αμπέτασον apud Eur. 198.

* 'Αμπεχόμενος Aristoph. 62.

'Αμπέχονον Vox Aristoph. Eust. 641, 47. καὶ ἡ ἀμπεχόνη καὶ τὸ ἀμπέχονον παρὰ τῷ Κωμικῷ. Apud Theocritum aliquoties τὠμπέχονον.

'Αμπηρον, πεπηρωμένον.

* 'Αμπίσχειν Eur. 198.

'Αμπίτιαρ. sc. vox Laconica. Casaub. ad Athen.

'Αμπλακών. [Al. ex. Pind. 79. Ibycus apud Marinum v. Procli, p. 2.]

'Αμπνύνθη Etym. Il. ξ'. 436.

῞Αμπνυτο, ἀνεζωπυρήθη. Etym. Il. χ'. 475. vid. Schol.

'Αμπνύνθη, ἀνεπνύθη, ἀνεζωπυρήθη.

'Αμποίχοι, τὶς ἐν Σ.

'Αμπυκτήρια, τὰ .. Vel leg. ἀμπυκτήρια φάλαρα, et deest interpretatio, vel si lectio vetus retineatur, interpretatio minus bona. Ita enim Soph. p. 306. Πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις. Nisi φάλαρα apud Soph. irrepsit ex margine.

* ῎Αμπυξ. v. χρυσάμπυκος.

῎Αμπωτις, ἀνάπωσις Etym. Pind. 88.

'Αμτήμων.

'Αμύγμασι, σχίσμασι.

῎Αμυτρον. v. Etym. in ῎Αμυρος.

'Αμυδάναι. ἴσ. 'Αμυδράναι.

῎Αμυδις Il. ί. 6.

'Αμυκαλίδες ... καὶ πόλις 'Αμύκλαι. Sed l. et 'Αμυκλαΐδες. v. Poll.

'Αμυδροὶ τ. .. καθυγροὶ .. παρὰ, v. ῎Αμυροι.

῎Αμυτρον. ἴσ. 'Αμυδὼν Il. β'. 849.

῎Αμυλα, μῆτρα. H. Steph. docet aliquos legere ἄμητρα, q. *medulla carentia*, ac si esset ἀμύελα.

῎Αμυγος (vel ῎Αμυμος) ἀ. ἀμώμητος.

* 'Αμυνάθειν Æsch. 275.

'Αμῦναι Il. α'. 341.

'Αμύνει Il. δ'. 11.

'Αμύνανδρος ... παρὰ.

'Αμυνόμενος Il. π'. 622.

'Αμυντήριον ... ἀμῦνον omittit Varinus pp. (perperam ?)

'Αμύντορας Od. β'. 326.

'Αμύντωρ Od. π'. 256. Il. ί. 448.

῎Αμυξα, ἐ. ἐσπάραξα. Var. v. 'Αμύσσειν.

'Αμύξεις . ξεις τὴν, respexit enim ista Il. α'. 243. σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος.

'Αμοιρεῖν. Var. 'Αμυρεῖν.

῎Αμυροι. v. ῎Αμυδροι.

'Αμυρόραινος .. ῥαίνεσθαι μύρῳ Var. unde ?

῎Αμυσσε Il. τ'. 284.

'Αμυστὴν, Var. "Αμυστιν.

'Αμυσχρῆναι. v. Sui[d].

'Αμυχαία series lit. v. 'Ανάμυξ. [Hæc videntur deleta.]

'Αμύσχεσθαι. ἴσ. 'Αμυχεῖσθαι. [Et hæc videntur deleta.]

'Αμυσχρὸν, series. Parthenius apud Hephæst. 4.

'Αμυττέτωσαν. ἴσ. 'Αμυξέτωσαν.

'Αμφαγαπαζόμενος Il. π'. 192.

'Αμφαγέροντο Il. σ'. 37.

'Αμφαδίην Il. η'. 196.

'Αμφαδὸν Il. η'. 243.

'Αμφαϊκοῦς ab ἀμφαΐσσω. Eust. ad illa Il. λ'. 417. 'Αμφὶ δὲ ἀΐσσονται. 'Αμφαΐσσονται ταυτόν ἐστι τῷ κύκλῳ ὁρμῶσιν.

'Αμφαὴς . . . οἶκος περίσκεπτος Etym.

'Αμφ' ἅλα Il. α'. 409.

'Αμφακὴς, sc. 'Αμφάκης pro ἀμφήκης.

'Αμφ' ἀλητὰ, v. 'Αλητόν.

'Αμφαξονεῖν Eust.

'Αμφαρμένη.

'Αμφαρίστερος . . οὐκ αἴσιος . . ἀμφιδεξίω Eust. 1398, 49.

'Αμφασία Il. ρ'. 695.

'Αμφαυγεῖ, ἀμφιλάμπει.

'Αμφαῦον corruptissime: non enim ἀμφαῦον verbum est quod hic exponitur, sed ἀμφαΰτευν, quod est proprie περιήχουν. Respexit enim Il. μ'. 160. κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἄΰτευν. Sch. Αἱ περικεφαλαῖαι δὲ αὐτῶν ξηρὸν καὶ σκληρὸν ἦχον ἀπετέλουν, περιήχουν. Αὖον] ξηρόν. Frustra igitur ex hoc loco Hesych. H. Steph. 'Αμφαύω verbum finxit.

'Αμφαφᾶς. vel puto scripsisse 'Αμφαφάασθαι, ψηλαφᾶσθαι. Il. χ'. 353.

'Αμφεικὰς, v. 'Αμφιδεκάτη.

'Αμφέθετο Od. φ'. 431. [Al. ex. Epigr. ap. Steph. in Φασηλίς.]

'Αμφεκάλυψεν Il. ε'. 68.
'Αμφελαῖς H. Steph.
'Αμφελάχαινε Od. ω'. 241.
'Αμφενέμοντο v. Varinum. ὤκησαν, ἐδιοίκησαν.
* 'Αμφέπει Pind. 3 a.
*Αμφεπεν Il. π'. 124.
'Αμφιπένοντο Il. δ'. 220. ψ'. 184.
'Αμφέπτατο. L. 'Αμφεποτᾶτο, περιεπέτετο Il. β'. 315.
'Αμφὶ ῥέεθρα Il. β'. 461.
'Αμφέχυτο Il. β'. 41.
'Αμφέχανεν Il. ψ'. 79.
'Αμφερκῆ πίθον Etym.
'Αμφαικτὴρ. ἴσ. 'Αμφεκτήρ.
'Αμφενώτας. series postulat 'Αμφεώτας. Sed v. 'Αμφινώτους. ἴσ. Κρητικός. Etym. 'Αμφινωτίς.
* 'Αμφήρεις Eur. Ione v. 1128.
*Αμφηκες Od. π'. 80. v. *Αμφικες. [Al. ex. Æsch. 46.]
'Αμφήλυθε . . περιέλαβεν ἀμφ. Od. ζ'. 122.
'Αμφιδέας. ὅρμους.
'Αμφὴν, αὐχὴν v. p.p. (paulo post.)
'Αμφήριστον, ἀμφο. ἐξ. ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον, παρὰ τὸ ἄμφω καὶ ἐρῶ. Respexit autem Il. ψ'. 282. v. p.p. Est igitur ἀμφίλογον expositio τοῦ ἀμφήριστον, ut apud Etym. vel saltem inserendum 'Αμφήρη, ut Cyr. MS. 'Αμφήρης, ἀμφίλογος.
'Αμφὶ, πέριξ. Sed forte respicit loca Homerica in quibus ἀμφὶ περὶ conjunguntur. v. Su[id].
'Αμφιάλῳ Od. α'. 386.
'Αμφὶ ἄνακτα . . ἴσ. διθυραμβικοῦ v. Su[id]. et Schol. Aristoph.
'Αμφίασμα, ἔνδυμα.
'Αμφιαχυῖα Il. β'. 316.
'Αμφιβαλέσθαι Od. ζ'. 178. ut 'Αμφιβαλεῦμαι Od. χ'. 103.
* 'Αμφιβάλλεσθαι Eur. Bacch. 103. Pind. 3.

'Αμφήρικα . . . εἰσελαύνει l. εἰς ἐλαύνει v. Schol. Thucyd. p. 296.
'Αμφίβασις, ὑπὲρ νεκροῦ μάχη. Il. έ. 623. Schol. reddit inter alia, τὸν περιβάντα τῶν νεκρῶν ὑπέρμαχον.
'Αμφιβαλὼν Od. δ'. 245.
* 'Αμφίβολοι Æsch. 76. Eur. 713.
'Αμφὶ βίην Il. ε. 781.
'Αμφίβληστρον, δίκτυον.
'Αμφιβολεῖς, ἁλιεῖς Isaiæ 19, 8.
'Αμφιβρότης Il. β'. 389. [Al. ex. Plut. M. 683 E.]
* 'Αμφιγνοεῖν Plut. M. 372 D.
'Αμφιγυήεις Il. α'. 607.
'Αμφὶ γυναικὶ Il. γ'. 157.
'Αμφιγένεια Il. β'. 593.
'Αμφιδάσειαν Il. ο'. 309.
'Αμφιδεδίνηται Il. ψ'. 562.
* 'Αμφιδεὲς Herod. p. 73.
'Αμφὶ δὲ νῆες Il. β'. 333.
'Αμφὶ δὲ ἕ
'Αμφιδέδηε. κύκλῳ ἀνακέχυτο. Sed κέκαυται ad verbum δαίω accedit magis. Sed vide Etym.
'Αμφιδεκάτη v. 'Αμφεικάς.
'Αμφιδέξια ψ. ἴσ. 'Αμφίδεα.
'Αμφίδρυπτον. ad arbores certe pertinet δρύπτω.
'Αμφιδρυφὴς Il. β'. 207.
'Αμφίδρυφοι Il. λ'. 397.
'Αμφίδυμοι Od. δ'. 847.
'Αμφίδυμος . . . . εἴσδυσιν.
'Αμφίδυσις v. 'Αμφίθετος.
'Αμφιδυσφάγανον . . . σκολόπενδρα. Certe ἀμφικαρὴς dicitur Nicandro. [Ther. 812.]
'Αμφὶ ἑ γινώσκων ἑτάρους Il. ο'. 241.
'Αμφιελίσσας Il. β'. 165.
'Αμφιέποντες Il. έ. 667.

'Αμφὶ ἓ παπτήνας Il. δ'. 497.

'Αμφίζανε τέφρη Il. σ'. 25. Ipse autem legit τέφρην, sed absurde. sed et alii lexicogr. ut Cyrill. ms. 'Αμφίζανε, περιεκάθητο.

'Αμφιθαλὴς Il. χ'. 496. [Al. ex. Lucia. 121, 25.]

'Αμφιθέοντε.

'Αμφιθέτοις.

*'Αμφίθυρος Soph. 379. Lys. 121, 23.

'Αμφὶ κάρη κεκοπὼς Od. σ'. 334. . . . ἢ ἀμφικ. l.

'Αμφικαρὴς, ἀμφὶ κεφαλὰς ἔχων. Respicit Od. ρ'. 231: Πολλὰ οἱ ἀμφικαρῆ σφέλα. Est enim ἀμφικαρὲς σφέλας, ὑποπόδιον ἀμφοτέρωθεν κεφαλὰς ἔχον.

"Αμφικες ξίφος. Od. π'. 80. ita enim ibi aliquando legebatur, non ἄμφηκες. Cyrill. Lex. MS. "Αμφικες, ξίφη ἑκατέρωθεν ἠκονημένα, ac si ab ἄμφιξ.

'Αμφίκαυστις. v. Καῦστις.

'Αμφικέλαυνις. κατ' ὤμων vel κν. Salm. H. A. 63.

'Αμφικαλύπτει Il. β'. 262.

'Αμφικεάσσας Od. ξ'. 12.

'Αμφικέφαλος κλίνη. vel ἀμφικνέφαλος Salm. H. A. 63. v. Κνέφαλοι. An 'Αμφίκολλος, v. Poll. [Al. ex. Synes. 160 C.]

'Αμφικτυόνες . . . Πυλαίαν.

'Αμφικόμῳ Il. ρ'. 677.

'Αμφικύπελλον Il. α'. 584.

'Αμφιελασθεὶς

*'Αμφιλαφὲς Æl. Animal. 2, 21.

*'Αμφιλαφῆ Pind. 91.

'Αμφίλινα κρούπαλα vel Κρούπανα.

'Αμφιλύκη νὺξ Il. η'. 433 Sch.

'Αμφιμάσασθαι Od. υ'. 152.

'Αμφίμαλλος, ἀμφίμιτος.

'Αμφιμάσχαλος Aristoph. Eq.

'Αμφιμέλαινα Il. α'. 103.

'Αμφιμέμυκε Od. κ'. 227.

'Αμφινώτους . . . . ἴσ. φαινόλας.

'Αμφίνεικος . . Τραχινίαις. legendum vel 'Αμφινεικὴς vel 'Αμφινείκητος 1mum p. 327. 2dum 343.

* 'Αμφίον Dion. Hal. l. 4.

'Αμφιπέληται Od. α'. 352.

'Αμφιπελέκκη.

'Αμφιπεριστρώφα Il. θ'. 348

'Αμφιπλὴξ p. 156.

'Αμφίπολοι. [Al. ex. Ammon. in θής.]

'Αμφιπολεύοι Od. σ'. 253.

'Αμφὶ ῥα ἕ, περὶ δ'.

'Αμφηρεφέα Il. α'. 45.

'Αμφίρριφες.

*'Αμφιρον. ἴσ. 'Αμφορὰν Latinorum.

'Αμφιρύτη Od. α'. 50.

'Αμφὶς ἀρωγοὶ Il. σ'. 502.

'Αμφίσβαινα . . . ἀμφίσθμαινα Etym.

'Αμφὶς ἕκαστον Il. λ'. 633.

'Αμφὶς ἐόντες Il. ω'. 488.

'Αμφὶς ἔχοιεν Od. θ'. 340.

'Αμπίσχοντες.

'Αμφιστεφέες . . . περιπεπλεγμέναι Il. λ'. 40. Ita Cyrilli Lex. MS.

* 'Αμφιτάλαντον Naz. Ep. 11.

'Αμφίτερμον, ἀμφιτε.

'Αμφίτοροι v. 'Αμφίπαστον.

'Αμφιτρίτη v. Τριτὼ et Τριτογένεια. v. Plut. Mor. 381 E.

'Αμφίτυπα, ἐπτισμένα.

'Αμφίφαλος Il. ε'. 743.

'Αμφιφανῆ Etym. unde Noster supplendus.

'Αμφιφορῆας Il. ψ'. 170. et ευς 92.

'Αμφιχυθεὶς Il. ξ'. 253.

'Αμφίχυτον Il. υ'. 145.

'Αμφόνη v. 'Αμφώνυξ.

'Αμφόνον Il. κ'. 298.

'Αμφορείῳ, φορείῳ St.

'Αμφ' ὀστεόφιν Od. π'. 145.

'Αμφοτέρωσε Il. λ'. 6.

'Αμφουδὶς, παρὰ τὸ ἔδαφος. Od. ρ'. 237. vel περὶ ut Schol. An 'Ησίοδος, an aliquis Homeri Schol.

'Αμφ' οὔροισι Il. μ'. 421.

'Αμφράσσατο, ἐγνώρισεν.

'Αμφιδέκ. ἴσ. 'Αμφυδαρκανές.

'Αμφύσκῃ Etym.

'Αμφώβολα Eust.

Ἄμφω δ' ἱέσθην Il. σ'. 501.

Ἄμφω χεῖρε Il. δ'. 523.

'Αμφῶμος v. Ἄμωμον.

Ἄμφωτον Od. χ'. 10.

'Αμώμητος Il. μ'. 109.

* Ἄμωμος Psal. Lex. Arm.

Ἂν . . . . ἄν, κἂν σύνδεσμος (suprasc. καὶ σύνδεσμος.)

Ἄνα, ἀναστ. Il. ζ'. [331.] ἄναξ Il. γ'. 351.

'Αναβάδην καθῆσθαι, ἄνω ἔχοντα τοὺς πόδας καθέζεσθαι Su[id]. respexit autem Aristoph.

'Αναβαίνει Od. ζ'. 29.

'Ανάβατα, τὰ μετ.

'Αναβάλλετο postea 'Ανεβάλλετο Od. α'. 155.

'Ανάβαλλε Od. τ'. 584.

'Αναβαλλίδες v. Etym.

'Ανὰ βάλλετο respexit Od. ρ'. 262. ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν Φήμιος.

* 'Αναβάτης. ἴσ. ἵππου. v. Ammon.

'Αναβέβρυχεν, ἀν. ἀναπηδᾷ. Il. ρ'. 54. 'Αναβλύζει, ἀναβρύει. πεποίηται δέ. v. 'Αναβροχθήσειεν.

Ἄμμων. υἱὸς μεθ ἡμῶν λαοῦ. ἴσ. Ita certe S. Hieron. *Ammon filius populi mei*, quamvis illud magis proprie spectat ad Benammi.

Ἀναβήσομαι. An Scripturaria?

Ἀνάβλησις Il. β'. 380.

Ἀναβόλιμοι δίκαι, αἱ H. St.

Ἀνὰ βουνὸν Hom.

Ἀναβήμεναι Od. α'. 210.

Ἀνάβρεχε corrupte pro ἀνέβραχε Homer.

Ἀναβρόξειεν Od. μ'. 240.

Ἀναβροξεῖν.

Ἀναβροχθὲν. ἀν. . . ἀναρροφηθὲν Sch. Od. λ'. 585.

Ἀνὰ γαργάρῳ ἄκρῳ Il. ξ'. 352.

Ἀνάγειν . . . ἀναγι. παρέλκει.

Ἀναγετρὶς, μαῖα. Tap. v. Ἀναγέτρια *obstetrix.*

Ἀναγκάλισμα.

Ἀναγκαίη Od. τ'. 73.

* Ἀναγκαίη Hom. Pind. Sch. 245.

Ἀναγκαῖοι π. Od. ω'. 498.

Ἀναγνούσῃ Od. τ'. 250.

Ἀναγκομόναρχος.

Ἀναγκοφαγεῖν . . . πάσχουσιν. An ex Theopompo, q. v. apud Longinum p. 107.

Ἀναγνῶ πως,

Ἀναγνῶναι Erot. [Al. ex. v. μετανεγνώσθη.]

Ἀνάγοντο Il. α'. 478.

Ἀνὰ γουνὸν Od. α'. 193.

* Ἀναγυράσιος v. Su[id]. v. Ὀνόγυρος.

Ἀναγωγὴ Su[id]. Ἐναγωγή.

* Ἀνάγωγοι Strabo 797 D.

Ἀνάχρεμψις, ἀνάβηξις. Hippocr. sæpius.

Ἀναδάστως . . . τις f. τι.

Ἀναδέσμη, μίτρα v. Eust. Il. χ'. 469.

Ἀναδέδρομεν Od. ε'. 412.

*"Αναδήσομαι Aristoph. 52.

'Αναδέω, ὑπ.

'Ανὰ δ' ἔφλυε Il. φ'. 361.

'Αναδινέω St.

'Ανὰ δ' ἴσχεο Il. η'. 110.

'Αναδοιδυκίζειν Etym.

'Ανάδοχος καὶ 'Αναδοχεὺς αὐτὸς, δ. ἐλ.

'Αναδραμεῖν, ἀναβῆναι.

'Αναδρομαὶ..Εὐριπίδης 'Υψιπύλῃ. In 'Ικετίσιν enim nihil tale. αὐτὸς in 'Αναδραμεῖν ad hunc locum pertinet.

'Αναδρύψει, ἀναξανεῖ H. St.

'Αναδράγματα vel 'Αναδρύμματα H. St.

'Αναδύεσθαι.

'Αναδύῃ Od. ι'. 377.

'Αναδῦναι, ἐκκλῖναι (Il. η'. 217.) ἀναφ. ἀναχ. etc. ἀνανεῦσαι.

"Ανα Δωδωναῖε Il. π'. 233.

'Ανάεδνον, ἄπροικον, χωρὶς ἕδνων. "Εδνα Il. ι'. 146. Schol.

'Ανάειρεν Il. ψ'. 614.

'Αναζυγαὶ . . . ἐπαναστ.

'Αναζυγοῦν, τὸ ἀνοιγ. Etym. v. Ζύγαστρον.

'Αναζυγοῦντες.

'Αναθέης, an corrupte pro ἀνάσσης (sic puto, est enim v. in litura.)

'Αναθεὶς, ἀνατ. ἐπιθέ. [Al. ex. add. Aristoph. 6.]

'Ανάθεμα script.

'Αναθέσθαι . . ἀπὸ . . ἐδιώρθουν Salm. H. A. 464.

'Αναθήματα δαιτὸς, τὸ κοσμή. Od. α'. 152. Schol.

'Ανά θ' ἱστία Hom.

'Αναθοροῦντες, ἀναπηδῶντες. [Al. ex. 'Αναθοροῦντες. ἴσ. 'Αναθορνῦντες. Æl. Animal. 1, 30.]

'Αναθρώσκων Il. ν'. 140.

'Αναιδέος Il. ν'.139.

'Αναιδὴς . . λᾶας Il. δ'. 521.

'Αναιδείας φάρος, χιτὼν, παρὰ τὸ, χ. Il. β'. 262.

'Αναίρεσις Eurip. Suppl. v. 18.

'Αναιθύσσω Etym. v. 'Αιθύσσω. Eur. 491.

'Αναίλιπος corrupte pro 'Ανάλιπος, ἀνυπόδητος. Cyrill. Lex. corrupte etiam 'Αναλυπως ἄνευ ὑποδημάτων. Theocriti vocabulum est ἀνάλιπος. Su[id]. 'Ανήλιπος ὁ ἀνυπόδητος, ut et Etym. qui et νήλιπον dici ait. Hesy. Νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι, ἀνυπόδετοι. Respexit autem illud Theocriti Idyl. 4. v. 56. Εἰς ὄρος ὄκχ' ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε.

'Αναίκλια. v. Αἶκλον.

'Αναίμονες Il. έ. 342.

'Αναιμωτὶ Il. ρ'. 363.

'Αναιμόνων.

'Αναίνομαι Il. ι'. 116. [Al. ex. Eur. Ores. v. 221. Bacch. 251. Eur. 192.]

* 'Αναίρεσις. Eur. Ἱκετ. p. 315. Εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν Δοῦναι θέλουσι.

'Ανοίξας l. 'Αναΐξας Il. α'. 584. Schol.

'Ανακαλυπτήρια Schol. Eur. 146. 2. a.

*'Ανακαλυπτήρια. v. Timæum ap. Longin. 17. v. 'Οπτήρια.

'Ανῆλθεν deest prius vocabulum.

'Αναίτιος Il. λ'. 653. [Al. ex. Eur. 170.]

'Ανακαμψίπνοος. Author libri de Mundo: τῶν δὲ ἀνέμων οἱ μέν εἰσιν εὐθύπνοοι ὁπόσοι διαπνέουσι πρόσω πρὸς εὐθεῖαν· οἱ δὲ ἀνακαμψίπνοοι καθάπερ ὁ καικίας λεγόμενος.

'Ανάκης.

'Ανακηκίει Il. ν'. 705. Sch.

'Ανακλῖναι Il. έ. 751.

'Ανακλείδεσσι. [Al. ex. ἀνὰ κλείδεσι.]

'Ανάκλισις.

'Ανακογχυλιάσαι.

'Ανακραγ. ἴσ. 'Ανακλαγγαίνειν.

'Ανακτα Il. α'. 444. τος Il. α'. 529.

'Ανακτορίῃσιν . . ἅμ' ὕεσσιν Od. ό. 396.

'Ανακτίσκειν v. 'Ανακυρτάσαι.

* 'Ανακτόριον. ἴσ. 'Ανάκτορον Eur. 670.

'Ανακύκλει Eur. Or. v. 232. Schol.

*'Ανακυπτῶσαι. Lyc. v. 137.

'Ανακωδώνισον.

* 'Ανακῶς Herod. 6, 28.

* 'Ανακωχὴ Ammon.

'Ανάλακτα.

'Αναλελάφθαι Erot.

'Αναλαβοῦ, στρέφου.

* 'Ανάλγητοι. 'Αντὶ τούτου μὲν ἅπαντα τὰ ἀνάλγητα βουλεύματα ἀπόνοια ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων ὀνομάζεται Φωκική. Pausan. p. 610. v. Ammon. Aristot. Rhet. 35, 4.

'Αναλδὲς Aratus p. 38. v. Schol. p. 39. H. St. Sed hæc nihili sunt. ἀναλδὴς est ἀναλθὴς ut γήθεται γάδεται. Schol. ἀναλδέα φυλλιόωσαι, ἀναυξῆ θάλλουσαι. Sed v. et Schol. p. 45. Sed v. H. St. v. Erotianum et Gal.

* 'Αναλεῖν series.

'Αναλθὲς, ἀνίαστον Hipp. 647, 33.

'Αναλλοίωτον, ἄτρεπτον . . ἀλλοιού.

'Αναλύζων, ἀναλύττων St.

'Αναλῦσαι . . ἀπαλλάξαι.

'Αλθαίνει et ἀλδαίνει, αὐξάνει.

'Ανάλκιδα Il. θ'. 153.

*Αναλτον Od. ρ'. 228.

'Ανάλογος v. 'Ανάλωτος.

'Αναλφάβητος, ἀπαίδευτος.

*'Ανάλωμα, ἔξοδος.

'Αναλῶσαι, ἀφ. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν. Sed v. Soph. p. 184.

'Αναμαιμάει Il. υ'. 490.

'Αναμάξεις Od. τ'. 562. Herod. 40, 30. [Al. ex. Plato 643, 9.]

'Ανάμματοι, ἄμματα.

'Αναμετρήσαιμι Od. μ'. 238. [Al. ex. Eurip. 676. Ione v. 1271. Orest. v. 14.]

'Αναμηλῶσαι μήλη ἀν. St.

'Αναμίλλητον.

'Αναμορμύρεσκε Od. μ'. 238.

* 'Ανάμνησις, aliter Ammon.

'Αναμυλλάναι series.

"Αναν, ἄνεσιν v. 'Ανή.

"Αναντα . . . . πτίσσειν . v. Αἰνῶν.

* 'Ανανταγώνιστος Lucia. 128, 28.

* 'Αναπεμπάζων Lyc. v. 9.

* 'Αναπεμπάσαι Lucia. 119, 19.

'Αναξίαν . . . ἴσ. Αιτναίαις.

'Ανὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν Il. δ'. 251.

'Αναπεποιημένην . . ἀναφυρ Num. 8, 9.

'Αναπεπτάμενον Il. μ'. 122.

'Ανάπυστα v. paulo post.

'Αναπεφλασμένον . . . ἔχοντα Etym. . . ἀναφλᾶν Schol. Arist. 148. a. v. Aristoph. 566.

'Αναπίμπλασθαι, πληροῦσθαι.

'Αναπιτνᾶσθαι, ἀνοῖξαι ἢ ἀν. Pind. 48.

'Ανάπλασμα, ψεῦσμα.

'Ανάπλοον, ἀν. ἔχον v. Erot.

'Αναποδίζειν . . . μετρεῖν.

'Ανάποινος Il. α'. 99.

'Αναποθεῖ. ἴσ. 'Αναπολεῖ.

'Αναπόλαυστος.

* 'Αναπολεῖν Soph. 419.

'Ανὰ πρόθυρον τετραμμένος . . βλέπων Il. τ'. 212. Sch.

'Αναπτησιοπτέρας.

'Ανάπτυστα v. 'Ανάπυστα.

'Αναπτυχαὶ Eurip. [Al. ex. 712.]

*Αναρ v. 'Αναροῦσα . . ἤκουσα Casaub. in Athen.

'Ανάρβηλα v. Schol. Nic. [Ther. 423.] pro δέρματα, σμίλια. v. *Αρβηλον.

'Αναρίτης Etym. 'Ανηρίτης. v. *Ανηστις. [Al. ex. Epich. ap. Athen. 25 D.]

'Αναροῦσα v. ἄναρ, et 'Αναρεῖν.

'Ανάρρημα.

'Αναρεῖν v. 'Αναροῦσα.

*Αναρθρος . . Οἰδίποδι. Nihil mutandum sentio, forte tamen scripserat 'Ορέστῃ, ibi enim invenitur v. 228.

* 'Αναρίθμιον v. Eur. 694. v. *Αρθμιοι.

*Αναρκτον, ἀνυπότακτον, οὗ Æsch. 279.

'Αναρριχᾶσθαι.

'Ανάρρυσιν, τὴν τελετὴν Proclus in Timæum 27, 44.

'Αναροιβδεῖ . . Σαλαμινίαις. v. *Εκλογον . . . Ναυσικάᾳ Meurs. et Cas. pro ναυσὶ καὶ.

* 'Αναρχον Æsch. 285. v. 'Αλλοπρόσαλλος.

'Ανὰ ῥῶγας μεγάροιο. Od. χ'. 143. ita scribitur, sed scribendum 'Ανὰρ ῥῶγας. v. Eust. Sch. 'Ρῶγας] ῥήματα, l. ῥήγματα.

* 'Ανασειράζει. sc. p. 199. "Ως τις σε θεῶν ἀνασειράζει, καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.

'Ανασεσιλλᾶσθαι.

'Ανάσιλλον τρί. Etym.

'Ανασκάλευσμα.

'Ανὰ σκήπτρῳ Hom.

* 'Ανασκινδυλεύεσθαι. Plato Polit. 2.

'Ανασκολοπίζει.

'Ανασπάσιον. ἴσ. 'Ανάσπαστον. Soph. 245. Jos. p. 929.

**Ανασσεν Il. α'. 281.

'Ανάσσεις Il. α'. 34.

'Ανασσέμεν Il. β'. 643.

'Ανάσσων Il. ζ'. 395.

'Ἀνασταδὸν Il. ί. 667.
'Ἀναστατοῦντας, ἀνατρέποντας.
'Ἀναστήσειεν Il. α'. 191.
'Ἀνασσυντωτὰ. ἴσ. 'Ἀνάσσυντα. v. Erot.
'Ἀνάστατα ἐποίει. deesse videtur vocabulum exponendum.
'Ἀναστήσειν, ἀνάστατα ποιήσειν, (hæc videntur deleri.) ἀναστατώσειν.
'Ἀναστοιχειουμένης.
'Ἀνὰ στόμα Hom.
'Ἀνὰ στρατὸν Il. α'. 10.
'Ἀναστρωφῶν Od. φ'. 394.
'Ἀνασχὼν Il. α'. 450.
'Ἀναστύψαι . . . Σοφ. Μώμῳ. v. 'Ἀμφίον.
'Ἀναζυροίμεθα . . . χιτῶνας αἰρ.
'Ἀνασχέμεναι, ἀνασχεῖν.
'Ἀνασφαδῆσαι.
* 'Ἀνασφῆλας S. Proclus 354, 2.
'Ἀνατέξεται, ἀναγεννήσει.
'Ἀνατέταλκεν, ἀνέτειλεν.
'Ἀνατὶ Harp. ἀνατεί. Æsch. Eum. 59, 56. Sed Sui[d]. 'Ἀνατί. [Al. ex. Eur. 188.]
'Ἀνατλὰς Od. π'. 205.
'Ἀνατομίαν, ἀνατομήν.
* Ἄνατος Æsch. 313.
'Ἀνατροπῆς. Mira hæc.
Ἄναυδος Od. έ. 456. [Al. ex. Æsch. 307.]
Ἄναυτα, ἠπειρωτικά.
'Ἀναφαίνειν Il. ύ. 411.
'Ἀναφανδὸν Il. π'. 178.
'Ἀναφῆναι Od. δ'. 254. v. paulo post.
'Ἀνάφορον . . ἴσ. ἐργατῶν.
'Ἀναχαιτίζει. [Al. ex. Eur. Bacch. 1069.]
'Ἀναχασσάμενος Il. ή. 264. –μένη Il. φ'. 403.

'Ανάψαι Od. β'. 86. [Al. ex. Eur. 152.]
'Αναψύχειν Od. δ'. 568.
'Αναψύχοντα Il. ε'. 795.
'Ανδάνει Od. β'. 114.
'Ανδάνον.
'Ανδιχα Il. π'. 412.
'Ανδράγρια Il. ξ'. 509.
'Ανδρακὰς Od. ν'. 14. v. 'Ανδροκάς.
'Ανδραπόδεσσι Il. η'. 475.
'Ανδραπόδημοι.
'Ανδραποδιστής, δή. [f. pro 'Ανδραχος.]
'Ανδραποδώδεις, δουλοπ.
'Ανδραφαφάειν H. St.
'Ανδραφύσκειν v. Κατηνδράφυξας.
'Ανδραχθέσιν Od. κ'. 121.
'Ανδρεία . . Κρητῶν. sc. 'Ανδρεῖα Aristot. Strabo, Athen. Plut.
* 'Ανδρέας Matt. 4, 18.
'Ανδρειάται. ἴσ. 'Ανδρηλάται. certe Æsch. et Plato ita usurpant ἀνδρηλατεῖν. (Sub εια pallidiore atramento scriptæ sunt literæ ρελ, ut voluisse videatur 'Ανδρελάται.)
'Ανδρείκελον Xen. 847 D.
'Ανδρεὼν, ὁ μέγας οἶκος Su[id].
'Ανδρέας . . . . ἡ ἀποκρινόμενος Lex. Armach. MS.
'Ανδριφόντης Il. β'. 651.
'Ανδροκάδες Bodæus l. 'Ανδρόσακες, de quo Diosc. lib. v. c. 150.
'Ανδροκὰς v. 'Ανδρακὰς.
'Ανδροκλεῖδαι . . . 'Αθήνησιν.
'Ανδροκμήτῳ Il. λ'. 371. Sch. [Al. ex. Æsch. 295.]
'Ανδροδμῆτς.
'Ανδροκόβαλος. v. Κόβαλος et Su[id].
'Ανδροκτασίαι Il. ω'. 548.

'Ανδροκτασιάων Il. έ. 909.

'Ανδροληψία. ἐνεχύραζον γὰρ Harp.

'Ανδρόπαις . . . ἔχων τις. Intelligit hunc versum a Schol. Pindari citatum, Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην ἀπώλεσα. 'Ανδρόπαις ἀνὴρ Æsch. 7. Theb.

'Ανδροσάθης.

'Ανδροπορφυρεὺς . . κογχυλ.

'Ανδροφόνοιο Il. ά. 242.

'Ανδύεται, αναδ. Il. ν́. 225. Schol. ἴσ. οὐ θελόντων ἀναβαίνειν.

"Ανεβοι corrupte pro "Ανηβοι. v. "Ανηβος.

'Ανεβάλλετο Od. ά. 155.

'Ανέβραχε Il. τ́. 13. v. "Εβραχεν.

* 'Ανέγγυος Anacr. Urs. 141. Plut. 262. A.

"Ανεγμα dele prius καί.

'Ανέγνω Il. ν́. 734.

'Ανεγνάμφθη Il. γ́. 348. Schol.

'Ανέγναμψαν Od. ξ́. 348. Schol. . . ἀνέκαμψαν ut in 'Ανεγνάμφθη Il. γ́. 348. Schol.

'Ανεδέγμεθα Od. ρ́. 563.

'Ανεδέξατο Il. έ. 619.

'Ανέδην, Αἰσχύλος, φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον . , , ἀναστάτους etc. Suppl. 15. illa enim huc pertinent. [Al. ex. addit Soph. 416.]

'Ανέηκε Il. έ. 882.

'Ανεθώραξεν.

'Ανέεργεν Il. γ́. 77.

'Ανείη Il. χ́. 346.

'Ανείεργεν στόμ' ἀν.

'Ανηθήσεται.

'Ανείλατο Il. ν́. 296.

'Ανείμονος Od. γ́. 348.

'Ανέλλ. ἀνέγκλητον.

'Ανακλητεῖν . . . παρὰ

'Ανιεμένη . . Κόλπον ἀν. Il. χ'. 80. v. postea suo loco.

'Αν' εἰλείθυιαν . . p. 682. Sed ἀν adhæsit ex λοχίαν voce præcedente.

'Ανείρεο, ε. πύθου.

'Ανέκαιρεν q^r ἀνεβ. ἀνηρχ.

'Ανεῖρφ'.

* 'Ανεκὰς, ἀνέκαθεν Pind. 20.

'Ανεκήκιεν Il. η'. 262. v. Sch. Soph. 409. et 412.

'Ανεκνάδαλλον Jul. Poll. l. 7. c. 30. ἀνεκδαίδαλον, l. 9. c. 7. ἀνκλαδάλλειν, hinc utrobique emendandus. Hesych. Κναδάλλεται, κνήθεται . . . ὡς οἱ ὀρτυγοκόποι ex Poll.

'Ανεκτὸν, ... ὑπομονητὸν Od. υ'. 83.

* 'Ανεκτότερον Matt. 10, 15.

'Ανεκτῶς Il. θ'. 355.

'Ανεκυμβαλίαζον Il. π'. 379.

'Ανελέσθαι Il. π'. 8.

'Ανελίττεται, ἀποτυλ.

'Ανελλεῖπον καὶ ἀνέκλυτον.

'Ανελὼν Il. α'. 301.

'Ανεμοσκεπέων . . σκέπην Il. π'. 224. Schol.

'Ανεμοστρεφὲς . . . ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, στερ. Il. λ'. 256.

'Ανεμώλια Il. δ'. 355.

'Ανεμώρεια Il. β'. 521.

'Ανεμώτας . . . ἄφετος, ἱερὸς τοῖς.

'Ανενείκατο Il. τ'. 314. Schol.

'Ανεμοτραφὲς v. 'Ανεμοστρεφές.

'Ανένευεν Il. ζ'. 311.

'Ανέντες Il. ε'. 761.

* 'Ανέξεται Eur. 150.

'Ανεξίτηλον.

'Ανέξομαι Il. ε'. 895.

'Ανεξηράσκετο.

'Ανεπικόρεστος, ἄπλητος. 'Ανεπικόριστος, ἀνύβριστος.

'Ανεπάφλαζον, ἀνεκαχ. v. Παφλά.

'Ανεπιτίμητοι μ ... ὑποτιμήσεις Heins. in Max. Tyr. p. 129.
'Ανεπιτίμητος . . . ἐπιτίμιον.
'Ανέπαλτο Il. θ'. 85.
'Ανέρας Il. α'. 262.
'Ανέρες Il. ε'. 861.
'Ανερέψαντο.
'Ανερμάτιστος ναῦς, κούφη σαβούρας. Ita Gloss. Græc. barb.
'Ανέρριψαν Od. κ'. 130.
'Ανερροίβδησαν Od. μ'. 236.
'Ανέρυσαν. corrupte pro αὖ ἔρυσαν.
'Ανερχομένῳ Il. δ'. 392.
* Ἄνες Soph. 241.
'Ανέσαιμι Il. ξ'. 209.
'Ανέσαντες Il. ν'. 657. an ἀνοιξα.
'Ανέσει σ. ά. καὶ ἐπ. ποιήσει εἰς οἰκίαν. Od. σ'. 264.
Ἄνεσθαι. φθιν. ἴσ. pro Αὔεσθαι.
'Ανεσκολόπισαν.
* 'Ανεσπάκασιν ex Menandro Su[id]. v. Soph. 19.
* 'Ανέστιοι Ammon. in Βωμός.
'Ανέσχεν Il. ρ'. 310.
'Ανέσχεθεν Il. η'. 412.
'Ανέσποιτο, ἀνέρχοιτο.
'Ανέσσυτο, ἀνεπήδησεν Il. λ'. 458.
'Ανέσταν Od. θ'. 118.
'Ανέστιοι Il. ι'. 63.
Ἄνεται Il. κ'. 251.
'Ανέτειλεν Il. ε'. 777.
'Ανέτησι π. ἢ φίβλαις.
'Ανετράπετο Il. ζ'. 64.
Ἄνευ πρυτανειῶν.
'Ανευφημήσει. l. 'Ανευφώνησεν, ἀνῴμωξε. Soph. 352. v. Sch.
'Ανεχαίτισεν, ἠπ. ἀνεκρούετο, ἀν. Dem. 22 E. Ulp. Harp.
'Ανέχραζεν ἀ. ἀνήρειδεν, ἐκου.

Ἀνειέτησιν St. Ἀνετείησιν . . . φίβλαις *fibulis*. ἴσ. Ἀνέτησι.

Ἀνέφαινον Od. σ'. 309.

* Ἀνέφικτον Lucia. 109, 22. 123, 30. 124, 50.

Ἀνέχει. ἴσ. Ἀνεχεῖτο.

Ἀνέχουσιν. ἴσ. κρατοῦσι Soph. p. 147. Sed v. Ἐπέχοντες.

Ἀνέρειδε.

Ἀνεψιοί Il. ι'. 460.

Ἀνήῃ, ἀναπαύσῃ, ἀφῇ Il. β'. 34.

Ἄνην. Ita scribe: respicit enim Callim. Hymno in Jovem αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας.

Ἀνῆκεν Il. β'. 71.

Ἀνήκεστον Il. ε'. 394.

Ἀνηκίδωτοι.

* Ἀνηκούστησε Æsch. 22.

Ἀνήνεγκε Plut. Mor. 563 D.

Ἀνέψυχθεν Il. κ'. 575.

Ἀνέψυχον Il. ν'. 84.

Ἄνεω Il. β'. 323.

Ἀνηβᾷ. Eur. Ione v. 1465.

Ἀνηβητηρίαν . . . βόλου.

Ἀνῆγες Il. γ'. 48.

Ἀνέβραχεν Il. τ'. 13.

Ἀνήϊξαν Il. ο'. 86.

* Ἀνῆκεν Eur. 534.

* Ἀνήκεστον apud Eur. 157.

Ἀνήνοθεν pro ἐξ ἀρχῆς. ἴσ. ὠτειλῆς. Il. λ'. 266.

Ἀνήνωρ.

Ἀνήξεις v. Ἀνῆστις, nisi sit ἀννήξεις pro ἀνανήξεις.

Ἀνηπελίη, νηπελία.

Ἀνηλεές, ἀνοικ.

Ἀνήνασθαι Il. η'. 93. [Al. ex. apud Eur. 155.]

Ἀνήνηται Il. ι'. 506.

Ἀνήνορα Od. κ'. 301.

'Ανήρετο Il. φ'. 508.
'Ανήροτα Od. ι'. 109.
'Ανήρης, ἀνδρώδης . . . Σαλαμινίαις Meurs.
'Ανηρείψαντο Il. υ'. 234.
'Ανήσει Il. β'. 276. [Al. ex. Eur. 676.]
* 'Ανθεμώδη apud Eur. Bacch. 462.
'Ανήφθω Od. μ'. 51.
'Ανῆψαν Od. μ'. 179.
"Ανθεια Il. ι'. 151.
'Ανθέμιον. ἤλεκτρον χρυσίου Salm. 1081. ἡ ἐν . . . καὶ τόπος. ἴσ. ἵππος. Poll. [8, 131.]
'Ανθέξεται. Matth. 6, 24. ἀν. ἢ κωλύσει v. 'Αντιλαμβάνεται. v. Meibom. præf. ad Musicam.
'Ανθεμόεντα Il. β'. 695.
'Ανθερεὼν Il. α'. 501.
'Ανθέρικας Il. υ'. 227.
"Ανθεσι μήλων Il. ι'. 538.
* 'Ανθη Pind. Schol. 406.
'Ανθήλη. πυρὸς, ἄνθει, Etym.
* 'Ανθήλια v. Παρώπια.
'Ανθήμερον corrupte pro αὐθήμερον. Sed v. 'Αντακὰς et 'Ανταλλὲς et 'Αντετοῦς.
'Ανθηρὸν, τὴν σανδ.
"Ανθινον, ἀνθηρ. [Al. ex. "Ανθινον ut ἀνθίζω Eur. 676.]
'Ανθηδὼν Il. β'. 508.
'Ανθηλεῖν πυρὸς Æsch. 1.
Αὐθήμερον σ. αὐτῇ ἡ.
* 'Ανθοσμίας Aristoph. 56.
'Ανθρηδὼν
* 'Ανθρήνιον Arist. Schol. 350 b.
'Ανθρίσκια Etym. "Ανθρυσκα. Su[id.] "Ανθροισκα . . . ἀθήνιον, ἴσ. ἄνηθον. Su[id]. ἄννησον ἴσ. ἄνισον. Etym. v. 'Αναφλᾶ.—v. "Ενθρυσκον.
'Ανιάζειν Il. σ'. 300.

'Ανιᾶται Od. ό. 334.
*Ανθρωσκε . . . ἴσ. Μώμῳ.
'Ανθυφεστῶτα (suprasc. ῶ vel ό.)
'Ανιγρὸν, ἴσ. corrupte pro 'Ανίερον. Sed v. Nicand. et Eust.
'Ανίει Il. ό. 24.
'Ανιεῖσα Il. έ. 422.
'Ανιεμένη Il. χ΄. 80.
'Ανιηθέντα Il. β΄. 291.
'Ανίησιν Od. δ΄. 568.
'Ανίαχεν.
'Ανιερῶσαι, ἀνα.
'Ανιεμένους . . . τας, κάτωθεν ἀρξαμένους Od. β΄. 300.
'Ανήκεστον, ἀνίατον.
'Ανιεμένη Il. χ΄. 80. μαστὸν, v. Κόλπον ἀν.
*Ανικμος.
'Αμιλέσθαι—'Ανίλλεσθαι Proclus in Tim. 173, 25. [Al. ex. addit, Porph. in vita Plotini ἔφη ἀνίλλεσθαι τὰς προθυμίας.—συστρέφεσθαι contrahi.]
'Ανιγροῦ Nicand.
'Ανειμέναι.
'Αναΐξειαν Il. δ΄. 114.
'Ανιόντα Il. ζ΄. 480.
'Ανιόντος Il. θ΄. 538.
'Ανίπτοισι Il. ζ΄. 266.
'Ανιπτόποδες Il. π΄. 235.
* 'Αν' ἴσον. ἴσ. 'Αν' ἰθύν. Od. θ΄. 377.
'Ανιστάμενος Il. ά. 58.
'Ανίστη Il. ώ. 515. [Al. ex. Eur. Ione 1129.]
'Ανιχνεύων Il. χ΄. 192.
'Αν' ἰωχμὸν Il. θ΄. 89. Schol.
'Αννέμειν Pind.
'Αννεῖται Od. κ΄. 192.
'Αννησοειδὲς corrupte pro 'Ανισ.

Ἀννέφελος Od, ζ'. 45.

Ἀν' ὄγμους Il. σ'. 546.

*Ανοδος, ἀνάβασις, ἡ . . . τὰ Θεσμοφόρια Meurs. Ferri tamen potest Θεσμοφορία, ut actus ipse ferendi leges intelligatur. [Al. ex. *Ανοδος Lucia, 109, 38.]

Ἀνόζεστα H.St. *Αζεστα, vel Ἀνάξεστα. v. Ἀνάτεγκτον.

Ἀνοήμων Od. β'. 270.

Ἀνοίας, μω,

*Ανοιτο Il. σ'. 473. Schol.

Ἀνοκηδέα. ἴσ. ἀνοικῆ. Etym. διάλογον.

Ἀνοκωχὴ corrupte pro Ἀνακωχὴ quod vide. Ammon. v. Κατοκωχή.

* Ἀνόλβους Soph. 248. Soph. Sch. 65.

Ἀνόλεθρον Il. ν'. 761.

* Ἀνόμαλον. Soph. apud Strab. l. 9. de Pandione, Νίσῳ δὲ τὴν ἀνόμαλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς.

* Ἀνομβρεῖ. α. vel ἀναβλύζει, ut Su[id].

Ἀνομένῳ, ἀννομένῳ. Herod. 249. πέμπτῳ δὲ ἔτει ἀνομένῳ. Ipse, Κατάνεται, καταννύεται. v. *Ανοιτο. Pind. 73.

Ἀνόπαῖα (sic) Od. α'. 320. Sch. παῖα Herodianus.

Ἀνοροῦσαι Il. κ'. 519.

Ἀνόρουσεν Il. α'. 248.

ει
Ἀνόρεος . . . Σοφοκλῆς.

Ἀνόνητος. Ἀνόητος . . . ἢ ἀνό. qd?

Ἀνόστιμος Od. δ'. 182.

Ἀνότεγκτον. ἴσ. corrupte pro Ἀνάτεγκτον. v. Ἀνόζεστα.

Ἀνούλεγοι. ἴσ. corrupte pro ἀνάλοιγοι.

Ἀνούτατος Il. δ'. 540. v. *Αβλητος . . . Αἰσχ. ad aliam vocem pertinet. puto Ἀνοσχήν.

Ἀνοψιεῖν H. St.

Ἀνταία . . . πειν ἀνταῖα. [Al. ex. Sch. Apol. p. 56.]

Ἀντάκαιοι Herod. 151, 12. v. Athen. et Eust. in Dionysium.

'Ανστάντες Il. β'. 398.

'Ανστήτην Il. α'. 305.

῎Ανστησον Il. κ', 176.

῎Αντα Il. ν'. 184.

'Αντακὲς, σημεῖον. ἴσ. σήμερον, ut 'Αντακὰς, v. et 'Αν-ταλλές.

'Αντάζεται.

* 'Αντάμειψιν Psal. Lex. Arm.

'Ανταναкλωμένη . . . . ἡ ἀντιπίπτουσα.

'Αντάλλαγμα, ἀντὶ ὁμοίου ὅμοιον.

'Αντάμειψιν Psalm. Lex. Arm.

'Ανтανελέσθαι, ἀντιλαβεῖν, Χειρῶνι, sc. fabula Cratini aut alterius poëtæ.

'Ανтανελὼν, ἐκκόπτων, ἀφελών.

'Αντάξιον Il. α'. 136.

'Ανταπόδοτος.

'Αντεγράψατο.

῎Αντα τιτυσκόμενος Od. ω'. 180. Sed interpretatio mira est.

'Αντεβόλησα Od. ω'. 87.

* 'Αντέκτασις. v. Τιμή.

'Αντεκκομιεῖ, ἀντεξοίσει.

'Αντεμμασᾶσθαι. Εὐρ. Πελιάσιν Meurs.

'Αντεμβριάζειν, ἀντεξετάζειν -βιβάζειν Demost. 52 D.

῎Αντεσθαι Il. ο'. 698.

'Αντεφέροντο Il. ε'. 701.

'Αντετόρησεν Il. ε'. 337.

῎Αντην Il. α'. 187.

'Αντήρεις p. 84. Schol.

'Αντηρέται, ἴσοι Æsch. 7 Theb. 76. Varinus et ex eo H. St. 'Αντήρετον male.

'Αντήρη, τὸν.

'Αντήσεσι.

'Αντίον . . . ἴσ. κανόνιον γυναι. Lex. Armach. MS. in Vo-

cabulaS. Sc. ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. 'Αντίον ἔνθα λέγει τὸ κακόνιον τὸ μέσον τοῦ ἱστοῦ βαλλόμενον, ὅπερ καὶ μεσάγκονον λέγεται. ἴσ. μεσάγκυλον vel μεσάντιον.

'Αντιάαν Il. ν'. 215.

'Αντιάσας Il. α'. 67.

'Αντιάσειεν Il. ν'. 290.

'Αντιάσητον Il. μ'. 356.

'Αντιάνειραι Il. γ'. 189.

'Αντιβάλανος, ἡ κηκὶς H. St.

'Αντιβαρνακὶ series.

'Αντιβίος [ην] Il.

'Αντιβολῆσαι Il. δ'. 342.

'Αντίγονος, βόλος Meursius, Agathias in Epigr.

'Αντιγράφεσθαι, 'Αττικοί.

'Αντιγραφὴ, τὸ . . v. Harp. –εῖσθαι κλήρου.

'Αντίδικος Matt. 5, 25. Sed et Aristot. de Cœlo l. 1. c. 10.

'Αντίθεον Il. α'. 264.

'Αντίδοσιν Dem. 52 D.

'Αντικάρα. ἴσ. ἀντικάρδιον. v. Poll. sed v. Etym.

'Αντὶ κασιγνήτου, ἴσως Schol. Od. θ'. 546.

'Αντικρὺ κ. ἐξ ἐ. "Αντικρυς, φανερῶς. cætera delenda. Il. γ'. 359. ἀντικρὺ, ἀπέναντι Aristoph. [p.] 10.

'Αντιλάζεσθαι. [Al. ex. 'Αντιλάζυσθαι. Eur. Iph. in Aul. p. 383. Τί δ' ἐστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται; et p. 323. et p. 386. γένειον οὗ νῦν ἀντιλάζομαι χερί. v. Προλαζύ.]

'Αντικρὺ δ' . . . . λέγω Il. η'. 362.

'Αντιλαβαὶ . . . . παρὰ. 'Ιπποκράτης pertinet ad 'Αντίληψις, cujus expositio deperdita est.

'Αντιλήπτωρ Psal. Lex. Arm.

'Αντίμηνα.

'Αντίλυτρον. ἴσ. 'Αντίλυρον, ἀντωδόν. Soph. 347. v. Sch.

'Αντιδιενέγμεθα vel "Αν τινι διεν.

'Αντί νυ πολλῶν Il. ι'. 116.

* 'Αντίξοοι Pind. 114 b.

'Αντίον,

'Αντιόων Od. α'. 25.

'Αντιοώντων Il. ψ'. 643.

'Αντιοχεῖ. ἴσ. 'Αντιοστατεῖ Soph. 396.

'Αντιόωσα Il. α'. 31.

* 'Αντίπαις. v. Παιδνός. Ammon. in Γέρων. Plut. 261 B.

'Αντίπαλον. Puto hic aliquid deesse, neque Thucydidis nomine usum fuisse ad hanc significationem. Suppleo itaque, Θουκυδίδης ἶσον vel ἰσόπαλον. [Al. ex. Æsch. 81.]

'Αντιπαράθεσις. deest expositio.

'Αντιπαρεξάγει.

'Αντιπελαργεῖν Etym.

'Αντίπερα. an respexit ἀντιπέραι' Il. β'. 635. v. p.p.

'Αντιπεφάσθαι. Uno verbo Hesych. (quod alterius loco moti, (?) ita Etym. 'Αντιπεφάσθαι, ἀντιτεθνᾶναι) sed expositio tangit πεφάσθαι. Et quidem in Homeri loco, quem respexit, disjunguntur: [Il. ω'. 253.] αἴθ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι. v. Πεφάσθαι.

'Αντίπηγα, κίστην. Εὐρ. Ἴωνι. 'Ορῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν 'Εν τῇδέ σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος ποτέ. ἢ ἀγγεῖον. Ita Eurip. cum ante dixisset κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ. p.p. λαβὼν νέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας Αὐτῷ σὺν ἄγγει. Et rursum, πλεκτὸν ἐξάρας σκύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος. ἴσ. κύτος. ἀναπτύξας σκύτος. v. Ammon.

'Αντίπρωρα. ἀντιπ. (πρώρα γ. τ. π. καὶ αν. ἀνδροπρόσωπον) Σ. Ita legendum: non enim ἀνδρόπρωρον apud Soph. in Trach. reperitur, sed ἀντίπρωρα. p. 331. τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι Βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

'Αντίπυργος Eur. 554.

'Αντίρρινον v. Lex. Gal. v. Bodæ. p. 1174.

'Αντισχνεῖται.

'Αντ' ἰσχάδος.

Ἄντιτα, ἀντέκτιστα, ut p.p. Il. ω'. 213. Nisi voluerit reddere, ac si esset ἄτιτα, ut in Ἀντίτιμα.

Ἀντήσειεν Il. η'. 158.

Ἀντίτιμα, ἀντίποινα, ἀντέκτιτα.

Ἀντί τοι Il. φ'. 75. ἴσ. ἱκέτη.

Ἀντίτομον Pind. 258 b.

Ἀντιτορήσας (Il. κ'. 267.) δ. κ. διατρήσας vel ἀντιτρήσας. Schol.

Ἀντιφάρα Etym. et series. quid ζήλη.

Ἀντιφέρεσθαι Il. α'. 589.

Ἀντέκτιτα.

Ἀντιφερίζειν Il. φ'. 357.

Ἀντίφωνα.

* Ἀντιψάλμους Eur. Iph. T. v. 178. Ἀντιψάλμους ᾠδὰς, Ὕμνον τ' Ἀσιήταν σοι, βάρβαρον ἰαχὰν, Δέσποιν', ἐξαυδάσω.

Ἀντίψυχοι..καλοῦνται. An hoc quod Ovid. Metam. l. 13. *parentali periturae Marte rebellant.*

Ἀντλία.

Ἀντλίαν. vel forte καὶ Ἀντλιαντλητῆρα v. Eust.

Ἄντλον κ. α.

Ἄντλον Od. μ'. 411. [Al. ex. Sch. Eur. Hecuba. Nicand. p. 9. Sch. 35. 36.]

Ἀντολαὶ Od. μ'. 4.

Ἄντομαι, ἀπαντῶ, ἱκ. ἡ αἱ ἀνατομαὶ, vel ἢ οἱ κάλαμοι ὑπὸ Ταραντίνων. Sc. Ἀντομαί. [Al. ex. Eur. 169.]

Ἀντόμεναι Il. β'. 595.

Ἀντομένη Il. θ'. 412.

Ἀντρέσας i. Ἀνατρέσας.

* Ἄντρον .. βαθὺ Lyc. v. 77.

Ἀντρώνιος ὄνος Prov. v. Diogenianum, Su[id].Etym. Eust.

Ἄντυγος Il. ε'. 262.

Ἀντύγων χν. [Al. ex. Ἀντυγόχνοιαι Su[id.] ex MS. Card. M.]

″Αντυξ Il. ζ'. 118. [Al. ex. Plato 94, 14.]

″Αντυπος pro 'Αντίτυπος.

'Αντωμοσία . . ἐγκαλ.

'Ανύδρανος, vel 'Ανύδρυνος ab ὑδραίνω vel ὑδρεύω.

* ″Ανυμφον Lyc. v. 102.

'Ανύξιον. Pro Εὐκλείδης ἴσ. Εὐριπίδης. Sed erat Euclides Grammat. Sch. Hom. MS. cujus meminit Holsten. de Porphyr. p. 34. [v. Schol. Lips. Il. α'. 4. 5.]

'Ανήϊξαν Il. ο'. 68.

'Αν' ὑλήεντα Il. κ'. 362.

'Ανύπεικτον, ἀνυπ. ἀνυπομόνητον π. sed v. Su[id].

'Ανωθεῖ, ἀπωθεῖ.

'Ανωϊστὶ, ἀνυπονοήτως. Od. δ'. 92. Schol. idem quod ἀνωΐστως Apollonio. ubi Schol. ἀνωΐστως, ἀνυπονοήτως.

'Ανώϊστον, ἀνυπονόητον. Il. φ'. 39. Schol. Pari menda liberandus Su[id].

'Ανυπούλως. certe 'Ανυποστόλως aliud. Poll. 177, 44.

″Ανυσις Il. β'. 347. [Al. ex. Eust. 763, 32.]

* ″Ανυται Nic. p. 102.

″Ανω Il. ω'. 544.

'Ανώγει Il. β'. 280.

″Ανωγεν Il. λ'. 645.

'Ανώγῃ Il. ι'. 101.

'Ανωδόρκας. βρίγχος. v. Βρίγχος.

'Ανωλόφυκτον pro 'Ανολόφυκτον. ἴσ. 'Ανωλολυκτόν.

* ″Ανω ποταμῶν ἱερῶν, τοῦτο δὴ τὸ μυριόλεκτον. Syrianus ad Aristot. Metaphys. p. 188. ubi ad marginem scribitur literis miniatis, παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γινομένων.

'Ανώνυμος, ἄδοξος.

'Ανώπιστον, ἀόρατον, ἀτάρακτον (sic, linea subducta.)

'Ανωρέας, an 'Ανωλλέας.

″Ανωχθι Il. κ'. 67.

'Ανώχθω Il. λ'. 189.

"Αξαι, κλάσαι Il. φ'. 178.
"Αξαντες Il. ζ'. 40.
Ἀξέμεναι Il. ψ'. 50.
* "Αξενοι Soph. 381.
"Αξεσθαι Od. φ'. 316.
Ἀξέστους, τραχείας.
απ
Ἀξιυφηγητότατον, vel ut series Ἀξιαπη. Herod. 4, 43. et alibi sæpe. Lex. Arm. ἄξια ἀφηγεῖσθαι.
Ἀξιεπαινέστατος vel -νετος Su[id].
Ἀξίνη Il. ν'. 612. [Al. ex. Matt. 3, 10.]
Ἀξιόπιστος.
Ἀξιῶν Ulp. 42 B.
Ἀξύλῳ ὕλῃ Il. λ'. 155. Porph. Quæst. Hom. p. 49.
"Αξιος Il. β'. 849.
"Αξονα, τρόχους.
Ἀξύμβλητον, ᾧ μ. ἀπαντᾶν δυνατόν.
"Αξω Il. α'. 139.
"Αξων Il. ε'. 838.
Ἀόζεον.
Ἀοζήσω. Lex. Arm. Ἀοζήσω, διακονήσω, ὑπηρετήσω, ὑπουργήσω. et Su[id].
Ἀοζοὶ, series. Æsch. Agam. Su[id]. Etym.
Ἀοὶ, νέοι. ἴσ. Ἀοίδιμοι, ἀείμνηστοι. Il. ζ'. 358. v. Ἀοίδιμος. Lex. Arm. Ἀοίδιμος, ἀείμνηστος.
Ἀοῖα . . . νάσσανδρος. ἴσ. "Αλκανδρος. πρὸς τοῖς ἠοίοις.
Ἀοιγὸν corrupte pro Λοιγὸν vel Λοίγιον.
Ἀοιδὴ Il. β'. 599.
Ἀοιδιάει Od. κ'. 227.
Ἀοιδοὶ Od. α'. 338.
Ἀοιδὸς . . . . χος, σπάδων.
Ἀοιδοὺς, ὁμοίως.
* "Αοινα Æsch. 263.
Ἀσκηθής. v. suo l. scripserat Αοκ. deceptus simil. ο et σ.
Ἀολλέες, ἀθρόοι, ὁ Il. ε'. 498.

'Αολλίσασα Il. ζ'. 270.

'Αολλισθῆναι Il. ο'. 588.

'Αελλόπους v. suo loco.

'Αοξόος corrupte pro 'Αξόος.

*Αοπος, an *Αοπτος, sed ita Etym.

*Αορ Il. ξ'. 385.

*Αορας Od. ρ'. 222.

*Αορες, ita et Su[id]. an pro *Οαρες. Sed est expositio Od. ρ'. 222.

'Αοριστύος Su[id]. pro 'Οαριστύος. Lex. Arm. 'Αοριστὴν, ὁμιλίαν, συναναστροφήν.

*Αορ τανυηκὲς Il. ξ'. 385.

*Αορνος. v. Su[id].

'Αορτεὺς, ἀναφορεύς. v. 'Αορτῆρες. Sed v. Ξιφιστής.

'Αόρτης ξ. ὑπὸ M. 'Αορτὴ, ἄγγος δερμάτων ἢ ἱματίων. Vid. Pollucem. ὑπὸ M. Su[id]. Sed v. Meurs. in 'Αβέρτα. [Al. ex. v. Ξιφιστής.]

'Αοσσητὴρ, Il. χ'. 333. Schol.

Αοστὸν corrupte pro Λῶστον.

Αούματα . . . πτισσομένων. ἴσ. Λούματα.

*Αουτον Il. σ'. 536. Sch. Idem versus apud Hesiodum in Scuto Herculis. [Al. ex. *Αουτος Plut. 1010 E.]

'Αούρους, vel 'Αώρους, series. v. *Αωροι.

'Απαγωγή . . . ἐν δικαστ. ἴσ. ἕνδεκα Harp.

· ἀντην

'Απ' αἰγείρων A. τὸν Meursius l. 4. c. ult. συκοφάνται. Quis autem fuerit hic Androcles docet Schol. Aristoph. 354 m.

'Απᾴδειν.

'Απαιδοίωται. v. Poll.

'Απαιολεῖν. Eurip. Ione p. 685. τοῦτο καί μ' ἀπαιολεῖ.

'Απαειρόμενον Il. φ'. 563.

*Απαις l. 'Απαισὸς Il. β'. 828. Lex. Arm. 'Απαισὸς, πόλις κατὰ τὴν Τρωάδα.

Ἀπαινύμενον Il. λ'. 581.

Ἀπαΐξαι Il. φ'. 234.

Ἀπαιόλημα, ἀπάτημα. Su[id]. Aristoph. 99. Æsch. Choëph. v. 1002.

* Ἀπαισὸς Il. β'. 828. v. Παισός.

Ἀπαιώνιστον v. Eurip.

Ἀπάλαμνος Il. ε'. 597. [Al. ex. Ἀπάλαμος Pind. 8. . μνος Pind. 24.

Ἀπαλέντες H. St. Ἀπαλοῦντες.

Ἀπαλθήσεσθον Il. θ'. 405. ἀποθεραπεύσεσθε.

Ἀπαμειβόμενος Il. α'. 84.

Ἅπαν Il. υ'. 156.

Ἀπάλλακες v. Ἀπέλλακας.

Ἀπαλλαξείοντες Thucyd.

Ἅπαλλον Arist.

Ἀπάλιον θῦμα, δ. Laert. de Pythag. 580.

* Ἀπαμήσεται Soph. 400.

Ἀπάνευθε Il. α'. 35.

Ἀπανηνάμενοι Æsch. 295.

Ἀπάνθρωπος Σ. ἀπάνι. Locum hunc Pricæus in Autorum Indice caute omisit. Meursius hinc Sophoclis tragœdiarum numerum auxit, unamque nobis expressit, cui nunc Ἅπανις nunc Καπανεὺς nomen esset: "vel Ἀπάνι," enim "vel potius Καπανεῖ" legit, omnia ex conjectura, eaque levissima. Ego sentio ἀπάνι ad Sophoclem non pertinere, sed ad lacunam sequentem, et esse omnino priorem partem vocabuli proxime sequentis, idque vocabulum fuisse ἀπανιζόμενοι, quod nunc e suo loco dimotum in anteriora delatum est. Sic itaque scribo: Ἀπάνθρωπος σ. α. α. α. Σοφοκλῆς. Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι, pro Ἀπαναιζόμενοι. [Al. ex. ἀπάνθρωπος Æsch. 22.]

Ἀπαντίζοα. v. Ἀντίζωοι et Ἀντίξοοι.

Ἀπάντιτα . . . ἐκτετιμημένα.

Ἅπαξ Od. μʹ. 22.

Ἀπαξοὶ. ἴσ. Ἄπαλλοι. v.

Ἀπαράκλητος Poll.

Ἀπαράλλακτον, ἀναλλ.

Ἀπατάλη, ἀπατηλὴ

Ἀπατήτρια, ἤγουν ἀπαντήτρια, ἀλαζ. ἢ μ.

Ἀπάραξε Il. πʹ. 116. Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπάραξε. Schol. ἀπέκοψε.

Ἀπαραποδίστως Su[id].

Ἀπαράσημον, ἀσυν. quid?

Ἀπαράντητα.

Ἀπάρατον .. ἀπέραστον.

Ἀπαράχυτος προστ.

Ἀπαράβατον Heb. ἄπ. quid? ἴσ. ἄπλαστον.

Ἀπαρέσσασθαι Il. τʹ. 183.

Ἀπαρθένευτος.

Ἀπαρθένευτα pro Σοφ. l. Εὐριπίδης. [Addit al. ex.: In illa enim Euripidis Tragœdia legimus, Βούλει νιν ἱκέτην σὸν περιπτύξαι γόνυ; Ἀπαρθένευτα μὲν τάδ᾽. Frustra igitur Meursius ex hoc loco Iphigeniam in Aulide inter Sophocleas numerat, ut et ante eum Casaubonus. Sophocles unam tragœdiam fecerat, ut et Æschylus: Euripides duas. Unde videtur distinctio τῆς ἐν Αὐλίδι et ἐν Ταύροις.]

Ἀπαρίνη .. ὀροβάγχην. Sed v. Nicandrum. v. Bodæum.

Ἀπαρκίας series literarum postulat. Eust. 1535, 16.

Ἀπαρτῆσαι. χ. δ. Ἀπαρτίσαι, πληρῶσαι.

* Ἀπαρτὶ Aristoph. 26. v. Erot.

Ἀπαρτὶ Erot. Herod.

Ἀπαρτίαν Su[id]. qui et τέλος ἀπαρτισμοῦ habet. Hippocr. Ἀπάρτισιν 474, 22.

* Ἀπαρτίζει Æsch. 79.

* Ἀπαρίνη v. Galeni Lex. v. Φιλίστιον.

Ἄπασα ... Κρῆτες ad aliud vocabulum pertinet. Forte Ἀπάσιτον.

'Απαρτιλογία Herod.
'Απαρτία Poll.
'Απαρτίζειν.
'Απατεύων.
*'Απαστος Il. τ'. 346.
'Απατακὼς i. ἠπατηκώς.
'Απάτερθε Il. β'. 587 Schol.
'Απατοῦργος, κολακευτικὸς, ut κακοῦργος.
* 'Απαυδῶ Soph. 427.
'Απαυστίας, ἀπροσχύτους.
'Απαφῶ, v. 'Απάφειν. 'Απαφίσκω Su[id].
'Απαφίσκειν Il. λ'. 216.
'Απέβη Il. ε'. 133.
'Απεβήσατο Il. α'. 428.
'Απαύγασμα Scr.
'Απαῦλια Etym. v. Γάμοι.
'Απέβλισεν Aristoph. p. 388. quod corrupte hic dicitur, et 'Απέβλησεν et 'Απέβαισεν. v. 'Αποβλίσαι. ἀπεπίεζε Su[id]. in 'Αποβλίσαι.
'Απεδέξατο Il. α'. 95.
'Απέδοτο v. p.p.
'Απεέργέν Il. ω'. 238.
'Απέησιν, ἄπεστιν Od. τ'. 169. Schol.
'Απέειπεν Il. η'. 416.
'Απέθριξε Eurip. Orest. 128.
'Απείργει, κωλύειν.
'Απειθὴς, α. ἄπειστος. Sed v. 'Απιστεῖ.
'Απίης γῆς Il. α'. 270.
'Απίθησε Il. β'. 441.
'Απεκαίνυτο Od. θ'. 127.
'Απειραίη Od. η'. 8. Schol.
'Απειρίδιον, πολὺ καὶ ἄπ. ἴσ. ἀπείριτον.
'Απειρέσια Od. ι'. 118.
'Απείρονα Il. η'. 446.

'Απείρων Il. ω'. 545.

'Απεκείξαν Aristoph. 296 d. comma. Sch. ἀπέβαλον simpliciter. φυσῶντες enim ex verbis Aristoph.

'Απεκομίσθη, ἄποθεν τοῦ.

'Απεκορύφου Herod. 198, 8.

'Απεκυπάρωσε. v. 'Αποκυπαρῶσαι et Κύπαρος. forte π ubique corrupte pro ττ.

'Απεκορύφου Su[id]. Herod.

'Απεκόσμεον Od. η'. 232.

'Απέλεθρον ἶνα Il. ε'. 245. . . . πέλεθρον γὰρ ὃ καὶ πλέθρον Schol.

'Απελάζειν. v. Plut. Lycurgo p. 78.

'Απελήκησεν [sic forte, est enim in litura] v. 'Επελήκεον.

'Απέλλειν corrupte pro ἀπίλλειν. Harp. ex Lysia. Sed Etym. vult primum esse ἀπείλλειν, et Æolice ἀπέλλειν. dicitur enim et ἕλλειν et εἴλλειν et ἴλλειν. v. ἐλλάσει et ἕλλειν et εἴλλη. q.

'Απέλλακας. v. 'Απάλλακες.

'Απελύκησεν. corrupte pro Πελέκησεν. α ex priori voce posteriori adhæsit. Od. ε'. 244. v. 'Απελύωσεν.

'Απεμάσσετο. v. 'Απενάσσετο. v. 'Επεμάσσατο. prior exp. ad μ, posterior ad ν.

'Απέμεσσεν, αἷμα ἀπέμει Il. ξ'. 437. ἴσ. sed q. 'Απεμέσω, αἰ.

'Απεμόρξατο Il. β'. 269 Schol.

'Απεμόργνυ, ἀπέμασσεν Il. ε'. 798 Schol.

*'Απεμπολεῖ Eur. Ione v. 1371.

Απεμυθεόμην . . . πόλλ' ἀπεμυθεόμην. γράφεται καὶ ἀπεμυθευόμην Schol. Il. ι'. 109. Sed videtur Noster legisse επε.

'Απενάσθη Eur. 153.

'Απενάσσατο Il. β'. 629.

*'Απενώτισαν Eur. Bacch. 762.

'Απενεγκάμενος Su[id]. series. v. 'Απενέγκασθαι.

'Απενιαυτηκὼς v. Su[id]. et 'Απενιαυτισμός.

'Απένεικας Il. ξ'. 255 Schol.

'Απεννέπῃ Eur. 295. [Al. ex. Æsch. 295.]

'Απέοντος Il. ζ'. 362.

* 'Απέραντον Lucia. 124, 21.

'Απέπαντος.

'Απέπρησεν, ἀπ. ἀπεφυσ. ἀπεμάρ.

'Απεπυρία.

'Απεπυρίασεν.

'Απειπέμεν Od. α'. 91.

'Απεπορευόμην.

'Απέργαθε v. 'Αποέργαθε.

'Απεριλάλητον . . ἀφελῆ. Sed multum hic differre videtur ab eo sensu quo accipitur de Æschylo apud Aristophanem Ranis 163. sed v. A. Gell. l. 1. c. 15.

'Απερίγασε. v. 'Απέργαθε, et 'Απερρήσει.

'Απερίβλεπτον, ἀνυπονόητον Su[id].

'Απεριέργως, ἀπερισκέπτως.

* 'Απεριμερίμνως Aristoph. 90.

'Απερισκέπτως.

'Απερείσια Il. α'. 13.

'Απερισπάστως 1 Cor. 5, 35.

'Απερίτρεπτον. ἴσ. 'Απερίτροπον Su[id].

"Απερρε Aristoph. Su[id].

'Απερρίγασι Od. β'. 52.

'Απερρώοντο, ἐρρωμένως.

'Απερύκοι Il. δ'. 542.

'Απερωεὺς Il. θ'. 361. . . ἐρωεῖν.

'Απερύκειν.

'Απερωπὸς, ita et Etym. At 'Απερώπως ἀδοκ. videtur esse ἀπεριώπως, ut 'Απερισκέπτως.

'Απερωήσειας Il. π'. 723 Schol.

'Απέσαξε, ἔστρωσεν, ἀπέστρωσε. v. 'Επέσαξε. Gen. 24, 32.

"Απεσθαι corrupte pro ἕπεσθαι.

'Απεσίμωσε . . . προσαναβάσεις.

'Απεσκόλυπτε. v. Σκολύπτειν et 'Αποσκόλυπτε.

'Απεσκοράκιζε. Syrianus ad Metaphys. Aristotelis μ. 'Εν τούτοις ἀποτείνεται μὲν πάνυ δεόντως πρὸς 'Αρίστιππον, καὶ εἴτις ἄλλος ἀπεσκοράκιζε τὰ μαθήματα.

'Απεσκύθισται, κέκαρται. v. 'Εσκυθισμένης. Eur. 511. v. Su[id]. in 'Απεσκύθιζον.

'Απεσπάδατο Ionicum præt. plusq. perf. pass.

'Απέσουξεν. ω in ου, σ in ξ. Caninius 40. ut 'Απεσούτηρ.

'Απεσουτὴρ, ἀπεσώθης. [nescio an supra ω scriptum sit υ.] Sed v. Plut. 207 C. et Eust. 63, 1. et H. St. in Plut. Hist. est ap. Xen. Hellen. 1.

'Απεσποδηκότων.

'Απέστησεν. Sed forte ad vocem priorem pertinet.

'Απέστρωσαν. v. Harp. in 'Αποσάξαντα.

'Απεστλεγγισμένον.

'Απεστύουν. quid Στυόμαι apud Aristoph.

'Απεστυφέλιξεν Il. π'. 703.

'Απεστῶ ἀπεῖναι Herod. μὴ γένοιτο est ἀπέστω.

'Απέσφηλεν ἀ. ἀποδιέσεισεν, ἐδ.

'Απ' ἐσχαρόφιν Od. η'. 169. Schol.

'Απεσχεδιάζετο, ἠτ. Su[id].

'Απετίννυτο Il. π'. 398. sed expositio minus quadrat. Forte ἀπέτισεν ad hanc vocem pertinet. Sed verius est ἀπέτισεν esse etiam vocem Homericam Od. γ'. 195.

'Αποτμήγουσι χαρ. Il. π'. 390.

'Απετυμπάνισαν, ξύλῳ. [Addit al. ex. LXX. Dan. 7, 11. ἀνῃρέθη. Justin. 248. ἀπετυμπανίσθη.]

'Απευήκασιν, ἀπεξηραμμέναι Su[id]. ἀπηυ. v. 'Απεύδα.

'Απευθὴς Od. γ'. 184. ο. α. ἄπευστος, ἀνή. v. Eust. 1458, 29.

'Απεύδα corrupte pro 'Απηύδα, ut 'Απευήκασιν.

'Απέφθιθον Od. ε'. 110 Schol.

'Απέφρησαν . . Κρ. Θράσσαις aut Θράσονι aut aliquo alio titulo.

'Απέφρησεν. ut enim εἰσφρέω et ἐκφρέω ita et ἀποφρέω.

'Απέφρυξεν.

Ἄπεχε χροΐ Il. ω'. 19.

Ἀπεχθήρω Il. γ'. 415 Schol.

Ἀπέψα, ἀπέμασσεν. v. Su[id]. Eur. Iph. T. 350.

Ἀπεψύχη. Αἰσχύλος Κερκύωνι Σατυρικῷ. v. Εὐλημάτεῖ.

Ἀπεψύχοντο Il. λ'. 620.

* Ἀπηγκονισμένος Philostr. 273 D.

Ἀπέωσται, ἀ. ἀπηνήνατο. π.

Ἀπήμονα . . ἀπήμαντα.

* Ἀπημπολήσας Eur. 510.

* Ἀπήμων Æsch. 307.

Ἀπηνέως, ἀνελεῶς, σκληρῶς [Hæc postea delevit, suprascriptis Ἀπηνέος, Il. α'. 340.] vel forte Ἀπῆγεν, ἐκώλυεν. Ἀπηγής. vel forte Ἀπηλεγέως. licet enim postea aliter interpretetur, hic tamen eandem reddit interpretationem quam et Schol. Il. ι'. 309.

Ἀπηνὴς, ἀπήνητος Poll. forte Ἀπηγὴς, ἀπήγ.

Ἀπηθάλωσε, apud S. Basilium.

Ἀπηλλάγης.

Ἀπηλεγέως, ἀπολ. ἀποτόμως, κεκρ. Il. ι'. 309. Schol.

Ἀπηλοίησε Il. δ'. 522. Schol. v. Ἄχρις ἀπηλ.

Ἀπήνη Il. ω'. 590.

Ἀπηνέος Il. α'. 340.

Ἀπηνέμοις . . ἀνέμους, ἢ ξηρασίαν.

Ἀπῆρε, μ.

Ἀπηρεῖς Emped. ap. Cl. Al. 607 B.

Ἀπήτρια v. Ἠπήτρια.

* Ἀπηύρω Æsch. 22.

Ἀπήχεια δ. ἀπέχθεια.

Ἀπήχθετο Il. γ'. 454. Schol.

Ἀπήωροι Od. μ'. 435.

Ἀπίαλος. v. Ἠπίαλος.

Ἀπίης Il. α'. 270.

Ἀπ' ἰκρίοφιν Od. μ'. 414.

Ἀπιλ. Ἀπειλημμένη Su[id].

'Απινοῦται annon corrupte pro ἀποπινοῦται? Suadet interpretatio addita.

'Απινύσσων Il. ό. 10. ... πίνυςις. v. Κῆρ ἀπινύσσων.

"Απιος v. "Ογχναι ... ἴσ. καὶ βοτάνη Etym.

* "Απις Plut. M. 380 e.

* 'Απιστεῖ Soph. 225. Æsch. 44.

"Απιστος, ἀπαράπειστος. 335

'Απλάκητον. At apud Soph. Trach. 327 l. ἀμπλάκητον. Sed et a Sch. redditur ἀναμάρτητος, quem vide.

'Απλέητος an corrupte pro 'Απέλητος a πελάς.

"Απλητον .. ἀχώρητον v. S. in "Απλετον.

'Απλῆτις Jul. Pol. 'Απληγὶς l. 7. c. 13.

"Απλαντα corrupte pro "Απλυντα.

"Απλυτοι ῥ. v. Athenæum l. 2. c. 15. καὶ οὐ σηπίαι. Θάσιας. Male Cas. v. Θασία.

"Απνευστος Od. έ. 456.

'Απόαιμαι. v. 'Αποδίωμαι.

'Αποαίνυμαι Il. ν'. 262. Schol.

'Αποαίνυτο Od. μ'. 419.

'Αποβήσεται, γενήσεται.

'Απόβλεπτον, ἔνδοξον Su[id]. Eur. 11. 'Απόβλητον, ἀδόκιμον Il. β'. 361. Vel forte conjungendum sic 'Απόβλητον, ἀ.

'Αποβλύζων Il. ί. 487. Schol.

'Αποβράσαι ... πυροὺς

'Αποβρίξαντες Od. ί. 151. Schol.

'Απόβωμος. ἴσ. 'Αποβώμιος. Eur. Cyclope ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν Κύκλωψ.

'Απογυιώσῃς Il. ζ'. 265.

'Απόγονος .. ἔκγονος Su[id].

'Αποδαρθεῖ. ἀπ. vel ἀποδαρθάνει.

'Αποδάσσεται, ἀπομερίζει. (sic ut videtur corr. Prius scripserat, 'Αποδάσεται, ἀπομερίσει.)

'Αποδάσμιοι, ἀποδεδασμένοι.

'Ἀποδασμὸς vel ἀποδαστύς.

'Ἀποδειροτομήσω Il. σ'. 336, Schol,

* 'Ἀπόδεκτον 1 Tim. 2, 3.

'Ἀποδέουσα ... στέρημα. ἴσ. καὶ ῥῆμα,

'Ἀποδεχθέντα.

* 'Ἀποδιδράσκουσιν. aliter Ammon.

'Ἀποδιοπομπεῖσθαι Plut. Vit. 442 C.

'Ἀποδίωμαι Il. ε'. 763. legebat μάχης ἐξ ἀποδίωμαι Sch. neque enim habet ἐξαποδίωμαι ut nunc legitur, Sed v. Δίωνται Il. ρ'. 110. Od. φ'. 370.

* 'Ἀπόδρομον, Ammon. in Γέρων,

'Ἀπόδοντο, ἐπωλοῦντο.

*'Ἀποδῦ Aristoph. 64.

'Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ, ἀπὸ ὑπονοίας Il. κ'. 324.

'Ἀπὸ δορὸς Il. π'. 863,

'Ἀποδοῦν,

'Ἀποδοχμώσας Od. ι. 372.

'Ἀπόδραγμα, an 'Ἀπόδασμα.

'Ἀποδυσπετεῖ, ἀποδύρεται Su[id]. [Al. ex. Lucia. 110, 6.]

'Ἀποδυρόμενος.

'Ἀποδώσεται, πωλήσει.

'Ἀπὸ δ' ὀστέον (vel ὀστέου ut Schol. vel ὀστέων ut noster) ἄχρις ἄραξε Il. π'. 324.

'Ἀπὸ ἔθεν Il, ζ'. 62.

'Ἀπόειπε Il. α'. 515,

'Ἀπὸ ἕο Il. ε'. 343.

'Ἀπόερσε Il. ζ'. 348.

'Ἀποέρσειε, ἀποστερήσῃ Il. φ'. 329.

'Ἀποέρσει, ἀποπνίξει Il. φ'. 283.

'Ἀποέργαθεν Il. φ'. 599.

'Ἀποέργει Il. θ'. 325.

'Ἀποῆσαν series.

'Ἀποθήσασθαι, ἐκτήσασθαι. [Sic primo, tum 'Ἀποθήσασθαι deleto, subjicit, imo 'Ἀποθέσθαι ιλ.]

'Ἀπόθεστος; οὐκ ἐπιζήτητος, vel ἀζήτητος. Etym. Od. ρ'. 296.

'Ἀπόθρεκτα, ἀπόφευκτα, H. Steph. ab ἀποτρέχω.

'Ἀποθύμια Il. ξ'. 261.

'Ἀπὸ θυμοῦ, ἀπὸ ψυχῆς, ἢ ἀποθ. v. Suid.

'Ἀποθυκεῖν pro ἀποτυχεῖν.

'Ἀποτεύξῃ.

'Ἀπ' 'Ιδαίων ὀρέων Il. θ'. 170.

*Ἄποινα Il. α'. 20.

* Ἄποινον Æsch. 303.

Ἄποιον . . . ἄνοστον. ἴσ. ἄγευστον.

'Ἀπὸ καὶ κλισιάων Il. β'. 91.

'Ἀποίσει, ἐν.

'Ἀποκαττύσει. imo 'Ἀποκαταστήσει Mat. 17, 11.

'Ἀποκνιεῖ. Etym. ex lege citat 'Ἀποκνιεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκάρπωμα [p. 522, 27.] v. Ἄποπτος. β. ἀσφ. quid, suo loco dimota.

'Ἀποκέλλειν.

'Ἀποκηδήσαντες Il. ψ'. 413.

* 'Ἀπόκνιζε 1 Sam. 9, 24.

'Ἀποκνισάμενοι.

'Ἀποκολυκύντωσις.

'Ἀποκοπῆναι, ἐπὶ τῶν l. ἐπὶ κυνῶν v. Su[id].

'Ἀποκορεῖν, ἀποψᾶν.

'Ἀποκορσωσαμέναις . . . 'Υψιπύλῃ.

'Ἀποκοτταβίζειν.

'Ἀποκρεπαλισμὸς corrupte pro 'Ἀποκραιπ.

* 'Ἀποκριθῆναι, ἀποχω ut Ammon.

'Ἀποκλυσάμενοι, ἀπολουσάμενοι, ἀποπλυνάμενοι.

'Ἀποκυριάζειν. v. κυριάζεις.

* 'Ἀπολαχόντες Eur. 687.

'Ἀπολελαασμένοι.

'Ἀπολελάγνευται, εἰς λαγν.

'Ἀπολελαμμέναι κοιλίαι. παρ' 'Ιππ. Deest interpretatio.

Recte. Vide Erotianum p. 12. Annon Ἀπολελαψημέναι huc pertinet? Vel pro κοιναὶ legendum σκληραὶ cum Foësio. v. Λάπτειν et Λέλαπται.

Ἀπολελεψημένου τ. κ. ἀποκειραμένου.

Ἀπολέψωμεν . . . λέψαι.

Ἀπολίβαξαι ex Aristoph. Av. 423. οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος.

Ἀπολισθῆναι.

Ἀπολιγαίνειν, ἀφηδύνειν, παραφθέγγεσθαι. Etym. Aristoph. 299.

Ἀπολιτάργειν, ὀξέως ἀποτρέχειν. Etym. ut ἀπολιταργῆσαι. Sed hoc ὀξέως ἀποτρέχειν potest ad Ἀπολιβάξαι pertinere.

Ἀπόλιον, θαῦμα. Nonne Ἀπάλιον, θῦμα?

Ἀπολλωνιεῖς . . . Ἀτταλικῆς Steph.

Ἀπολοιγίζεσθαι. * Ἀπολογίζεσθαι Eur. 582.

Ἀπὸ λοιγὸν ἀ. Il.

Ἀπολοίμιον φανόν.

Ἀπολουσέμεναι, κολοβ.

Ἀπολυμαίνεσθαι Il. α'. 313.

Ἀπολυμαντῆρα Od. ρ'. 220.

Ἀπομαγδαλιὰ . . ἔβαλον Aristoph. 212.

Ἀπομάγματα, παρομοιώματα. [Al. ex. Lucia. 360, 38.]

Ἀπομορξάμενοι Il. ψ'. 739.

Ἀπομερμηρίσαι . . . μέρμηρα. Schol. Aristoph. p. 310. v. Μέρμηρα.

Ἀπομηνίειν, τὴν μῆνιν.

Ἀπομηνίσας Il. β'. 772.

Ἀπομόρξατο Od. ρ'. 304.

Ἀπόναιο Il. ώ. 556.

Ἀπονέεσθαι Il. β'. 113.

Ἀπονέοντο Il. γ'. 313.

Ἀπονευρούμενος . . . καμπτό.

Ἀπονήσασθαι . . ἀνελθεῖν.

'Απονήσεται. Il. λ'. 762.

'Απονήμενος Od. ω'. 30. Schol.

'Απονηστίσασθαι . . . βρωτὺν Salm. H. A. 420.

'Απονίζεσθαι, ἀπονίπτεσθαι. Eur. Ione [875.] ὡς στέρνων ἀπονισαμένη ῥάων ἔσομαι. q. legi possit ἀπονησαμένη. [Al. ex. addit Plut. 249 D.]

'Απονοσφίζεσθαι, χωρίζεσθαι Su[id].

'Απόλλων. Expositio scripturaria, extra ordinem inserta.

'Απόνειμον. ἀπογύμνωσον. respexit vel Pindarum p. 449. vel Sophoclem in 'Αχαιῶν συλλόγῳ. v. Νέμει et Νέμεις. v. 'Ανείμονος.

'Απονοστήσῃ, ἀποκομισθείη.

'Απονούμενοι οὐ μνῇ. H. St. l. οἱ οὐ μνηστεύοντες. Sed suspecta ea vox est, inquit. Forte leg. 'Απονοούμενοι.

'Απ' ὄνου καταπεσών Aristoph. 120. . . . . . χοὸς Zenob. Cent. 2. 57.

'Αποξίννυται.

'Αποξύσας. Il. ι'. 446.

'Αποπαλλώσει. v. Erot. et Gal.

'Αποπαπταίνουσιν.

'Από πατρὶ φίλῳ δόμεναι Il. α'. 98.

'Από πατρὸς ἁμαρτὼν Il. χ'. 505.

'Αποπεθαα. ἴσ. 'Αποπεφασμένον, ut post. v. Harp.

'Αποπλάγξαντες.

'Αποπηλώσειν varia lectio.

'Αποπλαγχθεὶς Il. ν'. 592.

'Αποπομπαὶ . . . ἀποπομπαίοις. πομπαῖος θεὸς unus Mercurius Soph. Aj. 844. 'Αποπομπαῖοι iidem, ἀλεξίκακοι, ἀποτρόπαιοι. Poll. l. 5. c. 26. v. Harp.

'Αποπομπαῖος.

'Αποπλεῖν.

* 'Αποπομπὴν Lev. 16, 10.

'Απόπροθεν Il. κ'. 209. Schol.

'Αποπροσωπίζεσθαι. v. Etym.

'Αποπτάμενος Il. β'. 71. Sch.

'Απὸ πτόλιος. Il.

*Αποπτος. v. 'Αποκνεῖ.

'Απόπτυστον . . . κατάπτυστον. [Al. ex. Æsch. 266.]

'Απορρὼξ, ἀπόρρηγμα, ἀπόσπασμα, ἀπόρροια ut Schol. Hom. Od. ί. 359. οἵη ποταμοῖο ἀπορρὼξ Arat. p. 9. ubi Theon, καὶ Ὅμηρος, Νέκταρός ἐστιν ἀπορρὼξ, οἷον ἀπόρροια καὶ ἀπόσπασμα.

'Απόρθητοι . . . ἀναιχμ.

* Ἄπορος Eur. 545.

'Απόρουσεν, ἀφήλλατο Il. έ. 20.

'Απορῆσαι, ἀφορῆσαι. varia lectio.

'Απορραῖσαι . . κτείνειν Od. π'. 428.

'Απορραίσει Od. α'. 404.

'Απορραίσειν Hesiod. Theog. 393.

'Απόρρησις, ἀπο. est ἀπόρησις. προσα. est ἀπόρρ. v. Su[id].

'Απορρήξας ἀτ. (ἴσ. ἀποσπάσας) ἀπορρίψας, 'ἀποκόψας Il. ζ'. 507.

'Αποσαλεύσας Thuc. p. 90.

'Αποσημανῶ, ἀποδείξω.

'Απόσιτος. Philonides apud Athen. ἄποτος καὶ ἄ.

'Αποσιμοῦν . . . τὸ σιμὸν.

'Αποσκελίσαι.

'Απόσκημμα, ἀπέρεισμα. 'Α. 'Αργείοις Meurs.

'Αποσκαμυνθίζειν. v. Σκαμφυσεῖ.

'Αποσκιρρωθὲν, ἀποσκληρυνθέν.

μὴ 'Αποσκορακίσῃς με, μὴ Ps. 26, 15. hæc pertinent potius ad 'Αποσκορακίζειν. Inserta igitur sunt extra suum locum.

* 'Αποσκλαίη. Aristoph. Vesp. 316. Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι τότε.

'Αποσκορακίζειν.

'Αποσκαλίδοντα. L. 'Αποσ^κχαλιδώματα, τῶν σχαλίδων. v. Σχαλίδες. Xen. 992 C.

'Αποσκύδμαινε Il. ώ'. 65. Schol.

* 'Αποσκυθίσαι Steph. in Σκύθαι.

'Απαξιοῖ, τελευτᾷ. Videntur ex aliquo scholio translata hæc verba quod versus numerabat: cogita. Vel forte ita scribendum: 'Αποσκύζει, ἀπομέμφεται, ἀπαξιοῖ, τελ . . . . διχοστατεῖν.

'Αποσπεύσας, ἀποπηδήσας.

'Αποσπάσας, ἀποκ.

'Αποσταδὸν Il. ο΄. 556.

'Αποστασίου δ.

'Απὸ σταθμοῖο Il. ρ΄. 110. Schol.

'Απόστατον.

'Αποστὰς, φυγών. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ 'Ισθμιασταῖς καὶ 'Αλκ. v. ῎Ιαμβος.

'Απόστειλε. ἴσ. 'Απόστηθι Su[id].

'Απόστημα . . . 'Αποστήσας.

'Αποστίβης . . . Σκυρίαις Cas. et Meurs.

'Αποστολαὶ Demosth. et Aristot. 4°. Nichom. Su[id].

'Αποστολεὺς . . . ἀποστολὴν

'Αποστομίζων α. μ. α. λ. ἐπιστομίζων, φιμονῶν. v. 'Επιστομίζων.

'Απὸ στρατόφιν Il. κ΄. 347.

'Αποστρέφεται, ἀποστρ.

'Αποστρωμάξει

* 'Απὸ συμβόλων δ. v. Harp. Σύμβολα.

'Απόσφαγμα, παρήθημα τ. Galenus Lex. Hipp. ἀπόσφαγμα τὸ τρυγῶδες παρήθημα, ὃ καὶ ὑπόσφαγμα. [Al. ex. Ælian. Anim. I. 34.]

'Απὸ σφείων Il. δ΄. 535. Schol.

'Αποσφήλειε Il. ε΄. 567.

'Αποσφήλωσις Su[id].

'Αποσχᾶν. Hipp. l. 2. de Morbis: τὰς φλέβας τὰς ὑπὸ τῇ γλώσσῃ ἀποσχᾶν. ἴσ. διαιρεῖν, ut in Lex. Gal. Σκύμψαι, τύψαι, κατασχάσαι, διελεῖν. v. Κατασχάσαι, κατατυπεῖν. σχάζειν φλέβα Xen. 577 A.

'Αποσχεδιάσας, συντομεύσας Su[id]. ἴσ. μὴ σκ. ἢ ψευσάμενος.

'Αποτάδην, ἐκτεταμένος.

* 'Αποτάδην Philostr. 276 C.

'Αποπεσσεύεται, ἀποκλίνει. v. Etym. in Δραπέτης.

'Αποτάξιον v. Phryn.

'Αποταυρούμενος. v. Æschylum et Eur. Medea.

'Απόταφοι. "In his plane cæcus sum, nec memini me simile quicquam in monumentis veterum legisse," inquit Maussacus ad Harpocr. et ait, "Forte pro τὴν ἐλευθέραν legendum τῇ ἐλευθέρᾳ, aut τῇ ἐλευθερίᾳ." Lege τοῖς ἐλευθέροις. Licet enim servi simul cum liberis hominibus in bello præclare rem gessissent, cum ipsis tamen non sepeliebantur. Nihil clarius.

'Αποτείνεται, ἐκτείνεται Su[id.]

'Αποτεθρίακεν, ἀποπεφύλλικεν. Aristoph. 268. v. 'Αποθριάζειν. Su[id]. v. 'Εντεθρίακεν.

* 'Αποτετίνακται 1 Sam. 10, 2.

'Αποτεύξασθαι Su[id].

'Αποτιεῖται. v. Su[id]. 'Αποτετικέναι.

'Αποτίπλαστον. ἴσ. 'Αποτίβατον. Soph. Trach. p. 368. ἀποτίβατος ἀγρία νοῦσος. Sed ferri potest 'Αποτίπλαστον, quasi ἀποτιπέλαστον, vel 'Αποτίμαστον v. λ.

* 'Απότιμος Soph. 149.

* 'Αποτίνη Eur. 698.

* 'Αποτίσαι Aristoph. 70.

'Αποτίσειν, ἀποδώσειν.

'Αποτῖσαι, ἀποδοῦναι Il. ν'. 193.

'Αποτίσεται Od. α'. 268.

'Αποτμήξαντες . . . ἀποχωρίσαντες Il. λ'. 468. Schol.

'Απότμου Il. ω'. 388.

'Απὸ τόκου νοσημάτων, ἀπὸ γεννήσεως, φησὶ Erot. p. 19. 'Αποτόκους, ἀπογεννήσεις νοσημάτων. Hippocr. et hinc corrige Erot.

'Αποτομάδα . . . πεντάθλου. [Al. ex. Pind. Schol. 438 b.]
'Απότονοι.
'Απότοπτον, quasi ἀπρόσοπτον.
'Αποτόμως . . . ἀπαραιτήτως.
'Αποτριάσαι Etym.
* 'Αποτριψάμενοι Ulp. 16 C.
* 'Αποτρόπαιος Aristoph. 60.
* 'Αποτροπιάσματα Athanas. 26 D.
* 'Απὸ τρόχου v. Schol. Eur. p. 408. v. 'Εκτρόχαλον.
'Αποτρύων v. Su[id].
'Αποτρωπᾶσθε, ἀποτρέπεσθε. Od. φ'. 112. Schol.
'Αποτυλῶσαι, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον. v. Pollucem.
'Αποτυχισθεὶς . . . λίθον, ἀπὸ τύχων[ου], ἔστι δὲ λ. v. Τύχοι, et Eust.
'Απ' οὔατος Il. σ'. 272. Schol.
'Απ' οὔδεος Il. μ'. 448. Schol.
'Απὸ κρατὸς Il. ε'. 7. ἀπὸ τῆς περικεφαλαίας. Ita omnino scribendum. v. Schol.
'Απούρας, ἀφελόμενος, ἀφαιρήσας. Il. α'. 356. Schol.
'Απουργοὺς γωνίας, Su[id].
'Απουργικῶς, quamvis potest esse ab ἀπουρίσσουσιν. 'Απουριστικῶς, vel 'Απουρικῶς, ἀφελόμενος.
'Απουρίσσουσιν Il. χ'. 489. Sch.
'Απουσία, ὅταν τις ἀπὼν ᾖ. Æsch. Agam. 'Απουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ. v. Plut. Mor. 364 d.
'Απόφασθε, ἀπαγγείλατε Il. ι'. 422.
'Απαφεῖν v. 'Απαφῶ.
'Απόφημι Il. η'. 362. ἀπολ. ἀποφαιν. ἀπαρν. v. Schol.
'Αποφθίσθω Il. θ. 429.
'Απόφθεγμα. σ. λ. μάντευμα, *oraculum*. Horat. *Sortilegis non discrepuit sententia Delphis*. Sententia ἀπόφθεγμα.
'Αποφθίμενον Il. γ'. 322.
'Αποφθίμην Od. κ'. 51.
'Αποφλάσασθαι.

* Ἀποφλαυρίζεσθαι Pind. 217.
Ἀποφοιτᾶν Su[id].
Ἀπόφορτος.
Ἀποφύλιοι . . . deesse videtur vel Πρωτεῖ vel Κερκύωνι Σ.
Ἀποφυσήσασα. ἴσ. ἐκρίψουσα (sic)
Ἀποφώλια Od. ε'. 182. forte ἀποφήλια. Etym. v. φῆλον [Al. ex. v. οὐκ ἀποφώ.]
Ἀποφώλιος Od. θ'. 177.
Ἀποχάζεο Od. λ'. 94.
Ἀπόχρη Su[id]. sed p.p.
Ἀποχραίνειν. Quidam teste H. St. legunt Ἀπόχραινον, sc. colorum reliquum et residuum. Ipse subintelligit *adde.* i. e. *adjectis colorum floribus qui deerant exornare.* ἀπολειφθέν.
Ἀπὸ χρέμ. ἀπὸ πτύσ.
Ἀποχριμφθέντα.
* Ἀποψάλλειν Lyc. 412.
Ἀποψύχειν, ἀποπατεῖν. (Ita Salm. Sed potius ἀποπλύνειν, ut Etym.) Sed unde hæc significatio. Aliter Su[id.]
Ἄπιλος, ἀσπαργάνωτος. Ita conjicit H. St.
Ἀππαλλάζειν. v. Ἀπελλάζεν (sic) Λάκωνες.
Ἀπραγμοσύνη Aristoph. 110. non quod plantam significet, sed inter plantas numeratur. v. Su[id].
Ἄπρηκτον Il. ξ'. 221. β'. 121.
Ἀπρήκτως Il. β'. 376.
Ἀπριάτην Il. α'. 99. Schol.
Ἀπρὶξ . . . διὰ τὴν σύμφυσιν. Ita emendandum ex Schol. Soph. p. 19. et Schol. Theocriti. Cogita an non scrib. Ἀπρὶξ προσπεφυκὸς ex Su[id] [Al. ex. v. Ὀδὰξ.]
Ἀπροϊδῆ.
Ἀπρονόμευτος . . . προνομή.
Ἀπροσδιορίστως.
Ἀπρόσηλος, ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. Ita Meurs. et H. St. . . Ἀλόπη Maussacus et Meursius, Μελανίππη Bro-

dæus. ἴσ. 'Αλκμήνῃ, quæ in 'Αμολγὸν, 'Αλημήνη corrupte scribitur.

'Απροσεξία . . . πρακτέοις H. St.

'Απρόσιτος . . εἰδεχθὴς, μοχθηρός. v. Εἰδεχθές. [Al. ex. "Post ἀπροσέγγιστος deest vocabulum. 'Απρόσοιστος.]

'Απρόσοιστος.

'Απρόσκοπον Act. 24, 16. [Al. ex. addit Æsch. 263. v. Προσκοπή.]

'Απροσπέλαστος, ψ.

'Απροσπταίστῳ.

'Απρόσμαστος . . . ἄψαυστος . . μάσασθαι. l. 'Απροτίμαστος Il. τ'. 263.

* 'Απροστασίου. v. Ammon. in 'Αποστασίου.

'Απροστίματον. H. St. conjicit legendum 'Απροτίμαστον. m.[ale.]

'Απρόσωπος . . . ἢ λανθάνων.

'Απροτίοπτος. [Al. ex. ἴσ. ἀποτίοπτοι i. ἀπρόσοπτοι, et ante 'Απρόοπτος.]

'Απταντίτης.

'Απταρύσσεται H. St. 'Αναπτερύσσεται vel ἀποπτερύσσεται. ἴσ. 'Αμπτερ. [Al. ex. 'Απτερύσσεται.]

'Απτερεὺς . . . Ἄπτερα. v. Steph. H. Steph.

Ἄπτερος Od. ρ'. 57. Æsch. Agam. 284. 'Αλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

Ἄπτερον, αἰφνίδιον.

'Απτιλοῦς.

'Απταίστως, ἀκαταγωνίστως.

'Απτῆσι Il. ι'. 323. [Al. ex. Æl. Animal. 2, 26. 3, 24.]

* 'Απτίστων Erot. 16.

'Απτοεπὲς, ἀπτόητε Il. θ'. 209 Schol.

'Απτόλεμος Il. β'. 201.

Ἄπτορος corrupte pro Ἄπτερος.

'Απτῷ, ψηλαφητῷ Su[id].

'Αποθύσσομεν.

Ἄπυθεν, ἄποθεν varia lectio.

Ἀπυνδάκωτος . . . *πύνδακα* Meurs. Ipse *Πύνδαξ, πυθμήν.* [Al. ex. v. Su[id]. in *Πύθου χ.*]

Ἀπυξίνου H. St. *Ἀπεξίνου, ἀπενεύρου. Ἶνες* enim *τὰ νεῦρα* *enervo.*

Ἄπυρα σκεύη, τὰ μὴ π.

* *Ἄπυρος* Æsch. 52.

Ἀπύρους, καινοὺς, pp. in *Ἄπυρος.*

Ἀπύρους τρίποδας Il. *ί*. 122. . . *ἐμπυριβήτας.*

Ἄπυργος . . . *Τημένῳ.*

Ἄπυρος, ἄκαυστος.

Ἀπύρωτον Il. *ψ'*. 270.

Ἀπφία, Su[id]. *Ἀμφὰ,* et Lex. Arm. an nomen Philem. 2. Ex Lex. Scripturario.

Ἀπυσδέον. an corrupte pro *ἀπόσδον?*

Ἄπωθεν. [Al. ex. addit, series. Lyc. 430.]

Ἀπῴκισε Od. *μ'*. 135.

Ἀπώλεσαν Il. *ψ'*. 280.

Ἀπωνηθήσεται, πιπράσεται.

Ἀπώσατο Il. *ω'*. 508.

* *Ἄπωστος* series. Herod. 29.

Ἄρι extra suum locum, ubi iterum habes.

Ἆρ Il. *η'*. 400. *σύνδ.*

Ἀράβησεν Il. *δ'*. 504.

Ἀράβιος ἄγγελος . . *παρὰ,* Zen. *περὶ. μετῆκται,* Zen. *εἴρηται δὲ ἐπὶ.* Versus autem sic, opinor, concinnabatur, ut est apud Stephanum, *Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.*

Ἄραβος Il. *κ'*. 375.

Ἀραβύλαι corrupte pro *ἀρβύλαι* v. *ὑποδημάτων διάφορα* vel *ἀδιά.* v. *Ἀρβόν.—ὑπαὶ τῆς ἀρβύλας λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,* Æsch. Agam.

Ἀράβῳ, ψόφῳ. Ἀραβῶνι ut scr. Su[id]. (pro *Ἀρραβῶνι*) *ἐνεχύρῳ, μνήστρῳ.* v. *Μνῆστρον.*

'Αράγειν corrupte pro ἀράσσειν.

* 'Αραγμὸς Æsch. 75.

'Αραδεῖ H. St.

'Αράδηται, κεκίνηται H. St. v. Erot. in ῎Αραδος.

'Αράδους. ἴσ. 'Αραίας, ut p.p. sc. ἀραίας βλαβερὰς, ἀραιὰς λεπτάς.

'Αραίας . . . 'Αλκμαίωνι Cas. et Meurs. [Al. ex. Eur. 166.]

'Αραιῇσι Il. π'. 161.

* 'Αραιθυρέη Il. β'. 571. Steph. Pind. Sch.

'Αραῖον, ὡς τὸ, 'Ο πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖος μοι νέκυς.

'Αραιαὶ ε. μ. τ. ἀσθενοῦς, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. Il. σ'. 411. Od. κ'. 90.

* 'Αρὰμ v. 'Αβράμ.

'Αραιότερος, βαρύτερος Etym.

'Αραντίσιν, 'Εριννύσι M.

'Αρανὶς ἔ. Μακεδ.

* ῎Αραρεν Æsch. 23. v. ῎Αρηρεν.

'Αράρισκε Od. ξ'. 23. περιήρμοζεν.

'Αρὰμ רם.

῎Αραρις. ἴσ. 'Αραῖος.

* 'Αραρὸς.

* 'Αραρότως. ἀ. π. ἁρμοζόντως ἀ . . δέδεται. v. ῎Αραρεν. Æsch. 336.

'Αραρῶς, ἀ. π. ἁρμοζόντως, α. ὅθεν καὶ 'Αραρὼς. ἴσ. ἀραρὼς, πάγιος Su[id].

'Αραρυῖαν Il. ε'. 744.

'Αραρυίας Il. γ'. 331.

* 'Αράσσει Æsch. 23.

'Αρασχάδες, τὰ περύσινα κ. H. St. f. περισσά.

'Αρᾶται Il. ι'. 240.

'Αράττειν, κρούειν κ. οἱ δὲ στραγγεύε.

'Αράνκιλις corrupte pro 'Αερία πόλις.

'Αράχνης. ἴσ. 'Αραχίδνα.

* 'Αραχνία Ammon.
* 'Αράχνου v. Steph. in 'Αναριάκη.
'Αράων Il. ο'. 378. . . ἴσ. ἱερείων.
'Αρβίνη, στέαρ. Scal.
* 'Αρβύλαι Eur. Bacch. 638.
'Αργαίῳ, ἀργῷ.
'Αργαλέη Il. μ'. 63.
'Αργαλέους Il. ξ'. 87.
'Αργᾶς. ποιητὴν νόμων μοχθηρῶν Athen.
'Αργεία σφύρα. Diogen. 2, 79. 'Αργεία φορά. ita Apostolius et Eust. Suid. 'Αργεῖοι φῶρες.
'Αργείη Il. β'. 161. [Addit al. ex. Schol. Pind. 445 a. b.]
'Αργείης. Poll. 'Αργεῖος -βόλου.
'Αργινόεντα Il. β'. 647.
'Αργειφόντης Il. π. 181. ὁ 'Ερμῆς.
'Αργείων Il.
*'Αργεμα. τὰ ἐπὶ Eust. 1430, 60.
'Αργεμώνη.
'Αργεννάων Il. γ'. 193.
'Αργεννῆς. ita scrib. Il. ζ'. 424.
'Αργεννῆσι Il. γ'. 141.
'Αργῆτι. Il. γ'. 419.
'Αργεννῶν Il. σ'. 529.
'Αργέσταο νότοιο Il. λ'. 306. Schol. . . μόνους. Gal. in 3 com. ad VI. Epidem. Hor. *Albus notus.*
'Αργέτι δημῷ, λευκῇ πιμελῇ Il. λ'. 817.
'Αργειφόντης . . λευκοφάντης . . . ηρεμος [εἰ] . . εἴρειν ἀνεμή.
'Αργῆτα κεραυνὸν Il. θ'. 133.
*'Αργιν ἔπεφνεν ὄφιν, vel 'Αργῆν ἔπεφνεν, ὄφιν. [Al. ex. ἴσ. 'Αργήστην. Æsch. 266.]
*'Αργιλλος in Epigr. apud Su[id]. σμηκτή.
'Αργιβοίαν, τὸν Β.
'Αργίλοφοι, corrupte pro ἀργέλοφοι Su[id]. Aristoph. 334.

'Αργιμήτας . . ταχυμήτης.

'Αργιόδοντος Il. κ'. 268.

"Αργιος. ἴσ. 'Αργίς. v. Cl. Al. 571 B.

"Αργιστα, an corrupte pro "Αρκυστα, aut "Αργις, τὰ.

'Αργιφὴς series.

'Αργὸς, μιλλὸς v. cogita.

"Αργος π. Il. π'. 208.

"Αργματα Od. ξ'. 446.

'Αργοὺς Il. α'. 50.

'Αργυρέα λιμὸς Epigr. l. 2. p. 186. ed. H. Steph.

'Αργυρέοιο Il. α'. 49.

'Αργύρεον Il. λ'. 31.

'Αργυρίτης . . καὶ 'Αργυρῖτις . . ἐναργύρων.

'Αργύρινον. Βοιώτιον Poll. l. 4. c. 2. sed vide Harpocr. et Su[id]. ἴσ. 'Αργύριον. v. 'Αργυροθήκη—'Αργύριον γραμματεῖον, ὃ κιβώτιον Harp.

* 'Αργυρογνώμονες Lucia. 123, 51.

'Αργυρόηλον Il. β'. 45.

'Αργυροθήκη, τὸ ἀργύρινον. v. 'Αργύρινον.

'Αργυροδίνην Il. φ'. 8.

'Αργυρόπεζα Il. α'. 538.

"Αργυρος . . deest numerus obolorum κδ.

'Αργυρότοξος Il. β'. 766.

'Αργύρου κοπίς.

'Αργύφεον Il. σ'. 50. [Al. ex. Emped. ap. Arist. de Resp.]

'Αργῶ . . . ἀργῶ.

"Αρδα. Galeno "Αρδας. Erot. "Αρδαλος ut ipse p.p.

'Αρδάλια v. 'Αρδανίαι.

"Αρδαλος v. "Αρδα.

* 'Αρδαλίδες Steph.

'Αρδανίαι. ἴσ. 'Αρδάνια. v. "Οστρακον et Πηγαῖοι. ἐμφανισμὸν, an ταφιασμόν?

'Αρδείας.

"Αρδεται.

*Ἄρδηττος, τόπος περὶ τὸν Ἴλισσον . . . ὅρκους.

*Ἄρδιας. v. Æschylum, sed videndus præcipue Corinthus in Ionica Dialecto. v. Σάγαρις. [Al. ex. Lyc. v. 63.]

Ἀρδμὸς, ποτισμὸς, ἐν ποταμῷ ὅθι τ' ἀρδμὸς ἐῆν Il. σ'. 521.

* Ἄρδις Æsch. sc. 52. Οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος.

* Ἄρδοι Steph. in Ἀρέθουσα.

Ἀρειὰς

* Ἄρειος π. Æsch. 285.

Ἀρείους (sic) π. Περσικάς.—Ἀρείσοιγε. l. Ἄρειοι γὰρ, vel Ἄριοι. v. Steph. in Ἄρια, unde Ἀρείας πώλους, Περσικάς.

Ἀρείφατον λῆμα, ἰσχ . . . ἐοικός. [Al. ex. Æsch. 293.]

Ἀρνοβόσκος. Sed v. Ἀρηνόβοσκος. ἀρὴν (Pollux) ἄρενος (Eust.) et ἀρῆνος Etym.

Ἀρέθουσα Od. ν'. 408.

Ἀρείη Il. ρ'. 431.

Ἄρειον Il. τ'. 56.

Ἀρείονα Od. υ'. 133.

Ἀρειθύσανοι series.

Ἀρείοσι Il. α'. 260.

Ἀρείφατον . . ἐοικὸς

Ἀρείων Il. β'. 707.

Ἄρεκτον Il. τ'. Schol.

* Ἀρεοπαγείτης Alciphron Epist. p. 363.

Ἀρέσασθαι.

Ἀρεσσάσθω Od. θ'. 398.

Ἀρέσθαι Il. η'. 203.

Ἄρ' ἔσθορε Il. μ'. 462. v. Ἀρήσθορεν.

* Ἀρεσόμεθα Æsch. 325.

Ἀρεσσόμεθα Il. δ'. 362.

Ἀρεστὴρ Etym. Eust. Suid.

Ἀρεστὸν, λυσίπονον.

Ἀρετᾷ Od. θ'. 329.

Ἀρετῶσιν Od. τ'. 114.

Ἀρὴ, ἐ. ἀράων ἀΐων Il. ο'. 378. [Al. ex. Æsch. 303.]

'Αρήγει Il. ο'. 42.

'Αρήγων Il. ε'. 507.

'Αρήγοντες. Puto Hesychium potius scripsisse 'Αρηγόνες, βοηθοὶ Il. γ'. 7.

'Αρηϊθόων Il. δ'. 280.

'Αρήϊα Il. ζ'. 340.

'Αρήϊος Il. β'. 698. Sed quare ἀλλαχοῦ. videtur glossa alicujus loci, in quo aliud aliquid significat.

'Αρηΐφατοι Od. λ'. 41. [Al. ex. 'Αρηϊφάτους οἱ θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι. Heraclitus apud Theodoretum 4, 600.]

'Αρηΐφιλος Il. γ'. 21.

'Αρημένος. β. Il. σ'. 435.

'Αρήνη Il. β'. 391.

'Αρήξειν Il. ε'. 833.

'Αρῆξαι Il. α'. 408. . . ἀπὸ

'Αρηξήνορα corrupte pro ῥηξήνορα. Il. η'. 228. Καὶ μετ' 'Αχιλλῆα ῥηξήνορα. α enim in fine vocis 'Αχιλλῆα attribuit initio vocis sequentis ῥηξήνορα, et ita exscribit.

'Αρηνοβοσκὸς v. 'Αρενοβοσκὸς . . . . ἐρηνοβοσκὸς Etym. ἐρηνοβοσκὸς, ὁ προβατοβοσκὸς, ἐν Τυροῖ β'. Σοφοκλῆς. At per duplex ρ scribendum et hic et apud Etymologum puto, et ita nostrum emendo: διά τε τοῦ ἐ καὶ τῶν β' ῥῶ, per epsilon sc. et non per ά, nec per simplex ut in 'Αρηνο. sed duplex ρ' vel ρῶν. v. Eust. 799. qui sub Lex. Rhetorico forte hunc locum respicit.

'Αρήρει Il. γ'. 338.

"Αρηος corrupte pro 'Αρήϊος.

'Αρήρασθαι corrupte pro 'Αρήσασθαι quod paulo post.

'Αρηρομένη Il. σ'. 548.

"Αρηρεν Od. ε'. 248. [Al. ex. (v. "Αραρεν) ap. Eurip. 158.]

'Αρηρὸς Il. λ'. 31.

'Αρηρότα Il. ο'. 530. [Al. ex. Eur. 184.]

'Αρήσασθαι Il. ζ'. 115.

'Αρήσῃ, εὔξῃ Il. ν'. 818.

'Αρήσθορεν. corrupte pro ἄρ' ἔσθορεν Il. μ'. 4. [Al. ex. ῎Αρηϊ θόρεν.]

῎Αρηται Il. μ'. 435.

'Αρήτηρα Il. α'. 11.

'Αρητήσιον Etym.

'Αρητὸν Il. ρ'. 37. Σ. Συνωνύμων ὑστέρῳ. Meurs. Ego lego Συνωνύμων ὕστερος. Sophocles non prior, sed posterior. Συνώνυμοι non sunt tragœdiæ, sed tragici. [Al. ex. v. Soph. 14. v. ῎Αρρητον.]

'Αρθεὶς Il. ν'. 63.

῎Αρθεν Il. π'. 211.

'Αρθμήσαντε Il. η.' 302.

῎Αρθμιοι Od. π'. 427.

* 'Αρθμὸν. ἴσ. ῎Αρθρον. Æl. Animal. 1, 17.

'Αρθμὸς series. apud Apollon. Etym. Syrianus in Aristot. Metaph. 101. Sch. Hom. ad Il. σ'. 521. et η'. 302. [Al. ex. Æsch. 28.]

'Αρμὸν v. Pollucem.

'Αρθρέμβολα . . . ἐξαρθροῦσιν.

'Αρθύσανοι . . ἀποσχίσματα. quid si ἄρ θύσανοι?

'Αρίγνωστοι vel γνωτοι -μένοι.

'Αριδείκετον Il. ξ'. 320. μεγάλως εὐπρεπῆ Schol. [Al. ex. Emped. apud Simplic. in Phys. 258 a. 52.]

'Αρίδηλον, ἔκδηλον, φανερόν.

'Αριδηλότατα.

'Αρίσβηθεν Il. β'. 838.

'Αριζήλη Il. σ'. 219.

'Αρίζηλον Il. β'. 318.

'Αριζήλως Od. μ'. 483.

'Αρίη corrupte pro ἀρειή.

'Αριήκοος.

'Αριὴλ, λέων Θεοῦ. Hier. *Ariel leo Dei.*

'Αριηπόλους.

'Αριθμηθήμεναι Il. β'. 124. Forte 'Αριθμηθήμεναι, ἀριθμῆναι. 'Αρθ. ἑ. φ. ἑ.

'Αριθμὸν ὁμ.

'Αρίκεσι. L. 'Αριήρεσι v. 'Αριηρέστερον.

'Αρικύμων, εὐσύλληπτος Varinus.

'Αριμάζει f. 'Αρθρίζει.

'Αρίμοις, Πιθηκούσαις, οἱ δὲ Ἄριμα ὄρος Κιλικίας. Il. β. 783. Schol. Steph. Eust. 346, 40. Est quidem Ἄριμος *simia* glossa Tyrrhenorum (supras. *Tuscorum*) Strabo l. 13. τοὺς πιθήκους φασὶ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι.

'Αριπρεπέα Il. θ'. 552.

'Αριπρεπὲς Od. θ'. 176.

'Αρίπικρον.

'Αρίσβη Il. β'. 836.

'Αρίσκος an corrupte pro ῥίσκος, an pro Ἄρσιχος? v. Ἄρριχος.

'Αριστέα . . πολέμῳ [Al. ex. apud Eurip. 557.]

'Αριστὴς an corrupte pro 'Αρτιεπής?

'Αρίστη Il. β'. 5.

'Αριστειραὶ

* 'Αριστεροστάτης Aristid. t. 3. 268 A.

'Αριστωτὺς

* 'Αρίστυλλος Aristoph. 22.

'Αριφραδέα Il. ψ.' 240.

'Αριφραδὲς Il. ψ'. 326.

'Αρίχα. ἴσ. 'Αρίγα Jan. Rutgers. Var. Lect. 3, 9.

'Αρκασκυνέη. 'Αρκ.

Ἄρκιον Il. β'. 393.

Ἄρκος. . . καὶ τὸ ζῶον, nempe ἀρκὸς Eust. 1535, 14.

'Αρκτεία . . τελετὴ, ἀρκτεύειν.

* 'Αρκύστατα Æschy. Eum. 112. καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων Ὤρουσεν. Soph. El. p. 143. Τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις Πέπτωχ' ὁ τλήμων.

῞Αρμα Il. ζ'. 39. et β'. 499.
Ἁρμαθεῖς . . κύκλῳ. ἴσ. κύπρῳ.
* Ἁρματροχίαι Ammon. in Ἁματ. Æl. Animal. 2, 37.
Ἁρματροχιὴ Il. ψ'. 505.
῞Αρμενον, φυάλιον M. Gl.
῞Αρμη v. Erot.
Ἁρμογλώσσας . . πάντα . ἴσ. ποίᾳ. v. Ἁρμόγλωσσον.
* Ἀρμοῖ Æsch. 43. Lyc. 106. v.
* ῞Αρμενα Pin. 80.
* Ἁρμαλιὰ Thom. Mag. in ῎Αιρω.
* Ἁρμάτειον μ. δ. δέ. v. Seld. Marm. p. 81. Eust. Il. χ'.
Ἁρμονίας σ. συνθήκας, σπ.
* Ἁρμῶ Erot.
῞Αρμωλα v. Ἁρμόγαλα.
Ἁρμονιάων Il. χ'. 255.
῎Αρνε Il. γ'. 246. προβάτω.
Ἀρνειὸς Od. ι'. 444.
* Ἁρνευτῆρες Lyc. 470.
Ἀρνεώνιον series v. Ἀρνορίη.
῎Αρνη Il. β'. 507.
Ἀρνύμενοι Il. α'. 159.
Ἀρνύμενος Il. ζ'. 446.
῎Αρνύσθην Il. χ'. 160.
* ῎Αρνυται λ. Soph. 234.
* Ἀρνωδαὶ 341 a.
Ἀρνὼν, φωτισμός. S. Hieron. de Locis Hebra. *Arnon, lumen eorum.*
Ἀρνυτὸς, ἴσ. Ἀρνευτὴς, εὔπνους. q[d] urinatores.
Ἀροάτους. ἴσ. corrupte pro ἀοράτους.
Ἀροίμεθα Il. ε'. 273.
῎Αροιο Il. δ'. 95.
Ἀροῖσιν v. Ἀροῦν.
῎Αροιτο Il. ε'. 3.
Ἀριστεύς. Ἀροϊστεὺς pro Ὀαριστύς.

*Ἀρον . τρυ.

Ἀροπάνοι. ἴσ. Αρτο . . Ἀλεξ.

* *Ἀρος. v. Οὐκ ἄρος.

Ἀρόσπακες series.

Ἀροτὴρ Il. ψ′. 835.

Ἀροτῆρες Il. σ′. 542.

*Ἀροτος, ἐνιαυτός. Soph. Trach. bis. τὸν μέν παρελθόντ᾽ ἄροτον 325. et rursum δωδέκατός τ᾽ ἄροτος p. 354. v. Eust.

Ἀρουραία θεά . . λαχανόπωλις v. Aristoph.

Ἀρουραῖοι . . . . Σοφοκλέους.

*Ἀρ᾽ οἴσῃ τρία; . . . . ὕδατος. resp. Cratini versum, qui extat apud Athen. l. 1. c. 23. v. Τρία καὶ δύο.

Ἀρούρης Il. ζ′. 195.

Ἁρπάγη, ἐξαυστὴρ Poll. l. 6. c. 13. et l. 10. c. 6. v. Ἐξαυστὴρ et Λύκος et Κρεάγρα.

Ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου Zenob. I. 3.

* Ἁρπαλίζομαι Æsch. 296.

Ἀρπαλέως Od. ζ′. 250. . . προθύμως . . καὶ Κερδέων ἀρπ. Od. θ′. 164.

*Ἀρπη v. suo loco. [Al. ex. Æl. Animal. 2, 47. v. *Ὀρπαξ.

Ἁρπέζας, τείχη. v. Nicandrum. κλιμ.

*Ἀρπετον, ἀκόμιστον. *Ἀρπη . . . ἢ ἰκτῖνον ὥς τινές. Schol. Hom. Il. τ′. 350.

Ἀρπίαθος H. St.

*Ἀρπισσαι. v. Ἁρπέζας.

*Ἀρπυιαι Od. α′. 241.

Ἀρράβακα, ἀρραβάσσειν v. Eust.

Ἀρραβὼν, πρόδομα, καὶ μνῆστρον. v. Ἀραβῶνι.

Ἀρραγὲς . . . ἴσ. Σ. Σατυρικῷ sc. vel

Ἀρ ῥαθάγησε. v. Ῥάθαγος.

Ἀρράσσει.

Ἀρρενόπαιδες Eust. 1490.

'Αρρήδην.

'Αρρενικὸν Salm. 1155. v. Eust. et ipsum in Ἑλίχρυσος.

'Αρρήκτοις Æsch. 21.

"Αρρηκτον, σ. ἰ. ἀραγές.

"Αρρητον . . . Σίνωνι.

'Αρρηφόρια . . . 'Ερσηφόρια v. H. St.

*"Αρριχος v. Μύρσος.

'Αρροθεῖ series.

'Αρροθῆ series. Sed cogita. nam forte "Αρροθος pro Τάρροθος Lyc. [In al. ex. "Αρροθος corrupte pro Τάρροθος.]

"Αρρυ, ἑ. κωπηλ.

'Αρρυομεῖ. v. 'Αρυσμεῖ. Vel igitur 'Αρρυσμεῖ leg. vel 'Αρρυθμεῖ.

'Αρρυσίαστον, ἀ. ἀνεγχυρ. H. St. q. [Al. ex. Æsch. 323.]

* 'Αρρὼξ Soph. Sch. 224.

*"Αρσαι.

'Αρσάκης, ὁ βασιλεὺς Su[id].

"Αρσαντες. Il. α'. 136. "Αρσαντες κατὰ θυμόν. Prior expositio quadrat τῷ"Αρσαντες. Posterior etiam κατὰ θυμὸν respicit. v. Sch. et Etym.

* 'Αρσέων Psal. Lex. Arm.

"Αρσαντες Il. α'. 136. "Αρσαντες κατὰ θυμόν. Prior expositio quadrat τῷ "Αρσαντες. Posterior etiam κατὰ θυμὸν respicit. v. Sch. et Etym.

* 'Αρταῖοι v. Steph. in 'Αρταία.

'Αρτάκη, πολίχνιον.

'Αρτακίη κρήνη Od. κ'. 108.

* 'Αρτάνη Æsch. 306. Sch. Soph. 202.

*"Αρταμος Lyc. v. 236.

"Αρτι μάγεν. l. "Αρ τμάγεν. Il. π'. 374. Expositio est τοῦ τμάγεν. v. Τμάγεν. "Αρ τμάγεν, διεχωρίσθησαν.

'Αρταμοῦσιν, ἐσθίουσι. Eurip.

Ἀρτάς. Thucydides opinor, nihil tale. Forte Herodotum voluit.
Ἀρτεμὲς
Ἀρτεμέα Il. έ. 515.
Ἀρτεμέονται series.
Ἄρτεμις ἀρμενία. Ἡ Ἔφεσος Ἀρ.
Ἀρτηρίαι, τὰ πνεύματος ἀγ. Etym.
Ἄρτια Il. έ. 326.
* Ἀρτιάζειν Aristoph. 56.
Ἀρτίγονος. v. Ἀρτίτονος. aliud est enim ἀρτίγονος. [Al. ex. apud Eur. 556. Ἀρτίγενυς.]
* Ἀρτίδακρυς ap. Eurip. 175.
Ἀρτιεπὴς Il. χ΄. 281. ἀπηρτισ. [Al. ex. Pind. 52.]
Ἀρτίμπασαν Herod. 152, 2.
Ἄρτημα. at apud Su[id]. Ἀρτυλία, ἡ διαθήκη. v. Ἀρτύλια et Ἄρτυμα.
Ἀρτηνεστέραν. l. Ἀρτεμεστέραν.
* Ἀρτίκολλα Æsch. 79.
Ἀρτιπλακέες, πλανῶντες.
Ἀρτίπος Il. ί. 501.
Ἀρτίπουν. ὑγιεῖς Su[id].
* Ἀρτίπους Plut. M. 376 C.
Ἄρτιφος, ὀρίγανον.
Ἀρτίφρων Od. ώ. 260. [Al. ex. Eurip. Iph. in Aul. p. 376. Medea 157.]
* Ἀρτίως Amm.
Ἄρτοι πίονες, οὗτοι.
Ἀρτόπωλος, ὁ πιπράσκων. v. Su[id].
Ἄρτος, βόλος τις καὶ Su[id].
Ἀρτύες. v. Ἀρτὺν et Ἄρτυνος.
Ἀρτύνει Od. δ΄. 771.
Ἀρτύναντες Il. μ΄. 43.
Ἀρυβάσσαλον . . φλάσκων, φλάσκων Meurs. Gloss.

'Αρυέτω, ἀντλείτω.

'Αρυσάμενος.

'Αρυσμίη.

'Αρυστίχους Aristoph. 341. τοὺς οἰνοχόους Sch. 'Αρυστὴρ . . . τὰ δὲ αὐτὰ καὶ τοιοῦτον . . ἔνθεν Athen. 424 C. . . . non ad 'Αρυστεῖς.

*Αρφα ערכה v. *Αρχα.

'Αρχαία φύσις, Erot. Hipp. passim.

* 'Αρχαῖον Dio Chrys. Olymp. p. 138. Æsch. 33. Tzetz. 84 a.

* 'Αρχαῖος Aristoph. 22.

'Αρχέλας Aristoph. 199. . . . τοῦ λαοῦ.

*Αρχευ Il. β'. 345.

'Αρχεύειν Il. ε'. 200.

'Αρχὴ Σκυρία. Diogen. Eust. 782, 52. v. Σκυρία δίκη.

'Αρχεῖα . . . χαρτοφυλάκια.

'Αρχὸς Il. α'. 144. [Al. ex. Pind. 188.]

'Αρχοὺς Il. β'. 493.

'Αρχύσωσι corrupte pro ταρχύσωσι. Il. η'. 85. v. Ταρχύσωσι.

*Αρχων. . . ἴσ. ἀρχόντων εἷς.

'Αρχώνης, ὁ προηγούμενος ἀρχολα.

'Αρωγὸς Il. δ'. 235.

'Αρώματα, ἀροτριώματα Sch. Arist. 478.

'Αρωμάτων, ἀροτριωμάτων, γενν. ad Eupolidis locum Sch. Aristoph. 478.

'Αρόσει, ἀρ. at ποτίσει, ἄρσει. v. *Αρσαι.

'Ας suspectum est, inquit H. Steph. Sed est ἀς pro ὡς, Dorice. v. *Ατα. [Al. ex. ἇς Pind. 101 a.]

*Ασαι Il. ε'. 289. et alibi. Alterum ᾆσαι ab ἄδω.

*Ασαιμι Il. ι'. 485.

'Ασαλαμίνιος Aristoph. 138. ἀπ. est expositio τοῦ ἀθαλάττωτος. οὐ κοινωνικὸς, vel κεκοινηκὼς τῶν [?] Σ.

'Ασάλγαν. ἴσ. 'Ασαλέαν Etym.

Ἀσάμινθος Od. θ'. 450. . . . εἰς ἔμβα.

Ἀσανέων πόλιν. ἴσ. Ἀφίδνας.

Ἄσαντος Æsch. Choëph. 420.

Ἄσαρον.

Ἀσάρωτον.

Ἄσβεστος Il. α'. 599.

Ἀσβοληθέν.

Ἄσειν Il. λ'. 817.

* Ἄσειρος Eur. 703.

Ἄσεκτος .. pro φιλοσ. φλυακογράφῳ.

Ἀσελγὴς, v. Κριὸς ἀσελγόκερως.

* Ἆσεν Od. λ'. 61. q[r].

Ἆσεν Od. λ'. 61.

* Ἄσεπτον. ἴσ. ἀσεβῆ Eur. Bacch. 888.

Ἀσσάριον καὶ λεπτόν . . . ἑξακισχιλιοστόν. v. Κοδράντης v. Τριάντος. v. Salmasium et Gronovium.

Ἀσημάντοις Il. κ'. 485.

Ἀσιὰς, ἡ κιθάρα δ. Plut. Moral. 1133 C.

Ἄσιν Il. φ'. 321. Etym.

Ἄσιον λειμῶνα Il. β'. 461.

* Ἄσις Steph. Ἀσία.

Ἀσίῳ Il. β'. 461. ἄσιν Sch. Steph. in Ἀσία.

Ἆσθμα Il. ο'. 241.

* Ἀσθμαίνων Æsch. 283.

Ἀσθμαίνων Il. ε'. 585.

Ἀσινῆ, ἀβλαβῆ. Ἀσίνη, πόλις. Il. β'. 560.

Ἀσεάτης. Ἀσέα ἐστι Steph. Σταδίους δὲ ὅσον πέντε ἀπὸ Ἀσέας τοῦ Ἀλφειοῦ μὲν ὀλίγον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, τοῦ δὲ Εὐρώτα παρ' αὐτήν ἐστι πηγὴ τὴν ὁδόν. Pausan. l. 8. p. 527.

* Ἄσκαλα Theocritus.

Ἀσκάλαβος, γαλεώτης Su[id]. Plin.

* Ἀσκαλαβώτου Aristoph. 92.

* 'Ασκαρίδες Erot. v. Σκαρίδες.

'Ασκελὲς, ἄγαν σκλ. Od. α'. 68. Sch. v. 'Ασκελές. Fieri tamen potest ut scripserit 'Ασκαλὲς secundum seriem. Su[id]. enim et Etym. in 'Ασκάλαφος. [Al. ex. Nicand. Plato 478, 35. ἀσκελὲς, ἄνευ σκελῶν, ut ἄπουν, ἄνευ ποδῶν.]

'Ασκαλιάζοντες corrupte pro 'Ασκωλ.

'Ασκάντης Aristoph.

'Ασκελέες Od. κ'. 463. .. τευόμενοι.

* 'Ασκέρα Lyc.

* 'Ασκεύοις Soph. Sch. 20.

'Ασκηθής. Il. κ'. 212.

'Ασκήσας Il. δ'. 110. vox Ionica Cor. 47, 21.

'Ασκήσασα Il. ξ'. 179.

* 'Ασκητής Erot.

'Ασκιρὰ series.

'Ασκολαβώτης.

'Ασκοπον p. 26. νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον 'Εχει περάνας.

'Ασκοπος Il. ω'. 157.

'Ασκὸν λήψ. Aristoph. Acharn. v. Schol.

'Ασκορδινωτὸς . . . τὰ μέλη ἐκτείνειν. v. Σκορδινᾶσθαι.

'Ασκουρῶτις an corrupte factum ex 'Αρκτοῦρος.

'Ασκωλιάζειν. [Al. ex. 'Ασκωλιάζεις Aristoph. 76. Æl. Animal. 3, 13.]

'Ασκωμα Aristoph. 265.

'Ασκῷ φλαυρίζεις. Prov. ex Diogen. κενῷ σώματι φλυαρεῖς. Eust. 1552. [Al. ex. Diog. Οὐκ ἀσκίῳ.]

'Ασμα, ᾠδὴ, ὕμνος, καὶ μ. ῳ.

'Ασμενοι Od. ι'. 63.

'Ασμένῳ Il. ξ'. 108.

'Ασμηκτον.

'Ασμόσσει. posterior interpretatio respicere videtur τὸ 'Ασθμάζειν.

Ἀσοῦρ חזור a forma orbiculari, ut Syri globum חזור hezur vel hizzur. Bochar. 819.

Ἀσπαίροντας Il. γʹ. 293.

Ἀσπαλιεὺς . . ἐπὶ τὸ, vel ἀπὸ τοῦ.

* Ἀσπαρίζειν Arist. de Respir.

Ἀσπαστὸν, ἐπιθυμητὸν Od. εʹ. 398. Schol.

Ἄσπερμος Il. υʹ. 303. ubi ἀφανὴς propter sequens ἄφαντος.

Ἀσπερχὲς Il. δʹ. 32. forte σχολαὶ (σχολαῖον.)

Ἄσπετος, λίαν πολύς Il. θʹ. 554. [Al. ex. Ἄσπετον, πολὺ, καὶ Ἄ. κ. et mox Plut. Vit. 383. C. πολὺς, Ἀριστοτέλης.]

Ἄσπετον κῦδος Il. γʹ. 373.

Ἄσπετος . . Ἀριστοτέλης. Plut. initio Pyrrhi 383 C.

Ἀσπιδὲς πεδίον Il. λʹ. 753. v. Δι' ἀσπιδέος.

Ἀσπιδιώτης, πολεμιστής. v. Ἀσπιδιώτας. Steph. ἀσπὶς ἴσ. Ἀσπιδίτης.

Ἀσπιδιώτας, πολεμιστάς Il. βʹ. 554.

Ἀσπίδι γιγνώσκων Il. εʹ. 182.

Ἀσπίνθιον.

Ἀσπιστάων Il. δʹ. 90.

Ἄσπιλος. series potius p. Ἄσπιστος.

Ἀσπληδὼν Il. βʹ. 511.

Ἄσπορον, ἄγονον.

Ἀσπουδεὶ, χωρὶς σπ. Il. θʹ. 512. Sch.

* Ἅσσα Herod. 11, 32.

Ἄσσιστα . . Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς.

Ἄσσον ἴτε Il. αʹ. 335.

Ἀσταγὲς

Ἀσταινεῖ. v. Ἀλασταίνει. Etym. Ἀσθαίνω. leg. Ἀσθενεῖ Jac. 5, 14.

Ἀστάνδης. v. Ἀσκανδὴς et Ἀσκάντης. 2da enim ad Ἀσκανδ. 3^{a} ad Ἀσκαντ. pertinet.

Ἀσταχύεσσιν Il. βʹ. 148.

Ἄστεγον τ. μ. ε. στέγην.

* Ἀστεῖος. Sc. Steph.

’Ἀστεΐζεσθαι.

’Ἀστεϊζόμενος, ὡραϊ.

* ’Ἀστεμφῆ Duris apud Steph. in ‘Ἔφεσος.

* ’Ἀστερίη de Creta Steph. ’Ἀερία. v. ’Ἀερία. De Delo Steph. Tzetz.

’Ἀστυκοὶ, οἱ ἀστεῖοι, καὶ Α.

’Ἀστέρ’ ὀπωρινῷ Il. έ. 5.

’Ἀστέριον Il. β΄. 735. [Al. ex. Steph. Tzet. 71. a. b.

’Ἀστερὶς Od. δ΄. 846.

’Ἀστερόεντα Il. ό. 371.

’Ἀστερόεντι Il. δ΄. 44.

’Ἀστερωπὸς Eur. Phœniss. [Al. ex. Eur. 701.]

‘Ἄστυ, ἡ πόλις, κυρίως ’Ἀθῆναι, vel οὐκ ’Ἀθῆναι μόνον. v. ’Ἀθηναία et Steph.

’Ἀστὴ ἐλαία. v. Πάγκυφος. Meurs. Cecrop. c. 22.

’Ἀστίβητοι οἶκοι, τὰ [Al. ex. Lyc. v. 121.]

‘Ἄστοιβον series, vel ‘Ἄστοβον. v. Στοβός.

’Ἀστοῖσι Il. λ΄. 242.

’Ἀστοιχείωτα.

* ‘Ἄστομος Plut. V. 1015 D.

‘Ἄστομος. Σοφοκ.

‘Ἄστονον, ἄπονον.

* ’Ἀστόξενοι Æsch. 313.

’Ἀστράβη . . . ὑποζύγια. [Al. ex. Æsch. 310.]

‘Ἄστρα, . ἀστέρας.

* ’Ἀστραβὲς Æl. Animal. 2, 11.

’Ἀστραβαλίζειν Etym.

’Ἀστράγαλον, τὸν σπόνδυλον Il. ξ΄. 466. Schol. Poll. l. 2. c. 4. §. 28.

‘Ἄστρα δὲ . . . πλέων ν. Il. κ΄. 252. quamvis sit et ibi varia lectio: quidam enim legebant πλείη. Schol.

* ’Ἀστραπὴ διαρ. Aristoph. 461.

‘Ἄστρεπτον, ἄπειστον.

* ’Ἀστροβολήτους Porphyr. in vita Plotini.

’Ἀστυλὸν . . . μηλίτιον H. St.

* Ἀστυταὶ, οἱ ἀστεῖοι.

Ἀστύτριψ . . . ἄγαν ἀναστρέφων.

Ἀσυνθεσία.

Ἀσύνορον.

* Ἀσυρῆ Sap. Sir. 23, 13.

Ἀσύφηλον Il. ι'. 643.

Ἀσφακέλιστον . . . σφακέλῳ H. St.

Ἀσφαλτῖτις . . ἐρυθρὰ, νεκρὰ Salm. 577.

Ἀσφαλτώσεις Gen. 6, 14.

* Ἀσφάραγος Plut. M. 698 D.

Ἀσχαλάα, δυσανασχετεῖ Il. β'. 293. [Al. ex. Eurip. Iph. in Aul. p. 377. ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσί τ' ἀσχαλᾶν. v. Ἐσχαλάα. Æsch. 48.]

Ἀσχαλόωντα Il. χ'. 412.

Ἀσχέδωρος . . . Ἰταλιώταις Eust. 774, 24. Athen. 402 B.

* Ἀσχήμονα Ar. Phys. 15, 2.

Ἀσχημονεῖ.

Ἄσχολος, σχ.

* Ἀσώδης Æsch. 300.

Ἀταβέες. ἴσ. corrupte pro Ἀταρβέες.

Ἀταβυρία, ἡ Ῥόδος π. Plin. l. 5, 31. *Atabyrium mons Rhodi.* Steph. Pind. 71.

Ἀταλὰ Il. σ'. 567.

* Ἀτάλαντον Arat. p. 3.

Ἀτάλλει . . . σκιρτᾷ Il. ν'. 27. Soph. Aj. p. 33.

Ἀταλάφρονα, νήπιον, ἀπ. Il. ζ'. 400. Sch.

Ἀτὰρ οὐ τέλος Il. ι'. 56.

Ἀταρπιτὸς, ἀ. ὁ ἄτρεπτος Il. σ'. 565.

Ἀταύρωτος . . . ξευχθῆναι.

Ἄτεγκτοι, ἄβροχοι.

* Ἄτεγκτος Lucia. 180, 32.

Ἀτειρὴς Il.

* Ἀτέκμαρτον Pin. 66.

'Ατεμβόμενος Il. λ'. 704.
'Ατέμβονται Il. ψ'. 445.
'Ατενὴς . . . τὴν ὄψιν συντ.
'Ατέοντα Il. υ'. 332.
'Ατέραμνον . . . τέρεν. [Al. ex. Æsch. 28.]
*Ατερ ἥμενον Il. α'. 498.
*Ατερθε. [Al. ex. 'Ατέριγε. ἴσ. *Ατερ γε, vel *Ατερθε. Æsch. 330.]
'Ατερήσιον series. v. 'Αετήσιον. v. 'Ατετῶς et 'Ατίτηστον.
* 'Ατέρμονες Eur. Hec. 926.
'Ατετῶς. v. 'Ατίζει.
* 'Ατεχνῶς Ammon. Aristoph. p. 10. v. Τέχνη.
* 'Ατηρὸν Æsch. 48.
* *Ατης λόφος. Apollod. Bibl. l. 3. p. 179. Steph. in *Ιλιον. Eust. *Ατης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων Lyc. v. 29. Tzetzes.
'Ατίζεις, ὑπερ.
'Ατίζων Il. υ'. 166.
* 'Ατιμαγέλας. Pind. Sch. 339 a. v. Μονοψάδης.
*Ατιμος. ἴσ. 'Ατίμητος Il. ι'. 644.
'Ατιμοτάτη Il. α'. 516.
*Ατιν' οὐ, ἅτινα οὐ Il. α'. 289.
'Ατίταλλον Il. ξ'. 202.
'Ατίταλλε. ἠγ. . . ἔτ. Il. ε'. 271. [Al. ex. Pind. 352. Cl. Al. 267 D.]
* 'Ατίτας 268. Æsch.
'Ατίτηλα Il. ω'. 60.
*Ατης λόφος.
*Ατιτος Il. ν'. 414.
*Ατλας . . . πόλων.
* 'Ατλητεῖ, ἀγωνιᾷ Soph. p. 160.
* *Ατμενον Ammon. in θής.
* *Ατοπα Philostr. 260 A.

*᾿Ατρακτος Soph. 384. Lyc. v. 40.

'Ατραυμάτιστον . . ἄτμητον.

'Ατόπαστον . . . ὑποτοπῆσαι.

'Ατραπίζειν.

'Ατρείδα δὲ Il. α'.

'Ατρείδαο Il. α'.

'Ατρείδης Il. α'.

* 'Ατρέμας Aristoph. 108.

*᾿Ατρεστον Æsch. 36.

'Ατρίζεται, πήνεται. Salm. Insc. p. 166.

᾿Ατρομον Il. ε'. 126.

᾿Ατροπον.

'Ατρυγέτοιο Il. α'. 316. [Al. ex. Pind. Sch. 433 b.]

'Ατρυτώνη Il. β'. 157.

᾿Αττα τινα, ὀλίγα τινά.

᾿Αττα.

'Αττιίραγος. Eust. ex Athen. 1635, 31. ψίχας.

'Ατύζεσθαι.

'Ατυζηλὸν ita scribendum notat schol. Apoll. Arg. p. 115.

* 'Ατυζόμενος Eur. 505. Pind. 189.

Αὖα Od. ε'. 240.

Αὖ Il. α'. 459.

* Αὐγάζομαι Lycoph. v. 147. Soph. 381.

Αὐγειαὶ Il. β'. 532.

Αὐδηέντων, τῶν λόγον. Od. ζ'. 125. [Al. ex. Eur. 154.]

Αὐδήεσσα Od. ε'. 334.

Αὐδήσας Il. ε'. 786.

* Αὖελλαι Æolice.

Αὖε ψ. μ. ἐφώνει. Il. λ'. 461. Sed v. Schol. ad Il. ν'. 51. [Al. ex. Æsch. 72.]

Αὖ ἐρύοντα Il. θ'. 325.

Αὐθάδες.

Αὖθι. ἐπὶ τόπου Il. α'. 492. Schol.

Αὖθι μένων Il. α'. 492.

Αὖθις . . . εἰ μὲν καὖθι μένων Il. ι'. 412. αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα Il. μ'. 111. unde igitur ἀνέρας.

Αὐθρίζειν series.

Αὐθωρὶ, συντόμως.

Αὐίαχοι Il. ν'. 41.

Αὔλαρος. v. Αὔλουρος. forte Dorica vox est.

Αὐλῆς, ἐπαύλεως. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ Il. λ'. 773. Schol. v. Χόρτος. λέγουσιν. αὐλῆς τῆς.

Αὐλῆς Il. ε'. 138. Steph. in Αὐλή.

Αὐλιζομενάων Od. μ'. 265.

Αὖλιν κ. ε'. Il. ι'. 234. v. Steph. in Αὐλή.

Αὐλὶς . . . ἡ Κίλλα ὡς Δίδυμος, ὅθεν.

Αὐλὸν Il. ρ'. 297.

Αὐλωλάζειν . . συρίσσειν.

Αὐλὼν

* Αὐλῶνες Pind. Sch. 258. a.

Αὐλώπιδι, στενῇ Il. ε'. 182.

Αὐλῶπις, εἶδος περι. Il. λ'. 353.

Αὐλωτοὶ φιμοὶ,

'Αὖξας.

Αὖον Il. μ'. 160.

Αὕονα, αὖον.

'Αὔπνους Il. ι'. 325.

ῦ

Αὖσαι Od. ι'. 65.

'Αὒσάντων Il. β'. 334.

Αὖσος, ἄλσος, ut Αὔμα, ἄλμη. Αὐκὰν, ἀλκήν.

'Αὒσταλέος Od. τ'. 327.

Αὐτάγρετα Od. π'. 148.

Αὐτάδης, αὐτὸς ἀφ'.

Αὐτάγετοι . . . 'Αλκμήνῃ.

* Αὐτάγγελοι Soph. 394.

Αὐτὰρ ἔπειτα Il.

Αὐτόγυον Hesiod.

'Αὖτευν Il. μ'. 160. [Al. ex. Æsch. 80.]

'Αὐτὴ .... ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. Il. ξ'. 60. ... ἀϋτῇ Il. λ'. 801.

Αὐτῇ κεν γαίῃ Il. θ'. 24. Schol.

* Αὐτίκα Aristoph. an p. 10.

'Αϋτμὴ Il. ι'. 605.

'Αϋτμένα Il. ψ'. 765.

'Αϋτμένος, ἴσ. (sic)

Αὐτοβοεὶ 154 a (sic)

* Αὐτογενὴς aliter Æsch. 300.

* Αὐτοδάξ Arist. 456.

Αὐτὸ δείξει Plato in Theæteto.

Αὐτόδιον Od. θ'. 449.

* Αὐτόετες Od. γ'. 322. Æl. de Animal. 1, 11, 59.

Αὐτοὶ χελώνας ἔσθεθ', Des, οἵπερ εἵλετε ... ἀνασπάσαντες ... παριοῦσιν. Zen. et Diogen. Reliqua desunt.

* Αὐτοκάβδαλα Aristot. Rhet. 128, 1. 145, 25.

Αὐτόκαρνος ... κάρνη. v. Κάρνη.

Αὐτοκασίγνητος Il. β'. 706.

* Αὐτόκλητοι Æsch. 265.

Αὐτοκτίστους.

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοί Zenob.

Αὐτόμοιρος.

* Αὐτομόλως Aristoph. 76.

Αὐτονυχεὶ Il. θ'. 197.

Αὐτοξενεῖν.

* Αὐτόξυλον ... ξύλινον. Soph. 374.

* Αὐτόπρεμνος Soph. 227. Æsch. 274.

* Αὐτόσσυτος Æsch. 265.

* Αὐτόστολον Soph. 391.

Αὐτόσυτον ... Σκυρίοις Meurs.

Αὐτοσχεδίῃ Il. ο'. 510.

Αὐτοσχεδὸν Il. ή. 273.

Αὐτόταγον series.

* Αὐτοῦ Il. ί. 461.

Αὐτοῦ ἐνευναῖον Od. ξ'. 51.

Αὐτόχειρ, φονεύς.

* Αὐτόχθων Eur. 687.

Αὐτοχόωνον Il. ψ'. 826.

* Αὐτώδης q^r^. q^d^. αὐτώρης apud Pind. Sch. 239 b.

Αὔτως . . . Αὔτως γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν Il. β'. 342. -τως, φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως. Od. π'. 143.

* Αὐχήεις Rianus apud Steph. χαῦνοι.

Αὐχὴν Od. κ'. 559.

* Αὐχμηρῷ 2 Pet. 1, 19.

* Αὐχμῶντα Aristoph. 8.

* Αὐχμὼς Aristoph. 58.

* Αὐὼς pro ἠὼς Sappho. Æolice. Pind. Sch. 205. v. Ammon. in Ἄρτι.

Ἀφαγνίσασθαι, καθιερῶσαι Su[id].

Ἀφαδίαν, τὸν πολεμικὸν νοῦν. ἴσ. v. Etym.

Ἀφαία ἡ δ. καὶ Ἄ. Author deest.

Ἀφαιάσαι. ὁ αὐτὸς. forte Eupolis. Ille certe citatur in Ἀφαδία ab Etym. [Al. ex. Deest nomen Tragici.]

* Ἀφαίρεμα LXX.

Ἀφαιρήσασθαι Il. α', 161.

Ἀφαιρεῖται Il. α', 182.

Ἀφαιροῦνται, ἀφ. series [sic puto.]

Ἄφαλον Il. κ'. 258.

Ἀφάμαρτεν Il. θ'. 119.

Ἀφαμαρτοεπὴς Il. γ'. 215.

Ἀφανδάνει Od. π'. 387.

Ἄφαντον Soph. Philoct. Su[id]. [Al. ex. Pind. 402 b. Lyc. v. 195.]

Ἀφάνναι. Scal. ἧς. πόρρωθεν, ut sit vocis explicatio. q̄ in Attica locare volunt (sic) Hesy. sed v. Steph. et Zenob.

῎Αφαρ Il. α΄. 349. εὐθέως ἢ ῥαδίως Etym. ex voce sequenti. [Al. ex. Rianus apud Steph. φυλλοῦς.]

῎Αφαροι, ἀνείματοι.

* ῎Αφαρον. v. Φαροῦν, et Φαρῶσαι, et Etym.

* Ἀφάρτερος Dionysius apud Steph. Κάσπειρος.

Ἀφαρώτατος. v. Heraclidem ad Alleg. Hom. p. 392.

* Ἀφασία. Eur. Iph. in Aul. 375. ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.

* Ἀφάσσειν Lyc. v. 114.

Ἀφαυρότατος Il. ο΄. 11.

Ἀφαυροῦ Il. η΄. 235.

Ἀφαυρότερος Il. η΄. 457.

῎Αφαψαι, σύνδησον. ἴσ. Prov. 3.

* Ἀφέδρῳ Ezech. 18, 6. Lev. 15, 19.

Ἀφεῖλε Od. ξ΄. 455.

Ἀφελῆ πεδία, Aristoph. Equit. de Cratino.

* Ἀφελὴς Poll. male Pet. ad Leg. Att. p. 7.

῎Αφενος Il. α΄. 171.

Ἀφέξεαι Il. μ΄. 248.

Ἀφέξομαι Od. τ΄. 489.

Ἀφέρεμα pro ἀφαί.

* ῎Αφερτος Æsch. 264.

῎Αφεσιν, ὕσπληγγα.

῎Αφεσις, ἀπόλυσις.

Ἀφέστατε Il. δ΄. 340.

Ἀφ' Ἑστ. . . μετήνεκται . . δρωμένων. [Al. ex. Pind. Sch. 428 b.]

Ἀφέτην Il. λ΄. 641.

῎Αφετοι, οἱ ἱεροὶ βοές καὶ [Al. ex. Eur. Ione v. 822. Æsch. 45.]

Ἀφῆκεν Il. κ΄. 372.

Ἀφήμενος Il. ο΄. 106.

Ἀφήτορος Il. ι΄. 404. Strabo 420.

* ῎Αφθα Erot.

῎Αφθιτον Il. β΄. 46.

'Αμφιγύοισιν ἔγχεσι Il. ν'. 147. Od. ω'. 526.

"Αφιδνα. Steph. τῆς Λεοντίδος.

'Αφιδρὸν series.

'Αφίει Il. α'. 25.

'Αφ' ἱερᾶς. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.

'Αφικάνει Il. ζ'. 388.

'Αφίκετο Il. σ'. 395.

'Αφικτὸν v. "Αθικτον.

* 'Αφίκτορα Æsch. 299.

"Αφικτρος, (ἴσ. 'Αφικτὸς suprasc.) Dunæus legit "Αφιτρος, *extorris*, ἀνέστιος, φιτρὸν enim *torrem* seu *titionem* appellat Lycophron, ad Lysiam 133. v. Φίτρον. Sed l. "Αφικτος. Est enim Æolice pro "Αθικτος, v. ut θλίβω, φλίβω· θὴρ, φήρ. θλᾶν, φλᾶν.

'Αφίλης corrupte pro ἀφελής. [Al. ex. 'Αφελὴς, Poll. male Pet. ad Leg. Att. p. 7.]

* "Αφλαστον Lyc. v. 26.

'Αφίξεται Il. σ'. 270.

"Αφιπποι . . . ἱππικῶν.

"Αφλαστον Il. ο'. 717.

'Αφλοισμὸς Il. ο'. 607.

* "Αφοδος Aristoph. 68.

'Αφοίβατον, ἀκ. [Al. ex. 'Αφοίβαντον, ἀκάθαρτον. Æsch. Eumenid. 237. οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα.]

'Αφοισμὸς v. 'Αφλοισμός. [Al. ex. corrupte pro 'Αφρισμός.]

* 'Αφορμὴ Eur. 158.

"Αφοροι.

'Αφορολόγητον.

'Αφοσιούμενος, πληροφορῶν . . . ὁσίαν Su[id].

'Αφοσιοῦν, καθαίρειν.

'Αφωσιωμέναι v. 'Αφωσιω.

'Αφραίνεις Il. η'. 109.

a a o
'Αφραίνοντι, παρφρον, vel παρνοῦν.

'Αφραδέες Od. λ'. 475.
'Αφραδέοντι Il. ι'. 32.
'Αφραδέουσι Od. η'. 294.
'Αφραδέως Il. γ'. 436.
'Αφραδίῃ Il. β'. 368.
'Αφραδίῃσι Il. η'. 122.
*Αφρακτος, ἀφύ. (Soph.) p. 59. ἄφρακτος τῶν φίλων. v. Su[id]. Ita ἄφρακτος usurpat Aristoph. 525. Dionys. Hal. ad Thucyd. τὸ δὲ ἄφρακτον ἀντὶ τοῦ ἀφυλάκτου.
*Αφρεον Il. λ'. 282.
'Αφρήτωρ Il. ι'. 63.
'Αφροδίτη ψίθυρος. explicatio deest. v. Harp. et Pausan. ap. Eust.
'Αφροδίσιος . . ἐϋστεφάνου τ' 'Αφροδίτης Od. θ'. 267. . . . καὶ ἐκλελάθοιντ' 'Αφροδίτης Od. χ'. 444.
'Αφρὸς, ἀφύα. v. 'Αφύων τιμή.
'Αφεδρύνεσθαι. L. 'Αφυδρύνεσθαι vel 'Αφυδραίνεσθαι, ἀπορραίνεσθαι. Eur. Ione p. 672. v. 59. καθαραῖς δὲ δρόσοις 'Αφυδρανάμενοι, στείχετε ναούς.
'Αφύλλωτον v. Λεωπέτρα.
* *Αφυκτον Æsch. 330.
* 'Αφύλλου. Eurip. 'Ικέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς. Orestis verba.
'Αφύπνισεν.
'Αφύσγετον, συρφετόν. Il. λ'. 495.
'Αφυσσάμενοι Il. γ'. 295.
'Αφύσσαν v. 'Αφύστα.
'Αφύσσων Il. α'. 598.
'Αφυῶν τιμὴ, τὸ ἔλαιον.
'Αχαία. v. 'Αχιὰ. ἴσ. ἀγαθὴ, ἁ χαΐα. v. Χαΐα. v. Su[id].
'Αχαιΐδα γαῖαν Il. η'. 124.
'Αχαιΐζειν.
'Αχαΐναι v. Salm. v. Σπαθάνης. v. Sch. Apollon. 181.
'Αχαίνει σ. παίζει.
'Αχαιοὶ Il. α'. 22.

'Αχαιοῖς Il. α'. 2.

Ἄχαζ Reg. 2. 16, 1. S. Hieron. *Aoz, continens aut apprehendens.*

'Αχάλκευτα τρύπανα, Salm. 180. [Al. ex. v. Jos. Scaliger. ad Festum p. 70. v. Φρύγιος.]

'Αχάνας Aristoph. Achar. 266. Sch.

'Αχάριστα Od. θ'. 236.

'Αχαρίστερον, α, Δόρπου Od. υ'. 392.

'Αχαρναὶ

'Αχαρνικοὶ ὄνοι, ἐ.

Ἀχεϊ προτραπέσθαι Il. ζ'. 336.

* 'Αχείματος Æsch. 305.

* 'Αχελῶος v. Macrob. Satur. l. 5. c. 18. Eur. Bacch. 625.

Ἄχεος νεφέλη Il. ρ'. 591.

Ἄχερδος, ἄκανθα ποιά· καὶ ἐθρ. Od. ξ'. 10.

'Αχερωΐς Il. ν'. 389.

'Αχεύων Il. ε'. 869.

'Αχειρὼ . . . Ὦπις.

* 'Αχῆνες. v. 'Αεχῆνες.

* 'Αχθήδονα Æsch. 22.

* 'Αχθεινὸν Eur. 195.

'Αχιὰ, v. 'Αχαία.

'Αχίλλειον πλάκα . . . εἰσὶ δὲ. [Al. ex. Pind. Sch. 362 a. Steph. Lyc. 188. εἰσὶ δὲ καὶ 'Αχιλλέως δρόμοι Lyc. 193.]

'Αχιλλείων Arist. 236. [a]κριθῶν. . . . ἔνιοι δὲ ad locum Aristoph. De spongia v. Eust. 749, 15. (648, 22.) Hippocr. 165, 19. v. Gal. Erot. et Aristoph. nominat et Sophoclem. Theophr. v. Bodæum.

'Αχλύμενος corrupte pro 'Αχνύ. ut p.p.

'Αχλὺν Il. ε'. 127.

'Αχλὺς Il. ε'. 696.

[a] κριθῶν n. b. suprascriptum est. In alt. exemplo sic Pearsonus: 'Αχίλλειον . . . 'Αχιλλείων. 'Αριστ. 'Ιππ. nempe Κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' 'Αχιλλείων ἀπομάττει. Deest expositio: sed forte λευκῶν huc pertinet. . . . τινὲς δὲ σπόγγον Eust. 749, 15.

'Αχνας ... ἀποβράσματα Il. ε'. 499.

'Αχνη ... φορέει Il. ε'. 499. Sch. [Al. ex. Μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην. Eur. Orest. v. Schol.]

'Αχνην ... γρ^αι δὲ καὶ Αἴχνη. Ita Hom. Schol. supra.

'Αχνη πυρὸς, ὁ καπνός. .. λίνου ἄχνη vel ὀθονίου. v. Erotianum.

'Αχολον ... δύναμιν ἔχον. Νηπενθές τ' Od. δ'. 221.

'Αχοῦσα.

'Αχρεῖον ἰδὼν (Il. β'. 269.) ψας, σκ. κ. δ. τ. ὄψιν. καὶ ε. τ. Πηνελόπης, 'Αχρεῖον δ' ἐγέλασσε Od. σ'. 162. [Al. ex. Eur. 157.]

'Αχρημοσύνη Od. ρ'. 502.

* 'Αχρήμων Eur. 162.

* 'Αχώρους. ἴσ. 'Αχόρους. series. Æsch. 324.

'Αχρις ἀπηλοίησεν Il. δ'. 522. π. ἀπέκοψεν. [Al. ex. v. Ammon. v. 'Απηλλοίησεν.]

'Αχρι Od. σ'. 369.

'Αχυρμιαὶ Il. ε'. 502.

'Αχώρατον. ἴσ. 'Αχῶρα, τὸν ἀχῶρα sc. ab ἀχώρ, ut Etym. 'Αχῶρα, ἀρσενικῶς. v. Erot. et Gal. sæpius. Vel 'Αχῶρα τὸν, ὡς ἰχῶρα. Su[id]. Ety. ἴσ. τὸ πιτ-τυρῶδες Su[id].

'Αψάμαθον, ἄψαμμον.

'Αψασθαι, ἀναφθήσεσθαι. 'Αψασθαι χλωρός περ ἐών. Od. ι'. 379.

'Αψάσθην, ἐπελάβοντο. χειρῶν δ' ἀψάσθην Il. κ'. 377.

'Αψ ἀπιὼν Il. κ'. 289.

'Αψεα Od. δ'. 794.

'Αψελὲς corrupte pro 'Αφελές.

'Αψῖσι, συν. ἀψῖσι λίνου (Il. ε'. 487.) ἅμμασιν α. τ. σ. Schol.

'Αψ ἴτω.

'Αψορρον Il. δ'. 152.

'Αψορρόου Il. σ'. 399.

'Αψυθὲς

* ''Αψυχος Æsch. 72.

* 'Αψῶ Æsch. 270.

'Αώλυτον videtur corruptum pro ἀόλλυτον.

* 'Αὼν Athen. 321 d.

* 'Αωρία Antipho 115, 18.

''Αωροι Od. μ'. 89. [Al. ex. Æsch. 295.]

''Αωρτο Il. γ'. 272.

''Αωτον Il. ι'. 657. [Al. ex. Æsch. 325. Pind. 3.]

'Αώτου θεσπεσίοιο Od. ι'. 434. .. ἄνθος τοῦ ἐρίου Schol.

'Αωτεῖς Il. κ'. 159. ἀπαν. κοιμᾷς.

[Folium unum aut plura h. l. avulsa sunt. Pertinent seqq. ad v. Βαβύρτας. Vide Pearsonum infra p. 144.]

-risui habitus sit, grave bellum Messeniis conflatum est. Ex hoc scommate, ut opinor, orta est quasi proverbialis locutio, ut quem subsannare vellent aut risui habere *Babyrtam* nominarent. Βαβύρτας itaque *homo ridiculus*. Lego itaque cum impresso codice, Βαβύρτας, ὁ παράμωρος.

Βάγος. κλάσμα ἄρτου. Totum ita distingue et lege: Βάγος, κλάσμα ἄρτου ἢ μάζης, καὶ βασιλεὺς, καὶ στρατηγός. Λάκωνες. Βάγος, inquit, *frustum est panis aut mazæ*, recte. β enim nihil aliud est quam spiritus Doricus seu Laconicus. ἄγος autem ab ἄγω *frango*, ut ἀγὴ ἄγμα et ἀγμὸς, quid aliud est quam *fragmentum* aut *frustum defractum?* Hes. alibi ''Αγος, κλαῦσμα. Legimus, κλάσμα. Grammatici ἠγαλέην deducunt παρὰ τὸ ἄγος, ὃ σημαίνει τὸ ῥῆγμα, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάω, (non κλάνω ut perperam apud Etym. editum est.) Βάγος itaque paroxytonum recte κλάσμα ἄρτου ἢ μάζης dicitur. At quæ sequuntur ad Βαγὸς oxytonum pertinent; nam ab ἄγω *duco* ἄγος *dux*, ut a τάσσω

ταγὸς, et ab ἄρχω ἀρχός. Hesy. Ἀγὸς, ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός. Laconice Βαγός. Non igitur miles est, sed dux militum, παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους, ut vetus Homeri Scholiastes. Describitur enim Idomeneus Cretensium rex Il. γ'. Ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται, ubi notante Eustathio ἀγοὺς τοὺς ὑπὸ βασιλεῖ στρατηγοὺς λέγει. Male igitur scribebatur ante στρατιώτης, et recte a nobis reponitur στρατηγός: et ut Hesy. ante, Ἄγος, κλάσμα, ἀρχηγὸς, ita hic, Βάγος, κλάσμα, στρατηγός.

Βάδος, ὁ καὶ βάτος. Paulo post, ὃ καὶ βάτος, recte. S. Hieron. in Ezech. xlv. 1. *Decima pars Cori in speciebus liquidis vocatur Batus sive Vadus.* Est autem Hebræorum mensura בַּת quam LXX satis inconstanter, nunc μέτρον aut μετρητὴν, nunc χοέα aut χοίνικα, nunc κοτύλην aut κεράμιον transtulerunt, reliqui autem interpretes voce Hebræa terminatione Græca, βάτον. S. Hierony. in Is. V. 10. *Pro* κεραμίῳ *i. laguncula, quam soli LXX transtulerunt, omnes alii Batum interpretati sunt, quod Hebraice dicitur* בַּת. Græce autem et βάδος et βάτος et βάθος dicebatur. Quæ sequuntur de numero sextariorum non muto. Licet enim Josephus dixerit Bathum LXXII sextarios continere, habuit tamen Hesy. quem sequeretur, scilicet Epiphanium, qui diserte L sextarios continuisse tradit lib. de Mens. et Pond. ut et eum secutus Isidorus Orig. l. XVI. c. 25. Postrema autem verba ἤγουν δ́μη, vel ut paulo post, ἤγουν ὁλκὴν δ́μη, quæ significare videntur Bathum fuisse holcarum MMMMXLVIII, omnino vitiosa sunt. Certum enim est ne XXX quidem sextarios tot holcas æquare, nedum L, quot Bathus continere dicitur. Nam primo receptissima est veterum sententia unum sextarium XX uncias continere. Diosc.

ὁ ξέστης ἔχει λίτραν μίαν, γ° η'. Galenus l. I. de Compos. Med. ὁ δὲ ξέστης ἔχει μίαν λίτραν, καὶ ἡμίσειαν, καὶ ἕκτον, ὡς εἶναι τὰς πάσας οὐγγίας κ'. Neque aliter Rhemnius Fannius:

> Nam libræ, ut memorant, bessam sextarius addit,
> Seu puras pendas latices, seu dona Lyæi.

Sextarius itaque habet XX uncias, ergo L sextarii uncias M. At unaquæque uncia habet holcas VIII. ut et drachmas. Lib. de Mens. et Pond. Galeno ascriptus, ἡ γ° ἔχει δραχμὰς η', αἵτινες καὶ ὁλκαὶ λέγονται, ἡ δὲ ὁλκὴ, ἤτοι ἡ δραχμὴ, κεράτια ἔχει ιη'. L igitur sextarii continent 8000 holcas, sive drachmas. Quo computo facto, et veterum authoritate confirmato, non erit difficile corruptissimum hunc locum emaculare. Nam δ́μη non sunt pro totidem literis numeralibus accipiendæ, sed δμ̄ nihil aliud sunt quam abbreviatio τῶν δραχμῶν, et postrema litera η' numeralis est et millenaria, atque ita scribendum, ἤγουν δραχμαὶ ͵η. Ita igitur tandem totum concipiendum censeo: Βάδος, ὃ καὶ βάτος, ν' ξέσται, ἤγουν δραχμαὶ ͵η. i. e. Βάδος, quod et Βάτος dicitur, continet 50 sextarios, sive drachmas 8000.

Βαδελεγεῖ, ἀμέλγει. Anony. MS. Βαδελαγεῖ. Scripsisse Nostrum suspicor Βαδελγεῖ, idque corrupte pro Βαβελγεῖ. Ita sane Lex. MS. sub nomine Eudemi, Βαβελγεῖ, ἀμέλγει, opinor, recte. Ubi primum β spiritus est Doricus, seu litera Pamphyliorum; posterius autem ex μ factum, quod Græcis familiare, ut βέμβλωκεν et βέμλετο pro μέμβλωκεν et μέμλετο, ut βόρμαξ pro μύρμηξ, et ἐπιστοβέωσι pro ἐπιστομέωσι.

Βαδδὶν, βυσ. ἐνδ. εἰς ἱερέας. H. Stephanus legit εἰς ἱερείας, et vertit, *qua utebantur cum rem divinam facerent.* At ἱέρεια non est *sacrificatio* sed *sacrifica.* Observaverat hoc Herodianus apud Phrynichum: τὸ ἔργον σημαίνει ἡ ἰατρεία, καὶ ἡ ἀριστεία, οὐκέτι δὲ καὶ ἡ

ἱέρεια, ἱερωσύνη γὰρ τὸ ἔργον. Neque vero Βαδδὶν vestis est *ἱερειῶν*, sed *ἱερέων*. Βαδδὶν, *στολὴ ἱερά*. Su[id]. et Eud. scilicet כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ Levit. xvi. 4. sacra tunica ex lino facta. Quæ vox cum a duobus prophetis pluraliter usurparetur, בַּדִּים, Ezechielis interpres *ποδήρη* transtulit, Danielis autem vocem Hebræam Græcis literis expressit, *καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδὶν*, sive ut apud Theodoretum, *βαδιεὶμ*, ut et 1 Sam. ii. 18. *ἐφοὺδ βάδ*. Est autem בד *linum*, illudque candidissimum ac pretiosissimum, ideoque in sacris vestibus usurpatum. Recte igitur *βύσσινον ἔνδυμα* Hesy. dicitur, ut et Cyrillo simpliciter *βύσσινον*, nam et apud Samuelem a Targumo vertitur בוץ et 1 Paral. xv. 27. אפוד בד a LXX. redditur *στολὴ βυσσίνη*, et ipso Danielis loco [X. 5.], teste Hieronymo, *Pro lineis, quod interpretatus est Aquila, Theodotio βαδδὶν posuit, LXX byssina, Symmachus ἐξαίρετα.* Quæ quidem interpretationes simul acceptæ rem ipsam accurate exprimunt, בדים seu *βαδδὶν* sunt linea, non ea quidem vulgaria, sed præstantiora, præstantissima autem byssina fuere. *βαδδὶν* ergo byssina sunt, ut cum Hesy. nostro Theodoretus. Βαδιεὶμ *δὲ τῇ Ἑλλάδι φωνῇ τὰ βύσσινα σημαίνεται.* Talibus sacerdotes vestibus usos olim constat. De Solomone Josephus Ant. Jud. l. VII. *τὰς δὲ ἱερατικὰς στολὰς ἐκ βύσσου κατεσκεύασε.* Nihil itaque muto, sed retineo *εἰς ἱερέας* (neque enim glossographi semper accurate loquuntur) et interpretor *pro sacerdotibus*, seu *in usum sacerdotum*, quos Ægypto linigeros dictos esse nemo nescit.

Βάδος. Eadem quæ paulo ante habuimus hic repetita: lego itaque ut supra. Βάδος, ὃ *καὶ βάτος, ν' ξέσται, ἤγουν ὁλκαὶ, ἢ δραχμαὶ η'.*

Βάδις, *υἱός*. Eudemus, Su[id]. et Cyril. Βάδιος. Quamvis H. Stephanus sic legat apud Suidam, Βάδιλλος,

βάδιος υἱός. Verum cum apud Hesy. Eud. et Cyrill. non omnino præcedat Βάδιλλος, videtur illa potius Suidæ esse vox solitaria, sine ulla interpretatione, quales sunt apud eum lexicographum complures. Quid igitur si apud nostrum etiam legamus, Βάδιος, υἱός? Id omnino postulant quæ apud Suidam sequuntur: ita enim ille: Βάδιλλος. Βάδιος, υἱός. σημαίνει δὲ καὶ ἵππου χροιάν. At non Βάδιλλος sed Βάδιος colorem equi significat, seu potius equum certi coloris, scilicet phœnicii. βαΐς enim ramus est, ut et σπάδιξ, unde βαΐδιος et βάδιος idem qui spadix. Quare inter equos circenses numeratur *Badius*, et Gloss. Vet. *Badius* χελιδονιαῖος. Cum igitur idem vocabulum authore Suida et *filium* significet, et *equum phœnicium*, equus autem hujus coloris non βάδιλλος sed βάδιος nominetur, ut apud illum necesse, ita apud nostrum par est legere, Βάδιος, υἱός. Qua autem lingua Βάδιος *filium* significet, nondum intelligo: sed si conjecturæ locus detur, fieri potest, ut sit scholion alicujus potius authoris margini ascriptum primo, dein in lexica transcriptum, ubi Βάδιος vel Βάδυος simpliciter dicebatur subaudito υἱὸς, quod vocabulum pro more Scholiastes apposuit. Su[id]. Φερεκύδης, Βάβιος, Σύριος. quid aliud illic Βάβιος, quam Βάβιος filius: imo Βάβυος, ut Strabo.

Βάρδιστοι, βραδύτατοι. Id quidem verum est, ut ipse suo loco ostendit, hic tamen series literarum potius requirit, et ita omnino scribitur apud Eudemum, Βάδιστοι, βραδύτατοι. ut enim a βραδὺς βράδιστος et βάρδιστος, ita a βάδην, quod est ἠρέμα, sive κατὰ βῆμα, *pedetentim*, seu *lento pede*, βάδιστος. Rescribo itaque, Βάδιστοι, βραδύτατοι.

Βάδηδοι, ἠχεῖοι. [vid. infra p. 144.]

Βαθακίζων, κακῶς ἕρπων. Convenientius literarum ordini scriberetur βαδικίζων, ut sit a βαδίζω βαδικίζω, et sit

vox diminutiva ad exprimendos infantilium gressuum primos conatus primo conficta, dein ad motum quemlibet impeditum translata.

Βαθείης, ὑψιλῆς, μελανῆς. L. ὑψηλῆς, μελαίνης. Vide Βάθος.

Βάθρων, ἐμμελίων. L. θεμελίων.

Βάθος. στίχος, ἐπίστασις. Forte scribendum ἐφ' ἕνα στάσις. Etym. Βαθμὸς παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς ἡ ἐφ' ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις. At id non tam βαθμὸς quam βάθος est. Unde βαθεῖα φάλαγξ, et ἐπὶ βάθος.

Βαθύγλωσσοι, ἐλλόγιμοι καὶ ἀνδρείας. Forte καὶ ἀνδρεῖοι. Hinc emendandus Anony. MS. Βαθύγλωσσοι, λογισμοί. L. ἐλλόγιμοι.

Βαθύζωνοι, εἰς βάθος ζωννύμενοι. L. ζωννύμεναι. Licet utriusvis generis βαθύζωνοι esse possit, non tamen veteribus, quos noster semper exponere putandus est, pro epitheto virorum sed fœminarum accipitur. Il. ι'.

Βάβακα, τὸν γάμον. Lego τὸν λάλον. Ipse paulo post, Βάβαξ, μάταιος, λάλος. Eust. p. 1494, 61 (= 166, 18.) βάβαξ, ἤτοι λάλος. [Al. ex. Lyc. 477.] Βὰξ et βάβαξ idem. βὰξ, ὁ κράκτης. Schol. Hom. v. Ἐκβαβάξαι.

Βαβήρ. ὁ Ἄρης. Forte legendum ὁ ἀὴρ, ita ut β utrobique addatur loco spiritus, et vox sit Pamphyliorum. Notandum enim est ex Eustathio [p. 1654, 20.] quod olim Heraclides docuit, sc. Pamphyl . . . .

Βαβάκινος, λύτρας εἶδος. L. χύτρας. Suid. Βαβάκινος, εἶδος χύτρας. quæ confirmantur. . . .

Βαλβῖδες. Scriptum puto ab Hesychio Βαβλίδες, quod et literarum ordo postulat, et quæ sequuntur, καὶ βαλβίδες, suadent.

Βάβαλον. ἴσ. Βάβακον.

Βάβρικες. L. Βάβρηκες, secundum ordinem literarum. Etym. dicuntur βάρηκες, ipsi Hesychio postea Βέβρηκες. Ut enim Βαβράζων et Βεβράξαντα plane eandem,

ita Βάβρηκες et Βέβρηκες minime diversam expositionem habent.

Βαβρὴν, ὑπόστασις ἐλέου. Scribe ἐλαίου.

Βαβύη N. L.

Βαβύας. Su[id]. Βαβύλας, et Lex. Armach. at Eudemus cum Hesy. Βαβύας, πηλὸς, βάθρον, βῆμα.

Βαγαία. v. Σμυστία.

Βαβύρτας. Cl. Salm. in H. Aug. p. 514. legit Βαθύρρας, ut Isid. *Baburrus, stultus*, et Gloss. vetus *Baburta*, ἄφρων, ἀνόητος, μάταιος. Sed facilius est ex .. Latino .. Latinum facere quam ex Græco est Græcum. Quid igitur si Βαβύρτας nihil aliud sit quam nomen viri de quo Polyb. p. 273 E.

Βάβυκτα. Forte Βαβύκα. vid. Plut. Lycurgum p. 78. Pelopid. 287 A. et Epaminond. p. 523. non quod Βαβύκτα *pontem* Græce significet, sed quod pons extra Spartam eo nomine appellaretur. Plut. Τὴν δὲ Βαβύκαν καὶ τὸν Κνακίονα νῦν Οἰνοῦντα προσαγορεύουσιν· Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κνακίωνα ποταμὸν, τὴν δὲ Βαβύκαν γέφυραν.

Βάδηδοι, ἠχεῖοι. Utraque vox mihi pariter ignota: forte scribendum Ἠλεῖοι. quæ conjectura si vera sit, interpretatio vocis deest, ut alibi: Βαῖκαν. Κρῆτες. Neque adhuc mihi satisfacio: scribo itaque: Βάδυοι. Ἠλεῖοι. Elei scilicet ita nominabantur. Ratio hæc: [b]Elide ab Hercule capta atque direpta, orbatam viris patriam fœminæ miseratæ Minervam orant, ut primo omnes coitu gravidæ fiant. Voti compotes, αὐτό τε τὸ χωρίον Βαδὺ ὀνομάζουσι, καὶ ποταμὸν τὸν ῥέοντα ἐνταῦθα ὕδωρ Βαδὺ ἐπιχωρίῳ φωνῇ. Ecce et loco et fluvio nomen βαδὺ, Eleorum lingua scilicet pro ἡδύ. Pausan. L. V. [p. 380.] Aut igitur Elei dicti sunt Βάδυοι, aut Hesych. scripsit, Βαδύ. οἱ Ἠλεῖοι. Præcedit enim, Βάδομαι, ἀγαπῶ, quod nihil aliud est,

[b] Sic MS. Alberti dedit *Eleide*.

quam Ἥδομαι. Sequitur: Βαδύ. οἱ Ἠλεῖοι. Correctio certissima. Imo fieri potest, ut in voce corrupta contineatur explicatio, et emendandum hoc modo potius: Βαδύ. ἡδύ. Ἠλεῖοι. (infra scr.) ἡδὺ, ἁδὺ, βαδύ.

* Βάδην Æl. Animal. 2, 38.

* Βαδδὶν Dan. 12, 6.

Βάθιστον Il. θ'. 14.

Βαθυδίνης Il. υ'. 73.

Βαθυζώνους Il. ι'. 590.

Βαθυκόλπων Il. σ'. 122.

Βαθὺ κομῶσαν λήϊον. ἐν βάθει ἔχον τὰς στάχυας. vel forte Βαθυλήϊον, κομῶσαν, ἐν . .

[c] Βαθύλιμον. Libenter legerem, Βαθύλειμον, βαθὺν λειμῶνα ἔχουσαν. Respexit enim Hom. Il. ι'. 151. Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον. Schol. vet. Βαθύλειμον. Βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσαν.

Βαθὺ λήϊον. Il. β'. 147.

* Βαθύγλωσσοι Ezech. 3, 5.

Βαθύμαλλον. L. Βαθυμάλλου. N.L. f. κάπης *præsepis*. v. Λασιόμαλλον et Λάσιος et Λαχμῶ et Κνέωρον.

Βαθυρρηγάλη N. L.

Βαθυμῆδαι N. L.

Βαθυρρόου Il. η'. 422.

Βαιᾶγις. Legendum videtur Βαΐα. τις ἑορτή. v. Jo. xii. 12. — in 3° τῶν Καρικῶν v. Su[id].

Βαίην. βαίην ut Soph. Œd. Tyr. ἀλλ' ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν. Il. ω'. 246. [et in marg.] ἔβην, ἐπορεύθην.

Βαιβυκῶς. f. πελεκάν. (suprasc. Βαιβυκᾶς, πελεκᾶς) v. Βαυβυκᾶνες.

Βαίδειον N. L.

Βαιδυμῆν N. L.

Βαίεσσα N. L.

[c] Infra scriptum est *series*.

Βαῖκαν N. L. (Tum suprasc. ἴσ. Βαὶ, κᾶν.)

Βαίκυλος N. L.

Βαιμάζειν, cum βαστάζειν reddit, omnino corruptum videtur pro Βλιμάζειν. Facilis enim error inter A et Λ.

Βαίμεναι. L. Βαινέμεναι.

Βαίνη. Pro Βλίμη corrupte.

Βαίνειν. φ. κ. βιβάζειν π. π. Prius pro σαίνειν.

Βαῖνον Il. β'. 510.

Βαίνοντα Od. δ'. 653.

Βαίομαι. Male acceptum pro Βείομαι Il. χ'. 431. Eust. τέκνον τί νυ βείομαι. τουτέστι βιώσομαι. v. Βείομαι. Schol. vet. τί νυ βείομαι, ἀντὶ τοῦ εἰς τί ἔτι βιώσω, ὅ ἐστι ζήσομαι.

Βαιὸν. F. Γραμματικοὶ [sc. pro γράμμα]. Mirum autem unde quis ita accipere posset apud Sophoclem Œd. Tyr. p. 169. Expungendum δὲ, et addendum sequentibus. Eudemus: Βαιὸν, ὀλίγον, μικρόν. Σοφοκλῆς.

Βαιθὴλ. Anony. Βαιθάλη. ὁ οἶκος θεοῦ. Utrobique Βαιθήλ. Gen. xxviii. 17, 19. v. Λοῦζα.

Βαιὼν .... βαρκαῖον ὄχος v. Βαρκαίοις. f. Βαῖον. (in adv. pag. script. Βαιὼν ἴσ. pro Βαλὼν corrupte. v. Soph. Schol. p. 114. Βαιὼν Βαρκαίοις ὄχοις, Λιβυκοῖς. Meur. ad Soph. Αἰχμαλωτ.)

Βαῒς ... καὶ βάϊον. ita sc. (ut apud Etym.) Gloss. *Palma*, χεὶρ καὶ βαῒς καὶ φοῖνιξ. Jo. xii. βάϊα φοινίκων.

Βαίτιον. v. Δικταμνοειδὲς et Γληχονοειδές.

Βαιτὰς, εὐτελὴς γυνή. v. Βαιτάδα et Βαιτῶνα. non *nuda*, sed βαίτῃ vestita. Quid Βαίτη v. Ar. Sch. 331 b. (Vesp. 1133.)

* Βαίτη. v. Ὀέσχαι.

Βαίων. ἰχθῦς ποιός. Sc. blennus, teste Etym. unde emendandus Anon. noster. Βαιὼν, ἰχθῦς, ὁ καὶ κλίνος, παραπλήσιος κωβιῷ. L. βλέννος, (seu potius βλίνος,

ita enim posteriores Græci scribunt. Su[id]: Βλίνος, εἶδος ἰχθύος. Ipse Anony. Βλῆνος ὁ τύραννος, βλίνος ὁ ἰχθῦς.) Non quod *βαιόνα blennum* esse contenderim, imo potius existimo Etymologum reliquosque grammaticos hactenus deceptos esse, qui id non aliunde statuisse videntur quam ex Athenæo, [p. 288 A.] qui post Belennum seu Blennum suum Bæonum mentionem facit, non tamen Blennum Bæonem vocatum asserit, ut Grammatici volunt, sed potius contrarium. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἥβας γάμῳ Βαίονας τινὰς ἰχθῦς καλεῖ ἐν τούτοις· ἄγε δὲ Τρίγλας τε κυφὰς κἀχαρίστους βαίονας. Quibus verbis ostendit Epicharmum pisces quosdam *βαίονας* nominare, pisces autem quidam, sc. non descripti, non possunt esse *Blenni*, quos ante descripserat. Ut igitur Athenæus Bæon est τις ἰχθὺς, ita Hesy. optime, ἰχθὺς ποῖος.

* Βάκηλος. Βακέλας. Epigr. in Alcman. Urs. 63.

Βακοίας. Leg. Βακίας. Tarentino. Etym. Βακίας, βόρβορος πηλὸς, ὑπὸ Ταρεντίνων. v. Βαβύας.

Βακνίδες. ἴσ. Βαυκίδες.

Βαιτρεύειν N. L.

Βαίτιον N. L.

Βαίτυξ N. L.

Βαιῶμφαι N. L.

Βάκτρον. f. Βακτραῖος vel κάλαμος.

Βάκηλος, ὁ μέγας μὲν ἀλλ' ἀνόητος. Ita Su[id]. et Lex. Rhet. vet. teste Etymologo, et Anonymus, et Eudemus. Βάκηλος εἶ, παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων μὲν τῷ σώματι, ἀνάνδρων δέ. Non igitur *βάκηλος* magnum aliquem significat, vel imbellem, sed utrumque simul. Neque *μέγας* quis qua talis recte *βάκηλος* dicitur, nisi sit simul *ἀνόητος* vel *ἄνανδρος*. Quod inde patet, quia occasionem hujus significationis primus dedit, qui et corpore procerus et imbellis animo, utpote spado

fuit; ita enim sequitur apud Eudemum, Εὐνοῦχος γάρ τις ἦν μεγαλόσωμος Βάκηλος. Lego igitur, non ἤ, sed ἀλλ' ἀνόητος. Gloss. *Barbo*, Βάκηλος.

. . . ὑπ' ἐνίων. For. ὑπ' Ἀσιανῶν. v. Phrynichum. Lucianus sæpe utitur pro Eunucho.

Βακχεία. L. Βάκχεια. v. Θυρσοπλῆγες. Gloss. Βακχεῖα, *Bacchanalia*. In Eur. Βακχεία.

Βακχεῖον . . . νάρθηξι. (Deinde addit) Βακ. τελεστήριον, νάρθηξ. v. Eur. in Bacchis.

Βάκχη . . . dele ἤ.

Βακχιάδαι . . Βάκχου perperam [?] imo Βάκχις fuit non Βάκχος v. Paus. 92. et Scal. Can. Isag. 333. (341.)

Βάκχος. L. οἱ δὲ στέφανον, secundum Nicandrum in Glossis. Arist. Schol. p. 212. ἔστι δὲ καὶ στεφάνου εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ γλωσσῶν ἱστορεῖ. Φησὶ γὰρ οὕτως· Βάκχοισιν κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο. Ety. λέγεται δὲ ὁ ἱερὸς Διονύσου ἀνὴρ καὶ κλαύδιος (leg. κλάδος) ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς, ἢ στέφανος.

Βάκχου . . . ἡ Σικυωνία.

Βάκχυλον σπονδι. ἴσ. σποδίτην. v. Σποδὸς, Βακχυλὶς Su[id].

Βάλαικες. Eud. Βάλεκες (et ipse p. p.) Cyrillo Βάλαδες.

Βαλαιὸν N. L.

* Βαλανεὺς Aristoph. 64.

Βάλανοι, δρύες, φηγοί.

* Βαλβὶς Lyc. v. 13.

Βαλβίδες, ὕσπληγγες.

Βακτρεύμασι . . στηριζομένοις. Cyrill. μένοι. male. Βακτρεύμασι. τοῖς ἐρείσμασι στηριζόμενοι. Sed hinc omnino corrigendus: respicit enim Œdipum in Phœnissis Euripidis (1555) Antigonam ita alloquentem: τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς.

Βαλάντιον Prov. 1, 14.

Βαίτυλος. ἔτι δὲ, φησὶν, ἐπενόησε θεὸς οὐρανὸς βαιτύλια, λίθους ἐμψύχους μηχανησάμενος. Eus. P. E. 24, 27.

Βαλλήν. L. Βαλὴν, ut sequentia postulant. Glossa est enim illius apud Æschylum loci in Persis, ubi Chorus invocat Darii manes his verbis: Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν, Ἴθι, ἵκου, ἔλθ'. Apud Plutarch. de Flum. scribitur Βαλλὴν, et Βαλληναῖον, ut nunc quidem extat. Sed aliter olim Eust. legit Il. γ'. 381. Αἰσχύλος φησὶ βαλῆνα τὸν βασιλέα ἐν τῷ Βαλὴν ἀρχαῖος βαλήν. γλώσσης δὲ τοῦτο· ἐξ οὗ καὶ ὄρος Βαλιναῖον, ὅ ἐστι βασιλικὸν, παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ Περὶ Ποταμῶν. Hu[n]c locum Eustathii a Cl. Salm. sibi nominatum invenire non potuit Maussacus, [ad Plutarch. de Flum. p. 161.] quamvis admodum diligenter integros Eustathii commentarios in Il. β'. pervolutaverit: neque mirum; cum non ad Homeri Bœotiam, ut indicarat Salm. sed 3tiam Iliada hæc pertineant, quæ non eo tantum loco, sed rursus etiam ad Od. τ'. annotantur. Schol. Æschyli Eust. consentit. Βαλὴν ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίων δέ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον· ὅθεν καὶ Βαληναῖον ὄρος, ὅ ἐστι βασιλικόν. Quod autem Euphorion Thuriorum Dialectum fuisse vult, non placet: potius recte noster Phrygibus tribuit. Mons enim ille Balænus juxta Sagarim fluvium Phrygiæ situs est, ubi et lapis nascitur, qui indigenarum dialecto Βαλὴν vocatur, teste Hermesianacte Cyprio Rerum Phrygiarum l. 2. Plut. de Flu. [c. 12.] Προσηγορεύετο δὲ τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐγχωρίων Βαλὴν, ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστι βασιλεὺς, καθὼς ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ ὁ Κύπριος ἐν β' Φρυγιακῶν. Et Sextus Empiricus adv. Mathem. l. 1. c. 13. [p. 286.] οὔτε γὰρ ἐκ τέχνης τινὸς μεμαθήκασι ὅτι οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες ἰὼ βαλλὴν λέγοντες ἰὼ βασιλεῦ λέγουσι Φρυγιστὶ, ἀλλὰ παρ' ἄλλων ἀκούσαντες. Aut igitur ex Græca voce contracta βαλὴν pro βασιλὴν, aut ex Heb. בעל.

Βαλβίς.—Βαλβίδες . . . l. βαλβιτῶδες, ita enim Hippocrates ipse in Mochlico: τὸ δὲ πρὸς ἀγκῶνα αὐτοῦ πλατὺ καὶ κονδυλῶδες καὶ βαλβιτῶδες καὶ στερεόν. sc. βαλβιδῶδες. Neque hic βαλβίδα Hippocratis pro regula vel repagulo accipit Hesy. ut Salmasius voluit. [ad Solin. p. 648 E.] Sed diligenter notandum quod tradit Ælius Dionysius apud Eust. p. 1404. Βαλβίδες οὐ μόνον αἱ ἐπὶ ἀφέσεως δρομέων γραμμαὶ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἐν φρέασι καὶ ἄλλοις τοιούτοις ἐγκοπαί φησι καὶ ἐξοχαὶ, δι' ὧν κατίασιν εἰς αὐτά.

Βάλε. ὁ φελλός. l. ὄφελον. Ipse 'Αβάλε, ὄφελον, εἴθε.

Βαλεῖν Il. ν'. 387.

Βάλλετο Il. β'. 43.

Βαλίαν. L. Βαλιάν. κατάστικτον, ποικίλην. Respicit locum Euripidis Hec. v. 90. Etymol. Εὐριπίδης βαλιὰν ἔλαφον φησί. Accentus meminit Eust. βαλιὸς ὀξυτόνως τὸν ταχὺν ἢ στικτὸν δηλοῖ. v. Βαλία. Eurip. Paraphr. εἶδον γὰρ ἔλαφον κατάστικτον καὶ ταχεῖαν. F. leg. Βαλιὰν ἔλαφον, κατάστικτον ἢ ποικίλην. Βαλιὸν, ταχύ. Κρῆτες δὲ πηρόν.

Βαλανιομφάλους. Deest φιάλας in seqq. Pro ὀφθαλμῶν l. ὀμφαλῶν. Καὶ φίαλαι δέ τινες παρὰ Κρατίνῳ βαλανειόμφαλοι, διότι οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν καὶ οἱ θόλοι τῶν βαλανείων ὅμοιοί εἰσι. Eust. 1261. et Athenæo XI. p. 501.

Βάλανοι . . τὸν . : δρυῶν.

Βλάρες N.L.

Βαλάσαι N.L.

Βαλῆρα N.L.

Βαλία N.L. f. λεύκωμα. βαλιὸς est λευκὸς Etym.

* Βαλίαν Eur. 199.

Βαλικιώτης.

* Βάλιον, ταχὺ, ε. π.

Βαλλαντιοτόμος.

Βάλλ' ἐς ἄκ . . . Λέσβου.

Βαλλητούς. L. Βαλλητύς. Athen. l. IX. [p. 406 D.] τίς δ' αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην βαλλητύν.

Βαλλῆται N.L.

Βαλμός N.L.

Βαλοιτήσειρον: Q. an Baltasar. N.L.

Βάλλεκα. l. Βάλεκα. Βάλεξ igitur *calculus*, unde Latinis *Balux*. Plin. de auro et Hispanis, *idem quod minutum est Balucem vocant*. Ita Martialis, *Illinc balucis malleator Hispanæ*, non *paludis*. et *Baluca*. Glossæ χρύσαμμος, *baluca*. v. Plin. Exerc. p. 277. (196 G.)

* Βάλσαμον בעל שמן dominus olei, oleum principale.

* Βᾶμα Dorice. Pind. 220.

Βαμβαίνων. τ. τ. π. ἠχῶν τ. ὀ. Ita restituo ex Etym. Βαμβαίνει, διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ καὶ ὑπὸ τρόμου ἠχεῖ τοὺς ὀδόντας.

Βαμβάλειν. F. Βαμβαίνειν, vel λεῖν. Gloss. Βαμβαίνω, *hæsito, vacillo, titubo*.

Βαμβακεύτριαι. Q. φαρμακίστριαι . . βαμβακίας. f. quasi βαμμακώτριαι. μ. in β'.

Βαμβαλία N.L.

Βαμβαλίζει, τρέμει, τοὺς ὀδόντας συγκρούει. Ita legenda et distinguenda sunt. Eust. τὸ δὲ βαμβαίνειν ἐστὶ συγκρούειν τοὺς ὄδοντας, ac si idem esset βαμβαίνειν et βαμβαλίζειν, sed ex veteribus lexicis discrimen aliquod nobis protulit.

Βάμβα. L. Βάμμα.

Βάμβα Κυζηκινόν. L. Βάμμα Κυζικηνικόν. Κυζικηνοὶ δὲ &c. respexit enim sine dubio illud in Pace Aristophanis, Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν. Est enim Κύζικος nomen urbis, Κυζικηνοὶ incolæ: unde Κυζικηνικὸς vox possessiva. Ferri tamen potest Κυζικηνὸν, ut est apud Su[id]. et Eudemum. Nam teste Stephano κέχρηνται δὲ τῷ Κυζικηνὸς ἁπλῷ ἀντὶ

κτητικοῦ, ὡς Τυρσηνοὶ ἀντὶ τοῦ Τυρρηνικοί. Potius tamen lego Κυζικηνικὸν, quia ita est apud Aristophanem eodem ipso loco, quem sequentia diserte respiciunt. Nam quæ sequuntur post μαλακία omnino expungenda censeo, utpote hic repetita importune, et lege, καὶ βάμμα Σαρδιανικόν. Schol. Aristoph. Βάμμα Σαρδιανικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν. Et Eudemus: Βάμμα Σαρδιανικὸν, τὸ ἐρυθρότατον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ πληγῶν βαφέντων. Respicit enim locum Aristoph. Achar. 266. ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν. Ælianus de puniceis Persarum vestibus: τῶν ᾀδομένων δὲ Σαρδιανικῶν ὀξύτερά τε καὶ τηλαυγέστερα. At scribitur Σαρδινιακὸν in Acharnens. et Cl. Alex. 201 b. βάμμα γοῦν Σαρδινιακόν. v. Athen. 48 b. Varro in Hercule Socratico: *Cubo in Sardinianis tapetibus, inter chlamydas et purpurea amicula.*

Βανὸν f. pro μανόν.

Βανκὸν v. Βάνος et Βάρακον. ἴσ. corrupte pro Μανικόν.

Βανεῖα v. Βαρεῖον.

Βάννα Heb. בנות filiæ, et mulieres. Gen. xxx. 12. Jud. xii. 9. v. Bochartum p. 419. L. Βάνα series. v. Salm. de Hellenist. p. 77.

Βάνος, κλάσμα. corrupte pro Βάγος.—μωρός. v. Βανκόν et Βανύσει.

Βανθῶσαι. v. Βάνος.

* Βάξις Æsch. 45.

Βάξον vel Βάξιον solo β addito loco Æolici digammatis.

Βαπαίνει, ἐπαινεῖ. vel ἀπ. v. Βαταίνει.

* Βαπτὰν apud Eur. 196.

Βὰρ. Chald. בר filius. ita Su[id]. Sed refer ad 1 Sam. 2, 18. LXX pro בד.

Βάρα. v. Βαρεῖον et Ἰάρειον.

Βάραθρον. ὅ. βάθος γῆς, βόθρος. [Al. ex. Aristoph. 30.]

Βαρακινῆσι. f. Βαρακηνίσι. Ita en. Su[id]. Βαρακηνὶς, ἡ

ἄκανθα.[d] Non est vox Græca, sed Hebræa. Certe Stephanus in Expositione τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν MS. in Vaticana satis vetustus, Βαρακίνησιν, ἀκάνθαις, σκώλη‍ψι (sic.) Vox igitur scripturaria sit necesse est, et efformatum quidem vocabulum est ex Hebræo Jud. 8, 7. ואת הברקנים. LXX. Compl. et Oxon. ἐν τοῖς τριβόλοις. Rom. ἐν ταῖς βαρκηνὶμ, Ald. βορκοννείμ. Ex βαρκηνὶμ Hebræo fecere Græci βαρκηνίσιν. Alexand. Βαρκομμείν. Euseb. l. de Locis Hebraicis: Βορκόννεὶμ, Ἀκύλας τρέπει εἰς ἀκάνθας, Σύμμαχος εἰς τριβόλους. Ita Bonfrerius: sed suspecta vox τρέπει. MS. meus, A. τραγακάνθας καὶ τριβόλους. Forte pro καὶ legendum σ.

Βαράχνια. Forte corruptum pro Βαράγχια. Sæpe enim Hipponax βάραγχος dixit pro βράγχος, et Attici frequenter βαραγχιᾶν pro βραγχιᾶν, authore Herodiano apud Etymol. Pariter pro βράγχια, βαράγχια.

Βάρβιτος. L. εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου, κιθάρα, ἢ λύρα. Quæ sequuntur plane corrupta sunt. nam ἐν Θεσμοφ. ad Βάρβιτον pertinent.

Βάρβαξ. Βάραξ. v. Βάρακες. v. Cas. in Athenæum.

Βάρβος Q.

Βαράκες. L. τὰ προφυράματα τῆς μάζης. Ipse enim postea, Βάμβαξ, φύραμα στρογγύλον, ἀφ' οὗ αἱ μάζαι γίνονται. Deinde l. καὶ τολύπην. Ipse ibidem, καὶ ἐρίων τολύπαι, et Etym. in Βάρηκες, δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τολύπην. Utraque emendatio certissima. Prior enim expositio erat Lycophronis, posterior Eratosthenis, ut diserte tradit Athenæus l. 4. p. 140 A. v. Cas. in Athen. et Salm. Pl. Ex. p. 127.

Βαρβαρύπην. f. Βαρβαρ^οε^ύπῃ (sic)

Βαρακάκαι. Meursius pro Βαρακάραι, *Opiliones*, qui pu-

[d] Pauca hic delevi quæ delenda voluit Pearson.

tat Hesy. vocem non satis intellexisse. At potius ego intelligo Βράκας sive *Braccas*, quæ sine dubio Celtarum vestes.

Βαρδοὶ, αἱ ὁδοί. Retinet hæc Meursius, putatque ejus vocis vestigium adhuc reperiri in *Bardocucullus*, quod pallium viatorium est, annexum habens cucullum. Martinius Meursium sequitur, vult etiam esse Germanicum *fahrt*, vel Saxonicum *vart*, quod viam aut iter significare ait a *fahren* proficisci. Sed pro *αἱ ὁδοὶ* l. *ἀοιδοὶ* vel *οἱ ᾠδοί*. Strabo: Βάρδοι μὲν ὑμνηταὶ καὶ ποιηταί. Festus Pompeius: *Bardus Gallice cantor appellatur, qui virorum fortium laudes canit*, a gente Bardorum de quibus Lucanus, *Plurima securi fudistis carmina Bardi*. Diodorus Siculus l. 5. Εἰσὶ παρ' αὐτοῖς καὶ ποιηταὶ μελῶν, οὓς Βάρδους ὀνομάζουσι. οὗτοι δὲ μετ' ὀργάνων ταῖς λύραις ὁμοίων οὓς μὲν ὑμνοῦσιν, οὓς δὲ βλασφημοῦσιν. Nec aliter Marcellinus. Clare Posidonius apud Athen. VI. p. 246. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσὶν οἱ καλούμενοι Βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ᾠδῆς ἐπαίνους λέγοντες. Carmina igitur Bardi composuere, eaque cantitabant, ut loquitur Marcellinus [XV. 9.], unde nomen. originem duxisse videtur ab Heb. פרט mutato פ in β et ט in δ, literas ejusdem organi, quod frequenter fieri solet. est פרט *modulari* Amos VI. 5. v. Boch. p. 740. [Geogr. Sac. I. 42. p. 666.]

* Βᾶρις Æsch. 332. v. Ammon.

Βάρπυργος. L. Βάρεις (ι supra ε), [suprasc. sed series.] πύργοι (ς supra ι), πορθμεῖα (ου supra α), περιάμφοδα (ον supra α). Petav. in Themist. p. 663. v. Hieron. in Ps. XLIV. 1168 D. δόμοι πέρι. et in Jer. 17. Hos. 9. בִּירָה. v. Martin. in *Barca* et *Baris*.

Βαρείας Il. α'. 89.

Βαρινακέδα. Βάριν 'Αχαιΐδα Petav. ib.

Βαρισίκται. F. οἱ μὴ γελῶντες.

Βαρκαίοις ὄχοις. Ex Soph. El. p. 114. v. Βαιών. Steph. in Βάρκη.

Βαρραχεῖν. f. Βαρναχεῖν.

Βαρβαρόφωνοι Il. β'. 867.

Βάρακος f. Βάρδακος.

Βαρακὶς f. Βαρδακίς.

Βαρθολομαῖος, בר תלוי מיים. Fallitur Erasmus qui putat nomen esse Græcum.

Βαρεῖον v. Ἰαρεῖον.

Βάρβαξ v. Ἰάραξ.

Βάρακος v. Ἰάραξ.

Βάπταν. Scribe Βαπτάν. Respicit versum Eurip. Βαπτὰν κάλπισιν ῥυτὰν παγὰν Hippol. v. 123.

Βαρύ. v. Βράθυ.

Βαρυδρόμου. L. Βαρυβρόμου Su[id]. Eur. Bacch. 156.

Βαρυκάρδιοι. Ps. IV. 2. υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; unde vetus translatio, *Filii hominum, usque quo gravi corde?* id enim quod nunc legitur, כְּבוֹדִי לִכְלִמָּה *gloriam meam in ignominiam* sc. convertetis, Græci interpretes aliter omnino legebant כְּבוֹדֵי לֵב לָמָּה mutato Caph in Beth ob figuræ affinitatem, et una voce in duas divisa.

Βαρὺν ἀστράγαλον.

Βαρυνθὲν Il. θ'. 308.

Βαρυδάνην Q.

* Βαρυσυμφορώτατος. Herod. 11, 16.

Βασὰ. L. Βασὰν cum Su[id]. et Anonymo, ut ipse paulo post. Theod. Ps. lxvii. 23. ἡ βασὰν ἑρμηνευομένη τὴν αἰσχύνην δηλοῖ, ut et MS. in Psalmorum Glossas, quas habui ab Armachano. v. Βασάν. v. Su[id]. in Ὠγ. De altera expositione v. Is. 2, 13.

Βασανιστὴς λίθος, οὗ . . . καὶ λ. βάσανος, ᾧ παρατρίβοντες. v. Χρυσῖτις λίθος. [Al. ex. 316 b. Pind.]

Βασανείαν [Pro *Βαθανίαν*.]

Βασίλεια Athen. 76 F.

Βασίλειος στοά. (v. Meur. de Ceramico.) Aut hæc corrupta videntur, aut falsa. Si corrupta sint, ita emendanda[e] videntur: *δ. ε. α. στοαὶ, ἥτε βασίλειος τοῦ λ.* Si integra sunt, vereor, ne vera non sint. Certe Harpocr. *δύο εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς, καὶ ἡ βασίλειος.* Et Eust. *Βασίλειος ἐκεῖ στοὰ πλησίον τῆς τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς στοᾶς.* Distinguitur igitur Porticus Regia a Porticu Eleutherii Jovis. Et Pollux qui 9 Archontas juramentum suscepisse apud porticum regiam ait, si duæ sint, quomodo [?] . . . . satisfecit? Hesychius tamen non est deserendus: potius Pollucem aliter interpretor vel emaculo. Verba sunt: *ὤμνυον δὲ οὗτοι πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ, ἥ ἐστι τοῦ λίθου.* Posteriora verba priora sine dubio restringunt. Si igitur ita interpretemur, *ἥ ἐστι τοῦ λίθου, quæ lapidea est*, ostendunt fuisse Porticum etiam Regiam, quæ lapidea non esset, atque adeo duas fuisse, quod vult Hesych. Sed talem verborum eorum sensum vix probare possum, et corrupta esse sentio, et pro *λίθου* leg. puto *Ἐλευθερίου*, et sic in-

[e] In adversa columna sic Pearsonus: "Aliter quidem Meurs. emendat, sed nimis coacte. Duas rationes affert quarum neutra satisfacit: 1. Quod Jupiter non coleretur ab Atheniensibus cognomento *Βασιλεύς*, contra schol. Aristoph. in initio Nubium. 2. Quod ab eo non est cognominata porticus. Resp. alios id quidem docere: sed hinc non sequitur alios aliter sensisse quos exscripsit Hesy.—Plato et Eunapius *τὴν τοῦ βασιλέως*.—Utcunque fallitur insigniter M. cum ait, utriusque simul meminit Demosth. c. Aristog. Or. 1. *Δύο εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας· ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς, καὶ ἡ βασίλειος.* Ea enim verba apud Demosthenem non sunt, sed sunt omnino Harpocrationis, quem non intellexit, apud quem sic habet: *Βασίλειος στοὰ, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α΄.* Deinde sequuntur verba quæ protulimus. At Harpocration voluit non posteriora, sed priora verba esse Dem. quæ occasionem dedere Lexicographis ejus quæ sequitur interpretationis. Verba autem Demosthenis sunt" [Non plura P.]

terpretor: Erat Βασίλειος στοὰ, porticus sc. Jovi sacrata βασιλεῖ, erat et alia Jovi Eleutherio dedicata, quæ βασίλειος etiam dicta, non ab eo cui sacrata fuerat, sed qui ibi jus dicebat. Paus. Πρώτη δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ καλουμένη στοὰ βασίλειος, ἔνθα καθίζει βασιλεὺς ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχὴν καλουμένην βασιλείαν. p. 5. Sed cogita.—Ibi Rex ille annuus jus dicebat: patet ex primis verbis Platonis [Euthyph. init.]—Vide an huc pertineant quæ habet Poll. l. 8. c. 9. ἐν τῷ βασιλείῳ τὸ παρὰ τὸ βουκολεῖον.

* Βασιλέως ὀφθαλμὸς Plut. V. 1016 F.

Βασίλη, ἡ βασίλεια. Σ. v. Steph. in Ἀγάμεια.

Βασιλήϊοι δικασταὶ Herod. 110.

Βασιλίδες. v. Pollucem et Athen. 76 f.

* Βάσις . . . πορείαν Plato 478, 31. ῥυθμός Pind. 187.

* Βασκαίνει Ammon.

Βάσκανος . . . ἀχαρίστου.

Βασκὰς pro φασκάς.

Βασκε*πι. v. Βαστιζαρόλεα.

Βάσκ' ἴθι Il. β'. 8.

Βασσαίας. v. Βάσσος.

Βάσσαρος. v. Etym.

Βαστά. Meursius in Glossario legendum censet βαυτά, i. e. *Botta, Ocrea.* Quod 1° contra seriem literarum: Deinde Ἰταλιῶται non sunt Itali, sed Græci in Italia degentes. Est autem Βαστὸν Græce *calceus* aut *sandalium*, eodem modo quo διάβαθρον aut κρηπίς.

Βάστας. ἴσ. ὀχεῖος. sed cogita. Sed v. Laert. [IX. 49.] de Democrito Chio.

* Βαστάγη Petrus Eclog. Legat. 18, 13.

Βαστακέρας. L. Βάστα Κάρας, uno nomine in duo diviso, quod fieri debere quæ sequuntur verba δύο ταῦτα ὀνόματα aperte docent, ut et Su[id]. κατὰ διαστολὴν ἀναγνωστέον. Erat enim in Epigrammate

scriptum literis majoribus, ΒΑCΤΑΚΑΡΑC quod aliqui quasi unum nomen simul legebant. *τινὲς ἐνόμισαν ἓν ὄνομα τοῦτο εἶναι*, ut legimus in Append. Vaticana Proverbiorum. Sed Grammatici docuerunt, *Ἔστι δὲ υἱὸς ὁ Κάρας τοῦ Βάτα, ὡς ἐν Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ ἐπιγέγραπται.* Est igitur *Βάστα Κάρας* nihil aliud quam Caras quidam cujus pater Bastas diceretur, qui donarium Junoni in ipsius templo dedicarat. Hæc ad *Ἡραῖον τεῖχος* Maussacus transtulit in notis ad Harpocr. sed in Appendice retractavit, et pro *θήρηναν* legit *θηρίαν* nullo successu. Ego pro *θήρηναν ἔθηκε* lege *θήρην ἀνέθηκε.* Sic igitur lego: *Βάστα Κάρας Σάμιος Ἥρῃ θήρην ἀνέθηκε Τῆνδε.* Vel *τήνδ' Ἥρῃ θῆρ' ἄν.*

Βαστικρόλεα. v. *Βασκ**

Βαστραχηλίζει. f. *τραχηλιάζει.* Etym. *Βαστραχηλίζει, τραχηλιάσαι.* Vetus H. St. Lex. *Βαστραχηλιάσαι, τραχηλιάσαι.* Ano. *Βαστραχαλίσαι, τραχηλιάσαι.* sc. Cretice. v. *Βασκαρίζειν.*

Βαταίνει. v. *Βαπαίνει.*

Βάταλος, a Punico *Batel.*

Βατάνια. v. *Πατάνια. πατάνη patina, πατάνιον patella.* v. Poll. et Athen.

Βάτην, τὴν γῆν. ἐπορεύοντο, ἐβάδιζον. Priorem emendationem præbet Etym. *Βάτην, τὴν γῆν, Μεσσήνιοι*, terra sc. quam pedibus terimus. Posterior Glossa est in illud Homer Il. *α'*. 327. *τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.* Vet. Schol. *Βάτην, ἔβησαν, ἐπορεύθησαν.*

Βατία. Bodæus l. *Βάτινον. ὁ τῆς βάτου καρπός.* Prima emendatio repugnat literarum seriei, neque est ullo modo necessaria, ut patet ex Athenæo. *Παρθένιος δὲ ἄβρυνα φησὶ συκάμινα, ἃ καλοῦσιν ἔνιοι μόρα. Σαλμώνιος δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια.* Ea igitur quæ *ἄβρυνα*

et μόρα etiam βάτια dicuntur. De illis autem Hesychius agit. Ergo Βάτια retinendum. Secunda nimis violenta, quid enim καλάμης cum βάτου commune habet? Ego nihil muto, et sic explico: Hesych. hic βάτια accipit omnino pro Συκάμινα, quod inde apparet, quia ἄβρυνα eadem esse dicit: at ipse ante, Ἄβρυνα, συκάμινα, et post, suo loco, Συκάμινα, ἡ παρ' ἐνίοις μορέα. Certum est itaque Hesychium hic Βάτια sumere cum Salmonio pro Συκάμινα: at Συκάμινα sunt τῆς καλάμης καρπός. καλάμη autem hic sumitur pro στέλεχος sive ξύλον. v. Βλῆραι. . . . . Sycamino Ægyptia Theoph. fructum fert, οὐκ ἀπὸ τῶν βλαστῶν οὐδ' ἀπὸ τῶν ἀκρεμόνων, ἀλλ' ἐκ τοῦ στελέχους. Hist. Plan. IV. 2. et ita Diosc. l. 1. c. 181. quod apud Athenæum dicitur ἀπὸ τοῦ ξύλου. Plin. *pomum fert non ramis sed caudice ipso*, atque hoc est quod voluit Hesy. cum καλάμης καρπὸν dixit, qua tamen in re falli illum pariter concedo. Nam βάτια dicebantur fructus Sycamini, i. e. mori, fructus autem Sycamini Ægyptiæ, i. e. Sycomori, ex caudice prodit: atque ita duæ hæ arbores confunduntur: (nec hoc novum: Aetius l. 1. Μορέας ὁ καρπὸς Συκάμηνα καὶ συκόμορα καλεῖται συνεχῶς ὑπὸ πολλῶν:) et sic nihil hic mutandum, nisi quod pro μορέα leg. μόρα. Est enim μορέα nomen arboris, μόρον autem fructus. Eust. ὡς συκέα μηλέα οὕτω καὶ μορέα τὰ μόρα φέρουσα. Sed ipse Hesy. aliter videtur. Συκάμινα, ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπός. Sed leg. Συκάμινον. Συκάμινος enim arbor, Συκάμινον fructus. μόρα igitur συκάμινα. neque magno in errore versatur Pollux, his verbis, VI. 9: Συκάμινα. ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμασεν, οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάτου. Sed neque interpres Latinus neque Bodæus Pollucem intellexit. *Sycamina. hæc v. et Mora Æschylus nominavit illa*

quæ ex rubo colliguntur intelligens, ac si, cum pro Sycaminis Æschylus mora dicebat, intelligere potuerit ea quæ ex rubis sunt: ridicule. Mora nunc pro fructu mori, sive sycamini, nunc pro fructu rubi dicuntur; at cum pro sycamini fructu dicitur (sic) pro rubi fructu intelligi non debent. Bodæus putavit Pollucem dicere Æschylum mora illa quæ sunt ex rubo vocasse *συκάμινα*. "Sed *συκάμινον*," inquit, "rubi fructum ab "aliquo vocatum nego. Æschylus Sycaminon dixit "mori fructum esse, sed non rubi." Ita recte Pollucem cepit, sed Bodæus turpius erravit. Non dicit Pollux Æschylum *συκάμινα* pro fructu rubi usurpasse, sed cum inter cibos *συκάμινα* numerasset, dicit ea ab Æschylo *μόρα* etiam nominari. *ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμασεν*. Id quod ex Athen. etiam didicimus: *μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος· Ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων*. Non igitur *mora* Æschylus *συκάμινα* dixit, neque hoc voluit Pollux, sed *συκάμινα* appellavit *μόρα*. Neque vero quando Sycamini fructus *μόρα* dixit, ea quæ ex rubo colliguntur intellexit, sed licet alibi *μόρα* etiam pro rubi fructu usurpasset: utroque enim modo illud vocabulum usurpavit. *οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάτου*, i. e. *cum alibi etiam rubi fructum ita appellasset*. Et hunc esse sensum Pollucis patet ex iis quæ sequuntur apud Athen. *Ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ κατὰ τῆς βάτου· Λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχύμοις Καὶ μιλτοπρέποις βρίθεται ταυτοῦ χρόνου*. Gataker. ex H. St. pro *καλάμης* l. *συκαμίνης*, pro *μορία*, *μόρα*. [Al. ex. Pind. 51.]

Βατίεια. Il. *β'*. 813. [Al. ex. Dio Chrys. 157 A.]

Βατιθῇ. Leg. *Βατιάκῃ*. Athen. 484 E. *Τραγέλαφος, πρίστις, βατιάκη, λαβρώνιος*.

Βατιῆθεν. v. Meurs. de Populis Att. L. *Βατῆθεν*, quod

apparet ex sequentibus, ἐκ δήμου Βατῆς. Steph. Βατὴ, δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς· τὸ ἐθνικὸν ἐπιρρηματικῶς Βατῆθεν.

Βατῆρος qd.

Βαταῖς corrupte legebatur pro Βαπταῖς. Est enim vestis βαπτὴ, colorata, quacunque quidem tinctura, præcipue purpura. Ut Virg. *Perfusamque ostro vestem*, et *Ostro perfusæ vestes*. Aristoph. Pluto: οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων. Etym. Κάλλη, τὰ ἄνθη· ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια. [f]Sic igitur scripsit Hesy. Βαταῖς, πορφυρῆσιν, ἢ ὅδοις.

Βάτνος. ἴσ. Βάτος.

Βατολογία. Pro Βαττολογία. Βάττος proprie qui non potest plane eloqui quod vult, ut μογιλάλοι qui sæpe unam syllabam multis vicibus iterant, priusquam unam vocem queant integrare. Inde Βαττολογεῖν dicuntur etiam qui verba sæpius repetunt in loquendo.

Βάτρα f. pro Βάκτρα.

Βάτραχος, ἐσχάρας. Vox suspecta. Quamvis enim et βάτραχος et ἐσχάρα voces sint medicis usitatæ, ranula non est crusta. F. leg σελάχους. Τῆς βατίδος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσι. Ath. p. 286. sc. l. 2. de Hist. Animal.

Βατταρίζειν . . . ἔστι δὲ φθέγγεσθαι. Lege παραφθέγγεσθαι, vel παρασήμως φθ. vel ἰσχνῶς. [Al. ex. Pind. 230 C. Dio Chrys. 158 B.]

Βάττικες. v. Βανῆκας.

Βάττος. β. τύραννος, Λίβυες. τρ. Herod. p. 172. Λίβυες

[f] Hæc post folia duo in ms. leguntur: quæ non dubitavi tamen huc reponere. Paulo superius scripserat P. f. πορευτῆσι, nescio an pro πορφυρῆσι.

τὸν βασιλέα Βάττον καλέουσι. [Al. ex. Herod. ap. Pind. Schol. 230.]

Βάττου σίλφιον . . . ἐκτέτμηται. Lego ἐκτετίμηται. pro Ἄμμονα, ωνα, pro ἐγχαράχθαι, κεχαράχθαι, vel ἐγκ. [Al. ex. Aristoph. 45. 64.]

Βάττου σκοπιά. V. Ant. Liberalem.

Βαυβᾷ. L. Βαυβᾷ, κοιμίζει. Sopit, ut nutrices solent, baubando. Est enim vox ficta ex sono quem edunt, dum somnum infantulis conciliare cupiunt, quod βαυβᾶν βαυκαλᾶν et βαυκαλίζειν Græci dicunt. Etym. βαῦ τὸ κατακοιμίζειν. Scribe βαυκαλίζειν, κατεβαυκάλισέ με, φησὶν ὁ Κωμικός. Idem enim et *sopire* et *somnum capere* significat.

Βαυβᾶν, καθεύδειν. Ita scribo. Aristophanes Grammaticus apud Eust. inter voces καινοφώνους hanc habet, βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι, et locum hunc ex aliquo veterum profert: ἡ δὲ προυκαλεῖτο βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.

Βαυβυκᾶνες. v. Βαβυκώς.

Βαυμώ. L. Βαυβώ. nomen hujus fœminæ mire corruptum: apud unum Suidam nunc Βαβὼ, nunc Βαρὼ, nunc Βαθὼ scribitur. Cl. Alex. ξενίσασα ἡ Βαύβὼ τὴν Δηὼ ὀρέγει κυκεῶνα αὐτῇ. v. Meurs. Att. Lect. p. 347.

Βαυκαλᾶν. Orig. Adv. Cels. 1532, 44. [Al. ex. v. Κατεβαυκάλησε. v. Κατάβαικα et Νύννιος.]

Βαυκανήσεται. F. λη.

Βαυκανιζόντων. L. λι.

Βαυκίδες Eust. 1522, 11.

Βαχία. An Βακχεία Platonis. v. Meurs. in *Orchestra.*

Βάχθει. ἴσ. Βάχθος.

Βάψας. . . κοπήν. L. κώπην. Su[id]. Βάψας, τὴν κώπην, ἔπλευσας ἐλθών. respexit uterque sine dubio locum Aristoph. in Δαιταλεῦσι, qui nobis ab Harp. reservatur. Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένην ἐξαίφνης.

Ex Su[id]. igitur Hesy. ex Hesy. Su[id]. emendandus.

[In adversa p. seqq. scripta sunt :]

Ita Hecuba apud Eurip. Σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι, Βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός. De Artaxerxe Plut. in Pelop. p. 536 [294 C.] τὸν στέφανον ὃν πίνων περιέκειτο βάψας εἰς μύρον ἀπέστειλεν. Ita Theophr. Char. de Impudentia, βάψας ἀρύταιναν. Lycophro βάψαντες γάνος, et Eurip. Herc. Fur. Μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν 'Αλκμήνης γόνος. Arrian. Eux. Peripl. 5, 8. [p. 8. ed. Ox. κατὰ μὲν τοῦ ἐπιρρέοντος βάψαντα.]

Βδαλοὶ (suprasc. Βδέλλαι) . . κροσσώδεις. L. κιρσώδεις, *varicosæ*. Gal. Lex. Βδέλλω. ἐν τῷ μείζονι Προρρητικῷ, καὶ δευτέρῳ πρός τινων ἐπιγραφομένῳ (ut legendum monuit Foesius) τὴν κιρσώδη φλέβα φησὶν οὕτως ὠνομάσθαι Διοσκουρίδης.

Βδέλλεσθαι. v. Βδελύσσεσθαι, et βδέλλων et Βδένεσθαι.

Βδελυγμίαι. v. Ναυσίασις.

Βδελύζη. ἴσ. λυκτὴ, vel λυρή.

Βδένεσθαι. Su[id]. Βδέννυσθαι.

Βεβάασι. βεβήκασι. recte. fieri tamen potest ut Hesy. scripserit παραβεβήκασι, *præterierunt*. Sine dubio glossa est illius Homerici Il. β'. 134. 'Εννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί. ad quem locum Schol. vet. Βεβάασι, παραβεβήκασι, παρεληλύθασι.

Βεβακώς. v. Βεβαώς.

Βεβαιώσεως. l. . . . ὠνησαμένων. Harp. Βεβαιώσεως, δίκης ὄνομά ἐστιν ἣν δικάζονται οἱ ὠνησάμενοί τι τῷ πωλουμένῳ. Jul. Poll. VIII. c. 6. ἡ βεβαιώσεως δίκη, ὁπότε τις πριάμενος οἰκίαν ἢ χωρίον ἀμφισβητοῦντός τινος ἀνάγει εἰς τὸν πρατῆρα. Eadem opera et Su[id]. et Harp. emendamus. Salm. de Modo Usur. p. 728.

Βέβακται, εἴρηται. Recte. Forte autem scripsit πεφλυάρηται. Ita Schol. Hom. Od. θ'. 408.

Βέβαμεν Il. ρ΄. 359.

Βεβαὼς Il. ξ. 477.

Βεβήκει Il. α΄. 221.

Βεβίηκε Il. κ΄. 145.

Βέβλεσθαι. v. Βέμβλετο. μέμβλεσθαι.

Βεβλημένος. τετρωμένος Il. λ΄. 521.

Βεβλήκει Il. δ΄. 108.

Βεβλυχασμένον. v. Βεβροτωμένα.

Βέθηλον. v. Βαιθήλ.

Βεβολημένος. Βεβλαμμένος. L. Βεβλημένος. Il. ι΄. 9. Schol. Hom. βεβολημένος ἦτορ. ὥσπερ τὴν ψυχὴν βεβλημένος.

Βεβόληντο. L. βεβολήατο. Il. ι΄. 3. Schol. Etym. τὴν ψυχὴν τετρωμένοι ἦσαν.

Βέβραδα, ἀθερίνην. Uterque pisciculus est. μεμβράδα.

Βεβραμένων. at Ἐμβραμένα, εἰμ. Etym. et vox est Laconica. v. Ἐμβραμένη.

Βέβρηκες. v. Βάβρικες.

Βεβρίθασι Od. ο΄. 333.

Βέβριθε Il. π΄. 384.

Βεβρὸς v. Βεμβρός.

Βεβροτωμένα Od. λ΄. 41.

Βέβρηχεν. L. Βέβρυχεν secundum seriem literarum. Il. ρ΄. 264. Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον.

Βεβρώθοις. Il. δ΄. 35.

Βεβυκῶσθαι.

Βεβυλλῶσθαι v. Βυλλά.

Βεβυσμένον Od. δ΄. 134.

Βεβῶτα. an Βεβῶντα? Æsch. Eum. 76.

Βεβέηκος. F. Βει.

Βεικὰς v. Βεκάς. sc. ἑκάς.

Βεζέκ. ἀστραπή τις. Ἰεζεκιήλ. Ita lege et distingue. apud Hieron. pp. (perperam) ζεβὲκ bis legitur et in textu et in commentario, apud Ezech. c. 1. בָּזָק cum

bis legatur in Heb. Priori loco v. 13. vertitur a LXX interpretibus ἀστραπὴ, posteriori v. sc. 14. plane omittitur: ideoque ex Theodotionis editione hæc verba suppleta sunt, καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον καὶ ἀνέκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ βεζέκ. Hebræa igitur vox in Græcis exemplaribus conservata a Græcis Lexicographis explicata est. Et recte quidem ἀστραπή: ita enim LXX, nec aliter Sym. teste Theodoreto. τοῦτο δὲ ὁ Σύμμαχος ἡρμήνευσεν, ὡς εἶδος ἀκτῖνος ἀστραπῆς. Targum בדקה. Forte legebant apud Symmachum τινος ἀστραπῆς.

Βειλαρμοστὰς, βελάρχας. ἴσ. Βελ.

Βείη . . . πορευθῇ. v. βείω. Οὐ θὴν οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ Il. π'. 852. v. Schol. ad Il. ζ'. 113.

Βείνειν . . . σμ. l. συμμίγνυσθαι . το . . . σο l. ὀπυίειν. v. Ὀπύει.

Βείομαι Il. χ'. 431.

Βείρακες f. corruptum Βιέρακες.

Βείριξ. infra Βέρκιος.

Βειρόν v. Βερρόν.

Βείω Il. ζ'. 113.

Βεκὸς ἄρτος ἢ ἀνόητος. ipse pp. Βεκὸς, ἀνόητος. Herod. p. 61. Maussacus. Sch. Apoll. 185.

Βεκκεσέληνος [Al. ex. Aristoph. 108.]

Βελβίνα Steph. v. Meurs. Lacon. IV. 4.

Βέλεμνα Il. ο'. 484.

Βέλλεκυς. Su[id]. Βέλεκος, et Ety. Βελέκοι, ὄσπρια, καὶ τῶν βελέκκων Ἀριστοφάνης.

Βελάσεται.

Βέλλερος Eust. 632, 8.

Βέλλαι. v. Βδαλοί. f. Βδέλλαι.

Βέλλεκος. Βέλεκος Su[id].

Βελίαρ v. Su[id]. vox Hebraica.

Βέλλειν v. Βέβλειν.

Βελλούνης. H. St. l. Βελλοκύνης.

Βεμεῖ. F. Βεμβεῖ. v. Βεμβρεῖ, δινεῖ.

Βεμβίδιον. F. Βεμβρίδιον. sc. Βεμβράς. 1° μεμβρὰς, pisciculus, mutato μ in β. βεμβράς. Aristomenes Βεμβράδας φέρων ὀβέλου. Ety. Βεμβρὰς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. H. Steph. deducit a βεμβίς. At βεμβίδες pisces non sunt, sed genus quoddam apum.

Βέμβλωκε aut corruptum est pro μέμβλωκε, Ο. ρ΄. 190. aut μ in β vertitur, ut fieri solet, ut et . . . . Βέμλετο.

Βεμβρὸς v. Βεβρός. Ἴσ. Βεβροντημένος.

Βεμόριξ. Leg. Βέμβριξ, ut Βεμβεῖ et Βεμβρεῖ, ita Βέμβιξ et Βέμβριξ.

Βένδις . . . L. Βενδίδεια. Strabo: τούτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θρᾳξὶ τά τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδεια. v. Μεγάλη Θεός, v. Κυβήκη, v. Ἀδμήτου κόρη. v. Meurs.

Βένθεσι Il. ν΄. 21.

Βένθος Il. σ΄. 38.

Βερβίνια.

Βέρεθρον Il. θ΄. 14.

Βέργιος.

Βερενίκης πλόκαμος τ. κ. φ. Κόνων . . . καὶ Βερενίκη. Steph. ita dicta ab ipsa Berenice, Ptolemæi conjuge. ἐκλήθη δὲ Βερενίκη ἀπὸ τῆς Πτολεμαίου γυναικὸς Βερενίκης.

Βερενικίδαι Steph. qui etiam ab eadem Berenice dictus est.

Βερενικίδες.

Βερενίκιον f.

Βερκίοος.

Βέρκται.

Βέρρης. Etym. Βέρης, ὁ δραπέτης· καὶ βερεδεύει, δραπετεύει. inde *Veredus* equus cursorius, et *Veredarius* qui eo utitur.

Βερρὸν v. Βειρόν.

Βερρεύει, δραπετεύει. L. βερεδεύει. Meurs. Gloss.

Βεσὸν. Meurs. Lacon. l. 3. c. 6. ita restituit: Βέστον.

ἔθος· καὶ ὁ τ. ε. ε. Λάκωνες δὲ, βεστὸν τὴν ἐσθῆτα. v. Etym. Forte ἔθνος.

Βέτεθρον. Corrupte pro Βέρεθρον, vel βέθρον. v. Etym.

Βέδος. F. Βεῦδος, (recte. suprasc.) Id series postulat. παλαιὸν Βεῦδος Ptolemæo. Etym. Ἔστι πόλις, καὶ γυναικὸς ἱμάτιον πολυτελές. παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἄγαλμα. Jul. Poll. l. 7. c. 13. Βεῦθος (l. Βεῦδος suprasc.) ὡς Σαπφῶ, κιμβαρικόν. ἔστι δὲ τὸ κιμβαρικὸν διαφανὴς χιτωνίσκος. Parthenius Eroticis c. 11. Βεύδεα παρθενικαὶ Μιλησίδες ἐρρήξαντο. ἄγαλμα videtur pertinere ad Βέδος, ut sit pro ἔδος. [Βέδος—ἔδος f. deleri voluit P.]

Βῆ Il. α'. 34.

Βηβῆσαι. v. Βῆσαι.

Βηβὴν π. ἴσ. Βὴ, φωνὴ προβάτου. Eust. 768, 13.

Βήζει. ἴσ. Βάζει vel Βαΰζει.

Βῆζα.

Βῆμα. L. Βῆκα [κια], πρόβατα Gal. et Hipp.

Βηκώνιον f. corrupte pro μηκώνιον.

Βῆ λέγει. An Βήκλει.

Βήλημα, κώλυμα. ἴσ. Βλῆμα.

Βῆλος, οὐρανός. Imo βηλὸς, οὐρανὸς, Βῆλος autem Jupiter. Scho. Hom. ἀπὸ βηλοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

Βηλὸς . . . σταθμὸς f. βαθμὸς, et Βηλοῦ, βαθμοῦ. ita Cyrillus, et Su[id]. Etym. Βηλὸς, βαθμὸς θύρας, ἢ ὁ οὐρανός. quis autem (sic f.) βηλὸν ὁδὸν interpretatus est? puto locum esse mancum. Sch. Hom. εἴρηται βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ διοδεύεσθαι. v. Βηλῶ.

Βλησέμεν q[d] Βηλή[σεμεν].

Βῆμα . . σημαίνει f. pertinet ad Βηματίζει. ἐκκυκλῆσαι, sc. in Lexico.

Βῆνος, κιβωτός. v. Ἴβηνοι.

Βηματίζειν. Utitur Strabo p. 374. Pertinet huc locus Athenæi de Bætone Bematista Alexandri [p. 442 B.]

Βήρηξ. v. Βήρηκες.

Βῆ ῥ' ἴμεναι Od. β'. 298.

Βήρηκες. v. Τολύπη. ρ

Βηρίχαλκον. τὸ μαραθον.

Βηρισσεύειν.

Βῆσσαι, καὶ πόλις Il. β'. 532.

Βήσατο Il. γ'. 262.

Βήσεται Il. β'. 339.

* Βησίον. v. Λήκυθος, v. Ξυστρολήκυθον.

Βήσομεν Il. α'. 144.

Βήχιον. a

Βιάζεται Il. λ'. 588. [Al. ex. Matt. 11, 12.]

Βιβάζει, ὀχεύει. Su[id]. Βιβάζει, συνουσιάζει, ὀχεύει. Ita vetus lexicon rhetoricum. Eust. τὸ βιβῶ πρωτότυπόν ἐστι τοῦ βιβάζω, ὃ δηλοῖ τὸ ὀχεύειν, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Poll. l. V. c. 15. Lex. Arm. [Al. ex. v. Lev. 18, 23.]

Βιβὰς Il. η'. 213.

Βιβάσσων. L. Βιβάσθων. Respicit Il. ν'. 809. ο'. 676. 'Αλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων. l. διαβαίνων. Sch. διαβὰς priori loco, posteriori βαίνων.

Βιβῶντα, διαβαίνοντα. Il. γ'. 22.

Βίδην. Hæc sunt omnino confusa, quæ sic in ordinem redigo: Βίδην ε. κ. Σ. 'Ακ. ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν ἀ. β.

Βηρσαβεὲ, μητὴρ Σ. κ. τ. ας.

Βιζῆαι. v. Βίβασις. Gat. l. Βιβάσεις.

Βίην 'Ηρακληΐην Il. ε'. 638.

Βίηφι. ὡς Πολ. forte ad vocem posteriorem pertinet.

Βίκας. f. corruptum pro φίκας. Ipse φίκα, φίγα, σφίγγα. Vel Macedoniæ Βίκα.

Βιμβικίζεται. παρακ. Su[id]. at Cyr. περικρούεται τὸ ὄργανον. Pro Βεμβικίζεται L. Arm. Βιμαϊκίζεται.

Βίμβλινος. Vereor ne minus recte: vinum enim de quo Hesy. agit, non Βίμβλινον, sed Βίβλινον dicebatur,

Eur. Ione v. 1195. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου Κρατῆρας ἱεροὺς, βιβλίνου τ' ἐκπώματος. Ex Naxo sc. insula, et fluvio, qui Βιμβλίνη dicebatur. Ety. Σίμος (Steph. Δῆμος, l. Σ.) δ' ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς Ἰλιάδος (leg. Σῆμος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ Δηλιάδος) ἐν Νάξῳ φησὶ ποταμὸν Βιβλίνην, ἀφ' οὗ καλοῦσιν οἶνον βίβλινον διὰ τὰς πεφυκυίας ἀμπέλους, διὰ δὲ τοῦ μ̄ γράφουσι τὸν ποταμὸν Βιμβλίνην, καὶ Νάξιον οἶνον διὰ τοῦ μ̄ Βίμβλινον. At vinum ex Thracia Βίμβλινον Hesy. vocat, contra Athenæum, Steph. Etym. Su[id].

ὁ ἀπαλός. At Su[id]. contra αὐστηρός. F. cum Ety. legendum quis putaret ὁ παλαιὸς pro ὁ ἀπαλός: sed mihi aliter videtur. Genus enim non statum vini significat. Aut igitur ἁπαλὸς, aut pro eo substituendum ὁ Πόλλιος aut ὁ Πολλαῖος. Athen. p. 31. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος, ὁ Βίβλινος οἶνος. Pollux [VI. 16.] καί που καὶ γλυκὺς καὶ πολλαῖος ἐστι μὲν ἐκ Συρακουσῶν.

ἀπὸ ῥοιῶν Βιμβ. Leg. ἀπὸ ὀρῶν Βιβ. Athen. ib. Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησι αὐτὸν ὠνομάσθαι.

Βιοῖο Il. α'. 49.

Βήϊον. F. βίοτον μεμαλαγμένον.

Βιόσσαο. Corrupte pro βιώσαο. Od. θ'. 468. σὺ γάρ με βιώσαο κούρη. Eust. ἤγουν ζῆν πεποίηκας, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐζώγρησας, et p. post, ἔζησάς με, ἤγουν ζῆν με πεποίηκας. Scribitur μ' ἐβιώσαο [ἐβιόσσαο] Schol.

Βιττάζειν. ex transpositione literarum. (suprasc. *nihil mutandum.*) Sophronem enim et Epicharmum ita locutos docuit Herodianus pro βαπτίζειν.

Βίρρη. v. Βίσβη.

Βίρρος. v. Βερρόν. L. Βιρρόν. Lat. *Burrum,* unde *burra* vestis villosa et hispida. Vetus epigramma, *Nobilis horribili jungatur purpura burræ. Burra horribilis* est vestis villis densa et hirta. Isid. *Reburrus, hispidus.*

Βίσβη. Meur. Βισβαίαν.

Βίσ[κ]σαιος.

Βίσκαρις. Ἴσ. Βάκκαρις.

Βίσταξ.

Βιστήνη. F. Leg. Βιστονίη, Θρᾳκική. Etym.

Βιστιάριον. Pro Βεστιάριον, sc. *Vestiarium.* Ita qui vestibus præerat βεστιάριος, locus quo servabantur βεστιάριον, ut μινσάλιον *mensale* et μινσουράτωρ *mensurator*, et μίτατον *metatum*, Λιμνίσκος (*lemniscus*) κίνσος *census*, λίνων *leno*. Βιτράνος, Βιτονίκη. Su[id]. Βεστιάριον παρὰ 'Ρωμαίοις τόπος ἔνθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθής. Melius Moschop. Βεστιάριον κυρίως ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται. Hoc enim est quod Hesychius noster voluit per τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. Atque hoc quidem ex vi verbi significare videtur: at noster addit etiam quod ex usu. Eodem enim loco quo vestes regiæ etiam τὰ χρήματα seu pecuniæ asservabantur, et quod Vestiarium etiam Ærarium fuit. Gul. Tyrius l. 2. de Bel. Sa. c. 15. *Ex imperialibus vestiariis oblata sunt prædicto viro munera in auro vestibus vasis et pretiosis lapidibus.* Cod. l. XI. Tit. VII. l. 14. *præpositi rei vestiariæ ad rem sacri ærarii dicuntur accedere.* Et in Notitia Juris Orient. *Magistri lineæ vestis et Magistri privatæ, procuratores baphiorum et procuratores linificiorum sunt sub dispositione Comitis sacrarum largitionum, qui ante Præfectus ærarii dicebatur, sub quo habet scrinium vestiarii sacri, et scrinium auri, scrinium argenti.*

Βιόωνται Od. λ'. 502.

Βιῶναι Il. κ'. 174.

Βιῶ aut ex βιάω quod *vim*, aut ex βιόω quod *vitam* denotat. At hoc ex neutro. Est igitur ex βέω, quod per epenthesin βείω, idque ex consuetudine posteriorum Græcorum primo pronuntiatum dein scriptum βίω. Hesy. Βείω. πορευθῶ. Ita λείαν, λίαν.

Βίωρ. F. pro βίσωρ, β præposito, et σ mutato in ρ, more Laconum.

Βλάβεν Il. ψ'. 545.

Βλάβεται Il. τ'. 82.

Βλαδὰ. v. βλαδαρὰ et βλάζειν.

Βλαδαρὸν. ἐκλελυμ. v. Βληχρόν.

Βλάθρον ... πτερίδι ὁμ. vel πτέρει. v. Βλαχρόν, et Βληχρά. Eust. Βλάχνον. Theoph. l. 1. de Caus. Plant. c. VIII. ἡ Βλῆχρος. Nicand. [Ther. 39.] dicitur Βλῆτρος. Diosc. Βλάχνον et Βλήχιον. Gal. Βληχρὸν, ὄσπριόν τι ὃ καὶ βλήχιον γράφεται.

Βλαιμάζειν. v. Βλημάζειν et Βλιμάζειν.

Βλάκακα. L. Βλάκα καὶ Βλακεύειν . . τὸν ἀργὸν καὶ ἀνόητον. Etym. Βλὰξ, εὐήθης, ἀργὸς, ἀνόητος. Quod autem ad ea quæ sequuntur pertinet, v. Βλήχημα.

Βλακεύειν . . . ἀπὸ

Βλὰξ . . . ἀπὸ . . διὰ νωθρείαν ἀμαυρὸς (suprasc. ἀμβλὺς) cog. [i. e. *cogita.*] ipse paulo post, Βλὰξ, τυφλώδης. v. Ἐπίβλαξ.

Βλάσκει pro φάσκει. v. Βλίσαι.

Βλασκίας. ἰχθῦς ποιός. v. Βλακίας.

* Βλάστημα. ἴσ. Βλάστημος Æsch. 311.

Βλάστην, φυήν. Βλάστημα.

Βλάνος. Lego Βλακὸς, τυφλώδης.

Βλάττανον. πλ.

Βλαύρια. l. Βλαυτία. Βλαύτης *calceus*, Βλαυτίον diminutivum. Ulitius ad Gratii Cyneget. p. 336.

Βλαῦδες. Legerat forte βλαύδας pro βλαύτας. f. οἱ δὲ ὑποδήματα, et βλακεὺς omnino expungendum. ut post, σανδαλίῳ, οἱ δὲ ὑποδήματι. Ita Schol. Sophoclis p. 301. v. Jul. Poll. 7, 22.

Βλείης, βληθείης, ut βλεὶς pro βληθείς. καὶ βλεῖο. Il. ν'. 288.

Βλεκέμυξος. F. Βλα

Βλέννα Hippocr. v. Πλένναι.

* Βλέννον. v. Ἰθίτας.

Βλεσὸς vel Βλεσσὸς ut Hipp.

Βλῆθα . . . θρυμ. H. St. recte. At apud Athenæum sc. Βλῆμα l. 3. p. 114. Βλῆμα δέ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον καὶ θερμὸν Σέλευκος.

Βληθρήν. At βλωθρὸν Schol. Nicand. exponit ἁπαλὴν p. 52 b. et notante Eust. [p. 939, 5 = 912, 27] Ἀρκάδες βλωθρὴν τὴν ἁπαλὴν λέγουσι, et eodem teste, Δρύο[πες] τὴν τραχεῖαν.

Βλὴρ . . . παρὰ

Βλήσσανον . . σχοίνῳ H. St.

Βλήσσαν.

Βλῆσθαι. L. Βληθῆναι. nempe per ἀφαίρεσιν pro βεβλῆσθαι. Il. δ′. 115. Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον. Schol. Βλῆσθαι, βληθῆναι.

Βληστρισμός. ῥιπτασμὸς καὶ ἄλυς. Leg. Βληστρισμὸν patet ex Hippocr. qui Epidem. l. 1. Silenum febre correptum ita describit [p. 970 A.] ἄκρεα ψυχρὰ, πελιδνὰ, πολὺς βληστρισμός. L. III. [p. 1076 H.] adolescentem, διψώδης, ἀσώδης, πουλὺς βληστρισμός. et rursus [p. 1080 E.] πυρετὸς ὀξὺς, δίψα πουλλὴ, βληστρισμός. Atque ita alibi de febricitantibus. Est autem corporis jactatio, inquietudo, conflictatio et inconstans agitatio. Idem est enim βληστρίζειν quod ῥίπτειν et ῥιπτάζειν. Idem 3 de morbis [p. 489, 40] ἀλλ' ὧδε ἀπορέων βληστρίζει ἑωυτὸν, quod et ἀλύειν et ἀλύζειν medici dicunt. Gal. ἀλύζει, ἀπορεῖ, ῥιπτάζεται. Hipp. l. 2. de morbis [p. 467, 27] καὶ ἀλύει καὶ ῥιπτάζει αὐτὸς ἑωυτὸν ἀπὸ τῆς ὀδύνης. Quid autem sit ἀλύειν docet Galenus 7. Comment. in Aphor. τῶν νοσούντων ἐκείνους ἀλύειν φασὶν ὅσοι μὴ φέροντες τὴν κατάκλισιν ἐξαλλάττουσι τὰ σχήματα διὰ τὸ δύσφορον ἀεὶ τὸ παρὸν εἶναι. Hæc autem habitus frequens mutatio nunc ἀλύκη, nunc ἀλυσμὸς, nunc ἄλυς dicitur. (suprasc. ἄλυξις nunc ἀλυχὴ) ἐπίστασθαι χρὴ πρῶτον, ὅτι προσηγό-

ρευκεν ἀλύκην, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ὀνομάζουσιν ἄλυν. (ita leg. non ἄλην.) Ἄλυς igitur et ῥιπτασμός. Gal. Ἀλυσμὸν, ὅπερ καὶ ἄλυσίν τινα καὶ ἀπορίαν, ὃ δὴ καὶ ῥιπτασμὸν καλοῦσι. Optime igitur noster, Βληστρισμὸς, ῥιπτασμὸς, ἄλυς.

Βλητὸς ut Etym. non Βλῆτος. Est enim quasi *percussus*. ἐβέβλητο, βλῆτο, βλητός. Is autem ita veteribus dictus, non apoplecticus proprie, neque quod ex quovis morbo acuto subito interiit, sed quod ex lateris inflammatione repente suffocaretur, livoribus ad latus tanquam ex plaga acceptis apparentibus. Hipp. de ratione victus in morb. ac. v. Foesium in Œcon.

Βλητοί. L. Βλῆτροι. Il. ο'. 678. Κολλητὸν βλήτροισι. Schol. V. τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμφοις, τοῖς ἐπιούροις. Hoc est quod Hesy. ait, οἱ δὲ γόμφους. Addit Etym. καὶ βλῆτρα, ἐμβλήματα, ut et noster. Eust. κολλητὸν βλήτροισι, ὅ ἐστι συμβολαῖς. et Su[id]. Βλῆτρον, τὸ σύμβαλμα.

* Βληχὰ Æsch. 78.

* Βληχᾶται Aristoph. 17. 20.

* Βληχρὸν v. Alcæum 105.

Βλιβρὸν Ety. Βλιαρὸν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον.

Βλίκανον. Su[id]. Βλίκαρος. at Ety. Βλίκανον. v. Βλίταχος.

Βλικὰς Etym. Βλίκας, φύλλον συκῆς. Su[id]. Βλίαρ.

Βλιηχῶδες. Lege secundum literarum seriem Βλικχῶδες. βλιχῶδες. Tres significationes affert Erotianus, et neutra quidem nostro convenit. Inter illas autem tres prima est Epiclis: Ἐπικλῆς μέν φησι τὸ λελιπασμένον μετὰ γλοιώδους ὑγρασίας ἀκαθάρτου. f. itaque legendum, λελιπασμένον, ἀκάθαρτον. Diphilus Athen. l. 4. p. 132. Διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων Πάντες βλιχώδεις (αν) εἰσι καὶ μεστοὶ λάπης. Erotianus notat aliquos apud Hipp. legisse pro βλικ-

χῶδες γλισχρῶδες, quod et nunc legitur. Quid sit λάπη docet Hipp. sc. *mucus* vel *pituita*.

Βλιμάζειν, τὸ τιτθολαβεῖν. Ety. vel στηθολαβεῖν. Pro βαστάζειν f. ἀποστάζειν. Etym. sed et mox habet.

Βλίμασις . . θλίψις.

Βλὶξ f. pro πλίξ.

Βλίσσιοι Etym. Βλίσκοι.

Βλίτας f. Βλιτὰς, vel Βλιτάδας, ut Su[id].

Βλίταχος. v. Βλίκανον.

Βλιτύριον Su[id]. et Etym. βλίτυρι ὄργανον μουσικὸν ἀποδ. Festus: *Titivillitium nullius significationis est, ut apud Græcos* βλίτυρι et σκινδαψός. [Al. ex. Βλίτυρι Ammon. in Aristot. περὶ Ἑρμ. 7 a. 16, 38. Cl. Alex. 769 C.]

Βλοσυρῶπις. Il. λ′. 36.

Βλύδιον Su[id]. simpliciter ὑγρὸν, ac si ibi distinctio ponenda esset. Sed deesse apud eum opinor ζέον. [(a βλύζειν *brodium*. Lex. Arm.) Hæc supra scripta sunt.]

* Βλύζει v. Ammon.

Βλωθρὴ, L. εὐαυξής. Respicit Homer. Il. ν′. 319. Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωΐς, Ἠὲ πίτυς βλωθρή. Schol. v. Βλωθρὴ, εὐαυξὴς, μεγάλη, et notat Eust. ita veteres accepisse. Βλωθρὴ δὲ πίτυς, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, κατὰ Τυρρηνοὺς μὲν ἡ ηὐξημένη, ἢ εὐαυξὴς, ὑψηλὴ δὲ κατὰ Βοιωτούς. Pro θρώσουσα l. θρώσκουσα. Eust. 1532, 44. Lex. Arm. Βλωθρὰ, χλωρὰ, ἁπαλή. [Al. ex. Epigr. p. 10.]

Βλωμός. ἰσχνὸς ψωμός. tenuis seu parva buccea. unde βλωμίλιοι ἄρτοι apud Athen. l. 3. p. 114. Schol. Apoll. p. 17. ὁ ψωμὸς βλωμὸς, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὅ ἐστι κατέρχεσθαι.

Βλωρός. v. Βλίκας.

Βλῶσις, παρουσία. ita et Lex. Arm. [Al. ex. Lyc. 453.]

Βοάγρια. ἀσπίδες. Il. μ'. 22. ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι Κάππεσον ἐν κονίῃσι. [Al. ex. Philostr. 300 C.]

Βόας. Distingue et lege Βόας αὔας, ξηρὰς βύρσας. Il. μ'. 137. Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι. Schol. Βόας αὔας, βύρσας ξηρὰς, τουτέστιν ἀσπίδας.

Βοείη βύρσα. Distingue aliter. Sc. Βοείη, βύρσα, ἀσπίς. Il. χ'. 159. ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην. Schol. βοείην, βύρσαν. Eust. Βοείην, ἢ τὴν βύρσαν τοῦ βοὸς, ἢ ἀσπίδα. Est ergo βοείη vox per se sumenda, sed, ut Græci loquuntur, μετουσιαστικῶς.

* Βοηδρομεῖν Eur. 589.

Βοηθόον Il. ρ'. 481.

Βολάων. βολῶν. Od. ρ'. [283.] Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων. Βόλων est a βόλος, βολῶν a βολή.

Βολίδες. ά. ἢ λ. Steph. in Lex. Scripturaria. [Al. ex. Psal. Lex. Arm.]

* Βολὶς Ex. 19, 13. ἴσ. βολίσι.

Βολίσι. τρώσεσι. At Βολίδες *hastæ* vel *jacula* sunt, non *vulnera*. Omnino corrupte scriptum fuit pro βολῇσι, et respexit illud Hom. Od. ω'. 160. Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν ἠδὲ βολῇσιν. Ad quem locum diserte Eust. [p. 1956, 45.] Ὅρα δ' ἐνταῦθα ὅτι διχῶς τὸ ἐνίσσειν λόγοις τε καὶ πληγαῖς.

Βόλος. Quid velit nescio. f. in θύρα πηλὸς latet alicujus jactus nomen, ut apud Su[id]. [Al. ex. Eur. Bacch. 845. Herod. 15, 33.]

Βομβὰξ quid est παρεμβολοειδές. Eust. παρὰ τῷ κωμικῷ βομβὰξ ποιητικὸν ἐπίρρημα. v. Πύππαξ.

* Βόμβυκες Aristo. περὶ ἀκουστῶν 78, 3.

Βόμιος l. Βόμβος.

Βομίους l. Βόμβους.

Βομβυλία. Ita series postulat, et Βομβύλιος Lycophroni Bœotiæ oppidum et mons Isacio [Tzetz. ad Lyc. 786.]

Βομβύλην. f. Βομβύλιον vel βο. Etym. καὶ τὸ ἐλαιηρὸν δὲ ἀγγεῖον καθ' ὁμοιότητα τοῦ στενοπόρου ἐκπώματος βομβυλιὸς λέγεται.

πομ
Βομβόλιδας. f. βομβόλυγας. Certe Etym. βομβόλυξ, πομφόλυξ, π et φ in β' mutatis.

Βομβυλιὸς . . . πότον. l. ποτόν. πότος enim *bibitio* est, ποτὸν *quod bibitur*. Pro κεκλῆσθαι malim κέκληται, nempe poculi genus angusti oris, per quod potus erumpens sonitum edit. Jul. Poll. βομβυλιὸς τὸ στένον ἔκπωμα καὶ βομβοῦν ἐν τῇ πόσει, unde σύστομον et στενόστομον dictum. Altera significatio pertinet ad Isocratem in Encomio Helenæ. [p. 210 b.]

Βόμβυρ. Cum interpretationem priorem intueor, nihil in fine videtur mutandum: cum posteriores, videtur legendum Βόμβυξ. Sed nostro non est insolens uni vocabulo significationem adhibere alterius ipsi affinis. Puto itaque Βάμβορ esse idem quod ἄμμος dialecto Laconica. Quæ sequuntur ad Βόμβυξ pertinent. v. Meibom. Notas ad Eucl. Har. p. 68. v. Κόμβησεν et Κόμβος.

Βοῶντες. L. Βοόωντες Il. β'. 97.

Βομβυθυλεύματα, τὰ μαγειρικά. Ita lego. Sine dubio vox a comico aliquo ficta βομβυθυλεύειν pro ὀνθυλεύειν et μονθυλεύειν. Ipse al. Ὠνθυλευμένον. τὸ διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον. Aliqui διασεσαγμένον legunt (ut Gesnerus et Casaub.) *farctum*. Sed v. quæ ad locum dicemus. Cas. addit περιττῶς in Athen.

Βοοσκέρας. L. βοὸς κέρας. Il. ω'. 81. de μολυβδαίνῃ, ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα. Et recte interpretatur cornu bovinum lineæ piscatoriæ circumdatum prope hamum, ne scilicet pisces lineam ipsam

dentibus frangant. Ita v. interpres, et ex eo Etym. interpretatur κεράτιόν τι προσκείμενον τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. Quod autem *crines* etiam ait significare, pariter ex Appionis aut Apollonii Lexico Homerico sine dubio haustum. v. Schol. ib. Οἱ μὲν κυρίως, οἱ δὲ τὴν τρίχα. et Eust. οἱ δὲ νεώτεροι κέρας, καὶ νῦν εἶπεν συμπλοκὴν τριχῶν.

Βόοσκον. Pro Βοόβοσκον. Vel scribendum Βοοσσόον. Lex. Arm. Βοονόμον, βοόβοσκον.

Βοοσσώω. L. Βοοσσόῳ . . . καὶ βούτῃ.

Βορρᾶς. et hic et paulo post. Prov. xxvii. 16. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται. v. Catenam Græc.

Βόρβορος. ὀχετὸς ἢ.

Βορβορύζει. unde βορβορυγμοὶ γαστέρων στενοχωρουμένων Cl. A. p. 52.

Βορβορωπόν . . . ἐμ. .

Βορκύλη. Ordo postulat Βορβύλη. Reliqua sic concipienda conjicio: πέμμα στρογγύλον διὰ μήκωνος καὶ σησαμίδος, ἢ

Βορεασμοί. Sunt qui pro ἄνοτοι legunt ἄνοσοι, ut Cas., sed cui respondeat id vocabuli non invenio. Sunt qui ut primum vocabulum retineant reliqua omnia pene transmutant. Mihi videtur sic levissima mutatione omnia componi. Βορεασταί. α. ο. α. τ. β. ε. καὶ θ. ι. οἱ νότοι π. Βορεάζειν sc. est *sacra Boreæ facere*: qui faciunt, Βορεασταὶ vocantur: sacra ipsa Βορεασμοί. Sacrorum finis, ut frigidissimus ille ventorum parcius flaret, vicesque suas sæpius placidissimo ventorum Noto daret.

Βορθαγορίσκια. L. Βορθαγορίσκεια, χοίρεια, et pro Βορθάκεοι, βορθαγορίσκοι. Hesy. Ὀρθαγόρικος (l. Ὀρθαγορίσκος) χοιρίδιον μικρόν, addito digammate Æolico Lacedæmonii Βορθαγορίσκους nominabant.

Nihil aliud muto, quamvis aliter scribendum re vera fuit, inserto ρ post θ, sc. Βορθραγορίσκεια. Plin. Nat. Hist. XXXII. 2. *Apion maximum piscium esse tradit porcum, quem Lacedæmonii orthragoriscum vocant,* de re sine dubio false, de verbo rectè: neque enim pisces erant, multo minus piscium maximi . . . . sed porculi, ut noster utrobique docet, iique lactentes, seu γαλαθηνοί. Sed quia aliqui veterum aliter scripsere, nihil muto. *Polemon enim ὀρθαγορίσκους scribebat,* ut et Hesy. sed minus recte, ut notarunt veteres apud Athenæum critici. Ἀλλὰ μὲν οὐδ' ὀρθαγορίσκοι λέγονται, ὥς φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὄρθρον πιπράσκονται. p. 140. Ratio ergo nominis satis perspicua, quod mane in foro venales essent, quod aliis ὀρθρὸν, Doriis Βορθρόν.

Βορρᾶς. Pro ὡς l. ὅς. v. Prov. xxvii. 16.

Βόρμος . . . αὐτομάτως.

Βορός . . ῥυστίδος. v. Ῥυτά.

Βορσόν . . F. ab ὀρθόν.

Βόρταχος. Quod vulgus βάτραχον antiquorum aliqui Βότραχον vocabant. Gal. ad Hip. Βοτράχου] τοῦ βατράχου λέγει, inde βόρταχος. [g](Inde posteriores Græci. et Βορθακὰς et Βορδακὰς rana dicitur.) Deinde l. ὡς βόρμος, post quæ verba lineam unam deesse suspicor.

Βορυσθένης. L. Ἔστι δὲ καὶ ποταμός. Non enim vult dicere Hellespontum fluvium esse, sed Hellespontum vocatum esse Borysthenem, Borysthenem autem etiam nomen fluvii esse. v. Steph.

* Βοσκὴ Æsch. 269.

Βοσκὰς, φασκὰς, non κίας. Vult utrumque idem esse: neque apud alios magnum discrimen. v. Ath. p. 395 D.

[g] Hæc. vv. in marg.

* Βοτῆρος Æsch. 66.

Βοτροίδια. f. τρύ . . . . οἱ δὲ βότρυν. Θεσμοφοριαζούσαις, prioribus sc. quæ nunc non extant. v. Clem. Alex. Pæd. II. p. 210. Βότρυν, χλιδῶνα, genus inauris, quid aliud quam crinis crispus. Jul. Poll. V. 16. v. [Salmas.] Plin. Exer. p. 1148. idem 763.

Βοῦ. Λάκωνες puto male locatum: potius ad Βοῦα pertinere videtur, v. Βουάγορ.

Βουβαλίς. L. Βουβάλιες. Herod. IV. [192.] κατὰ τοὺς νομάδας δέ ἐστι τουτέων οὐδὲν, ἀλλ' ἀλλὰ τάδε πυγάργοι καὶ ζορκάδες καὶ βουβάλιες. Oppiano Βουβάλιδες dicuntur. [Al. ex. Ælia. Anim. 3, 1.]

Βουβάλιον. v. Βάβαλον. Pro συκιὸς l. σικυὸς, *cucumis agrestis*. Gal. Lex. Hipp. Βουβάλιος, σίκυς ἄγριος, non ut in editione H. St. συκῇ.

Βούπαλος. v. Βούπαλον et Βούβαρα.

Βούβελα *bubula*.

Βούβρωστις . . πενία. l. πεῖνα. *magna fames*. Eust. Βούβρωστις κυρίως μὲν κατὰ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον, ὁ μέγας λιμὸς, ἡ μεγάλη πεῖνα, καὶ ὡς εἰπεῖν βούπεινα, ἡ πολλὴ τῆς βρώσεως ἔφεσις. Od. ω'. 532. v. Schol. Il. [Al. ex. Plut. M. 694 A.]

Βουγαῖον Il. ν'. 824. Esther 3, 1. 9, 10.

Βουγενέων. ἄρμενα. Ety. 'Αρμοῖ. Eum v. in 'Αρμός.

* Βούγλωσσον ιχ. Marcellus Sidetes.

Βούσιον. Series literarum postulat potius Βούδιον, et sine dubio respexit ad Βούδειον, urbem quam Homerus nominavit Il. π'. 572.

Βούδιος . . ὄμμα, l. ὄνομα, et f. κύων δέ τις ἦν. Cas. in Athen. p. 238.

Βουδόρῳ. Βουδόρῳ νόμῳ Prov. apud Diogen. Vatic. Suid.

* Βουζύγης. Etym. Plin. Nat. Hist. l. 7. c. 56. *Bovem et aratrum Buzyges Atheniensis, ut alii Triptolemus*. v. Ausonium ad Pontium Paulinum. v. Sch. Soph. 224.

Βουθερεῖ. Soph. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι. [Al. ex. Soph. Sch. 337.]

Βουθώνης. Potius βουθοίνης.

Βούκερας . . . τίλης. L. τήλεως. Galenus: Βούκερας, ἡ τῆλις. Plin. XXIV. 19. *Nec fœnogræco minor autoritas, quod telin vocant, alii carphos aliqui buceras, alii ægoceras, quoniam corniculis semen est simile.* At non *semen corniculis simile,* ut vult Plinius, sed siliquæ semen continentes. Multo minus semen ipsum βούκερας dictum, ut vult Hesy. Optime Nicander describit, ita ut rationem nominis simul reddat, Alex. 424. Ἄλλοτε βουκέραος σιτηγόνου, ὄφρα κεραίας Εὐκαμπεῖς πετάλοισιν ὑπηνεμίοισιν ἀέξει. Ety. Βούκερας. ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον. Διότιμος. Puto nostrum scripsisse τίλεως. Ita enim posteriores Græci scribunt, ut videre est in Hippiatricis.

Βουκέφαλος . . ἐγκεχαραγμένον, ut est apud Etym.

Βουκολίνη. κίγηλος. L. κίγκλος. Avem enim *cinclum* intelligit. Corrupte κίγηλον scriptum sæpe fuisse patet ex codicibus Athenæi, et Suida: qui ut corruptum invenerat, in Lexicon suum, ut solet, retulit. Κιγηλὸς, πτωχός. Sed κίγκλον scribendum clamant omnia inde derivata, ut κιγκλισμὸς, κίγκλισις, διακίγκλισις, toties medicis verba usurpata, quæ et Erotianus et Galenus a cinclo ave deducunt. Ipse Hesy. ita suo loco recte scribit Κίγκλος.

Βουκόλεα. l. λία, ἀγέλαι.

Βουκολεῖσθαι χ. Phrasis est.

Βουκόλοι. Eadem Etym.

Βουκόλος β. βοοβοσκός.

Βουκολουμένας. f. ἀπολλυμένας. [Al. ex. Æsch. 262.]

* Βουλεία Aristoph. 530.

Βουλεύσαντε Il. α΄. 531.

Βουλεύσεως ἐγκ. τὸ ἐπιβεβουλευκέναι θάνατον. Idem

quod Harp. *ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον.*

Βουλευτικὸν . . *εὔφημοι.* L. *ἔφηβοι* et *ἐφηβικόν.* Poll. IV. 19. *ἐκαλεῖτο δέ τι καὶ βουλευτικὸν μέρος τοῦ θεάτρου καὶ ἐφηβικόν.* Aristoph. in Avibus: *κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ.* Schol. *οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός.*

Βουληφόροι. *ἐπιθετικῶς,* deleto *καί.* Etym.

Βουληφόρον Il. β'. 24.

* Βούλιμος Aristoph. 60.

Βούλυτον Il. π'. 779. [Al. ex. Ælian. Animal. 13, 1.]

Βουμανὲς *καὶ βούμαστον, bumastus.* Virg. in Culi. [406] *Bumastusque virens et semper florida pinus.* Ita veteres editiones, non *Buphthalmus.* v. Salm. Plin. Exerc. p. 366. et q.

Βουμυκαί. L. Βούμυκοι. Arist. Probl. Sect. XXV. 2.

Βοῶναι. Series postulat *βοῦναι.* Aliud *βοῶναι.* Poll. l. 8. c. 10. §. 32. *καὶ τ. καὶ ἱερ. καὶ βοῶναι, ὑπηρεσιῶν ὀνόματα.*—Ita emenda. (*οἰκίαι*)] f. *ἀγροικίαι* v. Βοώνας.

Βοῦνις Æsch. Suppl. 123.

Βούνιον. Diosc. l. 4. 124.

Βούπαις. *νέος μ. ἐφήλιξ.* Gesnerus putat Βούπαις corruptum fuisse pro *βόωπες.* Βόωψ autem illi idem quod *βὼξ* et *βόαξ.* [Al. ex. Ammon. in Γέρων.]

Βούφθαλμος Plin. *Buphthalmos.* v. Salm. et Bod.

Βούπληξ. *μάστιξ π. βουκόπος.* Eust. *πελεκὺς βοῶν ἀναιρετικός.* Lex. Arm. *βούκεντρος.* [Al. ex. v. Tzet. in Lyc. 41, b.]

Βουπόρους, *ὀβέλους.* Ita Herod. 90, 2.

Βουπράσιον. Il. β'. 615.

Βουπρῷνες series postulat.

Βούρυτος. *π. μέγα.*

Βούρυγχος. v. Βρίγκος.

Βούσβατον. L. Βουβάστιν Herod.

Βοῦς. οὕτως vox suspecta. v. Poll. 6, 11. 28. 9, 1. βάρος f. βαρὺς (sic pr. quibus deletis, addit,) f. βάρος vet. Schol. Soph. p. 177.

Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ. ὅνπερ. l. ὅπερ ut apud Su[id]. et pro παρὰ πέρα ut apud Zenob.

Βοῦς ἐν πόλει . . . βουλῆς.

Βοῦς ἐπὶ δεσμὰ, v. Κύων et ib. Zenob.

Βοῦς, μάστιξ. v. Βούπληξ.

Βοῦς ἐμ. L. Στράττις.

Βοῦς ἕβ. Κλη. L. Κλειτόδημος. Paus. in Phocicis. [X. 15, 5.] Κλειτόδημος δὲ, ὁπόσοι τὰ Ἀθηναίων ἐπιχώρια ἔγραψαν ὁ ἀρχαιότατος, οὗτος ἐν τῷ λόγῳ φησὶ τῷ Ἀττικῷ. Meminit ejus Etym. et Su[id]. in Ἐπὶ Παλλαδίου. Dubitatur an sit idem qui Athenæo (suprasc. *Plutarcho*) et Harp. Κλείδημος aliquoties dicitur.

Βοῦς πετηλός Cas.

Βουστάνη. suspecta vox. v. Βουτάνη.

Βουστροφηδὸν, Paus. 320, 14. et Harp. in ὁ κάτωθεν νόμος.

Βουτάνη . . τάνυσις . . δεσμεύ. . .

Βούτης . . . παροιμία (videtur deesse θᾶττον ἢ Βούτης. vel Βούτην Μήκων ἔγραψε) Διιπολίοις. v. Meurs. [Al. ex. Æsch. 41.]

Βουτιάνειρα corrupte pro Βω.

Βουτοὶ. Βοῦτος πόλις vel κώμη apud Ægyptios. Steph.

Βούτομον. v. Σάμαξ.

Βούτρωκτον H. St.

Βούτυπον. l. θύτην, qui bovem mactabat in Diipoliis, βουφόνος vel βούτυπος dicitur. Porph. l. 2. de Abst. Animal. Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πατάξαντος Σωπάτρου Βούτυποι καλούμενοι πάντες. dicebatur et βούτης, ut noster. Erat autem aliquis ex genere Thaulonidarum. Neque igitur Diomus neque Sopater 1° bovem mactavit, ut Porphyrius non sibi satis constans asserit, sed

Thaulon, ut recte Androtion. *Θαύλωνα δὲ* (ita leg. non *Βαυ.*) *τινα ὡς εἶχε πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων μέμνηται διὰ τῆς τετάρτης.* v. Su[id]. in *Θαύλων.* a Thaulone Thaulonidæ, ex quibus quotannis *θύτης* seu sacrificulus electus est, qui *βούτης, βουφόνος,* aut *βούτυπος* dicitur.

Βουχανδέα. *πολυχώρητα, valde capacia.*

Βουχάνδα. L. *Βουχανδᾶ* pro *δέα* vel *δῆ,* ut in Epigr. *βουχανδὴς ὁ λέβης.* v. Su[id].

Βουχρώς. v. Brod. Misc. IX. 24. *Βουχρώτις ἴσ.*

Βοώτης. f. *Ἀρκτοφύλαξ.*

Βοωτεῖν. Apud Hesiodum: *Λάκωνες* igitur huc forte non pertinet. F. ad *Βουφάρας.*

Βραβέα. *ἄρχοντα.* **Βραβεῖα.** *διαλλάξεις.* Ipse; *Βραβευτής, διαλλακτής.* [Al. ex. Eur. 157.]

Βραβεῖον, *ἐπινίκιος ἀμοιβή.* Lex. Arm.

* **Βράβυλος** Athen. 50 A.

Βρα, *ἴσ.* **Βράτορες.**

Βραγὸς f. pro *Βράχος,* quod Etym. deducit *ἀπὸ τοῦ βρέχεσθαι.* Quamvis fieri potest ut sit ab Heb. ברכה Bochar. p. 532.

Βραγχεία. id series et linguæ ratio postulant. Sc. raucedo, aut inflammatio cum raucedine.

Βράγχος. L. *πνιγομένων τὸν βρόγχον.* Aliter tamen Su[id]. in *Διάρροια.* q. [Ita primo: Postea supra *πνιγομένων* scripsit] *στόματι,* [et in fine,] vel *γιγνομένων περὶ τὸν βρόγχον* Etym. Pricæus Notis ad Apolog. Apul. *ἐν τῷ στόματι καὶ τῷ βρόγχῳ γιγνομένων, ᾧ ὗς.*

Βραγχιῶν, *φλεγμονῶν, ἢ πνευμονιῶν.* Inter morbos oris a Polluce numerantur *βράγχος, βραγχᾶν, καὶ ἕλκωσις καὶ φλεγμονή.*

Βραδανίζει. F. corruptum pro *κραδανίζει.* [Sic primo: Deinde] *ῥαδανίζει* Æolice, ut *Βραδάμανθυς* pro *Ῥα.* Jo. Gramm. 15, 40.

Βράθυ Dioscor. l. 1. c. 104.
* Βραθὺ Eus. de Præp. Ev. 22, 40.
Βράκανα. v. Δυσβράκανον.
Βράκες, αἱ ἀναξυρίδες. ex Diodoro Siculo. [V. 30. Ἀναξυρίδες, ἃς ἐκεῖνοι βράκας προσαγορεύουσιν.]
Βρακεῖν. v. Βρακεὶς, v. Δρακεῖν.
Βράκετον serie postulante.
* Βράκος . . . εὐτελές. sc. ῥάκος Æolice. Jo. Gr. 14, 2.
Βράξαι. v. Βράψαι.
πτε
Βράπτειν. v. Βράψαι, et ἔβραψε
Βράσκη *brassica.*
* Βράσσει Lyc. 466.
Βράσσων . . βράσσων τε νόος Il. κ΄. 226. Schol. ἀβατοστατῶν. Etym. ἀκαταστατῶν, ἐλάσσων, ἢ ἀκατάστατος. Ita Lex. Arm. sed nihil mutandum ex Etym.
Βράττειν Septim. [i. e. Flor. Christian. in Arist. Pac.] 130. δηθύνειν, βραδύνειν.
Βράχε Il. μ΄. 389.
* Βραχεῖν ברק *fulguravit.*
Βραχίων, βραχύτερος.
Βραχμάτουσαι. v. Βράχαλον.
Βραχώδης. ῥαχώδης.
Βράψαι. v. Βράξαι et βράπτειν.
Βρέγμα. Βρέχμον. Etym. ex Lexico Rhet. vet. Βρέγμα καὶ βρεχμὸν τὸ ὑπερμετώπιον μέρος.
Βρεκύνδαι series. v. Βερεκύνδαι.
Βρέκην. Βρίγες Steph.
Βρέμει. Il. δ΄. 425.
Βρέμεται—προσρήσσεται. Il. β΄. 210.
Βρένδον. Lingua Messapiorum. Etym. in Βρεντήσιοι. Qui post male Βρέδον. et Βρέντιον παρὰ Μεσσαπίοις ἡ τῆς ἐλάφου κεφαλὴ, ὡς Σέλευκος ἐν β΄ γλωσσῶν Steph. Ex Seleuco noster.
Βρενθινά. Etym. Βρενθία habet οἱ δὲ φῦκος ἄγχουσαν; οὐκ εὖ.

Βρένθιξ. Lego, *βρένθις.* Athen. l. 2. p. 69 b. *Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν β' γλωσσῶν βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα.* Inde habuit noster. Etym. *Κύπριοι δὲ βρενθισίτην θρίδακα λέγουσι.*

Βρένθιον. f. *βρένθος καὶ ὁ τῦφος.* Certe Eust. 695, 33 [575, 18.] *τὸ βρένθος ἐπὶ ὑπερηφανίας παρὰ τῷ κωμικῷ.* Sed v. Βρενός.

* Βρενθύεσθαι Aristoph. 104.

Βρεντάγιορ pro Βρετάγιορ, ut sit vox Laconica a *βρέτας* et *ἅγιος.* [Al. ex. v. Steph. in Βρεντήσιον.]

Βρέντιοι. *ἴσ.* Βρέττιοι. Steph. Sed v. Etym. Vel potius Βρεντήσιοι, et tum forte quod sequitur ita legendum, Βρέντιον *γάρ, εἰ.* v. Steph. Βρεντήσιον.

Βρενταὶ. Bodæus [in Theophrast. p.] 672. "Vulgo *βρενταὶ,* sed in antiquis codicibus *βρετταί.*" Quinam sunt illi antiqui codices?

Βρετία. L. Βρεττία. Etym. Βρεττία, *μέλαινα πίσσα καὶ βάρβαρος ἀπὸ τοῦ* Βρετίωνος *ἐθνικοῦ.* Utrobique puto legendum Βρεττίων *ἔθνους.* Ideo enim Βρεττία *nigram* significat, quod picem præstaret, ut ab Etym. innuitur, et apud Strabonem describuntur Βρέττιοι, *καὶ ὁ δρυμὸς ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν, ἣν* Βρεττίαν *καλοῦσι.* Dioscoridi Βρυττία dicitur et Luciano. Latinis *Brutia* ut Plinio, Celso, Scribonio. v. Bochart. 659. Et nigra autem dicitur et barbara Hesy. ex interpretatione versus Aristoph. qui extat apud Steph. in Βρέττος. *Μέλαινα δεινὴ γλῶσσα* Βρεττία *παρῆν,* ubi Comico lingua illa dicitur *μέλαινα* solito sale picem Brutiam respicienti, barbara autem a gram. exponitur, utpote de lingua Græcis neutiquam familiari. Recte igitur correximus Βρεττία, et hæc vera causa utriusque significationis, quod et nigram et barbaram refert.

Βρέκος. v. Βρέττανα.

Βρέφος Il. ψ'. 266.

Βρεχμὸν Il. ε'. 586.

Βρῆγμα. corrupte scriptum fuerat pro βῆγμα, ut paulo post Βρήσσει, βήσσει. cum apud Hipp. tantum Βῆγμα et βῆσσαι dicantur. Sed cum ρ scriptum fuisse apud Hipp. patet ex Gal. qui ita interpretatur: Βρῆγμα τὸ μετὰ βηχὸς ἀναπτυόμενον, ut et Βρήσσειν. sed simul docet alios legisse sine ρ. ἔνιοι δὲ ταῦτα χωρὶς τοῦ ρ γράφουσι. Atque ita nunc legimus p. 150, 6.

Βρηνεύομαι. L. Βρηνυόμην.

Βρήσσειν. βήσσειν. Gal. Lex. Hipp. p. 150, 2.

Βρησσαῖος. v. Βρίσσαι.

Βρηχανώμεναι pro Βρυ.

Βριάγκως. L. Βριάκχος, Βριαρῶς ἰακχάζουσα ex Etym. Βριάγχως vel Βριαρῶς βαρέως.

Βριάρεων Il. α΄. 403.

Βριαρὴν Il. λ΄. 375.

Βριζόμαντις. Ferri potest: tamen forte scripsit Βρίζω, μάντις. v. Athen. L. VIII. c. 3. et Etym.

Βρίζει. Quid est κύει? ἔνθ' οὐκ Il. δ΄. 223. [Al. ex. Æsch. 269.]

Βρίζω. κηδεύω. L. καθεύδω.

Βριντοιός. L. Βριήπυος. respexit locum Homeri Il. ν΄. 521. Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης. Ety. Βριήπυος, μεγαλόφωνος. Schol. v. μέγα καὶ βαρὺ βοῶν, παρὰ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι φωνεῖν. Addit Etym. ἢ μέγας ἢ δεινός. nihil certius. Naz. Carm. ad Epos Κῆρυξ μὲν δὴ τοῖα βριήπυος.

Βριηρὸν . . . κεχαρ. . ἦρα φέρων.

Βρίθεται. l. Βρίθησι. Od. τ΄. 112. βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ.

Βρίθουσαν . . . βαρυνομένην Il. σ΄. 561.

Βριθὺ Il. ε΄. 746.

Βρίκελοι . . ἐν Σερίφοις. ita et Su[id]. in Σταθερόν. Jul. Poll. VII. 14. ἐριφίοις ut alibi Hesy. Ex utroque verus titulus Σεριφίοις. Poll. X. 34. et Steph. in Δούλων πόλις.

Βριμάζειν. βλιμάζειν.

Βριμάζων Lex. Arm.

Βρινδεῖν *frendere.*

Βρίσαι Od. ζ'. 159. Naz. Carm. 28.

Βρὶξ. v. Βρένθιξ.

Βριτόμαρτις Schol. Aristoph. Βρετιμάρτυς dicitur, et non est Diana, sed nympha quæ Dianæ templum dedicavit. 182 b. [Ran. 1398.] Paus. 605, 23. [IX. 40, 3.]

Βριτὺ vid. Salm. Pl. Exerc. p. 172.

Βρόαγχος. v. Βριαγχόνην.

Βρόγχος. ῥόφημα.

* Βρόδα Jo. Gr. 4, 34.

Βρόκοι. v. Βροῦκοι.

Βροκὸς. v. Βρόκων ... Ἕλλην an corrupte pro Γραικός?

Βρομέον. H. St. Βρομόεν. Sed series repugnat. ἴσ. pro Βρομαῖον.

* Βρόμιος Eur. 523.

Βρόμος. v. Ἀβρωμουντ.

Βρόξαι. v. Βρόγχος.

Βρόκων ... οἷον βόσκημα. f. pertinet ad βρόντημα.

Βρόταχος series postulat. Βότραχος quidem aliquando dicitur, ut ex Gal. ostendimus, sed ut et βόρταχος per metathesin, ita et Βρόταχος. Etym. Βρόταχος, τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει.

Βροτόεντα Il. ζ'. 480.

Βροτολοιγῷ Il. λ'. 295.

Βροτολοιγὸς Il. ε'. 518.

Βροτὸν αἱματόεντα Il. η'. 425.

Βροτήσια .. βροτησία μορφή Eur. Bacch. 4.

Βροῦς et βροῦτος ad βρύτον pertinent. v. Βρύττιον. v. Athen. X. c. 14.

Βρύα .. φῦκος καὶ φύκια. v. Salm. Pl. p. 1144. Etym. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα φύκια καὶ φυκίς.

* Βρυάζει Æsch. 334.

Βρυαζούσης λεαίνης. H. St. ἐν Ἀθάμαντι, sc. vel Æschyli vel Sophoclis potius.

Βρυαλίκται. f. ἀοιδοὶ. v. Βρυλλοχισταί. Meurs. Orch. πολ. ὀρχησταί. Μένανδρός που, Ἶβ.

Βρυαλιγμὸν, ψόφον.

Βρυγκὸς series Βρυκός.

* Βρυγμὸς .. ἀπὸ τοῦ βρύκειν Ammon. Matt. 8, 12.

Βρυδαλίχα ... παρὰ τοῖς Λάκωσιν γ. κ. α. ὄρχημα ὁ Ῥ.. ἐκτίθεται. v. Βρυλλοχισταί.

Βρύει Il. ρ΄. 46. [Al. ex. Eur. 524. v. Ammon.]

Βρυκέδανος Etym.

Βρύκειν . . τρίζειν. ipse βρυγμὸς, τρισμὸς ὀδόντων.

Βρυκετός. f. Βρυκηθμός.

Βρύκος. v. Βρυχὸς et Βρύοχος et Βροῦκος ... βάρβαρος.

Βρυλλίχα. series ... ὀρχήστραν. v. Βρυλλαχισταὶ et Βυλλίχαι.

Βρυλλιχισταὶ Meurs. Βρυδαλιχισταί. sed series potius contrarium postulat. v. Βυλλίχαι.

Βρυλλῶν. Βρύλλων v. Su[id].

Βρύματα perperam [?] H. Steph.

Βρύνθαλον v. Βύθαλον. Aristoph. 124. [Nub. 1385] εἰ μέν γε βρῦν εἴπης.

Βρύοχον. v. Βρύκος et Βρυχός.

Βρύσια. L. Βρυσειαί. Respicit locum Homeri in Βοιωτία, Βρυσείας τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς. Steph. Βρυσιαί: sed scribi apud (eum) debuerat Βρυσειαί.

Βρύτανα. v. Βύτανα.

Βρυτιγγοί. v. Βρύθακες.

Βρυττία. Legendum potius Βρύτια cum Su[id]. vel Βρύτεα ut apud Athenæum.

Βρύττιον. L. Βρύτον. v. Athen.

Βρύττος. F. βρυττόνην. f. σελάχης. v. Ἄμβρυττοι..ubi βρύττους.

Βρυχετῷ. F. Βρύχετον Etym.

Βρυτίνας. Su[id]. Βρυτίδαι. Harp. Βρυτάδαι. Ex utroque vera lectio Βρυτιάδαι. Ita semper Demost. Lege igitur Βρυτιάδας. Meurs. 6, 26.

Βρυττίνη. ἐν Μαλθακοῖς sc. Cratini fabula ita dicta, Ἀμοργὸν ἔνδον βρυττίνην νήθειν τίνα. Ἔστι δὲ καὶ ζῶον βρύτον. Pl. Exer. 1125 [=792 a D.]

Βρύτον π. τ. ἐκ κριθῆς π. H. St.

Βρυτονία. f. Βρυονία.

Βρυχὸς. v. Βρύκος.

Βρυῶδες. L. Βρωμῶδες vel Βρομῶδες. Aliud enim βρυῶδες, nempe *molle* et *tenerum*.

Βρωμᾶσθαι, ὀγκᾶσθαι. ita L. Arm. [Al. ex. Aristoph. 332.]

Βρώμην. Od. κ'. 460. v. Ἐβρώμησε.

Βρωτὺν Il. τ'. 405. [205].

Βρύα, τὰ βεβ. imo v. Βύα, vel Βύβα potius. Male enim hæc cohærent cum Βρ. Σώφρων βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη. Etym. a βύω βύα et βύβα et βύλλα, quod v.

Βαβαὶ. βῦ βῦ. Etym. τὸ γὰρ βῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο.

Βυγὴ f. corruptum.

Βύει. καμμύει. f. καὶ μύει. v. Βύων.

Βύζαντες. Series hoc requirit, sed analogia Βύζοντες. v. Βύσας.

Βυζαντία . . . Βύζην apud Su[id].

Βύζην . . Su[id]. ἐπαλλήλως.

Βυζὸν . . . γαῦρόν τε.

Βυκανισταὶ series.

Βυκτάων Od. κ'. 20.

Βύκτης Lycoph. 184.

Βυλλὰ v. Βύα.

Βυλλίχαι. v. Βρυλ.

Βύθαλον. Βύνθαλον v. Βρύνθαλλον.

Βύνη, θάλασσα Etym. 564, 45. [Al. ex. Lyc. v. 107.],

Βύρθακος v. Βρύτιχοι.

Βυρίοθεν pro βαυρίοθεν. v. Etym. in Εὐβύριον.

Βυρσατόνος corrupte pro βυρσότονον. Eust. 771, 54. de Creta: ἐκεῖ εὑρέθη αὐλὸς καὶ τύμπανον, ὃ βυρσότονον κύκλωμα Εὐριπίδης καλεῖ. [Al. ex. Eur. 525.]

Βυρσίνης. -νου. ἐν τοῖς Ἱππεῦσι. sc. Arist. ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων Δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας p. 215. ubi et Schol. reprehendendus, qui matrem, et interpres qui filiam facit, cum uxor fuerit teste Thucyd. .v. Meurs. Pisist. c. 17.

Βυρρὸς . . . Τυρρηνοί.

Βύρσαν . . . f. δράμασι, ut alibi, cum esset nomen Carthaginis, Su[id]. in Ἀφρικανός.

Βυρσιμώλους. ἴσ. Βυρσιμάλλους.

Βυρσοδέψης. σκυτοδέψης.

Βυρσόκαππον. L. σόπαπ. Aristoph. Equit. p. 215.

Βῦσαι. ἐπιθεῖναι.

Βύσσινον, πορφυροῦν. L. Armach. Βύσσινον, κυάνεον, πορφυροῦν, ἀέριον. p.p. Βύσσινα πορφυρᾶ, ac si byssus tinctura esset, cum sit linum ipsum ex qua vestes. v. Pollucem.

Βυσσὸς Il. ω΄. 80. [Al. ex. Herod. Lex.]

Βυσσοδομεύειν Od. δ΄. 676.

Βύσσωσι, φράξωσι Lex. Arm.

Βυστάγα. neque accentus neque literæ placent. Puto scripsisse Βύστακα. Antiphanes apud Athenæum, Ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας. Ita sæpe β pro μ.

Βοθέοντες. Series postulat Βωθ. ut ante, Βωθεῖν, βοηθεῖν. nempe κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ η, notante Eust. ut apud Herodotum Βῶσαι, et Βώσαντες pro Βοῆσαι et βοήσαντες. Lex. Arm. Βωθέοντας, βοηθοῦντας.

Βοθύζειν. Series Βω . . θωΰσσειν.

Βωκάθυνον. Βῶκα, θύννον. Βωκός.

Βώκαρος. qr de Acamante. [Al. ex. Lyc. 455.]

Βωλία . . μάζης.

Βωλίνας . . πλιν.

Βώμενοι. v. Steph. Βωμοί.

Βωμίσκοι ἀ. ἀνισιίκις. ἀ. ἀνισάκις. v. Theonem c. 29. et Nicom. p. 55, 56.

* Βωμοῖσι v. Ammon.

Βῶν. Il. η'. 238. v. Βῶς.

Βῶρμον Athen. 619. dicitur Βῶρκος. in Excerpt. MS. Βῶρβος (sed β sæpe pro μ) Jul. Pol. [IV. 54.] Βώριμος Μαρυανδηνῶν γεωργῶν ᾆσμα, sive Borcus sive Borbus sive Borimus. τιμᾶται θρηνώδει παρὰ γεωργίαν ᾄσματι. Illa autem cantilena ejus nomine dicta est, quod eum sæpe nominaret. ᾄδοντες ἀνακαλοῦνταί τινα τῶν ἀρχαίων προσαγορεύοντες Βῶρκον, ut Nymphis L. 1. de Heraclea.

Βῶρος. Il. ε. 44.

Βῶς . . . καὶ ἰχθύς. at piscis non βῶς sed βὼξ. v. Βῶκα. [Al. ex. addit Etym. Philop. de Creatione 188 m.]

Βώσαντι. Il. μ'. 337. Herod. 39, 6.

* Βώσομαι Aristoph. 478.

Βωσόμεθα. μαρτυρούμεθα, ἐπικαλεσόμ.

Βωστρεῖν vox Dorica Cor. 33, 12.

Βώτορες. βοτῆρες.

[In fine hujus literæ.]

B sæpe pro π, βατάνια—φ, βασκὰς—κ, βορβορυγὴ—μ, βόρμαξ, βύρμηκας, βυρσίνη, βύστακα.

Γάαθον. F. corrupte pro γᾶσσον, ἆσσον sc. cum γ pro Æolico digamm. Leg. igitur Γάασσον.

Γάβαθον Meurs. Gloss.

Γάβατα ut ibidem patet.

* Γαβεργὸς, ἐργάτης, μ. pro Γαεργός.

Γαγγαλιᾶν f. corrupte pro Γαργ. imo Etym. agnoscit γαγγαλίζω.

Γαγγαμεὺς Etym.

Γαγγαμὼν Etym. Poll. l. 2. c. 4. §. 34.

Γαγγλιωδέων series. Hippocr. 483, 39. [806 A.] . . γαγγλίοις ἑ. . . . γάγγλιον δὲ Author Def. Med.

Γαγγλίας . . . νεύρων.

Γάγγης. v. Φείσων.

Γαδεῖν. ἴσ. corrupte pro Γαθεῖν. i. e. γηθεῖν.

Γαθῶ, χαρά.

Γαδειρικὸν τάριχος. Sc. ex illo Eupolidis in Μαρικᾷ, Πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν; Steph. in Γάδειρα.

Γάδειρα . . ἡρακλείων.

Γαδὴ nomen viri et loci in Macchab.

Γάζας. ἰχθὺς π.

Γάζης, κεκορ.

Γάδουα. ἴσ. Γάδον, μικρόν. ex lingua Punica. Etym.

Γάδος. γάνδος. ἄλλοι, ὄνος. De priori v. Γάνδος, de posteriori Athen. VII. p. 315. ὄνος ὃν καλοῦσί τινες γάδον. Male Salm. Inscr. 48.

Γαῖα. ἴσ. Γαΐ Num. 33, 44.

Γαῖα χ. καταπίοι Il. ζ'. 282. Schol.

Γαίειν Il. α'. 405.

Γαιήϊον Od. η'. 324.

Γαιήοχος Il. ν'. 43. Deest vox Laconica, Γαιήσουσιν, vel aliqua similis.

Γαιηόχῳ Il. ι'. 183.

Γαίῃ Θεσπρωτῶν Od. ξ'. 315. . . Κασσωπαίους Stra. Steph.

Γαῖντα. v. Γέντα.

Γαθυλλίδες. v. Schol. Nic. [Al. 431.] v. Γήθυα.

Γαιὸς Eust. p. 188. utramque sign. nempe γάϊος agnoscit. scribit de γαῖος ex Pausaniæ lexico, γαῖος καὶ γαῖαν δόρυ ὁλοσίδηρον παρὰ Παυσανίᾳ, ἢ ἐμβόλειον ὁλοσίδηρον, quod γαισὸς Hesy. et eidem Eust. γάϊος παρὰ Ἰταλιώταις καὶ Ταρεντίνοις ὁ μίσθιος. Lex. Arm. Γαισὸς, μακροκέντης ἢ κοντός.

Γαισὸς...μισθόν. Etym. Γαιὸς et Eust. Sed nihil mutandum. Polyb. l. 2. Γαλάτας, προσαγορευομένους δὲ διὰ τὸ μισθοῦ στρατεύειν Γαισάτους· ἡ γὰρ λέξις αὕτη τοῦτο σημαίνει κυρίως. Hi fuerunt, ut opinor, quos Eust. ex vestibus Γαιζήτας dixit 188. [Al. ex. Job. 39, 24.]

Γαίων Il. α′. 405.

Γαιὼν Jos. scribitur Γεὼν, ex quo habuit eum esse quem Græci Nilum vocant. l. 1. c. 2. ita et LXX. גיחון Latini *Geon.*

Γακίνας Eust.

Γάκα. v. Γάκυ.

Γάκυ. v. Γλυκύ.

Γακεῖαι. v. Γακύ.

Γαλαάδ. ἴσ. Παλαιστίνων . . . μέτοικος. Eus. in Cant. Cant. Γαλαάδ, μέτοικοι μαρτυρίας, σκοπευτήριον ὑψηλῶν. Cyrilli Appendix Γαλαὰδ ἀπὸ ἑνός. Γαλιλαῖος, μετοικισμός Cyr.

Γαλαθηνόν. Ita sine dubio scribendum. Veteres enim vocem ipsam derivabant ἀπὸ τοῦ γάλα θῆσθαι, i. e. θηλάσαι. v. Γλακκόν. 1 Sam. 7, 9. Anacreon apud Athen. l. 9. οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, et Pherecrates, οὐ γαλαθηνὸν ἆρ' ὗν θύειν μέλλεις. Athen. Eust. Lex. Arm. Γαλαθηνὸς, ὑπομάζιος. Sed idem etiam alibi cum ι scribit.

Γαλακτοφάγων. Γλα. Il. ν′. 6. v. Ἄβιοι. Γλακτοφάγων ἀβίων τε, γ.

Γάλας . . ἴσ. Ἡρακλείτῳ.

Γαλαλά. f. Γαλαδὰ π. ἐθνῶν. ἴσ. Γάμαλα Steph.

Γαλεοὶ, μάντεις . . . οὗτοι κ. τ. Σ. ᾤκησαν καὶ. v. Steph. in Γαλεῶται.

Γαλεώτης Aristoph. 68. v. Ἀσκάλαβος. Lex. Arm. Γαλεώτης, ἀσκαλαβώτης, Ἀττικῶς. v. Κωλώτης

Γαλῆ Ταρτησία. Prov. v. App. Vat. et Su[id].

Γάλι. ἴσ. γάλις pro ἅλις.

Γαλιάγκων. Plut. Mor. 359 E. Hippocr. 476. 43. 40.

Γαλίαι. ἴσ. Γαλλαρίαι. v. Γαλαρίας.

Γαλιδέα . . . γαλεοῦ παῖδα, γαλιδέα, γαλιδεύς. H. St.

Γᾶλοι, ἧλοι Æol. digam.

Γαλλιῶται. v. Γαλεώτης.

Γάλωνες Etym.

Γαλωῒς H. Steph. L. Γαλόως, ita enim semper Homero usurpatur.

Γαμέσσεται Il. ί. 394.

Γαμβρὸς Il. ί. 142.

Γαμηλία. φερνὴ, εἰς γ. παρασκευή. Meurs. φερνὴ εἰς γάμου παρασκευήν. v. Demosth. 888 F. et Harp. et Ammon.

Γαμήλιος. Eust. . λιὼν 358, 47.

Γαμηλιὼν, ὁ numerus qui ordinem significat deest.

Γαμησείειν. Aristoph. 20.

Γάμμοροι, quasi ἄμοιροι, quod poëtis usitatius ἄμμοροι. Aut itaque adscripsit γ', quod ἄμμοροι in poeta aliquo antecessit, aut est Æolicum digamma. Su[id]. Γάμβορος. [Al. ex. Æsch. 323.]

Γάμοι . . . ἐπαυλία quam vocem v. v. Etym. et Ἀπαυλία.

* Γαμφαὶ Lyc. v. 152.

Γαμφηλαὶ . . . γαμφαὶ αἱ γναμπταί. [Al. ex. Eur. 673.]

Γαμφηλῇσι Il. ν'. 200. H. St. ex Hesychio dicit Homerum γαμφὰς tribuere animantibus ratione carentibus. Male. Homerus enim non γαμφὰς sed γαμφηλὰς habet et γναμπτάς.

Γάμψηλος corrupte ut opinor pro Γαληψός. Apud Thucyd. enim adhuc legitur 324 A. γάψηλος, et Latine redditur *Gampselus* [IV. 107.]

Γαμψὸν Aristoph. 80.

Γαμψωλὴ Su[id].

Γαμψώνυχες Il. π'. 428. ἔχοντες Sch.

Γάνος . . . Βιθυνῶν. [Al. ex. Γάνος παραδ. quasi a גן Eur. 532.]

Γανόωντες Il. ν΄. 265.

* Γάνυμαι apud Æsch. 295.

Γανύσσεται Il. ξ΄. 504.

Γάνυται Il. ν΄. 493.

* Γανωθεὶς Plut. Mor. 370 a.

Γάπεδα. v. Steph. in Γῆ.

Γάραβος. v. Ἄραβον.

Γάργαλα. an Γάργαρα? imo v. Su[id]. in Ψαμμοκοσιογάργαρα.

Γαργαρεῶν Schol. Hom. Il. θ΄. 48.

Γαργαλισμὸς γαγ. sc. ex modernorum pronuntiatione, quam vitandam monet Phrynichus. ... καὶ γαργάλη Erotianus.

Γάργαρον Il. θ΄. 48.

Γάρκαν. v. Γάρρα.

* Γαρμαφῶν ἴσ. corrupte pro χάρμα, φῶς. v. Φῶς.

Γάσος. v. Γάνδος .. πανοῦργος.

Γαστέρες οἷον, τ. μόνης ἐπιμελούμενοι, ὡς Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ. v. sc. 26. Ποιμένες ἄγραυλοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἷον.

Γαστέρι μαργῇ Od. σ΄. 2.

Γάστριον (ριν). v. Athen. τέμμα σησ... παρὰ Κρησὶν Casaub. ἴσ. παρὰ Σοφοκλεῖ Ἀκρισίῳ.

Γάστρια. an pro Γαλίστρια?

* Γαστρίσαι Poll. Su[id]. Eust. Thom.

* Γάστρις Philostr. 285 D.

Γαταία vel potius Γαστραία. Athen. l. 9. Γογγυλίδες. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων γαστέρας φησὶ καλεῖσθαι. F. Athenæus emendandus, quamvis Eust. etiam γαστέρας legat. Fons erroris quod γαστέρες Bœotice dicerentur.

Γάτρια.

Γαυλοὶ .. φοινικικὰ Od. ι΄. 223. Herod. 312, 15.

* Γαυλόν. πλοῖον καὶ τοῦ γάλακτος τὰ ἀγγεῖα, ἡ σκαφὴ καὶ ὁ κάδος λέγεται γαυλός. Lex. Arm.

* Γαῦλος ὁ ε. αλ. ζ. . . λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαῦλος ἀπὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἱστοριῶν. Lex. Arm.

* Γαυρίωμα Sap. Steph.

Γαύρῳ. Lex. Arm. με. ἀκαταπλήκτρῳ. L. ἀκαταπλήκτῳ utrobique.

Γδούπησεν. corrupte pro Δούπησεν. sed v. Γέβουπον.

Γεάγια corrupte pro Γέλγια. v. Salm. Pl. Ex. 601.

Γέβουπον. suo loco motum. pro γδοῦπον, quod ponendum post Γδούπησεν.

Γεγάασι Od. δ΄. 325.

* Γεγάκω Pind. 51.

Γεγαῶτα Il. ι΄. 456.

Γέγγει corrupte pro Τέγγει vel Γέλγει. Sed et Lex. Arm. Γέγγει, βρέχει.

Γέγηθε Il. θ΄. 555. [Al. ex. Eur. 9.]

Γεγηθώς. Lex. Arm. Γεγηθὼς, χαίρων, γελῶν.

Γεγωνοκώμη Su[id]. Eust. Etym.

Γέγωνεν Il. ξ΄. 469.

Γεγωνεῖν Il. μ΄. 337. [Al. ex. Æsch. 28, 40. Eur. 690. Pind. 17.]

Γεγωνέμεν Il. θ΄. 223.

* Γεγωνίσκει Æsch. 43.

Γεγωνὸν ἐν. Cyrill. Γεγονότας ἐν καλῷ, καλῶς ἔχοντας. Unde noster forte emendandus, Γέγονεν. .

Γεγωνὼς Il. θ΄. 227.

* Γεγὼς Eur.

Γείνατο Il. α΄. 280.

Γειναμένη Herod. 142, 41.

Γεῖσα, τὸ ἐν. . . . ἴσ. γεῖσα ut et p. p.

Γειτνίασις [f. pro Γειτνία.]

Γειτνίαι, γειτονίαι.

Γειῶρας. v. Γέωρες.
Γέκαλον.
Γέλαν Dig. Æol. ἕλην.
* Γελγὴ v. Τελγή.
Γέλγια . . . κουράλια. v. Γεάγια.
Γελλὼ . . . ἀώρων Meurs. Zenob. Su[id].
Γελλώ, δαίμων.
Γελοδυσία, ἡλιοδυσία. Brodæus ὀλιγοδυσία.
Γελοίϊον. Il. β'. 215. γελοῖον.
Γέλοιος Su[id]. Cyr. καὶ ὁ κα. sc. γελοῖος.
Γέλυτρον.
Γελχάνος . . . Κρησὶν Cas. v. Γάστριον.
Γέλως Μεγαρικὸς Su[id].
Γέλων Od. σ'. 349. [Al. ex. Eur. 553. ἴσ. ἢ γελοῶν.]
Γενεὰ . . . τῷδ' ἤ. Il. α'. 250. ὑφίστανται. ἴσ. ψηφίζονται ut Schol.
Γενεὴ Il. ζ'. 146.
Γενεῇ πρότερος Il. ο'. 166.
Γενέθλης Il. ε'. 270.
* Γενέθλια Eur. 688. γενέθλιος δόσις Æsch. 259.
Γένεθλον, γέννημα. Cyr. Γένεθλα, γεννήματα. et Lex. Arm. Sed v. Γενέθλιον.
Γένει ὕστερος Il. γ'. 215.
Γενεολογία.
Γενέσια . . . πένθιμος.
Γένεσιν Il. ξ'. 201.
* Γενέτας Eurip. Ione 696.
Γενετυλλὶς Meurs. de Fest. Gr. v. p.p. [Al. ex. Aristoph. 86. 515.]
* Γενναῖον Hom. Pind. Sch. 291 b.
Γεννῆται vel Γενηταὶ, Γεννηταὶ v. Herald. 83. τας Harp. ἄνωθεν, καὶ
Γενοίατο Il. β'. 340.
Γένυν Od. λ'. 319.

Γενησαρὲτ App. Cyrilli, Γενησαρὲτ, κῆποι ἀρχόντων.

* Γένυς 417. Soph.

Γένυσι Il. λ΄. 416.

Γέντο Il. θ΄. 43.

Γέντινοι v. Γάπετα.

Γενύων Il. ψ΄. 688.

Γέρα Il. β΄. 237.

Γεραιὰς Il. ζ΄. 87.

Γεραίρειν Il. η΄. 321.

Γεραρὸν Il. γ΄. 170.

Γεραιὸς Il. α΄. 35.

* Γεράνδρυα Epigr. p. 10.

* Γέραιραι Harp. Poll. Dem. 874. 875.

Γεραρώτερος Il. γ΄. 211.

Γέρδιος, ὑφάντης Lex. Arm.

Γέρην, ε. οἱ δὲ γέρανος Eust. 231, 26.

Γερήνιος Il. β΄. 236.

Γερούσιον Il. δ΄. 259.

Γέρων . . . κίκλησκεν Il. β΄. 404. τιμὴ . . . ὦ γέρον Il. β΄. 796.

* Γεῦμα Lucia. 122, 15.

Γεύσασθαι Od. υ΄. 181.

Γευσόμεθ' ἀλλήλων Il. υ΄. 258. [Al. ex. add. Pind. Sch. 300 a.]

Γεφύρας Il. ε΄. 88.

* Γεφυρισταί. v. Strab. 400 a. et Ammon. in Σκῶμμα.

Γεφύρωσε Il. ο΄. 357.

Γεώγης series.

Γέωρες. v. Γείωρας. v. Stephanum Lex. LXX.

* Γεωπεῖναι Herod. 57, 26.

Γηγενῶν Job. [sic. l. Prov.] 2, 18. Steph.

Γήθησεν Il. η΄. 189.

Γηθήσει Il. θ΄. 378.

Γηθόσυνοι Il. η΄. 122.

Γηθόσυνος Od. έ. 269.

Γηθοσύνη Od. λ'. 539.

Γήθυα . . . γηθυλλίδας. .v. Γήτια et Athen. 371 F. v. Κασκάνδιξ. v. Κήτιον.

Γῆμαι Od. φ'. 72.

Γημαμένη Od. λ'. 272.

Γήμασθαι Od. β'. 128.

*Γήπεδα. Διαφέρει γήπεδον οἰκοπέδου. Steph. in Γῆ. q.v.

Γήραϊ. Il. γ'. 150. Γήρᾳ Od. λ'. 135.

Γηρὰς Il. ρ'. 197 Schol.

Γηράσκει Od. η'. 120.

Γηράσκοντα Il. β'. 663. Imo forte legendum, Γηράσκοντα κομίζω, γηρ. Il. ω'. 541.

* Γηροβοσκῶ Eur.

* Γῆρυν Eur. Bacch. 179. Lyc. v. 7.

Γῆρυς Il. δ'. 437.

Γήτεια. Etym. Cyr. L. Γήτειον, ἀμπελόπρασον, et Γείτεα, τὰ κρόμμυα.

Γητικὰ, παρ' Ἀλεξάνδρου ἐπιστολαῖς ποτήρια οὕτω καλούμενα. Male Meursius.

Γιγαντία, ἡ Λυκία Etym.

Γιγγλισμὸς, γ, ἀ. χ. γ. Su[id]. v. Κιχλησμός.

Γιγγλίαν . . . ἴσ. ἐρεοῦν τι.

Γίγγρι . . . ἐπὶ τετρακώμων. v. Τετράκωμοι. Athen. l. 14. v. Poll. v. Athen. p. 174. 175.

Γιγγρὸς . . γίγγραν Athen.

Γιγνῶν. v. Πάταικοι et Εὐφράδης.

* Γὶν. ἴσ. corrupte pro Τίν. v. Τίν.

Γίννος. v. Boch. Strabo 202 D. Syrianus, enumerans ea quorum non sunt ideæ, οὐ τοίνυν οὐδὲ τῶν ἐξ ἀναμοιογενοῦς συμπλοκῆς ἐχόντων τὴν γένεσιν οὐδὲ τούτων εἴδη θετέον εἶναι, οἷον γίννων καὶ ἡμιόνων, ad Aristotelis Metaph. μ. p. 106.

Γὶς . . . ἰσχύς. v. ἴς.

* Γίσιον. Steph. Μονόγισσα.

Γλάγος Il. β'. 471.

Γλαμυρὸν, ἀνιμ. ἴσ. γλημῶδες Gal.

Γλανὶς Lycophr. p. 48. l. Γλάνις .. et γλάνιος Steph. in Γλάνις.

Γλαυκιόων Il. π'. 34. υ'. 172.

Γλαυκῶπις Il. α'. 206. ... τῷ.

Γλαύσσει ... ἴσ. φασηλῖται.

Γλαῦκες Λαυριωτικαὶ, Α ... ἀργυρέα. Appendix Vat. ad aureos stateras refert.

Γλαύκου τέχνη. ῥαδίως. ita Zen. et Su[id]. Diogen. μὴ ῥαδίως, quod melius .. Χίος Diogen. Σάμιος et Su[id]. sed v. Herod. l. 1. et Euseb. in Chron. et Paus. v. Steph. in Αἰθάλη.

Γλαὺξ ἐν πόλει. π. Ἀντιφῶν ἐν ἀλ. ά .... Φειδίου Vat. Ap. Meurs. Cecrop. p. 56.

Γλαὺξ διέπτατο Diogen.

Γλάφει Hesio. Ἀσπ. 431.

Γλαφὺ Hesio. Ἔργ. 531.

Γλαφυραὶ Il. β'. 516.

Γλαφυρὸν Od. ε'. 194.

Γλευκήσας.

Γλήνεα ... ποικ. Il. ω'. 192. [Al. ex. Aratus 37 a.]

Γλήνη Il. θ'. 164. [Al. ex. Lyc. 367.]

Γλίσσα. ἴσ. Γλισσὰς ut Steph. Il. β'. 504. Γλίσσαν τ' una an duabus vocibus.

Γλισσᾶται series.

Γλοιάζειν .. κατιλλωπεῖν.

* Γλοιὸς Aristoph. 112.

Γλοιῶς, νυστ .. L. Γλοιωδῶς, νυστακτικῶς. Gal. Lex.

Γλουρὸς, χ. series.

Γλουτὸν Il. ε'. 66.

Γλυκερῷ Σιδωνίῳ &c.

Γλυκκὸν. ἴσ. Hephæst. 60, 16.

Γλυκίων Il. β'. 453.

Γλύκιον Od. ι'. 34.

Γλυκὺ Il. α'. 598.

Γλυκεῖαν τ. γ. καὶ τὴν χολήν. Γλυκεῖα est *bilis*. Eubulus apud Clem. Alex. 716. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐσθίω γλυκεῖαν οὔτε μηρίαν. l. μηρία, ut Menand. apud eundem statim, τὴν χολὴν ὀστέα τ' ἄβρωτα. Idem Strom. 3. μηδὲ λεγόντων ἐλευθερίαν τὴν ὑπὸ ἡδονῇ δουλείαν, καθάπερ οἱ τὴν χολὴν γλυκεῖαν. v. Plin. l. 27. c. 10. et Cœl. Aurel. l. 3. c. 1. Epiph. Hær. Noëtianorum. Schol. Eur. 367 b.

Γλυκύθυμος Il. υ'. 467.

Γλύκων, ὁ εὐήθης. Menag. ὁ εὐέκτης. v. Laërt. de Lycone, qui et Glyco.

Γλύφειον. v. Γλάφυ.

Γλυφίδες Il. δ'. 122. . χηλαί. [Al. ex. Eur. Ores. v. 374.]

Γλυκὺς ἀγκὼν, π., ἥν φησι (sc. Plato in Phædro.)

Γλῶσσαι . . . ἥπατος.

Γλωσσόκομον, σωρὸς, θήκη ξυλίνη τῶν λειψάνων. Cyr. Lex. Γλωσσόκομον, θήκη λειψάνου. Leg. σορός. v. Longin. π. Ὕψ. 155.

Γλωχῖνα Il. ω'. 274. καὶ τριγλώχινι ὀϊστῷ Il. ε'. 393.

Γναθμοὶ Od. π'. 175.

Γναθμὸν Il. π'. 405. Sed interpretatio non quadrat, et deesse videtur tum interpretatio τοῦ γναθμὸν, sc. σιαγόνα, tum vocabulum sequens, ut Γναθμότερον vel Γναθότερον, vel aliquid tale.

Γναμπτῇσι Il. λ'. 416.

Γναμπτὸν Il. ω'. 41. Sch. εὔπιστον. Melius Hesy.

Γνάμψεν Il. ψ'. 731.

Γναμπτὰς ἕλικας, τὰ Il. σ'. 401.

Γνάμπτει.

Γνοῖεν Il. σ'. 125.

Γνοίης κεν

Γνόφος, συννέφεια, δεινὸς ἄνεμος. Cyr. Lex.

* Γνύθοι. ἴσ. Γνύθη. Lyc. 490.

Γνὺξ Il. έ. 68. [Al. ex. Naz. Carm. ad Ēpos p. 27.]

Γνυπετοὶ . . δειλοὶ. v. Κατεγνυπῶσθαι. ἴσ. κατανένυχθαι. v. Etym.

Γνύων. ἴσ. γνύπων.

Γνυπεῖν.

Γνυπετὸν Etym.

Γνύπωνες . . . ἀπὸ τοῦ.

Γνώμην δίδωμι.

Γνουθοὶ. Cyr. Γνοῦτος, σπήλαιον.

Γνώμα Aristot. Hist. An. 191, 23.

Γνώριμος Od. π΄. 9.

Γνωμοτυπία . . παρὰ

Γνῶναι Od. β΄. 159.

* Γνωσιμαχῆσαι Eur. 606.

Γνωτὸν Il. ή. 401.

Γόβατα series, licet Boch. Γόνατα interpretetur.

Γόγγρος Gal. Theophr. I. c. 13. . . . γογγρώδης.

Γογγρύζειν τονθ. . . . . γογγρυλίζειν Sept. 5. [i. e. Florens Christianus ad Arist. Pac.]

Γογγρῶνα Gal. Lex. Sed Hipp. Epid. 6. s. 3. Aph. 10. γογγρῶναι.

Γογγύζειν, ἀτάκτως φ. τονθ. v. Τονθορύζειν.

* Γοὴς Eur. 528.

Γοησιωδὸς.

Γοητεύει . . . ἐξᾴδει, vel ἐπᾴδει.

Γοῖδα, οἶδα, γ᾽ οἶδα.

* Γομφία, ἤγουν γομφωτήρια v. p.p.

* Γομφιασμὸν. v. Ezech. 18, 2.

Γόμφοι, μυελοί. v. Γόμφους vel ἧλοι. v. Γομφωτήρια.

Γόμφοισι Od. έ. 248.

* Γόμφους Æsch. 336. Aristoph. 70.

Γονᾶ . . . αἰδοῖον.

Γονόρροια.

Γόνος Il.

Γονὴν Od. δ'. 755.

Γονοέσσα Il. β'. 573.

* Γονυπετεῖ Matt. 17, 14.

Γόοιο Il. σ'. 51.

Γόον Il. ε'. 156.

Γόος Il. ω'. 240.

Γοόωσα Il. ε'. 413.

Γοργολόφα v. Aristoph. p. 284. καὶ τῆς ἀσπίδος, καὶ γοργόνος, ἥν.

Γοργῶπιν ἕδραν, φοβερὰν καθέδραν.

Γοργὼ Il. λ'. 36.

Γοργωπὸν π.τ.ο.καὶ αὐστηρόν. Γορδελί. [Al.ex.Æsch.34.]

Γοργείην κεφαλὴν, οὐ Od. λ'. 633.

Γορτύνα Il. β'. 646.

Γουναζέσθην Il. λ'. 130.

Γουνούμενος Il. ι'. 579.

Γουνοῦσθαι Od. κ'. 521.

Γουνῷ ἀλωῆς Il. ι'. 530.

Γοῶσα, corrupte pro Γοόωσα Il. ε'. 413.

Γραία Il. β'. 498. [Al. ex. Steph. v. Τανάγρα.—Γραίαι, γῆ καὶ Δ.]

Γραῖαν, κ.

* Γραικὸς. v. Steph. in Γραικός. Aristot. Meteor.

Γραμματίδιον . . . γλωσσοκόμῳ. loculo sc. in quo argentum recondebant. Harp. in Ἀργυρὶς θήκη, et Poll. l. 4. c. 2. v. Ἀργύρινον γραμματεῖον.

* Γραίνειν (ἴσ. γράειν) גר *ruminavit.*

Γραμματικὸς.

* Γραμματιστὴς Herod. 62, 19.

Γράσος δυσ. Cyr. Lex. Γράσος, ὁ ἐν τοῖς προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ῥύπος. Lex. Arm. Γράσσος, μωρὸς ἀνούστατος καὶ &c.

Γραπτῦς Od. ω΄. 228. Sch.

Γραῦς σέριφος Su[id].. σεριφία... Zenob. σέριφον... μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν Γραῦν σέριφον καλεῖσθαι. Plut. de Industria Anim. ἢ μυῖαν ἢ σέριφον, ἢ γῆς ἔντερον. v. Su[id]. in Σέριφος. [Al. ex. v. Κραυγή.]

Γρήνικος Il. μ΄. 21.

Γριντὴς Lex. Arm. Γρῖνος, ἡ βύρσα.

* Γριπεύς. Sapph. Urs. p. 17. Epigr. p. 362.

Γριπόμενα .. σπασμωδῶς. v. γριφόμενα.

Γρίσων. v. Meurs. de Archont. l. 2. c. 21. Κρίσων.

Γρίφος Lex. Arm. Γρίπτος, τὸ δίκτυον. At Γρῖφος, ζήτημα αἰνιγ.

Γρομφὰς... παλαιὰ σκρόφα. Cyr. Lex. v. Su[id]. Ἀριστοφ. 515. an Grammat. vult?

* Γρυπαὶ Æsch. 50.

* Γρομφεῖς. series Γρουφεῖς pro Γραφεῖς. v. Γραφεύς.

Γρυλλίζειν, τὸ γρύζειν. Ita Nunnesius. v. Γρυλλίζοντα. Sed nihil mutandum. v. Γογγύζειν.—Imo Γογγρύζειν. —Γρυλλίζειν est *grunnire*, λ mutato in ν, a γρύ. Sosipater: *Mu canum est, unde mutire, sicut gru porcorum, unde dicuntur grunnire.* a γρὺ γρύζειν, γογγρύζειν, γρυλλίζειν. [Al. ex. Aristoph. 20. v. Ὀρυνθεῖ.]

* Γρὺ Aristoph. 2.

* Γρύζειν Aristoph. 30. v. οὐκ ἔγρυζεν.

Γρὺς, ὁ ῥύπος. v. Γρύ.

Γρυμαία Su[id].

Γρύμνη. ἄνηβος. v. Γυμνή.

* Γρῦνος Lyc. v. 86.

* Γρύξαι v. Ex. 11, 7. ἠρέμα κ. Bourdelot. ad Petron. 287.

Γρύψαι. ἠρέμα.

Γρυπὸς.. καμπυλορρίς.

Γρωθύλοι, φωλεοί. sed v. Γωλεοί.

Γρωνάδες, θήλειαι.

Γρώνους... καὶ Γρώνη, π. [Al. ex. Lyc. v. 20.]

Γυαῖα, ἀπόγυα.

Γύαλα Hesio. Theog. 499. ταμιεῖα, κοιλίαι. Eur. Ione v. 76. 220. 228. v. Sch. Soph. 420.

Γύαλον Il. ε'. 99. [Al. ex. Soph. 413. l. Γύαλον, κοῖλον· τὸ ad Hom. locum. v. Θώρηκος γύαλον, Æsch. 321. Eur. 671.]

Γυγαία Schol. Hom. ad Il. β'. 3.

Γυγαίη λίμνη v. Sims[on]. in Heroicis 66.] [Chron. p. 313. ed. Wessel.] Il. β'. 865. et υ. 390.

Γύης, ἱστοβοέως Hes. Ἔ. 425. v. Ἱστοβοεύς—αὐτόγυον Hes. Ἔ. 231. [Al. ex. v. Τετράγυον.]

Γυῖα Il. γ'. 34.

* Γυιὸς Lyc. 144.

Γυιώσω Il. θ'. 402.

* Γύλλιον Aristoph. 453.

Γυμνότερος λεβηρίδος ... ἔστι δὲ λεβηρὶς τὸ τῆς ὄφεως .. κενότερος Zenob.

Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν. Zenob. ἐπὶ τῶν μὴ δεομ. ex Zenob. qui hinc pariter emendandus.

Γυναικάϊσκον, παιδίσκον. ἴσ. κισκον.

Γυναικονῖτις.

Γυναιμανὲς Il. γ'. 39.

Γυναίου.

Γυναίων ἕι. δ. Od. λ'. 520.

Γύννις vel Γύνις. Cyr. Lex. Γύνης, ἀνδρόγυνος, μαλακός. Lex. Arm. Γυννίς. Aristoph. Thesm. ex Æschylo, Ποδαπὸς ὁ γύννις. Philostr. Soph. 570, 26. v. Χλοῦναι.

Γύννιδας, μαλακούς.

Γυναικὸς ἄρ' ἁ. Il. θ'. 163.

* Γύπας ... γυπάρια Æsch. 331.

Γῦπες Il. δ'. 237. στενὰς εἰσόδους ... καὶ γυπάρια Aristoph. Eq. p. 234.

Γυπὸς σκιὰ Diogen. Su[id].

Γυρῆσι πέτρῃσι Od. δ'. 500. οὔ. κ. πέτραι Μυκόνῳ Schol. [Al. ex. Lyc. 395.]

* Γύρινον Arat. Phœn. v. 947. Nic. [Al. 576. Ther. 620.] γερύνους vocat. v. Boch. p. 2. 654. Æl. Anim. 1, 58. Hephæst. 37. 76. Steph. in Βιθυνία.

Γυρὸν Od. τ'. 246. [Al. ex. Philop. de Creat. p. 59 m.]

Γυρτώνη Il. β'. 738.

* Γυρῶσαι. v. Κυρεῦσαι.

Γωλεὰ Nic. Ther. 125. v. Sch.

* Γωλιοὶ. Lyc. 381. γωλειά.

Γώνυμος Lex. Arm. Γώνιμος.

Γῶπες pro Σκῶπες. γ pro σκ. v. Σκῶπες et Κολοιοί.

Γωρυτὸς Od. φ'. 54. [Al. ex. Lyc. 463.]

Δάαναι. v. Δαῖμα. v. Δαάσσαντο seu Δάσσαντο.

Δάγκλον. v. Ζάγκλη.

Δαδαίνειν. v. Δανδαίνειν .. μεριμνᾶν .. 'Αθηναῖον.

Δαδεῦνται. An Δατεῦνται ? v. Δάτησις.

Δαδύσσεσθαι. ita Etym sed v. Δαιδύσσεσθαι.

Δαδουχεῖ . . . φαίνει.

Δάην. sc. pro ἐδάην, quod vide. Vel Δαείω quod propius corr. Δαειώ. v. Δαείων. Ut sit δαείω non tantum pro δαῶ, uti apud Homerum accipitur, sed et pro δαέω.

Δάειρα . . . δάερα . . δηλοῖ καὶ, Δᾶερ ἐμεῖο κ. Il. ζ'. 344. v. Il. ξ'. 156. ''Ανδρα κασίγνητον καὶ δάερα. Perperam H. Steph. Inter Δάειρα et δάερα desunt quæ ad Proserpinam forte pertinent. v. Apollon. l. 3. 846. et Ety. vel Δάειρα, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴ, δάερα. v. Eust. 648, 39.

*Δαεὶς Pind. 66.

Δαήμων, ἔμπειρος. Gat. l. Δαείρων.

Δᾶερ Il. ζ'. 344.

Δαέρων Il. ω'. 762.

*Δαήλης. ἴσ. Δαειρίτης. Poll. I. c. 1. §. 31. Δάειρα Proserpina. Etym.

Δαήμονος Il. ο'. 411.

Δαῆναι Od. δ'. 403.

* Γύαι Æsch. 46. Eur. 522.

Δαηρὸν . . καυματηρόν Var.

Δάης v. Δαΐ.

Δάηται Il. υ'. 316.

*Δαὶ δαὶ pro Τί δαί v. Ammon.

Δαΐαν Aristoph. 165 b. v. Su[id].

Δαίδαλα Il. ε'. 60. [Al. ex. Pind. Sch. 363 b.]

Δαιδαλέην Il. σ'. 611.

Δαιδάλεια. Plato Comicus apud Tzetzem, τὰ δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ.

Δαιάζω corrupte pro δ' αἰάζω ex aliquo tragico. [Sic Eurip. Or. 80.]

Δαιδαλέοισιν Il. ν'. 331.

Δαιδάλεον Il. θ'. 195.

Δαιδάλλων Il. σ'. 479.

Δαίδαλον ποίημα . . . ὑπὸ Πλαταιῶν. v. Pausan. in Bœoticis 546. v. Δαιδ. Δαιδάλου ποίημα. ita enim loquuntur Græci.

Δαὶ δαὶ corrupte pro τί δαί; Aristoph. Pluto.

Δαΐδων Od. σ'. 353.

Δαιδύσσουσι ut Δαιδύσσεσθαι. Etym. Δαδυσ. ut ante Hesy.

Δαδούχειρ.

Δαῖε, διεμέριζε, ἔκαιε Il. ε'. 4. v. Δαΐέοι.

Δαϊζόμενος Il. ξ'. 20.

Δαΐζων Il. η'. 247.

Δαϊσμός.

*Δαιμόνιε. v. Barthium ad Zachariam p. 248 B.

Δαιμονίζειν . . ἀποθεοῦσθαι. Var. [Al. ex. ἴσ. ἀποθεοῦσθαι. f. ἀποθυμοῦσθαι. v. Δαίμων.]

Δαιμονητιᾷ . . Κρῆτες forte non ad hoc voc. pertinere videtur, sed ad Δαιμοδία.

Δαίνυ, ἑστία Il. ι'. 70.

Δαίνυντο Il.

Δαίνυσθαι Il. ε'. 805.

Δαιομένων Od. ε'. 61.

Δαϊζόμενος Il. ξ'. 20.
Διαΐζομαι pro Διαΐξομαι.
Δάϊον τ.
Δαίμονα δώσω, Il. η'. 166. . . ἴν' ᾖ.
Δαϊκταμένων H. St. δαΐ κτ. sed Il. φ'. 146.
Δαίνυνται Hom.
Δαῖρα Sch. Apoll. 154. [Al. ex. Apoll. Arg. 3, 846.]
Δαῖροι f. corruptum pro δ' ἀέριοι. Θάσος enim ἀερία Steph.
Δαῖς . . Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. ἦλθεν δὲ metri causa. v. Δαΐφρων.
Δαίτας. v. Δαιτροί.
Δαίτησιν Il. κ'. 217.
Δαιτὸς ἀκουάζεσθον Il. δ'. 343. Πρώτω.
Δαιτὸς ἐΐσης Il.
Δαιτρεύειν Il. λ'. 704. [Al. ex. Lyc. v. 160.]
Δαιτρὸν Il. δ'. 262.
Δαιτρὸς Od. α'. 141. [Al. ex. Lyc. v. 35.]
Δαιτυμόνες Od. δ'. 621.
Δαΐφρονος Il. β'. 23.
Δαΐφρων Il. β'. 875.
Δαίω, καίω, ἔξα.
Δάκε Il. ε'. 493.
*Δάκη Eur. 489. Soph. 399. Æsch. 42.
Δακρυόεντα Il.
Δακρυόεσσαν Il. ζ'. 455.
Δακρυοέσσης Il. ν'. 765.
Δακρυπλώειν Il. [Od. τ'.] 122.
Δακτύλιος φαρμ. Aristoph. p. 88.
Δακτυλόδεικτον. Deest expositio.
*Δάκτυλοι Cl. Alex. 306 A.
Δακτυλωτὸν ἔκπωμα . . κέρας Athen. p. 468 D. pro ξύστρωτον f. ἄμφωτον.
Δαλήσασθαι v. Δάλλει.
Δαλίον v. Su[id].

Δαλλῶ v. Δαλῶ.

Δαλὸν Il. ν΄. 320. ἴσ. δαυλὸν pro ζῆλον Schol.

Δαλὸς Il. ο΄. 421.

Δαμᾷ Il. α΄. 61.

Δαμάα Il. χ΄. 271.

Δάμαλις

Δάμαρ Il. ξ΄. 503.

Δάμαρτι Il. γ΄. 122.

*Δαμασικόνδυλον, δαμασίστρατον, ita δαμασίμβροτον Pin. 91.

Δάμασσεν Il. ε΄. 106.

Δαμάσσατο Il. ε΄. 278.

Δαμάσσῃ Il. ε΄. 138.

Δαμεὶς Il. γ. 429.

*Δαμώματα Aristoph. 465.

Δαμῆναι Il. ν΄. 98.

Δαμήμεναι Il. κ΄. 403.

Δαμιουργοὶ

Δάμνα Il. π΄. 103.

Δάμναται Od. ξ΄. 488. [Al. ex. Æsch. 27.]

Δαμνᾷ Il. ξ΄. 199.

Δάμνησι Il. ε΄. 746.

Δὰν, μακρῶς. Idem quod δήν. v. Δανήλοβα.

Δανὰ Od. ο΄. 321.

Δανάη. Su[id]. δανάκη. Etym. δανάκης. rectius Su[id]. v. Ἡμιδανάκιον.

Δάνας, μερίδας. Καρύστιοι.

Δανδαλίδες. v. Δενδαλίδας.

Δάνειον ο. χ. Δάνος, δῶρον. Lycophr. p. 48.

Δανὸν.

Δάννυντο, corrupte pro Δαίνυντο Il. η΄. 477.

Δανῶν series. Δάνος enim Macedonibus mortem significat. Plut. de Aud. Poët. 22 C. v. Σφεδανῶν, et Etym. in Δανάκης.

Δάος Il. ω'. 647.

Δάος, α. δοῦλος ὀνόματι, Steph. Δακία.

*Δαπάνη Eur. 548.

Δάπεδον Od. κ'. 227.

Δάπτουσιν Il. π'. 159.

*Δάπτω Æsch. 302.

Δάρδανος ἀνὴρ Il. β'. 701.

Δαρδάνιαι πύλαι Il. ε'. 789.

Δαρδάπτουσι Il. λ'. 479. . . κτήματα. Od. ξ'. 92. Sed nihil mutandum: est enim χρήματα Od. π'. 315. v. Δάψαι.

* Δαρὸν Æsch. 55. Eur. 547.

Δάρπακες. v. Δάνακες post Δατῶναι.

Δάρπη. v. Τάρπη. et Gatak. de Styl. N. T. p. 46.

Δὰς . . . μεγάλου. v. Δασπλῆτις et Δασπέταλον.

Δάσκιον . . . σύνδενδρον Od. ε'. 470. *Æsch. 303.

Δάσσαντο Il. α'. 368.

Δασάσκετο Il. ι'. 333. v. p.p.

Δασέως.

Δάσονται Od. ρ'. 80.

* Δασπλῆτες Euphorio apud Sch. Soph. 294.

Δασπλῆτις . . . χαλεπή. ἐπὶ Od. ο'. 234.

Δασάσκετο v. suo loco.

* Δατεῖται Pind. 67.

Δατεῦντο Il. ψ'. 121. ἐπορεύοντο.

Δάτος Zen. Δάτος ἀγαθῶν. Δακ. Meurs. Μακεδονίων. Eust. in Dionys. v. Harp.

Δάνακες. v. Δάρπακες.

Δατὺς v. Κωράλλιον. ἴσ. λευκόκορος.

Δαυλίαν κορώνην . . . ἀηδόνα. Zen. ἐλέχθη . . . mutilus locus est, et addendum ex Zenobio, διὰ τὸ τὰ περὶ τὸν Τηρέα ἐν Δαυλίδι τῆς Φωκίδος συστῆναι. Ovid. *Deflet Threicium Daulias ales Ityn.*

Δαυλὶς Steph. et Eust. 274, 24.

Δαυλὸν, δασύ. Ita Zen. et Steph. in Δαυλίς. reliqua ad δαλὸν pertinent. [Al. ex. Æsch. 303.]

Δαῦχος.

Δαφοινοὶ Hes. Asp. 250.

Δαφοινὸν Il. κ'. 23..... πυρρὸν [Al. ex. Æsch. 58. Lyc. 181.]

Δαῶμεν Il. β'. 299.

Δέαται.

Δέατος ... Κηδαλίωνι Casaub. v. Αὐτοκτίστους.

Δέγμενος Il. β'. 794.

Δέδαεν Od. ζ'. 233.

Δεδάηκας Od. θ'. 146.

Δεδάηκεν Od. θ'. 134.

Δέδασται Il. α'. 125.

Δεδεγμένος Il. δ'. 107.

Δεδέξομαι Il. ε'. 238. et p. p.

Δεδήει Il. β'. 93. et p. p.

Δέδηεν, ἐξῆπται Il. ρ'. 253.

Δειδίξασθαι Il. σ'. 164. At 2um εἰς δέος ἄξειν pertinet ad Δειδίξεσθαι Il. υ'. 201. Schol.

Δειδίσκετο Od. σ'. 120.

Δειδίσσεσθαι Il. β'. 190.

Δείδιθι Il. ε'. 827. p. p. φοβοῦ.

* Δεῖγμα Lucia. 122, 11.

Δεδμήατο Il. γ'. 183.

Δεδμημένοι Il. ζ'. 245. δεδαμασμένοι Su[id].

Δεδοκημένος Il. ο'. 730.

Δέδορκε Il. χ'. 95.

Δεδορκὼς Od. τ'. 446.

Δεδουπότος Il. ψ'. 679.

Δέδρακας Aristoph. 149.

Δέελον Il. κ'. 466.

Δείδεκτο Il. ι'. 224.

Δειδέχαται Od. η'. 72.

Δειδήμονες Il. γ'. 56.

Δειδιά Il. κ'. 93.

Δείδοικα Il. α'. 555.

Δειδίσκετο Od. σ'. 120.

Δειελιήσας Od. ρ'. 599. τὴν δειλ.

Δείελος ὀψὲ δύων Il. φ'. 232.

Δεικανᾶσθαι ad Homeric. Δεικανόωντο Il. ο'. 86.

Δεικὲς . . . ὑφάσματα . . . . προσωπεῖα. v. Δείκελα.

Δεικνύμενος Il. ι'. 196. Schol.

*Δειλάκρα apud Aristoph. 66.

Δειλοκομπήσας v. Διειλοκομπάσας.

Δειλὸν,

Δείλη Il. φ'. 111.

Δειλῷ Il. ε'. 574.

Δεῖμα Il. ε'. 681.

Δείμομεν, οἰκοδομήσομεν Il. η'. 337. Schol.

*Δεῖν . . . ἴσ. πίνειν. v. Μηδεῖν.

Δεινὰ Il. β'. 321.

Δεῖναι potius Δῖναι etc.

*Δεκάδαρχοι. v. Ex. 18, 21.

*Δεκάτα v. Lev. 14, 10.

*Δεκέτης Soph. 399.

*Δελφῖνες. v. Sch. Eur. 293 b.

*Δελφύς. ᾗχι δράκοντος Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός. Dionysius v. 441. an Δελφύνης ὁλκός; Su[id]. Δελφύνην δράκοντα. Apollod. Bibl. l. 1. p. 17. κατέστησε δελφύνην δράκαιναν.

Δίνας Il. φ'. 11.

Δινήεντα Il. φ'. 206.

Δεινοπαθεῖ . . . . πάσχει.

Δεῖνος. δίνησις, et tum δῖνος scribitur, ut et alibi. Eust. ἐκπώματος Athen. 467 E.

Δεινῷ δέ οἱ Il. α'. 200.

Δεινῶς, πάνυ.

Δείνωσιν Hippocr. Su[id].

*Δενδρίτης Plut. M. 675 F.

*Δεννὸν Soph. 228. Lyc. 409.

*Δέρη Ammon. in Αὐχήν. Eur. 484.

*Δέργμα l. apud Eur. 154.

*Δέρξιος Plut. 432. M. b.

*Δέραια Eur. 711.

*Δέρος Eur. 699.

Δινωτὴν Il. ν'. 407. Τηλεμάχου Od. τ'. 56. v. Δινωτήν.

Διάφυσος, φυσκὶς, vel φύσιγξ.

Διαχαράττω.

Διαχέαι. v. Διαχεῦαι.

Διάχυσις . . . χαρὰ Su[id]. Cyrill.

Διαψαίρειν . . . ἐλαφρῶς. v. Ψαίρειν.

Διαψαλλάττεσθαι. v. Διαψαθάλλειν. v. Ψαθάλλειν et Ψαλάγματα et Διεψάθαλλε. Ψαλάξεις apud Etym. ex Lycophr.

Διαψήφισις . . κατὰ δήμους γινομένη.

Διβάλανα series.

Δίβολον φάρος, v. Jul. Poll. 336, 42.

Δίγηρες. Su[id]. Διγῆρες. v. Δηγῆρες.

Δίγονος μάσθλης, Soph. Observatio H. Steph. mira. v. Etym.

*Δεσαύχενες v. Μεσαύχενες.

*Δεσπότην κεκαρμένοι.

*Δευσοποιὸς Plut. 990 B.

*Δεύτατος Pind. 7.

*Δῆγμα Aristoph. 62.

*Δηϊάλωτοι Æsch. 67.

*Δήλιοι v. Ἀέλιοι.

*Δηναιὸν Æsch. 49. 54.

*Δημοτελῆ ἱερὰ καὶ δημοτικὰ δ. Pet. ad Leg. Att. p. 9. v. Harp.

*Δημονήσιος. v. Steph. in Δημόνησος et Χαλκίτης et Πιτυοῦσσαι.

*Δημὸς Ammon.

*Δήπουθεν Aristoph. 12.

*Δηλήματα Æsch. apud Steph. v. Χώρα.

*Δήμαρχοι. v. Ναύκλαροι. Aristoph. 84.
*Δήμιον Æsch. 314.
*Δήμιος Ammon.
*Δήξομαι Eur. 532.
*Δηριγένεια. deest Ἠὼς δ', cujus est interpretatio.
*Διαβόητος Ammon.
*Διαβήτης Aristoph. 92.
*Διαγγέλλω. διέξειμι.
*Διαγράφειν. Procl. in Tim. 178, 53.
*Διάζετο. Poll. 333, 25. v. Προφερεῖσθαι.
*Διαιτηταὶ Ammon.
*Διαιτεῖν Pind. 304.
*Διακενῆς, ματαίως Eur. 503.
*Διακλιμακίσας. Plato Πρέσβεσι· Χαίροις οἶμαι μεταπεττεύσας αὐτὸν διακλιμακίζεσθαι.
*Διακναιόμενον Æsch. 40. Eur. 153.
*Διαμώμενοι Plut. M. 379 a.
*Διακνᾶσθαι Aristoph. 442.
*Διακριεῖς Lyc. 380.
*Διακυνοφθαλμίζεται Eust. 756, 60.
*Διαλέγειν Plut. M. 375 b.
*Διαμῶσαι apud Eur. Bacch. 708.
*Διαρραῖσθαι Plut. M. 380 c. q.
*Διαμπὰξ Eur. Bacch. 992. Æsch. 23.
*Διαμπερὲς Plut. Vit. 404 B. Soph. 402.
*Διαμφίδιον μέλος . . . Αἰσχ. sc. 41.
*Διαρραισθέντος Æsch. 30.
*Διαποδισμὸς ἴσ. corrupte pro Διποδισμὸς. v. infra et Meurs. Orch.
*Διαπτύξαι Soph. 227.
*Διαπρέπει Pind. 1.
*Διαρταμῆσαι Æsch. 58.
*Διάτορον Æsch. 24. aliud 28.
*Διασπαράττει Eur. 557.
*Διατέλους Eur. 558.

*Διαύλους Eur. 2.

*Διαφέρει Eur. Or. 251.

*Διαφθορὰς Eur. 687.

*Διάφορον Lucia. 126, 45.

*Δίβολον. Jul. Poll. l. 7. c. 13. ταύτας δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἁπληγίδας καὶ διπληγίδας καὶ διβόλους ὠνόμαζον.

*Διδάσκαλος Aristoph. 56.

*Διεγγύησις Dio Chrys. 156 A.

*Διελέγχωμεν Cotelerius legit Διελεγχθῶμεν Is. 1.

*Διενεγγυάσαμεν v. Διεγγύησις.

*Διερὸν Æsch. 269.

*Διεσπλεκωμένη Aristoph. 70.

*Διεστείλατο Matt. 16, 20.

*Διευκρινεῖ Lucia. 110, 38.

*Διέφθορε Eur. 159.

*Διεφόρησαν Eur. 543.

Διδίσσεται v. Δειδίσσεσθαι.

Διδήμονες. v. Δειδήμονες.

Διδυμάονες. Il. έ. 548. Schol. d. δέ. v. Eust. 622, 56. v. Δίδυμοι.

Διδράσκων.

Διδυμίου ῥίζα. at Gal. Διδύμη ῥίζα τῆς βοτάνης, ἥτις καὶ ὄρχυς ὀνομάζεται.

Δοίδυξ . . . ὅλμου. Pertinet ad Διαδοιδύκισε.

Δίε, ἐφοβεῖτο, ἐδ. Il. έ. 566. Schol.

Διέβην. v. Διέδην. διέδην ut ἀνέδην. δι' ἑαυτοῦ f. pertinet ad Δίε. sc. δι' ἕ.

Διεδοιδύκισε. Etym. et Lex. H. St. Su[id]. στρογγύλην ποιήσας ὡς δοίδυκα. δοίδυξ δὲ τὸ τριβίδιον τοῦ ὅλμου vel ὀλμίου.

Διέδορκα.

Διειδὲς . . εὔδειλον. v. Εὐδίελον.

Διείρεο, διερώτα. Il. ά. 550. v. p.p.

Διϊπετέος. v. Διϊπετέος Il. π'. 174. Sch. Il. ρ'. 263. Sch. πληρουμένου.

Δίειπε Il. κ'. 425.

Διεῖπε, περιέρχετο.
Διείρεαι. Od. δ'. 492.
Διειλοκομπάσας. v. Δειλοκοπήσας. f. Δειλοκομπήσας vox comica.
Διεκάναξε Eurip. Cyclope, μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξε σοῦ καλῶς; v. Ἐγκάναξε. Su[id]. Ἐγκάναξον, ἔνσεισον. v. Ἐκκανάζειν.
Διεκβάδην, δἰ ὁδοῦ.
Διεκλύσθη. ἀπελ (sic) aliud
Διέκριθεν, διεκρίθησαν. ἀπ
Διελέξατο Il. λ'. 407.
Δειελίτην. v. Διηλίτην.
Διενεγκάσαμεν.
Δίενται. Il. ψ'. 475. Etym.
Διεξιέναι Il. ζ'. 432 (393) sed Etym. Διεξίμεναι.
Διεξιφίσω Aristoph. 233.
Διεπάλυνεν, διησύχασε, διερράπισε.
Διεπαλαμήσατο Var.
Δίεπε Il. β'. 207.
Διέπουσι Il. α'. 166.
Διέπρησσον Il. β'. 785.
Διεπράθομεν Il. α'. 367.
Διέργασαι Eur. Hec. v. 369.
Διεργάσοι, διαλύσειεν.
Διερὸς Od. ζ'. 201.
Διέρσας Hippocr. 476, 9.
Διερῷ π. Od. ι'. 43. .. ζῶντι Sch.
Διεσαρδώνισε Su[id].
Δίεσθαι Il. μ'. 276.
Διέσινος Su[id]. Δίεσις.
Διεσκευασμένως, sed v. Su[id].
Διέσσυτο Il. β'. 450.
Διέστησαν, διεστήκασιν, διεχωρ.
Διεστοιχίζετο Æsch. Prom. 228.
Διεσφηκωμένον Aristoph. 350. m.

Διεταξάσθην.

Διεταιρίστριαι . . τετριμ.

Διετελέσω, διέμεινας.

Διέτμαγεν Il. α'. 531. —ον Od. η'. 276.

Διέτρεσαν Il. λ'. 481.

Διευκρινεῖ.

Διευκρίνησε, λευκ.

Διευκρινησάμενοι, διακρίναντες v. Su[id].

Διέφερε Antipho 130, 44. [Al. ex. Eur. 544.]

Διέχευαν Il. η'. 316.

Διεψάθαλλε. Interpretatio aliena.

Διεψώμισε, sine interpretatione.

Διζημένη Il. δ'. 88.

Διήλασε Il. κ'. 564.

Διῆλθε Il. ψ'. 876.

Διηλίτης. v. Διελίτην.

Διηλιτεύσασθον. ἴσ.

Διηνεκέσιν Il. μ'. 297.

Διήρεσα χερσὶ Od. μ'. 444. Sch.

Διήρυκον. [Al. ex. Διήρικον Eur. 527. Euphorio ap. Pind. Schol. 388 a.]

Δίηται Il. η'. 197.

Διηυλίσθη. Interpretatio videtur deesse, et διεφθάρη ad διηύληται pertinere.

Διϊπετέος Il. π'. 174. [Al. ex. Eur. Bacch. 1266.]

Διϊπόλια . . . πελάνου. Giral. l. πελέκεως ex Paus.

Διῒ φίλε Il.

Δικαζέμεν Il. α'. 542.

Δίκαιον . . . ον, παρὸ, i. e. omnibus iis modis apud eum sumitur. v. Eroti.

Δικαιότατος κενταύρων Il. λ'. 831.

Δικαιοδοτεῖν.

Δικανικοὺς

Δικὰρ. ἴσ. δικαστὰρ, i. e. δικαστάς.

Δικαστήρια. . . ἐν ἡλιαίᾳ ἢ βουλῇ Jul. Poll. l. 10. c. 10.

*Δικεῖν Eur. Bacch. 601.

*Δικηλίτας. ubi non opus emendat Bourdelot. Petron. 216.

Δικράδεστος ξένος. Male ab H. St. ξένος additur interpretationi.

Δίκη, ὁ τρόπος μν. Od. σ΄. 274 Sch. δίκη μνηστήρων ut δίκη βασιλήων Od. δ΄. 691. δίκη γερόντων Od. ω΄. 254. δίκη θεῶν Od. τ΄. 43. δίκη δμώων Od. ξ΄. 59.

Δίκη ὁ τρ. μν. δικαίως, ἡ πρ. δικαίως pertinet ad δίκῃ cum iota subsc. Il. ψ΄. 542. Sch. Eust.

Δίκην . . . δίκην τροχοῦ.

Δίκη πρόδικος,

Δίκηλον v. Δείκελον.

Δίκηλον . . . δικηλιστὰς v. Δείκελα. ita Athen. Etym. Su[id]. Sch. Apoll. δικηλίτας vocat. Plut. δικηλίκτας pp.

Δίκην, τρόπον, ὁμοίως, ἢ κρίσιν. [Al. ex. Eur. 507. et Δίκη, ὁ τρόπος. Pind. Schol. 187. 193.]

Δικλίδες Od. ρ΄. 268.

Δικλίδος, διθύρου. Hippocr. 474, 17. Gal. δίκλειδος, διμεροῦς. ita leg.

Δίκουρος. ἴσ. Δίκορσος Su[id]. vel Δίκρους Gal. vel Δικόρυφος. Eur. Bacch. 307.

Δικρᾶ ὄψις, ἡ διπλῆ.

*Δίκροα ξύλα 437 Aris.

Δικὼν, βαλών. Eur. Orest. 993.

Δειελίτης v. Διηλίτην.

Δίλογχον, τὴν Βένδιν. v. Βένδις. λόγχας v. Λόγχη.

Διμοιρίτης *duplaris*. Rutgers. Var. lect. l. 5. c. 20.

Δίνεον Od. ι΄. 384.

*Δίνη Eur. 671.

Δινεῦοι Il. δ΄. 541.

Δινήεντος Il. β΄. 877.

Δινωτὴν Il. ν΄. 407. v. Δεινωτήν.

Δινήσας Il. ψ΄. 820.

Δινωτοῖσι λέχεσσι Il. γ΄. 391.

Δεῖπνον ἕλοντο Il. β'. 399.

Δειπνοφόροι . . . αἱ.

Δείραντες Od. κ'. 593.

Δειρή.

Δειρὴν Hippocr. Hes. ἀ. 391.

Δειροτομῆσαι Od. χ'. 349. διατμῆσαι.

Δεισιδαίμων . . . περὶ θεούς.

Δεκαβοίων . . . καὶ σταθμὸς ἐφ' . . . ἔνιοι δὲ βοῦν. vel Δηλίων τὸν . . v. Heins. in Sil. Ital. 15. [v. 259.] e Polluce. v. Ἐννεάβοιον.

Δεκαδάρχαι...δεκαδάρχῳ. Harp. Su[id]. v. Δωδεκάδαρχοι.

Δεκάζειν . . χρήμασιν ἢ δώροις Su[id].

Δεκάπουν στοιχεῖον. Aristoph. 299. v. Δωδεκάποδος. v. Ἑπτάπους σκιὰ, et Su[id]. in Δεκάπουν σκιάν. et Jul. Poll.

Δεκασθεὶς . . ἐπιτιμηθείς.

Δεκάτῃ θ. . . οἱ δὲ ζ'. ὡς v. Su[id]. v. Meurs.

Δεκάτη προτέρα, ἡ   δος, ὡς.

Δεκάτου βόλου,

Δεκαδώρῳ ά. v. Δῶρον. Hesi. Ἐ. 424. δακτύλους.

Δεκαφύϊα Etym.

Δεκάχοια, δεκαπλᾶ Su[id].

Δεκτῆρες, ὑποδ.

Δέκτης Od. δ'. 248.

Δέλετρον. Ita Timachidas Rhodius apud Athen.

Δελφικὴ μάχαιρα,

Δελφῖνες . . . οἱ δὲ μολύβδινα κρ. β. δ. σχ. ἔχοντα Salm. Pl. Exer. p. 570.

Δέμας π. αἰ. Il. ν'. 673.

Δέμνια Il. Od.

Δεμνιοτήρη πόνον, Αἰσχ.

Δενδαλίδας . . . λευκὰς κάχρυας, οἱ δὲ τὰς ἐπτυσμένας κ. Var. v. Δανδαλίδες.

Δενδίλλων Il. ι'. 180.

Δενδρέῳ Il. γ'. 152.

Δενδρίτης v. Boch. de Animal. p. 2. 778.

Δένθις, οἶνος. Athen. 31 D. et forte Λάκωνες vel ad Δεννὸν pertinet vel ad Δεντή.

Δενναστὸν . . μετὰ γελωτος.

Δέξασθαι Il. α'. 112.

Δεξιάδην Il. η'. 15. . . ἐκ δεξιῶν . . βρονταί.

Δεξιαὶ . . καὶ ἣν μετὰ dele.

Δέοιμι Od. θ'. 352.

Δέον,

Δέοντο Il. σ'. 553.

Δεόντων Od. μ'. 54.

Δεπάεσσι Od. γ'. 340.

Δέρα. v. Δειράδες . . . . σιμὰ.

Δέργμα.

Δέρκεσθαι Il. ρ'. 675.

Δερκομένου Il. ξ'. 141.

Δέρμα, δορά.

Δέρμα Λ.

Δέρμη. ita et Su[id]. uterque corrupte pro Δέρβη. v. Δέσμη.

Δερμηστὴς, Harp. et Su[id]. Δερμιστής. Ety. Δερμηστὴς ἐκ τοῦ ἔδω.

Δέρτρον Od. λ'. 578. et Hippocr.

Δέσματα Od. α'. 204.

Δεσμίης, μαστιγίας, ὃς.

Δεσμοὶ Τυρρηνοὶ Su[id].

Δεσποίνας, γυν. Θεσσαλοί. Δεσπότην κεκαρμένοι . . . βέλτιον δὲ. Equos tondere in luctu funebri solebant. v. Kirckm. p. 224.

Δετρὶς

Δεταὶ Il. λ'. 553. Sch. Arist. 360 b.

Δευάδαι v. Δευκαλίδαι.

Δεύει Il. β'. 471.

Δεύεσθαι Il. ν'. 310.

Δεύεται Od. ε'. 53.

Δευοίατο Il. β'. 128.

Δευόμενος . . βρεχό. Il. χ'. 492.

Δεύοντο Il. ι'. 566.

Δεῦρο, ἐν . . Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον Il. ψ'. 485.

Δεῦτ' ἄγετε Il. η'. 350.

Δεύτατος Il. τ'. 51.

Δευτέρεια καλίθους, v. Κάλιθος.

Δευτερόποτμος. Meurs. et Petit. p. 15. ad leges Att. Sed v. Plut.

Δευτέρων ἀμεινόνων . . καλὰ ὀφθῇ. at Diogen. et Zenob. unde noster, καυθῇ una voce.

Δέχεσθαι Il. ω'. 434.

Δέχθαι Il. α'. 23.

Δεψήσας Od. μ'. 48.

Δῆ, γῆ, ut δᾶ. unt (sic) Δημήτηρ.

Δηὰ, τάχα. Δηαὶ Etym. κριθαὶ in Δηώ.

Δηγῆρες. Su[id]. Δήγηρες. v. Δίγηρες.

Δήεις Il. ν'. 260.

Δηθὰ Il. ε'. 587.

Δηθύνειν Od. ρ'. 278.

Δηθύνοντα Il. α'. 27.

Δήϊοι Il. ι'. 76.

Δηΐοιο Il. θ'. 415.

Δηλαυγῶς. aut corrupte pro τηλαυγῶς, aut τ in δ, ut τῆτες τῆδες.

Δήλεσθαι Timæus apud Plat. 641, 24.

Δηλήματα Od. μ'. 286.

Δηλήσασθαι Il. δ'. 67.

Δήλιον certe illud templi nomen.

Δήλων Num. 27, 21.

Δημαγωγὸς . . . δημόσια.

Δημαρέτειον Eust. 1567, 62. Schol. Pindari p. 19.

Δήμητρα, τὸν σ. ἢ ἄρτον.

Δημεύειν . . . δημαγωγεῖν.

Δημήτριος . . . πελέκει . . γενόμενον.

Δήμια Il. ρ'. 250.

Δημιάσι πύ

Δημοβόρος Il. α'. 231.

Δημογέροντες Il. γ'. 149.

Δημήτερος ἀκτὴ Il. ν'. 322.

Δημοθέασεν,

Δημὸν Il. θ'. 240. λῖπος ἢ ὄχλον sc. δῆμον. v. Δημός.

Δημὸν, λίπος.

Δημοκώκυτος.

Δημὸν ἐόντα, δημότην. Il. μ'. 213. v. Steph. in Δῆμος... δημότην.

Δημὸς.. λῖπος ὀξυτόνως. προ

Δημόσσοος.

Δῆμος καλὸς v. [Meurs.] Att. Lect. l. 4. c. 5.

Δημοποίητος Steph.

Δημοτεύειν.

Δημότης.. δήμου ita et in Δήμου ἄνδρα.

Δημοτελῆ, ἱερὰ καὶ Demost. κατὰ Νεαίρας. Petit. in Leg. Att. p. 9. Harp.

Δημοτεύεσθαι.. v. Steph.

Δήμου ἄνδρα, δημότην, ut et p. p.

Δήμου ἀρίστω.

Δημόφαλλον.

Δηνάσας, ἴσ. δ' ἤνυσας.

Δὴν δ' ἄνεῳ Il. ι'. 30. ἐπιπολὺ ἀχ.

Δήνεα Il. δ'. 361.

Δὴν ἧστο Il. α'. 512.

Δηούντων, ἀνελόντων.

Δηράδες v. Δειράδες.

Δ' ἠριγένεια Il. α'. 477. deest ἠώς. Minus recte transcripsit glossam Hesy.

Δήρη, μάχη, δειρὴ, τράχηλος. Minus recte. Su[id]. Δῆριν, μάχην. Cyr. Lex. Δήρη, μάχη.

Δηρίσασθαι Il. ρ'. 734.

Δῆσαι Il. ω'. 190. ἴσ. ῥάψαι.

Δησάντων Od. μ. 50. Sch.

Δή τότε Il. α΄. 92.

Δήωσαν . . ἠφάνισαν.

Δηώσαντες Il. π΄. 158.

Δηώσωσι Il. δ΄. 416.

Δία. τὸν δία. ἢ εὐγενὴς, καὶ πρόθεσις. ἐνδ. sc. Δία, δῖα, et διά.

Διάβαθρα. J. Poll. 347, 23. 468, 15. Eust. 1522, 9.

Διαβάλλει, ἐξαπατᾷ Su[id.]

Διαβάτης . . . διαβατικὸς v. Jul. Pol.

Διαβατεῖ, διαβαίνει, δ.

Διαβεβαιοῦται, οὐ

Διαβούλια, ἀμφιβολίαι, ἐνθυμήματα. Cyrilli Lex. Διαβούλια, ἐνθυμήματα.

Διαβρίθει, βαρύνει.

Διαγγέλλω . . διέξειμι.

Διάγκαρον series.

Διαγλάψας Od. δ΄. 438.

Διαγνοὺς . . . συνιείς.

Διαγνῶναι Il. η΄. 424.

Διαγόρας. Ἀπολλόδωρος, ὁ . . . δι᾽ ἀγορᾶς. Intelligit locum Aristoph. 143. v. Schol.

Διαγραμμισμὸς v. Meurs.

Διάγραπτος . . . ἐξυσμένη. v. Διαγράφειν et Ἔξυσεν. v. et Ἐξεσίην.

Δι᾽ ἃ δὴ, δι᾽ ἅπερ.

Διαδέχεται.

Διάδρα vel Διέδρα, διέφυγε.

Διὰ δουρὸς Il. γ΄. 61. Schol.

Διαδράκοι Il. ξ΄. 344.

Διὰ δρυμὰ Il. λ΄. 118.

Διὰ δώματα Il. α΄. 600.

Διαείσεται. Il. θ΄. 535.

Διαειπέμεν Od. δ΄. 215.

Διαείδεται Il. ν΄. 277.

Διαθέντε.

Διαθήσειν, διακοσμήσειν.

Δῖα θεάων Il. ε΄. 381.

Διαθλοῖμεν . . . ἆθλον . . ἔπαθλον. v. Ἆθλον.

Διαίρεσις,

Διαιτηταὶ . . . εἰ δὲ μή. aliqua deesse videntur, et supplenda ex Harp. v. Poll.

Διαιτητής.

Διαιτὸς series.

Διακαυνιάσαι.

Διακεκριμέναι Od. ι΄. 220.

Διακενῆς, ματαίως. Apud Jobum sæpius, alibique. vide et apud Thucyd. διακενῆς. v. H. St.

Διακέρσαι Il. θ΄. 8.

Διακεχλιδὼς v. Χλιδή.

Διακοιρανέοντα Il. δ΄. 230. . . κοίρανον.

Διακομισθείς.

Διακοσμηθεῖμεν Il. β΄. 387. θείημεν.

Διακόνιον. v. Διάκινον.

Διακεκόρευσται.

Διακοσμησαμένω.

Διακεχλιδέναι.

Διακόχλῳ. v. Διανκύνων.

Διακριεῖς. Steph. Etym. καὶ ἡ χώρα Διάκρεια. v. Διάρματος. v. Arist. Sch. 355 b.

Δι' ἄκριας Od. κ΄. 281.

Διακριδὸν Il. μ΄. 103.

Διακρινθέντας Il. υ΄. 141.

Διακρινθέντε Od. ω΄. 531.

Διακρινθήμεναι Il. γ΄. 98.

Διακρούεσθαι . . ἄλλοτε.

Διὰ κτῆσιν δατέοντο, τὴν οὐσίαν Il. ε΄. 158. Schol.

Διάκτορος Il. φ΄. 497. v. Schol. ad Il. β΄. 103.

Διακωδωνισθέντες, διαφημ.

Διακονίσαι, διακαῦσαι, ἀπὸ τοῦ κονίσαι. v. H. St.

Δοῖς. v. Δῖος Ἀχιλ. Δῖος, ἀγαθός.

Διαλέγειν, ἀν. οἱ δὲ ἀπιέναι . . μεταφορά. v. Ἀναθέσθαι. v. *Imperator exivit* apud Vopiscum Salmas. p. 459. v. Διαλέξαι. v. et Διαλαὸς. v. Plut. M. 375 B.

Διαλεκμᾶσθαι. Eust. Διαληκᾶσθαι.

Διάλλυος. v. Διάμοιος.

Διαλουφῶν. perperam pro διολουφῶν. v. Ὀλουφεῖν . . . . . . οἱ δὲ, et Διολουφεῖν.

Διαλυγίσαντες.

Διαλαὸς. Meurs. de hac voce nihil. Series postulat Διάλυος. v. Διάλλυος . . παιδιᾶς.

Διαμαρτάνει, ἀποτυγ.

Διαμαρτυρία . . παραγραφῇ. v. Harp.

Διάμεσοι . . . παρ'

Διαμέσταν v. Διαμεύστας.

Διάμετρον v. Harp.

Διαμετρητῷ Il. γ'. 344.

Διάμησε Il. γ'. 359.

Διαμηρίσαι . . θηλειῶν.

Διάμοιος v. Διάλλυος.

Διαμπερὲς Il. ε'. 112.

Διαμπερονήσει. Su[id]. . . διακεντήσει.

Διαμφίδιον μ. Æsch. Prom. 663.

Δῖαν . . . Νάξον Steph. Δία.

Διανκύνων v. Διακόχλω.

Διάνδιχα Il. α'. 189.

Διαναῦσαι perperam pro διανεῦσαι. Su[id]. Est tamen et διανάω apud Plut. H. St.

Διανεῖμαι.

Διανεύει, στρέφει. Ita apud Diodorum scribitur. H. St. mavult δινεύει.

Διανοητικὸν.

Διαντεθῆναι. v. Διαννσθῆναι.

Διὰ πάντων κριτής, B. . . . ἕκαστα.

Διαπαρατριβαὶ series et Su[id].

Διαπατταλευθήσῃ . . διαταθήσῃ Aristoph. 209. Su[id]. Etym.

Διαπεττεύεσθαι, πεττοῖς διαπαῖξαι.

Διαπέφλοιδεν. v. Διαπέφρυδεν.

Διαπέφρυδεν ἐγείρει. ἴσ.

Διαπέφραδε κούρῃ Od. ζ'. 47. sed omnia confusa sunt.

Διαπεφωνήκαμεν ita Diod. Sic. de libris.

Διαπηνικίσαι . . . πηνίκης.

Διαπλήσσοντες Il. ψ'. 120.

Διαποδισμὸς corrupte pro Διποδισμός.

Διαπορθῆσαι, πραιδεῦσαι.

Διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι.

Διαπραθέειν Il. η'. 32.

Διαπορήσεων, ἀμφιβολιῶν. v. Διαπόρησις.

Διαπρήσσουσα Il. α'. 483.

Διαπρήσσει, διαπερᾷ.

Διαπρίεται, διαγριάζει Hamm. $\overset{2}{3}82$. ἴσ. Διαπρίαται, διαγοράζει. Διαπρίεται, μ.

Διαπρὸ, δι' ὅλου. Il. δ'. 138. ubi est, Διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς. Schol. διῆλθε δὲ καὶ διὰ ταύτης. Sed utroque modo scribitur.

Διαπρὸ, δ

Διαπρύσιον Il. θ'. 227. διαπεράσιμον. Schol. . . διαπαντὸς δέξιον, Su[id]. μέγα, διάτορον.

Διαπύλιον Arist. Œcon. l. 2.

Διαπύρσιος, aut corrupte aut per metathesin pro Διαπρύσιος.

Διαρρικνοῦσθαι Etym.

Διαρκεῖς. f. μὴ expungendum.

Διαρκὲς

Διαρκῆ, ὀφ.

Διαρραίσει Il. β'. 473.

Διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ Il. ψ'. 122. Schol. ad Il. ν'. 199.

Διαρωχμίας. v. Διάρογχας.

Διασακώνισον Aristoph. 353. varie legebatur. διασαλακώ ut post, λακώ, λυκώ, σακώ. v. Σαλακωνίσαι et Σαυλοῦσθαι.

Διασαλακώνισον. ἴσ. διάσεισον.

Διάσια. . . εἶναι. l. ἦν.

Διασιλλοῦσι.

Διασκανδικίσῃς, διευριπιδίσῃς Aristoph. 193.

Διασπαθᾶν.

Διασμύχων, διαξύων Su[id].

Δι' ἀσπιδέος πεδίοιο, . . κατέπεσον. διὰ τὸ λέγειν, Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες. Il. λ'. 753. ita Etym. Ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται, οἱονεὶ τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καθότι ἐπιφέρει, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ, λέγων, ἐν ᾧ τῶν ἀνηρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο. v. Ἀσπιδὲς et Σπιδέος.

Διαστάντες Il. μ'. 86.

Διαστήτην Il. α'. 6.

Διὰ στρεπτοῖο Il. ε'. 113.

Διάστροφον, στραβόν. Jul. Poll. I. c. 4. §. 6. Ὀφθαλμία, παραβλὼψ, φολκὸς, διάστροφος, στρεβλὸς, ὁ γὰρ στραβὸς ἰδιωτικόν.

Διὰ σφῶν, at παρὰ Ἱπποκρ. potius videtur ad Διασφυζῶσαι.

Διάσχεσις.

Διασχὼν

Διατεθώκηται Su[id].

Διατείνεται.

Διατεύονται corrupte pro Δατεύονται.

Διατινθάλεος, διάπυρος, τινθάλεος, et διατινθάλεος, *calidus, fervidus.* Aristoph. p. 322. in Vespis.

Διατίμησις, δόκησις, ὑ.

Διατιμᾶται, δοκιμάζεται Su[id].

Διατειχίζεται.

Διατμήξας Il. φ'. 3. διελὼν, διασπάσας, διακόψας.

Διάτορον . . καὶ στύραξ. v. Τορός.

Διατρίβει . . παρέλκει εἰς π. χρόνον. Sed v. Διατρίβοιτε. v. Διάγει.

Διατριβαὶ, διατηρήσεις. vel εἰς π.

Διατρίβοιτε . . παρ' Ὁμήρῳ Il. δ'. 42.

Διατρύγιος Od. ω'. 341.

Διατρυφὲν Il. γ'. 363.

Δι' ἀτέλειαν.

Διαττερίσαι corrupte pro Διαπτερίσαι.

Διάττειν.

Διάττοιαν τρίβον, ὁρμήσωσιν ὁ

Διατυποῦται.

Δίαυλον, με. π. σ̄. Schol. Arist. et Su[id]. et Cyrillus MS.

Διαφθέρσει Il. ν'. 625.

Διαφοροῦντές σε.

Διαφυαὶ

Διδάσκαλος . . . . δραματοποιΐαν.

Δινδυμήνη Steph.

Διογενὲς Il. α'. 337.

Διογενὴς Il. α'. 489.

*Διοίσει. ἐν ᾗ διοίσει ψῆφον Ἀργεία πόλις Eur. Orest. 49. [alio loco, Soph. CLXV.]

Δι' οἶκτον . . δι' οἰκτιρμόν.

* Διοκωχὴ series. v. Ammon. in Ἀνακωχή.

Διολουφεῖν. v. Διαλουφῶν . . . διασιλλαίνειν.

Διομανεῖς . . . μανίαν.

Διομιεῖς. v. Meurs. [Al. ex. Διομεῖς. Meurs. Διομειεῖς. vereor ne male. v. Eust. et Δημιάσι. pro Κολύπτου l. λύττου. frustra. Ald. enim habet Κολύττου.]

Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία K. . . . Ἰλιάδα γράψας.

Δῖον. sc. Δίον, ἐδιώχθην Il. χ'. 251. . . . ἤ τι [Al. ex. Æsch. 331.]

*Διοννὺς, at de veste 629, 42.

Διονύσια . . . . τὰ δὲ Λήναια. v. Λιμναγενές. Scaliger de Emend. Temp. (suprasc. v. Dem. 604 F.) l. 1. c. *de Mens. Att.* (τὸ δὲ πάλαι Ληναιῶνος) τάδ' ἐν ἄστει,

μηνὸς Ἐλαφηβιῶνος. Sed v. Ληναιών. At Proclus ait Λήναια pertinuisse ad Γαμηλιῶνα. v. Seld. ad Marm. Arund. 140. et Pet. ad Leg. Att. p. 42. et ita forte legendum. τὰ δὲ Λήναια Γαμηλιῶνος, nisi quod refragari videtur Thucyd. 110. Cogita. [Al. ex. τὰ μὲν κατ' ἄγρους ex Theophrast. τὰ δ' ἐν ἄστει ex Thucyd. 355. 356.]

Διονυσοκουροπορώνην .... πέντε ... κωμῳδεῖ.

Δι' ὀξείας. Ita potius scribendum, ut διὰ τεσσάρων. Sed v. Nicom. p. 16, 17. quamvis videatur uno vocabulo dicta διοξεῖα. v. Arist. Probl.

Δίοποι.

Διοπτεύσων, κατασκεψό Il. κ'. 451.

*Διοσδότους Æsch. 283.

Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν Il. α'. 335. ... Διΐ.

Διὸς αὐγὰς Il. ν'. 337.

Διὸς βάλανοι. Ἕρμιππος Φορμοφόροις.

Διὸς θάκοι. Variam lectionem affert versus Cratini in Archilochis Michaël Apostolius. Διὸς ψῆφος] Οὕτω .. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· Ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται. Pantinus perperam duo Proverbia facit...... διαψηφίσει ... ἱερὸν aliqua deesse videntur.

Διὸς Κόρινθος ... φασὶ. Deest Prov. Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης, ita enim sequitur apud Zen. Apud Diogen. hæc posterior est sine priori. [Al. ex. Pind. 397 b.]

Διόσκουροι...Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Videtur memoriæ lapsus. Minime. Facta est transpositio, et deest καί. v. Etym.

Διὸς κώδιον. οὕτως ἐλ. οὗ τὸ Su[id]. .... ἱερείου.

Διοτροφέων Il. α'. 176.

*Διπάνας. ἴσ. Δίπαιδας Æsch. 311.

Δίπλακας.

Δίπλακα δημὸν Il. ψ'. 257.

Διπλασιάσαι.

Διπλῆν Il. κ'. 134.

Διπλοῦς ἁ. Zenob. ... παλιμβόλους. Posteriora verbi inseri debere videntur apud Zenob. ante Epigramm.

Διπόλια ... καὶ εἶδος Λ. Male, est enim διποδία. Aristoph. 569. Su[id]. m. Διαποδία.

Δίπολοι, διπλαῖ. Αἰσχ. πρ.

Δίπτυον, μέτρον· οἱ δὲ ἡ. Κύπριοι.

Δίπτυχα. Il. α'. 461 Sch.

Δίσδημαι Theocr. Id. 16, 68.

Δισκάζεται. ἴσ. corrupte pro Δικάζεται. sed v. Δίσκην. ὑπερβάλλειν forte ad δίσκοισι pertinet. Var. Δίσκειν, ἢ δίκειν, ὑπερβάλλειν. quod H. Steph. approbat.

Δίσκουρα Il. ψ'. 525.

*Διυλίζοντες Matt. 23. 24.

Διφατεύει series.

Διφρηλασίας.

Δίχαλον ζυγόν. ... χηλεύματα ... παρὰ τῷ ποιητῇ χηλὸς λέγεται sæpe. v. Χηλός.

*Διχηλοῦν Lev. 11, 3. ὁπλὰς ἔχον.

Διχθαδίας Il. ι'. 411.

Δίχολοι ..... Δίχολοι γνῶμαι. ἡ ὀργὴ, ὀργὴ δὲ τρόπος ex Zenob.

Διχομηνία...ἡ τῆς σ. Su[id]. Διχομηνιαία. [Al. ex. Pind. 32.]

Διχόνοια.

*Διχοστατεῖ. Eur. 142.

*Διχοτομήματα Ezech. 24, 4.

Δίψαι corrupte pro Δ' ἴψαι. sed v. Δίψιον et Καταδίψιον. [Al. ex. Δίψαι v. Δίψιον et Πολυδίψιον.]

Διψὰς ... ἥπατος.

Δίψιον, βλ. Sophocles apud Apoll. Sch. 175. v. Πολυδίψιον Il. δ'. 171. et Sch.

Δίψιον, Ἄργος. Steph. Ἡσίοδος vox suspecta. Sed Hes. puto non interpretatur, sed dixit tantum Ἄργος ἄνυδρον. v. Strab. 370 C. 371 B. Celebris controversia

inter Criticos. v. Apollon. Schol. 175. Imo versus Hesiodi est apud Eust. Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησ' εὔυδρον, vel ut apud Strab. Δαναοὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Δίῳ Il. β'. 57.

Δίωγμα... Θεσμοφορίοις. v. Su[id]. Χαλκιδικόν. Æsch. Eum. 124.

Δίωνται Il. ρ'. 110 Sch.

Διωρία Su[id]. quod νεῖκος.

Διωρίσαμεν Eur. Hec. v. 847.

Διῶσε Il. φ'. 244.

Διώττας. ἴσ. corrupte pro Διώκτας, ut Hœsch.

Διωφέλλειν, διορύσσειν.

Δίωχος Etym. Διωχῆς.

Δμηθέντα, δαμασθέντα Il. δ'. 99.

Δμῆσις, δάμασις, *domitio*, *domitura* Il. ρ'. 476.

Δμήτειρα δ. ἡ γεννήτειρα (ρια) Il. ξ'. 259. legebant enim aliqui μήτειρα Eust.

Δμήτρα, δαμάστρια.

Δμωὰ, series.

Δμῶες Od. δ'. 644.

Δμωῆσι Il. ζ'. 323.

Δμῶες ἀναγκαῖοι Od. ω'. 209.

*Δμωῒς Æsch. 312. Eur. 536. Sed et δμωή Eur. 676.

Δμὼς Od. ω'. 256. [Al. ex. Eur. 540.]

Δνοπαλίζειν (εν). Expositio est scholion pertinens ad ἐδνοπάλιζεν Il. δ'. 472. iterum autem utitur hac voce Od. ξ' 512. quam proxime explicat. . . . ῥάκη.

Δνοφερὴ, σκοτεινή Od. ν'. 269.

Δοάσσεται, δοξάζει, ἀμφ. Series postulat. Il. ψ'. 339. vel forte Δοιάζει. v. Etym. et Ammon. in Ἀνενδοίαστα.

Δοάσσατο Il. ν'. 458.

Δοιὰ Il. μ'. 464.

Δοιαὶ Il. δ'. 7.

Δοιαὶ δίκαι, β

Δοιαὶ γάρ τε Od. τ'. 562.

Δοῖεν Il. α'. 18.

Δοιοῖς Il. π'. 326.

Δοιάσσατο. v. Δοάσσατο.

Δοίης Od. δ'. 600.

Δοκάζει . . . δοκεύει.

Δοκεύειν, τ. φ.

Δοκησίσοφος, ὁ οἱ

*Δοκίδες Proclus in Tim. 148, 48.

Δοκίδες, οἱ ἰσάκις ἴσαι . . μειζονάκις. v. Nicomach. l. 2. p. 57. et Theo. Smyrn. c. 29.

Δοκικῷ . . Ἕρμιππος.

*Δοκὸς Procl. in Tim. 78, 10.

Δολάνα. v. Δολομὰν.

*Δόλιος Aristoph. 76.

Δολίχαυλος Od. ι'. 156. Schol. hinc emendandus.

*Δόλοπες Steph. Κτημένη.

Δοκιμάσῃ,

Δολομῆτα Il. α'. 540.

Δολιχήρετμοι Od. θ'. 191. [Al. ex. Pind. 74.]

Δόλιχοι Athen. l. 4. c. 3.

Δουλιχοδείρων Il. β'. 460.

Δολιχόσκιον Il. γ'. 346.

Δολομὰν. v. Δολάνα, et Δόλοπα, mutato π in μ, ut in πατῶ ματῶ.

Δόλαντρον v. Δόραντρον.

Δολπαὶ v. Ὄλπα.

Δόμεναι Il. α'. 16.

Δόμοισιν Il. ξ'. 202.

Δομέους Apoll. l. 1. v. 737.

Δόμος ἡμιτελὴς Il. β'. 701.

Δομώροφον series.

Δόνακα. Locus misere luxatus et corruptus. Eur. Sch. 131, 1. a. Δόνακα, κάλαμον, παρὰ τὸ δονεῖσθαι, καὶ ῥαδαλὸν δονακῆα, τὸν δ. κ. Il. σ'. 576. quod enim nunc

legimus ῥοδανὸν antiqui legebant ῥαδαλὸν, ut Eust. testatur. Ipse Ῥαδαλὸν, ἁπαλὸν, εὐδιάσειστον.

Δόνακα ὑπολύριον. Aristoph. Ranis. v. Eust. 1165, 25.

Δονακῆα Il. σ'. 576.

Δόναξ. . . ἴσ. αὐλητικός. Sed cogita.

Δόραντον. v. Δόλαντρον.

Δορυάληπτον, δοριλ.

Δορίκτητος . . . κτηθείς.

Δορπῆσαι Od. η'. 215.

Δόρπια . . . δευτέρᾳ. Proclus 27, 46. in Tim. Sed nihil mutandum: ita enim Poll.

Δόρπον ἑλόμεσθα Il. λ'. 729.

Δορύαλλος . . . Δορύλλου. Etym. Su[id]. Δόριλλος, Etym. Δορίαλλος, uterque a Δορίλλου. Aristoph. Sch. Δορίαλος p. 151 m.

Δόρυ καὶ κηρύκιον, π. Zenob. Su[id].

Δορύκνιον Etym.

Δόρυσσα corrupte pro Δρύουσα Steph. et Aristoph. v. Δρύουσα.

*Δορύσσοον m. Æsch. 69.

Δορυφόνον . . . φιλόκτητος. ἴσ. Φιλοκλῆς. erat enim comicus ab Aristophane derisus in Thesmophor.

Δορυφόρος . . . ἢ κωφὸν πρόσωπον Etym.

Δόσαν Il. α'. 162.

Δόσκον Il. ι'. 331.

Δούλιον ἦμαρ Il. ζ'. 463.

Δουλίχιον Il. β'. 629. πρὸ τῆς Κ. v. Sch. et Steph.

Δουλοσύνη Od. χ'. 423.

Δουπῆσαι Il. ν'. 426.

Δούπησεν Il. δ'. 504.

Δοῦπον ἀκόντων Il. λ'. 364.

*Δοῦπος Eur. 536.

Δοῦρα diversis locis, δόρατα, κ.

Δουράτεον Od. θ'. 512.

Δουρηνεκὲς Il. κ'. 357.

Δοῦρε Il. γ'. 18.

Δουρὶ Il. α'. 303.

Δουρίκλυτος Il. β'. 645.

Δουροδόκη Od. α'. 128.

Δουρὸς ἐρωὴ Il. ο'. 358.

Δουσάρην . . Ναβαταῖοι. Vox est et numen Arabicum. v. Seld. Bochar. Pocockium p. 103. v. Steph. in Δουσαρὴ et Δαχαρηνοί.

Δοχεών. . . σημεῖον ἐν θυτικῇ ἄριστον, ut et Cyrilli Lex. Δοχὴν, ἄριστον in utroque MS.

Δόχμαλον qu. χθαμαλόν. f. Δοχμιακόν.

Δοχμὴ . . . παλαιστής. Jul. Poll. l. 2. c. 4. §. 32. v. δῶρον et Δώρατα.

Δόχμια, Il. ψ'. 116. . . . . κεκαμμένα.

*Δοχμολόφοι Æsch. 69.

Δοχμόν.

Δράγματα Il. λ'. 69.

Δραγματολόγος series.

Δραίνει, ποιεῖν δ.

Δραίνεις Il. κ'. 96.

Δράκαιναν, τ. μάστιγα, τὴν ὑστ. 'Αρ. 462.

Δρᾷ κεν. v. Δρᾶν. Aristot. Rhet. 226, 9.

Δρακάνιον. An Δράκ[a]ονον, ὄρος 'Ικαρίας. Steph. Strabo Theocr. [26, 33.]

Δράκαυλος ἴσ. διὰ τὸ v. Su[id]. et Etym.

*Δρακεῖν Lyc. v. 62.

Δρακοντίδης Aristoph. 315. Sed de Cecrope intelligi eo loci non potest. Intelligit itaque p. 325.

Δρὰξ, δράκα, καὶ ξέστου τὸ τέταρτον.

Δραπενίδες corrupte pro Δρεπανίδες. v. Gesnerum.

Δρασκάζειν. vetus verbum forense apud Lys. 117, 35.

*Δραστήριον Eur. 704.

Δρατὰ Il. ψ'. 169.

Δραχμὴ χαλαζῶσα Zen.

Δραχμὴ χρ. ... δραχμῶν ῑ Su[id].

Δρέγμονες, οἱ νεβροὶ H. Steph.

Δρεπανὶς, ἴσ. κέπφος. v. Δραπενίδες.

Δρηστῆρες Od. π'. 248.

Δρήστειραι Od. τ'. 345.

Δρία, τόποι σ. καὶ χλ. Respicit Hesiodi v. 528. qui nunc ita legitur: Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα. Antique legebatur δρία. v. Etym. v. Δρίον. Soph. 361.

Δριμεῖα μάχη Il. ο'. 696.

Δρίον . . ὄρος. Glos. Rutgers. Δριὸς, τὸ ὄρος.

Δρίος Od. ξ'. 353.

Δρίφακτος series. . . κραββάτου. v. Δίφραξ.

Δρίφον Etym. [Al. ex. Jo. Gramm. Dial. 4, 37. Schol. Dionysii Thracis.]

Δρόγγιλον Steph. qui et ad Thessaliam refert. Sed nihil mutandum. Harp. etiam vocat Θρᾳκικὸν χωρίον.

Δρίτη. corrupte pro Δροίτη. apud Æsch. 283. δρύτη.

Δρομάδην Il. ε'. 80.

Δρομαῖος,

Δρομιάμφιον ἦμαρ, ... πέμπτη. v. Meurs. sed et v. Ἑβδομαί.

*Δρόμος Strabo 805 C.

Δρυαχαρνεῦ Etym. δρύ.

Δρύες οἰν . . . ὠνόμασται.

Δρυμὰ Il. λ'. 118.

Δρυμάσσειν . . . καὶ τρέχειν. Sed hoc ad δρομάσσειν pertinet.

Δρυοβαφῆ ἱμ.

Δρυὸς ὕψι Od. ξ'. 328.

Δρύοχοι Od. τ'. 578.

*Δρυπετεῖς Alciphron. Epist. p. 365.

Δρύπτην quasi Δραπέτην. v. Δραπέτης. sed v. Δρώπτης. [Al. ex. Δρύπτην corrupte pro Δράπτην. Cyrilli Lex: Δράπτης, πλανήτης, πτωχός. Sc. δραπέτης.]

Δρυτόμος Il. λ'. 86.
*Δρυφοὶ v. Πύρνα.
*Δρύφακτοι Tzetz. in Lyc. 49.
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων Il. π'. 324.
Δρωκτάζεις series. v. Δρωντάζειν.
Δρωμένων, πραττο.
Δρώοιμι Od. ο'. 356.
Δρὼψ Cl. Alex. 570.
Δῦ Il. θ'. 85.
Δυάει v. Δυάζει.
Δύαν v. Δύη.
Δῦ δέ μιν Ἄρης Il. ρ'. 210.
*Δύη Æsch. 28.
Δῦθι Il. π'. 64.
Δύμεναι Il. ζ'. 185.
Δύμη. At tribus est Δυμᾶν, locus autem Achaiæ Δύμη. Steph. v. Meurs. Lac. I. 7. v. Steph. in Ἁλικαρνασσός. v. Δύσμαιναι. [Al. ex. Pind. Sch. 195 b.]
Δῦναι Il. γ'. 322.
Δύναμις.
*Δύνασαι σιωπᾶν;
*Δύνασις Eur. Ione p. 699. v. 1012. Soph. 223. 236. Pind. 279. et alibi.
Δῦνε Il. ο'. 219.
Δυοῖν θάτερον.
Δύπτεσθαι, δερ. τ. vel Δύρεσθαι.
*Δύπτης Lyc. v. 73.
*Δύπτοντες Lyc. v. 164.
Δυσαέος Il. ε'. 865.
Δυσαίατο Il. σ'. 376.
Δυσάλθητα, v. Δυσθερέας.
Δυσάλευτον
Δυσάνιον, τὸ δυσχερείᾳ
Δυσαρεστεῖ
Δυσαριστοτόκεια Il. σ'. 54.

Δύσβατον, δ. α. δύσπορον, χ.

Δυσδιήλυτα

Δύσεαι Il. ι'. 231.

Δυσέμβατος, ἀτριβής.

* Δυσεξίτητα Eus. Præp. Ev. 26, 2.

Δυσέξοιστον, ita Cyrilli Lex. sed corrupte, Δυσέξιστον, δυσεκκόμητον.

Δύσεο δ' ἀλκήν Il. τ'. 36.

Δύσετο Il. τ'. 368.

Δυσηλεγέος Il. υ'. 154.

Δυσηχέος Il. β'. 686. δυσάντους, χαλεποῦ.

Δυσθαλπέος Il. ρ'. 549.

Δυσκέλαδος Il. π'. 357. [Al. ex. Eur. 702.]

Δύσκεν Il. θ'. 271.

Δύσκηλον Æsch. Eum. (p. 290) δύσκηλον χθόνα. Sch. δυσθεράπευτον.

Δυσκλέα Il. β'. 115.

Δυσκλεὲς . . κλέος.

Δύσλοφον Theog. 1018. . . . ἴσ. ἐπὶ. [Al. ex. Eur. 490. Æsch. 55.]

Δύσμαιναι v. Δύμη.

*Δυσμεναίνει Eur. 174.

Δυσμενεῖ

Δυσμενὴς ε. πολέμιος.

Δυσμενῶν, πολεμίων. ε.

Δύσμορος Il. χ'. 481. . . . κακόμοιρος.

Δύσοδον φαύλην,

Δυσόμοιοι.

Δύσονται ἀγῶνα Il. η'. 298.

Δύσοπον . οδ. δ. δυσόρατον.

Δύσουρον, δυσφύλακτον.

*Δυσπάλαιστος Epicharmus apud Laert. in Platone.

*Δυσπαίπαλον Æsch. 274.

*Δυσπάλαμον Æsch. 333.

*Δυσπαλὲς Pind. 75.
Δύσπαρι Il. γ'. 39. . . ἀπὸ.
Δυσπέμφελος Il. π'. 748. Hes. E. 616. Prior interpretatio ad Hesi. pertinet, posterior ad Homerum. v. Schol.
Δυσπεῖσθαι. corrupte pro δυσωπ. v. Δυσωπεῖσθαι.
Δύσπιστος . . . δυσσεβής.
Δυσταλέος. [Al. ex. v. Μόλυχνον.]
Δυστήρητον, δυσθήρατον. cog.
Δύστηνον Il. χ'. 59.
Δυστήνων Il. ζ'. 127.
Δυστόκεια.
*Δυστόπαστος Eur. 507.
Δυσωπεῖσθαι, ὑφο
Δυσωρήσονται Il. κ'. 183. δυσφυλακτήσουσι Schol.
Δύω Il. α'. 16.
Δυωδεκάβοιον Il. ψ'. 703.
Δῶ Il. η'. 363.
Δωαῒ.
Δωδεκαμήχανος. v. Κυρήνη.
Δωδωναῖε Il. π'. 233.
Δώομεν Il. η'. 299.
*Δωμήσουσιν Lyc. v. 48.
Δωρητοὶ Il. ι'. 522.
Δωρικὴ, ὅπλι.
Δῶρα. τὰ δω . . . παλαιστής.
*Δωροδοκία Ammon.
Δωριάζειν Sch. Eurip. 83, 2. a. [Al. ex. Anacr. Ursini 140.]
Δῶρον, παλαιστής.
Δῶσι ὁ. μ. ε. ῆ, δῴη δὲ.
Δωτῆρες Od. θ'. 325.
Δῶτις, δὼς, φέρνη.
Δωτίνην Od. ι'. 268.
Δωτίνῃσι Il. ι'. 155. [Al. ex. Herod. 15, 16.]
Δωχίον pro Δοχεῖον.

E . . . τρίτον παρελ. non enim habet Etym. qui eodem tradit, aut leg. τρίτου sc. προσώπου, ut ante. Homerum respicit, apud quem ita usurpatur. In proxima l. ὃν, ἑαυτὴν, ἑαυτὸ. vult enim esse ἀντωνυμίαν τριγενῆ non minus quam ἕ encliticum. v. Ἑὲ et Ἕθεν.

Ἕα Il. α΄. 276. ἢ ἦν, ᾖ, ὑπῆρχον. Il. ε΄. 887. Etym. Gram. Gr. p. 92.

Ἐαγῆ. rectum est ἀγῆ et καταγῆ. Hippocr. 486, 21. v. Ἄγη.

Ἐάγη Il. γ΄. 367.

Ἕαδεν, ἤρεσκεν Herod. 333 et alibi. ab ἅδω ἀρέσκω, ἕαδα. Etym. Posteriores interpretationes non intelligo. forte extra locum suum sunt. Ἧρεν, ἀφεῖλεν. [Al. ex. Apollon. de Syntaxi 13, 25.]

Ἐαδότα Il. ι΄. 173.

Ἐακὼς . . . παρῃτημένος, ἀναπεπαυμένος Su[id]. et Cyr. Lex.

Ἑάλη Il. ν΄. 408. συνεστάλη. Sch.

Ἐαλὸς, an corrupte pro Ἐαγώς? Ita puto. Certe Cyr. Lex. Ἐαγὸς, τεθραυμένος. Ex utroque leg. Ἐαγὼς, τεθραυσμένος. Aratus: Δράκων περί τ' ἀμφί τ' ἐαγὼς Μύριος. i.e. ut vult Theo, ὑπὸ τὰς ἄρκτους καὶ περὶ τὰς ἄρκτους κεκλασμένος. v. Sch. Aristoph. 28 b. v. Κατεάγη.

Ἐᾶν Il. ο΄. 347.

Ἑανὸς . . παρὰ . . ἑανοῦ δὲ κασσ. Il. σ΄. 612. ἑανῷ δὲ λιτὶ (Il. σ΄. 352) περιβολῇ λιτῇ . . . ἢ λιτῷ περιβ. Sch. v. Etym.

Ἑανῶν. ἴσ. Ἑάων α. κ. Ἑανῶν. alter corr.

Ἕαντο. ἴσ. ἐκάθησαν. ἦνται, ἧντο, ἕανται, ἕαντο.

Ἔαξε Il. η΄. 270.

Ἔαρ . . τριμηνιαῖος.

Ἐάρτερα. Ἐαρότερα Lex. Cyr.

Ἐαρτέρου Nicand. [Ther. 380.] τοῦ ἔαρος, ἢ ἐαρινοῦ.

Ἐᾶσαι Il. δ΄. 42.

Ἔασεν Il. δ΄. 226. forte legend. Ἔασκεν. Il. β΄. 832. ut Cyr. Lex. Ἐάσκει, ἀφίει.

Ἔασι Il. γ΄. 163.

῎Εασθεν. ῎Εασαν, ἐχώρησαν. ῎Εασθεν, ηὐλίσθησαν. v. Κατεάσας. ἴσ. ῞Εασθεν, ἐχάρησαν, pro ἥσθησαν. v. Ἐφέασθεν. v. Ἐάσας apud Etym.

Ἑασφόρος corrupt.

῞Εαται Il. γ'. 134.

Ἑάφθη Il. ν'. 548.

Ἑάων Il. ω'. 528.

Ἐβαδίαστον quid sit nescio. F. Ἐβενίαστον vel Ἐβένιστον ab ἐβενίζω vel ἐβενιάζω *ebeni colore tingo*. vel Ἐβελίαστον, est enim et ἔβενος et ἔβελος.

῎Εβαζε Od. λ'. 510.

Ἐβάζομεν Od. γ'. 127. non Ἐβαίνομεν.

Ἐβάμωσεν η. ε. ἔρρ. Sed quid est Ἐβάμωσε?

Ἐβαρυθύμησεν Num. 16, 15.

῎Εβαν Il. α'. 391.

Ἐβαρυώπησαν Gen. 48, 20.

*῎Εβασον Pind. Sch. 248 b.

* Ἐβδελύχθην Aristoph. 50.

Ἑβδομάτη Il. η'. 248.

Ἐβεβήκει Il. ζ'. 495.

Ἐβεβήλωσεν Mal. 2, 10.

Ἐβεβρύχει Od. μ'. 242 Sch.

Ἐβεβλὶς . . καὶ κίστη.

Ἐβδαλλόμην.

Ἐβδομαὶ, τομαὶ, ἤ. l. Ἑβδομευομένη ex Harp. et Su[id].

῞Εβδομον ἡμιτάλαντον. Herodoti locum respicit l. 1. p. 12. leg. τὰ ἓξ ἥμισυ, non ἓξ ἡμίσεια. Sunt enim sex talenta semis, seu cum dimidio, non sex semisses, vel dimidia talenti. V. Jul. Poll. et locum Herodoti, unde liquido constat. v. Ἡμισύτριτον.

῞Εβδομος βοῦς. ἴσ. Ἑβδομαῖος. v. J. Poll. 289, 1. sed v. Βοῦς et Βοῦς ἕβδομος.

῎Εβη Il. α'. 311.

Ἐβήτην Il. ζ'. 40.

'Εβιήσατο Il. λ'. 557. l. 'Εβιήσατο, ἐβιάσατο, βίᾳ ἀπεστέρησεν. Sch.

'Εβιώσαο Od. θ'. 468. Sch. pro 'Εβίωσας.

'Εβλη (vel βλι) μάσθη, ἐμαλ. Vox est Hippocr. p. 334, 47. Expos. est Gal.

*Εβλιττεν, ἀπεπίεζεν. βλίττειν enim est ἀποπιέζειν. *mel e favis exprimere*. v. 'Απέβλησε.

*Εβλω. v. *Εβρω. λ pro ρ. ἔδ. δ. reliqua ad *Εβλω. v. Βλώσκω.

*Εβλεν l. *Εβλυεν. βλύω et φλύω. v. *Εφλυε. videtur enim exponere locum Homeri Il. φ'. 361 Sch.

'Εβόα. Hym. 1, 75. [i. e. Batrachom.]

*Εβραχεν Il. ε'. 859.

* 'Εβρεὶ. περ. Gen. 14, 13.

'Εβόησεν Il. θ'. 92.

'Εβόρησεν, βοράζω a βορά.

*Εβρισεν. Ipse 'Επέβρισεν, ἐπεβάρησεν.

*Εβρισαν Il. μ'. 346.

*Εβρω a βρῶμι, ἔβρων, ως, ω.

'Εβρυάζοντα, ηὐφραίνοντο.

'Εβύουν Aristoph. 458.

'Εβὼβ. v. 'Ωβώμ.

*Εβωσε pro ἐβόησε, ut apud Herodotum, ἐβώσθη pro ἐβοήθη, et ἐβώσθησαν pro ἐβοήθησαν.

'Εβρύσθη. ἴσ. 'Εβρύχθη.

*Εγανεν. ἴσ. 'Εγγέγονεν.

'Εγγαμῶν pro 'Εγγαμίζων, seu 'Εκγαμίζων, ὁ τῇ οἰκίᾳ κεχρημένος ἐξουσίᾳ 1 Cor. 7, 37.

'Εγγαστριμάχαιραν respicit Hipponactis parodi versum Athen. 698 C.

'Εγγαστρίμυθος. At verba ultima in Platone non sunt p. 109, 49. neque ad Platonem pertinent. Ea sic lege: τοῦτον ἡμεῖς Πυθῶνα νῦν καλοῦμεν. Ita certe Plut. νῦν Πύθωνας προσαγορευομένους, et Su[id]. ὃν νῦν τινὲς Πύθωνα.

Ἔγγαυρον pro Ἔναυρον . . . ἔνικμον.

Ἐγγεγάασιν Il. ζ'. 493.

Ἐγγείνωνται Il. τ'. 26. ἐγγεννήσωσι. Sch. Etym.

Ἐγγήλανοι. ἴσ. Ἔγγληνοι, *fucatis oculis*. idem est ὑπογράμματοι. ὀφθαλμῶν ὑπογραφή Chrys.

Ἐγγλοιοψούμενα.

Ἔγγια. Ἔγγεια. Gloss. Cyr. Ἔγγειον *terrestre*.

Ἐγγλύσσει ex Herod. 77, 16. quod ibi nunc vitiose legitur ἐγγλύσει.

Ἐγγονεῖν corrupte pro Ἐγκονεῖν. v. Ἐγκονέοντες.

Ἐγγονῶνται series.

Ἐγγόργωψ.

Ἐγγοργώψατο series.

Ἐγγριμασμὸς series.

Ἐγγυάζων, ἀντιφωνῶν. Su[id]. Ἐγγυώμεθα, ἀντιφωνοῦμεν. Gloss. Vet. *Spopondit*, ὑπέσχετο, ἀντεφώνησεν, ἀνεγγυήσατο.

Ἐγγύαι Od. θ'. 351.

Ἐγγυαλίξαι Il. α'. 353. . . . κοῖλα.

Ἐγγύθεν Il. ε'. 72. [Al. ex. Schol. Soph. 235.]

Ἔγγυον, ἐγγυητήν.

Ἐγγύτατα. locus est qualis a Su[id]. afferri solet.

Ἐγεγόνει Il. χ'. 34.

Ἐγείνατο Il. ο'. 526. [Al. ex. Eur. 669.]

Ἐγερεῖ Mat. 12, 11.

Ἐγέλα Cyr. Lex. Ἔγγιλαι, χαλινοί. Ἔγγειλα f. pro Ἔγχειλα.

Ἐγήλιζε series. vel Ἔγλιζε. (sic, ni fallor.)

Ἐγήρα Il. η'. 148.

Ἐγείναο Il. ε'. 880.

Ἐγήγαρτος . . ἐπιχαρής Su[id].

Ἔγηρε γὰρ, series, corrupte pro μέγηρε. Il. ψ'. 865. μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων. Sch. μέγηρεν, ἐφθόνησεν.

Ἐγκακοῦμεν. v. Ἐκκακοῦμεν.

Ἐγκάθετος Job. 19. et 31. * v. Ὑποστῆσαι.

Ἐγκαλιοσκελεῖς ... ἐν καλιοῖς, *in cippis*, *in nervo*. Ipse Καλιὸς, τὸ δεσμωτήριον, καὶ ξύλον ᾧ ἐδέοντο. Schol. Arist. ad Plutum: Κύφων δὲ δεσμός ἐστι ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ καλιόν. Plautus in Rudente [III. 6, 51.]: *Illi in columbum, credo, leno vertitur: Nam in columbari collum haud multo post erit: In nervo mille hodie nidamenta congeret. Nidamenta in nervo* sunt οἱ καλιοί.

Ἐγκάναξον ex Aristoph. 197. Sch. ἴσ. ἔμπε. v. Ἐπεγκανάξαι.

"Εγκαρος. ἴσ. "Εγκαρος αἴσῃ. ἔγκαρος μ. ε. μ. v. Ἐν καρὸς αἴσῃ, et Καρὸς αἴσῃ.

Ἐγκαρπασθέντας. ἴσ. Ἐγκαρπισθέντας, ἐγκεντρισθέντας. v. Synes. de Insomn. 137 B.

Ἐγκαρπῆ, ἐπικάρπια, vel ἐγκάρπια.

Ἐγκάπτει, ἐμπνεῖ, et tamen Su[id]. Ἐνέκαψα, ἐξέπτυσα, quod mirum. ἴσ. Ἐγκαπνεῖ, ἐμνεῖ (sic, voluit ἐμπνεῖ). v. Ἐκάπυσε. [tum in marg.] imo ἐκπίει—Ἐγκάπτειν enim est *morsu* quasi *bibere*. Aristot. Hist. Anim. VIII. c. 6. Athen. p. 388 D. Xenarchus vel Timocles apud Athen. 431 A. Μὰ τὸν Διόνυσον σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ. v. Κάπτει.

"Εγκαρος μ. θανάσιμος μοῖρα.

"Εγκαρτα ... ἐν Δαναΐσιν. Su[id]. in Φρύνιχος.

"Εγκασιν Il. λ'. 438.

Ἐγκαταναᾶ. v. Καταναᾶ et Laërt.

Ἐγκατέσκαψαν. ἴσ. Ἐγκατέσκηψαν. Su[id]. Jul. Poll. l. 9. c. 5.

Ἐγκατέχειν, ἐνέχειν.

Ἐγκατιλλῶψαι Æsch. Eum. 113.

"Εγκαφος, ἐλάχιστον. Su[id]. Etym.

Ἐγκάψαι.

Ἐγκεραύλης, ὁ τοῖς Φρυγίοις αὐλῶν. Qui sacris Deorum Matris tibiis Phrygiis cantabat. Polluci κεραύλης. v. Poll. l. 4. c. 10. et Athen. 185 A.

'Εγκέραιον αὐλῆσαι .. vel 'Εγκεραυλῆσαι .. ἐγκεραύλης.

'Εγκεκάρωται.

'Εγκέκλιται Il. ζ'. 78.

'Εγκεκοισυρωμένη, διὰ Κοισύραν. Aristoph. 61. Ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους 'Αδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην. Erat Cœsura filia prioris Megaclis, quæ nupta fuit Pisistrato. sed v. Schol. et Meurs. in vita Pisistrati, et Etym. Sic igitur lego: 'Εγκεκοισυρωμένη, διὰ Κοισύραν τὴν Μεγακλέους μητέρα τοῦ 'Αλκμαιωνίδου· ἔστι δὲ σεμνυνομένη τῷ γένει. ([Tum ad v. μητέρα adscripsit] θυγατέρα, quamvis aliter Etym. et Su[id]. Duæ enim sunt apud grammaticos historiæ, quarum utra vera difficile est conjicere.) 'Εγκεκορδυλημένος, ἐνειλημμένος, καὶ ἐγκεκαλυμμένος (Etym. Su[id].) ex eodem Aristoph. p. 58. v. 'Εγκορδυλῆσαι. Sed v. Κεκοισυρωμένη. Su[id]. Κεκοισυρῶσθαι, πεποικίλθαι.

'Εγκέφαλος φ.

'Εγκέφαλος δὲ παρ' α. α. Il. ρ'. 297.

'Εγκεχοιριλωμένη, λεπρά. v. 'Εκκεχοιριλωμένη.

'Εγκεκριμένοι.

Ἔγκηροι.

'Εγκίκρα, ἐγκίρνα, *infunde*. ἐγκικρᾶν idem quod ἐγκιρνᾶν. Respexit locum Sophronis quem nobis conservavit Etym. Ἔστιν εἴω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου, ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυννοθήρᾳ, 'Εγκίκρα ὡς εἴω. Hæc in v. Ἤϊα. At idem in voce 'Απῆμεν: Ἔστιν εἴω τὸ πορεύομαι, ὡς παρὰ Σώφρονι, οἷον, 'Εγκίρνα ὡς εἴω, τουτέστι κέρασον ἵνα πορευθῶ. ubi glossema habet. v. Eust. 234, 39. κεράω, κρῶ, κικρῶ.

'Εγκιλικίζεται .., οἱ Κίλικες. λέγεται καὶ ὁ Κιλικίας ὄλεθρος, Su[id]. Prov. quæ loco suo sunt emota.

'Εγκιλικίστρια. ἴσ. 'Εγχυτρίστρια. v. Su[id]. Plato 508, 17.

'Εγκὶς v. Ἔγκτισις.

Ἐγκισσεύεται Hippocr. glossa est. *εἰς τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἐγκισσεύεται* 62, 1.

Ἐγκισσήσωσιν Gen. 30, 39. unde emendandum Lex. Cyrill. Ἐγκισίσω σοι, λογχεύσω σοι, συλλάβω σοι, ἐπιθυμήσω σοι. l. Ἐγκισσήσωσι, λοχεύσωσι, συλλάβωσι, ἐπιθυμήσωσι. v. Su[id].

Ἐγκίσσησις, ἐπιθυμία. Su[id]. et hæc et prior vox videtur ad Ἐγκισσᾶν pertinere.

Ἐγκλαφὲς ab ἐγκλαπῆναι. ita l. apud Erotianum pro ἐκκλ.

* Ἐγκομβωθεὶς v. Κόσυμβε.

* Ἐγκονέοντες Æsch. 56. Aristoph. 18.

*Ἔγκοποι Eccles. 1, 8.

*Ἔγλητον, τὴν ἐπὶ σύνοδον παραίτησιν Cyril. Lex.

Ἐγκότημα Jer. 48, 39.

Ἐγκουράδες v. Κουράς.

... εἰ μὴ ἄρα. ad priorem vocem pertinent. Scribendum autem ἐπίμονος ὀργὴ ἴσοδ. Su[id].

Ἐγκραγγάνειν Su[id].

Ἐγκρίδες .. ἔνιοι δὲ ἀμυλίτας. v. Ἀμύλους. Ex. 16, 3. ἐγκρίς. Aq. ἄμυλον. Sed v. Ἀμὴν et Athen. 644, 645.

Ἐγκρὶς, γλύκασμα ε. ελ. ὑδαρὲς Su[id]. et ms. Lex. in S. Sc. et Armach. Ex. 16, 31.

*Ἔγκριτος. ἴσ. corrupte pro *Ἔκκριτος.

Ἐγκρυφίας 3 Reg. in LXX 17,12. עֻגָה. v. Erot. [Al. ex. v. Μόλοφθος.]

λιον

Ἐγκύκλιον τὸ π. κυκλουν, ἢ Ζ. Su[id]. καθολικόν.

Ἐγκώμιον.... συστήματα. vox est Hesiodi. [Al. ex. addit, Steph. in Κώμη, Schol. Pind. 344 b.]

Ἐγκωπὴ corrupte. v. Ἐγκοπήν. ἴσ. *Ἔγκωπον.

*Ἔγλασας corrupte pro *Ἔτλας. Sed quid ἔγλαδε Theodotionis 4 Reg. 4, 34.

Ἐγγλωττογάστορες Etym.

*Ἔγματα. ἴσ. Ἐκμαγεῖα.

Ἐγνυπωμένον.

'Εγνύπωται. . Sed v. Κατεγνυπτωμένον et Κατεγνυπτῶσθαι et Γνυπετοὶ. v. et Κατέδευσε, quæ enim in explicatione ejusvocis habentur adΚατεγνυπῶσθαι pertinent.

"Εγνω θεὸς,

"Εγνω Gen.

"Εγρεο Il. κ'. 159.

"Εγρετο Il. β'. 41.

'Εγρήγορεν, ἠγρύπνει Cyrill. Lex.

'Εγρήγορθε, γρηγορεῖτε Il. η'. 371 Sch.

'Εγρηγορὸς Æsch. Eum. 694.

'Εγρήσσασα.

'Εγρυπνεῖ pro ἐγρηγορεῖ.

'Εγρήσσοντες Il. λ'. 550 Sch.

'Εγγύτητα, video enim aliquando nostrum eos sequutum qui duplicem literam in serie pro una habuere, ut Suidas semper. Ita paulo ante, 'Εγγλωτισμενος. [ογάστορες]

'Εγρυπνεῖ corrupte pro 'Α

'Εγυμ. pro Γεγυμ

"Εγχεα Il. δ'. 447.

"Εγχελυς, non 'Εγκύλης, Athen. et Su[id]. Sch. Ar. 296.

"Εγχεϊ Il. β'. 389.

* 'Εγχειρίδια Æsch. 300.

'Εγχείας Il. γ'. 345. . . λόγχας Sch.

'Εγχείῃ Il. β'. 530.

'Εγχείῃσι, δόρασιν Il. β'. 818.

'Εγχειροῦντας, τολμῶντας.

'Εγχεσίμωροι Il. η'. 134. μεμορημένοι. recte, est enim 1° ἐγχεσίμορος, ut Su[id]. v.Pindarum Nem. Od. 3. [107.]

'Εγχέσπαλοι Il. β'. 131. Sch.

"Εγχεσιν ἀμφιγύοισι Il. ν'. 147. . . κατηκονήσατο Sch.

'Εγχέσπαλος Il. ξ'. 449.

* 'Εγχλίει Æsch. 355.

"Εγχος Il. γ'. 360.

"Εγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ Il. θ'. 494. vel ἔχεν δε. Il. ζ'. 319. ad dubiam lectionem facit τὸ πλῆρες. Hinc corrigendus Su[id].

"Εγχουσα. videri posset corrupte scriptum pro "Αγχουσα. Sed ita scribebant Attici. Etym. Xen. 847 A.

* 'Εγχρίπτεσθαι Ælian. Anim. 4, 7.

* 'Εγχρίπτεται. l. 'Εγχρίμπτεται Æsch. 68. Sed Eur. sine μ 199. et Soph. CXXI.

'Εγχρίμπτων. Legitur autem sine μ etiam in Su[id]. et Etym. Sed ubique, opinor, vitiose. v. Erotianum.

'Εγχρίμτεται Æsch. p. 73.

'Εγχριμφθεὶς Il. ν'. 146.

'Εγχριμφθῆναι Æsch. Suppl. 797. . . . προσπ.

'Εγχριμφθήτω Il. ψ'. 338.

'Εγχρῶ,

'Εγχυτριεῖς Aristoph. 320.

'Εγώγυον Su[id]. f. corrupte pro 'Ωγύγιον.

'Εγχώριον, ἐντόπιον. v. 'Εθαγενὴς et hic et apud Su[id]. δάνειον additamentum ab imperito, postquam ἐντόπιος in τόκος versum fuerat. v. pro δάνειον. l. οἰκεῖος. Cyr. Lex. 'Εγχώριον, οἰκεῖον. Hes. "Ε. 342.

'Εγὼ δέ κε Il.

'Εγὼν Il. α'. 76.

'Εγώνη, ἐγώ. 'Εγώνη ut τύνη. ἐγὼ, ἐγὼν, ἐγώνη, ut τὺ, τὺν, τύνη. Etym.

'Εγὼ σου ὀν. ἀπολαύσω. Ita et Su[id]. leg. tamen ἀπολαύσαιμι. v. 'Οναίμην.

"Εδαες, ἐδίδαξες, ε. δαίω enim non tantum *discere* sed et *docere*, ut Gallice *apprendre*, et Anglice *to learne*. Ipse alibi, Δέδαεν, ἐδίδαξε. Ferri tamen potest ἔδειξας, ut in Δέδαεν, φαίνεται, vel φαίνει, et Δέδαον, ἔδειξαν, ἐδίδαξαν.

'Εδάην Il. γ'. 208. prius delendum. Imo potius lego posteriori loco ἔμαθον, ἐδάην, ut respiciat ea verba apud Eur. Hecuba v. 78.

Ἔδαιε, ἔκαιε. Il. σ΄. 227. Ita lego pro Ἔδες. Sed forte leg. Ἐδάης, vel Ἔδαες, ἐκάης, a δαίω, καίω.

Ἐδαΐζετο Il. ι΄. 8.

Ἐδαΐζε Il. φ΄. 147. vel ξε.

Ἔδαισεν.

Ἐδακτύλιζον.

Ἐδαλάθη. Dorice pro ἐδηλήθη, *deletum est.* Δηλέομαι Dor. δαλέομαι. Δηλεῖται τὸν ἰόντα, παρέρπων Αἰγυπτιστί. Theocrit. Sed fieri potest a δάκνω δαλάκνω. q[r]. [Hæc primo, tum postea scriptum,] imo f. leg. Ἐδαμάσθη Od. θ΄. 231.

Ἐδάμη Il. β΄. 860.

Ἐδάμνα Il. ε΄. 391.

Ἐδανὸν Il. ξ΄. 172.

Ἐδανοῖς. β. Αἰσχύλος.

Ἔδαπτον.

Ἔδαπτεν. v. Κατέδαπτε.

Ἐδάσαντο Od. ξ΄. 208.

Ἔδαυσε v. Ἐδάρθη. ἴσ. Ἔδαρθεν. v. Κατεδάρθαι et Κατέδαρθεν.

Ἔδαψε Il. ε΄. 858.

* Ἐδέατρος 773, 40. Eust. Ammon. in Ἐλέατρος.

Ἐδέγμην Od. ι΄. 523.

Ἐδεδήει, διώκειν ἐώκει.

Ἐδέδμαον.

Ἐδέδμητο Il. ν΄. 685. Cyr. Lex. Ἐδέδμητο, ᾠκοδόμητο.

Ἔδεαι, ἐσθίῃς. Il. ω΄. 129.

Ἐδηΐζετο. ἴσ. corrupte pro Ἐληΐ vel . .

Ἔδει Il. ο΄. 626.

Ἐδείδιμεν Il. ζ΄. 99.

Ἐδεικανόωντο Il. ο΄. 86.

Ἔδειμαν Il. η΄. 436.

Ἔδειραν Il. α΄. 459.

Ἐδεῖτο, ἔχρηζε, χρείαν.

* Ἐδὲμ, Gen. 3, 23.

Εδὲν עדן, sed vulgo scribebant cum μ. Gen. 2, 8. redditur plerumque a LXX. τρυφή. Nihil itaque mutandum.

῎Εδος Θεσσαλικόν. corr. ex Hippocr. de Articulis [p. 783 G] v. Erotiani Lex. Gal. in locum. Jul. Poll. Athen. l. 1. 14.

῞Εδεσιν. ἱεροῖς Su[id]. v. ῞Εδη et ῞Εδος. In Cyrill. Lex. ἱεροῖς per se invenitur, deest sc. ῞Εδεσιν. Sed cogita Ἑδεῖς.

᾿Εδέσματα [Al. ex. Gen. 27, 4.]

᾿Εδεύετο Il. α΄. 466.

῎Εδεται.

᾿Εδεύησεν Od. ι΄. 483. unde Etym. emendandus.

῾Εδέων.

᾿Εδηδὼς Il. ρ΄. 542.

᾿Εδηλήσατο vel ᾿Εδηλήσαντο Il. α΄. 156.

᾿Εδηλώσαντο. ἴσ. ᾿Εδηώσαντο, ἐπολέμησαν.

῎Εδησεν Il. ξ΄. 73.

᾿Εδητύος Il. α΄. 469. . . ἔδειν.

᾿Εδίηνε Il. χ΄. 495.

᾿Εδίζησα ἐμεωῦτὸν, ἐζήτησα ἐμαυτόν. Lex. Cyr. ᾿Εδήζασα, ἔζησα. L. ᾿Εδίζησα, ἐζήτησα.

᾿Εδικαιώθη, δίκαιος ἐνομίσθη. Ety. Sed cogita an ἴσως ἐμ. tolerari possit. Imo videtur corrupte scriptum pro ἐδιχώθη, vel potius ᾿Εδικραιώθη. Erotianus, ᾿Εδικραιώθη, εἰς δύο διῃρέθη. v. Hippocr. 60, 37. et 316, 40.

᾿Εδικανόωντο v. ᾿Εδεικανόωντο.

῎Εδικεν, ἔβαλεν. v. Δίκειν.

᾿Εδίνευον Od. δ΄. 19.

῎Εδμεναι Il. δ΄. 345.

῞Εδνα Il. π΄. 178.

᾿Εδνοπάλιζεν Il. δ΄. 472.

᾿Εδνωτὴν, ἐγ vel ἐκγ. νυμφίου, qui sponsum nuptum dat. Etym. male H. St. fœmininum putat. v. Su[id]. in ῾Εεδνωτής.

῎Εδωνται τὰ μέλη, γ.

῎Εδοξεν.

'Εδοξοποίει, ἠγ. vel ἀγάλματα ἐπ.

῎Εδος Il. δ΄. 406. 3 posteriores interpretationes ad quod pertineant nondum intelligo. Sed quære an pertineant ad Il: ψ΄. 205.

῞Εδρα, βάσις, βρέτας. Sed fortasse omnia ad ῞Εδος referenda. v. ῞Εδρα.

῎Εδραθεν Od. υ΄. 143.

'Εδράθη. v. 'Εδάρθη.

῞Εδραι. v. Steph. Jul. Poll. Petit. Leg. Att. 190. l. ἑπταήμερον. q^r. οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα Aristoph. 514 a. Forte legendum οὐκ ἐγέ. *non peragebantur per quinque dies Thesmoph.* [Al. ex. Pind. 69. Aristoph. 514.]

'Εδράκις.

῎Εδρακον Od. κ΄. 197.

'Εδράσσατο, ἐποίησεν, εἰσῆγεν.

'Εδριάασθαι Il. λ΄. 645. κ. ἑδ. κ.

'Εδρίας ἴσ. idem quod 'Αδρίας, sed forte *status*.

'Εδριόωντο Il. κ΄. 198.

'Εδρύμαξε series, a δρυμάσσω. v. Etym.

῎Εδυ Il. γ΄. 36.

῎Εδυν Il. λ΄. 263 .. ἔδυσαν. v. 'Εδύτην.

῎Εδυνεν Il. θ΄. 43.

'Εδύησεν v. 'Εδεύησεν.

'Εδύσετο Il. ο΄. 120.

'Εδύσοιξα. v. Δυσοΐζω.

'Εδύτην Il. ζ΄. 19.

'Εδωδὸς, τρώκτης Hippocr.

'Εδώδιμος, βρώσιμος.

'Εδωδίμων, τροφίμων, β. Cyr. Lex. 'Εδώδιμον, τρόφιμον, βρώσιμον.

῎Εδωκα πολλὰ, ex aliquo tragico, quæ reprehendit.

'Εδωλιὸς v. Aristoph. p. 403.

'Εδώλια . . . ἕδρανα.

Ἔδων Od. ι'. 297.
Ἑδωνὰ f. corrupte pro Ἑδώλια . . κατάζωμα. vel pro Ἕδρανα Su[id].
Ἑὲ δὲ Il. ω'. 134. Il. ν'. 171. ἴσ. Ἑὲ αὐτὸν, ἕ.
Ἑδνωταὶ, πενθεροὶ Il. ν'. 382.
Εἰκοσόροιο Od. ι'. 322.
Ἔειπεν Il. β'. 194.
Ἐεικοσάβοιον Od. χ'. 57... εἰκοσάβουν. Sed v. Εικοσάβοιον.
Ἐεισάμενος Il. β'. 22.
Ἐεισάσθην Il. ο'. 544. Sch.
Ἐείσατο Il. ο'. 415.
Ἐΐσκεις Od. δ'. 148.
Ἐείσω Il. ι'. 641.
Ἐελδέσθω Il. π'. 494.
Ἐέλδεται Il. ν'. 638.
Ἐελδομένοισιν Il. η'. 4.
Ἐέλδωρ Il. α'. 21.
Ἐελμένοι Il. μ'. 38.
Ἐέλπετο Il. μ'. 407.
Ἐένδυνε. v. Ἔνδυνε.
Ἐέργει Il. β'. 617.
Ἐέργαθεν, ἐχώρισεν Il. ε'. 147. reliqua aliud vocabulum postulant præter κωλῦσαι, q[d] ἐργάθειν.
Ἔεργεν Il. δ'. 130.
Ἐεργόμενοι Il. ν'. 525.
Ἐέργων Il. μ'. 201.
Ἐερσήεις Il. ω'. 419. d. asteriscum v. p. p.
Ἐέργων.
Ἐεργμέναι Il. ε'. 89.
Ἐέρσαι Il. ξ'. 371.
Ἔερτο Od. ο'. 459.
Ἐέσσατο Il. κ'. 177.
Ἐέσθη corr.
Ἕεστο Il. μ'. 464.

'Εώργει Od. δ'. 693. series ἐεώ.

'Εζάνθη ἴσ. corrupte pro 'Εξάνθη. Sed Cyr. Lex. 'Εζανθῆ. ξηρανθῆ.

Ἔζελεν ἴσ. corrupte pro Ἔξελεν.

'Εζεκίας. ἴσ. 'Εζεκιήλ. Ita vetus Lex. ad finem Cyrilli. 'Εζεκιῆλ, κράτος θεοῦ. Sed forte ιας pro יה non minus quam אל.

Ἔζεο Il. ζ'. 354.

Ἔζεσθαι Il. σ'. 247.

'Εζέσθην Il. η'. 59.

Ἔζετο Il. α'. 246.

'Εζηῶν corrupte pro Αἰζηῶν.

Ἔζινε. v. Ζείνασθαι.

'Εζόμενοι Il. ψ'. 78.

'Εζωσμένοι.

'Εζωσμένον.

Ἔη Il. κ'. 225.

Ἔηκε Il. α'. 48.

'Εήλακεν, ἐλήφθη Su[id]. ἴσ. 'Εήλωκε v. 'Εαλωκότων.

'Εὴν Il. β'. 217. Ἔην Il. ι'. 420.

'Εῆος Il. α'. 393.

'Εῇ Il. ι'. 148.

'Εητὺς.

Ἔθαγεν corrupte pro ἔθελγεν. v. Ἔθελγεν. Cyrilli Lex. Ἔθελξεν, ἐπότισε γλυκέσι προσλαλήμασι. l. ἠπάτησε.

'Εθαγενὴς an corrupte pro 'Ιθαγενής? Ita tamen Su[id]. et Cyrill.

'Εθάμιζεν Od. θ'. 451.

Ἔθεεν Il. α'. 483. ἔτρ. ἔπλει. Sch. Su[id]. Ἔθει, ἔτρεχεν, ἔπλεεν.

Ἔθει Od. μ'. 407. sc. quod τρέχει spectat, quod tamen ἔτρεχεν Sch. ut Su[id]. Cyrill. idem quod ἔθεε. sed v. 'Εθῶν.

* 'Εθεῖν Call. apud Pind. Sch. 415 b.

'Εθείρῃ Il. φ'. 347. σῃ

'Εθείρῃσιν Il. θ'. 42. . . ελείας.

'Εθέλει, μαίεται, ἐπ. Il. α'. 287.

Ἔθελγεν Il. φ'. 276. Sch.

Ἔθελεν Il. φ'. 366.

'Εθελημοὶ,

Ἔθελξεν Il. ο'. 235.

'Εθέλοντας Il. τ'. 377. τοὺς βουλομένους. 'Εθελοντὰς χορηγούς. v. Eust. 800, 30. Su[id]. 'Εθελοντὴς, βουλόμενος, ἢ χωρητός. l. χορηγός.

'Εθελοντὴς, ἑκούσιος, αὐτοβούλητος.

'Εθελουργὸς, ἕτοιμος, non male. ἴσ. ἰταμός. Poll. ἰταμοὶ ἀπροφάσιστοι, ἐθελονταί.

'Εθελοντῆρας Od. β'. 292.

'Εθέλω Il. α'. 116.

'Εθέμωσε. ἦν. ἐγγίσαι ἐποίησε. v. Θέμωσε. quamvis ferri potest sine ἐγγίσαι, quod exponit ἱκέσθαι apud Hom. Od. ι'. 486.

Ἕθεν Il. α'. 114. pro αὐτῆς, et alibi pro αὐτοῦ Il. ε'. 56. pro ἑκὰς l. ἕκαθεν. ἕθεν enim alicubi usurpatur pro ἕκαθεν, quod de tempore acceptum valet ἄνωθεν. De ἕθεν ὀρθοτ. Il. ζ'. 62. v. Etym. [p. 124, 10.]

Ἔθεντο Il. β'. 750.

Ἔθεσαν Il. α'. 290.

Αἴθεται ex corrupta pronuntiatione. v. suo loco.

'Εθηεύμεθα Od. ι'. 218.

Ἔθηκαν Il. ζ'. 300.

Ἐθήσατο Od. θ'. 17.

Ἔθηκεν Il. α'. 2.

Ἔθησεν. ἔψ. ἐθήλασεν. v. Ἐθήσατο.

'Εθίζοντας. Deest interpretatio.

Ἔθλασεν Od. σ'. 96.

Ἔθνεα Il. β'. 91.

Ἔθοντες Il. π'. 260.

῎Εθορεν Il. μ΄. 462.
᾿Εθόωσα Od. ι΄. 327. [Al. ex. v. Τεθοωμένον.]
῎Εθραξε. ex Ibyco. [Al. ex. Synes. 164 c.]
῎Εθραυσεν. l. ῎Εθρασσεν, ἔνυσσεν Gal. Sed ῎Εθραυσεν scribitur etiam apud Gal. at in MS. ῎Εθρασσεν, ut testatur H. Steph. Hipp. 486, 25. ἐνθράσσει. [Al. ex. Ex. 15, 6. Lex. Arm.]
῎Εθρεξεν. τρέχω θρέξω ἔθρεξα Etym. Ipse, Θρέξαντες, ἐλαφρῶς ἐπελθόντες.
᾿Εθρήσκευον, ἡτοίμων vel ἑτοίμως.
Αἰθρία ex corrupta pronuntiatione.
᾿Εθρίγκωσεν Od. ξ΄. 10.
῎Εθρισεν, ἐθέρισεν vel ξεν. Æsch. Agam. 645 Sch. Etym. v. ᾿Απέθριξεν.
᾿Εθρὶς, τομίας κ. cui testiculi quasi falce dempti sunt.
᾿Εθρυλλίχθη, περιεδρύφθη. v. Θρυλλίχθη.
* ᾿Εθρύπτοντο Soph. ap. Cl. Al. 602 D.
᾿Εθώμιγξεν, ἐπέδησεν. Θωμίζειν est enim *vincire*, et Θώμιγγες, πέδαι.
῎Εθιμος.
῎Εθων. βλάπτων Il. ι΄. 536.
᾿Εθῶν, παθῶν, φθείρων. v. ᾿Εθεῖ.
* ᾿Εθωσμένος series.
Εἶ, πορεύου, ἢ ὑπάρχεις.
Εἶ, πορεύσῃ. Eur. Sch. 52, 2. b. ἢ ὑ. Utrumque verum.
Εἶα, π. Eur. Iph. in Aul. 112. ἀλλ᾿ εἶα, χώρει.
Εἰαὶ, αἱ ἐλαιῶν ἄλεσαι, seu ἀλέσματα. v. Etym. in Βρύτια.
Εἰαμενὴ Il. δ΄. 483.... φῦκα ... κάθυγρον. Sch. Apollon. εἰαμενὰς δὲ λέγει τοὺς καθύγρους τόπους. v. Su[id].
Εἵαντο, ἦσαν.
Εἰανοῦ Il. π΄. 9. v. ῾Εανός.
Εἰαρινῇσιν Il. θ. 307.
Εἴασεν Il. θ΄. 127.
Εἴασκεν Il. υ΄. 408.

Εἴαται Il. β'. 757.

Εἴατο Il. γ'. 149.

Εἶβει Il. τ'. 323. [Al. ex. Ionice. Jo. Gr. 9, 42.]

Εἶβε Od. δ'. 153. pro Ἔιη lege.

Εἰ δ' ἄγε Il. ζ'. 376.

Εἰ δ' ἄγε δὴ Od. μ'. 112. Εἰ δ' ἄγε νῦν, Il. π'. 667. Ita lege, Εἰ δ' ἄγε, ἄγε δή. Εἰ δ' ἄγε δὴ, ἄγε δή. Εἰ δ' ἄγε νῦν, ἄγε δὴ ἄρτι.

Εἰδαλίμας Od. ω'. 278. . εὐόψεις.

Εἶδαρ Il. ε'. 369. v. Ἶδαρ.

Εἰδαλὴς v. Ἰδάλιμος.

Εἰδάλλεται v. Ἰδάλλεται.

Εἰ δ' ἄγε, ἄγε δὴ ut supra.

Εἴδαυλος ita Su[id]. Lex. Cyrill. Εἴδελος. Etym. Εἴδυλος ab εἴδω.

Εἴδειεν. ἴσ. corrupte pro Δείδιεν. Sed v. Ἰδίει, ἠνιᾶτο.

Εἰδεῖ. f. corrupte pro Εἴλλει. v. Εἴλλη.

Εἴδεος ἧκε σέλας.

Εἰ δέον, εἰ πρέπον.

Εἴδεται Il. α'. 228.

Εἰ δ' ἐτεὸν Il. β'. 300.

Εἰ δὴ ὁμοῦ, εἰ δὴ ἅμα Il. α'. 61. perperam H. Steph.

Εἴδη π. corrupte pro Ἴδη. v. Ἴδη . . ἴδας et Etym. in Ἴδη.

Εἰδίω. v. Ἰδίει.

Εἰδομένη Il. β'. 280.

Εἰδόμενος Il. ε'. 462.

* Εἶδος Aristot. Poët. 255, 17.

Εἰδυίῃσι Il. α'. 608.

Εἴδωλον Il. ε'. 449.

Εἴελος v. Ἴελος. An Εἰλεὸς Hippocr.

Εἶεν Il. β'. 372. ὑπῆρχον Sch. v. Ἴεν . . . εἶεν δή.

Εἶεν, ἄγε δή. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. v. Etym. et Su[id].

Εἴεσθαι pro ἴεσθαι.

Εἰ ἐτεὸν, εἰ ἀλ. v. Εἰ δ' ἐτεόν.

Εἵετο pro Ἵετο Il. β'. 589. v. Ἵεται.

Εἵεω. ἵσ. pro ἵεο.

Εἵζει pro Ἵζει Il. ν'. 281.

Εἵζεο pro Ἵζευ Il. γ'. 162.

Εἶθαρ δὲ Il. ε'. 337.

* Εἴθε Plut. M. 386 D.

Ἰθεῖα.

Εἰθὺ pro Ἰθὺ Il. υ'. 99.

Εἴθε, ὄφελον, αἴθε, εὐ. Plut. M. 386 D. Vel f. respexit initium Medeæ Eurip. Εἴθ' ὤφελε, εἴθε, e. e. ita Sch. ad eum locum. Εἴθε, ἐπίρρημα εὐκτικόν.

Εἰθύοντα. pro Θύοντα, vel Ἰθύοντα. v. Ἰθύει. Ἰθυνόμενον, ἐπίτονον.

Εἰθυπτίωνα pro Ἰθυπτίωνα Il. φ'. 169.

Ἰθύφαλλον . . . ἰθυφάλλους. [Demosth]. p.1110 E. κατὰ Κόνωνος. v. Harp. v. Ἰθύφαλλοι.

Εἷεν pro ἷεν et ἵημι.

* Εἰκάδες Eur. Ione v. 1076.

Εἶκε ὑ. δίδου χ. Il. ε'. 348 Sch.

Εἶκεν pro ἶκεν Il. α'. 317.

Εἵκει pro ἵκει Il. θ'. 192.

Εἴκελον Il. ν'. 330.

Εἵκεσθαι pro ἱκέσθαι Il. α'. 19.

Εἵκετο pro Ἵκετο Il. α'. 362.

Εἵκετε Il. δ'. 509.

Εἰκλὰν v. Αἶκλον. corr.

Ἱκνεῖται.

Εἵκοι Od. σ'. 373.

Εἰκούς. εἰ. Εἰκοὺς τῶν ἐγχ. Aristoph. 91. v. Schol.

Εἰκοσινήρετ' ἄποινα Il. χ'. 349.

Ἐΐκτην Il. α'. 104.

* Εἰκὼ Eur. 183. Κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλουσα Eur. Iph. T.

Εἵκων Il. κ'. 122.

Εἰκὼς Il. φ'. 254. [Al. ex. Æsch. 310.]

Εἶλα, ὀσπρίων καλάμη. v. Εἴλη.

Εἰλαδὸν pro Ἰλαδὸν Il. β'. 93. et ita Su[id].

Εἶλας. v. Ἰλλαί.

Εἰλαπινάζων Il. ξ'. 241.

Εἰλαπίναι Il. σ'. 491.

Εἰλαπιναστὴς Il. ρ'. 577.

Εἰλαπίνη, θυσία, ἑορτὴ, ἀ . . . νῶντας, εὐ. [Al. ex. Pind. Schol. 373 b.]

Εἰλαπίνῃσι Il. κ'. 217.

Εἶλαρ. v. Ἶλαρ.

Εἰλάτινον Od. β'. 424.

Εἶλεν Il. γ'. 35.

Εἴλετο Su[id]. Il. β'. 46.

Εἴλεα, ἄθλια.

Εἰλεδανοὶ et Ἐλλ. utroque modo legitur. Il. σ'. 553. Su[id]. Εἰλεδανὸς ὁ δεσμός.

Εἰλειθυίας Il. τ'. 119. [Al. ex. Eur. 682. v. Pind. Sch. 385 b. ὁ ποιητὴς, ἑνικῶς δέ.]

Εἰλεῖται. v. Εἰλύεται.

Εἰλέωσι Il. β'. 294.

Εἰλήθη. v. Εἰλίχθη.

* Εἰληθερεῖν Philostr. 265 B.

Εἰλήλουθα Il. ε'. 204.

Εἰλήλυθεν Od. π'. 337.

Εἴληθι pro Ἵληθι Od. γ'. 380.

Εἰλήθυιαι. Forte sequentia ad hanc vocem pertinent, et scribendum εἰνατιναὶ δὲ ἐν Κύπρῳ. v. Steph. in Εἴνατος.

Εἰλιγγιᾶν. v. Ἰλιγγιᾶν. Observandum hic omnino quod habet Eust. 1413. Ὅτι δὲ ἡ γραφὴ τῆς ἴλης ἐδιφορεῖτο παρὰ τοῖς παλαιοῖς δηλοῦσι καὶ οἱ ἐν Ῥητορικοῖς λεξικοῖς παραδόντες &c.

Εἴλιγγον. v. Ἴλιγγος. v. Sch. Arist. 285.

Εἴλιγγος, σκότωσις σ.

Εἰλιθιότης pro Ἠλιθιότης. v. Παντελής.

* Εἰλίξουσι Eur. 484.

Εἰλίποδας. Il. ό. 547. τὰς αὐτὰς Il. ί. 462. v. Hippocr. 474, 42.

Εἰλιπόδεσσι Il. ζ'. 424.

Εἰλίχθη, ἐστράφη, εἵλκετο, ἔτ.

Εἰλκτὴς v. Εἰρητής.

Εἰλκτῆρες pro Ἑλικτῆρες. Ipse paulo post Ἑλικτῆρες, ἐνώτια. Ita Harp. Jul. Pollux. Su[id]. male Ἑλλ.

Εἰλόμενοι Il. έ. 782.

Ειλὸς corrupte pro εἶπος i. e. ἶπος. v. Ἶπους. v. Εἶπος.

Εἰλύαται Il. μ'. 286.

Εἴλυμα series. Od. ζ'. 179. ἐνείλυμα Sch.

Εἰλύος corrupte pro Ἰλύος Il. φ'. 318. Ἰλὺς.

Εἰλυσπᾶσθαι v. Ἰλυσπ. [Al. ex. Joseph. de serpente l. 1. c. 2. ποδῶν δὲ αὐτὸν ἀποστερήσας σύρεσθαι κατὰ τῆς γῆς εἰλυσπώμενον ἐποίησε.]

Εἰλύσω Il. φ'. 319. v. Ἰλύσω.

Εἴλυται v. Ἴλυται.

Εἰλύφιος ἴσ.

Εἰλυφόει. Il. λ'. 156. at ibi εἰλυφόων, quod ab εἰλυφᾶν. όει itaque mira terminatio. φοῖ. v. Εἰλυφόων.

Εἴλυτο Il. π'. 640.

Εἰλυφάζει Il. ύ. 492.

Εἰλυφόων v. Εἰλυφόει.

Εἰ μέμονας Il. ί. 247.

Εἰμὲν, ὑπάρχομεν Il. έ. 873.

Εἵμενοι Il. δ'. 432.

Εἰ μὴ σφέας.

Εἰ μιν, ἢν ἐαν.

Εἰμ. pro Ἱμείρεται Od. ά. 41.

Εἶν. ἐκεῖνον. ἀ. ἶν pro νιν.

Εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν Il. σ'. 274.

Εἰνάνυχες Il. ί. 466.

Εἰνάετες Il. σ'. 400.

Εἰν Ἀρίμοις Il. β'. 783.

Εἶνας pro ἶνας, νεῦρα. v. Εἶνες v. ἶνα et ἶνας.

Εἰνατέρες Il. χ'. 473. συνν.

Εἴνατος. Steph. Εἴνατον.

Εἴνατος Il. β'. 295.

Εἰν ἐλεοῖσι Il. ί. 215 Sch.

Εἶνες pro Ἶνες Od. λ'. 218.

Εἰνὶ Il. θ'. 199.

Εἰνοδίοις Il. π'. 260.

Εἰνοσίφυλλον Il. β'. 632. ἔνοσις.

Εἶξε δὲ Il. ω'. 100.

Εἶο Il. δ'. 400.

Εἰνοίατα. ἴσ. pro ἀνοιατὰ (sic).

Εἶοι. v. Εἰαὶ . . . ὀσπρίων.

Εἰπὲ, εὑρὲ, ἐλθέ. Miræ interpretationes: quid enim commune τῷ εἰπεῖν cum εὑρεῖν aut ἐλθεῖν? Sed hæc ex grammatico aliquo festinanter transcripta, sunt enim tria exempl. quæ afferri sunt (sic) Etym. ἐλθὲ, εἰπὲ, εὑρὲ, τρία εἰσὶ σεσημειωμένα ὀξυτονούμενα, καὶ ἴσως ὡς μακρᾷ παραληγόμενα. Ita ille in Ἐλεύθω: unde videtur locus Etym. emendandus in Καθῆστο. Πρόσκειται παρωχημένος ὁριστικὸς, διὰ τὸ εἰπὲ ἔξειπε, εὑρὲ ἔφευρε, καὶ κάθευδε. ἴσ. κάτελθε.

Εἰπέμεν Il. η'. 373.

Εἴπεσκεν Il. β'. 271.

Εἴπετο Il. β'. 675. ἠκ

Εἴποντο Il. έ. 591.

Εἴ ποτέ τοι Il. α'. [39.]

* Εἶρ עיר in Daniele.

Εἰραφιώτης . . . ἔριφος παρὰ Λ. ἴσ. παρὰ Λάκωσι pertinet ad Εἰράων. est enim Εἴρην ut et Ἴρανες Laco-

num: et alia derivatio τοῦ Εἰραφιώτης est ab Ἔριφος. v. Etym. in Εἴρην, et Plutarch. in Lycurgo.

* Εἴρας Philostr. 288 B.

Εἰράων. v. Ἰράων, et Eust. ad eum locum Homeri.

Εἴρεαι Il. κ΄. 416.

Εἰρεθύρη. ἴσ. pro Αἰρεθύρη.

Εἴρερον Od. θ΄. 529. an et Εἴρεον ita scribi debet.

Εἰρεσίη Od. λ΄. 639.

Εἴρετο Od. ι΄. 251.

Εἰρεῦσαι Hes. Θ. 38.

* Εἰρὴ v. Erotian. in Ὕποφρον.

Εἰρημένος Il. θ΄. 524.

* Εἰρεσιώνη Aristoph. 70.

Εἰρήσεται Il. ψ΄. 795.

Εἰρήσομαι Od. η΄. 237.

Εἰρητὴς v. Εἰλκτής.

Εἴρητο Il. κ΄. 540.

Εἴρη pro Ἶρις.

Εἰρμὸς deest interpretatio. fort. ὅθεν εἱρμὸς, ut Su[id]. Lex. Cyrill. Εἰρμὸς, ἀκολουθία.

Εἶρξαι.

Εἰροκόμῳ Il. γ΄. 387.

Εἰροπόκοις Il. ε΄. 137.

Εἴρομαι Il. α΄. 553.

Εἰρόμεναι Il. ζ΄. 239.

Εἰροπόκῳ, ἐριουργῷ, sed minus recte.

Εἶρος, ἔριον Od. δ΄. 135. ἶρος πτ. Od. σ΄. 38.

Εἶρπον Od. μ΄. 395. μετὰ σχολῆς Lex. Cyrill. μετὰ χωλείας.

Εἰρύαται Il. α΄. 239.

Εἰρύατο Il. ξ΄. 30.

Εἰρυμέναι Il. ν΄. 682.

Εἴρυντο Il. μ΄. 454.

Εἰρυόμεθα Il. φ΄. 588.

Εἰρύσαο Il. φ'. 230.

Εἰρύσασθαι Il. α'. 216.

Εἴρυσαν Il. θ'. 226.

Εἰρύσσαιτο Il. θ'. 143.

Εἴρυσε Il. π'. 863.

Εἰρύσατο Il. δ'. 186.

Εἴρυσθαι Od. ψ'. 82. . . . αἰειγ.

Εἰρωνεία, κολ.

Εἰσαγωγεῖς J. Poll. l. 8. c. 9. §. 6.

* Εἰσαγωγὴ Æsch. 281.

Εἴσαιτο Il. β'. 215.

* Ἐΐσας φρένας, ἀγαθάς. v. Athen. p. 12.

Εἴσατο Il. β'. 791.

Εἰς ἅλα Il. [α'. 314.]

Εἰσάμενος Il. ν'. 45.

Εἶσαν pro ἦσαν.

Εἴσαντο Il. μ'. 103.

Ἐΐσης Il. α'. 468.

Εἴσατο, pro accentu, Εἴσατο (v. Εἶστο) ab ἕω *induo*, et Εἴσατο ab ἕω *vado*, ut Apollon. Argon. 4. [148] εἴσατο κούρη, et [1589] εἴσατο λίμνην εἰσβαίνειν. et apud Hom. sæpe.

Ἐΐσας φρένας Od. λ'. 336.

Εἰσαφάσματα, εἰσπ. . . λυομ.

Εἰς δέον Aristoph. 104.

Εἰς Διονύσου.

Εἴσεαι Il. η'. 226.

Εἰσδύη.

Εἰς ἓ, [Il.] ψ'. 203.

Εἰσέδρακεν pro Ἐς Od. ι'. 146.

Εἰσελάων Od. κ'. 83.

Εἰσεμφαίνων. Harp. Εἰς ἐμφανῶν, ut et Su[id]. et Jul. Poll. Salm. l. εἰς ἐμφανές. Demosth. adv. Dionysodorum: οὔτε τὰ χρήματα ἀποδίδωσιν, οὔτε τὸ ἐνέχυρον καθίστησιν εἰς τὸ ἐμφανές.

Εἰς ἔρερον. v. Εἴρερον.
Εἰς ἔνην. Aristoph. 268 Sch.
Εἰς εὐνὴν Il. λ'. 115.
'Εΐσης Il. α'. 468.
Εἰσηγεῖται, συμβουλεύει. v. Εἰσηγοῦμαι.
Εἰσηγοῦμαι . . διδάσκω.
Εἰσηλύσιον.
Εἰσήρρησε Ety. Su[id.]
'Εΐσης, ἰσ.
Εἶσθα Il. κ'. 450.
Εἰσθμὸς. v. Εἰσίθμη. εἴσοδος v.
Εἶσι Il. β'. 87. [Al. ex. Æsch. 306.]
Εἰσὶ Il. β'. 201.
Εἰσίασιν.
Εἰσίεις.
Εἰσίοις.
Εἰσίθμη Od. ζ'. 264. Hesy. transcripsit totam expositionem, λεπτὴ δ' εἰσ.
Εἰς κάλλος γράφειν . . . . ὁτὲ ut apud Plat. v. 'Ες κάλλος γράφειν. v. σχ. Aristoph.
'Εΐσκομεν Il. ν'. 446.
'Εϊσκόμενον.
'Εΐσκειν.
'Εΐσκω Il. γ'. 197.
Εἰς μελίττας ex Zenob. ut et Su[id]. Eust. ex Paus.
Εἰς νέωτα, εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος. v. Νέωτα.
Εἰς ὁδὸν ὡρμήθην.
Εἰσοιχνεῦσιν Od. ι'. 120. [Al. ex. Æsch. 25.]
Εἰσόκεν Il. β'. 332. [Al. ex. Il. ι'. 605.]
Εἴσομαι γνωσ. Il. θ'. 532. εἰσελεύ. Il. φ'. 335. v. Schol. Hom. ad Il. μ'. 118. ὄψομαι Il. ξ'. 8.
Εἰσορόων Il. ε'. 183.
Εἷς ῥὰ, εἷς δὴ, περὶ ἑνός.
Εἰσέω. series Εἰσρέω.

Εἰ σφῶϊν Il. α'. 257. Sch. Ita Lex. Cyrill. Εἰσφὴν pro Εἰ σφὶν, ἑαυτοῖς.

Εἰς τέλος, ἕως γήμῃς.

Εἶστο, ἐνεδέδυτο, ab εἷμαι *indutus sum*.

Εἰς τὸ ἀπηχὲς, εἰς. Certe Lex. Cyrill. Εἰς τὸ ἀπηχὲς, εἰς κακόν.

Εἴσω Od. δ'. 775.

Εἰς ὦπα Il. γ'. 158.

Εἰσωποὶ Il. ο'. 653. v. Aratum.

Εἰ τό γε Il.

Εἴ τοι θυμὸς Il.

Εἴτω pro ἴτω Il. η'. 75.

Εἶχε Il. γ'. 123.

Εἴωθεν Il. ε'. 766.

Εἰωθότες Il. ε'. 203.

Εἰωθὼς Il. ζ'. 508. συνήθης, ἕ

Εἵως Il. γ'. 291.

Εἰῶσιν Il. λ'. 549.

Ἐκ Od. β'. 433.

Ἐκάδευον κῆδος κᾶδος, κηδεύω καδεύω Dor.

Ἑκάεργον Il. α'. 147.

Ἑκάεργος Il. α'. 479.

Ἕκαθεν Il. β'. 456. [Al. ex. Æsch. 316.]

Ἐκάθιζον Od. π'. 408. Deest interpretatio.

Ἐκάκιζον, ἠτιῶντο, ἐμ. J. Poll.

Ἐκαθίσατο ... αὐτὸ ... ὠνή. καὶ ἵδρυ. Ipse Καθίσατο, ἱδρύσατο.

Ἐκαίνυτο Od. γ'. 282. .. ἐκάκωσε. vel,

Ἐκάκωσε Il. λ'. 689. Deest interpretatio. Certe Schol. ad Od. γ'. habet tantum ἐνίκα. Forte igitur legendum, Ἐκαίνυτο, ἐνίκα. Ἐκάκωσε, ἐπόρθησε, ut ibi Schol.

Ἑκάλεια. πόρρωθεν ad ἕκαθεν pertinet.

Ἑκάλειος Ζεύς. v. Steph. in Ἑκάλη. ἴσ. ὃν ἐν Ἑκάλῃ ἱδρύσαντο.

Ἐκάμοντο Od. ι'. 130.

Ἔκανε Laërt. 117.

Ἐκάπυσσε Il. χ'. 467. Sch. κάπυς Sch. κάπος, ut et Etym. a κάπω κάπος, ut et ipse, Κάπος, ψυχὴ πνεῦμα. p. quidem post, Κάπυς πνεῦμα κῆπος. At κάπυς non est κῆπος sed κᾶπος.

Ἐκαρίωσας. l. Ἐκαρδίωσας. Cantic. c. 4. sed videtur nihil mutandum. v. Καριῶσαι.

Ἐκαρτύνοντο Il. λ'. 215.

Ἑκαστάτω Il. κ'. 113.

Ἑκαστέρω Od. η'. 321.

Ἐκασώρευον, ἐπόρνευον. Recte. v. Κασωρεῖς. ἐπὶ φόνον quid.

Ἑκάταια Aristoph. 339.

Ἑκατερεῖτο cum spiritu aspero. Exprimit saltationis genus quæ ἑκατερὶς dicebatur, cujus meminit Athenæus l. 14. exponit autem J. Pollux aliter quam noster, quod non observabant Casaub. et Meurs. Sed forte pro θερμαστρὶς legendum apud Pollucem ἑκατερὶς l. 4. c. 14.

Ἑκάτερθεν Il. γ'. 340.

* Ἑκάτερον v. Amm. in Ἀμφότεροι.

Ἑκατηβελέταο Il. α'. 75.

* Ἑκάτης ἄγ. Lyc. v. 77.

Ἑκατηβόλος Il. α'. 370.

Ἑκάτοιο Il. α'. 385.

Ἑκατόμβαιος . . παρὰ Καρσὶν.

Ἑκατόμβας Il. β'. 321.

Ἑκατόμβη Il. α'. 65.

Ἑκατόμβοιον Il. φ'. 79.

Ἑκατόνζυγος Il. υ'. 247.

Ἑκατόννησοι, αἱ series et Steph.

Ἑκατόμπολιν Il. β'. 649.

Ἑκατὸν πολ. Il. ε'. 744. . . . ἱκανὴν, π. υ. πρυλέεσσ' ἀρ.

Ἑκατόγχειρον Il. α'. 42. . . ἑκατόμπ.

Ἐκβαβάξαι, ἐκλαλῆσαι. v. Βάβαξ.

Ἐκβατηρία. ἴσ.

Ἔκβασις Od. ε'. 410.

ἀπὸ
'Εκβεβόλβισται . . . . παρὰ τῶν βόλβων. v. 'Εκβολβίσαι. vel si βόλων retineamus, l. 'Εκβεβόλισται. Nam teste Hesy. Βόλοι, Βολβοί. et ita habet Su[id].

'Εκ βελέων Il. δ'. 465.

*'Εκβῆναι Plut. 1011 E.

'Εκβήσεται, προβήσεται.

'Εκβαίνει deest interpretatio.

'Εκβαΰζει. v. Βαΰζει.

'Εκβολὰς series. et Strabo p. 275, 46. edit. prioris.

'Εκβολβίσαι Aristoph. 477.

*'Εκβρασθείη Lyc. 382.

'Εκβρασμὸς . . . θόρυβος.

'Εκγεγάμεν Il. ε'. 248.

'Εκγελώσαιμι, ἐκχ

'Εκ δ' ἄγαγε Il. α'. 346.

'Εκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε Il. τ'. 118.

'Εκ δ' αἴνυτο Il. δ'. 531.

'Εκ δ' ἔβαν Il. γ'. 113.

'Εκ δ' ἕλον Il. α'. 369.

'Εκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ Il. α'. 439.

'Εκ δ' ἦλθεν Il. κ'. 140.

'Εκ δὲ καρδίης Herod. l. 6. 218. Steph.

῎Εκδηλος Il. ε'. 2.

'Εκδιαιτηθῆναι . . Su[id]. διαπραθῆναι quod verius. Etym. ξενίζειν exponit ξενικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι, καὶ ἐκδεδιῃτῆσθαι τῶν πατρίων ἐθῶν.

'Εκδιάστρα. v. 'Εξάστις apud Erotianum.

῎Εκδικεν, ἐξ.

'Εκ Διὸς ὕδατα,

*῎Εκδοτος Eur. 706.

'Εκδὺς Od. ξ'. 460.

'Εκ δ' ὦσε Il. ρ'. 619.

'Εκέασσεν Od. ε'. 132. η'. [250.]

'Εκέδασσε Il. ε'. 88.

Ἐκεῖ suspecta vox. [Al. ex. Matt. 17, 20.]
Ἔκειρον Od. λ'. 577.
Ἐκέκαστο Il. β'. 530.
Ἐκεκεύθει Od. ι'. 348.
Ἐκέλευσεν Il. γ'. 259.
Ἐκέκλετο Il. ζ'. 66.
Ἔκελσεν. ἴσ. Ἐκέκλασε.
Ἐκέλσαμεν Od. ι'. 546. ita Sch. potius ὡρμίσαμεν.
Ἐλελ. l. Ἐκλέλαθον Il. β'. 600. posterior interpretatio.
Ἔκερσεν Il. ν'. 146.
Ἐκερτόμεον Od. β'. 323. [Al. ex. Æsch. 56.]
Ἐκεύθανον Il. γ'. 453.
Ἔκηα Il. α'. 40. series.
Ἑκηβολίαι Il. ε'. 54.
Ἑκηβόλος Il. α'. 96.
Ἕκηδεν Il. ε'. 404.
Ἕκηλος Il. ι'. 376. [Al. ex. Æsch. 74. Pin. 89.]
Ἐκηριώθη. v. Κηριωθῆναι. Su[id]. in Κήρινον.
Ἕκητι Od. ο'. 318.
Ἔκθεμα deest interpretatio.
Ἔκθεσις, ὀφειλὴ παλαιὰ, ν.
Ἔκθορεν Il. π'. 427.
Ἔκθοιβος vel Ἔκθορβος series. v. Ὄχθοιβοι. ἴσ. οἱ δὲ, ὄχθοιβος. v. Ἐκθύμενος.
Ἐκθορεύμενος.
Ἐκθορήσει.
Ἐκθορῶν, ἐκπηδῶν, ἐκθορὼν, ἐκπηδήσας.
Ἐκθορόντας.
Ἐκθρώσκει Il. κ'. 95.
Ἐκθύει Hippo. v. Ἐκθύωσεν.
Ἐκθύματα Hippocr.
Ἐκθύμενος v. Ἔκθιβος.
Ἐκίγχανεν v. Ἐκίχ.
Ἐκίδνατο Il. θ'. 1. Sch.

'Εκινδάψασεν. Ita ipse Κινδαψὸς, quam scripturam etiam Etym. agnoscit. Alii σκινδαψός.

*Εκιον Il. μ'. 138.

'Εκίχανεν Il. β'. 18.

'Εκκαιδεκάδωρα Il. δ'. 109. παλαισταί.

'Εκκακοῦμεν 2 Cor. 4, 1. ἐκμ. ἀκ. Hamm. ἀμελ.

'Εκκανάξειν. v. Διεκάναξε et 'Εγκάναξε. Jul. Poll. l. 10. c. 23. Τὰ μὲν κάναστρα φελλώδεις τινες πινακίσκοι εἶναι δοκοῦσιν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἐκκενῶσαι ἢ ἐκπιεῖν κανάξαι λέγουσι, καὶ ἐκκανάξαι θορυ. v. Κανάξας et Κάναστρον.

'Εκκαχρύσω, ἐκκοκκίσω. ἐκκοκ. apud Aristoph. 436.

* 'Εκκεκολαμμένα. v. Ex. 36, 8.

* 'Εκκεχειρία series. v. 'Εκέχειρον. v. Tzetz. 85 b.

'Εκκέκοπται ... 'Αχαιῶν συλλόγῳ, ut ipse alibi.

'Εκ κευθμῶν Il. ν'. 28. ἐκ τοῦ.

'Εκκεχιλωμένη, ἐψευσμένη. Pausan. apud Eust. 773, 1. Su[id]. Etym. de utraque sign. Su[id]. in Χιλή.

'Εκκεχοιριλωμένη, οὐ. Casaub. ad Athen. p. 183. l. τοῦ vel ὡς. sed nihil necesse est mutare: ἐκ enim negandi vim habere potest, ut sit, *a Chœrilo amandanda.* v. 'Εκχοίρηξις. — 'Εκφαντίδη γάρ. v. Χόριλον. v. Καπνίας.

'Εκκληπεῖ. v. 'Εκλεπεῖ.

*Εκκλητοι δίκαι,

'Εκκολαβήσαντα .. ἐμφορήσαντα, *comedentem, devorantem.* v. 'Ενεκολάβησε.

'Εκκοίλιστοι pro 'Εκκύλιστοι Athen. 678. Jul. Poll.

'Εκ κολεοῖο Il. α'. 194.

'Εκκομοδεύειν pro ἐκκοδομεύειν .. φρύγειν. v. 'Εκοδομεύετο et Κοδόμη.

'Εκ κόπων.

'Εκ κόρυθος Il. ε'. 4.

'Εκκορῶσι, σαίρουσιν, ἐκκαλλύ. Etym. 'Εκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι. Nihil tamen mutandum. v. Su[id]. in

'Εκκορηθείης. [Al. ex. Vide locum perplexum apud Schol. Pind. 218 b.]

"Εκκριτον. [Al. ex. Æsch. 67.]

'Εκκύματα v. 'Εκθύματα.

"Εκκυνοι. νοσ. τί κυνῶν H. St.

"Εκλαγξαν Il. α'. 46.

'Εκλέλαθον Il. β'. 600.

'Εκ λεχέων Od. δ'. 730.

'Εκλέψας Hippo.

'Εκ Λήμνοιο Il. η'. 467.

'Εκλίθης ἴσ. θη Od. τ'. 470.

"Εκλιναν Il. ε'. 37.

'Εκλίνθη Il. γ'. 360.

"Εκλιπεν.

"Εκλυεν Il. α'. 43.

* "Εκλυρον Plut. M. 699. a.

"Εκλυτος pro *Inclytus*, qui est κλυτός. v. Κλυταί. Hammondus l. 'Εκλεκτός. Ego puto exscriptum male ex Homero, ut ε prioris vocis adhæserit. [Il.] θ'. 440. λῦσε κλυτὸς, quod facile fuit, cum voces non tam bene distinguerentur.

* 'Εκμαγῆσαι Plut. M. 373 a. 374 e.

'Εκμελὴς . . ἄρρυθμος. [Al. ex. add. D. Halic. de Coll. p. 37.]

'Εκ Μελίτης μ. Arist. 150.

'Εκμυζήθεις, ἐκπιεσθείς.

* 'Εκνεύσας Pind. 123. Eur. 206.

'Εκνικῶντο.

* 'Εκνόμιον 339 a.

'Εκνομίως . . . μεγάλως. Aristoph. 47. Sch. [Al. ex. Arist. 66.]

'Εκολώα Il. β'. 212.

'Εκολλόπωσε . . . 'Αχαιὸς Ἶριδι. Casaub. [Al. ex. v. Κολλοπῶσαι.]

'Εκόμισε Il. β'. 183.

* Ἐκόπασεν. Matt. 14, 32.

Ἐκορέσσατο Il. λ'. 87.

* Ἐκορίζετο ap. Aristoph. 86.

Ἐκπάγλως Il. α'. 268.

Ἔκπαγλον ἀπεύξατο Il. ν'. 445.

Ἐκπαγλοῦσθαι Æsch. Choëph. 215.

Ἐκπαγλότατε Il. α'. 146.

Ἔκπαθ[η]ος, ἀπόπληκτος.

Ἐκπαλιγκ.

Ἐκ πασέων Il. ι'. 330. ἐκ π.

Ἐκπέλει v. Ἔκπερι.

* Ἐκπεπολέμωται Philostr. 244 D.

Ἐκπερδικίσαι Aristoph. 398. διολισθῆναι.

Ἐκπεπαταγμένος Od. σ'. 326.

Ἐκπέρσαι Il. α'. 19.

Ἐκπέρσαντα, ἐκπορ. Il. β'. 113.

Ἐκπέρσωσιν Il. α'. 164.

Ἔκπεσον, ἔπ. ἐξ. Il. λ'. 179.

Ἐκπηνίσας series.

Ἐκπηνιεῖται, ἐκμηρύσεται Aristoph. 153. Su[id]. Eust. 1422, 1.

* Ἐκποίητος. v. Ammon. in Ἀποκήρυκτος.

Ἐκποιφύσσειν vel Ἐκπιφάσκειν.

Ἔκπλυτον Æsch. 269.

Ἐκποδὼν, ἐκ μέσου. deest vox sequens. Ἐξαλείφεσθαι. [Al. ex. Ἐκποδὼν Eur. Hec. v. 52.]

Ἐκποκιῶ ex Aristoph. 525.

Ἐκ πολίων Il. β'. 131.

* Ἐκπορίσαι Eur. 702.

Ἐκπορποῦσθαι, ἐκφ. Su[id]. v. Ἐμπορποῦσθαι.

Ἐκπρεπέα Il. β'. 483.

Ἐκπροθορὼν

Ἐκπύστων.

Ἐκραίαινε, ἐπ. ἐπετέλει vel ἐτελειοῦτο Il. ε'. 508.

'Εκραταίωσεν.

'Εκ ῥεθέων Il. π'. 857.

'Εκρήσσων corrupte pro 'Εγρήσσων. v. 'Εγρήσσων.

'Εκρίνατο Od. δ'. 778. ἐξελ. Sch.

"Εκρινεν, ἐπέλ. Il. α'. 309 Sch.

* 'Εκ σπείρης. an Scr.

* "Εκστασιν Gen. 2, 21. v. Gen. 15, 12.

'Εκστέψας . . . ἐκκενώσας.

'Εκταδίην Il. κ'. 138.

'Εκτάμνησιν Il. γ'. 62.

'Εκτανθαλύω. v. Τανθαλύζω.

"Εκταν Il. κ'. 526.

'Εκτεθηλυσμένοι.

'Εκτελέουσι Il. β'. 286.

'Εκτενῶς -μένως.

'Εκτέμποροι.

'Εκτετηκότας. ἴσ. 'Εκτετελη κότας.

'Εκτετραμμένος. [Al. ex. v. ἀνὰ πρόθυρον. Vel a τρέπω vel a τρέφω. Eur. 694.]

'Εκτιλωμένοι Eust. 403, 24.

* 'Εκτινάξαι Matt. 10, 14.

'Εκτιννὺς.

"Εκτισαν Od. λ'. 262.

"Εκτοθι Il. ο'. 391.

* 'Εκτολυπεύσας Pro. in Tim. 154, 45.

"Εκτομον Hippocr.

"Εκ τ' ὀνόμαζε Il.

* 'Εκτοπον Eur. 523.

'Εκτόρειοι, κ, Δαύνιοι, Πευκέτιοι. 'Εκτόρεον δὲ, τὸν τοῦ "Εκ. Il. β'. 416.

"Εκτορες . . . κεκρύφαλον. Respicit hunc Epigrammatarii versum Πορφύρεον χαίτης ἕκτορα κεκρύφαλον. [Pearsonum fefellit memoria: in Epigr. enim leg. ῥύτορα. v. Suid. in Κεκρύφαλον.] πασσ. ἐν ῥυ. expositio est

τοῦ ἕστορες. v. Ἕστορα, et Schol. Il. ω'. 272. v. Ἕκτωρ et Ἕστωρ. [Al. ex. Lyc. v. 100.]

Ἐκ τόρμης. v. Τόρμη. Su[id]. Ἐκτορμεῖν, τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν.

Ἐκτὸς, ιλ.

Ἔκτοσθεν Il. η'. 341.

* Ἐκτραχηλισθῆναι Dem. 92 D. Aristoph. 6.

Ἐκτριβαὶ. v. Ἐκτροπαί.

Ἐκ τριτημόρου. v. Ἡμίεκτον.

Ἐκτροπαὶ Aristoph. Hippocrat. ἐκτρόπιον Definit. medic. [Dict. Med. H. Steph. p. 294.]

Ἐκτρυπῆσαι ...εἰστρυπ. Ælius Dionysius ap. Eust. 1532, 5.

Ἐκτρυχωθεὶς.

Ἔκυπτον.

Ἑκυρὸς Il. ω'. 770.

Ἔκυσε vel κυσσεν Il. θ'. 371. Od. ψ'. 208.

Ἐκφατνίσματα.

Ἔκφερεν Il. ψ'. 259.

* Ἐκφορὰν Aristoph. 68. Lycurg. 153, 29.

* Ἐκφόρια Lev. 25, 19.

Ἐκ φρυαγμοῦ.

* Ἔκφυλον Philostr. 275 D.

Ἐκχαυνῶν. v. Erotianum.

Ἔκχεον, ἐξέχευσαν. Il. γ'. 296.

Ἐκχυμοθῆναι Hippo., ἐκπυῆσαι H. St. consentiente Foësio.

Ἐκχυμώματα, αἱ πυώδεις συλλογαί.

Ἑκὼν Il. δ'. 43.

Ἐκώκυε, ἐθρήνει. ἴσ. Il. τ'. 284.

Ἕλα. prima interpretatio forte pertinet ad τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα.—καὶ ἡλίου αὐγὴ Eust. ex Lexicis Rhetoricis εἵλη καὶ ἕλη ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. v. Ἐλεία.

Ἐλάαν Il. ε'. 366. [Al. ex. Lyc. 472.]

Ἐλάζετο Il. ε'. 371.

Ἐλαθύσας. ἴσ. Ἐλαιούσιον. v. Ἐλαιοῦς.

'Ελαιάεσσα νηδὺς ... ἤτοι λαιάεσσα, (non ἐλαιάεσσα ut Salm.) ἀντὶ τοῦ σκαιὰ, (λαιὸς enim λαιὰ λαιήεσσα,) ἢ ἀπὸ τοῦ λητ̈ζεσθαι (Dorice enim λαία pro λεία) ἢ ἐλαιάεσσα, ἀπὸ τοῦ ἐλ. λιπαρά. 'Ελαιήεις *oleaceus*, ut Nicander [Ther. 676.] et Inscriptio.

'Ελαιοῦται θρίξ.

'Ελαιωτῷ, ἐλαιοβαφεῖ H. St.

'Ελαιότρυγον H. St.

'Ελαιοχύτας, ἐλαίῳ ῥαινόμενος.

*"Ελακεν Aristoph. 4. Æsch. 71.

'Ελὰμ 3 Reg. 6, 3. pro αἴλαμ. Heb. אולם *porticus vestibulum*, Steph. Lex. 'Ελὰμ, προπύλην, προδόμιον.

'Ελαμῖται Act. v. 'Ελαμῖται.

'Ειλαπίνησιν Il. κ'. 217.

"Ελαρ ut Εἶλαρ.

'Ελάσαι Il. τ'. 423.

'Ελάσασκεν Il. β'. 199.

"Ελασεν Il. λ'. 109.

'Ελασίβροντα Aristoph.

"Ελασμα, ὑπέρθυρον· v. "Ελαμαν.

"Ελασκε. hæc sunt confuse repetita. Imo leg.

"Ελασσε Il. δ'. 299.

"Ελασσαν Il. ω'. 349.

'Ελάσωσι Il. π'. 388.

'Ελάστρεον Il. σ'. 543.

'Ελάτη ... ἴσ. ξεστή. Alludit ad Homer. 'Εὐξέστησ' ἐλάτησι. πόλις non est 'Ελάτη sed 'Ελάτεια.

'Ελατὴρ Aristoph. 251, 272.

'Ελάτησιν Il. ε'. 560.

"Ελατρον annon corrupte pro "Ελυτρον.

'Ελαύνει Il. ψ'. 536. Quid est ποιεῖ. v. 'Ελάσαι.

'Ελαύνετον Il. α'. 575.

'Ελαύνοντες Il. η'. 6.

Εἰρεσίαν, κωπηλασίαν v. suo loco.

'Ελαύνωσιν Il. λ'. 68.
'Ελαφηβόλος Il. σ'. 319.
"Ελαφον κεραὸν Il. γ'. 24.
'Ελαφρὰ Il. ε'. 222.
'Ελαφρὸς Il. π'. 745.
'Ελάχεια, μικρὰ, ἡ β. respicit Od. ι'. 116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια. Aliqui legebant ἔπειτ' ἐλάχεια. Etym. in Λαχαίνειν, et Eust. v. Λάχεια. [Al. ex. Euphor. ap. Athen. 82 A.]
"Ελδεται Il. ε'. 481.
"Ελδομαι Od. ε'. 219.
"Ελε Il.
'Ελεαίρει Il. β'. 27.
'Ελεαίρεις Il. ζ'. 407.
'Ελεᾶς Aristoph. 403.
'Ελεατροὶ Athen. Eust. 773, 40.
'Ελεγκτὰ . . ἐλέγχους.
'Ελεγχέες Il. δ'. 242.
'Ελέγχιστος Il. δ'. 171.
'Ελεεινὰ Il. β'. 214.
* 'Ελεθαινομένη. Etym. 'Ελεγαινομένη, refragante serie. Forte ἐλεθραινομένη 206. "Ελεθρον apud Poll. 250, 20.
'Ελεῖν Il. ε'. 118.
'Ελελεῦ Aristoph. 382.
'Ελεινύειν, στραγγεύεσθαι. v. 'Ελιννύειν.
'Ελελιζομένη Aristoph. 376. Sed interpretatio an quadret incertum. [Al. ex. ap. Pind. 188.]
'Ελέλικτο Il. λ'. 39.
'Ελέλιξεν Il. θ'. 199.
'Ελελιχθέντες Il. λ'. 587.
'Ελελίχθησαν Il. ε'. 497.
'Ελεμόσπερμα. v. 'Ελυμόσπερμα.
"Ελεν Il. δ'. 457.
'Ελένη. Athen. et Eust. 'Ελάνη. v. Δεταί. v. Σέλαναι.

'Ἐλένιος. v. Jul. Poll. I. c. ult.
'Ἐλέννασε. v. 'Ἐδέννασε.
'Ἐλέξατο Il. ι'. 662.
'Ἐλεόθρεπτον Il. β'. 776.
'Ἐλεοῖσιν Il. ι'. 215. pro ὄρους ἴσ. ἕλους. v. Schol. et Etym.
* 'Ἐλεὸν Eust. 773, 41.
'Ἐλέσθαι Il.
"Ἕλεσθε Il. ε'. 529.
'Ἐλετὴ Il. ι'. 409. ληπτή Sch.
'Ἐλέτην Il. ε'. 576. [Al. ex. v. Schol. Soph. 89.]
"Ἕλετο Il. ι'. 368.
'Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων . . . ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἀπηλλαγμένων. Ita Zenob. Diogen. Su[id]. et Apostol.
'Ἐλεύθερον ἦμαρ Il. ζ'. 455.
* 'Ἐλευθεροστομῶ Æsch. 28.
'Ἐλευθέριος Ζεὺς . . . Καρίᾳ.
'Ἐλεύθερος . . . 'Ἐλευθεραῖς.
'Ἐλεύθω, ἔρχομαι. Εἰλείθυια. sc. 'Ἐλευθὼ est Εἰλείθυια, ut Epigr. μόχθον 'Ἐλευθοῦς "Ἔκφυγες. v. 'Ἐλευθὼ post 'Ἐπιλυσαμένη.
'Ἐλευσίνια.
'Ἐλεύσομαι Il. ζ'. 365.
* 'Ἐλεφαίρειν Sch. Hom. Od. τ'. 562.
'Ἐλέφαντα Il. δ'. 141. Sch.
'Ἐλεφηράμενος Il. ψ'. 388.
'Ἐλεψέαν series. v. 'Ἐλιβότρυς.
'Ἐλεὼν Il. β'. 500.
'Ἐληΐσατο.
'Ἐλήλατο Il. δ'. 135.
"Ἕληται Il. π'. 650.
'Ἐλθέτω, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ.
"Ἕλθητον Il. κ'. 444.
'Ἐλθοῦσα Il. α'. 394.
'Ἐλιάσθη Il. ο'. 543. [Al. ex. Eur. 3.]
"Ἕλιγεν.

'Ελίγαινεν Il. λ'. 684.
'Ελιγεὺς
"Ελικας Il. ι'. 462.
'Ελίκη Il. β'. 575.
"Ελικι, κλήματι ἀμπελίνῳ Il.
"Ελικας βοῦς Il. ι'. 462.
"Ελικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσι.
'Ελικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα Il. υ'. 404. Deest interpretatio, forte quia nimis longa. Talis sane est Schol.
'Ελίκωπας Il. γ'. 234.
'Ελικώπιδα Il. α'. 98.
'Ελίκωπας [in 'Ελικώνια] del. ὡς.
'Ελίκων ἀπὸ χειρός.
'Ελιννύειν . . . στραγγεύεσθαι. Aristoph. 525. [Al. ex. Æsch. 23. 40.]
'Ελιξάμενος Il. μ'. 408.
'Ελίξας Il. ψ'. 466. πλέξας. v. 'Ελίσσει et 'Ελίσσων.
'Ελιξόκερως, στρεβλόκ.
'Ελίσσετο Il. α'. 15.
'Ελιχθέντων Il. μ'. 74.
'Ελιχνῶντο Aristoph. 463.
'Ελκανῶσα. ἑλκουμ.
"Ελκεα Il. θ'. 405.
"Ελκει Il. ω'. 52.
'Ελκέμεν Il. β'. 152.
"Ελκεο Il. α'. 210.
"Ελκεος Il. λ'. 811.
'Ελκεσιπέπλους Il. ζ'. 442.
"Ελκετο Il. α'. 194.
'Ελκεχίτωνες Il. ν'. 685.
'Ελκηθμοῖο Il. ζ'. 465.
* 'Ελκοποιὸν Æsch. 80.
"Ελκος Il. δ'. 190.
'Ελκυστάζων Il. ψ'. 187.

* Ἑλλάσαι an Callim. apud Pind. Sch. 357 a.
Ἑλλὰς Il. ί. 395.
Ἐλλεδανοὶ, δ. σχοῖνοι.
Ἐλλεδανοῖσι Il. σ'. 553.
Ἔλλερα, ἐχθρὰ, π. ἄδικα. Eust. Ἔλλερα, κατὰ γλῶσσαν κακά. Su[id]. Ἔλερρα perperam.
Ἕλληνες, οἱ ἀπὸ τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός. *Ab Hellene Jovis filio.* Apollod. p. 20.
* Ἑλληνοδίκαι Pind. 31. Lucia. 117, 53.
Ἐλληνύει quasi εἰλινύει vel ἐλιννύει.
Ἑλλήσποντος Il. β'. 845.
Ἐλλοὶ v. Σελλοί.
Ἐλλὸν . . . ἔλαφον νεογνόν. Od. τ'. 228. Sch. v. Ἐλλόπιδας. v. Ἐλλοπῶ, v. Ἐλλός.
* Ἐλλοπιεῖς Steph. σχοινοῦς.
Ἑλλόποδας v. Etym.
* Ἐλλώτια Pind. 115.
Ἐλλωτὶς. Εὐρώπης στέφ. v. Meurs. in Ἑλλώτια. v. Steph. in Γόρτυν.
* Ἑλξίνη v. Ὀνόμορδαν.
Ἑλοίμεθα Il. β'. 127.
Ἕλοιο Od. υ'. 62.
Ἕλοιτο Il. γ'. 66.
Ἑλόμην Il. ε'. 210.
Ἕλον Il. ί. 127.
Ἑλόντες Il. γ'. 116.
Ἕλος Il. υ'. 221. β'. 594.
Ἐλούπησε corrupte pro Ἐδούπησεν.
Ἑλοῦσαι Od. θ'. 436.
Ἔλοφον pro Λόφον. v. Λόφος.
Ἔλπεο Il. υ'. 201.
Ἔλπεται Il. ί. 371.
Ἔλπομαι Il. η'. 199.
Ἔλπομαι εὐχόμενος, pro εὔχομαι ἐλπόμενος Il. θ'. 526. quod et ad verbum interpretatio sequitur.

Ἔλποντο Il. μ'. 261.
*Ἔλπος v. Ἔλφος.
Ἐλπωρὴ Il. β'. 280.
Ἕλσαι Il. α'. 409. [Al. ex. Pind. 100 a. Aristoph. 543.]
Ἕλσαν Il. λ'. 413.
Ἐλυμήνατο ὗς ἐκ δρυμοῦ Ps. 79, 13.
Ἔλυμα Hes. Ἔργ. 234. H. St. πτέρνιον.
Ἐλύμνιος . . νῆσος sc. Ἐλύμνιον Steph. Aristoph. 477.
Ἔλυμοι . . . αὐλῶν . . . αὐλούς.
Ἔλυμος, σπέρμα, *panicum* sc. Su[id]. Etym. v. Ἐλεμόσπερμα.
Ἔλυσεν Il. ε'. 176.
Ἐλυσθεὶς Il. ω'. 510. εἰλυσθεὶς *provolutus*. Sch.
Ἐλύσατο Il. ξ'. 214.
Ἐλύσθη Il. ψ'. 393.
Ἔλυτρα. q. quid sit ἔλυτρον κρήνης apud Pausan. 453, 31.
Ἐλύτροις. v. Ἔλυτρα.
Ἐλύτιος. v. Ἐλύμνιος.
Ἔλυτρα, κυρίως τὰ
Ἕλω Il. η'. 81.
Ἕλωμαι Il. α'. 137.
Ἕλων Il. η'. 56. Ἑλὼν Il. α'. 139.
Ἕλωρ Il. ε'. 488. μή δή με ἕλωρ Il. ε'. 684.
Ἕλωρα καὶ Ἑλώρια Il. σ'. 93. Il. α'. 4. [Al. ex. Æsch. 331.]
Ἐλώριος . . . Ἐλώρου Steph.
Ἕλωσι Il. δ'. 416. [Al. ex. Æsch. Eum. 75. Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' Ἠπείρου μακρᾶς.]
Ἐλῶτες pro Εἰλῶτες.
Ἐμὰ δάκρυα Il. α'. 40. Sch.
* Ἐμαίμασσεν Job. 38, 3. Steph. Lex.
Ἐμαίμησε Il. ε'. 670. πρ. ἡ ἐκυματεῖτο. Potius Jobi 38, 8. Steph.
Ἐμετὸς, ἐξέρυγμα.
Ἐμάτησε Il. π'. 474.

Ἐμαραίνετο Il. ψ'. 228.

Ἐμαρνάσθην Il. η'. 301.

Ἐμαυτῷ βαλανεύσω . . . ἑαυτῷ τις Zenob. male Su[id]. Est autem Proverbium ex Aristoph. desumptum 476. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω. ubi Schol. breviter desumptum esse ait ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιχεόντων ὕδωρ, ἢ τοὺς βαλάνους κρυπτόντων τῷ πυρί.

* Ἐμβάδια v. Ammon.

Ἐμβαδὸν, πεζῇ. Il. ο'. 505 Sch.

Ἐμβάδιον. v. Ἔμβαδον.

Ἔμβαλε κυλλῇ. Proverbium.

Ἐμβάλλεο θυμῷ Il. κ'. 447.

Ἐμβαλλόπους, βλαισ.

Ἔμβαρος. v. Ἔμβρεος et Ἔμπαρος. [Al. ex. v. οὐκ ἐμβαρεῖ.]

* Ἐμβὰς Aristoph. 52.

* Ἐμβατεύσας Eur. Hec. v. 914.

* Ἐμβεβαὼς Eur. Hec. v. 922.

Ἐμβεβίωκεν an Ἐκβ.

Ἐμβήῃ Il. π'. 94.

Ἐμβολὴν, πληθύν.

Ἔμβολα . . Σκίρωνι Brod. [Al. ex. Eur. 539.]

Ἔμβολον. In edita non extat: erat itaque in altera, sive Thesm. β'. Athenæus l. 1. locuples testis, qui et locum ipsum conservavit. [Al. ex. Pind. Sch. 255 a. Ipponax ap. Schol. Marcelli Sidetæ p. 8.]

Ἔμβραχυ Su[id].

Ἐμβρέμεται Il. ο'. 627.

Ἔμβρεος v. Ἔμβαρος.

Ἔμβρυον Od. ι'. 245 Schol.

Ἐμβρόνιον . . . Τιβερικόν. Hinc observa ætatem Hesy. v. Meurs. in Mantissa c. 28.

Ἐμβύσας, ut apud Aristoph. ἐπιβύσας. v. Ἐπιβυσάτωσαν.

Ἐμέθεν Il. α'. 529.

Ἐμεῖο Il. α'. 174. [Al. ex. Ἐμεῖο, ἐμοῦ Il. Ἐμοῖο, ἐμοῦ, ἐστι. v. Ammon.]

"Εμελλεν Il. β'. 36. Sch.

'Εμέλλετε Il. λ'. 816. κέχρηται Hom. sc. Su[id].

"Εμειναν Il. ο'. 656.

'Εμεῦ Il. α.' 88.

'Εμίνη, ἐμοί. Etym. ut p.p. ἐμὶν, quod sequitur 'Εμῆς.

'Εμήσατο Il. ζ'. 157. [Al. ex. Soph. 415. Æsch. 38. Pind. 5.]

'Εμειὰς, διαχωρήματα. Gal. 'Εμιαὶ, ἔμετοι, 'Αττικὸν ὄνομα.

'Εμίστυλε Il. ι'. 210.

'Εμῇ πεντόζῳ v. Πέντοζος et Hes. "Ερ. 740.

"Εμιχθεν Il. γ'. 209.

ἤθεσι

'Εμμακεδονίσαι. Μακεδόνων τρόποις χρ.

* 'Εμματεῖται v. Sch. Soph. 359.

'Εμμάξαι. v. 'Εμμάσαι.

'Εμματέως Il. ε'. 836. Sch.

'Εμμέλεια .. Πλάτων Leg. 7. 579. καὶ φησὶ. at id Plato non dicit [ἀπὸ τοῦ μέλους]: potius ab ἐμμελῶς, ut opponitur τῷ πλημμελῶς. .... 'Αργείοις δὲ Αἰσχύλος Meurs. .. σικιννίς. [Al. ex. v. Ξιφισμός.]

'Εμμεμανῖα, προθυμουμένη Il. ε'. 838.

'Εμμεμαὼς, ὁμοίως.

'Εμμέμυκεν v. 'Υπεμνήμυκεν.

'Εμμενὲς Il. κ'. 361. [Al. ex. Arati Schol. 40 a.]

'Ευμενέως, προθύμως, ut ante Hesi.

'Εμμενὴς, ἄτρυτος, μ.

* "Εμμοιρος Æsch. 292.

"Εμμορεν Il. α'. 278.

"Εμμοτος, τραυματίας, ν. v. Μότα.

'Εμνώοντο Il. β'. 686.

'Εμόγησα Il. α'. 162.

'Εμοὶ Il.

'Εμοῖο Il. ν'. 448.

'Εμπάζεο Od. α'. 271.

* 'Εμπάζεσθαι Eur. 547.

"Εμπαιον Od. υ'. 379.

'Εμπαίζονται.

'Εμπαλάξαι ... Ita ἐμπαλασσόμενοι apud Thucy. redditur Ælio Dionysio ἐμπλεκόμενοι Eust. 527, 18. παλάσσω, ἐμπαλάσσω, ἐμπαλάξαι, ἐμπάλαγμα.

'Εμπαγμῷ. an ab ἐμπάζομαι, ut ἔμπαξ Soph. 34. an πατρούχῳ?

'Εμπαλάγματα.

Ἔμπαν, π

Ἔμπας, ὅμως Æsch. Prom. 186. [Al. ex. 'Εμπὰν, ὁμῶς Pind. Schol. 273 b.]

'Εμπαστήρια, μελίπηκτα.

Ἔμπεδα Il. ί. 335.

'Εμπεῖσεν corrupte pro ἐμπεσεῖν.

'Εμπεφυυῖα Il. ά. 513.

'Εμπηγὸς

'Εμπήκτης .... θεσμοθέτου. Etym. κανονίδα. Salm. H. A. p. 445 C.

'Εμπήρους corrupte pro 'Εμμήρους. v. 'Εμμήρους .... Σικελοῖς. Ety. ἴσ. Σικελικοῖς.

Ἔμπης Il. ά. 562. v. Eust.

* 'Εμπίδος apud Aristoph. 90.

* 'Εμπίπλαται Eur. 697.

'Εμπίσιον ... πιεῖν.

'Εμπλαθερεῖς series.

Ἔμπλην Il. β'. 526.

'Εμπνεῖ μοι Ælia. l. 3. c. 12. Αὐτοὶ γοῦν δέονται τῶν ἐραστῶν ἐμπνεῖν αὐτοῖς. Λακεδαιμονίων δὲ αὕτη ἐστὶν ἡ φωνὴ ἐρᾶν δεῖν λέγουσα. Plut. in Agide. v. 'Ερᾷ.

Ἔμπνευσεν Il. κ'. 482.

'Εμποδίζων ex Aristoph. 231. Κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας ... ἰσχάδας μασᾶσθαι.. Sch. ex Aristarcho et Symmacho, unde hæc omnia sunt illustranda. Omnes tamen errasse videntur: ἐμποδίζειν est *petiolis alligare:* quod opus otiosorum est et oscitantium.

'Εμποδίζων ἰσχάδας, μ.
'Εμποδοῦσθαι corrupte pro 'Εμπιδοῦσθαι.
* 'Εμπολαῖος apud Aristoph. 76.
'Εμπολὴ . . . ἴσ. ἀγοραίαν. v. Poll.
'Εμπολόωντο Od. ό. 455.
'Εμποριωνητὰς
*Εμπορος Od. ώ. 294. [Al. ex. Od. β'. 319. Porphy. Quæst. Hom. 5. a. ἢ ἔμπ. Od. ώ. 299.]
*Εμπουσα Aristoph. 142 Sch. [Al. ex. τὴν *Εμπουσαν ἔφη 'Εκάτην. v. Harp. ita Bourdel. ad Petronium p. 114. ἴσ. m.]
*Εμπρεον. v. *Εμπαιον.
* *Εμπυος Soph. 424.
'Εν πυμάτοισιν Il. λ'. 65.
* *Εμπυρα Eur. 529.
* 'Εμπυρία Pind. 73.
'Εμπυριβήτην Il. ψ'. 702. [Al. ex. v. Τρίπους.]
'Εμύζετο . . ἀπεθήλαζεν.
'Εμφαίνειν.
* 'Εμφερὲς Æsch. 310.
*Εμφορα. v. Κωχεύουσι.
'Εν φερέτρῳ Il. σ'. 236.
*Εμφυλον Od. ό. 273.
'Εμῶν μενέων ἀπερωεὺς Il. θ'. 361.
'Εμήσατο extra seriem repetitum.
'Εν a sua sede divulsum. l. 'Εν ἀντὶ τοῦ εἰς.
'Εναγὴς. πο. ἢ φονεύς quod huc transferendum ex v. 'Εναγίζειν.
'Εν ἀγκοίνῃσιν Il. ξ'. 213.
'Εναγοράζειν, ἀθροίζεσθαι vel ἐνα
* 'Εναγώνιος apud Aristoph. 76.
*Εναιεν Il. έ. 543.
'Εν αἰνῇ Il. γ'. 20.
'Εν αἰνίγματι Sc.

῎Εναιρε Il. κ΄. 481.
᾿Εναίσιμα Il. β΄. 353.
᾿Εναίσιμοι prior exp. Od. ρ΄. 363. posterior Il. ω΄. 4.
᾿Εναίσιμον Il. ζ΄. 519.
᾿Εν ἀκαρεῖ. v. ᾿Ακαρής.
᾿Ενάλιαι κ,
᾿Εναλίγκιος Il. ε΄. 5.
᾿Ενάλλοντας, ἐμπη. ἢ ἐμπεσόντας.
᾿Εν ἅμματι.
᾿Εναμμένος. ᾿Εγκεκαιω.
῎Ενανδρον, οὐκ [Alio loco scripsit, "F. pro ἀν."]
῎Εναντα Il. υ΄. 67.
᾿Εναντίη Il. ζ΄. 251.
᾿Εναντίβιος Il. θ΄. 168.
᾿Εναντίοι ἀλλήλοισιν Il. λ΄. 67.
῎Εναξε Od. φ΄. 122.
᾿Εναπειλημένους. v. ᾿Απιλημμένη et ᾿Εναπείληπτο.
῎Εναρα Il. ν΄. 268.
῎Εναρ. v. ῎Ενας et ἐνεκὲς, ῎Ενη καὶ ἔνης. ῎Ενης ἔνηφι.
῎Εναρα βροτόεντα Il. ζ΄. 480.
᾿Εναρίζει . . οὐδέ μιν ἐξ. Il. . ἤτοι βελτ. Il. φ΄. 485.
᾿Ενάριζε Il. ε΄. 155.
᾿Ενάριζον Il. ι΄. 526.
᾿Εναρίξοι Il. α΄. 191.
᾿Εναρίθμιος Il. β΄. 202.
᾿Εναρκτεύει.
᾿Εναροφόρος . . . . τὸ, οὐχ ὁσίη Od. χ΄. 412.
᾿Ενάρων Il. ζ΄. 68.
᾿Ενὰς v. ῎Εναρ.
* ᾿Ενάσθη Etym. in Βουθοίη.
᾿Εν ἀσπίδος ἄντυγ᾿ ἐπᾶλτο, ἐνεπλάκη τῇ ἀσπίδι.
῎Εναστρος. . . . ᾿Αλφεσιβοίᾳ. v. ῾Υάδας et ῾Υαργίδες . . Βάκχας γάρ. [in al. ex. v. Schol. Arati 22 a. ἴσ. ἐστεμμένη.]
* ᾿Εναυάγησαν 1 Tim. 1, 19.

*Ἔναυλοι . . . ἢ διώρυχας. v. Ἐναύλους. [Al. ex. Eur. Bacch. 122.]

Ἐναύλους Il. π.′ 71. [Al. ex. Hes. Theog. 129. Θεῶν χαρίεντας ἐναύλους Νυμφάων.]

Ἐναύει. v. Ἐννάζω.

Ἐνάχθη, a νάσσω, series.

Ἐν βένθεσσιν Il. σ′. 36. ἐν βάθεσιν. v. Ἐνὶ βένθεσιν.

Ἐνγεδὴ Heb. עין גדי ἐν præpositio pp. (perperam?) σύνδεσμοι a גדד [In adversa p. script.] Ἐνγαδδεί. Cantic. aliqui duo vocabula fecerunt. ut Nyss. ἡ δὲ Γαδδεὶ προσθήκη 517 B. *Nam et locus erat Gaddi*, Hieron.

Ἐν γήρᾳ πίονι Od. λ′. 153. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον.

Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν Il. α′. 481.

Ἐν δαπέδῳ Il.

Ἐνδάμιον putarem scribendum, nisi agnosceret et Julius Poll. l. 3. c. 4. τὸ γὰρ ἐνδάπιος ποιητικόν.

Ἐν δ' ἄρ' ἔβη Il.

Ἐνδαιθυῖα.

* Ἐνδατουμένη Lyc. v. 155.

* Ἐνδατούμενος. v. Sch. Soph. 359.

Ἐν δὲ, Theoph.

Ἐνδέναι corrupte pro Εἰδέναι.

Ἐνδεῖν.

Ἐνδεκάτευσα, τὴν δεκάτην. ἴσ. corrupte pro Ἐδ.

Ἐνδελιχισθήσεται.

Ἐνδελεχὲς, ἀλιπὲς, π

Ἐνδέξια Il. α′. 597.

Ἐνδέξια, τόνως . . μεν τὸ ἀ . . . ἐν δεξιᾷ Thucyd. p. 17.

Ἐν δέ οἱ ἦτορ

Ἐν δὲ ῥυτῆρσι Il. π′. 475.

Ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἕκαστος Il.

Ἐνδιαιτᾶται.

Ἐνδίεσαν Il. σ′. 584.

Ἐνδίνων Il. ψ′. 806. Sch. ἐντείνεσθαι.

Ἔνδιος Od. δ'. 450.
Ἐν δοιῇ Il. ι'. 230.
Ἐνδοιΐτιναι v. Ἐνδοιόμεναι.
Ἐν δοκῇ.
Ἐνδομάρια et Ἐνδομενία videntur ex interpretatione esse Scripturariæ.
Ἐνδομυχὶ . . ἀποκρύφῳ.
Ἐνδριώνας. v. Διονυσιάδες.
Ἐνδυάζει pro Ἐνδοιάζει.
Ἐνδυασμὸς pro Ἐνδοιασμός.
Ἔνδοιδαι ἔσωθεν.
Ἐνδυκέως Il. ψ'. 90.
Ἔνδυνεν Il. β'. 42.
Ἐνεβριμήσατο. Matth. 9, 30.
Ἐνέγγλανος.
Ἐνεργοί. ε. π. ερ. ἢ αἱ μὴ ἀργαί.
Ἐνεργουμένη. εισ. τελ.
Ἔνιεν corrupte pro Ἔναιεν.
Ἐνέηκεν Il. κ'. 89.
Ἐν εἴδεσιν.
Ἐνεῖκαι Il. σ'. 334.
Ἔνειμεν Il. ε'. 477.
Ἐνίσποι Il. ξ'. 107.
* Ἐνδόσιμον Lucia. 179, 20.
* Ἐνδύτας Eur. Bacch. 111.
* Ἐνεῖκαι Pind. 26.
* Ἔνεικεν Pind. 31.
* Ἐνεῖχον, ἐχολοῦν. Bois. ad Marc. 6, 19. ἐχολοῦντο.
* Ἐνεκολάβησε v. Aristoph. Sch. 203.
* Ἐνέχει . . ἔγκειται. Bois. ad Marci 6, 19. ἐγκοτεῖ.
* Ἐνέτας Eur. 199. v. Ἐνέτιδας.
* Ἐνέτιδας v. Steph. in Ἐνετοί. v. Ἐνέτας.
* Ἔνηφι Athen. 100 b.
Ἐνεκολάβησεν. 1ma etymologia postulat Ἐνηκολάβησε.

Sed v. Suid. in 'Εκολάβησας, et Eust. v. 'Εκκολαβήσαντα.

'Ενισκήψαντα Il. ρ'. 437.

'Ενεκρίκωσεν Hipp. v. Erot.

'Ενέκυρσεν Il. ν'. 145.

'Εν ἐλλεδανοῖσι δέοντο Il. σ'. 553.

'Ενεμέσσα Il. ν'. 16.

'Ενένητο. apud Herod. 'Ενένωτο 20, 22.

'Ενένιπτεν Il. π'. 626.

'Ενέμοντο Il. β'. 496.

'Ενέπασσεν Il. γ'. 126.

'Ενέποντες Il. λ'. 642.

'Ενέπνεον.

'Ενέπρηθον Il. ι'. 585.

'Ενεργοὶ ε. π. ε. ἢ αἱ μὴ ἀργαί.

'Ενεργουμένη εἰσ. τ.

῞Ενερθεν Il. λ'. 234.

'Ενερείσομεν, ἐμβλήσομεν.

'Εν ἕρκεσι Od. φ'. 238.

῞Ενερον, κάτω.

'Ενερότατον, κατώτατον. vel ἐνέρτατον ab ἐνέρτερος.

῞Ενεσαν Il. ζ'. 244.

* 'Ενεσκιρωμένη Arist. Sch. 344 a.

*῞Ενευνοι. v. Χήτει ἐνεύνων,

'Εννεσίῃσιν Il. ε'. 894.

'Ενεσκίμβηκε. v. Σκιμβάζω.

'Ενεσκίμφθη, κατεπάγη. v. Σκιμφθῇ.

'Ενεσκαρωμένον.

'Ενέστακται Od. β'. 271.

'Ενετῇσι Il. ξ'. 180. . . . ἢ πορποῦσθαι Sch. Etym. qui ἐνέτησι scribi vult.

'Ενετῶν Il. β'. 852.

'Ενευναίου, ἐγκοιτίου.

'Ενεύναιον μέγα καὶ δασὺ, ἐγκοίτιον Od. ξ. 51. Sch.

* Ἐνεφορεῖτο Herod. 13, 17.

* Ἐνέχεεν, ἐνέβαλεν Aristoph. 68.

Ἐνεχελιδῶ Etym.

ει

Ἐνηΐη, ut προσηνὴς προσήνεια, ita ἐνηὴς ἐνήεια. Su[id]. . . . ἀγαθότης. Il. ρ'. 670.

Ἐνηϊόσιον. v. Ἐνδίνων.

Ἐνήκαμεν Od. μ'. 401.

Ἐνῆκας Il. ι'. 696.

* Ἐνήλατον. Eurip. Ἱκετ. p. 334. ἧς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα Ζητῶν, ἀπώλεσ' ὄλβον.

Ἐνηλεῦσαι.

Ἐνηλίαξις pro Ἐννάλισις. v. Ἐνιηλίζειν.

Ἐνήρατο Il. ε'. 43.

Ἐνῆρκται Num. 16, 47. Steph.

* Ἔνης. v. Νῆς.

Ἐνήσει Od. ο'. 198. ἐμβολεύσει vel ἐμβαλεῖ Sch. ut mox ἐμβαλοῦμεν.

Ἐνήσομεν Il. ξ'. 131.

* Ἔνηφι Athen. 100 b.

Ἐνηχούμενος, κατηχούμενος.

* Ἐνθάδε Ammon. in Ἐνταῦθοι.

Ἔνθ' ἂν Il.

Ἔνθεο Il. δ'. 402.

Ἔνθεος, ε. ἔντιμος, θ.

* Ἔνθεσις Athen. 104 a.

Ἐνθορὴ

Ἐνθριάζειν.

* Ἐνθρίμματις. v. Θρυματίς.

Ἔθρυσκον . . . καρύῳ. l. Ἔνθρισκον v. Bodæ. p. 812. v. Ἀνθρίσκιον.

Ἔνθυιον.

Ἐνθύμημα.

Ἐνθυμίζω.

* Ἐνθύμιον Eur. 709.

'Εν θυμῷ μεμαῶτες Il. γ'. 9.
"Ενι Il. ε'. 160.
'Ενήεα Il. ρ'. 204.
"Ενια.
'Ενιηλίζειν. v. 'Ενηλίαξις.
"Ενεικεν Il. ο'. 705.
'Ενείκεον Il. σ'. 498.
'Ενὶ καυλῷ Il. ν'. 608.
'Ενὶ Κνωσσῷ Il. σ'. 591.
'Ενιλλώπτειν.
'Ενὶ οἴνοπι πόντῳ. Il. ψ'. 316. . . μελαίνῃ.
* 'Ενιπὴ Pin. 76.
'Ενιπῇ Il. ξ'. 104.
'Ενιπλήξαντες Il. ο'. 344.
'Ενὶ προδόμῳ Il. ι'. 469.
'Ενὶ προμάχοισι Il.
"Ενιπτεν Il. γ'. 438.
'Ενισκίμψαντες Il. ρ'. 437.
'Ενισκιμφθῇ. . . ἐμπαγῇ. v. 'Ενσκιμφθῇ.
'Ενισπεῖν Od. γ'. 93.
'Ενὶ σπλάγχνοισιν Il.
'Ενισσέμεν Il. ο'. 198.
'Ενίσσων Il. χ'. 497.
'Ενὶ σταδίῃ Il. η'. 240.
'Ενὶ στρατῷ Il. α'.
'Ενὶ φρεσὶ θῆκε Il.
'Ενὶ χηλῷ Il. π'. 254. v. Χηλός.
'Ενὶ χώρῳ Od. κ'. 271.
'Ενίψει Il. η'. 447. λέξει Sch.
'Εν καρὸς αἴσῃ Il. ι'. 378. [Al. ex. Eust. 757, 18. v. "Εγκηρος μοῖρα. Sed lege 'Εν καρὸς αἴσῃ, ἐν κηρὸς μοίρᾳ. Eust. 757, 49.]
'Ενκατασυφαρίζειν.
'Εν Κέῳ τις ἡμέρα Vat. App.

Ἐν καρὸς αἴσῃ, ἐν κ. μ.

Ἐν κονίῃ Il. έ. 75.

Ἐν λαμπτηρίᾳ vel τῆρι.

Ἐνλαπιθάζεσθαι.

Ἐν μακρύμασιν Esdr. 9, 1.

Ἐννεάβοιον Il. ζ'. 236 . . . ἐννεάβυρσον.

Ἐννεάκρουνος . . Θουκ. 110 D.

Ἐννεάπον vel πουν.

Ἐννέα ὁδοὶ Steph.

Ἐννεάχιλοι, ἐννάκις χ̈. Il. έ. 860. Sch.

Ἔννεπεν Il. β'. 761.

Ἐννεσίῃσιν Il. έ. 894.

Ἐννέωροι Od. λ'. 310.

Ἐννέωρος Od. τ'. 179. νομοθέτης de Minoë.

Ἐννηὴς . . . πρᾶος. v. Ἐνηής.

Ἐννῆμαρ Il. ά. 59.

Ἐν νηπιέῃ Il. ί. 487.

Ἐννεαπήχεες ἦσαν Od. λ'. 310.

Ἔννομον Il. λ'. 422.

Ἐννοσίγαιε Il. ύ. 20.

Ἐννοσίγαιος Il. μ'. 27.

Ἐννοσίχθων v. Ἐνοσίχθων.

Ἐν νύσσῃ Il. ψ'. 338.

Ἐννύχιος Il. φ'. 37.

Ἔννυχος Il. λ'. 715.

Ἔννυτο Od. έ. 230.

Ἐνοδία, A. καὶ κυν. sc. ἐνόδια [Al. ex. Xen. 975 B. Soph. 245.]

Ἐνόησε Il. γ'. 396.

Ἐννοιάδες . . . κυρίττουσαι.

Ἐν ὅλμῳ εὐνάσω Zen.

Ἐν ὁμίλῳ Il.

Ἐνοπῇ Il. γ'. 2.

Ἐνορμισθήσομαι.

Ἔνορχα Il. ψ'. 147.

* Ἐνόρχης Tzet. apud Lesbios 44 a. Lyc. 212.
Ἐνόρσας Il. ο΄. 62.
Ἐνέτειος.
*Ἔνοσις Eur. Bacch. 585. v. Εἴνοσις [alibi Eur. 520.]
Ἐνοσίχθων Il. υ΄. 13.
Ἐνοσφίσατο Act. 5, 2.
Ἐν ὀφθαλμοῖσιν Il.
*Ἔνοχος Matt. 5, 21.
Ἐν πείσῃ Od. υ΄. 23. . . . κεραμεύειν.
Ἐν πίθῳ . . κεραμεύειν. Zen.
Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται Zen. v. Πέντε κριταί.
Ἐνίσπη.
Ἐνπλατιάσασα πλ. τρυφερω.
Ἔμπλην Il. β΄. 526.
Ἐν Πυθίῳ. Schottus ἐν Πυθίου, frustra. v. Su[id]. in Πύθιον, Vat. App. Su[id]. Apost.
Ἐνραφῶς, ἴσ. corrupte pro Ἐνγραφῶς, Ἐγγεγραφώς.
Ἐν Σάμῳ κομήτης Diogen. Vat. App. Jambl.
Ἐνσκιρρωθείσης, σκίρρωμα. Etym. ἐνσκιρωθείσης.
Ἐνσκιμφθη. v. Ἐνισ.
*Ἔνσπονδος Eur. 548.
Ἐν σφανίῳ. v. Σφάνιον.
Ἐν ταλάροισι Il. σ΄. 568.
Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ Il. ζ΄. 253.
Ἐν Τάραντι . . . ἴσ. Ἰταλίας.
* Ἐνταυθοῖ Arist. 16.
Ἔντεα Il. γ΄. 339.
Ἔντεα δαιτὸς Il.
Ἐντεθρίωκεν [α]. v. Ἀποτεθρίακεν . . . εὕρεσιν.
Ἐν τελέεσσι Il. η΄. 380.
Ἐντέμνουσι τ. η. Thucyd. 352 A.
Ἐνθετταλίσθαι [τε].
Ἐν τέλει θές. [Al. ex. Eur. 541.]

'Εντέλλεται.

'Εντελομίσθους.

* 'Εντελέχεια. Theodoret. Serm. 5, 545. 'Εντελέχειαν δὲ τὴν ἐνέργειαν κέκληκε.

'Εντεσιμήστωρ. v. 'Εντεομήστωρ.

"Εντεσιν Il. ί. 220.

'Εντεσιουργοὺς . . . νωτοφόρους. v. 'Εντεσιεργοὺς Il. ώ. 277. Utroque modo scribitur.

'Εντετηκὼς, ἐμπεπηγὼς. v. 'Εντετηκότος.

'Εντέταται Il. έ. 728.

'Εντετύλικται . . ἐνείληται. [Al. ex. ἐντετυλιγμένος Arrian. Epict. 100.]

'Εντομίδες Lev. 19, 28.

'Εντὸς ἑβδόμης Prov. ex Zen.

'Ενтραγεῖν. Sch. Aristo. 194. "Εντραγε] οὕτω τὸ ἀκρατίζειν, καὶ Μένανδρος, ἀλλ' ἐῶν ἐντραγεῖν.

'Εντραγῆ τόνον.

'Εντροπάδην ε. μεταβολῇ.

'Εντραγούμενοι, μασῶ.

'Εν τριόδοισι. ἴσ. δῳ εἰμὶ Prov. Zen.

"Εντριτον . . ἔμβρεκτον. v. Salm. H. A. 394.

'Εντροπαλιζομένη Il. ζ'. 496. Sch. καὶ Etym.

"Εντυεν Il. έ. 720. [Al. ex. Pind. 33.]

'Εντύνασαν Il. ξ'. 162.

"Εντυνον Il. ί. 203.

'Εντύνοντο Il. ώ. 124.

'Εντυπὰς, π. . . . μόνον Sch. Il. ώ. 163.

'Εντυπῆ

'Εντυπὴς

'Εντυπὰς ἐν χλαίνῃ Il. ώ. 163.

* 'Εντυπὲς v. Τύνη.

'Εν τῷ ῥά σφι Il.

'Ενυάλιος Il. ρ'. 215.

'Ενυαλίῳ Il. β'. 261.

Ἐνύπνιον Il. β΄. 56.
Ἐν ὑφέσει, ἐν ἐλαττώσει. v. Ὕφεσις.
Ἐν φιλότητι Il.
Ἐν Φρεάτου Aristot. ἐν Φρεαττοῖ Demost. 737. Poll. ἐν Φρεάτει. Harp. ἐν Φρεατοῖ, sed in 1is editionibus ἐν Φρεάτου.
Ἐν φρεσὶν Il.
Ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες Il. ν΄. 487.
Ἐνχριμφθεῖσαν, ἐμπ.
Ἐν χρῷ κουρὰ, ὑψηλή. [Al. ex. Lucia. 112, 39. 45. 358, 29.]
Ἑνωθεὶς
* Ἐνωτίζου vox Sy. Orig. de Orat. 49 b.
Ἐνώμα Il. γ΄. 216.
Ἐνωπῇ Il. ε΄. 374.
Ἐνώπια Il. θ΄. 435. εὐθέα Su[id]. . . . καταφωτιζόμενοι. ἴσ. ἐν ἡνιόχοις. [Al. ex. Æsch. 305.]
Ἐνωπιδίως Od. ψ΄. 94. Ἐνωπίως Su[id].
Ἔνωρος, ἐννόμως.
Ἐνῶρσεν Il. ζ΄. 499.
Ἐνῶρτο Il. α΄. 599.
Ἐνώταις, ἐνωτίοις, τῇ προσωδίᾳ ὡς
Ἔξαγε κούρην Il. α΄. 337.
* Ἐξάγγελος Ammonius.
Ἐξαγκυρῶσαι.
Ἐξαθελγόμεναι series. Vox est Hippocr. 63, 15. v. Ἀθέλγηται.
Ἐξαίνυτο Il. δ΄. 531.
Ἐξαιρετὴρ
Ἐξαιρεύμην Od. ξ΄. 232.
* Ἐξαίσιος Æsch. 319. Plato Timæo 475, 12. ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὅπου μὴ χειμὼν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει.
Ἔξαιτον Il. μ΄. 320.
Ἐξαίφνης Il. ρ΄. 738.
Ἐξακέσαιο Il. δ΄. 36.

Ἐξάκτωρ.

Ἐξαλαπάξαι Il. α΄. 129.

Ἐξ ἀκαλαρρείταο Il. η΄. 422.

* Ἐξαλίσαι Aristoph. 84.

Ἐξάλμενος Il. ο΄. 571.

Ἐξ ἁλὸς Il.

Ἐξαλύξωμαι. At scribitur ἐξαλεύσωμαι p. 50. ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἕμα Μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς. Sch. Ἐξαλεύσωμαι, φυλάξωμαι, ἐκκλίνω. [Al. ex. Æsch. 263.]

Ἐξαλφήσῃς, ἐκτιμ.

Ἐξαμβλεύει.

Ἐξαμβλίσκοντα.

Ἐξαμείψει, ἐκτελέσει. [Al. ex. Eur. Orest. 272.]

Ἐξαμφοτερίσαι.

αν
Ἐξάγῃ. [Al. ex. Ἐξάγῃ vel Ἐξαπάγῃ.]

* Ἐξανέψιοι. v. Ammon. in Ἀνεψιοί. v. Ἐξαν.

* Ἐξάντης Æl. Animal. 3, 5.

Ἐξαντιάζων . . . τοῦ ὑπογενείου.

* Ἐξανύω Eur. 525.

Ἐξαπάφω Od. ψ΄. 79. [Al. ex. Ἐξαπαφῶ Eur. Ion ev. 705.]

* Ἐξαπαφῶν Eur. 690.

Ἐξ ἀπίης γαίης Il. α΄. 270.

Ἐξ ἀπόπτου Naz. contra Julia. initio.

* Ἔξαρνος Aristoph. 16.

* Ἐξαρτύειν Æsch. 54.

Ἐξαρύσαι Hippocr.

Ἕξας, εἶδος νομίσματος Salm. de modo Usur. 257.

Ἐξασελλαίνωμεν. v. Ἄσειν.

Ἐξαύδα Il. α΄. 363. λέγε.

Ἐξαῦτις Il. α΄. 223.

Ἐξαφολέκτης.

Ἐξαφορήσωσιν.

Ἐξέφλω.

*'Εξεδρον Aristot. Rhet. 123, 26.
'Εξεδύοντο Il. γ'. 114.
'Εξέθορεν Il. φ'. 539.
'Εξείης Il. α'. 448.
'Εξείνω Il. ι'. 61.
'Εξείνισσα Il. γ'. 207.
'Εξήρετο Il. ε'. 756.
'Εξερεείνων Od. μ'. 259.
'Εξερύσας Od. σ'. 86.
'Εξεισιν Od. ν'. 130.
'Εξεκαλύσω. v. 'Εξ ἐπάλξεων.
'Εξεκήρανεν Æsch. Eum. 128.
*'Εξεκώμασε } ἴσ. ἐξεκόρησε. Arist. Thesm. Ταλαντάτη
*'Εξεκοδόαξε } Μίκα, τὶς ἐξεκόρησέ σε.
*'Εξεκλείσθη, ἐξέπεσεν. ἀπ. Ro. 3, 27. Lex. MS.
'Εξελάαν Il. θ'. 527.
'Εξελεν.
'Εξ ἔμεθεν Il.
Εξέμεν Il. ε'. 473.
*'Εξεμούσωσεν Eur. Bacch. 823.
'Εξέμμορεν Od. ε'. 335.
'Εξενάριξας Il. π'. 573.
'Εξενάριξε Il. ε'. 151.
'Εξ ἐνάρων Il. ι'. 188.
'Εξ 'Ενετῶν Il. β'. 852.
'Εξ ἐνοπῆς Il. π'. 782.
*'Εξεπίτηδες Aristoph. 62.
'Εξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης Il. κ'. 475. του. τοῦ δ. γὰρ
'Εξεπράθομεν Il. α'. 125.
'Εξερέεινεν Il. κ'. 543. Od. μ'. 34. scribit ἐξερή.
'Εξερεείνων Od. μ'. 259.
'Εξαιρεύμην Od. ξ'. 232 Sch.
'Εξερέω Il. α'. 212. v. 'Εξ ἔρον ἕντο.
'Εξ 'Ερέβους [ευ] Od. λ'. 37.

'Εξ 'Ερέβευσφιν Il. ί. 568.

'Εξέραμα ἐξερ. διενέγκῃ ἐξερ.

'Εξερίπῃ Il. ξ'. 414.

'Εξ ἔρον ἕντο Il. α'. 469.

'Εξέρρον.

'Εξερύσασκε Il. κ'. 490.

'Εξεσίην Il. ω'. 235. . . . αν ἐκπομπήν.

'Εξέσσυτο Il. η'. 1.

'Εξέστρεψεν Il. ρ'. 58.

'Εξέταμον Il. α'. 450.

'Εξετανύσθη Il. η'. 271.

'Εξετέλειον Il. ί. 489.

'Εξέτι τοῦ Il. ί. 106.

'Εξ εὐηγεσίης Od. τ'. 114.

'Εξ εὐνῆς Il.

'Εξεφαάνθη Il. δ'. 468.

'Εξεφάνη Il. σ'. 248.

'Εξέφθιτο Od. ί. 163 p.p.

'Εξεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον.

'Εξ ἐφημερίας Luc. 1.

*'Εξέφρηκε. 'Εντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. Aristoph. Σφῆκες. Schol. 'Εξεφρείομεν, ἐξεφέρομεν. 314. et rursus Τί δράσετ'; οὐκ ἐξεφρήσετ'; 315.

'Εξεφυσ$\overset{\eta}{\text{ί}}$ασα, ἐβδελυξάμην. Agg. 1, 9.

'Εξεχύθησαν ἠφ

*'Εξηβος Æsch. 65. Lucia. 321, 3.

'Εξήθυψεν.

'Εξηκασμένοι.

'Εξήκεστος . . ἐξηκέστους.

'Εξηκεστιδαλκίδαι. οἱ περὶ . . De Execestide v. Schol. Arist. 368.

'Εξήλατον Il. μ'. 295. . . ἐλασμ. . . . . ἐξάπτυχον Sch. [In priore art. correxit P. πτυχάς pro πηγάς.]

'Εξηλέκατα. ἴσ. corrupte pro 'Εξέλεγκτα.

* 'Εξήμβλωσαν Aristoph.

'Εξημοιβὰ Od. θ'. 249.

'Εξήναρεν.

* 'Εξηνάριξας Lyc. v. 50.

* 'Εξηνδρόμιον. ἴσ. 'Εξηνδρωμένον Eurip. 'Ικετ. 334.

* 'Εξηντηκέναι. f. hæc mutila sunt, et 'Εξηντληκέναι legendum. Eur. Medea v. 79. cui interpretatio deest. Nisi ἐξαντᾶν sit ἐξαπατᾶν. v. 'Εξαντᾶν.

'Εξήπαφεν Od. ξ'. 379.

'Εξήρησαν f. 'Εξηρώησαν Il. ψ'. 468.

* 'Εξηρτημένοι Æsch. 46.

* 'Εξικμάζεται Procl. in Tim. 165, 54.

* 'Εξικνεῖσθαι Eur. 553.

'Εξίλασμα . . ἀλλακ

'Εξιπω. 'Εξινώμενος.

'Εξιονθίζω. τρ.

'Εξεστακέναι.

''Εξιστον.

'Εξιτήριον, εὐκτικὸν Su[id].

'Εξ οὗ δὴ Il. α'.

'Εξονομακλήδην Il. χ'. 415.

'Εξονομήνης. Il. γ'. 166.

* 'Εξοπλίσας Æsch. 303.

* 'Εξουδένωσας 1 Sam. 15, 23.

'Εξ οὐρίου v. p.p. Eust. 1452, 45. Videtur autem Sophoclis locum respicere. Theodoretus ἐξ οὐρίων τὸν βίον ὁδεύειν. [De Prov. VI. p. 565, 3.]

'Εξορχήσομαι, χλευάσω, ὑβρίσω.

'Εξοῦλης δίκην.

'Εξ ὀχέων Il.

''Εξοχος Il. β'. 480.

'Εξόπιθεν Il. δ'. 298.

υπ

'Εξασκήσασα.

Ἔξυσεν Il. ξ'. 179.

Ἐξώκελλον.

* Ἐξώλης Æsch. 328.

* Ἐξώπιον. Eur. Ἱκετ. 344. ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἢ δόμων ἐξώπιος Βέβηκε πηδήσασα. Arist. Thesm. 532. Αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος. v. Προνώπιος. Eur. 167.

Ἐξωμὶς .... οἱ κωμικοί. [Al. ex. Pind. Sch. 421 b.]

Ἐξ ὠτειλῆς Il.

Ἐξώφελλον Od. ο'. 18.

* Ἕο Æsch. 302.

Ἔοι Il. ι'. 142.

Ἔοικε Il. α'. 119. ὠμ. v. Simplic. ad Aristot. de Anima l. 2. p. 28, 19. [Hujus verba sunt: τὸ ἔοικεν οὐκ ἀμφιβόλως εἴρηκεν, ὡς τῷ Ἀλεξάνδρῳ δοκεῖ· οὐδὲ γὰρ πολλὴ ἡ τοιαύτη τοῦ ἔοικε παρὰ τοῖς παλαιοῖς χρῆσις· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ πρέπει καὶ φαίνεται.]

Ἔοικέ τοι Il.

Ἐοικότα Il. γ'. 222.

Ἐοικὼς Il. α'. 47.

Ἑοῖο Il. β'. 662.

Ἑοῖσι Il. α'. 83.

Ἑοῖσιν, ἰδίοις Il. μ'. 222.

Ἔολπεν Od. φ'. 317.

Ἑὸν Il. κ'. 256.

Ἔονος. ἴσ. corrupte pro Γόνος.

Ἔοντα Il. α'. 70.

Ἔοντες Il. α'. 290.

Ἔοργας Il. γ'. 57.

Ἔοργεν Il. β'. 272.

Ἐορδίζεται ... ὀρδὶς. v. Steph. v. Ἐορδαῖαι.

* Ἐορτὸς ἢ Ἐορδός. v. Steph. in Ἐορδαῖαι et Ἄμυρος.

Ἑοῦ Il. α'. 496.

Ἕωλον v. Ἕολον.

'Επαγγαλιάζων. ἴσ. corrupte pro ἐπαγλαΐζων, vel 'Επαγαλλιάζων. v. Il. σ'. 133.

'Επαγείρειν Il. α'. 126.

'Επάγη Il. κ'. 374.

'Επαγχάσασθε.

'Επάδοντος, φαρμακοῦ. v. 'Επαοιδοί.

* 'Επαειράμενον, ἐπαι. Pin. 84.

'Επαείρας Il. ι'. 214.

'Επαΐγδην.

'Επαιγίζοντα Od. ο'. 293.

'Επαινὴ Il. ι'. 457.

'Επαΐξας Il. β'. 146.

'Επάϊστος Herod. 84, 12.

'Επαίτιοι Il. α'. 335.

'Επακοντισμὸς Poll. ἐπακοντιστής.

'Επακτῆρες Il. ρ'. 135.

'Επακτὸς ὅρκος. Prov. ex Zenobio ad verbum. [Al. ex. Eur. 687.]

* 'Επάκτωσαν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα 'Ενεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν. Sch. Κἀπακτώσαμεν, ἐφράξαμεν, ἐπληρώσαμεν. πακτῶσαι γὰρ τὸ σφηνῶσαι. Aristoph. Σφῆκες 314 b.

'Επακτρίδας . . ἐπακτροκέλης.

'Επακτῶν, . . . ἢ sc. ἐπ' ἀκτῶν.

'Επαλλάξαντες Il. ν'. 359.

'Επάλθημεν. Deest interpretatio.

'Επαληθεὶς Od. δ'. 81.

'Επαλαστήσασα Od. α'. 252. Duplex lectio apud veteres, τὸν δὲ παλ. τὸν δ' ἐπαλ.

'Επάλμενος Il. η'. 260.

'Επάλξιες, πύργοι Il. μ'. 424.

'Επάλυνεν Il. κ'. 7.

"Επαλτο Il. ν'. 643. [Al. ex. Pind. 382 a.]

'Επαμήσατο Od. ε'. 482.

δὶς
'Επαμοιβαδὸν. [Nescio an h. v. deleri voluerit P.]
'Επαμῦναι Il. σ'. 99.
'Επάνεισιν, ἐπαναστρέφει, ἀνακάμπτει.
'Επανέστησαν Il. β'. 85.
'Επανθρακίδες Aristoph. 288.
'Επ' ἀντολαῖς, ἐπ' ἀνατολαῖς.
'Επ' ἄπειρα.
'Επ' ἀπήνην.
'Επαρὰς Il. ι'. 456.
'Επᾶραι, κουφίσαι. 'Επαράσαι, ἐπαράσασθαι.
* 'Επάρας Eur. Orest. v. 286.
* 'Επάργεμος Æsch. 39. v. 'Επαργ. v. Σιπαλή.
'Επαρήρει Il. μ'. 456.
'Επάρμενοι. v. 'Επαράμενοι.
'Επαρξάμενοι Il. α'. 471.
'Επαρξόμενος, ἀπ
'Επαρόητοι Steph. 'Επαρίται. Xen. 'Επάριτοι sæpe.
'Επαρτέας Od. ξ'. 332.
'Επαρτύνῃ, εὐτρεπίζῃ.
* 'Επαρυστρίδες v. Παρυστρίδες ante Πάρυχοι. Num. 4,9.
'Επάσαντο Il. α'. 464.
"Επασσεν Il. ο'. 394.
'Επασσύτεροι Il. α'. 383.
'Επατία corrupte pro ἐπαιτία.
'Επαύλους Od. ψ'. 358.
'Επαύρῃ Il. λ'. 391.
'Επ' αὐτῶν.
'Επαύρωνται Il. α'. 410.
'Επ' αὐτόπτῳ.
* 'Επ' αὐτοφώρῳ Eur. 705.
"Επεα Il.
"Επεα πτερόεντα Il. α'. 201.
"Επεα ηὔδα.
'Επεβάρησεν. v. 'Επέβρισεν. 'Επέρεισαν. 'Επεχράοντο. 'Επισκήψασθαι.

Ἐπέβησαν Od. σ'. [χ'.] 424.
Ἐπεβήσατο Il. κ'. 513.
Ἐπέβησεν Il. [θ'.] 129.
Ἐπέβεις transpositio paginæ. [vid. pag. seq.]
* Ἐπεὶ Sch. Soph. 213.
* Ἐπειὸς Lycoph. v. 151. Ἐπειὸς ὁ Ἠλεῖος. Steph. Κτημένη.
* Ἐπεισάκτου Eur. 687.
* Ἐπεκλώσαντο Il. ω'. 525.
* Ἐπειλημμένη Dem. 38 E.
* Ἐπειρᾶτο Pind. 206 a.
* Ἐπεισάκτου Lyc. v. 60. Eur. 687.
Ἐπελήσθην.
Ἐπελώβευον Od. β'. 323.
Ἐπεμαίετο Il. ε'. 748.
Ἐπεμάσσετο Il. υ'. 425.
Ἐπεμβεβαὼς Il. ι'. 578.
Ἐπεμήνατο, ἐμάνη Il. ζ'. 160. Sch.
Ἐπεμάνην,
Ἐπεμήνιεν Il. ν'. 460.
Ἐπέμυξαν Il. δ'. 20.
Ἐπ' εὐνάων Il. ξ'. 77.
Ἐπένειμεν Il. η'. 216.
Ἐπενήνεον Il. η'. 428.
Ἐπενήνοθεν . . . ἐπέστη Il. β'. 219.
Ἐπένοντο Il. ω'. 124.
Ἐπέντυεν Il. θ'. 374.
Ἐπενώτισε . . . Ἀμφιτρύωνι Meurs. Sophoclis sc.
Ἐπέοικεν Il. α'. 126.
Ἐπέπιθμεν Il. β'. 341.
Ἐπέπληγον Il. ε'. 504.
Ἐπεπλήξατο, ἔπαισεν.
Ἐπεπωλεῖτο Il. δ'. 231.
* Ἐπερρόθησαν Eurip. Hec. 553. λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν.

'Επερρώοντο Od. υ'. 107.
'Επερρώσαντο Il. α'. 529.
"Επερσεν Od. α'. 2. εἶ. ε.
'Επέρροεν. ἐθ. ἐκ. v. 'Επέρροον.
'Επέρτερα forte corruptum pro ὑπέρτερα.
'Επάσαντο Il. α'. 364.
'Επεσβολίαι Od. δ'. 159. . . ἐπαιτήσεις.
'Επεσβόλος Il. β'. 273. [Al. ex. Lyc. v. 130.]
"Επεσι Il. α'. 77. . . . λέξεσιν.
'Επεσκέψαντο . . ἐπεῖδον.
'Επεσσεύοντο. Il. β'. 86.
'Επεσσύμενος Od. ε'. 428.
'Επεσσύμενον Il. δ'. 427.
'Επέσσυνται Il. ζ'. 361.
'Επέσσυντο Il. ε'. 438. ὥρμα.
'Επεστενάχοντο Il. δ'. 154.
'Επεστέψαντο Il. α'. 470.
'Επέστιον.
'Επ' ἐσχαρόφιν Od. ε'. 59.
'Επέται α. θ. ἐφέται. [Al. ex. 'Επέται 269 a. (sic.)]
'Επέτελλεν Il. δ'. 229.
'Επετέλλετο Il. δ'. 301.
'Επετοξάζοντο Il. γ'. 79.
'Επέτρεψεν Il. κ'. 116.
"Επεττον, ἐτάβλιζον. v. "Επεσσον.

['Επέβεις et quæ sequuntur sunt a librario repetita, qui priorem columnam exscripserat ante sequentem, quæ prior esse debuerat. Post igitur 'Επέβρισεν prius sequebatur apud Hesych. 'Επεγκανάξαι, et reliqua usque ad ἐπελήκεον: post 'Επελήκεον sequebatur 'Επελήσθην, cum reliquis usque ad "Επεττον post "Επειτα : sequebatur extra ordinem ἐστόχαζεν prætermissum, secundum seriem v. "Επευ, 'Επευθόμεθα, reliqua.]

'Επέβεις rursus ad priorem paginam redit.
'Επέβησαν, ἐπήρχοντο.

'Επεβήσατο, ἐπέβη ut ante

'Επέβρισεν, ἐπεβάρησεν, ut ante

'Επέγκαμψεν Il. β'. 14. .. σεν .. ψεν.

'Επέγραψεν Il. δ'. 139.

'Επέγρετο Il. κ'. 124.

'Επέδησεν Il. δ'. 517.

'Επεζάρυνε.

'Επεζάρει ἐπ. ἐπέ. ἐπεκράτει, ἠνόχλει.

'Επεζήτει, ἐπεχείρει, ἐπιτήρει.

'Επεζήτουν, τὰ αὐτά.

'Επεὶ Od. α'. 2.

'Επεὶ ἄρ τινα Il.

'Επεὶ ἄρ τμάγεν Il. π'. 374. Schol. ἐπειδὴ διεσκεδάσθησαν.

Ἔπειγε Od. μ'. 167.

'Επείγει Il. ζ'. 85.

'Επὶ δ' ᾔνεον Il. γ'. 461 Sch.

'Επειδὴ πρῶτα etc. Il. τ'. 9.

'Επειὴ Il. α'. 156.

'Επείθετο Il. α'. 33.

'Επειὴ πολὺ φέρτερος Il. δ'. 56. . κρείττων.

'Επεί χ' ἑῶμεν π. Il. τ'. 402 pp.

'Επεὶ μάθον Il. ζ'. 444.

'Επεί μ' ἔτεκες Il.

'Επειοὶ Il. β'. 619.

'Επεὶ οὐδὲ ἔοικεν Il.

'Επεὶ οὐ ἔθεν Il. α'. 114.

'Επεὶ οὔποτ' Il.

'Επεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν Il. α'. 153.

'Επεὶ οὔτοι Il. ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι

'Επεὶ ῥὰ

'Επειός. Forte deest proverbium. 'Επειοῦ δειλότερος. οὕτως. Ita Zenob. Diog. Su[id].

Ἔπειραν Il. α'. 465.

'Επειρᾶτο Il. δ'. 5.

Ἔπειρεν Il. ι'. 210.

'Επειρῶντο Od. φ'. 184.

'Επεί σε λέοντα γυναιξὶν Il. φ'. 483. deest interpretatio, sc. ἐπίφοβον ὡς λέοντα (Sch.) quæ verba omisit librarius, quod ad novum vocabulum extra ordinem pertinere viderentur.

Ἔπεισιν Il. α'. 29.

'Επισπεῖν Il. η'. 52.

Ἔπειτα Il. α'. 121. Sch. ἴσ. . . Ἔπειτα τάχιστα, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Etym.

'Επεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ Il. ο'. 252. 'Επεὶ κατησθόμην. v. Sch.

'Επεῖχε Il. ψ'. 190.

'Επεί χ' ἐῶμεν π. p. a.

'Επέκελσεν Od. ν'. 114.

'Επέκεινα, παρέκεινα.

'Επέκερσεν, ἐπέκειρεν Il. π'. 394.

'Επέκλυεν, ἐπήκουεν Il. ψ'. 652.

'Επέκλωσαν Od. γ'. 208.

'Επεκλώσαντο Il. ω'. 525.

'Επεκονίσθη, κατηργυρώθη.

'Επεκρήηνεν vel κραίαινεν Il. β'. 429. ἴσ. ἐπεκύρ.

'Επεκόκκισεν.

'Επελήκεον Od. θ'. 379.

* 'Επέτριψαν Aristoph. 96.

'Επεστόχαζεν rursus revertitur ad paginam.

'Επενέβη
'Επέπληττε
'Επέχαιρε } sine interpretatione.

Luxata enim hæc et turbata sunt omnia.

Ἔπευ Il. κ'. 146.

'Επευθόμεθα Il. ι'. 520.

'Επεύξατο Il. λ'. 449.

'Επ' εὐρέα Il.

'Επ' εὐρυγύη ἀ. Μελ. alii 'Αμελ. v. Voss. Hist. Gr. p. 10, 11. 'Ησίο. non invenio in Hesiodo.

'Επεύχεο Od. ψ'. 59.

'Επεύχεται Il. ε'. 119.

'Επευφήμησαν Il. α'. 22. εἶπον.

"Επεφνεν Il. δ'. 397.

'Επέφραδεν Od. ο'. 423.

'Επέφραδον Il. κ'. 127.

'Επεχείρεον Od. ω'. 385.

'Επηγχθισμένου corrupt.

'Επεχωρίαζεν

'Επέχραον Il. π'. 352.

"Επεψεν.

'Επέων Il. λ'. 702.

'Επήβολος Od. β'. 319. ἐπιβολὴν ε. δ. [Al. ex. ἐπηβόλους Æsch. 37.]

'Επήγαγον Od. ξ'. 392.

'Επηγγελλόμην p. 118. καλῶς δ' ᾔδειν σ' ἀπορρίψουσαν ἃ 'πηγγελλόμην.

'Επηγκενίδες Od. ε'. 253.

'Επηετανὸν Od. δ'. 89.

'Επηθανὶς series.

* 'Επήκοοι Lyc. 465.

'Επηκουρία corrupte pro ἐπικ.

'Επήκρισεν. ἐπ' ἄκρον Æsch. Choeph. 932.

'Επήλεγε. ἴσ. 'Επήλειψε Laërt. 113. [Al. ex. 'Επήλεγεν. ἴσ. "Επηλεν, ut apud Eur. ἀνέπηλεν 556.]

'Επῆλθε Il. η'. 262.

'Επηλυγασάμενος, ἐπίπροσθεν ποιησάμενος Etym.

* 'Επηλυγάζονται Æli. Anim. 1, 41. 3, 16. 4, 7.

'Επηλύγαιον, ἐπινεφελὲς σ. v. 'Επιλύγαιον.

'Επηλυγίζονται, ἐπισκιάζονται.

'Επήλυθεν Il. θ'. 488.

* ’Επηλυς Plut. 289 C. [II. 989 C.]
’Επήλυτος Job. 20, 26.
’Επημοιβοὶ Il. μ′. 456.
’Επημύει, ἐπικατακλίνει, ἐμπίπτει Il. β′. 148.
’Επιγογγύζει, ἐπιστενάζει.
’Επὴν Il. α′. 168.
’Επήνεον Il. γ′. 461.
’Επήνθησεν.
’Επήνεον corrupte pro ἐπίνειον.
’Επὴν κεν Il.
’Επήπυον Il. σ′. 402.
’Επήρατον Il. σ′. 512.
’Επήρετμοι Od. β′. 403.
’Επηρεφέας Od. κ′. 131.
’Επήρκεσε Il. β′. 873. [Al. ex. Aristoph. 58.]
’Επῆρσεν Il. ξ′. 167.
’Επήρτυεν Od. θ′. 447.
’Επησθέντες. v. ’Επιησθέντες.
’Επήσθετο sine interpretatione.
’Επήσκηται Od. ρ′. 266.
’Επητὴς Od. ν′. 332.
’Επήτριμα Il. σ′. 552.
’Επήωρα series.
’Επι Il. α′. 515. .. πρόθεσις ἐπὶ, Αὐτὰρ ἐπὶ κ. λ. ρ. (ἀγλαὸν ὕδωρ) Od. ι′. 140.
’Επιάλμενον, ἐφαλλόμενον Il. η′. 15.
’Επιανδάνει Il. η′. 407.
’Επεὶ ἀρ τμάγεν Il.
’Επίαχον Il. ε′. 860.
’Επὶ βάθρῳ, ἐπὶ βάσει forte.
’Επίβαθρον μ. τ. ἐπιβάσεως Sch. Od. ο′. 448.
* ’Επιβάτης . . . πλέων. v. Ammon. in ’Αναβάτης.
’Επίβδαι...οὐκ οὔσας..ἢ ἐπίδαι. Ita Didymus apud Etym.
’Επιβαλλόμενος Il. ζ′. 68.
’Επίβαμα.

'Επίβασιν Ps. 103, 4.
'Επιβασκέμεν Il. β'. 234.
'Επιβάτης .... πλέων. [Al. ex. v. Ἔμπορος. Porphy. Qu. Hom. 5 b.]
'Επιβήσει. v. 'Επιβρίσει.
'Επίβησον Il. θ'. 285.
'Επίβλαξ. v. 'Επίβληξ.
'Επιβλὴς Il. ω'. 453.
'Επιβλήτης Su[id]. ὁ δόκιμος. v. Harp. in 'Επιβλῆτας.
'Επιβλὺξ. ἴσ. ex Pherecrate apud Athen. p. 269 D.
'Επιβολαὶ series.
'Επιβοτῆρι series. sed v. suo loco 'Επιβώ. Sed posteriora pertinent ad 'Επιβήτορι.
'Επιβρίσει. v. 'Επέβρισεν. Il. ε'. 91 Sch.
'Επιβρέμει Il.
'Επιβρίσαι ... ἐπιστάξαι, ἐπ. ἐφορ.
* 'Επιβυσάτωσαν Aristoph. 26.
'Επιβώσομαι Od. α'. 378.
'Επιγεινομένοις Il. κ'. 71.
* 'Επιγλώσσω. φῆμαι πονηραὶ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά Æsch. Choëph. 1045. id. 54.
'Επιγνάμψασα Il. α'. 569.
'Επιγνάμψω.
'Επὶ γούνασι Il.
'Επιγουνίδα Od. σ'. 30. [ρ'. 225.]
'Επιγράβδην Il. φ'. 166. ξέσαι Sch.
'Επιγράψαι Il. ν'. 553.
'Επίδαυρος Il. β'. 561.
'Επίδειξις.
'Επιδεικτικὸς
'Επιδινήσας Il. γ'. 378.
'Επὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι Od. α'. 442.
'Επιδευεῖς Il. ι'. 225.
'Επὶ δ' ἕψονται Il. δ'. 63.

Ἐπιδήμιον Od. α′. 194.

Ἐπιδημίου Il. ι′. 64.

Ἐπιδίφρια Od. ο′. 51.

Ἐπιδιφριάδος Il. κ′. 475.

Ἐπιδοκὶς

* Ἐπίδοξος Antipho 115, 22. Amm. in Ἔνδοξος.

Ἐπιδραμέτην Il. ψ′. 418.

* Ἐπιδρομάδην, παρέργως. Pricæus legit aut περιέργως aut μὴ παρέργως, ut opinor, sine causa. Ego potius rectum esse sentio παρέργως, *cursorily*.

Ἐπίδρομον . . καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος Il. ζ′. 434.

Ἐπιδώμεθα, ἐπίδωμεν θ. Il. χ′. 254.

Ἐπίεζεν Il. π′. 510.

Ἐπιείκεα Il. ψ′. 246.

Ἐπιεικὲς . . . ἱκανὸν, ἐπεοικὸς, πρ. Il. α′. 547.

Ἐπιεικτὰ Od. θ′. 307.

Ἐπιεικῶς Ulp. 15 C.

Ἐπιειμένε Il. α′. 149.

Ἐπιείξας.

Ἐπιδεικτιῶν. v. Ἐπιδεικτιῶντα.

Ἐπιεισαμένη Il. φ′. 424.

Ἐπιΐστορε, ἐπιμάρτυρας. v. Ἐπιΐστορα.

Ἐπιζαφελῶς Il. ι′. 512.

Ἐπίηλεν Od. χ′. 49.

Ἐπίηρα Il. α′. 572. [Al. ex. Aristot. de Anima 18, 1.]

Ἐπιήρανα Od. τ′. 343. ψυχῆς. ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ.

Ἐπιθανάτιος. 1 Cor. 4. Tertull. *bestiarios*. v. Jos. Scal. ad Manil. 377. Vel potius Ἐπιθάνατος Su[id]. ut apud Demost. ἐπιθάνατος *morti propinquus*, ἐπιθανάτιος *ad mortem expositus*.

Ἐπιθαρσύνων Il. δ′. 183.

Ἐπιθεάζει.

Ἐπιθεῖναι, ἐπικλῖναι Sch. Il. ε′. 751.

* 'Επίθημα Herod. 12, 7.
'Επιθρέξοντος Il. ν'. 409.
'Επιθρώσκουσιν Il. ι'. 772.
'Επὶ θρωμῷ πεδίοιο Il. κ'. 160.
* 'Επιθωΰσσειν Æsch. 24.
'Επιείκελον Il. α'. 265.
'Επιΐστορα Od. φ'. 26.
'Επὶ κὰρ Il. π'. 392. ἐπὶ κάρα, vel ἀπὸ τοῦ κάρη, ut veteres.
'Επικάρπιον.
'Επεί κε λάβησιν Il.
'Επικέλσαντες Od. ι'. 138.
'Επικεύσω Il. ε'. 816.
'Επίκηρα ἐ. ἐπίμοιρα. v. 'Επικήραν.
'Επικίδναται Il. β'. 850.
* 'Επίκλημα Plut. M. 371 b.
'Επίκλοπος Il. χ'. 281. [Al. ex. Æsch. 264.]
'Επὶ κνάφου ἕλκων. Est Prov. in Vaticana App. ubi eadem verba sunt, et Su[id].
'Επικνάφων . . οἱ κναφεῖς . . . κνάφος. v. Κνάφος.
* 'Επὶ κόρρης Demost. Harp. v. Κατὰ κόρρης.
'Επίκοτα . . . καταπλέοντι. v. Meurs.
'Επίκουρος Il. γ'. 188.
'Επίκουροι Il. β'. 130. ἐπίσκοποι καὶ ἧ. pertinent ad ἐπίουροι, quod v. suo loco.
* 'Επίκρανα. Eurip. Iph. T. 51. ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας Ξανθὰς καθεῖναι.
* 'Επικρανεῖς Æsch. 295.
'Επικτένια duplicem significationem affert, ut et Galenus ad Hippocr.
'Επικτέρεα Il. ω'. 38.
'Επίκτητον.
'Επικωμάσας videtur corruptum pro ἐπικομ.
'Επίκωπα. v. 'Επίκοτα.
'Επὶ λείαν.

'Επὶ Ληναίῳ ἀγὼν Aristoph. 282. ἔστιν ἐν τῷ ἀ. Λήναιον π. ἔχον. Seld. Marm. 142. 'Επὶ Ληναίῳ, ἀγὼν ἐστιν ... ἔχων perabsurde. Petit. retinet κλέα, absurde, p. 44.

'Επιληπτικὸς

'Επίληπτος

'Επιλήσονται Il. ή. 452.

* 'Επιλεξαμένη Æsch. 301.

* 'Επιλελησμένη Eur. 9.

'Επιλλίζουσιν Od. σ'. 11.

'Επιλλίγδην Il. ρ'. 599. ἐπιγράβδην, ut et sequitur. Scribunt veteres ἐπιλίγδην a λείχω derivantes.

Επιλοβὶς

Επιλλος. Δενδίλλων ἐς ἕκαστον Il. ι'. 180.

'Επιλύγαιον corrupte pro ἐπηλ. quod v.

'Επὶ Λειψυδρίῳ μάχη. Λιψύδριον Ionice Herod. δαι ή.

'Επιμάλθακα ισ.

'Επὶ μάστακα Od. δ'. 287.

'Επίμαστον Od. υ'. 377.

'Επίμαστον κακόν.

'Επὶ μακρὸν ἄϋσε Il. ε'. 101.

'Επιμάρτυρος Il. ή. 76.

'Επιμασσάμενος Od. ι'. 302.

'Επιμάσσεται Il. δ'. 190. ... πλείω deest verbum.

'Επιμέμφεται Il. α'. 65.

* 'Επιμερὴς Procl. in Tim. 149, 7.

'Επιμετρίδα ... ὃ

'Επὶ μήδεα κείρει Il. π'. 120.

* 'Επιμηλὶς Athen. 82 E.

* 'Επιμήνιοι, ἱεροποιοί. ε. δ. θ. τις ἐπιμήνια, ἡ κ. μ. Etym. v. 'Ιεροποιοί. Herod. l. 8. v. Decr. Smyrn. in Marm. Arundel. et Testamentum Epictetæ Grinni filiæ apud Gruterum.

'Επίμηνοι .... τις ἐπιμήνιον (α), ἡ κ. μ. τ. ν. συντελουμένη. v. Harp.

Ἐπιμείλια Il. ί. 147.

Ἐπιμὶξ Il. λ'. 525.

Ἐπὶ μοῖραν Il.

Ἐπιμόριος v. Ἐπιμερής.

Ἐπὶ μύλης v. Od. ή. 104.

Ἐπινέννκται

Ἐπινενύχθαι

Ἐπινεφρίδιον Il. φ'. 204.

Ἐπὶ νῆας Il. α'.

Ἐπὶ νηὸν Il. . . ἐπὶ.

Ἐπίνητρον Jul. Poll.

* Ἐπινομὶς Athen. 97 E.

Ἐπινυκτὶς series. at alius Polluci.

Ἐπίξηνον Poll. . . . ἴσ. ἐπικόπανον. Sed forte hæc posteriora verba pertinent ad ἐπίξυλον, posteriora autem ea ad Ἐπίξηνον. Est enim ἐπίκοπον idem quod ἐπικόπανον.

Ἐπιξύνῳ, ἐπικοίνῳ. Il. μ'. 422. Sch.

Ἐπὶ ξυροῦ Il. κ'. 173.

Ἐπιορκία, ψεῦσμα.

Ἐπίουρα, ὅρια Il. κ'. 351.

Ἐπίουρος Il. ν'. 450. Sch. Od. ν'. 405. Sch.

* Ἐπίπαγος Plut. M. 627 F.

Ἐπιπαματίδα quod esset ἐπὶ πάμασι, bonis sc. omnibus, ἀπὸ τοῦ πεπᾶσθαι. Sch. Aristoph. ad Vespas, τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν ἐπιπταματίδα καὶ πατροῦχον. L. ἐπιπαμ.

Ἐπίπαστα Aristoph. 197 a. Poll. 285.

* Ἐπιπνοίας. ἴσ. ἐπιπνεύσεως Æsch. 300.

* Ἐπιπολάζει Dem. 89 C.

Ἐπίσπαστον κακὸν, τὸν Od. σ'. 72.

Ἐπιπείθηται Il. α'. 218.

Ἐπισπεῖν Il. ή. 52.

Ἐπίπετρον [Theophr.] Hist. Plant. l. 7. c. 8.

Ἐπιπλήσσειν—sed cogita.

’Επιπλήξασα, vel ἐπιπτ.
’Επίπλακον πορ, ἐπὶ πλακὸς &c.
’Επιπλέγοι v. ’Επιπνεῦσαι.
’Επιπλήξειν Il. ψ′. 520.
’Επιπλόμενον &c. Od. η′. 261. vel f. νων. Hes. ’A. 87.
’Επιπλώσας Il. γ′. 47.
’Επιπνεοίσας
’Επιπολὰ series.
* ’Επιπολῆς Aristoph. 80.
’Επιπόρπαμα Poll. 504, 13.
’Επιπροσθεῖ, ἀντίκειται.
’Επὶ πρύμνῃσιν Il. ν′. 762.
’Επιπτέσθαι Il. δ′. 126.
’Επιπωλεῖται Il. γ′. 196.
’Επιρρέζεσκον Od. ρ′. 211.
’Επὶ ῥηγμῖνι Il.
* ’Επιρρέπει Æsch. 292.
’Επιρρήσεσκον Il. ω′. 454. [Al. ex. add. Sch. Soph. 201.]
* ’Επίρρησις Lucia. 322, 2.
* ’Επιρροὴν Æsch. 285.
’Επιρριείσκοντο. v. ’Επιρρήσεσκοντο.
’Επιρροίζειν Æsch. Eum. 427.
’Επίρροθος Il. δ′. 390. ἰσχ. ἐπ. β. [Al. ex. Æsch. 79.]
* ’Επιρρύξας Aristoph. 336 a.
*Επεισιν Il. α′. 29.
* ’Επισείειν Eur. Orest. v. 255.
’Επίσιγμα v. ’Επισίξαι. v. Poll. v. et ἐπισίττειν.
’Επισίξας. ἐπιτ. v. Ulitium in Gratium p. 382. vel f. ’Επιστίξας. v. ’Επιστῆξαι. [Al. ex. Aristoph. 336 a.]
’Επισίτιον
’Επισινὴς
’Επισκηπτέτω
’Επισκήπτω . . γνώμην.
’Επισκηρίπτω

* Ἐπίσκοπα Æsch. 293.

Ἐπισκοπὴ Scriptur.

Ἐπίσκοπος Il. κ′. 342. posteriora ad hunc locum pertinent.

Ἐπισκύζωνται Il. ι′. 370.

Ἐπισκύνιον Il. ρ′. 136.

Ἐπίσκυρος . . . σφαιρισμὸς Poll. et Eust. [Al. ex. add. v. Νεκάδες.]

Ἐπισμήχει . . σμῶδιξ αἱμ. Il. β′. 267.

Ἐπισμυγερῶς Od. γ′. 195.

Ἐπίσπαστον Od. σ′. 72.

Ἐπισπάσθω 1 Cor. 7, 8.

Ἐπὶ σπείρᾳ σχοινίον Prov. Vat. App. et Su[id].

* Ἐπίσπορα Æsch. 282.

Ἔπισα. ἴσ. Ἐπιοῦσα v.

Ἐπισπέσθαι Il. ξ′. 521. [Al. ex. Æsch. 282.]

Ἐπίσπῃ Il. β′. 359.

Ἐπισσεύσας Od. ξ′. 399.

Ἐπισσεύουσα

Ἔπισσον, forte Ἐπίσσυτον. Æsch. 294. Sed v. Ἔπισα. [Al. ex. quasi Ὄπισσον. et alio loco v. Steph. in Ἄμφισσα.]

Ἐπισσεύσας rursus, vel σού.

Ἐπίσσωτρα Il. ε′. 725. [Al. ex. v. Ὀπίσσωτρον. v. Ammon. in Ἁματροχία. v. Χάλκεα.]

Ἐπισταδὸν Od. μ′. 392.

Ἐπίσταμαι Od. ν′. 207. v. Su[id]. in Ἐπίστω.

Ἐπιστάμεθα Il. ν′. 223.

Ἐπισταμένως Il. η′. 317.

Ἐπιστάτῃ Od. ρ′. 455.

Ἐπιστεφέας οἴνοιο Il. θ′. 232.

Ἐπιστεφὲς π. κεραννύμενον. v. Ἐπιστέφει.

Ἐπιστήμων Od. π′. 3.

Ἐπίστηται Il. π′. 243.

Ἐπιστῆξαι. Series potius ἐπιστίξαι. v. Ἐπισίξαι.

'Επίστιον Od. ζ'. 265. [Al. ex. Porphy. Qu. Hom. 7 E.]

'Επιστιχθεῖσαν, παρασ. στιγμῇ.

* 'Επιστολαὶ Eur. 534.

'Επιστομίζων. v. 'Αποστομίζων.

* 'Επιστρέφομαι. Anacreon apud Longi. 105.

'Επιστροφάδην Il. κ'. 483.

'Επίστροφος Il. β'. 517.

* 'Επίσφατον. Ammonius in expos. διαβοήτον. Vulc. legendum putat ἐπέσφατον, ut ἐπέσβολον.

* 'Επισφελίτης. v. Eust. 1818, 51. v. Σφέλας.

'Επισχεῖν Il. ρ'. 465.

'Επισχερῶ Il. λ'. 667.

'Επίσχεσις Od. ρ'. 451. Sch.

'Επισχοίης Il. ξ'. 241.

'Επισχόμενον Od. χ'. 15.

'Επισχὼν Il. ι'. 485.

* 'Επίσωστρα. v. Σωστρεύματα.

'Επιτάκτοις ἴσ.

'Επὶ τὰ Μανδραβούλου. Ita Su[id]. Sed Zen. Dioge. Μανδραβόλου, qui Apostolio Μανδραβόλας dicitur, Æliano Μανδράβολος de Hist. Animal. l. 12. c. 40. [Al. ex. Alciphron Epist. p. 362.]

'Επιτάρροθος Il. ε'. 808. [Al. ex. Oracul. ap. Steph. Τεγέα.]

'Επιτεῖλαι Il. δ'. 64.

'Επίτειλον Il. ω'. 112.

'Επιτιμήτωρ Od. ι'. 270.

* 'Επιτίμιον Ammon.

'Επιτεκταντῆρες a τεκταίνω—series.

'Επιτέλλει.

'Επιτέλλεο Il. α'. 295.

'Επιτέτραπται Il. ε'. 750.

'Επιτετράφαται Il. β'. 25.

'Επίτηδες. ὀξυτόνως δὲ, ἐπ. Il. α'. 142. Sch. Etym.

'Επίτειλον Il. ω'. 112.

Ἐπίτονος Il. μʹ. 423.
Ἐπιτραπεζίδιος
Ἐπὶ τραφερὴν Il. ξʹ. 308.
Ἐπιτρέψαι Od. φʹ. 279.
Ἐπιτριβόμενοι, ἐπιφερόμενοι.
Ἐπήτριμοι Il. σʹ. 211.
Ἐπιτρίψεις
Ἐπιτροπάδην . . . ἐπεψευσμένως.
* Ἐπίτροπος Bourdelot. ad Petron. 223.
Ἐπιτροχάδην Il. γʹ. 213.
Ἐπίχαρμα . . . ὁ ἐπίχαρτος Dem. 980 F.
Ἐπίτροχον
Ἐπὶ Φαληνίου . . . ἴσ. Ἀριστοφάνης. . . . . τιᾶ.
Ἐπ' ἰφθίμῳ. Il. γʹ. 336. sc. κεφαλῇ, quæ erat interpretatio τοῦ κρατί.
* Ἐπίφαντος Soph. 232.
Ἐπιφρασσαίμεθα Il. νʹ. 741.
Ἐπὶ φρεσὶν Il.
Ἐπίφρονα Od. πʹ. 242.
Ἐπιφροσύνη Od. εʹ. 437.
Ἐπιφυλλὶς, βοτρύδιον μ. ἐπὶ τέλει βλ.
Ἐπὶ Χαριξένης, ἐπὶ μωρίας Aristoph. 506.
Ἐπιχαταὶ. v. Ἐπιχητίας.
Ἐπὶ χθονὶ Il.
* Ἐπιχώρια Aristoph. p. 4.
Ἐπὶ ψαμάθοις Il. αʹ. 486.
Ἐπιψαῦσαι, ἐφάψασθαι.
Ἐπιωγαὶ Od. εʹ. 404.
Ἐπιὼν Il. σʹ. 546.
Ἔπλεο Il. αʹ. 418.
Ἔπλετο Il. αʹ. 406.
Ἔπλευ Il. ιʹ. 54.
Ἐπλήσθη Il. υʹ. 156.
Ἐποβελία series. respicit locum Platonis [Legg. XI.

p. 921 D.] Etym. Aliud Ἐπωβελία postea. v. Salm. de Modo Usur. p. 14.

Ἐπόγκιαι. ἴσ. Ἐπούγκιαι, sed non muto. [Al. ex. v. Ὄγκιον. ἴσ. Ἐπόγκια.]

Ἐποίπνυον Il. σ΄. 421.

Ἐποίσει Il. α΄. 89.

Ἕποιτο Il. γ΄. 255.

Ἐποιχόμεναι, δ. ἐπιπ. [Al. ex. Ἐποιχόμεναι, δ. ἐπιπορευόμεναι, ἐργ. ὑ. ὀρθαί. ideo ἐπιπορ. v. Sch. Pind. 299. a.]

Ἐπολολύζει

Ἐποπίζεο Od. ε΄. 146. ἀποσκεύαζε.

Ἔπορεν Il. ζ΄. 168.

Ἐπορεξάμενος Il. ε΄. 335.

Ἐπόρθουν Il. δ΄. 308.

Ἐπορκίσει

Ἔπορσον Il. ε΄. 765.

Ἔπος Il.

Ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε Il.

Ἐποτρύνει Il. ζ΄. 439.

Ἐπ' οὖδας Il.

Ἐπ' οὔρεϊ Il.

*Ἐπουρίσας apud Aristoph. 540. Aristot. Rhet. ἐπούρωσις.

Ἕπουσιν Il. ο΄. 555.

Ἐποφρύων.

Ἔπρηξας Il. σ΄. 357.

Ἔπρησεν Il. θ΄. 217.

Ἑπταβόειον Il. η΄. 220.

Ἑπταγράμματον . . . ἢ Σ. v. V. Epigramm.

Ἑπταπόδην Il. ο΄. 729.

Ἔπτατο Il. ν΄. 592.

*Ἑπτάστομον apud Eur. 548. [alio loco nudi numeri 916. positi sunt.]

Ἔπταχα Od. ξ΄. 432.

Ἔπτηξαν Od. θ΄. 190. ἔκρ. ἔπεσον, ἐφ.

῎Επτης, ἔπτηξας.

᾿Επτήσθην.

* ᾿Επτόημαι Eur. 528.

* ᾿Επυλλίοις Aristoph. 453.

᾿Επτύσσοντο Il. ν΄. 134. hinc schol. emendandus.

᾿Επωβελία, παραβόλιον. . . . . . τῷ καταδίκης τιμήματι ὄφλημα Salm.

᾿Επώζειν . . . Νιόβῃ, . . . ἐφημένη Τάφῳ, τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν.

᾿Επῳδὸς, ἡ ἐπᾴδουσα [Eur. 528.]

* ᾿Επωπᾷ. ῾Ως πόλλ᾿ ἐπωπᾷς Æsch. Choeph. v. 691. Æsch. 295.

᾿Επωπάζει

῎Επωρεῖν. v. Πωρεῖν.

῎Επωπι. v. ῎Εποψ. [N.B. primo scripsit ῎Εποπι, postea correxit ῎Επωπι.]

᾿Επωρώθησαν Jo. 11. 7.

᾿Επωστρίδες . . Σαμιώτας γυναῖκες.

᾿Επῴχετο Il. α΄. 50.

῎Ερα

᾿Εράασθε series. Il. π΄. 208.

῎Εραδος, παιδιὰ, νεῖκος.

῎Εραζε Il. μ΄. 156.

῎Εραζεν, ἔθαψεν, ἔρεζεν, ἐποίησεν.

᾿Εραίσθη corrupte pro ᾿Ερραίσθη Il. π΄. 339. v. ᾿Ερραίσθη.

῎Εραμαι Il. γ΄. 446.

῎Ερανα, ἢ δόσεις. ἴσ. ἐκ συμβολῶν. v. Salm. et Heraldum.

᾿Εράνιζε metath. pro. ᾿Ενάριζε. v. Laërt. Diog. τοὺς ἄλλους ἐράνιζ᾿.

᾿Ερανν῀ης Il. ι΄. 527.

῎Ερανος [Al. ex. Pind. 6.]

῎Εραξε series.

᾿Εράπτομεν Od. π΄. 379.

᾿Εραστὸν

'Ερατὰ Il. γ'. 64.
'Ερατίζων Il. λ'. 550.
"Ερατα Il. ι'. 64.
'Ερατόθεν. "Ερον ἔντο.
"Εργαθεν Il. λ'. 437.
'Εργάνη.... ἐργάτις. παρὰ δὲ Su[id]. [Al. ex. τέχνη τις ἐργάτις. ἡ 'Αθ. Æl. Animal. l. 21.]
'Εργατῶνες . . . παρὰ
"Ερδε Il. δ'. 29.
"Ερδοι. πράττοι Il. κ'. 503.
"Ερδειν Il. ο'. 148.
"Ερδομεν, θύομεν Il. β'. 306.
"Ερεα series.
'Ερεβεννὴ Il. ε'. 659.
'Ερέβινθος series.
"Ερεβος Il. π'. 327. [Al. ex. Soph. 222.]
*"Εργμασι Soph. 232.
*'Ερεβίνθινος Διον. Zen. 'Ερεβίνθειος, *cicernus*.
'Ερέει vel 'Ερεείνει series.
"Ερεζεν Il. β'. 400.
"Ερεθε Il. γ'. 414.
'Ερεθέντι series.
'Ερέθιζε Il. α'. 32.
'Ερεθίζει π. λ. μ. νηρεύεται vox nihili est. Aut legendum νήθεται. v. Anacr. Oden 22.
'Ερέθων. ἴσ. 'Ερείκων.
'Ερεῖ, λ. ἐρωτᾷ.
"Ερειδε, συντόνως ἔσθιε. Su[id]. Sch. a. Aristoph. etiam συντόμως. Aristoph. 435.
"Ερειδε, ἐστήριζε Il. ν'. 131.
'Ερεικόμενος Il. ν'. 441.
"Ερειο Il. λ'. 610.
'Ερεῖσαι Od. λ'. 425.
'Ερεισάμενος Il. β'. 109.

Ἐρείομεν Il. α΄. 62.
Ἐρεμβοὶ Od. δ΄. 86.
Ἐρεμνὴ Il. δ΄. 167. v. Ἐρεβεννή.
Ἔρεξα Il. ι΄. 453.
Ἐρέοντο Il. α΄. 332.
Ἐρέουσα Il. α΄. 419.
Ἔρεπτα corrupte pro Θρεπτὰ, sed quid ἐρεπτεῖ?
Ἐρεπτόμενοι Il. β΄. 776. [Al. ex. add. Pind. Schol. 260. unde Ἐρέπτει. forte στέφει. Sed cogita.]
* Ἐρέσειος apud Steph. Neptunus Ἐρέσσειος in Μεσοπόντιος.
Ἐρεσσέμεναι Il. ι΄. 361.
Ἔρεσθαι Od. α΄. 405.
Ἐρεσκίη. θρησκεία an corruptum?
Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖρες ἐρέσσουσαι.
Ἐρέσσει. ἐλ. κωπ. [Al. ex. addit Eur. 674.]
Ἔρεσσον Od. ι΄. 490. [Al. ex. Æsch. 320.]
Ἐρεσχελεῖ, ἀ. ὀ. ἐρεθίζει, α. [Al. ex. Lucia. 322, 23.]
Ἐρετὴ corrupte pro Ἐρατή.
Ἐρετμὸν Od. λ΄. 77.
* Ἐρετμῶσαι, κώπαις ἀρ. apud Eur. 149.
* Ἐρετριακὸς . . μα ἐγράφη ἐξ Ἐρετρίας.
Ἐρετριέων ῥῶ, Prov. ex Diogen.
Ἐρεύγεται Od. ε΄. 438.
Ἐρεύγετο Od. ι΄. 374.
Ἐρευγομένη Il. ρ΄. 265.
Ἐρεύθων Il. λ΄. 394.
Ἐρεῦσαι Il. σ΄. 329.
Ἐρεχθεὺς Athenag. [Leg. c. 1.] Ὁ δὲ Ἀθηναῖος Ἐρεχθεῖ Ποσειδῶνι θύει. Plutarch. Lycurg. vita [T. II. p. 843 B.] Μήδειος ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε. [Al. ex. Lyc. v. 158. et alio loco, at Lyc. Jupiter 436.]
Ἐρεχθομένη Il. ψ΄. 317.
Ἔρεψα Il. α΄. 39. ὠρόφωσα Sch.

'Ερέω Il. α'. 76.
'Ερέων Il.
*Ερημα Il. ε'. 140. δείλαια
*Ερημαι, βούλομαι ἐρωτῆσαι
* 'Ερήμασι Æsch. 531.
'Ερήμη δίκη, μονομερὴς, ὅταν Prov. Zen. Diog. Su[id]. ubi legitur καταδικασθῇ. [Al. ex. Aristot. de Cœlo l. I. c. 10.]
'Ερημοθῶκος, ἐρημολόγος.
'Ερηρέδαται Il. ψ'. 284. καὶ ἐνηρμοσμέναι.
'Ερίηρες, εὐάρμοστοι Il. γ'. 378. Sch. Etym. v. suo loco.
'Ερήρισται Etym.
'Ερίσαντες Il. ν'. 109.
'Ερήτυε Il. β'. 164.
'Ερητύειν Il. β'. 75.
'Ερήτυον Il. β'. 97.
'Εριαύχενες Il. λ'. 159.
'Εριβρεμέτης Il. ν'. 624.
'Εριβώλακι, μεγαλοβώλῳ, εὐ. Il. α'. 155 Sch.
'Ερίβωλος, μεγαλόβωλος Sch. Il. φ'. 154. nisi leg. 'Ερίβωος.
'Ερίγδουποι Il. λ'. 152.
'Ερίγδουπος Il. η'. 411. Sch.
*Εριδα Il. ε'. 861.
'Ερείεται
'Εριδήσασθαι Il. ψ'. 792. Sch. scribitur 'Εριδδ.
*Εριδι Il. α'. 8.
'Εριδία f. ad Rhedam spectat.
'Εριδμαίνωσιν, ἐρεθίζωσιν Il. π'. 260 Sch.
'Ερειδόμενος Il. χ'.
'Ερείδων
'Εριζέμεναι Il. α'. 277.
'Ερίηρες
'Εριθάκη . . ὑῶν ἔμβρυα. H. St. v. Κήρινθος.

Ἐριθασεὺς series.

* Ἐριθεὺς Arist. Sch. 344 m.

Ἐριθηλέων Il. έ. 90.

Ἔριθοι Il. σ΄. 550.

Ἐρίθοισι Il. σ΄. 560.

Ἐρικάνην pro Εἰρκάνην. Sed v. Ἐρίκεος et Ἐρείκεα.

Ἐρείκεα.

Ἐρεικόμενος Il. ν΄. 441.

Ἐρεικτὰ

Ἐρεικτὸν

Ἐρικύδεα Il. γ΄. 65.

Ἐριμύκων Il. ύ. 497. ἢ μεγάλως μυκωμένων Sch.

Ἐρινάδες, ο. ἢ συκαῖ α.

Ἐρινεὸς Il. ζ΄. 433 Sch.

Ἐρινὸς, ὄλυνθος.

Ἐριούνης Il. ύ. 34.

Ἐριούνιον Il. ώ. 679. Sed quid interpretatio? Ab ἔρα et ὀνεῖν.

* Ἐριούνιος De Mercurio Oraculum apud Steph. Λαοδίκεια.

Ἐριποῦσα Il. φ΄. 246. v. suo loco.

Ἐρείπιον

Ἐρειπίων

Ἔριπε Il. έ. 68.

Ἐρείπων, ἀνατρέπων Il. μ΄. 258. Ἐριπὼν, καταπεσών. Il. έ. 309. v. Choeroboscum p. 123.

* Ἕρκιος Eur. 495.

* Ἐριπεῖν Pind. 22.

* Ἐρίσαι, παῖξαι Gen. 49, 6.

Ἔρις Il. ά. 177.

Ἐρεῖσαι Od. λ΄. 425.

Ἐρείσει ύ. ς. Ἐρίσει π. φ.

Ἔρισεν v. Ἔριπε.

Ἐρείσμασιν

Ἕρεισμα, στήριγμα.

Ἐρισύβη metath. pro Ἐρυσίβη.

* Ἐρισφάραγος Plut. 628 D.

Ἐρίτιμον Il. β'. 447.

Ἐριφίμματα. ἴσ.

Ἐρίφιος Διόνυσος (forte huc pertinent Λάκωνες) v. Εἰραφιώτης. [Al. ex. v. Steph. in Ἀκρώρεια.]

Ἔριφος.

Ἐριφύλης . . . προσ. Od. λ'. 326. ita Lex. Cyr.

Ἐρίψαι pro Ἐρεῖψαι α. σ. κ. pro Ἐρρίψαι.

Ἐρίψιμα pro Ἐρείψιμα. Sed de his scribendis lis erat inter grammaticos, an per ει et per ι, q. v. apud Etym. in Ἐρείπω. Cyr. Lex. Ἐρίψημα πόσιμα corrupte.

Ἐριωλαὶ Apoll. Arg. 4, 1778.

Ἕρκατος v. Ἕρχατος.

Ἑρκατὴ

Ἑρκεϊ χαλκείῳ Il. ο'. 567. Sch. Ut ἕρκος ἀσφάλεια ita ἕρκειος ἀσφάλιος, quod est Neptuni cognomentum.

Ἑρκείου Διὸς Harp. Poll. ἕρκιος.

Ἑρκήνια

Ἕρκη, ὅπλα. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ.

Ἕρκιον Il. ι'. 472.

Ἕρκος Il. δ'. 350. [Al. ex. Eur. 549.]

Ἕρκος . . . λέξοντες Od. ω'. 223. καὶ λίνον, Ἕρκει ἐνιπλήξωσι Od. χ'. 469. v. Etym.

Ἕρμα ἢ ἔργμα . . Il. δ'. 117. Etym. τόπον τῆς θαλάσσης πετρώδη καὶ ἐπικυ. Cyr. Lex. Ἕρμα, πετρώδης τόπος. [Al. ex. Æsch. 322. Æl. Anim. 2,11. alio loco,1,11. 2,1.]

Ἑρμαῖος λόφος Od. π'. 471.

Ἑρμάσαι. vox Hippocratica, et Ἑρμάσει.

Ἕρματα Il. α'. 487. β'. 154. ἐνώ. Od. σ'. 296. Il. ξ'. 189. Sch. v. Etym.

Ἑρμῆς ἀμύητος, Ἀ. Phavorinus et Cl. Alex. Protrep. Diogen. Proverbium est.

῾Ερμῆς . . . ἐπὶ πόσεως. Athen. l. 1. c. 25. [p. 32 b.] l. 11. 6. [p. 473 C.] Poll. Eust. 1470, 64. Male Casaub. ῾Ερμῆν *poculum.* . . . κάρυκο.

῾Ερμῆς τρικέφαλος, ... τρικέφαλος, male.

῾Ερμῖνα Od. ψ΄. 198.

῾Ερμῆεις τόρνος,

῾Ερμιόνη . . καὶ πό. Il. β΄. 56. καὶ ἡ θυ. Od. δ΄. 14.

῞Ερμος, ἢ ῾Ερμὸς Harp. Steph.

῾Ερμοῦ κλῆρος, ὁ Eust. 675, 55.

῾Ερμοχύμιος Steph. in Αἴγυπτος. l. ῾Ερμοχήμιος. Χημία enim nomen Ægypti in sacris Isidos Plut. [T. II. p. 364 C.] sc. a חם v. Ps. 105. et ita video Steph. emendasse Voss. de Idol.

῾Ερμώνειος χάρις Zenob.

῎Ερνη, ἢ ἔρνεα.

᾿Ερνοκόμων, παραδεισαρίων.

῎Ερνος Il. ρ΄. 53.

* ῎Ερνυται Aristot. Poët. 248, 15.

῎Ερξε Od. ψ΄. 312.

῎Ερξον π. π. Il. δ΄. 37. Sch. et eo sensu semper apud Homerum. [Al. ex. Eur. 187.]

᾿Ερǫιάδαι . . . ῾Ιπ.

῎Εροιτο, ἐρ. πύθοιτο Sch.

᾿Ερόμενος, ἐρωτῶν, π.

*῎Ερον Eur. 153.

᾿Ερωμένῳ, φίλῳ. ᾿Ερομένῳ, ἐρωτῶντι Su[id.]

῎Ερον ἐ. Αἰολικῶς ἐρ. Sch. Il. α΄. 469.

᾿Εροτὴ Etym. ᾿Εροτὶς, vel ῎Εροτις Eust. 1430, 34. 1908, 57.

᾿Εροῦντες. imo ῎Εροντες, ἐροῦντες, ita enim Cyprii. Sed q. an ad ῎Εροτις sit referendum.

᾿Ερπεδόεσσα. v. ᾿Αρπεδόεσσα. ab ἄρι et ἔρι. Ety. ᾿Αρπεδόεσσα, ἄγαν πελιδνή. l. πεδινή.

῎Εροψ f. corrupte pro ῎Εποψ.

῞Ερπει Il. ρ΄. 447.

῾Ερπετὰ Od. δ΄. 418 Sch.

Ἑρπύζει e. παραπορεύεται, μετὰ συρ.

Ἔρυγξ ex proxima pagina.

Ἔρρα v. Αἶραι.

Ἐρράδαται Od. υ'. 354.

Ἐρράδατο Il. μ'. 431.

Ἐρραθάγει. ἴσ. ἐτάραττε. v. Ῥάθαγος.

Ἐρράθαινε series. v. Ῥαθαίνεται.

Ἐρραίσθη Il. π'. 339.

Ἔρρε Il. θ'. 164. ἀπαλλάσσου. [Al. ex. Ἔρρε, φθείρου. Utrumque Aristoph. 40. ἀπαλλάσσου.]

* Ἔρρεις Eur. Orest. v. 328. Æsch. 287.

Ἔρρεον.

* Ἐρρήσει. Ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; Aristoph. Vesp. 315. Sch. οὐκ εἰσελεύσῃ.

Ἐρρέτω, ἀπίτω Apollon. Arg. 466.

Ἔρεξα Il. ι'. 453.

Ἐρσήεντα Il. ξ'. 348.

Ἐρρίγασι

Ἔρριγε

Ἔρριπτο

* Ἔρρον Eur. 152.

Ἐρύξει, ταράξει (vel κρατήσει) vel aliquid simile. Il. θ'. 178. Sed v. Ἐρυγή.

Ἐρυσάμενος Il. μ'. 190.

Ἐρύσομεν Il. ρ'. 713. ἑλκύσομεν.

ησαν
Ἐρρώγασιν, ἐσχίσθησαν.

Ἐρρώνυ [sic ut videtur] ὑγιαίνουσιν.

Ἔρρων, μετὰ φθορᾶς Il. θ'. 239. Sch. et Etym. ἐπὶ φθορᾷ et ἐπὶ φθοράν.

Ἐρρώοντο Il. ψ'. 367.

Ἐρρωπίζομεν . . . ἀμαθεύεσθαι.

Ἐρρώσαντο Il. ω'. 616.

Ἕρσαι Od. ι'. 222. Etym. ἐν ἔαρι. at tantum [vel attamen] teneras seu juniores intellexit. Poll. l. 1. c. 12. §. 19.

'Ερσήεις Il. ω'. 757.
'Ερσῆεν, ἁπαλὸν
'Ερσήεντα Il. ξ'. 348.
'Ερυγάστωρ. ἴσ. corr. pro 'Εριγάστωρ.
'Ερυγεία f. *Ærugo* v. 'Ερυσίβη apud Etym.
'Ερύγμηλον Il. σ'. 580. ἀπὸ τῆς ἐρυγμῆς, ἐρυγμαίνουσιν. huc enim priora pertinent.
'Ερύειν Il. ρ'. 235.
'Ερύθινοι Il. β'. 855.
'Ερύετο Il. ζ'. 405.
'Ερύθραι π. ἐν B. 'Ερυθραὶ πόλις 'Ιω. Sch. Il. β'. 499. Certe neutra dicitur 'Ερυθρὰ, multo minus Bœotica. et lege apud Steph. 'Ερυθραί. v. Eust. qui ex Appione affert, unde noster.
'Ερυθροδανωμένα Ex. 25, 5. Steph. MS.
'Ερυθαίνετο Il. κ'. 484.
* 'Ερυθηλὰ. v. Lex. Arm. in Ezek.
'Ερυθρόπους Aristoph. 380.
'Ερυκέμεν Il. θ'. 206.
'Ερύκεσθαι Od. ρ'. 17.
"Ερυμα Il. δ'. 137.
'Ερύμανθος Od. ζ'. 103. πόλιν nec Sch. agnoscit nec Steph.
'Ερυμνὸν . . . ἢ σκοτεινόν. at illud ἐρεμνόν.
"Ερυμος. Hæc mira sunt. ἴσ. 'Ερύμας, q. Etym. ὄνομα ἥρωος. Cætera potius ad ῥυμὸς pertinent.
'Ερύμηλον pro 'Ερύγμηλον.
'Ερυνὸν v. 'Ερυμνόν.
'Ερύξας, μεῖναι ποιήσας. Il. ζ. 217. vel potius περιποιήσας. v. 'Ερύσονται.
'Ερύοντα Il. δ'. 467.
'Ερύουσιν Il. ο'. 351. . . . κύνες.
'Ερυπομένη corrupte pro 'Ερυκομένη.
'Ερύσαι Il. ρ'. 419. [Arist. Poët. 247, 24.]
'Ερύσαιτο Il. ω'. 584.

Ἐρυσάμενος Il. μ'. 190.
Ἐρυσάρματες Il. π'. 370.
Ἐρύσατο Il. ε'. 344.
Ἔρυεν, ἔλαβεν Il. ν'. 598.
Ἐρυσίβη, νόσος τις ἐξ ἀέρος. Etym. . . λις, σωσίπολις.
Ἐρυσίπτολι Il. ζ'. 305.
Ἔρυτο Il. δ'. 138.
Ἐρύφαζε. ἴσ. Ἔρφαζε.
Ἐέρχατο retinendum quamvis contra seriem. Od. κ'. 241.
Ἐρχανήεντα πυλῶνα,
Ἔρχαται Il. π'. 481.
Ἕρχατος. v. Ἕρκατος.
Ἐρχατόωνται Od. ξ'. 15.
Ἔρχεο Il. ζ'. 270.
Ἔρχεια . . . Αἰγηΐδος Harp.
Ἐρχθέντα Il. φ'. 282.
*Ἐρωγὰς, ἐρωδιός. Omnino deest interpretatio, et ἐρωδιὸς perperam repetitur.
Ἐρῶ, λέξω μ. λ.
Ἐρωὴ Il. ρ'. 761. v. Sch. Il. π'. 302.
Ἐρωῆσαι Il. ν'. 776.
Ἐρωήσει Il. α'. 303.
Ἐρώει ρωεῖ, ὑποχωρεῖ Od. μ'. 75. ρώει, ὑποχ. Il. β'. 179. quamvis et nihil forte mutandum.
Ἔρωι, ἐρῶντι.
Ἔρωκε, an corrupte pro Ἔρυκε?
Ἔρωμαι series.
Ἐρώμεθα Od. θ'. 33.
* Ἐρώμενος . . . . ἐρομένους.
Ἔρως Il. γ'. 442.
Ἔρωτι, προθυμίᾳ.
Ἐσάκουσεν Il. θ'. 97.
Ἔσαν.
Ἐς Αὐλίδα Il. β'. 303.

'Εσάωθεν, ἐσαώθησαν Od. γ'. 185. Sch.

'Εσαώρας pro ἐς ὥρας Od. ι'. 135. Su[id].

'Εσάωσε Il. θ'. 500.

"Εσβη Il. ι'. 467.

'Ες δ' ἄγε Il. λ'. 643.

'Ες δὲ, Il.

'Ες δεκάδας Il. β'. 126 Sch.

'Ες δ' ἐρέτας Il. α'. 142. hinc emendandus Sch.

'Ες δόλον

"Εσδρα

'Εσεβὼν . . καὶ πόλις. Num. xxi. 25. חשבון.

'Εσεμάσσατο θυμὸν Il. ρ'. 564 Sch.

'Ες ἕνας

'Εσέρκουσιν

"Εσεσθαι Il. ε'. 644.

"Εσευα vel "Εσσευα . . ῥυῆναι ἐποίησα Il. ε'. 208 Sch.

'Εσέφθην . . . Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ.

'Εσέχυντο Il. μ'. 470.

"Εσῃ, γίνῃ Od. τ'. 254.

'Ες ἠγάθεον,

'Εσήκασθεν Il. θ'. 131. Sch. ηὐλίσθησαν.

'Εσήλατο Il. μ'. 438 Sch.

'Εσημήναντο Il. η'. 175.

'Ες θεατὺν,

"Εσθιε Od. ξ'. 8.

['Εσθλαὶ] καλὰ, ἐσθλὰ, ὀρθὰ exempla videntur ejusdem accentus.

"Εσθοντο pro ᾔσθοντο. v. "Ησθετο.

"Εσθορεν Il. μ'. 462.

"Εσθος Il. ω'. 94.

"Εσθων Il. ω'. 476.

'Εσιγάθη Theocr. Id. 16. v. 14.

'Εσιώθην corrupte pro 'Εσαώθη.

'Εσιναμόρευον . . . μεμορη. Ety. v. Σινάμορος.

'Εσίνευσεν. ἴσ. 'Εσένευσεν, ἐσήμηνεν.
'Ες κάλλος γράφειν. v. Εἰς κάλλος.
*Εσκεν Il. γ'. 180.
'Εσκληκότα . . ἀπὸ Su[id]. Etym. νῆδυν.
'Εσκλοπτὴρ, ὁ δ. εἴσκλητος.
'Εσκλητὸς . . . ἐξόχων.
*Εσκον Il. η'. 153.
* 'Ες κόρακας Aristoph. 54.
'Εσκοροδισμένος Aristoph. 217. sed Hesy. observavit locum in Acharn. 268.
'Ες κουλεὸν Il. α'. 220.
'Εσθλῶν Il. ε'. 176.
* Εσκύκληνται Lucia. 321, 27. v. Εἰσκυκλεῖσθαι.
'Εσμασσόμενος. ἴσ. 'Εσμασάμενος. Certe Hippocratis vocabulum est 252, 35. active sumptum. ut Erot. at περὶ ἄρθρων a Galeno ἐντιθεὶς exponitur a Galeno, et ἐσμασσόμενος f. legi debet.
'Εσματευόμενον series.
'Ες μέσον, τὸ δ. ἐς μέσον ἀμφ. δικάσσατε Il. ψ'. 574.
'Εσμὲν Od. ο'. 197.
'Εσμιλευμένος
* 'Εσμὸς Æsch. 300. 326. Eur. 542.
'Εσμυρνισμένον χ. ε. σμύρνῃ ἐν Etym. Marc. 15, 23.
'Εσμώδιγξε
'Εσόβδην pro ἐσσήδην [sic, ut videtur.]
'Εσόμεσθα Od. β'. 61.
*Εσονται Il. α'. 546.
'Εσόρα v. *Εσπερ ὁ
'Ες ὁρμὴν ἐ. ἐ. Il. ε'. 118.
'Εξ οὗ, μεχρὶς ὅτου, ἄχρις ἄν. Il.
'Εσπάθα Aristoph. 62. Sch. Su[id]. Ety. [Al. ex. Aristoph. 86.]
'Εσπάργων
*Εσπεο Il. κ'. 285.

Ἑσπερίδων μῆλα, ἐν Λακεδαίμονι ἄβρωτα v. Athen. l. 3. c. 7. 82. E.

Ἕσπερον κελ. v. Su[id].

Ἕσπερος ὁ ἀστήρ. Ἑσπ. Il. χ′. 318. [Al. ex. Eur. 703.]

Ἕσπετε Il. β′. 484.

Ἕσπετο Il. γ′. 376.

Ἔσπεισε Su[id].

Ἐς πλησίον ἄλλον Il. β′. 271.

* Ἐσποθερπές—Πάφιοι.

Ἑσπόμεθα Il. α′. 158.

Ἕσσας Od. ξ′. 396.

Ἑσσάμενος Od. β′. 3.

Ἕσσεσθαι Il. ζ′. 339.

Ἐσσὶ Il. α′. 176.

Ἕσσεν Il. π′. 680.

Εἷσεν Od. α′. 130.

Ἐσσεύοντο Il. β′. 808.

Ἔσσεται Il. α′. 239.

Ἐσένευσεν, ἐσήμηνεν.

Ἕσσο Od. π′. 199.

Ἑσσὸν v. Βεστόν. Sed forte respexit Il. π′. 670. et scribendum Ἕσσον, ἱμάτια ἔνδυσον. v. Ἐστὰ et ἐστή.

Ἐσσομένοις Il. β′. 119.

Ἐσσύμενον Il. ζ′. 518.

Ἔσσυτο, ω. ἔθυνεν. Hesi. Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ Il. ξ′. 519. [Al. ex. Eur. Hec. 1082.]

Ἐσύλα Il. ε′. 164. . . ἐσκύλευεν. v. suo loco.

Ἔστάμεν Od. λ′. 465.

* Ἐστάλαξε Lyc. v. 37.

Ἐσταλμέναι

Ἐσταλμένον

Ἔσταζεν, ἔρρανε.

Ἔστ' ἂν . . . ἢ ἕστησαν Il. α′. 535.

Ἐσταότα, ἱστάμενον. Il. β′. 170.

Ἑστᾶσιν Il. ε′. 196.

'Εστὲ sc. ἐστὲ *estote*, Il. ρ'. 185. Ἔστ' ὑμεῖς Il. β'. 485. υ. ὀξυ. sc. ἔστε *estis* β. δ. γ.

'Εστείλωται

'Εστειλώθη

'Εστεφάνωται Il. σ'. 485.

'Εστὴ . . ἡγ. Il. ε'. 108.

* Ἔστησαν Eur. 698.

* Ἑστία Porphy. Qu. Hom. 7. γ'.

Ἑστίαια Il. β'. 537. ubi scribitur Ἱστίαια. Sed et cum ε et cum ι antiquitus scribebatur, unde Steph. et Ἑστίαια et Ἱστίαια eidem Homeri loco attribuitur. . . . Παλαντία. Schol. Hom. αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ταλαντία. At Ταλαντία vox nihili, Παλαντία seu Παλλαντία ad Eubœam non pertinet. Legendum suspicor Καλαντία vel Καλλαντία, Oreus enim (quæ est Histiæa) docente Strabone κεῖται ὑπὸ τῷ Τελευθρίῳ ὄρει . . . παρὰ τὸν Κάλλαντα ποταμόν. A Callante fluvio regio Καλλαντία.

Ἑστίᾳ θυόμεναι. Meurs. l. Ἑστιαία θύομεν sine exemplo.

Ἑστίᾳ θύειν. Prov. Diogen. Tarrh. Apost. Leg. itaque ex Su[id]. Ἑστίᾳ θύομεν.

Ἑστίασεν, εὐφ. v. Ἑστιάθη.

Ἑστίασις . . . οἰκία ad Ἑστίαν pertinet.

Ἑστιάτωρ Harp.

Ἑστιοῦχος

Ἑστίη Od. ξ'. 159.

'Εστιχόωντο Il. β'. 92.

Ἕστο Il. ψ'. 67.

'Εστοιβασμένη, σ. συνθεμένη.

'Ες τὸν λ. παρὰ τ. π. 'Αττικὸς ἐς λιμένα . . . συντόνως. Zenob. Diog.

Ἕστορα Il. ω'. 272. Forte ita antiquitus scribebatur, nunc ἕστορι. v. Sch. Aristobulus apud Plut. in Alexandro. [p. 674 C.]

'Εστόρεσαν Il. ω'. 648. [Al. ex. Epigr. apud Lycurg. 163, 32.]
'Εστρατόωντο Il. γ'. 87.
"Εστυγον, ἔδεισαν Od. κ'. 113.
'Εστυφέλιξε Od. ρ'. 234.
"Εστω Il. α'. 144.
* "Εστωρ Plut. V. 674 C.
'Εσύλα Il. ε'. 164.
'Εσύλευον Il. ε'. 48.
'Εσφαράγιζον. v. Σφαραγεῦντο Hesi. Θ. 706.
'Εσφήκωντο Il. ρ'. 52. Sch.
'Εσφοινικίσαι.
'Ες Φρεαττοῦ . . 'Εν Φρεαττοῖ. Mire hæc scriptura variat apud authores. Poll. Harp. Su[id].
'Εσχαλάα corrupte pro 'Ασχαλάα.
'Εσχάρα . . . ὡς ἑστία Harp. σιδηρᾶ *. ἴσ. Εὐριπίδης 'Ηρακλεῖ. Ammon. Etym. . . . πυρφόρον . . αὐτοῦ. χυτρόπους.—'Εσχαραῖα vel 'Εσχάρια Aristoph. apud Poll. l. 10. c. 24. ἴσ. σιδηρᾶ ἀνθράκια.
* 'Εσχάρα. Steph. Βωμοί. Ammon. in Βωμός.
'Εσχάραι Il. κ'. 418.
'Εξῶστραι.
'Εσχαρίτην Reg. 2. c. 6.
'Εσχατιὰ Il. ι'. 480. [Al. ex. Soph. 378.]
* "Εσχατον Pind. Sch. 420 a.
"Εσχατος Μυσῶν, π Vat. Su[id]. Cicero.
'Εσχάτως, ὑπεραγόντως.
"Εσχε Il. ε'. 300.
'Εσχεδίασε.
"Εσχεθεν Il. μ'. 184.
'Εσχεθέτην Il. μ'. 461.
"Εσχετο Il. μ'. 294. [Al. ex. Aristot. Poët. 256, 7.]
'Ες χεῖρα.
"Εσχον Od. δ'. 352.
"Εσχοντο Il. γ'. 84.

* Ἔσω Amm. in Ἔνδον.

Ἔσωσε Scr.

* Ἐτὰ an corruptum pro ἐτεά?

Ἐτάβλιζον.

Ἔται Il. ί. 460.

Ἑταῖροι Od. κ'. 189. φίλοι κ. π. ἑταῖροι. καὶ συνεργοὶ ν.

Ἑτάρη, φίλη Il. δ'. 441. q[r] an Erida Proserpinam velit. Sed v. suo loco.

Ἐτάλασσα Il. ρ'. 166.

Ἐτάμνομεν . . .

Ἔταμνον Il. δ'. 155.

Ἐτανηλεγέος corrupte. Il. θ'. 70. κῆρε τανηλεγέος, ε ultimi litera prioris posteriori male adhæsit. v. Sch. et Hesy. in Τανηλεγέος.

Ἐτανθάριζον vel Ἐτανθάλυζον. v. Τανθαλύζειν et Ἐταντάλιζεν.

Ἑταρίσσαιτο Il. ν'. 456.

Ἔτας Il. ζ'. 239. . . . οἰκείους,

* Ἐτασμὸς Judithæ c. 8. 27.

Ἐτεὰ τύχη,

Ἐτεθήπεα Od. ζ'. 166.

Ἔτειρε Il. έ. 796.

* Ἕτερον Ammon. in Ἄλλος.

Ἐτεκνώθην.

Ἐτελείετο Il. α'. 5.

Ἐτελέσθη Il. ο'. 228.

Ἔτελλεν Il. α'. 25. [Al. ex. Pind. 25.]

Ἐτέλει . . ἐπλήρου.

Ἐτεὸν Il. β'. 300.

Ἐτεοδμώων, τῶν γν.

Ἑτεραλκέα δῆμον Il. ο'. 738.

Ἑτεραλκέα νίκην Il. η'. 26.

Ἑτερεγκεφαλᾶν Poll. l. 5. c. 25. §. 3. et l. 2. c. 4. §. 3.

Ἑτερήμεροι δ. παρ' ἡμέραν ζ. Od. λ'. 302. Sch. Poll. l. 1. c. 7. §. 6. [Al. ex. Hom. Pind. Sch. 423 b.]

'Ετερήσας. ἴσ. corrupte pro ἑταρήσας, quamvis ferri potest.

'Ετερόμηνος δ. quod si actor non adesset, non nisi mense proximo actio daretur Antipho innuit. At apud Zen. Diog. et Su[id]. 'Ετερομόλιος δ. proverbialiter.

*Ετορεν Il. λ'. 236. v. *Ετορεν. ἴσ. leg. 'Ετέτορεν.

* 'Ετεροῤῥεπὲς Æsch. 315.

'Ετέρωσε Il. θ'. 306.

'Ετέρσατο

'Ετέρσετο Il. λ'. 267.

'Ετέρωθεν Il. α'. 247.

*Εταισιν, ἑταίροις, π. Sch. Il. ι'. 460.

'Ετεστ. corrupte pro 'Επεστράφησαν.

Εται Il. ι'. 460.

'Ετέταλτο Il. β'. 643.

*Ετετμε Il. δ'. 293.

'Ετετεύχατο, πεποίηνται Il. λ'. 807.

'Ετέτυκτο Il. ε'. 78.

'Ετέτυξο Il. μ'. 164.

'Ετέτυμον corrupte pro 'Ετήτυμον.

'Ετεύξατο, ἔτευχεν.

'Ετεωνεῖ forte [Alio loco Pearsonus: 'Ετεωγεῖ forte corruptum pro 'Ετεολογεῖ.]

'Ετεωνὸς Il. β'. 497. Steph.

'Ετήτυμος Il. χ'. 438.

'Ετητύμως.

*Ε ταρχύσωσι Il. η'. 85.

'Ετίναξεν Il. ν'. 243.

'Ετίομεν Il. ε'. 467.

*Ετισας Il. α'. 244.

'Ετίσατο Il. β'. 743.

'Ετίταινεν, ἔτεινεν, εἶλκεν Il. θ'. 67. Sch.

*Ετλης Il. ρ'. 151.

'Ετνήρυσις, Arist. 272. . σιν εἰπὼν . . . ζωμάρυστρις, ita et Su[id]. Sch. Arist. ζωμάρυστρος, ant. ζωμήρυσις.

Ἐτνίτας ex Seleuco. v. Athen. 114 B.
Ἔτνος, ἐ. ἔψ. θηρῶδες, ἴσ. ζειῶδες, vel πισῶδες.
Ἔτορεν Il. λ΄. 236.
Ἔτος Od. α΄. 16.
Ἐτὸς Aristoph. [Al. ex. v. Οὐκ ἔτος.]
Ἔτραπεν Il. ε΄. 187.
Ἐτράπετο Il.
Ἔτρεμεν Il. κ΄. 390.
Ἔτριβον
Ἐτροφοφόρησεν Script.
Ἔτρωσεν,
Ἐπτησμένα. ἴσ. Ἐπτισμένα, σεσησμένα.
Ἐτύθη forte ita legebat 1 Cor. 5, 7.
Ἐτυμᾶναι. f. corrupte pro δαιτυμᾶναι.
Ἐτυμπανίσθησαν Heb. 11, 35.
Ἐτυρώθη, ἐσκληρύνθη Ps. 118, 72. v. Schol. [Al. ex. v. Οὐκ ἐτυρώθη.]
Ἐτύχθη Il. β΄. 155.
Ἐτώσια Il. ρ΄. 633.
Εὖ Il. α΄. 19. εὖ Il. ξ΄. 427.
Εὐαγγέλια, μ. κηρ. Script. [Al. ex. Aristoph. 54.]
Εὐάγκαλον ε. εὐπροσαγκ. Su[id]. Æsch. Prom. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
* Εὐαγὲς Eur. 541.
Εὔαδεν Il. ξ΄. 340. [Al. ex. Hierocl. 26.]
* Εὐάζει Eur. 525. alio loco, Bacch. 67.
* Ἐυαὴς Soph. 403.
Εὐαίων, εὔγηρως, εὔμοιρος. [Al. ex. Soph. 403.]
Εὐαλῶς. l. Εὐάλωτος, εὐχερῶς θηρώμενος. Ita Stephanus in Lexico ad Prov.
Εὐαλδῆ.
Εὐάνθεμον Hippocr. v. Lex. Galen.
* Εὐαφήδυσεν.
Εὐβοίας μύχον,

Εὐβοιεύς. Ita series, quamvis et Εὐβοεὺς etiam dicitur, notante Stephano.

Εὐβοϊκὰ Athen. 54 B.

Εὐβουλεὺς, ὁ Πλούτων. Nic. Alexiph. Sch. Orpheus Hymn. Phornutus. v. Cic. de Natura Deorum.

Εὔγματα Od. χ'. 249.

Εὐγμένος.

'Εὐγνάμπτοις Od. σ'. 293.

Εὐγνωμόνως.

Εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω Il. β'. 382.

Εὗδε Il. ι'. 659.

Εὐδερκὴς

Εὐδείελον Od. β'. 167. [Al. ex. Orac. ap. Steph. in Θᾶσσος. Νήσῳ ἐν 'Ηερίῃ κτίζειν εὐδείελον ἄστυ. Εὐδείελος nomen 'Ασπληδόνος. Schol. Il. β'. 511. Pind. 14.]

Εὕδειν Il. β'. 23.

Εὐδείπνοις . . ἤγουν χοαί. ἴσ. Εὔδειπνος Etym. Αἰώρα, ἑορτὴ 'Αθηνᾶς (ἴσ. 'Αθήνησιν) ἣν καλοῦσιν εὔδειπνον.

Εὕδεις Il. β'. 23.

Εὕδησι, ἡσυχάσῃ Il. ε'. 524.

Εὐδίαιον . . πλοίοις Poll. Su[id].

Εὐδικίας Od. τ'. 111.

Εὔδμητον Il. α'. 448.

Εὗδον ἔλ. i. ηὗδων, ἐκ. Il. β'. 2.

Εὕδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός. v. Plut.

Εὐδρῶς. ἴσ. Εὐδρανέως, vel Εὐέδρως.

Εὐδώρου σῦλας,

Εὐείδεα Il. γ'. 47. [Al. ex. Aristot. Poët. 255, 18.]

Εὐεκτεῖ

Εὐεκτικῶς Su[id].

Εὖ ἐντύνασα Il. ξ'. 162.

Εὐεργέα Od. θ'. 567.

Εὐεργέος Il. ε'. 585.

οιησια

Εὐέργη, τορύνη. Εὐεργία, εὐπιστια. de priori v. Poll. l. 6. c. 13.

Εὐερκέος Il. ί. 468. [Al. ex. Æsch. 337.]
* Εὐερκὲς Pind. 123.
* Εὐερμία Æl. Animal. 1. 12, 33.
Εὐεστὼ [Al. ex. Æsch. 72.]
Εὐζώνοιο, καλῆς. Il. ά. 429. Sch.
Εὔζωρον Aristoph. 490. et Eur.
Εὐηγενέος Il. λ'. 427.
Εὐηγενέων Il. ψ'. 81.
Εὐηγεσία Od. τ'. 114. Sch. Etym.
Εὐήθης de duplici sign. Gal.
Εὔηκες (del. ἠ) εὐήκοον ὀξὺ, εὐεκτοῦν εὖ ἠκονημένον, ἀκ. εὐρωστοῦν εὐπ.
Εὐηνίνης Il. ί. 563. Sch.
Εὐηνέμους, εὐδιηνοὺς, καλοὺς, ἀχειμάστους Etym.
Εὐήνορα χαλκὸν, τὸν Od. ν'. 19. Etym. εὐόρατον κ. λ. σ.
Εὐηρέας ἵππους.
Εὐῆρες Od. λ'. 120.
Εὖ ἤσκηται Il. κ'. 438.
Εὐητηρία ante Εὐετηρία.
Εὐθερία. v. Εὐθυντηρία.
Εὐασθενεῖν et Εὐασθενής. corrupte Εὐσθ.
* Εὐθηνῶν Æsch. 293.
* Εὐθὺ v. Ammon.
Εὐθύναι . . ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ.
Εὔθυνος Æsch. Eum. 275.
Εὐθὺς
Εὔειρον πρόβατον
Εὐιλὰτ, ὠδίνουσα Philo. l. 1. Allegor. Gen. 2, 11. חול *parturire* Is. 26, 18.
* Εὐίλατον. An pertinet ad Εὐιλὰτ Gen. 2, 11. an ad Εὐιλὰ Gen. 10, 7?
* Εὐΐων Eur. 528.
Εὐκεάτοιο, ξηρᾶς Od. έ. 60.
Εὐκλείας ἕδος. Certe duarum ædium Εὐκλείας meminit Paus.

Εὐήλιος Su[id].
Εὐκλειῶς Il. χ′. 120.
Ἐϋκνήμιδας Il. γ′. 156. . . . ὅπλων.
Εὔκολος . . Μεταπ.
Εὐκλεΐζεσθαι
Εὐκτεῶς pro Εὐεκτῶς.
Εὔκτιτον Il. β′. 592.
Εὐκτιμένη Il. ε′. 545.
Εὐκτίμενον Il. β′. 501.
Εὐκτὸν Il. ξ′. 98.
Εὐκύκλους Il. ε′. 453.
Εὐλαὶ Il. χ′. 509.
Εὐλὰς Il. τ′. 26.
Εὐληνὴς Etym. in Λήνεα.
Εὔληρα Il. ψ′. 481.
Εὐμάρεια . . . ἴσ. ἀπόπατος. [Al. ex. 555.]
Εὐμελίω Il. δ′. Sch.
Εὐμενέτῃσι Od. ζ′. 185.
Εὐμελίης Il. ρ′. 99.
Εὐμετάβολον, ἀλλοπρόσαλλον.
Εὐμέζεος
* Εὐμολπίδαι Dem. 703. B. Harp. in Ἐπιμελητής.
Εὐμολώτατον
Εὐναὶ Il. α′. 436.
Εὐναὶ, αἱ ἄγ.
*Εὐναῖαι Eur. 674.
Εὐναῖος λ. v. Δρομαλός.
* Εὐνάτορα Æsch. 325.
* Εὐναστήριον Lyc. 144.
Εὐνεῖδαι. Harp. Εὐνίδαι. v. Meurs. v. Εὔνεως.
Εὐναιόμενον Il. α′. 164.
Εὐνηθέντες Od. θ′. 292.
Εὐνηθῆναι Il. ξ′. 331.
* Εὐνήτης Lyc. 174. εὐνέτης.

Εὔνητον Il. ω'. 580.

Εὖνις Il. χ'. 44.

[Εὐνομία] ἴσ. Εὐνόμα. v. Sch. Soph. 36. . . . . νῳ.

Εὔνοστος Etym. τὸ μέτρον.

Εὔξατο Il. θ'. 254.

Εὔξεινος. ἴσ. εὐμενής.

Εὐξέστῃ Il. ω'. 280.

Εὔξοος Il. β'. 390.

Εὐόδμων.

Εὐοδότως. Interpretatio suadet legendum Εὐδότως.

* Εὐοίαιον. v. Εὐδίαιον.

Εὐόμενοι Il. ι'. 464.

* Εὐοργησία Eur. Bacch. 641.

* Εὐοργία. ἴσ. εὐοργησία Eur. 540.

Εὐόρμου Il. φ'. 23.

Εὐοχθεῖν. videtur legendum Εὐοχεῖν. Hes. Ἔργ. 2. 26. Sed v. Etym. [Al. ex. Eurip. Ione p. 704. εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρουν.]

Εὐπαλὲς Etym. ut Δυσπαλές.

Εὐπατέρεια Il. ζ'. 292. Huc pertinet et Εὐπάρυφος pro Εὐπάτωρ.

Εὐτειχήπαγος

Εὐπερίστατον Heb. 12, 1.

Εὐπηγὴς Od. φ'. 334.

Εὔπηκτος Il. β'. 661.

Εὐπλοκαμῖδες Od. β'. 119.

Εὔπλουτον κανοῦν . . . ἴσ. ὀλβάχνια. v. Ὀλβάχιον.

Εὐπρήσσεσκον Od. θ'. 259.

Εὔπρηστον Il. σ'. 471. Sch.

Εὐπρόσιτος . . ἀπρ. δὲ φ.

Εὐπυρίδαι Steph.

Εὔπονος. ἴσ. Εὔπινος.

Εὔπυργον Il. η'. 71.

Εὔπωλον Il. λ'. 168.

Εὐρὰξ Il. λ'. 251. Sch.

Εὐρεῖα Il. δ'. 182.

Εὐρρεῖος Il. ζ'. 508.

'Εὐρρείταο Il. ζ'. 34. [Al. ex. Eur. 505.]

* Εὐρεσιεπίαις Pind. 91.

Εὐριζῶν, π. Ps. 47, 3.

Εὐρίζῳ ἀγ. ib. utramque enim lectionem habet. Su[id]. v. Nobilium.

Εὔρινος Soph. Aj. v. 8. εὔπνους. [Al. ex. Alex. apud Steph. Ταπροβάνη.]

Εὐρινωτάτην, εὐοσ. vel ὀσφ.

Εὐρώεντα, πλατέα Su[id]. Il. υ'. 65.

Εὔρροος Il. φ'. 130.

Εὔρροον Il. η'. 329.

Εὖρος, π. Jobi 11, 9.

Εὐρὺ, μ. Il.   qr.

Εὐρυάγυια Il. δ'. 52.

Εὐρυάγυιαν, πλατυάμφοδον Etym. Su[id]. Il. β'. 12. Sch.

Εὐρύαλος, ὁ ἀπ. πλατυθάλασσος Etym.

Εὐρυάνασσα ἥβη. reliqua ad Εὐρυαγ.

Εὐρυβάτης, π. ἀπατεών.

Εὐρυβάτου πρᾶγμα, ἣν ἄνθρωπος.

'Ερυκακέειν Il. ε'. 262. v.v. [Forte voluit κωλύειν, κατέχειν.]

Εὐρύκλεια . . παχέα.

* Εὐρυκλῆς 348 a. Ar. Sch.

Εὐρυκόας, μ. μ. ι. εὐήκοος.

Εὐρυκόωσα, εὐρυνωμένη. Euphorionis vox. Etym. quem vide. Κόους. v. Κοοί.

Εὐρυκρείων Il. α'. 102.

Εὐρὺ Il. β'. 849.

Εὔρυναν Od. θ'. 260.

Εὐρυκακέω. v. Εὐρυκακέει.

Εὐρυοδείης Il. π'. 635.

Εὐρυμέτωπον Il. κ'. 292.

Εὐρυπόροιο Il. ο'. 381.
Εὐρυπυλὲς Il. ψ'. 74.
* Εὐρυπυλὲς Eust. 773, 13.
Εὐρυπύλοιο Il. β'. 677.
Εὐρυσθενὲς Il. η'. 455.
Εὐρυσθεὺς Il. τ'. 123.
Εὐρώεντα Il. υ'. 65.
Εὐρύοπα Il. α'. 498.
Εὐρωπὶς v. Steph. et Ety.
Εὐρωπὸν. Oppianus Εὐρωπὸν σπήλαιον. Eust. 672, 23.
Εὐρωτίαν
Εὐρωτιῶν Aristoph. 84.
Εὐρωτιῶντες Jos. 9, 5.
'Εὺς Il. β'. 819.
Εὖσαι
Εὔσαμα pro Εὔασμα.
Εὔσανα pro Εὖστρα. v. Etym. sed distinguit Poll. l. 6. c. 13.
Εὐσέλανον δῖον οἶκον, vel potius Διός. qr. cujus?
Εὐσέλμοιο Il. β'. 170. ἐυ. εὐ. ἐσανιδώτου.
Εὐσέλμου Od. μ'. 358.
Εὐσέλμων Il. η'. 419.
Εὖσεν, ἐφλόγισεν. Od. ι'. 389 Sch.
* Εὐσθένεια Æsch. 298.
Εὔκαιροι. l. Εὔσκαρθμοι, εὐσκάριστοι, εὔπ. Il. ν'. 31. Sch. Etym.
Εὐσμίλωτα . . . σμίλης.
Εὐσοΐα. [Al. ex. Sch. Soph. 284. ἴσ. εὐσθένεια.]
Εὐσταθεῖ.
Εὐσταθέος Il. σ'. 374.
* Εὐστέφανος . . . καὶ ἐπὶ πόλεως μ. εὔπυργος. v. Sch. Pind. 209 b.
Εὐστέφανος Il. φ'. 511. . . μεταφορικῶς εὔπυργος.
Εὐστρέπτοισι βοεῦσι, ἰ. Od. β'. 426.
Εὐστρόφῳ Il. ν'. 599.

Εὔταλεῖ. v. Εὐσταλεῖ.

Εὐτμήτοις Il. κ'. 567.

* Εὐτραπελία Scr. Aliter Ethnici. Ammon. in Γελοῖον.

* Εὐτράπελος Pind. 197.

* Εὔτρησις Steph.

Εὐτύκαζον ἑ. εὐχερὲς, εὐ. ἴσ. Εὐτύκιζον. Etym. Εὐτυκίζειν, ἑτοιμάζειν.

* Εὐτυκές.

* Εὔτυκτον, εὐχερὲς Æsch. 337.

Εὔπνος. v. Ἔφιππος. ἴσ. Εὔυπνος.

Εὐφάλαρα Etym.

Εὔφαλον. ἴσ. pro Ὕφαλον. v. Ὑφάλοις.

Εὐφαμίαν.

Εὔφαπτον. ἴσ. corrupte pro Ὕφαπτον vel Ἔφαπτον.

Εὔφημα, κ. ἐπαινετά.

Εὐφημοῦσι, στ. κωκύουσι.

Εὐφήμοις γόοις,

Εὐφρονέων Il. α'. 73.

* Εὐφυὴς Ammon.

* Εὐφράτης Gen. 2, 14. v. Τίγρης.

Εὔχεαι Il. λ'. 388.

Εὔχιλον Poll. l. 7. c. 33. γῆ. εὔχιλος, καὶ εὔχορτα πεδία.

Εὔχεο Il. δ'. 101.

Εὔχεσθαι Il. ξ'. 240.

Εὔχεται Il. ε'. 173.

Εὐχετάασθαι Il. ζ', 268.

Εὐχήμονα.

Εὐχόμεθα Il. δ'. 405.

Εὐχομένης Il. α'. 397.

Εὖχος Il. ε'. 654.

Εὐχωλὴ Il. α'. 65.

Εὔω κ. φλογίζω. [Al. ex. Eur. Sch. 6. 1. b.]

Εὐώδει Il. γ'. 382.

* Εὐώνυμον. v. Steph. in Βενναμία.

Εὔωρος γάμος, Σ. Ἴριδι Cas. et Meurs.
Ἔφαλον Il. β΄. 538.
Ἐφαιδρύνησαν.
Ἐφάμην Il. γ΄. 366.
Ἐφάμιος. v. Εὐφάμιος.
Ἔφαν Il. γ΄. 161.
* Ἐφαπτίδας. v. Ἰατρός.
Ἔφασαν Il. ο΄. 700.
Ἔφασκεν Od. μ΄. 275.
Ἔφατο Il. α΄. 33.
* Ἐφάψαι Pin. 89.
Ἐφέασθεν. v. Ἕασθεν.
Ἐφέβοντο Il. ε΄. 527.
Ἐφέδριζεν . . . ἐφεδρισμὸν . . . τὸ κρικίδιον.
Ἐφεδρόν τι. Hipp. de Fract. ὀστοῦν τι.
* Ἔφεδρος Lucia. 118, 22.
* Ἐφεῖτο Æsch. 21.
Ἐφίλατο Il. ε΄. 61.
Ἐφείω Il. α΄. 567.
Ἐφέπειν Il. υ΄. 357.
Ἔφεπεν Il. λ΄. 177.
Ἐφέπεσκεν, εἶπε.
Ἐφέπεσκον, ἐπεπ. Od. μ΄. 330.
Ἐφ' ἑπταπόδην Il. ο΄. 729. v. Ἑπταπόδην.
* Ἔφερβεν Eur. Ion. 322.
Ἔφες Il. ε΄. 174. ἀ. ἐβιβαλοῦ [sic P. per errorem ut videtur pro ἐπιβαλοῦ] ἐπ. Sch.
Ἐφέσια γράμματα. numerus deesse videtur. ἴσ. ϛ΄. αἴξ. Cl. Al. λὶξ γῆ, τέτραξ δὲ ἐνιαυτός 568 B. v. Antoninum in Vita sua v. Λίξ.
Ἐφεσπερεύεσθαι Etym. Su[id]. Poll. 20, 18.
Ἐφεσπόμεθα series.
Ἐφέσσαι Od. ν΄. 274.
Ἐφέσσεσθαι Il. ι΄. 455.

Ἐφέστιοι Il. β′. 125.

Ἐφέστιος . . . ἔνοικος Od. γ′. 234. [Al. ex. Porph. Qu. Hom. 7. γ′.]

Ἐφετμὴ Il. ξ′. 249.

Ἐφεψιόωνται Od. τ′. 331.

Ἔφη Il. α′. 584.

Ἐφήσθη, συνεχάρη.

Ἐφῆκεν Il. α′. 445.

Ἐφησθεὶς

Ἐφῆκεν Il. α′. 445.

Ἔφηλος. Videtur versum respicere qui est apud Etym. Ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος. vel forte Lev. 21, 29. . . . . . ὑληφόρος.

Ἐφημερία Script.

Ἔφηνεν Il. β′. 318.

Ἐφῆπται Il. β′. 15.

Ἔφησθα Il. α′. 397.

Ἐφήσομαι Il. ψ′. 82.

Ἔφθης Od. λ′. 58.

Ἐφθίατο Il. α′. 251.

Ἔφθιτο Il. σ′. 100. [Al. ex. Æsch. 276.]

Ἑφθὸν Num. 6, 19.

Ἐφίει Il. ο′. 444.

Ἐφιεὶς Il. α′. 51.

Ἐφιέμενος Od. ν′. 7.

Ἐφίλατο Il. ε′. 61.

Ἐφίληθεν Il. β′. 668.

* Ἔφιππος.

* Ἔφλα Aristoph. 50.

Ἔφλυεν Il. φ′. 361.

Ἐφόβηθεν Il. ε′. 158.

Ἐφραΐμ Script. at Νεφθαλεὶμ reddi solet ἀντίληψις. Ἐφραὶμ, πλατύς.

Ἐφόλκαιον Od. ξ′. 350 Sch.

τε Il. μ'. 412.
'Εφομαρτεῖτον Il. θ'. 191.
'Εφορμὴ Od. χ'. 130.
Ἔφορος . . . ἐπόπτης. Male ante 'Εφόπτης.
'Εφοὺδ Script.
'Εφρασάμην Od. ρ'. 161.
* 'Εφράσθη Eur. Hel. v. 546. Pind. 372 b.
Ἔφριξεν Il. ν'. 339. [Al. ex. Æsch. 323. Pind. 64.]
'Εφρύαξαν Psal. Lex. Arm.
Ἔφυ Od. ψ'. 190.
Ἔφυγον κ. ε. ἄμεινον. Zen. Diog. Su[id].
Ἔφυδρος Od. ξ'. 458.
'Εφυμνεῖς .. ἀλεάδαις. ita apud Veteres omnes. Cas. et Pric. 'Αλευάδαις. v. Soph. 188. [Al. ex. Æsch. 293.]
'Εφύπερθεν Il. ι'. 213.
'Εφύρη. κίχυρος. ἴσ. Κέρκυρα Schol. Il. β'. 659. [v. Steph. 'Εφύρα. Pind. Sch. 389 b.]
Ἔφυρον Il. ω'. 162.
'Εφύρους Il. ν'. 301. forte scrib. Κραννωνίους ut Sch. et Steph. in Κρανών. Sed non est necesse: Ephyra enim in Epiro etiam. [Al. ex. add. Pind. Sch. 315.]
'Εφωδιάσθημεν Jos. 9, 12.
'Εφ' ᾧ πάρει; Script.
Ἔχαδε Il. δ'. 24.
'Εχάζετο Il. γ'. 32. ὑπεχώρει, ἐχάζετο κῆρ' α... ἐκκλίνων.
'Εχάραξαν 4 Reg. 17, 11.
Ἔχεαι Od. σ'. 122.
Ἔχεεν Il. ζ'. 419.
'Εχέμεν Il. δ'. 302.
'Εχεμυθεῖ . . . σιωπῇ.
'Εχεπευκὲς Il. α'. 51.
Ἔχεσκε Il. ε'. 126.
Ἔχεται Od. ξ'. 197.
Ἔχετος Od. σ'. 84. Εὐχήνορος Sch. ὠμότατος. ἴσ. ὠμὸς καὶ ἀπότομος.

*'Εχευαν Il. γ'. 270.
'Εχεύατο Il. ε'. 314.
*'Εχευε Il. ι'. 215.
*'Εχε φρεσίν Il.
'Εχέφρων Il. ι'. 341.
*'Εχθεα Il. γ'. 416.
'Εχθειάσας corrupte pro 'Εκθ.
'Εχθίστων . . . ἐχθροτάτων.
*'Εχθιμα . . Meurs. τυράννῳ. q^r. at in illa trag. non invenitur.
* 'Εχμάζει Sch. Eur. 143, 2. a.
*'Εχματα Il. μ'. 260.
'Εχθοδοπῆσαι Il. α'. 518.
*'Εχθρασμα
'Εχθύσαι. v. 'Εκθύζει.
'Εχινάων Il. β'. 625.
'Εχῖνοι . . . . καὶ μύες. At illi sunt ἐχῖνες Her. 179, 27.
*'Εχματα Il. μ'. 260.
*'Εχμασον v. Κατέχμασον.
'Εχολώσατο Il. ο'. 155.
'Εχόλωσεν Il. σ'. 111.
'Εχόμενοι Psal. Lex. Arm.
'Εχόμην Od. ι'. 435.
*'Εχον Il.
*'Εχραε ε. ἔχραε κήδειν Il. φ'. 369.
*'Εχρισεν Od. γ'. 466.
*'Εχύμησαν Aristoph. 515.
'Εχώλαναν Ps. 17, 49.
'Εχώμεθα Il. ξ'. 129.
'Εχώσατο Il. α'. 64.
*'Εψεαι Il. ω'. 733.
*'Εψημα . . σεισαίραιον Poll. 273, 37.
*'Εψεται Il. δ'. 415.
'Εψητεῖς. Athen. semper 'Εψητοὶ 301 A.

'Εψιαάσθων Od. ρ'. 530. Sch. Schol. Nic. p. 48. ἑψία δὲ, τουτέστι παίγνιον. Ὅμηρος ἐψιαάσθην. l. ἐψιαάσθων.

'Εψιλωμένη

'Εψιόωντο Apollon. v. Etym.

Ἕψομαι Od. β'. 287.

'Εώκει Il. β'. 58.

* Ἕωλος Lyc. v. 112.

'Εώλπει Il. τ'. 328.

'Εῶμεν Il. β'. 236.

* 'Εωμοῦ corrupte. Interpretatio pertinet ad 'Εανοῦ.

* 'Εωνημένων Aristoph. p. 2. Sch.

'Εωνοχόει Il. δ'. 3. . . ᾠνόχει (ᾠνοχόει) Sch.

'Εώργει Od. δ'. 693.

* Ἕως Eur. 704.

'Εωρηθήτω et reliqua corrupte pro Αἰώ.

'Εωσφόρος Il. ψ'. 226.

* Ζὰ Pind. Sch. 357 b.

Ζάβατος. v. Ζάλματος.

Ζαβλεμένος. v. Ζαμελής. v. Βλεμεαίνειν.

Ζαβρὸν vel Ζαβόρον.

Ζαγρεὺς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεύς. Su[id]. et Etym.

Ζάγκλη Steph.

Ζαβουλὼν Gen. ex Philone. S. Hiero. *fluxus noctis,* sed notat malam interpretationem esse. [Al. ex. a זבל *tuto habitavit.* Andreas Cæs. in Apoc. 31, 13.]

Ζαγρεὺς, ὁ Ζεύς.

Ζαγῶσαι, an Ζαγρεῦσαι?

Ζαῆν ἄνεμον Od. μ'. 313.

Ζαὴς Il. μ'. 157.

Ζαθέην Il. α'. 38.

Ζαθροὶ Cyr. Lex. Ζαθροὶ, θεῖοι.

Ζακαλλὲς

Ζάϊκλον pro Ζάγκλον. Thucyd. l. 1.

Ζακελτίδες. v. Ζακυνθίδες. Athen. ζεκελτίδες. Duplex expositio, una Nicandri, altera Ameriæ. 369 A. v. Cas.

Ζάκοροι. Etymol. pertinet ad νεωκόροι : ita tamen et Su[id]. et Etym. [Al. ex. Ζάκορος, ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαροῦν παρ' Ἀττικοῖς. Lex. Arm. Et infra Ζακόρων, πόλυν κόρον ἔχων. id.]

Ζάκοτον Il. γ'. 220.

Ζάκυνθος Il. β'. 634.

Ζάκτι . . ἐν ἔτνει. v. Ζαρτός.

Ζαλμάτιον. Su[id]. Ζαμάτιον. et ita legendum.

Ζα[λ]ματος[a]. πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ Παφίοις. v. Ζάβατος. μ et β facile commutantur. a ζωμὸς, ζωμωτός.

Ζάμολξις. . . . ἄλλοι δὲ τὸν Κρόνον. Mnaseas apud Su[id]. [Postmodum scripsit] Forte hæc inserta sunt.

Ζαμβύκη Su[id]. Cyrill.

Ζαμελὴς μ. π. εὔψυχος, ad ζαμενὴς pertinent. Etym.

Ζατήσεσθαι

Ζατρεφέων Il. η'. 223. . . λως Sch.

Ζατῶσαι, φωράσαι

Ζαυκίτροφ. series.

Ζαφλεγέες Il. φ'. 465. .

Ζάχμα series.

Ζαχρειῶν Il. ε'. 525.

Ζαχρηὲς Cyrill.

* Ζὰψ, πῦρ. Lex. Arm.

Ζαβὶχ. Hoc loco Cyr. habet Ζὰψ, τὸ πῦρ, sed ad rem nihil. L. Ζβίχ Clem. Alex. l. 5. p. 570.

Ζέα. Ἑκάτη

Ζεγερίαι. Herod. Ζεγέριες 179, 26.

Ζεῖ Il. φ'. 362. βράσσει Su[id].

Ζειὰ Od. δ'. 604.

Ζείδωρος . . ἡ τὰ π. Su[id]. Sch. ζείδωρος ἄρουρα Il. β'. 548.

[a] λ expunxit Pears.

* Ζειρὰ Herod. 258, 21.

Ζειρὴ, *μίτρα . . τιάρα, ἤγουν ποδέα.*

Ζειροφόρους, *χιτωνοφόρους* H. St. Cas. et Meurs. *ζωνοφόρους.*

Ζέλεια Il. β'. 824. Τρωάδος Steph.

Ζεῦ ἄνα Il. γ'. 351.

Ζέσσεν Il. σ'. 349.

Ζευγήσιον . . . *τιμήματα* Poll. Etym. Ζευγίσιον, q. 3ª m. [i. e. qui *tria*, male. Al. ex. Æsch. 38. Eur. 163.]

Ζεύγλας . . . Σκυρίαις.

Ζεῦγος, *ἔτασσον. ζεῦγος τριπ. . ζεῦγος τρίδουλον,* plura Etym. [Al. ex. Eur. *τρισσὸν ζεῦγος* 508.]

* Ζεὺς κατα. Il. ι'. 457.

* Ζηλοτυποῖ, ζηλοῖ.—Ζηλότυπος Aristoph. 68.

* Ζήλου Lyc. 360.

* Ζηλῶ σε Eur. 150.

Ζεφυρίη Od. η'. 119.

Ζέφυρος Il. ι'. 5.

Ζηβήνη. v. Ζιβυννία. Su[id]. Ζιβύνη. ut et ipse p.p.

Ζηλοτυποῖ, ζηλοῖ

Ζηνὶ φόως ἐρέουσα Il. β'. 49. Τρεῖς.

Ζητεῖν, *βουλεύεσθαι* Su[id].

Ζητὴρ, Ζεὺς

* Ζιβύνοι. Μάχαιρα τῶν ἠσαύρων Lex. Arm.

Ζίγνος series. unde Ζιγνῶ Etym. sed v. Ζικνῶσαι.

Ζιγνὶς

Ζιραὶ (ἢ Ζειραὶ) χ. *ἀνάκωλοι.* Su[id]. *ἀνακεκολαμμένοι.* Etym. *ἀνακεκολκωμένοι.* v. Meurs.

Ζοάσεις. ἴσ. σβέσεις. v. Ζείναμεν.

Ζόασον, *σβέσον.*

Ζοάσω

Ζόης. ἴσ. corrupte pro Ζαής.

* Ζοπαδασπίδας. v. Ζοφοδέρκεας.

Ζὸρ . . δορκὰς . . ἴσ. Ζορκὰς Herod. imo Ζορκὸς Nic. Ther. 82.

Ζουίωνερ, βόες ἐρ, Λ. vel Ζούγωνερ. v. Ζύγονερ.

Ζοφοδορπέας Su[id].

Ζόφον ἠερόεντα Il. μʹ. 239.

Ζόφος Od. κʹ. 190.

Ζυγὰ Od. ιʹ. 99.

Ζύγαινα . . . τάγμα.

Ζύγαστρος, κ. σορὸς ξύλινος Soph. 349. Sch. Etym. [Al. ex. v. Ἀναζυγοῦντες.]

Ζυγόδεσμος Il. ωʹ. 270.

Ζυγούμενον ἐ. ζυγοφ. Sed in Cyr. Lex. ζυγοφ. est vox explicata.

Ζύγονερ, τοὺς . . v. Ζουίωνερ.

Ζυμίτης Lev. 7, 3.

Ζωάγρια . . ἀγρεύματα. ζωάγρια τίνειν Il. σʹ. 407.

Ζωαρκὲς, ἀρκούντως.

Ζωγρεῖται. πιέζ.

Ζωεὺς, ἢ ζωτεύς. ἴσ. Ζωέας, νώτους ἢ θώρακας Herod. 104, 8. Sed q[r].

Ζωθάλμιον Pind. Od. 7. v. 15.

* Ζῶμα, Πεζοφόροις.

Ζῶμα, ζῶμα φ. Od. ξʹ. 482.

Ζωμεύματα. Locus imperfectus vel male adductus ex Schol. Aristophanis p. 204. v. Su[id].

Ζωμήρυσις

Ζώνας τε σ. ἀντὶ τοῦ, αἷς. Trag.

Ζώνη Il. βʹ. 479. Erotianus.

Ζωννύσκετο μίτρην Il. εʹ. 857.

Ζωὸν Il. εʹ. 515.

Ζώοντες Il. ζʹ. 138.

Ζωπύρια, φυσητήρια Su[id]. Cyr. ρα.

Ζωπύρας . . ὅθεν οἱ Cyr. ἐκφυσῶσι. [Al. ex. Ζώπυρας φυσιτῆρας ὅθεν οἱ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. Lex. Arm. v. Eust. in Hom. ad χοανεύειν.]

Ζωπυρήσεις, ἐκκ.

Ζωπύρου τάλαντα, Prov. ex Zenobio. Ζώπυρος.

Ζωρότερον Il. ί. 203. Athen. 423 E. [Al. ex. ἔνιοι δὲ τάχιον. v. Plut. M. 677 C. Aristot. Poët. 255, 18.]

Ζώσατο Od. σ΄. 66. . .'Ομήρου.

Ζῶς an ζὼς, ζῶν Il. έ. 887. Su[id].

Ζώστειρα, an Ζωστηρία. Steph. v. Ζωστήρ.

Ζωστὴρ Il. δ΄. 186. ος ἐχ. ζῶμα. Etym. Steph. ζώνη, ζῶμα, περίζωμα &c. Gloss. Gr. Lat. Ζωστὴρ, *Cingula, Baltheum, Cingulum.*—καὶ 'Απόλλων. sc. Ζωστήριος Steph. [Al. ex. Ζωστὴρ (ειρα) Steph.]

Ζῶστρα Od. ζ΄. 38.

Ζωτικός. οἷος τε ζῆν. Gloss. G. L. Ζωτικὸς, *vitalis.*

*Ἧ. ἐμὴ, σὴ, ἥ. Æsch. 273.

Ἦ ἀπορημ. Etym. ἐπιφέρει. Observatio Aristarchi.

Ἦ . . τὸν εἰ Etym. vel ἶσον τῷ.

Ἡ . . . ἀναφορικὴν

Ἦα Il. έ. 808. ἦε, ἦλ. Il. μ΄. 371.

Ἦαρ. v. Εἶαρ.

Ἥατο pro Εἵατο v.

'Ηβαιὸν Il. β΄. 380. μικρὸν, οἷον ἄβαιον, οὗ οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι διὰ σ.

Ἥβη, ν. ἀκμή. Καὶ δ' ε. ἥ. ἄ. Il. ν΄. 484. Il. δ΄. 2. καὶ ἄμπελος ἡβῶσα Poll. l. 1. c. 12. §. 10.

'Ηβήσας, τιχώσας (sic)

'Ηβητήρια . . . καταλύσεις. loca ad reclinandum apta, et convivandum. Athen. 425 F.

Ἡ βρέτας ex trag.

'Ηβώοιμι Il. ή. 157.

'Ηβώωσα Od. έ. 69.

'Ηγάθεον Il. θ΄. 133.

'Ηγανέα corrupte pro Τηγανέα. Minime. ἤγανον enim dicitur pro τήγανον, Ionice. Athen. 229 B. Schol.

Lysistrates ineditus : ὥσπερ τὸ τήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ τ̄ ἤγανον λέγουσι.

Ἦ γὰρ 3 Il. α΄. 232 Sch.

Ἦ γάρ κεν δειλός Il. α΄. 293.

Ἦ γάρ με Il.

Ἦ γὰρ ὀΐομαι Il. α΄. 78.

Ἠγάσσατο Il. γ΄. 181. ἐ. Etym. Su[id]. Cyr.

Ἠγάσθη, ἐθαύμαζε

Ἠγαλλιάσατο, ἐχάρη, δ.

Ἠγγυᾶτο, ὁλ. Etym. unde supplendus.

Ἠγερέθοντο Il. β΄. 304.

Ἤγειρεν Od. β΄. 28.

Ἡγείσθη, ἦρχεν.

* Ἡγείσθη Æsch. 319.

* Ἠγάσατο, ε. ἐγαλλιάσατο.

* Ἠγάσθη, ἐθ. Plato 480, 17.

* Ἡγεμόνη Aristoph. 76.

Ἦγεν Od. λ΄. 323 Sch.

Ἡγεόμην Il. ε΄. 211 Sch.

Ἠγερέεσθαι Su[id]. Il. κ΄. 127.

Ἤγερθεν Il. α΄. 57.

Ἡγεσηΐη

Ἤγετο Od. δ΄. 10.

Ἠγηλάζει Od. ρ΄. 217.

Ἡγήσατο Il. α΄. 71.

Ἡγητηρία Etym. ex Photio ἡγητορία. ...πλυντηρίων Etym. τῶν πλ. Cas. Meurs. at apud Athen. τηρ. 74 D. v. Porphyr. de Abst. l. 2.

Ἡγήτορες Il. β΄. 79.

Ἡγηλάζει

Ἠγίνεον, ἦγον Il. σ΄. 493 Sch.

Ἠγκάζοντο. ἴσ. ἠγκαλίζοντο. [Al. ex. Ἠγκάσαντο. v. Eur. Bacch. 469.]

Ἠγνοίησεν Il. α΄. 537. ὡς τὸ, Ἕκτωρ δ' οὔτι Il. β΄. 87

'Ηγορόωντο Il. δ'. 1.
'Ηγροικευσάμην. Ety. ἀγροίκως ἔπραξα.
'Ηδ' αἰγῶν Il. α'. 41.
'Ηδὲ—ἠδ' ἀλ. Il. δ'. 258.
"Ηδεα Il. ξ'. 71.
'Ηι δὲ βίηφι, imo 'Ηιφι βίηφι Il. χ'. 107.
"Ηδεε, ᾔδεε μ. Il. β'. 832.
'Ηδύ. Apud Zenobium et Diog. unde Hesy. 'Η δεῖ. Su[id]. Athen. 337 B. Series. Actuarius l. 4, 11. At in Apostolio MS. teste Schotto ἡδύ.
'Ηδ' ἐπίκουροι Il. γ'. 456.
'Ηδὲ τοκήων Il. γ'. 140.
"Ηδη, 1. Il. α'. 260. Grammat. Vet. p. 91. 2. Il. ο'. 110.
'Η δή, Il. καὶ, ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι Il. ο'. 512.
"Ηδη μοι Il.
"Ηιδησθα Od. τ'. 93.
'Η δόκωσις. Ipse Δόκωσις, στέγη. Gloss. G. L. Δόκωσις, *tignatio.*
*"Ηδομαι Aristoph. 20.
'Ηδος Il. α'. 576.
'Ηδ' ὡς v. Cas. in Athen. p. 140.
'Ηδος [νσμα] ωο ὄξος Cyrenæi Etym.
*'Ηδυντῆρες Poll. l. 6. c. 10. §. 2.
'Ηδῶ, series 'Ηδύ. Sed est. ἠδῶ Jobi 36, 31. ubi MS. Alex. τόξον. hinc forte supplenda lacuna in "Ηττω [post 'Ηεν.]
'Ηδυεπὴς Il. α'. 248.
"Ηδυμον Hom. Hym. III. 241.
'Ηεν Il. μ'. 371.
'Ηὲ. ἢ. ἠὲ δ. Od. θ'. 507. v. Su[id]. ἀπορη. 'Ηε ἑκ. Il. ζ'. 523. at ibi scribitur 'Αλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε.
"Ηεα pro "Ηϊα.
"Ηιει Il. κ'. 286.

Ἤειδεν Od. α'. 154.
Ἤεικτο pro Ἤϊκτο Od. δ'. 796.
Ἤειρεν Il. κ'. 499.
Ἠὲ κολοιῶν Il. ρ'. 755.
Ἠελίοιο πύλας Od. ω'. 12.
Ἠελίου Il. ρ'. 371.
Ἠέ μιν Il.
Ἧεν Il. α'. 381.
Ἢ ἔπη Il.
Ἠὲ πη Il.
Ἠέρα Il.
Ἠερέθονται Il. γ'. 108.
Ἠερέθοντο Il. β'. 448.
Ἠέρι Il.
Ἠερίη Il. α'. 497.
Ἠεροειδέα Il. ψ'. 744.
Ἠεροειδὲς Il. ε'. 770.
Ἠερόεντα Il. θ'. 13.
Ἠεροπότης. v. Ἧαρ. pro Εἰαροπότης Etym.
Ἠεροφοῖτις Ἐρ. Il. ι'. 567.
Ἠεροφώνων Il. σ'. 505.
Ἠερτίζων. ἴσ. τάζων Etym.
Ἠέ τευ Il.
Ἠὲ τω Il.
Ἢ ἔψεα. v. Ἕψεια.
Ἠζάνθη pro Ἀζάνθη.
Ἦην Il. λ'. 807.
Ἧιθε pro Εἶθε.
Ἤθεα Il. ζ'. 511. [Al. ex. Æsch. 302.]
Ἦθεα δ. corrupte pro Τήθεα Il. π'. 747. v. Τήθεα δ.
Ἠθεῖε, πρ. Il. ζ'. 518. Sch.
Ἠθείη Il. ψ'. 94.
Ἠθεῖος Od. ξ'. 147.
Ἧι θέμις ἐστί Il. β'. 73. v. Θέμις.

"Ηθειραι pro "Εθ.

'Ηθήνειον η. ἠθμὸς v. Etym.

Ἡ θωήν. Unde nescio. Θωὴν Il. ν'. 669. Sch.

"Ηϊα, βρώματα. Θώων παρδαλίων τε λ. Il. ν'. 103. ἠΐων θ. τινάξῃ Od. ε'. 368. ἐφόδια Od. ε'. 267. δ'. 410. Etym. καὶ ἐπ. ἤϊα π. θ. γ. Od. 433.

'Ηείδει Od. ι'. 206.

"Ηϊεν Il. α'. 47.

"Ηδημεν. ἴσ. 'Ηείδ.

'Ηΐθεοι Il. σ'. 593. ἄ. ἄπαιδες, α. Sch. Call. p. 8. 'Ηϊθέου, ἀγάμου, ἄπαιδος.

'Ηΐθεος Il. δ'. 474.

"Ηϊξεν Il. δ'. 78.

"Ηϊον. v. 'Ηϊόνες.

'Ηϊόεντι Il. ε'. 36. ἰοειδεῖ.

'Ηϊόνες Il. ρ'. 265. αἰγιαλοί.

'Ηϊονῆσαι pro 'Ηιονῆσαι. v. Αἰονᾶν.

'Ηϊόσιν ἁρματεύσας Eurip. Oreste 997.

"Ηιρει Il. δ'. 23.

'Ηερέθησαν, ἐκρίθησαν.

"Ηϊσαν Il. κ'. 197.

Ἧισι Il. β'. 588.

Ἧισιν Il. β'. 213.

"Ηισχυνεν Il. σ'. 24.

Ἧκα Il. γ'. 155. Ἧκα Il. ε'. 125.

'Ηκάδα, ἠνδρωμέ.

"Ηκαχεν Il. π'. 822. Sch.

'Ηκαλόεν γελόωσα,

Ηκει Il. σ'. 406. ἔρχεται, ἢ ἐώκει Su[id].

Ηκεν Il. α'. 382. [Al. ex. Eur. 705.]

'Ηκὲς ο. ἢ ἧ sc. acc. mutato ἧκες.

'Ηκέσατο Il. ε'. 402.

'Ηκέστας Il. ζ'. 94. Sch.

'Ηκῆ ex Archilocho. Etym. * v. "Ακα.

῞Ηκιστος Il. ψ'. 531.

* Ἠκρίβωτο, ἀκριβῶς ἤ. Matt. 2, 7. Ἠκρίβωσε..

Ἡ κύων ἐν

Ἠλαιὲ, v. Ἠλεέ.

Ἠλαίτερον l. Ἠλαίθερον vel Ἠλαιθερές. Etym.

Ἠλακάτη . . . ἠλακάτη τ. Od. δ'. 135.

Ἠλάκατα στρω. Od. ρ'. 97. καὶ τὸ βέλος Il. υ'. 70.

Ἠλακατῆνες, οἱ κητ. ex Athen. 301 D. At Paus. apud Eust. κωβιώδεις.

Ἠλακάτη δ. . . πολυηλάκατα [Al. ex. v. Χρυσηλάκατος.]

Ἡ Λακεδαιμονίων, ἡ Μεσσηνία.

Ἡ λαλιὰ Matth. 26, 73.

Ἠλάμεσθα Eur. Orest. 277. ἠλάσαμεν.

῞Ηλασαν Il. α'. 154.

῞Ηλασεν Il. δ'. 279.

Ἠλασκάζει Od. ι'. 457.

Ἠλάσκουσι Il. β'. 470.

Ἠλάστεον Il. ο'. 21. Sch.

* Ἠλάστρεον Lyc. 455.

Ἠλᾶτο Od. γ'. 302. ῞Ηλατο.

῞Ηλδανεν Od. σ'. 69.

Ἠλδόμεναι pro Ἐλδόμεναι Il. ψ'. 122. neque enim suo loco habet.

Ἠλεὲ Il. ο'. 128. ἠλὲ. Od. β'. 243. ἠλεέ. Ἠλεὸς ὅς τ' ἐφέηκε Od. ξ'. 464.

῞Ηλεκτρον Od. δ'. 73. ἀλλότυπον. Ita Etym. Su[id]. [Al. ex. ὑαλότυπον χ. Salm. v. ῞Υαλον ap. Schol. Aristoph. Sed v. Su[id]. in Χαλκολίβανον. Boch. l. ὁλότυπον p. 2. 885. nihil muto.]

῞Ηλεκτρος v. Salm. et Boch.

Ἠλέκτωρ Il. ζ. 513. . . . ς τῆς κοίτης [Al. ex. Philop. de Creat. 87 m.]

Ἠλεμίστρια. ἴσ. Ἠλαινίστρια.

Ἠλεὴς

Ἠλεὸς, ὁ μωροποιὸς Od. ξ'. 464.
Ἠλεύατο Il. ν'. 184.
Ἠλήλατο
Ἡλιάδες, αἱ κατάχρυσοι κλίναι. Etym.
Ἠλίβατος Il. ο'. 273. Sch. vel Od. ι'. 243.
Ἡ λιγνὺς,
Ἦλις Il. β'. 615.
Ἥλιος Od. θ'. 271. πλεῖστον apud Homerum sc.
Ἤλιτεν Il. ι'. 375.
Ἠλισγημένους Malach. 1, 7.
Ἠλιτόμηνον Il. τ'. 118. [Al, ex. Plut. M. 358 d.]
* Ἥλικα, ἴσον Eur. 156.
* Ἡλικία. Matt. 6, 27.
* Ἤλιτεν Æsch. 260.
Ἥλκησε Od. λ'. 579.
Ἧλοι, κ. σιδηρᾶ.
* Ἠλοία v. Ἀλοία, et Ammon.
Ἧλος, τόπος. forte pertinet ad Ἠλυσίη ὁδὸς. v. Etym. in Ἠλύσιον.
Ἠλύγη Aristoph. 289. ἴσ. ἔπη. v. Ἐπηλυγίζονται.
Ἤλυθε Il. α'. 205.
Ἤλυθον Il. α'. 152.
Ἤλυξεν Il. λ'. 476.
Ἠλύσιον π. Od. δ'. 563. τῷ ... ἐνηλύσια Etym. καὶ ἄλλοι-καλεῖν Etym. [Al. ex. v. Τὸ ἠλύσιον.]
* Ἤλυσις Eur. Hec. v. 66.
Ἦλφον, εὗρον Il. φ'. 79.
Ἥλω Od. χ'. 230.
Ἠλώμην Od. δ'. 91. Sch.
Ἠλώνη
Ἠμαθόεις Il. β'. 77.
Ἠμαθόεντα Od. α'. 93.
* Ἠμάθυνε Lyc. v. 79.
Ἧμαι Il. σ'. 104.

"Ημαιθον vel "Ημακτον. 'Ημεκτέον.

*Η μάλα Il.

* 'Ημαλάψαι. imperite. Scripserat Soph. ἠμάλαψε, ut Lyc. v. 34. sed forte . . .

'Ημάλεον, μέγα.

*Ημαρ ἀναγκαῖον Il. π'. 836.

'Ημάρτανεν Il. κ'. 372. ἀπ

"Ημασιν Il. ψ'. 891. ἤματα , ἤματα π. Il. θ'. 539.

'Ηματίη Od. β'. 104.

"Ηματι τῷ Il.

"Ηματος Od. κ'. 86.

"Ημβροτον Od. η'. 292.

"Ημβροτεν Od. φ'. 421.

"Ημβροτες Il. ε'. 287.

'Ημέας Il. θ'. 211.

'Ημείβετο Il. α'. 292.

"Ημεθα Il. ο'. 740.

"Ημειψα Anacr.

*Ημεν Il. λ'. 688.

* *Ημεν, εἶναι. Epicharmus, 'Α κύων κυνὶ Κάλλιστον ἦμεν φαίνεται.

'Ημένη πελειὰς, Vat. v. Παλεύσας.

'Η μὲν κλέος, ἠδὲ καὶ ἦσθα Su[id].

"Ημεναι οἶ Od. η'. 106.

"Ημενον Il. α'. 330.

'Ημέρα Job. 42.

'Ημερὶς Od. ε'. 69. v. Aristoph. 300.

'Ημεροκαλλὲς Etym. Plin. 21, 21. . λλὶς Diosc. 3, 137 . αλὲς Theoph. 6, 1. Su[id]. Poll.

'Ημερόκοιτος Hes. "E. 603.

"Ημερος ὕλη, λεπτόφυλλος.

'Ημεροῦν. Κράτης τὸ

'Ημέων Il. γ'. 101.

*Η μὴν Il. ι'. 57. καὶ ἤμην Il. ζ'. 336.

Ἤμυξεν. v. Ἀμύξαι.

Ἡμιάρτιον Athen. B. 110.

Ἡμιδαὴς Il. π΄. 294.

Ἡμιδεᾶ ab ἡμιδεής. Poll. l. 4. c. 2. Ἡμιδεὲς, ἡμιπλήρωτον, ἡμίπλεον, ἐνδεὲς, ὑπερδεῆ δὲ τὰ λίαν ἐνδεῆ. v. Ὑπερδεᾶ. Su[id].

Ἡμίεκτον, alii Ἡμιεκτέον. qr. Sed Poll. notat ita Aristop. locutum .. alii Ἡμίεκτον 310, 24. [Al. ex. v. Μυσημίεκτον.]

Ἡμικόλλιον. ἴσ. Ἡμικάδδιον Poll. 474, 4.

Ἡμίκρανα Poll. 218, 18. imo 310, 29. Su[id]. κραινα. [Al. ex. Arist. Thesm. 517. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων *genam.*]

Ἡ μιμαλλόνες. v. Μιμαλλόνες. Sed v. Su[id].

Ἡμίμικτρον. Poll. 504, 29. Ἡμίμετρον. MS. Ἡμίμιτρον ἴσ. ᾧ ἐκαλύπτετο τὰ ἄρρητα.

Ἤ μιν ἀνώγει Il.

Ἡμῖν ἄπο Il.

Ἡμιόγδοον .. χοεῖς.

Ἡμιπέλεκκον .. πενταμναῖον .. δεκαμναῖον. v. Πέλεκυς.

Ἡμισίκλιον.

Ἡμιτύβιον Aristoph. 38. 52. ον δίκρωσσον Sch. Sed v. Poll. 342, 30. Hipp. Loënsis legendum putat ἡμιτύμβιον, sed distinguit Su[id].

Ἡμιτυμπάνιστος, ἡμιθνής. Poll. 310, 30.

Ἡμιφωσώνιον Poll. 342, 28. at 310 ἡμιφωσόριον corrupte.

Ἡμιωβόλιον series. Poll. 432, 29.

Ἡμίωπον.

Ἤμονες Il. ψ΄. 886. ῥήτορες. Qui ita explicabant legebant ῥήμονες. [Schol. Ven. τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν ῥήμονες, οἰόμενοι τοὺς ῥήτορας.]

Ἠμόρησεν. v. Ἤμορξεν.

Ἦμος Il. α΄. 475.

* Ἠμπίσχετο, 1° l. Ἤμπισχε Eur. 704.

῞Ημων Il. σ'. 551. Sch.
*῞Ημπλακεν Soph. 246.
’Ημύει Il. β'. 148.
’Ημύσειε Il. β'. 373.
’Ημφιγνόουν.
῾Ην, . . χεν, δασυν. .   τὴν ἑὴν, ἣν ἀρ. Il. θ'. 535.
῞Ηνας. ἴσ. ’Ηναρίσας. Sed ἦναι κόψαι apud Hippocr.
῞Ηνασσεν Il. κ'. 33.
῞Ηνδανε, ὡς τὸ, Il. α'. 24.
῾Ην δ' ἐγὼ, ἔφην ἐγὼ, vel δὲ Su[id].
῞Ηνεις Il. ζ'. 94. ubi scribitur ῞Ηνις Etym. ut et ipse suo loco. Hoc enim extra, ut et ’Ηνίπαπε.
’Ηνεμόεσσα Il. β'. 606.
῞Ηνεον Il. γ'. 461.
’Ηνίπαπεν Il. β'. 245.
῞Ηινησε Il. ω'. 30. v. ῞Ηινεον.
῾Ηνία σιγαλόεντα Il. ε'. 226.
῾Ηνίκα Od. χ'. 198.
’Ηνιοπῆα Il. θ'. 120.
* ’Ηινίξατο Pind. Sch. 291 a.
῞Ηνοπι Il. σ'. 349.
῾Ηνον Od. γ'. 496.
῞Ηνοπα, λαμπρὸν πάνυ· ἔνιοι δ.
’Ηνορέην Il. ζ'. 156.
’Ηνορέηφι Il. δ'. 303.
῞Ηντεον Il. η'. 423.
῞Ηντετο Il. δ'. 133.
῞Ηντησα Il. δ'. 375.
’Ηντίασε
῞Ηνυσεν Od. δ'. 357.
῞Ηνυστρα
*῞Ηνυστρον. v. Τὸ ἤνυστρον.
’Ηνώγεα Od. ι'. 44.
’Ηνώγει Il. ζ'. 170.

Ἤνωγον Il. ι'. 574.
Ἤνωρ
Ἤνωσις
Ἤιξεν Il. ψ' 392. [Al. ex. Eur. Ione 572. Id. 553.]
Ἠ ὁδὸν Il. α'. 151.
Ἠ οἱ, οἵτινες ἀληθῶς
Ἠοῖ Il. η'. 331.
Ἠοίην Od. δ'. 447. [Al. ex. v. ὑπ' ἠοίῃ.]
Ἤομεν Od. κ'. 251.
Ἠόνητο, ab αἰὸν
Ἠιόνησας
Ἠοῦς Il. θ'. 508.
Ἠ οὐχ ἅλις Il. ε'. 349.
Ἧπαρ Sch. Apoll. 122.
Ἠπάτηνται series
Ἤπαφεν Od. ξ. 488.
Ἠπεδανὸς Il. θ'. 104.
Ἤπια Il. δ'. 361.
Ἠπείλησε Il. α'. 388.
Ἠπιόδωρος Il. ζ. 251.
Ἠπείροιο μ. Od. ξ'. 97. [Al. ex. Steph. in Νήρικος.]
Ἠπεροπεύειν Il. γ'. 399.
Ἠπιαλῶν, ῥιγῶν.
Ἠπιάδωρος, . . . κατὰ p. a. [paulo ante.]
Ἠπιάλιον
* Ἠπίαλος Ar. Sch. 349 a.
Ἤπιον Od. κ'. 337.
Ἦ που, ὄντως που.
Ἠπύει, φωνεῖ. Il. ξ'. 399. Su[id].
Ἤπυεν Od. ι'. 399. [Pind. 10.]
Ἠπύτα Il. η'. 384.
Ἠ πυμάτη θέεν Il. ζ'. 118.
Ἠπυτίδης Il. ρ'. 324.
Ἦρ, τὸ ἔαρ, series. Etym. Ἠ ῥα . . ἔραν . . ἡ ἀλκὴ sc. ἦρ.

*Η ῥα, ἤτοι (sc. Ἦ ῥα) ὄντως (sc. ἦ ῥα) ἢ ἔφη. καὶ Ἦρα χ. πατρὶ φ. ε. φέρειν Δ. Il. α'. 578.

Ἦ ῥα. ἦ ῥα καὶ ἐξ ὁ. Il. δ'. 419.

Ἠράβησεν, ἤχησεν.

Ἡρακλεία λ. . . . ὡς· μαγνῆτιν . . ἑτέρα . . ρφ. μαγνῆτις ἐν Ἴωνι 361, 40.

Ἡράκλεις. v. Ἡρύκαλον. v. Ἡρακλέα κάλει.

* Ἡρακλεῶτις λίθος. v. Μαγνῆτις, Λυδικὴ, Σιδηρίτης. male Salm. Platonem comicum pro philosopho.

Ἡρακλέους θ. Vat. App. quæ hinc supplenda, quod miror Schottum non vidisse.

Ἤραρεν Il. δ'. 110.

Ἠρασάμην Il. ξ'. 317.

Ἤρατο Il. γ'. 383. ξ'. 510. Ἠρᾶτο Il. ε'. 114.

Ἥιρει Il. δ'. 23. Sch.

Ἡιρεῖτο Od. φ'. 40. q[r].

Ἡιρετισάμην Ps. 131, 17. [Al. ex. Matt. 12, 18. Is. 42, 1.]

Ἤρετο Il. α'. 513.

Ἠρεύγετο, ε. ἔβρυξεν

Ἠρήρει Il. μ'. 56.

Ἠρήρειστο Il. γ'. 358. ἐστήρικτο

Ἠρήσατο Il. α'. 351.

Ἦρι Il. ι'. 360. v. Ἦρι μάλα.

Ἠριγένεια Il. α'. 477. Sch. γεννῶσα.

Ἤρικεν Il. ρ'. 295. Ἤριπεν, ἔπεσεν Il. δ'. 462. Sed v. Ἤρισεν.

Ἠρικ$\overset{a}{\varepsilon}$παῖος Proclus in Tim. 102, 41. v. P. Leopard. XII. 2. Theod. Canter. I. 26. v. Su[id]. Φάνης. [Al. ex. add. Syrianus in Aristot. Metaph. 215, ex Orpheo, ut opinor.]

* Ἠρινὸς Eur. 194.

Ἠρίον Il. ψ'. 126.

Ἤρισε. ἠγ. pertinent ad ἡρέτισεν.

Ἤρκεσεν Il. ζ'. 16. [Al. ex. Eur. 697.]

Ἤρξατο Od. ψ'. 310.
Ἦροι, συνθῆκαι. v. Ἦρος et Ἦρον.
Ἦρρ', ἧκεν . . ἔρρ' ἐκ ν. . . χιστε ζωόντων Od. κ'. 72.
Ἠρτάμησεν, ἐτάραξεν. v. Ἠρτήσαντο.
Ἤρτυεν Od. π'. 448.
Ἠρτύνετο Il. β'. 55.
Ἠρυγαὶ
Ἤρυγεν Il. υ'. 403.
* Ἠρύγκιον Plut. M. 700 D.
Ἠρυθροδάνωται Ex. 25, 5.
Ἠρύκακεν Il. ε'. 321.
Ἡρύκαλον. Ety. Ἥρυλλον. Sed v. Ἥρυλλον.
Ἦρχεν Il. α'. 495.
Ἠρώησαν Il. ψ'. 433.
Ἡρῷον Su[id.]
Ἡρώων Il. α'. 4. τοῖσιν δὲ κρη. Od. σ'. 422.
Ἧς . . Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευε Il. τ'. 222. ὡς οὐ Od. ι'. 34.
Ἦσαι Il. β'. 255. [Al. ex. Æsch. 276.]
Ἦσαν Il. β'. 487.
Ἦσαν ποτ'. Supp. ex. Diog. et Su[id].
Ἥσατο 353 Od. ι'. post. priorem quod attinet v.Theogn. 12.
Ἥσειν Od. θ'. 203. [Post h. v. quædam inserta sunt a tremula et senescente manu quæ legere nequeo.]
Ἦσθα Il. ε'. 898.
Ἦσθε Od. ε'. 94.
Ἥσθην Il. δ'. 21.
Ἤσκειν Il. γ'. 388.
Ἠσὶ, φ Gram. Gr. p. 96.
Ἡσιεπὲς Etym. δαψιλές.
Ἠσμένισαν 1 Sam. 6, 19.
Ἦσο Il. β'. 200.
Ἤσπαιρεν Il. ν'. 573.
Ἧστο Il. α'. 512.

Ἡσύχιον Il. φ'. 598.
῞Ησω Il. ρ'. 515. [Al. ex. Eur. 6.]
Ἤιτεεν Il. ε'. 358.
Ἦ τεὸν, ἢ τὸ σόν. Il. α'. 138. ἀλ. pro Ἐτεόν.
Ἡτέρα σ. pro Ἑτ.
Ἡ τ. ἐργ.
Ἦ τ' ἐφάμην Il. γ'. 366.
Ἠτι. ἴσ. corrupte pro Τεττιγόνιον. Arist. Hist. Animal. l. 5. c. 30.
Ἠτίμησεν Il. α'. 11.
῞Ητιος. ἴσ. pro ῞Ησιος.
*῎Ητοι Apollon. Syntax. 15, 27.
Ἦτορ Il. α'. 188.
Ἦ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι v. Τρὶς ἕξ.
*῎Ητριον Eur. 711.
Ηὖ. Il. ρ'. 456. ὡς sc. ἠΰτε Etym.
Ηὔγει
Ηὔδα Il. α'. 92.
Ἠϋθέμεθλον, εὐθεμέλιον Hymn. Hom. 29, 1.
Ἠΰκομος Il. α'. 36.
Ἠϋκόμοιο Il. β'. 688.
Ἠῢν Il. ε'. 628.
Ἠῢς Il. β'. 653.
Ἦ ὕστερον Il. α'. 27.
῎Ηϋτε Il. β'. 87.
Ἠῢτ' ὀμίχλη Il. α'. 359.
῞Ηφαιστος, ὁτὲ μὲν ὁ θεός· ῞Ηφαιστος ποίησ' εἰδ. Il. α'. 608. ὁτὲ δὲ.
Ἠφείδουν. οὐκ ἐ. φροντίδα, οὐκ
Ἠφυσάμην Od. η'. 286.
῎Ηφυσεν Il. ν'. 508.
Ἠχὴ Il. β'. 209. [Al. ex. Eur. 553.]
Ἠχήεσσα Il. α'. 157.
῎Εχθηρεν Il. ρ'. 270.

Ἤχθετο post. Il. λ'. 274. v. p.p.
Ἦχι που Il.
Ἤχλυσεν Od. μ'. 406.
Ἥψατο Il. α'. 512.
Ἠῶθεν Il. η'. 372.
Ἠῶθι πρὸ Il. λ'. 50.
Ἠὼς Il. η'. 433. ὄφρα Il. θ'. 66. ἠδὲ μεν. Od. τ'. 192. παννυχίη μέν ῥ' Od. β'. 434.

Θάασσε Il. ι'. 194. ο'. 124.
Θαιροὺς Il. μ'. 459.
Θάκος Hippocr.
Θαλάμη Od. ε'. 432.
Θαλαμηπόλος Od. η'. 8. κοιτωνοφύλαξ.
Θαλάμιος, ὁ κατώτατος ἐρέτης Etym.
Θαλάμοιο νέοιο Il. ρ'. 36.
Θάλαμος Il. ι'. 584.
Θάλασσα κοίλη Pausan. apud Eust. 1472, 6.
Θαλάσσια ἔργα Il. β'. 614.
Θαλαττοκοπεῖς Aristoph. 237.
Θαλέθοντες Il. ι'. 463.
Θάλειον
Θαλείας, πότους, μ. κλίνας.
Θαλεροὶ Il. γ'. 26. πολὺ ex sequenti v.
Θαλερὸν δάκρυον Il. ω'. 9.
Θαλερὸς Il. ζ'. 430.
Θαλέων Il. χ'. 54.
Θαλία Il. ι'. 143.
Θαλλὸν Od. ρ'. 224.
Θαλλοφόρος . . ἐν Παναθηναίοις Etym. . λέγουσι Etym. θάλλον φέρειν Etym. v. Aristoph. Schol.
Θάλπεια, ἐπαύξεις. Imo v. Θαλπιὼθ, ἐπάλξεις. Eus. in Cant. Cant. p. 12. Θαλπιὼθ, ἐπάλξεις, ἢ ὑψηλαί. תלפיות Cant. 4, 4. LXX θαλπιὼθ, Aq. ἐπάλξεις, Sym. ὕψη.

* Θάλπος v. Παραμυθία.

Θάλψις. Sed Lexicon Arm. ad Θαλπωρὴν refert.

Θαλύσσαι

Θαλπωρὴ Il. κ'. 223.

Θαλύσια Il. ι'. 530. [Al. ex. Eust. 772, 21.]

Θάμα Il. ο'. 470.

Θάμβος Il. γ'. 342.

Θαμέας Od. ξ'. 12.

Θαμέες Il. κ'. 264. -ειαὶ Il. α'. 52. -ειὰς Il. μ'. 44.

Θαμίζεις Il. σ'. 386.

Θάμνους Od. ε'. 476.

Θάμνοι Il. λ'. 156.

Θάμνος Od. ψ'. 190. συμφύτοι καὶ δενδρώδεις.

Θαμνότεραι vel Θαμύντεραι.

Θάμυρις Il. β'. 595 ult.

Θάμυρις μαίνεται Zenob.

Θανάτοιο μ. ν. Od. δ'. 180.

Θανέεσθαι Il. δ'. 12.

Θάνοιεν Od. χ'. 472.

Θαργήλια

Θαργηλία ... Μιλησία Su[id.] πλείστους [οι] v. Plut. in Pericle p. 165 B.

Θαρρία, θρασία.

Θαρνεύει, όχ. An pro Θορνεύει?

Θαρσαλέον, ἀνδρεῖον Etym. Il. ε'. 602.

Θαρσαλέως, ἀνδρείως Etym.

Θάρσει Il. ζ'. 126.

Θάρσος Il. ε'. 2.

Θασία, ἅλμη Athen. 329 B. καὶ ῥαφάνου Athen. 56 F. Aristoph. 288 Soph.

Θᾶσσον Il. β'. 440.

Θάσσονας Il. ν'. 819.

* Θάσσω. Eurip. 150. Ione 671. Θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον Δελφίς. v. 148. τὸν ἐλαιοπαγῆ πάγον θάσσει Aristoph. 532.

Θάσσων Il. ο'. 570.

Θαστρεύεσθαι corrupte pro θα στρεύγεσθαι ex illis Homeri, ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι. v. Ἦ δηθὰ

Θᾶττον ἢ B. dele ἐπὶ omnino ex Zen. vel l. τῶν ἐπὶ. [Al. ex. vel l. ἐπεὶ]

Θαῦλιαί – τινων Meurs.

Θαυμάζειν Il. π'. 203.

Θαῦμα Il. ε'. 725.

* Θαυμαίνει Pind. 34.

Θαυμαίνω. μανῶ Pind.

Θαυμακίη Il. β'. 716.

Θαυμανέοντες . . α. θ. Il. θ'. 108.

θη. Od. ζ'. 237.

θηητὴρ θηΐστὸς v.

* Θαύματα. Dem. 23 F.

Θαῦμος . . Ἄρης

Θαχθῆναι

Θάψαι, κ. . . καῦσαι. Etym. Θάψαι γὰρ τὸ καῦσαι.

Θάψινον Aristoph. 362.

Θεὰ Il. α'. 1.

Θέαγον v. Θεῖον, Θεάφιον et Θειοῦται.

Θέαν, ο. θεωρίαν Etym.

Θεανὴ νῆσος, Σ. Τ. πρώτη.

Θέει Il. ν'. 141.

Θεείου Od. μ'. 417.

Θέεν Il. ζ'. 118.

Θέησιν Il. σ'. 601.

* Θεῖα est inversio. v. Ἴγδη.

Θιασῶται,

Θείειν Il. κ'. 437.

Θείης Il. ζ'. 432.

Θειλόπεδον Od. η'. 123. Etym.

Θημωνιαὶ Su[id]. v. Θημῶνες.

Θείνει

Θεῖός μοι Il. β'. 56.

Θεῖος ὄνειρος Il. β΄. 22.

Θεειοῦται Od. ψ΄. 50. καθαίρει Sch.

Θεῖον δ. Il. η΄. 298 Sch.

Θεείου πλῆτο Od. μ΄. 417. Sch.

Θέλγει Il. ω΄. 343.

* Θελγῖνες Eust. 771, 57.

Θέλεμον Æsch. Suppl. 1035.

Θελερὸν, τὸ θελκτὸν καὶ τὸ θ.

Θέργαλ. v. Θέρκταρ.

Θέλξας Il. ν΄. 435.

Θελξινία Diod. Τελχινία. ἴσ. Θελγινία. v. Θελγῖνες. Sed videtur scribendum Θελξίνεια ut apud Su[id]. v. eundem in Πραξιδίκη.

Θεμὰν Script.

Θέμεθλα Il. ξ΄. 493.

Θεμείλια Il. μ΄. 28.

Θεμελιωθέντα

Θέμενος Od. ι΄. 171.

Θέμερον . . θεμερύνεσθαι Æsch. Prom. V. Θεμερῶπις sc. et Θερμερῶπις q^{r}.

* Θεμερῶπις Æsch. 26.

Θέμις . . . ᾗ Il. β΄. 73.

Θέμισις series. Πυθίᾳ. v. Βατταρίζειν.

Θεμισσέτω Eust. 735, 55.

Θέμιστα Il. ε΄. 761.

Θέμιστας Il. α΄. 238.

Θέμιστες Od. ι΄. 112. δίκαι Eust.

Θεμιστεῖον δ. Pind. Od. 1. θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον.

Θεμιστεύει Od. ι΄. 114.

Θεμιστευτὴν, τὸν νομοθέτην

Θεμιστεύοντα Od. λ΄. 568. [Al. ex. Eur. 680.]

Θέναρ Il. ε΄. 339.

Θέμωσεν Od. ι΄. 486.

Θένει Æsch. Ἑπτ. 382. [Al. ex. Pin. 63.]

Θεοδμήτων Il. *θ'*. 519. *μένων, θεοκτίστων.* [Al. ex. Eur. Sch. 6. 1 b. Pin. 20.]

Θεοδότα Pind.

Θεόδωρος Sch. Aristoph. 285 b.

Θεοειδεστέρας, θεῖον.

Θεοειδὴς Il. *β'*. 623.

Θεόθεν Od. *π'*. 447.

Θεοίνια Harp.

Θεοκήρυκες . . *'Ελευθεραίοις.* v. Steph.

Θεοκόρος vel *Θεόκλυτος.*

Θεοκλυτῇ

* *Θεοκλυτήσαντες* Eur. 155. Synes. 164 C. Philostr. 249 C.

Θεοῖο Il. *α'*. 28.

Θεόμοιρος Pind.

Θέοντες Il. *ψ'*. 38.

Θεοπομπεῖν

Θεοπρόπιον Il. *α'*. 85.

* *Θέορτος.* Forte Æschylum respexit. v. Eust. 784, 4. Æsch. 48. Pind. 21.

Θέορτος Pind. v. Eust. 784, 4.

Θεόσδοτος Pind.

Θεόσεπτον

Θεοστυγεῖς Script. Sed v. Su[id].

Θεουδέα Od. *τ'*. 364.

Θεουδὴς Od. *ζ'*. 121.

Θέουσα Il. *ζ'*. 394.

Θέσφατα Od. *ι'*. 507.

Θεοσκυνεῖ Æsch. *θυοσκ.*

Θεόφιν μήστωρ ἀ. Il. *ξ'*. 318.

Θεοτάρπετοι

Θεόφιν Il. *η'*. 366. *θεοῖς ἢ* . . . . *πασσαλόφιν* Il. *ω'*. 628. *ζυγόφιν* Il. *τ'*. 404. v. Etym. in *Φρήτρηφι.*

Θεοφραδία

Θεοφροσύνη . . . *καὶ αἱ*

Θέραπες Eurip. Ἱκετιδ. [762]

Θεράπναι Eur. Bacch. 1041. et Steph. . . . μοὶ, θεραπαινίδες, ἔρ. [Al. ex. Eur. 487. 513.]

Θεραπναΐδια a Therapnis Spartæ vicinis.

Θεράποντες Διὸς Od. λ'. 254.

Θεράποντές Il. ε'. 48. Ammon.

Θερεμίλιον q^{r} an huc pertineant quæ habet Steph. in Βίεννος de Jove Τεμιλίῳ.

Θέρηται Il. ζ'. 331.

Θερίζει Ammon.

Θερίκλειον. v. Θηρίκλειος.

Θερινὴ Hippocr.

Θέριστρον Gen. 24, 65. Steph. Poll. [Al. ex. v. Σειρόν.]

Θερσίτης Il.

Θέρμαυστραι Callim.

Θερμαυστρὶς Athen. l. 14. Poll. l. 4. c. 14. χρυσοχόοι . . σύντονος Eust. *cutting capers.*

Θερμὸν, . . Βυζάντιοι.

Θερμοπλᾷ, ἵππου νόσημα, θερμοπλάω, θερμόπλησις in Hipp. De equo μαλακόποδι Apsyrtus, καὶ θερμοπλᾷ πάντοτε, καὶ διατριβὰς λαμβάνει.

Θέρος, σῖτος, τ. θ. ὥρα.

Θερσόμενος Od. τ'. 507.

Θερτήρια

Θέσατο

Θέσθαι Il. μ'. 411. Ammon.

Θέσθω Il. β'. 382.

Θέσκελα Il. γ'. 130.

Θεσμῶν . . . ἐθῶν vel potius Θεσμὸν, θεῖον νόμον, ἔθος, νόμον Od. ψ'. 296.

Θεσμοφόρος

Θέσπιν Od. α'. 328. v. Eur. 161. v. suo loco.

Θεσπέσιον Il. β'. 670. Γνώσεαι δ' Il. β'. 367.

Θεσπέσιος, θεῖος, θ.

Θεσπεσίη Il. β'. 367.

Θεσπιδαὲς πῦρ Il. μ'. 177.

Θεσπίζει . . νομοθετεῖ

Θέσπιν, Θ. v. p. a. [Al. ex. apud Eur. 161.]

Θεσπρωτοὶ Od. ξ'. 315.

Θέσσαλαι series.

Θεσσαλῶπις, ἐναγιασμός τις

Θεστορίδης Il. α'. 69.

Θέσφατα Od. λ'. 297.

Θέσφατον Il. θ'. 477.

Θέτις Il. α'. 413.

* Θετταλίδας . . . forte Κρῆτες huc non pertinet. v. Steph. in Θεσσαλία.

Θετταλικὴ ἔνθεσις

* Θευμορία Pind. 30.

Θεύσεσθαι Il. λ'. 700.

Θεύσεαι Il. ψ'. 623.

Θέων Il. ζ'. 54.

Θέων vel Θεῶν, ut Aristarchus, καλλικολώνῃ Il. υ'. 53.

Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. Miror eum non meminisse proverbii.

Θεωρία

* Θεωρὶς Philostr. 256 B.

Θεωροὶ . . . διανεμόμενα. v. Θεωρικὸν ἀργ. [Al. ex. Pind. Sch. 353.]

Θεωρικὸς . . . Θεωροὺς δὲ. v. Ammon.

* Θήβα תבה *arca.*

Θήβανις Steph. in Ἄδανα.

Θήβη series. Il. ξ'. 323. Steph. Βοιωτίας καὶ κ. תבה.

Θῆβος. ἴσ. Θῆγος. v. Θήγαια.

Θήγαια. v. Θῆβος.

* Θηγάνη Soph. 56. Æsch. 291.

Θήγει Il. ν'. 475 Sch.

Θηεῖτο Od. ε'. 75.

Θηεῦντο Il. η'. 444.
Θείη, ποιῆσαι Il. μ'. 26.
Θείης
Θηητὴρ, θαυμαστικὸς Od. φ'. 397. Sch.
Θήκατο Il. κ'. 31.
* Θηκτὸν apud Eur. 150.
Θηλαμὼν, τροφὸς Lyc. v. 31.
Θηλάστρια . . Ἀλεξάνδρᾳ. v. Δύσαυλος.
Θηλητὴρ pro Θηρητὴρ v.
Θῆλυς ἐέρση, ἡ τὰ φ. θ. Od. ε'. 465.
Θηλύτεραι Il. θ'. 520.
Θηλυτεράων Od. ψ'. 165.
Θηλὼ, τ. τιτθή
Θῆμα . . ἀνάθημα
Θημὼν Od. ε'. 368.
* Θὴν Plut. M. 386 d. Pertinent hæc ad Θίν.
Θηπάλιος
Θῆρας, τοὺς Σατύρους.
Θήραυλος, ἀγρώστης, v.
Θηραῖον πέπλον Poll. l. 7. c. 13. v. Θηροειδεῖς.
Θηρητὴρ Il. λ'. 292.
* Θηρίκλειος -ιον Araros ap. Eust. Il. [σ'. 1153 = 1209, 1.]
Θηρίωμα Poll. l. 4. c. 24.
Θηρὶ Il. γ'. 449 Sch.
Θηρὸς Il. λ'. 119.
Θὴς Ammon.
Θησαίατο Od. σ'. 190.
Θησάμενοι. v. Θήσω.
Θήσασθαι, θ. θηλάσαι ut Il. ω'. 58. v. Θῆσαι. [Al. ex. Od. δ'. 89. Athen. 396 F.]
* Θησεῖα Aristoph. 46.
* Θήτας Marcel. Sid. p. 7.
Θίαγον series. Sed v. Θιᾶσαι.
Θιαγόνες Athen. l. 3. p. 114 B.

* Θίασαι Eur. 685.

* Θιασεῦσαι Eur. 524.

* Θίασος Eur. 523.

* Θιασῶται Eur. 537.

Θίβη Ex. 2, 3. תבה.

Θίβωνος. v. Θίγωνος.

Θιμῶνες pro Θημῶνες, θημονιαὶ v.

Θὶν ... καὶ Θίς .. πολ. Od. μ'. 75.

Θῖνες

Θινὶ Il. δ'. 248.

Θιπόβοτος

* Θὶς .. ἀμμώδης αἰγ. Amm. in Ἀκταί.

Θίσανα, χῶμα σ.

Θλαδίαι, εὐ. reliqua ad vocem Θῖνες pertinent.

Θλᾶναι corrupte pro Θνᾶναι, series.

* Θοάζει Eur. Bacch. 65. Æsch. 323.

Θοὰς ... Αἰτωλίας Il. δ'. 527. ἡ θοὰς ἐπὶ νῆας ἐπὶ τ. Il. α'. 12. Sch.

Θοὴ .. ἡ νὺξ μέλαινα Il. κ'. 394.

Θοὴν διὰ νύκτα Il. κ'. 394. v. Plut. M. 410 E.

Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα, τὴν Od. θ'. 38. ita aliquando θοὸν interpretati veteres Etym.

Θοηρὸς quasi Θολερὸς v. Sed ita et Etym.

Θοῇσι τ. νηυσὶ θοῇσιν. Il. ι'. 332. ὅταν δὲ εἴπῃ νυκτὶ θοῇ Il. μ'. 463.

* Θοιμάτιον 60 Aristoph.

Θοινᾶσθαι

* Θοινᾶται Eur. 698.

Θολερῶς προβαίνεις Prov. Zen. Su[id]. Etym.

Θολκάζει an corrupte pro θ' ὀλκάζει v. Sed v. Θαυλκότατον.

* Θολόν. An Θολερόν. Sed v. Θολῶσαι.

Θόλος ... καὶ τόπος Od. χ'. 442. Dem. pro Corona p. 487 E. [Al. ex. add. Plut. 990 E.]

Θοὸν Il. λ'. 533.

Θοράτης Lyc. 357. Θοραῖος.

Θόρε Il. θ'. 320.

Θόρικος Steph. series, Harp. Κυπρίου v. Meurs. m. Etym. vel f. Κύπριοι ad Θόρναξ vel ad Θορηνεὺς [pertinet.]

Θόρναξ. v. Meurs. Lacon. l. 4. c. 15.

* Θόρνυσθαι. Καὶ τὸν Πᾶνα καὶ τοὺς Σατύρους ἵπποις καὶ ὄνοις παραπλησίως ὀχείας ὀριγνωμένους καὶ θορνυμένους δημιουργοῦσιν. Theodoret. Serm. 3. p. 520. 5, 582 D. Πανταχῇ γάρ ἐστιν εὑρεῖν τοὺς καλουμένους θεοὺς ἐρῶντας καὶ λυττῶντας καὶ θορνυμένους.

Θόρυβος series.

Θορὼν Il. κ'. 528.

Θουλκότατον. v. Θολκάζει.

Θοῦπος pro τοῦπος.

Θουρὰ, ἡ ὀρεκτ. καὶ Θουραία. [Al. ex. Lyc. v. 85.]

Θούρην. v. Θόρος.

Θούριδος ἀλκῆς Il. δ'. 234. θ. Ἄρης Il. ε'. 507.

* Θουριομάντεις Aristoph. 102.

Θούσχοινοι, ἢ θεοσχ.

Θοωθεὶς, πλησθείς.

Θοῶς Il. γ'. 325.

Θόωσα, μ. Πολυφήμου κ. Od. α'. 71.

Θοώτατος.

Θραίειν ad posteriorem literam pertinet.

Θραϊκία,

Θραινομένη series.

Θρακεύεται series, pr. Θραύεται. v. Θραττεύομαι.

Θρανίτιδες.

* Θρανῶν Aristoph. 38.

* Θράξαι Æsch. 43.

Θρασυκάρδιος Il. κ'. 41.

Θρασυμέμνονα Il. ε'. 639.

* Θράττει Aristot. Rhet.

Θράττον. v. Θραῦλον.

Θραῦσις Num. 16, 17. Steph. in Ἐνῆρκται. βώλους.

* Θρέμματα Soph. 382. Æsch. 72.

Θρέπτρα Poll. l. 6. c. 41. τα Il. δ'. 478. MS. H. Steph. etiam ibi Θρέπτρα. ρ'. 302. θρέπτρα.

Θρεσκὸς v. Θρῆσκος.

Θρεφθῆναι τ. παγῆναι [Al. ex. Eur. 150.]

* Θρέξαντες Lyc. v. 108.

Θρῆνυν Il. ξ'. 240. Sch.

Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην Il. ο'. 729. Sch.

* Θρεομένη Æsch. 68. Eur. 150.

Θρῆσκος Jac. 1, 26. an εὐσεβὴς? v. Etym.

* Θρία Plut. M. 365 b.

Θρίαι, μάντεις. Etym. πρωτομάντεις. v. Steph. in Θρία.

Θριαμβεύσας. Scr.

Θριγκὸς Od. η'. 87. . . καὶ τριγκός. v. Τριγκῶσαι.

Θριγκοῖσι Od. ρ'. 267.

Θριδακίναι...μαϊοῦλια Etym. Su[id]. Alii μαροῦλιον Geop. [XII. 1, 2.] Hieracos. [v. Meurs. Gloss. v. Μαιοῦλιον.]

Θρινακία Od. λ'. 106. v. Steph. ἀκρωτήρεια Sch. Sed v. Θρίναξ. Est enim Τρινακρία quod tres ἄκρας haberet, Θρινακία quod similis θρίνακι.

Θριοῦς in recto urbs Achaiæ, gen. a nominativo Θριώ. Steph.

Θριπόβρωτος.

Θριπήδεστον, ξ. ὑπὸ θριπῶν Arist. 521. Etym.

Θριῶζε Steph.

* Θροεῖ Æsch. 43. Eur. 692.

* Θρόμβοι Æsch. 266.

* Θρόνα. v. Τρόνα.

Θρονίτης, χρωτιστός. v. θρόνα. [Al. ex. Tan. Faber, an φωτιστός. v. Θρόνωσις.]

Θρόνωσις. ἴσ. Θρόνισις. Certe θρονισμὸς dicitur Dioni Chrys. Olymp. p. 117.

Θρόμβος Etym. Θρωσμός. v. huc male cum Θρώσκω delatum est.

* Θροῦς Plut. Vit. 390 F.

Θρυαλλὶς series .. *στυππίον* [Al. ex. Aristoph. 86. Lucia. 319, 51.]

Θρυγανᾷ. Series. Sed Aristoph. Θρυγονῶσα 486. perperam, ut opinor.

* Θρύλλοι. Dionys. Hal. de Coll. verborum p. 37.

Θρυασμὸς

Θρυόεσσα. v. Θρύον.

Θρύλλιμα. v. Dion. Hal. de Coll. verb. p. 37.

Θρυλλίχθη Il. ψ΄. 396. Sch.

Θρυμματὶς Poll. l. 6. c. 11. v. Ἐνθριμματίς.

Θρύον Il. β΄. 592. ἣν θρυόεσσαν Il. λ΄. 710. [Al. ex. Euseb. Præp. Ev. p. 23, 2.]

Θρυόνιον . . ἢ Θρόνιον Il. β΄. 533.

Θρυμνεύεται series.

Θρύσκα. ἴσ. Θρύσια. v. Etym.

Θρυπτικὸς Poll. l. 6. c. 40.

* Θρώσκει Eur. 547. Æsch. 284.

Θρῶσσον series.

Θυαλοῦν, τὸ

Θυάματα, τὸ θυμιοῦν

Θυᾶν, καπρᾶν

Θυάρπαξ

Θύει Il. α΄. 342.   , *θύεται, εὐθηνεῖ.*

Θυήεις Il. θ΄. 48. Sch. Etym.

Θύελλα Il. ψ΄. 366. v. Ammon.

Θύελλαι Od. δ΄. 727.

Θυέεσσι Il. ζ΄. 270.

Θυεστὸν qr apud Herod.

Θυέων Od. ο΄. 261.

Θύη Æsch. 290.

Θυηλὰς Il. ι΄. 220. Sch.

* Θυιὰς Plut. 249 E.

Θυλακίζειν Tarentin. potius ad vocem sequentem.

* Θυμάλωψ Aristoph. 528.

Θύων Il. φ'. 138.

Θυλακοφόροι . . πηροφόροι. τοὺς δὲ μεταλλέας θυλακοφορεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη. Poll. l. 7. c. 23. et rursus l. 10. c. 31. Q[d] hic ἀρώματα.

Θυλήματα . . βεβρεγ. Sed Su[id]. etiam habet Θυλήμ. Aristoph. 473.

Θυλλίδες, οἱ θύλακοι. v. Θύλλης.

Θυμαλγέα Il. δ'. 513. χὴν ἀλγεῖν π.

Θυμαδέων, εὐθυμῶν.

Θυμαρέα Il. ι'. 336.

Θυμαρὲς, εὐάρεστον Od. ρ'. 199.

Θυμάλωπες . . θυμιάσεως. ἴσ. θύψεως. v. Etym. in Θαυμάλωπες et Su[id]. (m. H. Steph.) et Aristoph. Sch. 478. Martin. l. αἱ ἰγνυώδεις, et citat Poll. l. 10. c. 24. absurde utrumque.

Θύμβρα Il. κ'. 430. Θύμβριον Steph. . Θυμβραίου. Sch.

* Θυμβραῖος

* Θύμβριος. Sed de Tiberi forte. Steph.

Θυμβροφάγος Aristoph. 272.

Θυμέλαι series. Su[id]. H. St.

Θυμέλη . . σκηνῆς. Alii θυηλῆς. Etym. Sed quid est ἐπίπυρον? [Al. ex. Eur. Ione p. 670. v. 40. 114. 161. Æsch. 325.]

Θυμηγερέων Od. η'. 283.

Θυμηδέα . . νοντα Od. π'. 389.

Θυμιοτάδες, Steph. Θυματάδαι. Etym. Θυτάδαι. Poll. Θυμοιτάδαι l. 4. 14. ita etiam Harp. et Su[id].

Θυμοβόροιο Il. η'. 301.

Θυμοδακὴς Od. θ'. 185.

Θυμοειδὴς . . . θυμόεις v. Poll. l. 2. c. 4. §. 27. vel θυμ . . . (reliqua in litura.)

Θυμολέοντα Il. ε'. 639.

Θυμομάντις Æsch. Sch. 136.

Θυμὸν ἔδων Od. κ'. 379.

Θυμὸν ἀχεύων Il. σ'. 461. v. Ἀχεύων.

Θυμόσοφος, αὐτομαθὴς Soping. Sed nihil mutandum. Su[id].

Θυμοφθόρα Il. ζ'. 169.

Θυννᾶται

Θυννάσαι. v. Θυννάζοντες.

Θυννάζοντες. Prov. locutio. Vat. App. Diogen. Θυννίζειν.

Θῦνε

Θύννον, τὸν ὄρκυνον v. Athen. 301 F.

Θῦνον Il. β'. 446.

Θυοδόκοι Eurip. 684.

Θυόεν νέφος Il. ο'. 153. [Al. ex. Eur. 512.]

Θύον Od. ε'. 60. θ. Sch.

Θυοκόχθεις q[d]. ἴσ. Θυοκόοι, ἱερεῖς.

Θύος Æsch. p. 220. v. Θύη.

Θυοσκεῖν Æsch. p. 179.

Θυοσκόος Od. χ'. 318. [Al. ex. Eur. Bacch. 224. f. a θύειν θυόσκειν ut a φεύγειν φυγόσκειν. v. Φυγόσκειν.]

Θυράκμητα

Θύπτης inter voces symbolicas apud Clem.

Θυργωνίδαι Harp.

Θύραζε Κρῆτες, οὐκετ' 'Ανθ. Zenob. Diog. Su[id].

Θυραία Æsch. 291.

Θυραίων Æsch. 226.

Θυρεὸς Od. ι'. 240. Su[id]. Leo in Tacticis θυρεὸς σκουτάριόν ἐστι μέγα καὶ ἐπίμηκες.

Θύραξ, potius Θώραξ v.

Θυρεατικοὶ Athen. l. 15. a Thyrea.

Θύρετρα Il. β'. 415. [Al. ex. Eur. Bacch. 448.]

Θυρὶς . . θύρας . . γραμματείων . . γραμματεῖον . . ἀλλὰ τρίπτυχον Poll. l. 4. c. 2.

Θυρήθην

Θυραυλεῖν

Θυροκοπιστικὸν supple ex Athen. v. Meurs. Orch.

Θυροποιὸς v. Su[id]. v. 'Αριστομένης.

Θυρσοπλῆγες, οἱ.

* Θύρσος Eur. 527.

* Θυρωρὸς Synes. 160 d.

Θῦσαι, α. θυμ. θ. Il. ί. 219.

Θύσανοι Il. β'. 445. Salm. κόσυμβοι. Su[id]. κόρυμβοι, et Sch. ad Il. έ. 738.

Θύσθλα, αἱ δράκες Il. ζ'. 134. Sch. Pind. 226 b. Lyc. v. 464. Su[id]. αἱ κράδαι, αἱ βακχικαί . . . ἐπιφερ. Su[id].

Θύσκα q[d]? an κύριον? Su[id]. Θύσκη.

Θυσσανόεσσα Il. έ. 738. ρ'. 593. Gron. l. αἰγίδα, ut opinor loco αἰθερία. Frustra.

Θυσσανίοισι. v. Su[id].

Θύψαι, Etym. θῦσαι. m. v. in Θύμμενον. Su[id]. ἐπικαῦσαι. ἴσ. τυφῶσαι. v. καῦσαι. v. Etym. in Θαυμάλωπες.

Θύσσα q[d]?

Θυσσῶν, θηρ. quasi θυσιῶν. ὀρ. qu. θύσσων.

Θυστάδες Æsch. 82.

Θυστηρίοις series. Sed Su[id]. θυτ.

Θύστινον, τρύχινον Salm.

Θύψαι, ἐπικαῦσαι. v. Etym. in Θυμάλωπες. Su[id].

Θυώνη Pind. 226 b.

Θυωνίδας, σκυτίνους Sop.

Θυώδεα Od. έ. 264.

Θύων Il. φ'. 234.

Θυωρίτης Etym. Lyc. v. 93.

Θυωρὸς ita Ety. Poll. a. θυωρίς.

Θωμᾶς. Sc. MS. (?) Reg.

Θῶας, ταχ. 1. θοὰς, ζη. θωὰς Etym. et ipse, θῆ. θῶας.

Θῶες ὄρεσφιν Il. λ'. 474.

Θωὴ Il. ν'. 669. [Al. ex. Steph. v. Ἄθως.]

Θῶκος Il. θ'. 439. [Al. ex. Æsch. 51.]

* Θῶμα Ion. Jo. Gr. 8, 23.

Θωμεῦσαι Hephæst.

* Θώμιγξ Æsch. 266.

Θῶμις ὁ Κανώπου βασιλεὺς Palm.

Θώμισσον, μάστιδον Sop.

Θωμὸς Æsch. 186.
Θῶνται . . εὔθην. Salm. εὔθοιν.
* Θῶπες Naz. Carm. 1, 27.
* Θώπτει Æsch. 55.
Θώραξ . . σφραγ. Salm. forte καρδιοφύλαξ
Θώρηκος γύαλον Il. έ. 99. . . τὸ κοῖλον. v. Γύαλον· [a] ζητοῦσι δὲ πῶς . . τὸ κοῖλον . . τὸν ῥ' ἐφ. Il. ό. 530.
Θωρηκτοῖσι Il. φ'. 429.
Θώρηξις Hippocr.
Θωρήσσεσθαι Il. ν'. 301.
Θωρηχθῆναι Il. ά. 226.
Θωνᾶσθαι pro Θοινᾶσθαι.
Θῶσθαι, γεύεσθαι, θοινᾶσθαι, εὐ. [Al. ex. add. ut Θώσασθαι et θωθῆναι.]
Θωτάζει quasi Θωπάζει, a θὼψ θηρίον ἀπατηλόν. Etym.
Θῶται, εὐθηνεῖται, θοινᾶται.
Θωΰσσειν . . ωσειν, θηριωδῶς ὀρ. [Al. ex. Eur. 547. Lyc. 165.]
Θωχθεὶς, Σ. Διονυσιακῷ non videtur rectum nomen fabulæ.
Θώψεις, Σισύφῳ πετροκυλιστῇ Meurs.
Θώων Il. ν'. 103.

Ἶα . . . ἴα μ. Il. δ'. 437. μό. Il. ν'. 359. καὶ αὐτή. καὶ φωνὴ Eust. 794, 54. ἰὰ Il. ύ. 68.
Ἰὰ יה
Ἰάκωβος. MS. Reg. Proph. πόνου.
Ἰακὰρ. ἴσ. Ἰαβὰρ vel Ἰαὰρ, idem quod Σιαὴρ, ut in Tabulis Persicis Σιαὴρ *Sirius*.
Ἰάδει an corrupte pro ἰαύει ?
Ἰοειδοῦς Od. έ. 56. corrupte scriptum. Sed eum locum non respicit. Vel Ἶα εἴδους.
Ἰάειρε. v. Ἄειρε. Corrupte pro ea voce.
Ἰαζὴρ Num. 32.

[a] Delenda esse Θωρηκτῆσι τεθωρ. censuisse Pearsonum existimo. Qui in margine postmodum adscripsit Θωρ. infra (vel in serie) tamen.

'Ιάζετο. v. Εἵατο pro Ἵζετο.

Ἴᾳ ἢ σθένει vel θέ. et forte Κῷοι pertinet ad 'Ιακλητί. Sed v. Εἴακεν.

'Ιαθμὸς . . οἱ δὲ ἴϋθμὸς vel ἀϋθμὸς vel ἰανθμὸς v. Lyc. [606] . . an αὐλή.

* 'Ιαίνεσθαι Plut. Mor. 947 D.

'Ιαίνεται . . πικραίνεται. . . . ἰὸν φ.

'Ιαίνομαι Od. τ'. 537.

'Ιαίφονος ex mala distinctione et lectione Il. ε'. 844.

'Ιάκχα σ. Salm. ad Inscr. l. Ἴακχος, στεφάνωμα εὐῶδες, ἐν Σ. v. Paschalium de Corona p. 91. q^r.

'Ιακχάζει, φ. H. Steph. φιλολογεῖ. Frustra.

* Ἴακχος Eur. 543.

* 'Ιάλαι. v. Πεδιάλαι.

'Ιάλασι pro ἀλύσεσι.

'Ιάλεμος . . ἴσ. κακὸς vel ἄκακος . . . ὑστερούμενος. Zen. in Vat. Cod. et Su[id.] . . καὶ ἰαλ. χρόα. Deest 1^a expositio. [Al. ex. Eur. 499.]

Ἴαλλε Od. ι'. 288.

'Ιάλλει.

'Ιαλλὶς, Salm. ἰαλλῷ, ubi? At ἐθνικῶς v. postulare -λίς.

'Ιάλιον quasi εἰνάλιον. cicer enim salsedinem maris appetit, teste Theophr.

Ἴαλλον Il. ι'. 91. ἐπ. ἐξέτεινον Sch

'Ιαλύσσια . . 'Ιαλύσσω Steph. Sed alii cum uno σ'.

* 'Ιάλλω Æsch. 45.

'Ιαμβαυλεῖν, . . αὐλοῦ. v. 'Ιαμβίς.

'Ιάμβη . . ἐγέλασε G. q^r.

Ἴαμοι G. ἴαμα, sed series non patitur. ἴσ. Ἴαμνοι.

'Ιαμενὰς, ποώδεις G. at Su[id]. 'Ιάμνια, πόλις. Id. Ἴανος, τὰς πύλας &c.

['Ιαμβὶς] f. 'Ιαμβαυλὶς, v. 'Ιαμβαυλεῖν . . συνήδει. [Al. ex. Aristot. Rhet.]

'Ιαμβύκαι . . . σαμβύκη. v. Athen.

'Ιαμεναὶ pro Εἰαμεναί, v. . . ἑλώδεις . . ἰλύν.

Ἰαμενῇ pro Εἰαμενῇ Il. δ΄. 483.

Ἴαμμοι series, vel Ἰαμνοί. Nic. Ther. v. 29. v. Turn. ad præf. Plinii p. 28. v. Steph. in Ἰαμνία. Idem quod θάμνοι.

Ἴανα series. . . ἐπεὶ Ἰάονας Cas. Steph. in Ἰάων, ἐκ δὲ τοῦ ἰάω, τὸ ἴαν q^r.

Ἰάνθη Il. ο΄. 103. Sch.

Ἴανθον. ἴσ. χρῶμά τι.

Ἰανοκρήδεμνος Su[id].

Ἰανόκροκα Su[id].

Ἰανὸν corrupte pro Ἑανὸν

Ἰαξάρτης, ὄνομα ποταμοῦ

Ἰάονες, Ἴωνες Il. ν΄. 685. v. Aristoph. 267. male editores. . . . Ἴωνες οἱ

Ἰαπετὸς Il. θ΄. 479. . . ἀρχαῖος. Su[id]. Boch. Geogr. 167. ἰαονίοισι πόνοισι Æsch. p. 302.

* Ἰάπτειν Æsch. 76.

Ἰάπυξ, ἄνεμος ἐ. Su[id]. Cyrill.

Ἶαρ pro Εἶαρ v.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου. καὶ Ἰούδας ὁ Θαδδαῖος, ὁ καὶ Λευῒ παρὰ τῷ Μάρκῳ (2, 14) v. Bezam et Theophy. Luc. 5. παρὰ δὲ τῷ Μ. Λεββαῖος (10, 3) π. δὲ Λ. Ἰούδας Ἰακώβου. (Act. 1. 13) vel Ἀλφαίου καὶ Ἰούδας. q^r. v. Theophy.

Ἰάρδανος Il. η΄. 135. Sch.

Ἰάρειον. v. Βαρεῖον. l. Ἱαρεῖον Dorice, ut Ἱάραξ, pro Ἱερεῖον, quod est omne animal quod in cibum mactatur.

Ἱάραξ. v. Βάρβαξ et Βάρακος.

Ἰαροπότης pro Εἰαροπότης v.

Ἰαροχρείαν Meurs. nominat tantum. ἴσ. ἰαρόχρουν, ἱερὸν ὀστοῦν.

Ἴασιν Il. π΄. 160. Ἰᾶσι Gram. Græ. p. 101.

Ἴασον Ἄργος Od. σ΄. 245.

Ἰάσπιδος Scr. ἡ ישפה.

Ἰασὼ . . Ἀριστ. sc. in Amphiarao. v. Schol. p. 27. [Al. ex. ap. Aristoph. 50.]

Ἰατοὶ, θεραπευτοί.

'Ιατταταιὰξ Aristoph. 191.
'Ιατρεῖα Poll. l. 4. c. 25.
'Ιατροὶ. v. Μαία.
'Ιατρὸς qr quid ἐφαπτίς. An μαία?
'Ιαύεις, κοιμᾶσαι Il. ξ'. 213. Sch.
'Ιαυθμὸς
'Ιαύειν Il. τ'. 71.
* 'Ιαύειν Lyc. v. 101.
῎Ιαυον Il. ο'. 325.
'Ιαύεσκον Od. ι'. 184.
'Ιαύων Il. σ'. 259.
῎Ιαχε, ἐφώνει, ἐψόφει Il. α'. 482. Sed v. ῎Ιαχεν.
'Ιάχεον. quid est σαλπινόν? An a σάλπη pisce, an ἐσάλπισαν?
῎Ιαψεν, quid ἔδεισεν?
'Ιαχῆς Il. ο'. 275.
'Ιαωλκὸς Il. β'. 712.
'Ιβάει pro 'Ιμάει, β pro μ. v. 'Ιμᾶν.
'Ιβανατρὶς, σχ. ἱμητήριον. for. 'Ιμαντρίς.
* 'Ιβάνη κάδος,
'Ιβάνη pro 'Ιμάνη.
῎Ιβα. v. ῎Ιγα. [Al. ex. ῎Ιβα idem quod σίγα.]
* 'Ιβάρβιον idem ἰβὰρβ (vel ἰβαρὺ, vix enim scripturam calleo) pro βαρύ.
῎Ιβην, an pro Θίβην? Sed ἴσ. ῎Ιβδην Eust.
῎Ιβηνα τὴν ὄϊν, οἱ ... οἱ δὲ βῆνα. v. Βῆνος.
῎Ιβηνοι. v. βῆνος, ut γνὴς ἴγνης Etym. ita βῆνος ἴβηνος.
*῎Ιβηνος. v. Βῆνος.
'Ιβικτὴρ. v. 'Αδώνιον.
῎Ιβρι l. ῎Ιβυ, βοᾶν, in 'Ιβυκινήσαντες. πολύ ι. βρι
'Ιβρίκαλοι. v. 'Οβρίκαλοι.
'Ιβυδήνας . . ἴβυς. v. p.p.
'Ιβυκηνίσαι Etym. v. Su[id]. 'Ιβυκανητῶν.
'Ιβυκηνίσαντες
* 'Ιβύνηχα

'Ιβῶν, στάζων, pro Εἴβων. H. Steph. στίζων, et Voss. in *Vibex*.

Ἴγα pro σίγα.

Ἴγγι, τινι, Ἴυγγι.

Ἴγδην. v. Ἴγνην. ἴσ. Ἴγδην, ὄρχησιν, vel ἄρσιν. v. Athen. et Etym.

Ἴγκαρος pro Ἔγκ.

'Ιγμαλέην pro 'Ικμ.

*Ἴγνητες Steph. Γνῆς.

'Ιγνύη Il. ν'. 212. ψυχή. Sch. et Eust. 'Αγκύλη.

Ἴγνυντο pro οἴγνυντο.

Ἴδειν. 'Ιγνύειν series.

'Ιδάλιμον. v. Εἰδαλίμας.

'Ιδάλιμον καῦμα. Hes. ἔργ. 413. Etym. v. Καύματος.

'Ιδαλιμὸς. v. Εἰδαλίς.

'Ιδάλλεται. v. Εἰδάλλεται. [Alibi Pearsonus, "Corrupte "pro ἰνδ."]

Ἴδαρ pro Εἶδαρ.

Ἴδαλτα corrupte pro Ἴδι' ἄττα v.

*Ἴδας Pind. Sch. 425 a.

Ἴδε, ἐθ. Il. έ. 241.

'Ιδέατος . . Σικελοί.

'Ιδὲ νύοι. καὶ σ. Il. ώ. 166.

Ἴδεος. v. Εἴδεος. Hes. Asp. 397. Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ. Etym.

Ἴδε πῦρ ἀφύη . . τὴν ἀφύην Zen.

'Ιδέσθαι Il. γ'. 194.

Ἴδῃ. v. Εἴδῃ. [Al. ex. Ἴδῃ θ. Hom. Pind. Sch. 250 b.]

'Ιδήρατος. v. 'Ιδέατος.

*Ἴδης Pind. Sch. 425 a.

'Ιδίων

'Ιδίαζον, κατ' ἰ

'Ιδιαίτατος . . ὑπερθετικῶς.

* 'Ιδίειν Aristoph. 437. v. Ὄρρος.

'Ιδικῶς, καταμόνας Su[id].

'Ιδιόκοιτον. v. 'Ιδιόρρυθμον.

Ἰδιώτας, .. ρους, ἰδίους, ἀφρο.
Ἰδιώτης, ἴδιος
Ἴδμεν Il. α'. 124.
Ἴδμεναι Il. ν'. 273.
Ἰδμὴν. v. Εἰδώ.
Ἴδμων. ἴσ. Ἰδνῶν.
Ἰδνώθη Il. β'. 266.
Ἰδνωθεὶς Il. μ'. 205.
Ἰδοίατο Il. σ'. 524.
Ἰδοιδοπεῖ, ἢ κυδοιδοπᾷ v.
Ἰδοίμην Il. κ'. 47.
Ἶδος, εἶδος, σῶμα. v. Εἶδος.
Ἰδρείη, .. ρίᾳ Il. π'. 359.
Ἴδρις Od. ζ'. 233. [Al. ex. apud Eur. 157. Pind. 13.]
Ἴδριες Od. η'. 108.
Ἵδρυε Il. β'. 191.
Ἱδρῶ Il. λ'. 620.
Ἴδυλοι, τρίχες
Ἰδυίησιν Il. σ'. 380.
Ἰδὼν Il. α'. 330.
Ἴδωμαι Il. α'. 262.
* Ἴε Æsch. 332.
Ἰείη, πορεύη
Ἴελος, pro εἰλεὸς. v. Εἴελος.
Ἶεν. v. Εἶεν.
Ἰέναι Il. α'. 227.
Ἵενται Od. χ'. 304.
Ἱερὰς Il. ε'. 499.
Ἱέρενα corrupte pro τέρενα.
Ἱερεὺς Il. α'. 370.
Ἱέρευσεν Il. β'. 402.
Ἱερὴ Il. ο'. 39.
Ἱερῆα Il. α'. 23.
Ἱερὴ ἲς T. Od. β'. 409.
Ἱερὴν Il. α'. 99.

Ἱερήϊον Il. χ'. 159. [Al. ex. Herod. 65, 43.]
Ἱεροῖο δόμοιο Il. ζ'. 89.
Ἱερομηνία ... ρα, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μ. [Al. ex. Pind. Sch. 346 a.]
Ἱεροίτας .. γεροίταν.
Ἱερὸν ἡ συμβουλή.
Ἱερὸν, ἔνυγρ. sc. ad ἱερὸν ἰχθὺν Etym.
Ἱερὸς ἰχθὺς Il. π'. 407.
Ἱερὸν μένος Ἀλ. Od. η'. 167.
Ἱεροποιοὶ. v. Ἐπιμήνιοι et Ἀγρέμονα. [Al. ex. Interpretatio pro voce glossematico (sic) posita, ut alibi. v. Ἐπίμηνον. Sed v. Ἀγρεμόνα. et forte Ἱεροποιοὶ hic speciali ratione sumuntur, ut apud Pollucem.]
Ἱερὸς,
Ἱερὸς ἀκτὴ, Hes. E. 803.
* Ἱερὸς λόχος Plut. V. 668 F.
Ἱερώβατον, κόννον. v. Κοννοφόρων.
Ἵεσθαι .. χωρεῖν.
Ἰέσθην Il. σ'. 501.
Ἵεται Od. β'. 327. [Al. ex. Eur. 540.]
Ἱζάνει Il. κ'. 92.
Ἷζανον Od. ω'. 208.
Ἷζει Il. ν'. 281.
Ἷζεν Il. β'. 53.
Ἷζευ Il. γ'. 162.
* Ἴη Plut. M. 293 c.
* Ἰήθεος. An corrupte pro ἠΐθεος?
Ἰηΐους καμάτους .. ἴασι .. πόνους Σ. 147.
Ἴηλα Il. ο'. 19. Sed interpretatio non quadrat.
Ἴηλεν Od. θ'. 447.
Ἰηλενές. v. Ἴανθον.
Ἰήλω Od. β'. 316.
Ἰήνῃ, διαχέοι, εὐφραίνῃ Il. ω'. 119.
Ἰότητι, extra locum, Il. ε'. 874.
Ἰητὴρ Il. δ'. 190.

Ἰητῆρος Il. δ'. 194.
Ἰθαγενέεσσι Od. ξ'. 203.
Ἰθαίνειν. v. Ἴθη.
Ἴθακος Od. ρ'. 207.
Ἴθαρ pro Εἶθαρ.
Ἰθεῖα Il. ψ'. 580.
Ἴθι Il. α'. 32.
* Ἴθι Eur. 5.
Ἴθματα Il. ε'. 778 Sch.
Ἰθραίνεσθαι
Ἰθὺ Il. ξ'. 430. Il. υ'. 99.
Ἰθύει Il. λ'. 551.
Ἰθὺν, φρ. Il. ζ'. 79. Sch.
Ἰθύνει Il. ρ'. 632.
Ἰθυνομένων Il. ζ'. 3.
Ἰθύντατα Il. σ'. 508.
Ἰθυνθήτην Il. π'. 475.
Ἰθυπτίωνα Il. φ'. 169. Sch. al. Ἰθυκτίωνα. An huc Ἰθυκτέανον?
Ἰθὺς. ἴσ. Ἴθε pro Εἴθε.
Ἴθυσεν Il. ζ'. 2.
Ἰθὺς τετραμμένος, Il. ρ'. 227.
Ἰθυτενὲς, τεταμένον
Ἰθύφαλλοι. v. Εἰθύφαλλον, ἐπίουροι .. ὁτὲ μὲν ... ὁτὲ δὲ .. ποίημα, Dion. Halic. de Comp. Verb. 14.
* Ἰθώμη Homerica urbs. Steph. Il. β'. 729.
Ἰκάζει corr. pro εἰκάζει.
Ἵκανε Il. β'. 17.
Ἱκάνει Il. α'. 254.
Ἱκανέμεν Od. δ'. 29.
Ἱκάνετον Il. ι'. 197.
Ἱκανὴν, ἀρκοῦσαν
Ἱκάνομαι Il. σ'. 457.
Ἵκανον Il. γ'. 145.
Ἱκανόων, ἡ ἰσχ. Od. θ'. 288. Sch. v. Ἰσχανόων .. άα.

ʽΙκάνω Il. ν′. 449.
ʼΙκαρία Steph. Harp. ʼΙκαριεύς.
ʺΙκαρος, vi. Δ. οὗτος, φασὶν, ἐτεχνήσατο.
ʺΙκει Il. θ′. 192.
ʽΙκέλη Il. δ′. 86.
ʺΙκελον Il. ε′. 450.
ʼΕκεοβολίας pro Εἰκοβολίας.
ʽΙκέτην series, Il. ω′. 570.
ʽΙκέτης Od. ε′. 450.
* ʽΙκετηρίαν Aristoph. 26.
ʽΙκετήσιος Od. ν′. 213.
ʺΙκετο Il. α′. 362.
ʺΙκηαι Il. ζ′. 143.
ʼΙκιάδες ab ʺΙκος ʺΙκιος et ʼΙκιάς.
ʼΙκμὰς Il. ρ′. 392.
ʺΙκμενον Il. α′. 479.
ʼΙκνὰ, v. ἰκνεία.
* ʼΙκνοῦμαι Soph. 407.
ʽΙκνουμένως. ἱκνουμένης τῆς ἡλικίας, Aristot. Polit. 206, 20.
* ʽΙκνουμένως Herod. 224, 18. φὰς αὐτὸν οὐκ ἱκνεομένως βασιλεύειν Σπαρτιητέων. Et rursus l. 22. ἱκνευμένως. Aliter Hippocrates.
ʺΙκνυον . . σμῆγμα
ʺΙκοιτο Il. γ′. 233.
ʺΙκοντες pro Εἴκοντες.
ʺΙκοντο Il. α′. 432.
ʼΙκόσιν pro Εἰκόσιν.
ʺΙκρια Il. ο′. 676. [Al. ex. Lyc. 383.]
* ʼΙκταίνοντο. v. ʽΥπερικταίνοντο.
* ʺΙκταρ Æsch. 297.
* ʺΙκτευ, κρ.
* ʽΙκτῆρες. Eur. ʽΙκετ. p. 315. ἱκτῆρι θαλλῷ. Eur. 588. Æsch. 318.
* ʺΙκτης, ἱκέτης.

῞Ικωμαι Il. α΄. 139. ὁ δέ κεν Sch. Μή μιν Il. χ΄. 123. Sch.

᾿Ιλαδὸν Il. β΄. 93.

* ῾Ιλάειρα Plut. Mor. 920 C.

῾Ιλάεντες, ab ἱλάεσθαι, quo utitur Apollonius. v. ᾿Ιλάονται. vel ἱλαότες (suprasc. οι λίταις.)

῞Ιλαον Il. ι΄. 635.

᾿Ιλάονται Il. β΄. 550.

᾿Ιλαπίνας pro Εἰλ.

῞Ιλαρ. v. Εἶλαρ.

῾Ιλαρὸς

῾Ιλάσσεαι Il. α΄. 147.

῾Ιλάων . . . Τριφάλητι

῞Ιλεον, αον, εων

᾿Ιλεὸς pro Εἰλεός. [Al. ex. Æl. Animal. 1, 45. 2, 7.]

᾿Ιλήϊον Il. φ΄. 558.

῞Ιληθι Od. γ΄. 380.

᾿Ιληδὸν,

᾿Ιλιὰς . . . ποιημάτιον. v. Aristot. Hist. Animal. l. 9. c. 20.

᾿Ιλιγγιᾶν pro Εἰλ. et reliqua. [Al. ex. v. Σκοτοδινιάσας.]

῎Ιλιγγος, καὶ ῎Ιλιγξ. Sed v. ῎Ιλιξ.

᾿Ιλιγγίφθογγοι quasi Λιγύφθογγοι.

᾿Ιλίεια . . . ναις ᾿Αθηνᾶς, ἐν ᾿Ιλίῳ Ιλ. Eust.

᾿Ιλίοθι πρὸ, Il. θ΄. 657. . . πρὸ Sch.

῎Ιλιον εἴσω Il. α΄. 71.

᾿Ιλικρινῶς,

᾿Ιλισάμενοι, corrupte pro ᾿Ιλυσ. v. Εἰλυόμην et Εἰλύσω v. et ᾿Ιλύσαι.

᾿Ιλισπῶντες pro Εἰλυσπ.

᾿Ιλλάδας. v. Il. ν΄. 572.

᾿Ιλλαοιδὸς. v. ᾿Ιμαλίς. imo v. ᾿Ιμαοιδός.

* ῎Ιλλος Aristoph. 531.

* ᾿Ιλλώπτειν. v. Σιλλαίνειν.

* ῎Ιλου σῆμα. τύμβος ῎Ιλου memoratur Il. λ΄. 371. quem aliquis ex Tragicis ut puto ῎Ιλου σῆμα appellavit. [Immo ῎Ιλου σῆμα Il. λ΄. 166.]

'Ιλύαται pro Εἰλύαται Il. μ'. 286.

'Ιλύος Il. φ'. 318. ἰλυώδους.

'Ιλύαι Su[id]. 'Ιλυοῖσι.

'Ιλυσπᾶσθαι v. Κατειλυσπᾶσθαι. Athanas. . . . 10 A. [Al. ex. Aristot. de Anim. gressu c. 9.]

'Ιμαιῒς series.

'Ιμαῖος . . ἴσ. ἐπαντλαῖος ab ἱμᾶν. v. Su[id]. ἐπίνοστος, ἱμαλίς.

'Ιμάντωσις . . κορριγίων Boch. de Animal. p. 2. 612. Lex. Steph. κορηγίων. Habac. 2, 11. Syrach. 12, 18. Lex. Lat. Græc. *Corrigiam*, ἱμάντα. *Loramentum*, ἱμάντωσις. οἰκοδομὴν l. οἰκοδομῆς, vel εἰς οἰκοδομήν. Eccles. 12, 18.

'Ιμὰς, λ. οἵ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱ. Od. ι'. 385. . . ραν, παρὰ κληῖδος ἱμάντα Od. δ'. 802. Δῶκεν ἱμάντας ἐΰδμήτους βοὸς ἀγραύλοιο. Il. ψ'. 684. . . [Tum add. in marg.] καὶ ἐπὶ τῶν βυρσοτμήτων vel quid simile.

῞Ιμασεν Il. ε'. 589.

'Ιμάσθλη Od. ζ'. 320.

'Ιμᾶσι Il. κ'. 262.

'Ιμάσσω Il. ο'. 17.

*῞Ιματα Laconice Cl. Alex. 177 C. 294.

῎Ιμβριος καὶ Λήμνιος, Prov. v. Eust. de Imbriis. [Il. φ'. 1222, = 1304, 18.]

῎Ιμβρος Il. ν'. 33. ω'. 753.

'Ιμείρεται Od. α'. 41.

'Ιμερόεντα Il. γ'. 397.

῏Ιμεν Il. α'. 170. [Al. ex. Eur. 546.]

'Ιμείρους. 'Ιμέρους.

῞Ιμερον. 'Ιμερτοί.

῞Ιμερα. v. ῎Ισμαρα.

* 'Ιμέρους Æsch. 303. Eur. 150.

'Ιμερτὸν Il. β'. 751.

'Ιμερτῶν series.

῞Ιμεστος δ. Σικελοί pro Θέμιστες.

ʽΙμονιὰ, ἡ. [Al. ex. Theodoret. Serm. 4. 531. τῆς μὲν θαλάττης ἀγνοοῦντες τὸ βάθος, ἔνθα καὶ ὁρμιὰν καθεῖναι δύνανται καὶ ἱμονιάν.]

ʼΙν, αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ. idem est enim cum Μίν. v. Etym.

ʽΙνα . . νεῦρον, ι. ἶνα Il. ρ΄. 522. Etym.

ʽΙνα γνώωσι Il. α΄. 302.

ʽΙνα, δύναμιν. Etym. et Su[id].

ʼΙνακρίαν. ἰν pro ἐν, ἐν pro ἐς. v. Canin. v. ἰν φάος.

ʼΙνανάτοις pro Εἰν ἀνάτοις.

ʼΙνάρετος pro Εἰνάρετος.

ʽΙνατί δ. εἰς τί; v. Etym.

ʼΙνατέρων. συννύμφων.. ἰνατέρες. pro Εἰνατέρων Il. ζ΄. 378. v. Εἰνάτερες.

ʼΙναυτῷ f. Εἰν αὖ.

ʼΙνάχια

ʼΙνδάλλεται Il. ψ΄. 460. [Al. ex. Aristoph. Vesp. 316 b.]

ʼΙνδάλλετο Il. ρ΄. 213.

ʽΙν᾽ ἔκδηλος Il. ε΄. 2.

ʽΙν᾽ εἴδηθ᾽, ἵνα μάθητε. v. Su[id]. in ʽΙν᾽ εἰδῇς.

ʼΙνία corrupte pro ʽΗνία.

ʼΙνίον Il. ε΄. 73.

*ʽΙνις Æsch. 301.

ʼΙνκακφύτευε

ʼΙννὸς . . . ἵππου . . ἡμιόνου δὲ. v. Boch.

ʼΙνουλκοῦς, νευροσπῶντος

ʼΙνοῦνται. v. ʼΙνῶνται.

ʼΙν τυϊν. v. Τυΐ.

ʼΙνύκινος οἶνος vel ʼΙνυκτῖνος ab ἀπὸ ʼΙνύκτου (vel ʼΊνυκος) πολίχνιον εὔοινον. v. Steph.

* ʼΙν φάος, ἰν pro ἐν, ἐν pro ἐς. v. Canin.

ʽΙνυξ an corrupte pro ʼΊυγξ.

ʼΙνύρετο. v. ʼΙννύεται.

ʼΙνῶδες . . νευρῶδες.

ʼΙνὼ Od. ε΄. 461.

ʼΙνώμενος. v. ʼΙνᾶσθαι.

Ἰνῶνται. v. Ἰνοῦνται.

Ἶξ, θ. ita gramm. distinguunt ἶξ et ἶψ, ἶπες et ἶκες. Alcman. καὶ ποικίλον ἶκα τῶν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα. Sed forte Ionice κ pro π.

Ἴξαλος

Ἰξάλου Il. δ'. 105. [Al. ex. v. Epigr. p. 13.]

Ἶξε (ἶξαι Etym.) Od. ε'. 442. Il. ζ'. 172.

* Ἰξίας. v. Κιρσός.

* Ἶξις Eur. 493.

Ἰξοὶ, οἱ γλισχροὶ καὶ φειδωλοί.

Ἵξομαι Il. ζ'. 367.

* Ἱξόμεσθα Æsch. 306.

Ἶξον Il. ε'. 773.

Ἰξύϊ Od. ε'. 231.

Ἰοβηλαῖος, χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα, i. e. anni 49.

Ἰογλῆναι . . . ἔχουσαι.

Ἰοδνεφὲς Od. δ'. 135. μέλαν, ἄνθει ἰ. ἴῳ. v. Ἶον.

Ἰοδόκον Il. θ'. 444.

Ἰοδόχη Su[id]. Ἰοδόκη.

Ἰοειδέος Od. ε'. 56.

Ἰοὶ Il. λ'. 387.

Ἰοῖσιν Il. γ'. 80.

Ἴοιτο

Ἰόμωροι Il. δ'. 242.

Ἰὸν . . πρ. an φάρμακον.

Ἰονθάδος Od. ξ'. 50. . . ἢ σκώληκας. ac si esset ἰούλους.

Ἰόεντα Il. ψ'. 850.

Ἴοντα Il. α'. 27. ο'. 116.

* Ἰοπλόκαμος Pind. 187.

Ἴορκες. v. Ἴυρκες.

Ἰότητι Il. ε'. 874. [Al. ex. Æsch. 41.]

Ἰούβαλ Gen. 4, 21.

Ἰούδας Gen. 29, 35. a ידה *confiteri*. [Al. ex. Andreas Cæs. in Apocal. 30, 32.]

Ἴουλοι Od. λ'. 718. οὖλως Etym. v. ὄνος et οὖλον. [Al.

ex. Theodoret. Serm. 4, 540. *μήτε τῇ Δηοῖ τὸν ἴουλον ἄσωμεν ἢ τὸν Λιτυέρσαν.* v. Ὁ ἴουλος. v. Ὄνοσις. Inde Ἰουλόπεζοι Lyc. v. 23.]

Ἰούσης Il. α'. 482.

Ἰοχέειρα (sic)

* Ἱππαγρέται. vox Laconica. v. Ἵππαρχος, et quæ notavimus ad Meurs.

Ἶπα (q. est v. in litura.)

Ἶπες Od. φ'. 395. *σκληροειδῆ* vel *σκωληκοειδῆ*. Etym. Ἶψ ὁ σκώληξ.

Ἴπνια... *καθάρματα* Su[id]. v. Sch. Aristoph. 340 b.

Ἰπνὸς .. *μαγειρεῖον.* [Al. ex. Aristoph. 56. *φάν.* Æl. Animal. 2, 8.]

Ἶπος Ety. v. Εἶπος. [Al. ex. Ἶπος Pind. 38.]

Ἱππάδα .. *ἵππευσιν.* v. Ἱππάς.

Ἱππάκη .. *ἵππειον* .. *αὐτοῦ λόγῳ* i. l. 3°. v. Foësium et Mercurialem.

Ἵππαρον series: at expositio pertinet ad *ἵππερον*, quod non est morbus aliquis aut symptoma istericum, sed Aristophanes expressit ac si esset. v. Schol. ad Nubes p. 65. ut enim *ἴκτερος* est *κατάχυσις* quædam, ita poëta *ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων.* v. Ἵππερον.

Ἱππάρχου πίναξ, *ἐπεὶ οἱ ἱππάρχοι ἐν πίναξι τὰ...* Zenob. non recte cepit Schottus.

Ἱππάρχειος Ἑρμῆς. Mauss. in Harp. 185. l. *ἑ', γράψ.* frustra. v. Meurs.

Ἱππὰς, *πέντ.* locus mutilus est. Supple ex Harp. *Πεντακοσιομεδίμνους καὶ ἱππέας Ζευγήτας καὶ Θῆτας.* v. Poll. p. 408. ... *παρά.* . *καὶ τὸ τέλος* ad priora pertinent.

Ἱππειόν τ' Ἄργος Eurip. v. Sch. Pind. 113 b.

Ἵππειος Π. *τὸν ποιητὴν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται.* Od. δ'. 708. *ἢ κατὰ τὸν μῦθον, ὅτι .. καὶ Π.* v. Ἀρίων.

Ἱππεὺς . . . ἴσ. ὡροσκοπίου, vel κοροκοσμίου. v. Ἱππίσκος. -μων, Ἱππῆες δ' Ἰλ. 520.

Ἱππέως, ἀ

Ἱππήλατος, pars posterior Od. ν'. 242.

Ἱππημολγῶν Il. ν'. 5.

Ἱππῆς Attice.

Ἱππικὸν χλίδος . . καλασίριδας. v. Καλάσιρις.

Ἱππικὸν τετραστάδιον. v. Ἵππειος δ. Plut. Solone. v. Meurs. Sol.

Ἱππιοχάρμης Il. ω'. 257. Sch.

Ἱπποβότοιο Il. β'. 287.

Ἱππόβοτον Il. γ'. 75.

Ἱππόδαμοι Il. δ'. 509.

Ἱπποδάμου νέμησις. v. Harpocr. in Ἱπποδάμεια et Aristoph. Sch. 207.

Ἱπποδασείης Il. γ'. 369. ἱππείων τριχῶν λ. Su[id]. v. Ἱππόκομον.

Ἱπποθορονήμην. ἱπποθόρον, ἆσμα Etym.

Ἱπποκέλευθος Il. π'. 126.

Ἱππόκομον τρυφάλειαν, λόφον. v. Ἱπποδασείης.

* Ἱππομανὲς Æl. Animal. 3, 17.

Ἱπποπόλων Il. ν'. 4. . . . πολουμ. Sch.

* Ἱππόπορις . . . τῆς πόρνης. ἱππόπορνος apud Alciphro. 372.

* Ἱπποσόα, ἱππάστρια Pind. 33.

Ἱππότα Il. β'. 336 Sch.

Ἱππόδαμος Il. γ'. 237.

Ἱποῦμεν

Ἱπούμενος Aristoph. Equit. ἀπὸ τοῦ ἴπου, ὅς ἐστι. Su[id]. et corrupte et emendate.

Ἵππουρις Il. γ'. 337.

Ἵππου τροχὸς . . . τρυσίππιον. v.

Ἱππιοχαίτην Il. ζ'. 469.

Ἶπτα series, δρυοκ.

Ἱρὰ Il. β'. 420. 1. συνέδριον. v. Su[id].

'Ιρᾶνες, οἱ εἰρῆνες. v. l. Herod. ἡλικιώτας. Plut. Lyc.

'Ιράων Il. σ'. 531. Sch. -ῶν. v. 'Ιράων.

*Ιρερον, δουλείαν, pro Εἴρερον Od. θ'. 529. v.

*Ιρεσσιν ἑοι. refragante serie, Il. λ'. 27. v. suo loco.

'Ιρεὺς Il. ε'. 10.

'Ιρεῖν, ἴσ. ἶρις vel *Ιρος. v.

*Ιρηξ Il. φ'. 494.

*Ιρινες, μελλέφηβοι. v. Ammon. in Γέρων. ἴσ. 'Ιρῆνες.

*Ιρις Il. γ'. 121. ἡ θεῶν ἄγγ. Etym.

'Ιρύσειν pro Εἴρυσαν.

'Ιρμὸς pro Εἰρμός.

'Ιρμοσάμην pro 'Ηρ

*Ιρος, ἀπαγγέλλων, etymologia Homerica Od. σ'. 7.

*Ιρος ἄϊρος

*Ιρος ἀλήτης Od. σ'. 25.

'Ιρῶν Il. ε'. 178.

*Ις Il. μ'. 320.

'Ισάζων Il. μ'. 435.

*Ισαι ψῆφοι Harp. Su[id].

*Ισαν, ἐπ. Il. ι'. 653. v. Eust. 782, 1. ἤδ. Æsch. 37. v. Εἶσαν.

*Ισασιν Il. ζ'. 151.

'Ισάσκετο Il. ω'. 607.

'Ισγέον corrupte pro ἰστέον. γ enim etiam in vet. mss. sæpe pro τ, quod Theod. Gazam in jocularem errorem induxit, qui circa finem l. 3. εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων γράφειν ὀρύτγω (vel ὀρύγτω) καθάπερ καὶ ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. [Vid. Bast. Comm. Palæogr. p. 735. necnon Tab. II. l. 10. Adde notata ad Suid. p. 535 B. 3510 G.]

*Ισθι Od. β'. 356. [Al. ex. Aristoph. 66.]

'Ιτητέον Aristoph. Nub. v. Su[id].

'Ισθλὴ . . . ἴσ. 'Αμερίας. v. *Ισκλαι et 'Ισσέλα et 'Ιτθέλαν.

'Ισθμιάζειν Su[id].

*Ισθμα, ον περιτραχήλιον. v. *Ισθμια.

Ἴσθμιον Od. *σ'*. 299. Hippoc.

* *Ἰσθμίον* Emped. ap. Arist. de Resp.

Ἴσκε Od. *τ'*. 203. *ὁμοίου* Sch. vel *ὡμοίου* Etym. v. *Ἴσκω*.

Ἶσις. v. *Ἴσθμια*.

Ἴσκεν. v. p. a.

Ἰσκὸς . ιλα. [sic, ut videtur.] An huc pertinent verba Pollucis l. 4,11. *Μένανδρος δέ τινας καλεῖ ἀριστοσαλπιγκτὰς λῃστὰς σαλπιγκτὰς*, et legendum *ἰσκοσαλπιγκτάς* ?

Ἴσμα Etym.

Ἴσμερα. v. *Ἵμερα*.

Ἴσμαρος Od. *ι'*. 40. Sch. *Μαραθῶν*. *ἴσ*. *Μαραθωνία*.

Ἰσοδαίτης Harp. v. Meurs. Att. Lect. I. c. 27.

Ἰσόκλεον Su[id].

Ἰσομόρφῳ (ον) Il. *ο'*. 209 Sch.

Ἶσον Il. *α'*. 163.

Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι Il. *α'*. 187.

Ἶσον ἔχω γέρας Il. *α'*. 163.

Ἰσονομία

Ἰσόπεδον Il. *ν'*. 142.

Ἰσώμοσις (ο, ω)

Ἰσόστασις. v. *Ἴσορκον* (στ).

Ἰσοτέλεια καὶ Ἰσοτελεῖς Harp. v. Ammon.

Ἰσοφαρίζειν Il. *ζ'*. 101.

Ἰσοφαρίζοι Il. *ι'*. 390.

Ἰσοφόροι Od. *σ'*. 372.

Ἰσσωρία. v. Steph.

Ἴσσα Eust. 741, 34.

Ἱσταμένοιο Od. *ξ'*. 162.

* *Ἱστάνειν*. v. *Ὀβολοστάτης*.

Ἵστασο Il. *λ'*. 314.

Ἴστε Il. *β'*. 485.

Ἴτην. v. suo loco.

Ἱστία pro *Ἑστία* Eust. 280, 17.

Ἱστία . . καὶ οἰκία Od. *τ'*. 304.

'Ιστοβοεὺς Hesiod. Ἔργ. 429. [Al. ex. v. Μέσσαβον.]

'Ιστοδόκη Ammon.

'Ιστὸν ἐποιχομένην Il. α'. 31. v. 'Εποιχόμεναι.

Ἴσορκον. v. 'Ισόστασις.

'Ιστὸς Od. μ'. 410. . . νῆ Steph.

'Ιστριανὰ

Ἴστω Il. η'. 411. [Al. ex. Eur. Iph. Aul. p. 392. ἄχθομαι δ' ἴστω Θέτις. Ione 1478. Pind. 46.]

Ἴστωρ . . . συνθηκοφύλαξ. [Al. ex. Salm. Insc. p. 70.] v. Ἴστορας.

'Ισχάλεον Od. τ'. 233.

'Ισχαλεῦσαι. v. 'Ισχνεύειν.

'Ισχανάα Il. ρ'. 572.

* Ἴσχανον Eur. Orest. 298.

'Ισχανόωνται Od. η'. 161 Sch.

'Ισχανόωντο Il. μ'. 38.

Ἴσχε Il. ο'. 657.

Ἴσχειν Il. ι'. 256.

Ἴσχεο Il. α'. 214.

Ἴσχεσθαι Od. σ'. 346. π.

'Ισχία Il. θ'. 340. τὸ κοιλὸν

. ον Il. ε'. 305.

'Ισχυρὸν . . παχύ.

'Ιταβύριον,

'Ιταλιώδης Su[id].

'Ιταλὸς Apollod. l. 2. p. 101, 2. Τυρρηνοὶ γὰρ 'Ιταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν.

Ἴτω Il. η'. 75.

Ἴτε Il. α'. 325.

'Ιτέαι series. ita Eur. * 'Ικετ. 333. ἰτέαν λαβὼν χερί.

Ἴτην Il. α'. 347. Gram. Græc. p. 100.

'Ιτθέλαν. v. Poll. l. 7. c. 33. §. 10. ad finem.

Ἴτης. . . θρασύς. [Al. ex. Aristoph. 112. Eur. 516.]

Ἴτρια Su[id]. Gal. l. 1. de Alim. facult.

῎Ιτυλος Su[id]. Etym. v. Od. τ'. 522.

῎Ιτυς Il. ε'. 724. [Al. ex. Eur. 675.]

* Ἰτωνία Tzetz. in Lyc. p. 64 a. Plato 647, 44. Steph. in ῎Ιτων.

* ῎Ιτω Æsch. 260.

* Ἰυγὴ Soph. 400.

* Ἰυγμοὶ Eur. 589.

Ἰϋγμὸς Il. σ'. 572. ᾧ τε, ποιᾷ φωνῇ. v. Ἰϋγμῷ.

Ἰΰζει, κραυγὴν ποιεῖ, Etym. [Al. ex. Ἰΰζει, κραυγεῖ. Æsch. 331.]

* ῎Ιυγξ Pind. Sch. 257 a. 360 b. Æl. Animal. 1. 23, 44. 2, 9.

῎Ιυρκες. v. ῎Ιορκες.

Ἰυχμῷ corrupte pro Ἰωγμῷ.

῏Ιφι Il. α'. 38.

Ἰφθίμη Il. ε'. 415. ἰσχυρόψυχος.

῎Ιφια Il. ε'. 556.

Ἰφιάνασσα Il. ι'. 145 Sch.

Ἰφιασταὶ. v. Ἰφίστιος.

Ἰφικρατίδες Poll. Su[id]. Etym.

Ἰφύη Su[id].

Ἰχανάα series. v. Ἰσχ. Steph. in ῎Ιχανα. Ἰχανᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν. Etym. Λίχνοι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἢ ἰχαίνειν (ισ. ἰχανᾶν) ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν.

Ἰχανάαν

Ἰχανόων Od. θ'. 288.

Ἰχανῶν

Ἰχανανῶσα

Ἰχανῶ

Ἰχθυάα Od. μ'. 95.

* Ἰχθυᾶται Lyc. v. 46.

* Ἰχθυβολεὺς series. Epigr. p. 362.

Ἰχθυόεν, ἰχθυοτρόφον

Ἰχθυουλκὸς Poll. Su[id].

Ἰχθὺς,

Ἰχναίην χώραν. [Al. ex. Steph. Ἴχναι.]
Ἰχναία, ἡ Θ. Steph. et Tzetz. in Lyc. ad v. 129.
Ἰχνευταὶ Herod. l. 2. p. 115.
Ἰχνηλατῆσαι . . . ἴχνη ψηλ
Ἴχνιππος series.
Ἰχὼρ Il. έ. 340. [Al. ex. Eur. 699.]
Ἶψ . . . κερατοφάγον. v. Ἶπες, et Sch. Homer. ad Od. φ'.
Ἴψαο Il. ά. 454.
Ἴψεται Il. β'. 193.
Ἰῷ. ἐνί. Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Il. ζ'. 422. Ἴω δὲ Il. π'. 245.
* Ἴωγα Aristoph. 296.
Ἰωγὴ Od. ξ'. 533. πνοὴ . . . εὗδον.
Ἰωγμὸς. v. Ἀν' ἰωγμόν.
Ἰωὴ Il. κ'. 139. [Al. ex. Soph. 381.]
Ἰῷ ἤματι. v. Ἰῷ.
Ἰῶκα, δίωξιν, ὁρμήν. Il. λ'. 600.
Ἰωκὰς . . . διώξεις Sch. Il. έ. 521.
Ἰὼ Καλλίθυια . . τῆς Ἥρας Scal. ad Eus. p. 24.
Ἰωκὴ Il. έ. 740.
Ἰωλκὸς Steph.
Ἰὼν Il. ά. 138.
* Ἴωνες Eur. 716.
Ἰωνικὸν . . . . ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἴωνες.
Ἰώνιον π. ὑ.
Ἰῶτα Matth. 5, 18.
Ἰωχμὸς Il. θ'. 89.
Ἰωάννης, ἰὼ χάρις v. [Alibi Pearsonus: Ἰὼ. χάρις. f. Ἰωάννης. ut apud Su[id]. Ἰὼ Γραμματικός Joannes Grammaticus. Ἰώ Φιλαδελφεύς.]
Ἰωάθαμ יה תום.
Ἰωνᾶς,   .ρα. προφήτης π.